

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Hagiographa

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

כתובים
Hagiographa

Ecclesiastes	קהלת	Psalms	תהלים
Esther	אסתר	Proverbia	משלי
Daniel	דניאל	Job	איוב
Ezra	עזרא	Ca. Can.	שיר השירים
Nehemia	נחמיה	Ruth	רות
Chro.	כרתי הימים	Threni.	איכה

AMSTELODAMI,

בבית יוסף עטיאש * ובסצותו *

בשנת ישראל נושע נביא לסיק

Anno ab Orbe creato, 5426.

LIBER PSALMORUM, HEBRAICE תהלים

PSALMUS I. א

קִרְדָּשׁ

*Psalmus
agens de
verâ bea-
titudine,
deque mo-
do ejus
assequenda.*

א אִשְׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בַּעֲצַת רָשָׁעִים וּבִדְרֹךְ
חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבִמְשֹׁב לַצֵּים לֹא יָשָׁב :
ב כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה חָפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמְסוֹ לֵילָה :
ג וְהָיָה כְּעֵץ שְׂתוּל עַל-פְּלִגְיָמִים אֲשֶׁר פִּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ
וְעֵלְהוֹ לֹא יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ : לֹא-כֵן
ה הַרְשָׁעִים כִּי אִם כִּמֹּץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ : עַל-בְּנוֹי לֹא
ו יִקְמוּ רָשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט וְחַטָּאִים בַּעֲדַת צְדִיקִים : כִּי-
יִדְעוּ יְהוָה דְּרֹךְ צְדִיקִים וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים תֵּאבֵד :

*Psalm. II.
Inaugura-
tio Messie,
in Zione
Regnum
suum ca-
pessentis,
inuito
mundo.*

א ב לָמָּה רָגַשׁוּ גוֹיִם וְלֵאמֹים יִהְגְּדוּרִיק : יִתְיַצְבוּ
מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּרֵיהֶם עַל-יְהוָה וְעַל-מִשְׁיָחוֹ :
ג נִגְתָּקָה אֶת-מוֹסְרוֹתֵינוּ וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבַתִּימוּ : יוֹשֵׁב
ה בְּשָׁמַיִם יִשְׁחַק אֶרְנֵי יִלְעַג לָמוֹ : אִזְדַּבֵּר אֱלִימוֹ בְּאָפוֹ
וּבְחִרוֹנוֹ יִבְהַלְמוּ : וְאֲנִי נִסְכַּתִּי מִלְכֵי עַל-צִיּוֹן הָרֹ-
ג קִדְשִׁי : אֶסְפְּרָה אֶל-חֵק יְהוָה אִמַר אֱלִי בְנֵי אֶתְהָ אֱלֹהֵי
ה יוֹסִי לְדַרְתֶּיךָ : שְׂאֵל מִמֶּנִּי וְאֶתְנֶה גוֹיִם נַחֲלֶתְךָ וְאֶחֱזַתְךָ
וּבְאֶפְסֵי-אֶרֶץ : תִּרְעַם בְּשֹׁבֶט בְּרוֹזַל כְּכֹל יוֹצֵר תִּנְפָצִים :
י וְעַתָּה מַלְכִים הַשְׁכִּילוּ הוֹסְרוֹ שִׁפְטֵי אֶרֶץ : עֲבְדוּ אֶת-
יב יְהוָה בִּירְאָה וְנִילוּ בְרַעְדָּה : נִשְׁקוּ בְּרֶךְ פֶּן יֵאָרְפוּ
וְרֵא אֲבָדוֹ דְּרֹךְ כִּי יִבְעַר כִּמְעַט אָפוֹ אֲשֶׁר־יִכַּל חוֹסֵי בוֹ :
א מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם בְּנוֹ :

*Psalm. III.
Oratio
Davidis,
cum Abso-
lutum fu-
geret, at-
que urbe*

ב יהוה מה־דָּבַר צָרִי רַבִּים קָמִים עָלַי : רַבִּים אִמְרִים
לְנַפְשִׁי אֵין שׁוֹעֵתָה לוֹ בְּאֱלֹהִים סֵלָה : וְאֶתְהָ יְהוָה מִגֹּן
ה בַּעֲדֵי כְבוֹדִי וּמְרִיסֵי רֵאשִׁי : קוֹלִי אֶל-יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי
מִהַר

תהלים ג ד ה ו 3. 4. 5. 6.

מהר קדשו סלה: אני שכבתי ואישנה הקיצותי פי 6

*regia ex-
cedere co-
geretur.*

יהוה יסמכני: לא אירא מרכבות עם אשר סביב שתו 7

עלי: קומה יהוה הושיעני אלהי כי הכית את כל 8

איבי לחי שני רשעים שברת: ליהוה הישועה על 9

עמך ברכתך סלה: ד למנצח בנינות מזמור א

*Pfal. IV.
Causam
Regni sui
agit, atque
asserit con-
tra inimi-
cos suos.*

לדוד: בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני 2

ושמע תפילתי: בני איש עד מה כבודי לכלמה 3

תאהבון ריק תבקשו כזב סלה: ודעו כי הפלה יהוה 4

חסיד לוי יהוה ישמע בקראי אליו: רגזו ואל תחטאוה 5

אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה: זכחו זכחי 6

צדק ובטחו אל יהוה: רבים אמרים מיראנו טוב 7

נסה עלינו אור פניך יהוה: נתתה שמחה בלבי מעת 8

דגנסו תירו שמרבו: בשלום יחדו אשכבה ואישן כי 9

אתה יהוה לבדך לבטח תושיבני: ה למנצח א

*Pfal. V.
Precatio ad
Deum, ut
vim & fu-
rorem im-
proborum
coerceat,
& res pio-
rum affi-
ctas, &
propè perdi-
tas, re-
creet atque
sustinet.*

אל הנחילות מזמור לדוד: אמרי האזינה יהוה כינה 2

הגיני: תקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך 3

אתפלל: יהוה בקר תשמע קולי בקר אערך לך 4

ואצפה: ביו לא אל חפץ רשע אתה לא יגרד רע: ה

פחח
כאתנח

לא יתיצבו הוללים לגוד עיניך שנאת כל פעלי און: 6

התאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב ויהוה: 7

ואני ברכ חסדך אבוא ביתך אשתחווה אל היכל 8

קדשך ביראתך: יהוה נהני בצדקתך למען שורדי 9

הושר לפני דרכך: כי אין בפי הונכונה קרבם הוות י הישר ק

קבר פתוח גרנס לשונם יחליקון: האשימם אלהים 11

יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך: 12

וישמחו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עלימו ויעלצו 12

בך אהבי שמך: כי אתה תברך צדיקי יהוה בצנה 13

למנצח בנינות על א

*Pfal. VI.
Exhibet hic
psalmus*

רצון תעטרנו: השמינית

animam
anxiam
& luctan-
tem cum
sensu ira
Dei, &
terrore
mortis, ac
tandem fi-
dei trium-
phum ex
istâ luctâ.

2 הַשְׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד : יְהוָה אֱלֹהֵי בְּאֶפְרַיִם תּוֹכִיחֵנִי וְאֵלֶּיךָ
 3 בְּחַמְתְּךָ תִּסְרֹנֵנִי : חַנּוּנֵי יְהוָה כִּי אֶמְלֹךְ אֲנִי רַפְּאֵלִי
 4 וְאֵתְּרָהּ 4 יְהוָה כִּי נִבְהַלּוּ עֲצָמָי : וּנְפֹשִׁי נִבְהַלָּה מֵאֲדוֹנָאֵת יְהוָה
 ה עַד־מָתִי : שׁוּבָה יְהוָה חֲלֹצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לִמְעַן
 6 חֲסֹדְךָ : כִּי אֵין בַּמּוֹת זִכְרְךָ בְּשֵׂאוֹל מִי יוֹדֶה לְךָ : יַגִּיעֵתִי
 7 בְּאַנְחָתִי אֲשַׁחֲרֶה בְּכָל־לַיְלָה מִטְּתִי בְּרַמְעֵתִי עֵרְשִׁי
 8 אֲמַסָּה : עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַס עֵינַי עֲתָקָה בְּכָל־צוּרֵי : סוּרוּ
 9 יְמֵמֵנִי כָל־פְּעָלֵי אֲוֶן כִּי־שָׁמַע יְהוָה קוֹל בְּכִי : שָׁמַע
 10 יְהוָה תַּחֲנִנְתִּי יְהוָה תִּפְלֹתֵי יִקַּח : יְבֹשׁוּ וַיִּבְהַלּוּ מֵאֲדוֹנָאֵת
 11 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁבוּ יִבְשׁוּרְגַע :

Pfal. VII.
Querela
& lamenta
Davidis,
cum à
Saulè gra-
vissimâ
persecutio-
ne & per-
petuis exi-
liis divexa-
tus ac fati-
gatus, ar-
dentissimè
arumna-
rum finem
à Deo ex-
posceret.

12 אֲשֶׁר־שָׁר לַיהוָה עַל־דְּבָרֵי כּוֹשׁ בְּן־יְמֵינֵי : יְהוָה אֱלֹהֵי
 13 בְּךָ חֲסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל־רָדְפֵי וְהַצִּילֵנִי : פֶּן־יִטְרַף
 4 כְּאֲרִיֶּה נַפְשִׁי פָּרַק וְאֵין מִצִּיל : יְהוָה אֱלֹהֵי אִסְעֵשִׁיתִי
 ה זֹאת אִסִּישׁ עוֹל בְּכַפִּי : אִסְגַּמְלֵתִי שְׁלֹמִי רַע וְאֶחֱלֹצָה
 6 צוּרֵי רִיקָם : יִרְדֹּף אוֹיְבֵי נַפְשִׁי וַיִּשְׁגּוּ וַיִּרְמָסוּ לָאָרֶץ הִיא
 7 וּכְבוֹדִי לַעֲפָר יִשְׁכַּן סֵלָה : קוֹמָה יְהוָה וּבְאֶפְרַיִם
 הַנְּשֵׂא בַעֲבֻרֹת צוּרֵי וְעוֹרָה אֱלֵי מִשְׁפַּט צִוִּית :
 8 וְעַד לְאֻמִּים תִּסּוּבְכֶךָ וְעַל־יָהּ לְמָרוֹם שׁוּבָה : יְהוָה יִרְדֵּן
 9 עַמִּים שִׁפְטֵנִי יְהוָה כְּצַדִּיק וּכְתָמִי עַל־י : יִגְמַרְנָא רַע
 10 רְשָׁעִים וְתִכּוֹנֵן צַדִּיק וּבַחֵן לְכוֹת וּכְלִיּוֹת אֱלֹהִים צַדִּיק :
 11 מִגְּנִי עַל־אֱלֹהִים מוֹשִׁיעֵי יִשְׂרָאֵל לֵב : אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק
 12 וְאֵל זֶעַם בְּכָל־יוֹם : אִם־לֹא יִשׁוּב חֲרָבוֹ יִלְטוּ שְׂקֵשֶׁתוֹ
 13 דָּרָךְ וַיִּכּוֹנְנָה : וְלוֹהֲכִין כְּלֵי־מוֹת חֲצִי לְדַלְקִים יַפְעַל :
 14 וְיַחֲפְרֵהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יַפְעַל : יִשׁוּב עֲמַלּוֹ בְּרֵאשׁוֹ וְעַל
 15 קָדְקְדוֹ חֲמָסוֹ יִרְדֵּ : אֲוֹרָה יְהוָה כְּצַדִּיקוֹ וְאֲזַמְרָה שֵׁם
 16 אֱלֹהֵי עֲלִיּוֹן : ה

Pfal. VIII.
Hymnus de
vero &

17 לְמַנְצֵחַ עַל־הַגִּתִּית
 18 מִזְמוֹר לְדָוִד : יְהוָה אֲדִינֵנוּ מֵהָאֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר

Ma a sct

תהלים ח ט 8. 9.

אשר תנה הורך על השמים: מפיעוללים וינקים 3
יסרת עז למען צורריך להשבית אויב ומתנקם: כי 4
אראה שמך מעשה אצבעתיך ירח ופוכבים אשר
כוננתה: מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקרנו: ה

*puro Dei
cultu per
universum
terrarum
orbem pro-
pagata.*

ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו: 6
תמשילהו במעשי ידיך כל שמה תחת רגליו: צנח 7
ואלפים כלסונם בהמות שרי: צפור שמים ודגיהם 9
עבר ארחות ימים: יהוה ארנינו מרה אדיר שמך בכלי

הארץ: ט למנצח על מות לבן מזמור א

*Psal. IX.
Propheta
hoc psalmo
in Spiritu
canit, ac
celebrat
victorias
Dei, de
inimicis
Regni sui.*

לרוד: אודה יהוה בכל לבי אספרה כל נפלאותיך: 2
אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון: בשוב אויבי 3
אחור יכשלו ויאברו מפניך: כי עשית משפטי ודיני 4
יהוה ישת לבסא שופט צדק: גערת גוים אבדת רשע שמם 6
מחית לעולם ועד: האויבי תמו חרבות לנצח וערים 7
נתשת אבר זכרם המה: ויהוה לעולם ישב כונן 8
למשפט כסאו: והוא ישפט תבל בצדק דין לאמים 9
במישרים: ויהי יהוה משגב לדרך משגב לעתותי 11
בצרה: ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשך 11
יהוה: זמרו ליהוה ישב ציון הגרו בעמים עלילותיו: 12

כי דרש דמים אותם זכר לא שכח צעקת עניים: 13 עניים
חננני יהוה יראה עניי משנאי מרוממי משערי מות: 14 קר
למען אספרה כל תהלתך בשערי בת ציון אגילה 15
בישועתך: טבעו גוים בשחת עשו ברשרת זו טמנו 16
גלכדה רגלם: גודעי יהוה משפט עשה בפעל כפיו 17
זקש רשע הגיון סלה: שובו רשעים לשאולה כל 18
גוים שכחי אלהים: כי לא לנצח ישבח אביון תקות 19
עניים תאבד לעד: קומה יהוה אל יעז אנושי שפטו כ 20 עניים
גוים על פניך: שיתה יהוה מודה להם ידעו גוים 21 קר
אנוש

המקום א

Pfal. X.
Exprimit
affectus fi-
delium
luctantium
jamsque
emergen-
tium e
dominatu
improbo-
rum.

א אָנוֹשׁ הֵמָּה סֵלָה : לֵמָּה יְהוֹה תַעֲמֹד
 בְּרָחוֹק רִמְעֵלִים לַעֲתוֹת בְּצָרָה : בְּנֹאוֹת רָשָׁע יִדְלַק
 עֵינָיו תִּפְשׁוּ כַמּוֹמֹת זֶן חֲשָׁבוּ : כִּי הִלֵּל רָשָׁע עַל תַּאֲוֹת
 4 נִפְשׁוֹ וּבִצְעֵ בִרְךָ נְאֻם יְהוֹה : רָשָׁע כִּגְבַהַ אִפּוֹ בִלְ-
 דוֹכִי קרי ה יִדְרֵשׁ אֵין אֱלֹהִים כָּל מוֹמֹתָיו : יִחַלוּ דַרְכּוֹ בְּכָל-
 6 עֵת מְרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנְגִּדוֹ כָּל צוֹרֵיו יִפִּיחַ בָּהֶם : אָמַר
 7 בְּלִבּוֹ בַל אֲמוֹט לְדַרְדֹּר אֲשֶׁר לֹא בָרַע : אֱלֹהֵי פִיהוּ
 8 מֵלֵא וּמְרִמּוֹת וְחַד תַּחַת לְשׁוֹנוֹ עֲמַל וְאוֹן : יִשְׁבֵי
 בְּמֵאֲרֵב חֲצֵרִים בְּמִסְתָּרִים יִהְרַג נָקִי עֵינָיו לְהַלְכָה
 9 יִצְפְּנוּ : יֵאָרֵב בְּמִסְתָּר כִּאֲרִיָּה בַסֶּכֶה יֵאָרֵב לְחַטּוֹף עֵינָי
 י חֲטָף עֵינָי בְּמִשְׁכוֹ בְרִשְׁתּוֹ : וּדְכָה יִשַׁח וְנָפַל בְּעֲצוּמָיו יִדְכֵה קרי
 11 חֲלָכָאִים : אָמַר בְּלִבּוֹ שָׂכַח אֱלֹהֵי הַסְתִּיר פָּנָיו בַּל דָּאָה חל כאים קרי
 12 לְנִצָּח : קוֹמָה יְהוֹה אֱלֹהֵי נְשֵׂא יָדָךְ אֱלֹהֵי תִשְׁכַּח עֵינָיִם : עוֹנִים קרי
 13 עַל מָה נְאֻם רָשָׁעֵי אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרֹשׁ :
 14 רֵאתָה כִּי אָתָּה עֲמַל וְכַעַס תִּבְיֵט לַתַּת בִּירְךָ עֲלֶיךָ
 15 יַעֲזֹב חֲלָכָה יְתוֹס אָתָּה הֵיית עוֹזֵר : שִׁבְרֵ זְרוּעֵי רָשָׁע
 16 זָרַע תִּדְרֹשׁ רָשָׁעוֹ בַל תִּמְצָא : יְהוֹה מֶלֶךְ עוֹלָם וְעַד
 17 אֲבָדוּ גוֹיִם מֵאֲרָצוֹ : תַּאֲוֹת עֲנִוִים שָׁמַעַת יְהוֹה תִּכְיֵן לָבָם
 18 תִּקְשִׁיב אֲזִנָּה : לִשְׁפָט יְתוֹס וְדָךְ בַּל יוֹסִיף עוֹד לַעֲרֹךְ

Pfal. XI.
Providen-
tiam & cu-
ram Dei. in
mediis af-
flictionibus.
hocce car-
mine cele-
brat.

א אָנוֹשׁ מִן הָאָרֶץ : יא לְמַנְצַח לְדָרוֹד בִּיהוֹה
 חֲסִיתִי אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי נִדְוֵה רֶכֶס צָפוֹר : כִּי הִנֵּה
 הַרְשָׁעִים יִדְרֹכוּן קִשְׁתֵּי כוֹנְנֵנוּ חֲצֵם עַל יִתֵּר לִירוֹת בְּמוֹ
 3 אֶפְלֵ לְיִשְׂרָאֵל : כִּי הִשְׁתּוֹת יְהוֹרֶסוֹן צִדִּיק מֵהַפְּעַל :
 4 יְהוֹה בְּהִיכַל קָדְשׁוֹ יְהוֹה בְּשָׁמַיִם כָּסֵאוֹ עֵינָיו יַחֲזוּ
 5 עַפְעָפִיו יִכְחַנוּ בְּנֵי אָדָם : יְהוֹה צִדִּיק יִכְחַן וְרָשָׁע וְאֵהָב
 6 חֲמַס שְׂנֵאָה נִפְשׁוֹ : יִמְטַר עַל רָשָׁעִים פָּחִים אֲשׁוּגִפְרִית
 7 וְרוּחַ זֶלְעָפוֹת מִנֵּת כּוֹסֵם : כִּי צִדִּיק יְהוֹה צִדְקוֹת אֵהָב

Pfal. XII.
Conqueri-
tur de

א יִשְׂרָאֵל יַחֲזוּ פָּנָיו : יב לְמַנְצַח עַל הַשְׁמִינִית
 מִזְמוֹר ס f f ב ב מא

2 מזמור לדוד : הושיעה יהוה כי נמר חסיד כי פסו
 3 אמונים מבני אדם : שוא ידברו איש את דעהו שפת
 4 חלקות בלב ולב ידברו : יכרת יהוה כל שפתי ה
 5 חלקות לשון מדברת גדלות : אשר אמרו ללשננו
 6 נגביר שפתינו אתנו מידון לנו : משד עניי מאנקת
 7 אביונים עתה אקום יאמר יהוה אשית בישע יפיה לו :
 8 אמרות יהוה אמרות טהרות כסף צרוף בעליל לארץ
 9 מזקק שבעתים : אתה יהוה תשמרם תצרנו מן הדור
 10 זו לעולם : סביב רשעים יתהלכון כרם זלות לבני

communi
 corruptione,
 & de
 hypocrita-
 rum sanis.
 ac sacrilega
 fastu con-
 tra Deum
 ejusque
 Legem.

2 ארם : יג
 אנה יהוה תשכחני נצח עד אנה תסתיר את פניך
 ממני : עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם
 3 עד אנה ירום איבי עלי : הביטה עניי יהוה אלהי
 4 האירה עיני פן אישן המות : פן יאמר איבי יכלתיו צרי ה
 5 יגלו כי אמוט : ואני פחדה כטחרתי יגל לבי
 6 בישועתך אשירה ליהוה כי נמל עלי : יד

Psal. XIII.
 In persona
 sua piorum
 quorum-
 cunque ca-
 lamitates
 depingit
 eorumque
 vicem mi-
 seratur, at-
 que operis
 Dei queri-
 bundus
 implorat.

א למנצח לדוד אמר נבל בלבבו אין אלהים השחיתו
 2 התעבוע עליה אין עשה טוב : יהוה משמים השקיף
 על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אלהים :
 3 הכל סר יחרו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד :
 4 הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם יהוה
 לא קראו : שם פחדו פחד כי אלהים כדור צדיק : ה

Psal XIV.
 Universum
 mundum
 stultitia ac
 dire cor-
 ruptionis
 reum agit :
 atque ex
 Zion salutem
 & li-
 berationem
 Israelis
 proditu-
 ram polli-
 cetur.

7 עצת עני תבישו כי יהוה מחסהו : מי יתן מציון
 ישועת ישראל בשוב יהוה שכורת עמו יגל יעקב
 ישמח ישראל : טו
 מזמור לדוד יהוה מי
 2 גור באהלך מי ישכן בהר קדשך : הולך תמים ופעל
 צדק ודבר אמת בלבבו : לא ידגל על לשנו לא עשה
 3 לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרבו : נכזה בעיניו
 נמאס

Psal. XV.
 Quisnam
 ad Civita-
 tem Dei

pertineant. e jusque ci- ves ac po- pulus haberi queant. Psal. XVI. David de SANCTO illo Dei SERVO eximia & gloriosa pradicat.

גמאס וארת יראי יהוה יכבד נשבע להרעולא ימיר :
ה כספו | לאנתן בנשך ושחר על נקי לא לקח עשה
א אלה לא ימוט לעולם : י מכתם לדוד
2 שמרני אל כי חסית בקי : אמרת ליהוה ארני אתה
3 טובתי בל עליך : לקדושים אשר בארץ המה ואדירי
4 כל חפצי במ : ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך
ה נספיהם מרם ובל אשא את שמותם על שפתי : יהוה
6 מנת חלקי וכוס אתה תומיך גורלי : חבלים נפלולי
7 בנעימים אף נחלת שפרה עלי : אברך את יהוה אשר
8 יעצני אף לילות סרוני כליותי : שויתי יהוה לנגדי תמיד
9 כי מימיני בל אמוט : לכן שמח לביוגל כבודי אף
י בשרי ישכן לבטח : כי לא תעזוב נפשי לשאול לא
11 יתירי תתן חסדיך לראות שחת : תודיעני ארח חיים שבע
שמחות את פניך נעמות בימינה נצח : י

Psal. XVII. Davi- piorum omnium, atque fide- lium habi- tum ac af- fectus velu- ti induit, eorumque gemitus & preces, in media afflictione, exprimit.

א תפלה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיבה רנתי האזינה
2 תפלתי בלא שפתי מרמה : מלפניך משפטי יצא עיניך
3 תחזינה מישרים : בחנת לבי פקדת לילה צרפתי בל
4 תמצא זמתי בל יעבר פי : לפעלות אדם בדבר שפתך
ה אני שמרתי ארחות פריץ : תמך אשרי במעגלותיך בל
6 נמוטו פעמי : אני קראתיך כי תענני אלה הט אונה לי
7 שמע אמרתי : הפלה חסדיך מושיע חוסים
8 ממתקוממים בימינה : שמרני כאישון בת עין בצל
9 כנפיק תסתירני : מפני רשעים זו שדוני איבי בנפש יקיפו
י עלי : חלבמו סגרו פימו דברו בגאות : אשרנו עתה
12 סבכוני עיניהם ישיתו לנטורת בארץ : דמינו כאריה סבכונו קרי
13 יכסוף לטרף וככפיר ישב במסתרים : קומה יהוה
קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע הרבה :
14 ממתים ידך יהוה ממתים מחלד חלקם בחיים וצפניך וצפונך קרי
מא ג 3 ס 11 תמלא

תמלא בטנם ישבעו בניסוהניחו יתרום לעול ליהם: אני טו
בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך:

יח למנצח לעבד יהוה לדוד אשר דברו 18

Pla. xviii.
Hymnus
Dav. dis.
sublimioris
argumenti.
verborum
sententia-
rumque
ponderare ac
mysterio-
insignis,
quo Deum
celebrat ob
erectionem
Regni sui.
ejusque
perpetuam
conserva-
tionem in-
ter medias
hostes.

ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אותו

מכף כל איביו ומיד שאול: ויאמר ארחמך יהוה חזקי: 2

יהוה יסלע ומצורתיו מפלטי אלי צורי אחסה בו מגני 3

וקרן ישעי משגבי: מהלל אקרא יהוה ומן איבי 4

אישע: אפפוני חבלי מות ונחלי בליעל יבעתוני: 5

חבלי שאול סבכוני קדמוני מוקשי מות: בצר לי 6

אקרא יהוה ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי 7

ושועתי לפניו תבא באזניו: ותגעש ותרעש הארץ 8

ומוסרי הרים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו: עלה עשן 9

באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: ויש שמים 10

וירד וערפל תחת רגליו: וירכב על כרוכי עפר וידא 11

על כנפי רוח: ישרת השך יסתרו סביבותיו סבתו 12

חשכת מים עבי שחקים: מננה נגדו עביו עברו ברד 13

וגחלי אש: וירעם בשמים יהוה ועליו יתן קלו ברד 14

וגחלי אש: וישלח חציו ופיצם וברקים רב ויהמם: 15

ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תכל מגערתך יהוה 16

מנשמת רוח אפק: ישלח ממרום יקחני משני 17

ממיס רבים: יצילני מאיבי עו ומשנאי כי אמצו ממני: 18

יקדמני ביום אירי ויהי יהוה למשען לי: ויציאני 19

למרחב יחלצני כי חפץ בי: יגמלני יהוה בצדקי כבר 20

ידי ישיב לי: כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי 21

מאלהי: כי כל משפטיו לנגדי וחקתיו לא אסיר מני: 22

ואהי תמים עמו ואשתמר מעוני: וישב יהוה לי בצדקי 23

כבר ידי לנגד עיניו: עם חסיד תתחסד עם גבר 24

תמים תתקם: עם גבר תתברר ועם עקש תתפתל: 25

כי

28 29 כִּי אֲתָה עִם עֲנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינַי רָמוֹת תִּשְׁפִּיל : כִּי
 ל אֲתָה תֹאִיר נְרִי יְהוָה אֱלֹהֵי יְגִיהַ חֲשָׁבִי : כִּי בַךְ אֲרַץ
 31 גָּדוֹד וּבְאֱלֹהֵי אֲדֹלַג שׁוֹר : הָאֵל תָּמִים דָּרְכּוֹ אֲמַרְתָּ
 32 יְהוָה צְרוּפָה כִּגֵּן הוּא לְכֹל יִחוּסִים בּוֹ : כִּי מִי אֱלוֹת
 33 מִבְּלַעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוֹר זֹלַתִּי אֱלֹהֵינוּ : הָאֵל הַמְּאֹרְנִי
 34 חֵיל וַיִּתֵּן תָּמִים דְּרָכָי : מִשׁוּהַ רְגְלֵי כַּאֲלוֹת וְעַל בְּמוֹתַי
 לֵה יַעֲמִידֵנִי : מִלְּמַד יָדַי לְמַלְחָמָה וּנְחַתָּה קִשְׁתִּי נְחוּשָׁה
 36 זְרוּעֵתִי : וַתִּתֵּן לִי כִמְנַח יִשְׁעָהּ וּמִיִּנְהָ תִסְעֶרְנִי וְעֹנֹתָהּ
 37 תִרְבֵּנִי : תִרְחִיב צַעֲרֵי תַחְתִּי וְלֹא מַעֲרֹו קִרְסֵלִי :
 38 39 אֲרֹדֹף אוֹיְבֵי וְאֲשַׁנֵּם וְלֹא אֲשׁוּב עַד כְּלוֹתָם : אֲמַחֲצֵם
 מ וְלֹא יִכְלוּ קוֹם יִפְלוּ תַחַת רְגְלֵי : וַתֹּאזְרֵנִי חֵיל
 41 לְמַלְחָמָה תִכְרִיעַ קַמִּי תַחְתִּי : וְאוֹיְבֵי נִתְתַּהֲרֵ לִי עֶרְף
 42 וּמִשְׁנֵאֵי אֲצַמִּיתָם : יִשְׁעוּ וְאֵינִי מוֹשִׁיעַ עַל יְהוָה וְלֹא
 43 עָנָם : וְאֲשַׁחֲקֵם כְּעַפְרָה עַל פְּנֵי דוּחַ כְּטִיט חוּצוֹת
 44 אֲרִיקָם : תִפְלִטְנִי מִרִיבֵי עַם תִּשְׁיַמְנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עִם
 מֵה לֹא יִדְעֵתִי יַעֲבֹדוּנִי : לִשְׁמַע אֹזְן יִשְׁמְעוּ לִי בְנֵי נֹכַח
 46 יִכְחַשׁוּ לִי : בְּנֵי נֹכַח יִבְלוּ וַיִּחַרְגּוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם :
 47 48 חֵי יְהוָה וּבְרוּךְ צוֹרֵי וִירוֹם אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי : הָאֵל הַנּוֹתֵן
 49 נְקָמוֹת לִי וַיִּדְבַר עִמָּי תַחְתִּי : מִפְּלִטֵי מַאֲיְבֵי אֶף מִן
 51 נְקָמִי תִרוּמְנֵי מַאֲיֵשׁ חֲמַם הַצִּילֵנִי : עַל כֵּן אֲוֹדֶךָ בְּגוֹיִם
 יְהוָה וְלִשְׁמֹךְ אֲזַמְרָה : מִגְּדֵל יִשׁוּעוֹת מִלְּכּוֹ וְעֵשֶׂה חֲסֵדִי
 א לְמִשְׁחֹו לְדָוִד וּלְזֹרְעוֹ עַד עוֹלָם : יט לְמִנְצֵחַ
 2 מִזְמוֹר לְדָוִד : הַשְּׁמַיִם מִסְפָּרִים כְּבוֹד אֱלֹהִים מִעֲשֵׂה יְדֵי
 3 מִגִּיד הַרְקִיעַ : יוֹם לְיוֹם יִבְיַע אֲמַר וּלְיֵלֶךְ לְלֵילָה יִחוּהַ
 4 ה דַּעַת : אֵיךְ אֲמַר וְאֵיךְ דְּבָרִים כְּלֵי נִשְׁמַע קוֹלָם : כִּבְלֵ
 הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם וּבִקְצֵה תִבֵּל מִלֵּיהֶם לִשְׁמֵשׁ שֵׁם אֱהֵל
 6 בָּהֶם : וְהוּא כִפְתָן יֵצֵא מִחֲפָתוֹ יִשִּׁשׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֲרַח :
 7 מִקְצֵה הַשְּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ וְתִקּוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם וְאֵיךְ נִסְתַּחַר
 מא ד 4 sff מחמתו

Psal. XIX.
 Hymnus
 celebrans
 veram
 Domini
 cognitio-
 nem &
 cultum.

8 מחמתו: תורת יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה
 9 נאמנה מחכימת פתי: פקודי יהוה ישרים משמחי לב
 מצות יהוה ברה מאירת עינים: יראת יהוה טהורה
 עומדת לעד משפטי יהוה אמת צדקו יחדו: הנחמדים
 מזהב ומפזרב ומתוקים מדבש ונפת צופים: גם עבדך
 נזהר בהם בשמרם עקב רב: שגיאות מ' בין מנסתרות
 זקני: גם מזורים חשך עבדך אל ימשלרבי אז איתם
 ונקיתי מפשע רב: יהיו לדצון אמרי פי והגיון לבי לפניה טו

יהוה צורי וגואלי: **כ** למנצח מזמור לדוד: א
 יענך יהוה ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב: ישלח
 עזרך מקדש ומציון יסעריך: יזכר כל מנחתך ועולתך
 רשנה סלה: יתן לך כל לבבך וכל עצתך ימלא:
 גרננה ב' ישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא יהוה כל
 משאלותיך: עתה ידעתי כי הושיע יהוה משוחו יענהו
 משמי קדשו בגבורות ישעימינו: אלה ברכב ואלה
 בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר: המה כרעו
 ונפלו ואנחנו קמנו ונתעורר: יהוה הושיעה המלך י

Pfal. xx.
 Vota &
 oratio fide-
 lium pro
 Rege suo,
 ejusque
 Regno.

יעננו ביום קראנו: **כא** למנצח מזמור לדוד: א
 יהוה בעוןך ישמח מלך: וכישועתך מה יגיל מאד: תאות
 לבו נתתה לו וארשת שפתיו בל מנעת סלה: כי
 תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו עטרת פז: חיים ה
 שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד: גדול כבודו
 ב' ישועתך הוד והדר תשועה עליו: כ' תשיתהו ברכות
 לעד תחדהו בשמחה את פניך: כ' המלך בטח ביהוה
 זכחסר עליון כל ימוט: תמצא ירך לכל איבי מינה
 תמצא שנאיך: תשיתמו כתנור אשלעת פניך יהוה
 באפו יבלעם ותאכלם אש: פרימו מארץ תאבד וזרעם
 מבני אדם: כי נטו עליך רעה חשבו מזמה בל יוכלו:
 כי

Pfal. xxi.
 Pfal xx
 iidem pro-
 pheticus,
 quo Re-
 gnum Mes-
 siae, ejusque
 aeternitas celebra-
 tur.

זמלעיל
 ויחיד

Pfal. xxii.
David do-
lores & fe-
quentem
gloriam
ejus, de
quo vatici-
natur, ex-
primit.

13 14 כי תִשְׁתַּמוּ שָׂכֵם בְּמִיתְרֵךְ תִּכְוֶנֶן עַל־פְּנֵיהֶם: רֹמֵה
 יְהוֹה בְּעֶזֶךָ נִשְׁרָה וְנִזְמְרָה גְבוּרַתְךָ: כב
 2 א לְמַנְצֵחַ עַל־אֵילַת הַשָּׁחַר מִזְמוֹר לְדָוִד: אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי לֵמָּה
 3 עֹזְבַתְנִי רְחוֹק מִשׁוֹעַתֵי דְבָרֵי שִׁאֲנֵתִי: אֱלֹהֵי אֶקְרָא יוֹמָם
 4 וְלַאֲתָעֵנָה וְלִילָה וְלֹא דוֹמִיָּה לִי: וְאַתָּה קְרוֹשׁ יוֹשֵׁב
 5 הַתְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל: בְּךָ בִטְחוּ אֲבֹתֵינוּ בִטְחוּ וְתִפְלֹטְמוּ:
 6 אֱלֹהֵי זַעֲקוֹ וְנִמְלָטוּ בְךָ בִטְחוּ וְלֹא כֹשׁוּ: וְאַנְכִי תוֹלַעַת
 7 8 וְלֹא אִישׁ חֶרְפַת אָדָם וּכְזוֹי עֵם: כָּל־רָאִי יִלְעִנּוּ לִי
 9 יַפְטִירוּ בְשִׁפְהַ נִי עוֹרֵאֵשׁ: גַּל־אֵל יְהוֹה יִפְלֹטְהוּ יִצִּילְהוּ
 יִכְיִחַפְּזוּ: כִּי אַתָּה גַחִי מִבֶּטֶן מִבְטִיחִי עַל־שְׂרֵי אֲמִי:
 11 12 עֲלֶיךָ הִשְׁלַכְתִּי מִרְחֹס מִבֶּטֶן אֲמִי אֱלֹהֵי אֶתָּה: אֵל־תִּרְחַק
 13 מִמֶּנִּי כִי־צָרָה קְרוּבָה כִּי־אֵין עֹזֶךָ: סִבְבוּנֵי פְרִים רַבִּים
 14 אֲבִירֵי בֶשֶׁן כִּתְרוּנִי: פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם אֲרִיֵה טֶרֶף וְשֹׁאֵג:
 15 טו כַּמִּים נִשְׁפַכְתִּי וְהִתְפָּרְדוּ כָל־עֲצָמוֹתַי הִיָּה לִכִּי כְדוֹנָג
 16 נִמַּס בְּתוֹךְ מַעִי: יִבֶּשׁ כַּחַר שִׁכְחִי וְלִשׁוֹנִי מִדְּבַק מִלְקוֹחִי
 17 וְלַעֲפָרִמוֹת תִּשְׁפַּתְנִי: כִּי סִבְבוּנֵי כָל־בַּיִם עֲרַת מַרְעִים
 18 חֲקִיפוּנִי כְּאֲרֵי יְדֵי וְרִגְלֵי: אֲסַפֵּר כָּל־עֲצָמוֹתַי הִמָּה
 19 יִבִּטּוּ יִרְאוּ כִי: יִחַלְקוּ בְגֵדֵי לֵהֶם וְעַל־לְבוּשֵׁי פִילּוֹ
 כ גּוֹרֵל: וְאַתָּה יְהוֹה אֵל־תִּרְחַק אֵילוֹתַי לַעֲזַרְתִּי חוֹשֵׁה:
 21 22 הִצִּילְהָ מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כָּל־בַּיִם יִחִידְתִּי: הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי
 23 אֲרִיֵה וּמְקַרְנֵי רַמִּים עֲנִיתְנִי: אֲסַפֵּרָה שִׂמְךָ לְאָחִי בְּתוֹךְ
 24 קֶהֱל אֲהַלֵּלְךָ: יִרְאֵי יְהוֹה הַלְלוּהוּ כָל־זֶרַע יַעֲקֹב
 כה כִּבְרוּהוּ וְגוֹרוּ מִמֶּנּוּ כָל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל: כִּי לֹא בֹהַ וְלֹא
 שִׁקְץ עֲנֹרַת עֵנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּכְשׁוֹעוֹ אֱלֹהֵי
 26 שָׁמַע: מֵאַתָּה תִּהְלֵתִי בְּקֶהֱל רַב־נְדָרֵי אֲשֶׁלֶם נְגִדֵי רֵאיוֹ:
 27 יֵאָכְלוּ עֲנוּיִם וְיִשְׁבְּעוּ יִהְלֹלוּ יְהוֹה דְרָשׁוּ יְחִי לְבַבְכֶם
 28 לַעֲד: יִזְכְּרוּ וְיִשְׁבוּ אֵל־יְהוֹה כָּל־אֲפִסֵי אֲרֶץ וְיִשְׁתַּחֲוּ
 29 לְפָנֶיךָ כָּל־מִשְׁפַּחֹת גּוֹיִם: כִּי לִיהוֹה הַמְּלוֹכָה
 וּמוֹשֵׁל

ומושל בגוים : אכלו וישתחוו כל דשני ל
ארץ לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה :
זרע יעבדנו יספר ל אדני לדור : יבאו ויגידו 31 32

צדקתו לעם נולד כי עשה : כג

Pfal. xxiii.
Celebrat
gaudium
& consolati-
onem pio-
rum:

מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר : בנאות דשא ירביצני א
על מי מנוחת ינחלני : נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק 3
למען שמו : גם כי אלך בניא צלמות לא אירא רע כי 4
אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני : תערה ה
לפניי שלחן נגד צררי דשנת בשמן ראשי כוס רויח :
אך ישוב וחסד ירדפוני כלימי חיי ושבת בביית יהוה 6
לארץ ימים : כד לדוד מזמור ליהוה הארץ א

Deum pa-
storem, se-
que orem
facit; at-
que hac in
imagine
continuo
pergit.

ומלואה תכל וישבי בה : כי הוא על ימים יסרה ועל 2
נהרות יכוננה : מי יעלה בהר יהוה ומיקום במקום 3
קדשו : נקי כפיס וכר לבב אשר לא נשא לשוא נפשו 4 נמסיק
ולא נשבע למרמה : ישא ברכה מאת יהוה וצדקה ה

Pfal. xxiv.
Regnum
Dei cele-
brat, qui-
que ad il-
lud perti-
neant, do-
cet.

מאלהי ישעו : זה דוד דרשו מבקשי פניך יעקב סלה : 6 דורשי
שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך 7 קרי
הכבוד : מי זה מלך הכבוד יהוה עזו וגבור יהוה גבור 8
מלחמה : שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם 9
ויבא מלך הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות י

Pfal. xxv.

הוא מלך הכבוד סלה : כה לדוד אליך א
יהוה נפשי אשא : אלהי כף בטחתי אל אבושה אל 2
יעלצו אויבי לי : גם כל קוֹיך לא יבשו יבשו הבוגרים 3
ריקם : דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני : הדריכני ה
באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל-
היום : זכר רחמיך יהוה וחסדך כי מעולם המה : 6
חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה 7
למען טובך יהוה : טוב נישר יהוה על כן יורה חטאים 8

Oratio Da-
vidis, pro
impetran-
da gratia
& iustitia,
singulis pe-
titionibus
fere in ter-
junctas di-
vini spiri-
tus respon-
siones ha-
bens.

ברוך

9 בְּדַרְךְ: יִדְרֹךְ עֵנוּיִם בְּמִשְׁפַּט וְיִלְמַד עֵנוּיִם דַּרְכּוֹ: כָּל-
 11 אֲרָחוֹת יְהוָה חֶסֶד וְאֱמֶת לְנֹצֵרֵי בְרִיתוֹ וְעֲדֹתָיו: לַמַּעַן
 12 שִׂמְךָ יְהוָה וְסִלַּחַת לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא: מִיִּזְהָה אִישׁ יִרְאֶה
 13 יְהוָה יִרְנֹב בְּדַרְךְ יִבְחַר: נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תִּלְוֶן וְזָרְעוֹ יִרְשׁ
 14 אֶרֶץ: סוֹד יְהוָה לִירְאוֹ וּבְרִיתוֹ לַהֲדוּדֵי עַם: עֵינֵי תִמְדוּ
 16 אֶל יְהוָה כִּי הוּא יוֹצֵא מִרְשַׁת רִגְלֵי: פִּנָּה אֵלַי וְחַנּוּנִי
 17 כִּי יִחַד וְעֵנִי אָנִי: צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמְצוֹקוֹתַי
 18 19 הוֹצֵאֵנִי: רְאֵה עֵנִי וְעֲמֵלִי וְשֵׂא לְכָל חַטָּאוֹתַי: רְאֵה-
 כ אֵיבֵי כִּי רַבּוּ וְשִׁנְאַת חַמַּס שִׁנְאוּנִי: שְׁמַרְהָ נַפְשִׁי
 21 וְהִצִּילֵנִי אֶל-אֲבוֹשׁ כִּי חִסִּיתִי בְךָ: תַּסְזִיֶּשׁר יִצְרוּנִי כִּי
 22 קוֹיִתִּיךָ: פִּדְהָ אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו:

Psal. xxvi.
 Exprimis
 David li-
 bertatem
 & fiduciam
 bona con-
 scientia,
 ejaque
 pondus
 apud
 Deum.

כו לְדוֹדֵי שִׁפְטָנִי יְהוָה כִּי אָנִי בְּתַמִּי הִלְכֵתִי
 וּבִיהוּהָ בְּטַחְתִּי לֹא אָמַעַד: בְּחַנּוּנֵי יְהוָה וְנִסְגֵי צָרוֹפָה
 3 כְּלוֹוֹתַי וּלְבִי כִּי חֶסֶדְךָ לִנְגַד עֵינֵי וְהִתְרַחַלְכֵתִי בְּאִמְתְּךָ:
 4 לֹא יִשְׁבַתִּי עֵם מְתֵי שׂוֹא וְעֵם נְעֻלְמִים לֹא אֲבוֹא:
 6 ה שְׁנֵאתִי קֶהֱל מְרַעִים וְעַסְרֵשְׁעִים לֹא אֲשַׁב: אֶרְחֹן
 7 בְּנִקְיוֹן כִּפְיוֹ אֲסַכְכֶה אֶת מִזְבְּחֶךָ יְהוָה: לִשְׁמַע בְּקוֹל
 8 תוֹדָה וּלְסַפֵּר כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ: יְהוָה אֱהַבְתִּי מֵעוֹן בֵּיתְךָ
 9 וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ: אֶל תִּאֶסֶף עִם חַטָּאִים נַפְשִׁי וְעִם-
 י אֲנָשִׁידְמִים חַי: אֲשֶׁר בִּידֵיהֶם זִמָּה וַיִּמְנַס מִלֵּיהָ
 11 12 שָׁחַד: וְאָנִי בְּתַמִּי אֶלֶךְ פְּדֵנִי וְחַנּוּנִי: רִגְלֵי עַמְדָה בְּמִישׁוֹר

Psal. xxvii.
 Quam
 pulchrum
 beatumque
 sit in domo
 Domini
 continuo
 versari, eo-
 que presen-
 te & pro-
 pitio frui.

א בְּמִקְהֵלִים אֲבַרְךָ יְהוָה: כו לְדוֹדֵי יְהוָה
 2 אֲוִרֵי וַיִּשְׁעֵי מַמִּי אִירָא יְהוָה מֵעוֹן חַיִּי מִמִּי אֶפְחַד: בְּקֶרֶב
 3 עֲלֵי מְרַעִים לֹא אֲכַל אֶת בְּשָׂרֵי צְרִי וְאֵיבֵי לִי הֵמָּה כִּשְׁלוֹ
 4 וְנִפְלוּ: אִם תִּחַנְנֶה עֲלֵי מַחְנֶה לֹא יִירָא לְבִי אִם-
 4 תִּקוֹם עֲלֵי מַלְחָמָה כִּזְאת אָנִי בּוֹמֵחַ: אַחַתִּי שְׂאֵלְתִי
 5 מֵאֵת יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה כָּל יְמֵי חַיִּי
 6 ה לַחֲזוֹת בְּנַעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי
 בַּסֶּכֶה

מחה
 כאתנה
 יתיר

מחה
 כאתנה

בסכה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני : בסכו קרי
 ועתה ירוסראשי על איבי סביבותי ואזנחתי באהלו 6
 זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה : שמע יהוה קולי 7
 אקרא וחנני וענני : לך אמר לבי בקשו פני את פניך 8
 יהוה אבקש : אל תסתר פניך ממני אל תט בראף 9
 עברך עזרתי היית אל תששני ואל תעזבני אלהי 10
 ישעי : כי אביואמי עזבוני ויהוה יאספני : הורני יהוה 11
 דרכך ונחני בארח מישור למען שררי : אל תרנני 12
 בנפש צרי כי קמורכי עדי שקר ויפח חמס : לולא 13
 האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים : קוה אל 14
 יהוה חזק ואמין לבך וקוה אל יהוה : כח

לדוד אליך יהוה אקרא צור אל תחרש ממני פן 8
 תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור : שמע קול 2
 תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך : אל 3
 תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דברי שלום עם 4
 רעים ורעה בלבבם : תן להם כפעלם וכרע מעלליהם 4
 כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם : כי לא יבינוה 5
 אל פעלת יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם : ברוך 6
 יהוה כי שמע קול תחנוני : יהוה יעזי ומגני בו בטח לבי 7
 ונעזרתי ויעלי לבי ומשירי אהורני : יהוה עזלמו ומעוז 8
 ישועות משיחו הוא : הושיעה את עמך וברך את 9

Pf. xxviii.
 Precatio,
 quâ ab im-
 proborum
 violentia
 & injuriis
 liberari pe-
 rit ; &
 gratiarum
 actio pro
 exauditione.

נחלתך ורעם ונשאם ער העולם : כח מזמור 8
 לדוד הבן ליהוה בני אלים הבן ליהוה כבוד ועז : הבן 2
 ליהוה כבוד שמו השתחוה ליהוה בהדרת קדש : קול 3
 יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רפים :
 קול יהוה כפח קול יהוה בהדר : קול יהוה שבר ארזים 4
 וישבר יהוה את ארזי הלבנון : וירקדם כמו עגל 6
 לבנון ושריון כמו בן דאמים : קול יהוה חצב להבות 7

Pfal. xxix.
 Regnum
 Dei, cum
 potentia
 adventans,
 concele-
 brat : cur-
 etique sua-
 det, ut sese
 ei subi-
 ciant.

אש

8 אש: קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד: יהוה למכול ישב יהוה מלך לעולם: יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

Pfal. xxx. Ab exilio reversus, Deo gratias agit, quod facultatem sibi rursus dedisset, dedicanda, atque habitanda domus sua.

2 א מזמור שיר חנכת הבית לדוד: ארוממך יהוה כי דליתני ולא שמחת איבילי: יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני: יהוה העלית מן שאול נפשי חיתני מיורדן ה בור: זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו: כי רגעו באפיו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה: ואני אמרת בשלוי בל אמוט לעולם: יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך יהוה אקרא ואל יהוה אתחנן: מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר הגיר אמתך: שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי: הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזוני שמחה: למען יזמרה כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אורך:

Pfal. xxxi. In persona sua, perpetuum fidelium statum & luctam inter improbos, in hoc seculo, exprimit.

א לא למנצח מזמור לדוד: בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך פלצני: הטה אלי אונך מהרה הצילני היה לי לצור מעזילבית מצודות להושיעני: כי סלעי ומצודתי אתה ולמען ה שמך תנחני ותנחלני: תוציאני מרשת זו פמנו לי כי אתה מעי: בידך אפקיד רוחי פדיתו אותי יהוה אל אמת: שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל יהוה בטחתי: אנילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עני ירעת בצרות נפשי: ולא הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב רגלי: חנני יהוה כי צר לי עששה כבעס עיני נפשי ובטני: כי כלו ביוגן חיי ושנותי באנחה בשל בעוני כחי ועצמי עששו: מכל צוררי הייתי חרפה ולשכני

ולשבניי מאד ופחד למידעי ראי בחוץ נדרו ממני :
 13 14 נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי אבד : כי שמעתי ידבת
 רבים מגור מסביב בהוסרם יחד עלי לקחת נפשי ממנו :
 16 ואני עליך במחתי הורה אמרתי אלהי אתה : בדרך טו
 עתתי הוצילני מיד אויבי ומרדפי : האידה פניך על
 17 עברך הושיעני בחסדך : יהוה אל אבושה כי קראתיך
 18 יבשו רשעים ידמו לשאול : תאלמנה שפתי שקר
 19 הדברות על צדיק עתק בגאווה ובכו : מה רב טובך כ
 אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים כך נגד בני אדם :
 21 תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנס בסכה מריב
 לשנות : ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר מצור :
 22 ואני אמרתי בחפזי נגזרתי מנגד עיניך אכן שמעת קול
 23 תחנוני בשועי אליך : אהבו את יהוה כל חסדיו אמונים
 24 נצרי יהוה ומשלים על יתר עשה גאווה : חזקו ויאמן כה

P sal. xxxiii.
 Psalmus
 docens quia
 in re pecca-
 toris iusti-
 ficatio et
 salus con-
 sistat.

א לב לדור א
 משביל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה : אשרי אדם לא
 2 יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה : כי החרשתי בלו
 3 עצמי בשאגתי כל היום : כי יזמס ולילה תכבד עלי
 4 דך נהפך לשרי בחרבונני קיץ סלה : חטאתי אודיעך ה
 ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה
 5 ואתה נשאת עון חטאתי סלה : על זאת תפלל
 כל חסדי אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים
 6 אליו לא יגיעו : אתה סתר לי מצרת צרני רני פלט
 7 תסובבני סלה : אשכילך ואורך ברוך זולתך איעצה
 8 עליך עיני : אל תהיו כסוס כפרר אין הבין במתג
 9 ורסן עריו לבלוס כל קרוב אליך : רבים מכאובים
 10 לרשע והבוטח ביהוה חסד סובבנו : שמחו ביהוה

P sal. xxxiiii.
 Hymnus
 potentiam

וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב : לג רננו א
 צדיקים

*fapientiam,
& miseri-
sordiam
Dei cele-
brans.*

צדיקים ביהוה לישׁרים נאווה תהלה: הורו להורח
 3 בכנור בנבל עשור זמרו לו: שירו לו שיר חדש היטבו
 4 נגן בתרועה: כירישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה:
 5 ה אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ: בדבר
 7 יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם: כנס כנר מי
 8 הים נתן באוצרות תהומות: יראו מיהוה כל הארץ
 9 ממנו יגורו כל ישבי תבל: כי הוא אמר ויהי הוא
 י צוה ויעמד: יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות
 11 עמים: עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר
 12 ודר: אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה
 13 לו: משמים הביט יהוה ראה את כל בני האדם:
 14 טו ממכון שבתו השגיח אל כל ישבי הארץ: היצר יחד
 16 לבם המכין אל כל מעשיהם: אין המלך נושע ברב
 17 חיל גבור לא ינצל ברב כח: שקר הסוס לתשועה
 18 וברב חילו לא ימלט: הנת עין יהוה אל יראיו למיחלים
 19 ב לחסרו: להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב: נפשנו
 21 חפתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא: כי בו ישמח לבנו
 22 כי בשם קדשו בטחנו: יהי חסדך יהוה עלינו כאשר
 א יחלנו לך: לד לרוד בשנותו את שעמו לפני
 2 אבימלך ויגרש הוא וילך: אברכה את יהוה בכל עת
 3 תמיד תהלתו בפי: ביהוה תתהלל נפשי ישמעו ענוים
 4 ה וישמחו: גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו: דרשתי
 6 את יהוה וענני ומכל מגורתי הצילני: הביטו אליו
 7 ונהרו ופניהם אל יחפרו: זה עני קרא ויהוה שמע
 8 ומכל צרותיו הושיעו: חנה מלאך יהוה סביב ליראיו
 9 ויחלצם: טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסרה
 י בו: יראו את יהוה קדשו כי אין מחסור ליראיו:
 11 כפירים רשו ורעבו ודרש יהוה לא יחסרו כל טוב:
 לבו

*Psa. xxxiv.
David in
proprio
exemplo
extollit pro-
videntiam
& curam
Dei erga
eos, qui ad
ipsum con-
tugiant.*

תהלים לר לה 34. 35.

13 12 לְכֹרְבָנִים שָׁמְעוּ לִי יְרֵאת יְהוָה אֲלֵמֹדְכֶם : מִי־הָאִישׁ
 14 הַחֲפִץ חַיִּים אֲהַב יָמַי לִרְאוֹת טוֹב : נֹצֵר לְשׁוֹנֵךְ מָרַע
 15 וּשְׁפֹתַיךְ מִדְּבַר מִרְמָה : סוֹר מָרַע וְעִשָׂה טוֹב בְּקֶשׁ טו
 16 שְׁלוֹם וְרִדְפָהוּ : עֵינַי יְהוָה אֶל צְדִיקִים וְאֲזִינוּ אֶל
 17 שׁוֹעֲתָם : פָּנַי יְהוָה בְּעִשְׂי רַע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זָכָרִם :
 19 18 צַעֲקוּ וַיְהוָה שָׁמַע וּמְכַל צְרוּרָתָם הִצִּילָם : קְרוֹב יְהוָה
 לְגִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֵת דְּבַאֲרוֹחַ יוֹשִׁיעַ : רַבּוֹת רַעוֹת צְדִיק כ
 21 וּמְכַלִּים יִצְלִנּוּ יְהוָה : שָׁמַר כָּל עֲצָמוֹתַי וְאַחֲרַת מִהְנֶה
 22 לֹא נִשְׁבְּרָה : תָּמוֹת רַשְׁעֵךְ רַעַה וּשְׁנֵאֵי צְדִיק יֵאֱשָׁמוּ :
 23 פּוֹדֵה יְהוָה נַפְשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא יֵאֱשָׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ :

Pfal. xxxv.
 Orat, ut
 Deus cau-
 sam suam
 tueatur
 adversus
 hostes suos.

לֵה לְדוֹדֵי רֵיבָה יְהוָה אֵת יְרֵבֵי לֶחֶם אֶת־א
 3 2 לְחַמִּי : הַחֹזֵק מִגּוֹן וְצַנָּה וְקוֹמָה בְּעִזְרָתִי : וְהִרְק חֲנִית
 4 וּסְגָר לְקִרְאֵת רִדְפֵי אִמְר לְנַפְשִׁי שַׁעֲתָךְ אֲנִי : יִבְשׁוּ
 וַיְכַלְמוּ מִבְּקִשֵׁי נַפְשִׁי יִסְגּוּ אַחֲזוֹר וַיַּחֲפְרוּ חֲשָׁבֵי רַעֲתִי :
 6 הַיּוֹי כִּמְצֵן לְפָנַי רֹחוֹ וּמֵלֶאךֶ יְהוָה דַּחָה : יְהִי דְרָכְךָ ה
 7 חֲשֵׁךְ וְחֶלְקֶךָ לִקְתָּ וּמֵלֶאךֶ יְהוָה דְּרָפָם : כִּי־חָנַם טָמְנוֹר
 8 לִי שַׁחַת רִשְׁתָּם חָנַם חֲפְרוּ לְנַפְשִׁי : תְּבוֹאָהוּ שׁוֹאֵה לֹא
 9 יִרְעוּרֶשְׁתּוּ אֲשֶׁר טָמֵן תִּלְכְּרוּ בְּשׁוֹאֵה יִפְלֹכָה : וְנַפְשִׁי
 10 תִּגִּיל בִּיהוָה תִּשִׁיבֵי שׁוֹעֲתוֹ : כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרֵנָה
 יְהוָה מִי כִּמּוֹךְ מִצִּיל עֵינַי מִחֹזֵק מִמֶּנּוּ וְעֵינַי וְאֲבִיוֹן מִגּוֹלוֹ :
 12 11 יִקְוֹמוּן עַד־י חָמַס אֲשֶׁר לֹא יִדְעֵתִי יִשְׁאֲלוּנִי : יִשְׁלֹמוּנִי
 13 רַעַה תַּחַת טוֹבָה שְׂכוֹל לְנַפְשִׁי : וְאֲנִי בַחֲלוֹתָם לְבוֹשִׁי
 14 שֶׁק עֲנִיתִי בְּצוֹם נַפְשִׁי וְתַפְלֵתִי עַל־חִיקִי תִשׁוּב : כָּרַע
 15 כְּאֶח לִי הִתְהַלַּכְתִּי כְּאֶבֶל־אֵם קָד־שָׁחוֹתִי : וּבְצַלְעֵי טו
 שָׁמְחוּ וְנִאֲסָפוּ נִאֲסָפוּ עַל־נְכִים וְלֹא יִדְעֵתִי קִרְעוּ וְלֹא־
 17 16 בְּחִנְפֵי לַעֲגִי מַעוֹג חֲרֵק עָלַי שְׁנִימוּ : אֲדַנִּי כַמָּה
 18 תִּרְאֶה הַשִּׁיבָה נַפְשִׁי מִשְׂאֵיהֶם מִכְּפִירִים יְחִידָתִי : אֹדֶךְ
 19 בְּקֶהֱל רַב בְּעַם עֲצוֹם אֶהְלֶךְ : אֶל־יִשְׁמַחֲדֵלִי אֵיבֵי
 שָׁקֵר

מקורח

כ שקר שנאי חנם יקרצו עין: כי לא שלום ידברו ועל- סגל באחנח
 21 רגעי ארץ דברי מרמות יחשכון: וירחיבו עלי פיהם סגול באחנח
 22 אמרו האחי האח ראתה עיננו: ראתה יהוה אל-
 23 תחרש אדני אל- תרחק ממני: העירה והקיצה פחה באחנח
 24 למשפטי אלהי ואדני לריבי: שפטני כצדקה יהוה
 כה אלהי ואל- ישמחו לי: אל- יאמרו בלבם האח נפשנו קמץ בלי אם ה
 26 אל- יאמרו בלענוהו: יבשו ויחפרו ויחדו שמחירעתי
 27 ילבשו בשת וכלמה המגדילים עלי: ירנו וישמחו
 חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שלום
 28 עבדו: ולשוני תהגה צדקה כל- ריוס תחלתה:

א לו למנצח לעבד יהוה לרוד: נאם- פשע
 3 לרשע בקרב לבי אין פחד אלהים לנגד עיניו: כי-
 4 החליק אליו בעיניו למצא עונו לשנא: דברי- פיו און
 ה ומרמה חדל להשכיל להיטיב: און יחשב על- משכבו
 6 יתיצב על- דרך לא טוב רע לא ימאס: יהוה בהשמים
 7 חסדך אמונתך ער- שחקים: צדקתך כהררי אל
 8 משפטך תהום רבה אדם ובהמה תושיע יהוה: מה-
 9 יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיק יחסיון: ירוין
 י מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם: כי עמך מקור חיים
 11 כאורך נראה אור: משך חסדך לידעך וצדקתך
 12 לישרי לב: אל- תבואני רגל גאוה ויד רשעים אל-
 13 תנרני: שם נפלו פעלי און דחולא יכלו קום:

א לו לרודי אל- תתחר במרעים אל- תקנא
 2 בעשי עולה: כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבלון:
 3 בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה:
 4 והתענג על יהוה ויתן לך משאלות לבך: גול על-
 6 יהוה דרכך וכטח עליו והוא יעשה: והוציא כאור
 7 צדקה ומשפטך כצהרים: דום ליהוה והתחולל לו

Pfal. xxxvi.
 Describit
 cogitatio-
 nes & ma-
 litiam im-
 proborum:
 atque gra-
 tiam Dei
 erga suos
 celebrat,
 ejusque
 continua-
 tionem &
 augmen-
 tum petit.

Psa. xxxvii.
 Hortatur
 pios, ne
 gravius
 commo-
 veantur re-
 bus secun-
 dis impro-
 borum:
 ipsi quo
 beatum

*suum sta-
tum, &
felicem pro-
sperumqua
tentatio-
num ista-
rum exit-
tum, ob
oculos po-
nit.*

חש' ברנש

אל תתחר במצליח דרכו באיש עשה מזמות: הרף 8
מאף ועזב חמה אל תתחר אף להרע: כי מרעים 9
יכרתון וקני יהודה המה יירשו ארץ: ועוד מעט ואין י
רשע והתפוננת על מקומו ואיננו: וענוים יירשו ארץ 11
והתענגו על רב שלום: זמם רשע לצדיק וחרק 12
עליו שניו: ארני ישחק לו כי דאה כי יבא יומו: 13
חרכי פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני ואביון 14
לטבחו ישרי דרך: הרבם תבוא בלבם וקשתותם טו
תשברנה: טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים: 16
כיו זרעות רשעים תשברנה וסומך צדיקים יהוה: 17
יודע יהוה ימי תמימים ונחלתם לעולם תהיה: לא יבשו 18
בעת רעה ובימי רעבון ישבעו: כי רשעים יאכרו כ
ואיבי יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו: לזה רשע ולא 21
ישלם וצדיק חונן ונותן: כי מברכו יירשו ארץ 22
ומקלליו יכרתו: מיהוה מצער גבר כוננו ודרכו 23
יחפץ: כי יפל לא יוטל כי יהוה סומך ידו: נער הייתי 24
גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם:
כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה: סוד מרעו עשה 26
טובו שכך לעולם: כי יהוה אלהים שפט ולא יעזב 28
את חסדיו לעולם נשמרו וזרע רשעים נכרת: צדיקים 29
יירשו ארץ וישכנו לעד עליה: פי צדיק יהנה חכמה ל
ולשונו תדבר משפט: תורת אלהיו בלבו לא תמעד 31
אשריו: צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו: יהוה לא 32
יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו: קוה אל יהוה 34
ושמר דרכו וירוממך לרשת ארץ בהכרת רשעים
תראה: דאית רשע עריץ ומתערה כאורה רענן: לה
ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא: שמר תוב 36
ודאה ישר כי אחרית לאיש שלום: ופשיעו נשמנו 38

יחדו

18

23

לודו
ק

39 יחדו אחרית רשעים נכרתה: ותשועת צדיקים מיהוה
מ מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם

א מרשעים וישועם כי חסו בו: לח מזמור
2 לדוד להזכיר: יהוה אל בקצףך תוכיחני ובחמתך

3 4 תיסרני: כי חציק נחתו ביותנחת עלי ידך: אין מתם
ה בבשרי מפני זעמך אין שלום בעצמי מפני חטאתי: כי

6 עונתי עברו ראשי כמשא כבד וכברו ממני: הבאישו
7 נמקו חבורתי מפני אולתי: נעויתי שחותי עד מאד

8 כל היום קדר הלכתי: כי כסלי מלאו נקלה ואין מתם
9 בבשרי: נפונתי ונרכיתי עד מאד שאגתי מנהמת

י לבי: ארני נגדך כל תאותי ואנחת ממך לא נסתרה:
11 לבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם הס אין אתי:

12 אהבי ורעי מנגר נגעו יעמדו וקרובי מרחק עמדו:
13 וינקשו מבקשי נפשי ודרשי רעתי דברו הוות ומרמות

14 כל היום יהגו: ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא
15 טו יפתח פיו: ואחי כאיש אשר לא שמע ואין בפיו

16 תוכחות: כי לך יהוה הותלתי אתה תענה ארני אלהי:
17 18 כי אמרת פן ישמחולי כמוט רגלי עלי הגדילו: כי

19 אני לצל ענכון ומכאובי נגדי תמיד: פיעוני אניד
כ אראג מחטאתי: ואיבי חיים עצמו ורכו שני שקר:

21 ומשלמי רעה תחת טובה ישמנוני תחת רדופי טוב: רדפי קרי
22 23 אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני: הושרה

א לעזרת ארני תשועתי: לט למנצח ליריתון
2 מזמור לדוד: אמרת אשמרה דרכי מחטוא בלשוני

3 אשמרה לפי מחסוס בעוד רשע לנגדי: נאלמתי דומיה
4 החשתי כטוב וכאבי נעקר: חס לבי בקרבי בהגיגי

ה תבער אשר ברתי בלשוני: הוריעני יהוה קצי ומדת
6 ימי מה היא אדעה מה הדל אני: הנה טפתות נתתה

*Psa. xxxviii
Deplorat
peccata sua,
& calamitates,
in
quas ob il-
la incide-
rat: &
gratiam
Dei expo-
scit.*

*Psal. xxxix.
Deplorat
rursus, at-
que oratio-
ne flebili,
miserias
piorum, &
incommoda
vitae huius
lamentatur.*

ימי וחלתי כאין נגדה אך כל הבל כל אדם נצב סלה :
 אך בצלם יתהלך איש אך הבל יהמיון יצבר ולא
 ידע מי אספס : ועתה מה קויתי אדני תוחלתי לך
 היא : מכל פשעי הצילני חרפת נבל אל תשימני :
 נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית : הסר מעלי
 נגעך מתגרת ירך אני כליתי בתוכחות על עון יסרת
 אישותמס כעש חמורו אך הבל כל אדם סלה :
 שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה אל דמעותי אל
 תחרש כיגר אנכי עמך תושב ככל אבותי : השע
 ממני ואבליגה בטרם אלק ואינני : מ למנצח
 לרוד מזמור : קוה קויתי יהוה ויש אלי וישמע שועתי :
 ויעלני מכור שאון מטיט היון ויקם על סלע רגלי כונן
 אשרי : ויתן בפיו שיר חדש תהללה לאלהינו
 יראו רבים ויראו ויבטחו ביהוה : אשרי הגבר אשר ה
 שם יהוה מבטחו ולא פנה אל דהבים ושטי כזב :
 רבות עשיתי אתה יהוה אלהי נפלאתך ומחשבתך
 אלינו אין ערך אליך אנדה וארברה עצמו מספר :
 זבח ומנחה לא חפצת אזנים כרית לי עולה וחטאה
 לא שאלת : אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב
 עלי : לעשות רצונה אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי :
 בשרתי צדקי בקהל רב הנה שפתי לא אכלא יהוה
 אתה ידעת : צדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמונתך
 ותשועתך אמרתי לא כחרתי חסדך ואמתך לקהל
 רב : אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך
 תמיד יצרוני : כי אפפור עלי רעות עד אין מספר
 השיגוני עונתי ולא יכלתי לראות עצמו משערות
 ראשי ולבי עזבני : רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי
 חושה : יבשו ויחפרו יחד מבקשי נפשי לספותה טו

Psal. XL.
 Introduci-
 tur Messias
 pro populo
 suo apud
 Deum in-
 tercedens :
 at que pro
 parta libe-
 ratione &
 justitia
 gratias
 agens.

16 יסגו אחור ויכל מו חפצי רעתי: ישמו על עקב בשתם

17 האמרים לי האחי האח: שישווי שמחוי כך כל-

מבקשיך יאמרו תמיד יגדל יהוה אהבי תשועתך:

18 ואני עני ואביון ארני יחשב לי עזרתי ומפלט אלה

א אלהי אל תאחר: מא למנצח מזמור לדוד: פסל. XLI.

2 3 אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו יהוה: יהוה

ואשר קרי ישמרהו ויחיהו אשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו:

4 יהוה יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת כחליו:

ה מלרע אני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך:

6 7 אויבי יאמרו רעלי מתי ימות ואבד שמו: ואם בא

לראותי שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר:

8 9 יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו רעה לי: דבר

י בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: גם איש

שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב:

11 12 ואתה יהוה חנני והקימני ואשלמה להם: בזאת ידעתי

13 כי חפצת בי כי לא יריע איבי עלי: ואני בתמי תמכת

14 כי ותציבני לפניך לעולם: ברוך יהוה אלהי ישראל

מהעולם ועד העולם אמן ואמן: ספר שני

א 2 מ לנצח משכיל לבני קרח: פאל תערג

3 על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלהים: צמאה

נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים:

4 היתה לי דמעת לחם יומם ולילה באמר אלי כל

ה היום איה אלהיך: אלה אזכרהו ואשפכה עלי נפשי

כי אעבר יבסך ארדם ערבית אלהים בקול רנה

6 ותודה המון חונג: מרה תשתוחחי נפשי ותהמי

7 עלי הוחלי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: אלהי

ערי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן

8 וחרמונים מהר מצער: תהום אל תהום קורא לקול

צנורך

מב 1 Ttt 3

Pradicat
beatos eos,
qui afflictos
& calamita-
tosos misere-
rantur:
deque in-
imicorum
suorum
contume-
liis, in me-
diis aru-
mnis, con-
queritur.

Pfal. XLII.
Indicatur
summum
desiderium
conjunctio-
nis cum
Domino:
& animus
adversus
tristitiam
& impa-
tientiam
confirma-
tur.

צנוריק כל משבריק וגליך עלי עברו: יומם יצוה יהוה
חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חי: אומרה לאל
סלעי למה שכחתי למה קדר אלק בלחץ אויב:
ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום
איה אלהיך: מרה רשתו חיי נפשי ומה תהמי עלי
הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:
מג שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסד מאיש א
מרמה ועולה תפלטני: כי אתה אלהי מעוזי למה
זנחתני למה קדר אתה לך בלחץ אויב: שלה אורך
ואמתך המה ינחוני ביאוני אל הר קדשך ואל
משכנותיך: ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת
גילי ואורך בכנור אלהים אלהי: מה תשתוחחיי נפשי ת
ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת
פני ואלהי: מר למנצח לבני קרח משביל: אלהים א
באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימים
בימי קדם: אתה ירך גוים הורשת ותטעם תרע לאמים
ותשלחם: כי לא בחרפם ירשו ארץ וזרועם לא
הושיעה למו כי מינה וזרועך ואור פניך כי רציתם:
אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועת יעקב: כך צרינו ה
נגנח בשמך נבוס קמינו: כי לא בקשתי אכטח וחרבי
לא תושיעני: כי הושיעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות:
באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: אף
זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו: תשיבנו אחר
מניצור ומשנאינו שסו למו: ותתנונו כצאן מאכל ובגוים
זריתנו: תמכר עמך בלא הון ולא רבית במחיריהם:
תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו:
תשימנו משל בגוים מנור ראש בלאמים: כל היום טו
כלמתי נגדיו ובשת פני בסתני: מקול מחרף ומגדף
מפני

Psa. XLIII.
Hic psal-
mus simili
argumenti
est cum su-
periore.

Psa. XLIV.
Oratio po-
puli Dei
crudelissi-
mam perse-
cutionem
patientis.

18 מִפְּנֵי אֹיֵב וּמִתְנַקֵּם : כֹּל זֹאת בָּאתָנוּ וְלֹא שִׁכַּחְנוּךָ
 19 וְלֹא שָׁקַרְנוּ בְּבְרִיתְךָ : לֹא נִסְוַג אַחֲזֹר לִבְנוֹתַי אֲשֶׁר־נִוּוּ
 כ מִנֵּי אֲרֻחָךְ : כִּי דִבִּיתָנוּ בַּמְּקוֹם תְּנִים וְתַכֵּם עֲלֵינוּ
 21 בְּצַלְמוֹת : אִם שִׁכַּחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ וְנִפְרַשׁ כַּפֵּינוּ לֹאֵל זָר :
 22 23 הֲלֹא אֱלֹהִים יִחְקַר זֹאת כִּי הוּא יִדְעַתְּ עֲלָמוֹת לִבִּי כִּי
 24 עָלֶיךָ הוֹרַגְנוּ כֹּל הַיּוֹם נִחַשְׁבָנוּ כְּצֹאן טִבְחָה : עוֹרְהֵי
 כה לְמַה תִּישֵׁן אֲדֹנָי הַקִּיצָה אֶל־תִּזְנַח לִנְצַח : לְמַה פָּנִיךָ
 26 תִּסְתִּיר תִּשְׁכַּח עֵינֵינוּ וְלִחְצֵנוּ : כִּי שָׁחָה לַעֲפָר נַפְשֵׁנוּ
 27 דִּבְקָה לָאָרֶץ בְּטַגְנוּ : קוּמָה עוֹרְתָה לָנוּ וּפְרַגְנוּ לַמַּעַן
 א חֲסֹדְךָ : מַה לִּמְנַצַּח עַל־שֵׁשֶׁנִּים לִבְנֵי קִרְחַ מִשְׁכִּיל
 2 שִׁיר יִדִּידָת : רַחֵשׁ לִבִּי דְבַר טוֹב אִמְרָ אֲנִי מַעֲשֵׂי לַמֶּלֶךְ
 3 לְשׁוֹנֵי עֵטִי סוֹפֵר מֵהִיר : יִפִּיתַי מִבְּנֵי אֲדָם הוֹצֵק חָן
 4 בְּשַׁפְתוֹתֶיךָ עַל־כֵּן בֵּרַכְךָ אֱלֹהִים לְעוֹלָם : חֲגוֹר חַרְבְּךָ
 ה עַל־יְרֵךְ גִּבּוֹר הוֹדֵךְ וְהִרְדֵּךְ : וְהִרְדֵּךְ צֵלַח רֶכֶב עַל־
 6 דְּבַר־אֵמֶת וְעֲנוּה צֶדֶק וְתוֹרֶךָ נֹרְאוֹת יִמִּינֶךָ : חֲצִיךָ
 7 שְׁנוֹנִים עִמִּים תַּחַתֶּיךָ יִפְלוּ בִלֵּב אֹיֵבֵי הַמֶּלֶךְ : כֶּסֶף־
 8 אֱלֹהִים עוֹלָם וְעַד שֶׁבֶט מִיֶּשֶׁר שֶׁבֶט מַלְכוּתְךָ : אֶהְבֵּת
 צֶדֶק וְתִשְׁנֵא רָשָׁע עַל־כֵּן מִשְׁחָךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שִׁמֵּן
 9 שֵׁשׁוֹן מַחְבְּרֶיךָ : מֵרוֹאֵה לֹת קִצְיוֹת כֹּל־בְּגֹדְתֶיךָ מִן־
 י הַיִּכְלִישׁ מִנֵּי שִׁמְחוּךָ : בְּנוֹת מַלְכִים בִּיקְרוֹתֶיךָ נִצְבָה
 11 שְׁגֵל לִימִינְךָ בִּבְתָם אֹפִיר : שִׁמְעֵי בֵּת וּרְאֵי וְהִטֵּי אֹזְנֶיךָ
 12 וְשִׁכְחֵי עַמְּךָ וּבֵית אֲבִיךָ : וַיִּתְאוּ הַמֶּלֶךְ יִפֶּיךָ כִּי הוּא־
 13 אֲדֹנֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִי־לוֹ : וּבֵת־צֹרִי בַּמְּנַחֵה פְּנִיךָ יִחְלוּ
 14 עֲשִׂירֵי עָם : כֹּל־כְּבוֹדָה בֵּת־מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבְּצוֹת
 טו זֶה־בִּלְבוֹשָׁה : לִדְקֻמוֹת תּוֹבֵל לַמֶּלֶךְ בַּתּוֹלוֹת
 16 אַחֲרֵיהֶן רַעוּתֶיהָ מוֹבְאוֹת לָךְ : הַתּוֹבֵלָנָה
 17 בְּשִׁמְחַת וּגִיל תִּבְאֵינָה בְּהִכַּל מֶלֶךְ : תַּחַת אֲבֹתֶיךָ יִהְיוּ
 18 בְּנֵיךָ תִּשְׁתַּמּוּ לְשֵׁרִים כִּבְלֵי הָאָרֶץ : אִזְכִּיר רֹהֵשְׁמֶךָ
 ככל Ttt 4 מ ב ד

Pfal. XLV.
 Psaltes
 Messia lau-
 des cele-
 brat,
 ipsumque
 Regem
 predicat
 ac spon-
 sum.

שוא באתנח

דק דגוש

דגש אחר שורק

בכל דר ודר על כן עמים יהודוך לעלם ועד: מו

למנצח לבני קרח על עלמות שיר: אלהים לנו א 2

מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד: על כן לא נירא 3

בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים: יהמו יחמרו מימיו 4

ירעשו הרים בגאותו סלה: נהר פלגיו ישמחו עיר ה 5

אלהים קדש משכני עליון: אלהים בקרבה בל תמוט 6

יעזרה אלהים לפנות בקר: המוגים מטו ממלכות 7

נתן בקולו תמוג ארץ: יהוה צבאות עמנו משגב לנו 8

אלהי יעקב סלה: לכו חזו מפעלות יהוה אשר שם 9

שמות בארץ: משבית מלחמות ערקצה הארץ 10

קשת ישבר וקצץ חנית עגלות ישרף באש: הרפו ודעו 11

כי אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ: יהוה 12

צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: מז

Pfal. XLVI.
Magnificā
oratione
fortitudo,
fiducia, &
securitas
piorum, in
grāvissimis
rerum mo-
tibus, ex-
ponitur.

למנצח לבני קרח מזמור: כל העמים תקעו כף א 2

הריעו לאלהים בקול רנה: כיהוה עליון נורא מלך 3

גדול על כל הארץ: ידבר עמים תחתינו ולאמים 4

תחת רגלינו: יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב ה 5

אשר אהב סלה: עלה אלהים בתרועה יהוה בקול 6

שופר: זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו: כי מלך 7

כל הארץ אלהים זמרו משביל: מלך אלהים על גוים 8

אלהים ישב על כסא קדשו: נדיבי עמים נאספועם 9

אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה: מח

שיר מזמור לבני קרח: גדול יהוה ומהלל א 2

מאד בעיר אלהינו הר קדשו: יפה נוף משוש כל 3

הארץ הר ציון ירבותי צפון קרית מלך רב: אלהים 4

בארמנותיה נודע למשגב: כיהנה המלכים נוערו ה 5

עברו יחדו: המה ראו כן תמהו ונבהלו נחפזו: רעה 6

אחזתם שם חיל ביולדה: ברוח קדים תשבר אנורת 8

תרשיש

Pfal. XLVII.
Post tumultus & bella, procedenti psalmo narrata, hic fideles inducuntur latitantes, exultantes, ob victoriam adeptam, & verum Deum cultum toto orbe propagatum.
Pfal. XLVIII.
Zion Deum suum celebrat, de quo perpetua Dei opus & conseruatione gloriatur.

סגול כל מקו

9 תְּרִישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ בֵּן רֵאיוֹ בְּעִיר יְהוָה צְבָאוֹת
 יִבְעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנָה עַד עוֹלָם סֵלָה: דְּמִינוּ
 11 אֱלֹהִים חֲסֵדְךָ בְּקִרְבֵּי הַכִּלְכֵּךְ: כְּשֵׁמֶךְ אֱלֹהִים בֵּן
 12 תְּהַלֵּתְךָ עַל קְצוֹי אֶרֶץ צְדָק מְלֵאָה יְמִינְךָ: יִשְׂמְחֵי הַר-
 13 צִיּוֹן תְּגַלְגַּלְנָה בְּנוֹרַת יְהוָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סְבוּ צִיּוֹן
 14 וְהִקִּיפוּהָ סִפְרוּ מַגְדְּלֶיהָ: שִׁיתוּ לְבַבְכֶם לְחִילָה פִּסְגּוֹ
 15 אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים
 אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וְעַד הוּא יִנְהַגְנוּ עַל מוֹת: מַט

סגול באחתה

Pfal. xlix.
 Stultos &
 miseros
 esse, qui re-
 bus terrenis
 serviunt:
 piis contra
 neque in
 vita, neque
 in morte
 quicquam
 timendum
 esse.

2 א לְמַנְצַח לְבָנֵי קָרַח מוֹמֹר: שְׁמַעוּ זֹאת כָּל הָעַמִּים
 3 הָאֵזִינוּ כָּל יִשְׁבֵי חֵלֶד: גַּם בְּנֵי אֲדָם גַּם בְּנֵי אִישׁ יַחַד
 4 עָשִׂירוּ וְאִבְיוֹן: פִּי דַבֵּר חֲכָמוֹת וְהַגִּתָּ לְפִי תְבוּנוֹת:
 6 ה אֵטָה לְמִשַׁל אֲזִנִּי אֶפְתַּח בְּכַנּוֹר חִדְתִּי: לְמַה אֵרִא
 7 בִּימִירַע עוֹן עַקְבֵי יִסְכְּנִי: הַבְּטַחִים עַל חֵילִם וּבְרַב
 8 עֲשָׂרִים יִתְהַלְלוּ: אַח לֹא-פָרָה יִפְרָה אִישׁ לֹא-יִתֵן
 9 לְאֱלֹהִים כִּפְרוֹ: וַיִּקַּר פְּדִיּוֹן נַפְשׁוֹ וְחָדַל לְעוֹלָם: וַיִּחַר-
 11 עוֹר לְנֹצַח לֹא יִרְאֶה הַשַּׁחַת: כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים מוֹתוֹ
 12 יַחַד כְּסִיל וּבְעִיר יִאֲבֹדוּ וְעוֹבְדוֹ לְאַחֲרִים חֵילִם: קִרְבָּם
 בְּתִימוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכַּנְתָּם לְדוֹר וְדָר קִרְאוּ בְּשֵׁמוֹתָם
 13 עַל אֲדָמוֹת: וְאֲדָם בִּיקַר בְּלִי לִין נִמְשַׁל בְּכַהֲמוֹת נְדָמוֹ:
 14 זֶה דְרָכָם כַּסֵּל לָמוּ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֵלָה:
 15 כִּי צִאֲוִן לְשֹׂאֵל שְׂתוֹמוֹת יִרְעֶם וַיִּרְדּוּ בַּסִּי שְׂרִים לְבַקֵּר
 16 וְצִירִם לְבָלוֹת שֹׂאֵל מִזֹּבֵל לּוֹ: אַךְ אֱלֹהִים יִפְרָה נַפְשִׁי
 17 מִיַּד שֹׂאֵל כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה: אֶל-תִּירָא כִּי יַעֲשֶׂה אִישׁ כִּי
 18 יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ: כִּי לֹא כְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא יִרְדֵּר אַחֲרָיו
 19 כְּבוֹדוֹ: כִּי נַפְשׁוֹ בְּחַיּוֹ יִבְרַךְ וַיּוֹדֶךָ כִּי תִשָּׁב לָךְ: תִּבּוֹא
 21 עַד-דוֹר אֲבוֹתָיו עַד-נֹצַח לֹא יִרְאוּ אֹר: אֲדָם בִּיקַר וְלֹא
 א יִבִּין נִמְשַׁל בְּכַהֲמוֹת נְדָמוֹ: ג מוֹמֹר לֹא-סָף אֵלֵי
 אֱלֹהִים יְהוָה דַּבֵּר וַיִּקְרָא אֶרֶץ מְמוֹרָח שְׁמִשׁ עַד-
 מְבֹא

Pfal. L.
 Deus ipse
 in judi-
 cium

סגול במקף

סגול באחתה

בכל דר ודר על כן עמים יהודוך לעלם ועד: מו

למנצח לבני קרח על עלמות שיר: אלהים לנו א 2

מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד: על כן לא נירא 3

בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים: יהמו יחמרו מימיו 4

ירעשו הרים בגאותו סלה: נהר פלגיו ישמחו עיר ה 5

אלהים קדש משכני עליון: אלהים בקרבה בל תמוט 6

יעזרה אלהים לפנות בקר: המוגים מטו ממלכות 7

נתן בקולו תמוג ארץ: יהוה צבאות עמנו משגב לנו 8

אלהי יעקב סלה: לכו חזו מפעלות יהוה אשר שם 9

שמות בארץ: משבית מלחמות ערקצה הארץ 10

קשת ישבר וקצץ חנית עגלות ישרף באש: הרפו ודעו 11

כי אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ: יהוה 12

צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: מז

למנצח לבני קרח מזמור: כל העמים תקעו כף א 2

הריעו לאלהים בקול רנה: כיהוה עליון נורא מלך 3

גדול על כל הארץ: ידבר עמים תחתינו ולאמים 4

תחת רגלינו: יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב ה 5

אשר אהב סלה: עלה אלהים בתרועה יהוה בקול 6

שופר: זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו: כי מלך 7 8

כל הארץ אלהים זמרו משביל: מלך אלהים על גוים 9

אלהים ישב על כסא קדשו: נדיבי עמים נאספועם 10

אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה:

מח שיר מזמור לבני קרח: גדול יהוה ומהלל א 2

מאד בעיר אלהינו הר קדשו: יפה נוף משוש כל 3

הארץ הר ציון ירפתי צפון קרית מלך רב: אלהים 4

בארמנותיה נודע למשגב: כיהנה המלכים נוערו ה 5

עברו יחדו: המה ראו כן תמהו ונבהלו נחפזו: רעה 6 7

אחזתם שם חיל ביולדה: ברוח קדים תשבר אנורת 8

תרשיש

Pfal. XLVI.
Magnificā
oratione
fortitudo,
fiducia, &
securitas
piorum, in
grāvissimis
rerum mo-
tibus, ex-
ponitur.

Pfal. XLVII.
Post tumultus & bella, procedenti psalmo narrata, hic fideles inducuntur latitiā exultantes, ob victoriam adeptam, & verum Deum cultum toto orbe propagatum.

Pfal. XLVIII.
Zion Deum suum celebrat, de qua perpetua Dei ope & conseruatione gloriatur.

סגול כלו מקו

ס'ס באחוז

3 מבאו: מציון מכלל יפי אלהים הופיע: יבא אלהינו 2
descendit cum Israële, & quo potissimum cultu ac sacrificio delectetur, exponit.

ואליהם יקרא אלה השמים מעל ואלה הארץ לרין עמו: אספול 4
חסידי בריתי עלי זבח: ויגידו שמים צדקו כיר 6
אלהים שפט הוא סלה: שמעה עמי ואלה ישראל 7

ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי: לא על זכחך 8
אזכיחך ועולתיך לנגדי תמיד: לא אקח מביתך פר 9
ממכלאתיך עתודים: כילי כל חיתו יער בהמות י

בהררי אלף: ידעתי כל עוף הרים וזיו שרי עמרי: אם 11
ארעב לא אמר לך כילי תבל ומלאה: האוכל בשר 13
אבירים ורם עתודים אשתה: זבח לאלהים תורה ושלם 14
לעליון נהרתי: וקראני ביום צרה אחלצה ותכברני: טו

ולרשעי אמר אלהים מה לך לספר חקי ותשא בריתי 16
עלי פיך: ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחרך: 17
אם ראית גנב ותריך עמו ועם מנאפים חלקך: פיק 18

שלחת ברעה ולשונך תצמיד מרמה: תשב באחך כ
תדבר בבן אמך תתן דפי: אלה עשית והחרשתי 21
דמות היות אהיה כמוך אזכיחך ואערכה לעיניך: כינו 22
נא זאת שכחי אלוה פן אטרף ואין מציל: זבח תורה 23

יכבדני ושם דרך אראנו כי שע אלהים: נא למנצח א
מזמור לדוד: בכוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בית 2
שבע: הנני אלהים כחסדך כרב רחמך מחה פשעי: 3

הרבה כבסני מעוני ומחטאתי טהרני: כי פשעי אני 4
ארע וחטאתי נגדי תמיד: לך לברך חטאתי והרע 6
בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך: הן 7
בעוון חוללתי וכחטא חמתני אמי: הן אמת חפצת 8

בטחות ובסתם חכמה תודיעני: חטאתי באזוב ואטהר 9
תכבסני ומשלג אלבין: תשמיעני ששון ושמחה תגלנה
עצמות

Psal. LI.
Precatio & gemitus Davidis, postquam stuprum Bersebee, & marito ipsius mortem obtulisset, atque eâ de causâ gravissime à Propheta Nathane

הרוב קרי

9 תְּרִישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ בֵּן רֵאיוֹ בְּעִיר יְהוּה צְבָאוֹת
 יִבְעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנָה עַד עוֹלָם סֵלָה: דְּמִינוּ
 11 אֱלֹהִים חֲסֵדְךָ בְּקִרְבֵי הַיְכָלְךָ: כִּשְׁמֶךָ אֱלֹהִים בֵּן
 12 תְּהַלְתֶּךָ עַל קְצוֹי אֶרֶץ צְדָק מְלֵאָה יְמִינְךָ: יִשְׂמְחֵי הַר-
 13 צִיּוֹן תְּגַלְגַּלְנָה בְּנוֹרַת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סְבוּ צִיּוֹן
 14 וְהִקִּיפוּהָ סִפְרוּ מַגְדְּלֶיהָ: שִׁיתוּ לְבַבְכֶם לְחִילָה פִּסְגוֹ
 15 אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים
 אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וְעַד הוּא יִנְהַגְנוּ עַל מוֹת: מט

סגול באחתה

Pfal. xlix.
 Stultos &
 miseros
 esse, qui re-
 bus terrenis
 serviunt:
 piis contra
 neque in
 vita, neque
 in morte
 quicquam
 timendum
 esse.

2 א לְמַנְצֵחַ לְבְנֵי קֶרַח מִזְמוֹר: שְׁמַעְזוֹאת כָּל הָעַמִּים
 3 הָאֲזִינוּ כָּל יִשְׁבֵי חֵלֶד: גַּם בְּנֵי אֲדָמָה גַּם בְּנֵי אִישׁ יַחַד
 4 עָשִׂירוֹ וְאִבְיוֹן: פִּי דַבֵּר חֲכָמוֹת וְהַגְוֹת לְפִי תְבוֹנוֹת:
 6 ה אֵטָה לְמִשְׁלַל אֲזַנִּי אֶפְתַּח בְּכַנּוֹר חִדְתִּי: לְמַה אֵרֵא
 7 בִּימִירָע עוֹן עַקְבֵי יִסְכְּנִי: הַבְּטָחִים עַל חֵילִם וּבְרַב
 8 עֲשָׂרִים יִתְהַלְלוּ: אַח לֹא פָּדָה יִפְדֶּה אִישׁ לְאִיֶּתָן
 9 לְאֱלֹהִים כִּפְרוּ: וַיִּקֶּר פְּדִיּוֹן נַפְשָׁם וַחֲדָל לְעוֹלָם: וַיְחִי-
 11 עוֹר לְנִצָּחַ לֹא יִרְאֶה הַשְּׁחַת: כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יְמוֹתוֹ
 12 יַחַד כְּסִיל וּבְעֵר יִאֲבֹדוּ וְעוֹבְדוֹ לְאַחֲרִים חֵילִם: קִרְבָּם
 בְּתִימוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכַּנְתָּם לְדוֹר וְדָר קִרְאוּ בְשֵׁמוֹתָם
 13 עַל אֲדָמוֹת: וְאֲדָם בִּיקֶר בְּלִי לִין נִמְשַׁל כְּבַהֲמוֹת נְדָמוֹ:
 14 זֶה דְרָכָם כָּסֵל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֵלָה:
 15 טו כִּצְאֵן לְשֹׂאֵל שְׁתוֹמוֹת יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ בַם יִשְׂרָיִם לְבַקֵּר
 16 וְצִירִם לְבָלוֹת שֹׂאֵל מִזְבֵּל לּוֹ: אַךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי
 17 מִיַּד שֹׂאֵל כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה: אֵל תִּירָא כִּי יַעֲשֶׂה אִישׁ כִּי
 18 יִרְבֶּה כְבוֹד בֵּיתוֹ: כִּי לֹא כְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא יִרְדֵּר אַחֲרָיו
 19 כְבוֹדוֹ: כִּי נִפְשׁוּ בַחַיּוֹ יִבְרַךְ וַיּוֹדֶךָ כִּי תִשָּׁב לָךְ: תִּבּוֹא
 21 עַד דוֹר אֲבוֹתָיו עַד נִצָּחַ לֹא יִרְאוּ אֹר: אֲדָם בִּיקֶר וְלֹא
 א יִבִּין נִמְשַׁל כְּבַהֲמוֹת נְדָמוֹ: ג מִזְמוֹר לְאַסָּף אֵלֵי
 אֱלֹהִים יְהוּה דָּבָר וַיִּקְרָא אֶרֶץ מִמְזִרַח שָׁמֶשׁ עַד-
 מְבֹא

Pfal. L.
 Deus ipse
 in judi-
 cium

סגול במקף

סגול באחתה

3 מבאו: מציון מכלל יפי אלהים הופיע: יבא אלהינו: *descendit cum Israële, & quo potissimum cultu ac sacrificio delectetur, exponit.*

4 ואל יחרש אש לפניו תאכל וסביביו נשערה מאר: יקרא אלה שמים מעל ואלה הארץ לרין עמו: אספול לי *tissimum*
6 חסדי בריתי עלי זבח: ויגידו שמים צדקו כיר *sacrificio*
7 אלהים שפט הוא סלה: שמעה עמי: ואדברה ישראל *delectetur, exponit.*

8 ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי: לא על זכחך

9 זוכיך ועולתיך לנגדי תמיד: לא אקח מביתך פר

ממכלאתיך עתודים: כילי כל חיתו יער בהמות י

11 בהררי אלף: ידעתי כל עוף הרים וזיו שרי עמרי: אם

12 ארעב לא אמר לך כילי תבל ומלאה: האוכל בשר

13 אבירים ורם עתודים אשתה: זבח לאלהים תורה ושלם

14 לעליון נדריך: וקראני ביום צרה אחלצה ותכברני: טו

15 ולרשעי אמר אלהים מה לך לספר חקי ותשא בריתי

16 עלי פיך: ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחרך: 17

18 אם ראית גנב ותריך עמו ועם מנאפים חלקך: פיק

19 שלחת ברעה ולשונך תצמיד מרמה: תשב באחך כ

תדבר בבן אמך תתן דפי: אלה עשית והחרשתי

20 דמות היות אהיה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך: כינו

21 נא זאת שכחי אלוה פן אטרף ואין מציל: זבח תורה

22 יכברנני ושם דרך אראנו כי שע אלהים: נא למנצח א

23 מזמור לדוד: בכוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בית

24 שבע: הנני אלהים כחסדך כרב רחמך מחה פשעי: 3

הרבה כבסני מעוני ומחטאתי טהרני: כי פשעי אני *הרב קרי*

ארע וחטאתי נגדי תמיד: לך לברך חטאתי והרע

בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך: הן

בעוון חוללתי וכחטא חמתני אמי: הן אמת חפצת

בטחות ובסתם חכמה תודיעני: חטאתי באזוב ואטהר

25 חכסני ומשלג אלבין: תשמיעני ששון ושמחה תגלנה

עצמות

Psal. LI. Precatio & gemitus Davidis, postquam stuprum Bersebeæ, & marito ipsius mortem obtulisset, atque eâ de causâ gravissimè à Propheta Nathane

nomine
Dei casti-
gatus &
corruptus
fuisse.

עצמות דכית: הסתר פניך מחטאי וכל עונתי מחה: לב 11 12
 טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי: אל- 13
 תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני: השיבה 14
 לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני: אלמדרה פשעים 15
 דרכיך וחטאים אליך ישובו: הצילני מדמים אלהים 16
 אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך: ארני שפתי תפתח 17
 ופי יגיד תהלתך: כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא 18
 תרצה: זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה 19
 כ אלהים לא תבזה: היטיבה ברצונך את ציון תבנה 20
 חומות ירושלים: אז תחפץ זבחי צדק עולה וכליל 21

Psal. LII.
Invehitur
in Doegum:
atque fidu-
ciam suam
in Deo de-
clarat.

א אז יעלו על מזבחך פרים: נב למנצח משכיל 22
 לרוד: בכואי רואג האדומי ויגד לשאול ויאמר לו בא 2
 דוד אל בית אחימלך: מה תתהלל ברעה הגבור 3
 חסד אל כל היום: הוות תחשב לשונך כתער מלטש 4
 עשה רמיה: אהבת רע מטוב שקר מדבר צדק סלה: 5
 אהבת כל דברי כלע לשון מרמה: גם אל יתצק 6 7
 ל נצח יחתך ויסחך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה: 8
 ויראו צדיקים ויראו ועליו ישחקו: הנה הגבר לא ישם 9

דגש אחר שורק

י אלהים מעוזו ויבטח ברכ עשרו יעזבהו: ואניי בזית 10
 רענן בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים עולם ועד: 11
 אורך לעולם כי עשית ואקוה שמך כי טוב נגד 12
 א חסדיך: נג למנצח על מחלת משכיל לרוד: 13
 אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו והתעיבו עול אין 14
 עשה טוב: אלהים משמים השקיף על בני אדם לראות 15
 היש משכיל דרש את אלהים: בלו סג יחרו נאלחו 16
 ה אין עשה טוב אין גם אחד: הלא ידעו פעלי און אכלי 17
 עמי אכלו לחם אלהים לא קראו: שם פחדו פחד לא 18
 היה פחד כי אלהים פזר עצמות חנך הבישתה כי 19
 אלהים

Psal. LIII.
Rursum uni-
versos ho-
mines, post
quamcun-
que Dei de
caelo prospe-
xerant, ma-
nifestatio-
nem cor-
ruptissimos
esse docet.

אלהים מאסם: מי יתן מציון ישעורת ישראל בשוב
אלהים שכות עמו יגל יעקב ישמח ישראל: נד

למנצח בנגינות משכיל לרוד: בכוא הזיפים ויאמרו א
לשואל הלא רוד מסתתר עמנו: אלהים כשמך 3
הושיעני ובגבורתך תדינני: אלהים שמע תפילתי 4
האזינה לאמרי פי: כי זרים קמו עלי וערצים בקשו ה
נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה: הנה אלהים עזר לי 6

Pfal. LIV.
Ziphaorum
scelus in-
sectatur: &
salutem
suam Deo
unicè com-
mendat.

אדני בסמכי נפשי: ישוב הרע לשררי באמתך הצמיתם: 7 ישיב ק
בגרכה אזכחה לך אודה שמך יהוה כי טוב: כי מכל 8 9

צרה הצילני ובאיבי ראתה עיני: נה למנצח א

Pfal. LV.
Queritur
se undique
ab hostibus
obsideri: &
liberatio-
nem ab illis
petit, im-
primis ab
hoste domo-
stico.

בנגינות משכיל לרוד: האזינה אלהים תפילתי ואל 2
תתעלם מתחנותי: הקשיבה לי וענני אריד בשיחי 3
ואהימה: מקול אויב מפני עקת רשע כיומיטו עלי און 4
ובאף ישטמוני: לפיחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי: ה
ראה ורעדיבא בי ותכסני פלצות: ואמרמיתך לי אבר 6 7
ביונה אעופה ואשכנה: הנה ארחיק נדך אלן במדבר 8
סלה: אחישה מפלט לי מרוח סעה מסער: בלע אדני 9
פלג לשונם כי דאיתי חמסוריב בעיר: יומסולילה 11
יסוכבה על חומתיה ואון ועמל בקרבה: הוות בקרבה 12
ולא ימיש מרחבה תך ומרמה: כי לא אויבי חרפני 13
ואשא לא משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו: ואתה 14
אנוש כערבי אלופי ומידעי: אשר יחדו נמתיק סוד בבית טו
אלהים נהלך ברגשי: ישימות עלי מיוררו שאל חיים כי 16

רעות במגורם בקרבם: אני אל אלהים אקרא ויהוה 17
ושיעני: ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה וישמע קולי: 18
פרה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי: ושמעו כ
אל ויענסו וישב קדם סלה: אשר אין חליפות למו ולא
יראו אלהים: שלח ידיו בשלמוי חלל בריתו: חלקו 21 22 23

מחמאת

מחמאת פיו וקרב לבו רכו דבריו משמוןהמה פתחות:
 23 השלך על יהוה יתברך והוא כלכלך לאיתן לעולם
 24 מוט לצדיק ואתה יאלהים יתורדם לבאר שחת אנשי
 דמים ומרמה לא יחצו מיהם ואני אבטח כך: נו

*Pfal. LVI.
 In maximo
 periculo
 constitutus
 auxilium
 Dei implo-
 rat: seque
 ista spe &
 fiducia con-
 solatur.*

א למנצחי על יונת אלם רהקים לדוד מכתם באהז אותו
 2 פלשתים בנת: חנני אלהים כי שאפני אנוש כל היום
 3 לחם לחצני: שאפו שוררי כל היום כי רבים לחמים
 4 ה לימרום: זום אירא אני אליך אבטח: באלהים אהלל
 דברו באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה בשר לי:
 6 7 כל היום דברי יעצבו עלי כל מחשבתם לרע: יגורו
 8 צטונק' יצפנו המרה עקבי ישמרו באשר קוו נפשי: על און
 9 פלט למו באף עמיסיהורר אלהים: נדי ספרתה אתה
 10 שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך: אזי שובו אויבי
 11 אחור ביום אקרא זה ידעתי כי אלהים לי: באלהים
 12 אהלל דבר ביהוה אהלל דבר: באלהים בטחתי לא
 13 אירא מה יעשה אדם לי: עלי אלהים נדרך אשלם
 14 תודות לך: כיהצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי
 להתהלך לפני אלהים באור החיים: נו

*Pfal. LVII.
 Agit hic
 psalmus de
 causa Da-
 vidis &
 Saulis:
 reddit au-
 tem ille
 Deo gratias
 cujus mise-
 ricordia e
 maximo pe-
 riculo eva-
 serat.*

א למנצח אל תשחת לדוד מכתם בברחו מפני שאול
 2 במערה: חנני אלהים חנני כי כך חסיה נפשי ובצל
 3 כנפיה אחסה עד יעבר הוות: אקרא לאלהים עליון
 4 לאל גמר עלי: ישלח משמים ויוושיעני חרף שאפי סלה
 ה ישלח אלהים חסדו ואמתו: נפשי בתוך לבאם
 אשכבה להטים בני אדם שניהם חנית וחצים ולשונם
 6 חרב חדה: רומה על השמים אלהים על כל הארץ
 7 כבודך: רשתיה כינו לפעמי כפף נפשי ברולפני שיחה
 8 נפלו בתוכה סלה: נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה
 9 ואזמרה: עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר:
 אורך

11 אֹרֶךְ בְּעַמִּים אֲדֹנָי אֲזַמְרֵךְ בְּלֵאמִים: כִּי גִדַּל עַד שָׁמַיִם י'
 12 חֲסִדְךָ וְעַד שְׁחָקִים אֲמַתְךָ: רֹמַה עַל שָׁמַיִם אֱלֹהִים י'
 עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ: נח לִמְנַצַּח אֶל תִּשְׁחַת לְדָוִד א
 מִכְתָּם: הָאֱמֹנִים אֵלֶם צִדְקַתְךָ תִּדְבְּרוּן מִיִּשְׂרָאֵל תִּשְׁפֹּטוּ בְּנֵי ב
 אָדָם: אֵף כָּל־בְּעוֹלָת תִּפְעֵלוֹן בְּאָרֶץ חָמָס יִדְיָכֶם 3
 תִּפְלִסוּן: וְרוֹשְׁעִים מֵרַחֵם תַּעֲמִכְטֵן דְּבַר כֹּזֵב: חֲמַת 4 ה
 לְמוֹ כְדָמוֹת חֲמַת נַחֵשׁ כְּמוֹ פֶתֶן חָרַשׁ יֵאֲמֵם אֲזִנּוֹ: י
 אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע לְקוֹל מְלַחְשֵׁים חֹזֵר חֲכָרִים מִחֲבֶם: 6
 אֱלֹהִים הָרַם שְׁנֵימוּ בְּפִימוּ מִלְתַּעוֹרַת כְּפִירִים נְתוּן 7
 יְהוָה: יִמָּאֶסוּ כְמוֹ מַיִם יִתְהַלְכוּ לְמוֹ יִרְדָּךְ חֲצוּ כְמוֹ 8 חציו ק
 יִתְמַלְלוּ: כְּמוֹ שְׁבִלּוֹל תִּמְסֵ יְהִלְךָ נִפְלֵ אֶשְׁתַּבַּל חֲזוֹ 9
 שֶׁמֶשׁ: בְּטָרִם יִבְיִנוּ סִירְתִּיכֶם אֲטַד כְּמוֹ חֵי כְמוֹ חֲרוֹן י
 יִשְׁעֵרְנוּ: יִשְׂמַח צְדִיק כִּי חִזָּה נִקַּם פְּעַמּוֹ יִרְחֵץ בְּדָם 11
 הַרְשָׁע: וַיֹּאמֶר אָדָם אֶךְ פְּרִי לְצְדִיק אֶךְ יֵשׁ אֱלֹהִים 12
 שֹׁפְטִים בְּאָרֶץ: נט לִמְנַצַּח אֶל תִּשְׁחַת לְדָוִד א
 מִכְתָּם בְּשֵׁלַח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: י
 הֲצִילֵנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהֵי מִמַּתְקוֹמִי תִשְׁגַּבֵּנִי: הֲצִילֵנִי 3
 מִפְּעֵלֵי אֲזִן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: כִּי הִנְרָה אֲרָבוּ 4
 לְנַפְשֵׁי יְגוּרוֹ עֲלֵי עֵזִים לֹא פָשַׁעִי וְלֹא חָטָאתִי יְהוָה: י
 בְּלִיעוֹן יִרְצוֹן וַיִּכְוֶנֶנִי עוֹרָה לִקְרָאתִי וְרָאָה: וְאַתָּה יְהוָה ה 6
 אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲקִיצָה לִפְקֹד כָּל הַגּוֹיִם
 אֶל תַּחַן כָּל בְּגֵדֵי אֲזִן סִלְחָה: יִשׁוּבוּ לְעַרְבֵי הַמּוֹ 7
 כְּכֹלֵב וַיִּסּוּכְבוּ עֵר: הִנְרָה יִבְיִעוֹן כְּפִיָּהֶם חֲרִבוֹת 8 קמץ
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שָׁמַע: וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק לְמוֹ 9
 תִּלְעַג לְכָל גּוֹיִם: עֲזוּ אֵלֶיךָ אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: י
 אֱלֹהֵי חֲסִדוֹ יִקְדַּמְנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשׁוֹרְרֵי: אֶל תִּהְרַגְסִי 11 חסרו קרי
 פֶּךְ יִשְׁכְּחוּ עַמִּי הִנֵּיעַמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּבְעוֹת אֲדָנִי: י
 חָטָאת פִּימוּ דְבַר שִׁפְתֵימוּ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֵהָ 13
 וּמִכַּחַשׁ

Pfa. LVII
 David ho-
 stes & per-
 secutores
 suos, ac
 piorum,
 accusat &
 damnat:
 seque &
 pios omnes
 consolatur
 Dei judi-
 cio.

Pfa. LIX.
 Memorat
 summum
 discrimen
 in quo fue-
 rat, cum
 domi sua à
 satellitibus
 Saulis cir-
 cumfide-
 tur: &
 pro libera-
 tione ex eo
 gratias
 agit.

8 קמץ
 בלא אס 7

14 וּמִכַּחֲשֵׁי סִפְרוֹ: כִּלְהַבְּחָמָה כִּלְהַבְּחָמָה וְאֵינָמוּ וִידְעוּ כִּי
15 מֵאלֹהִים מִשָּׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: וַיִּשְׁבוּ לָעָרֶב
16 יִרְחֲמוּ כִכְלָב וַיִּסּוּבְכוּ עִיר: הִמָּה יִבּוּעוֹן לֹאכֵל אֶסְלָא
17 יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְנוּ: וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָרָא רִנָּן לְבִקְרַת חֲסִדֶיךָ כִּי
18 הִייתָ מְשֹׁבֵב לִי וּמְנוֹס בְּיוֹם צָרָה לִי: עֲזֵר אֱלֹהֶיךָ אֲזַמְרָה כִּי

קמץ בלא אס"ף

Pfal. LX.
Hymnus,
Deo laudes
& gratias
dicens, ob
victoriam
& triumphos,
quos populo
suo de
variis hostibus
indulserat.

א אֱלֹהִים מְשֹׁבֵב אֱלֹהֵי חֲסִדֶי: ס לְמִנְצָח
2 עַל־שׁוֹשֵׁן עֲדוֹת מִכְתָּם לְדוֹר לְלִמּוֹד: בְּהַצּוֹתוֹ אֶת אֲרָם
נְהַרְיָם וְאֶת־אֲרָם צוּכָה וַיֵּשֶׁב יוֹאָב וַיִּךְ אֶת־אֲרוֹם בְּנֵי־אֵל
3 מֶלֶךְ שְׁנַיִם עָשָׂר אֶלְפִי: אֱלֹהִים זָנַחְתָּנוּ פָּרַצְתָּנוּ אָנַפְתָּ
4 תִּשׁוּבֵב לָנוּ: הֲרַעַשְׂתָּה אֶרֶץ פְּצַמְתָּה רֶפֶה שְׁבִרְיָה כִּי
ה מָטָה: הֲרֵאִיתָ עִמָּךְ קֶשֶׁה הִשְׁקִיתָנוּ יַיִן תִּרְעַלְתָּה:
6 7 נָתַתָּה לִירֵאֶיךָ נֶס לְהַתְנוֹסֵם מִפְּנֵי קֶשֶׁת סֵלָה: לְמַעַן
8 יִחַלְצוּן יְרֵדֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנוּ: אֱלֹהִים דְּבַר בְּקָרְשׁוֹ
9 אֶעֱלֶזָה אֶחְלַקְתָּה שְׁכֵם וְעַמְּךָ סִכּוֹת אֲמַדְדִי: לִיגְלוּ עֵדוּלֵי
י מִנְשָׂה וְאַפְרַיִם מֵעוֹן רֹאשֵׁי יְהוּדָה מַחְקָקִי: מוֹאָבִי סִיר
11 רַחֲצֵי עַל־אֲרוֹם אֲשִׁלְּךָ נַעֲלֵי עָלַי פִּלְשֶׁת הַתְרוּעֵעִי: מִי
12 יוֹבִלְנִי עִיר מִצּוֹר מִינַחְנִי עַד־אֲרוֹם: הֲלֹא אֶתָּה אֱלֹהִים
13 זָנַחְתָּנוּ וְלֹא תִצָּא אֱלֹהִים בְּצַבָּאוֹתֵינוּ: הִבָּה לָנוּ עֲזֹרַת
14 מִצָּר וְשׂוֹא תְשׁוּעַת אֲדָם: בְּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה חִילוֹהוּא
א יְבוֹס צְרִינוּ: סָא לְמִנְצָחֵי עַל־גִּיטָת לְדוֹר:

סגול בלי מקף

ועניי ק

Pfal. LXI.
Opem &
auxilium
Dei, in
tempore
difficili,
implorat:
atque divi-
nis responsis
ac promif-
sis sese con-
solatur.

2 3 שְׁמַעְתָּ אֱלֹהִים רִנָּתִי הִקְשִׁיבָה תְּפִלָּתִי: מִקְצֵה הָאָרֶץ
4 אֱלֹהֶיךָ אֶקְרָא בְּעֶטְמֶךָ לְבִי בְּצוֹר יְרוֹם מִמֶּנִּי תִנַּחֲנִי: כִּי
ה הִייתָ מַחֲסֵה לִי מִגִּדְלֵי עֵז מִפְּנֵי אוֹיֵב: אֲגוֹרָה בְּאֶהְלֶךְ
6 עוֹלָמִים אַחֲסֵה בְּסֹתֵר כִּנְפֶיךָ סֵלָה: כִּי אֶתָּה אֱלֹהִים
7 שְׁמַעְתָּ לְגִדְרֵי נִתְתִּי יְרֵשֶׁת יְרֵשֶׁת יְרֵשֶׁת יְרֵשֶׁת יְרֵשֶׁת יְרֵשֶׁת יְרֵשֶׁת
8 תּוֹסִיף שְׁנוֹרָתוֹ כְּמוֹדֵד וְדוֹר: יֵשֶׁב עוֹלָם לִפְנֵי אֱלֹהִים
9 חֲסִד וְאֵמֶת מִן יִנְצְרֵהוּ: כִּן אֲזַמְרָה שְׁמֶךָ לְעַד לְשִׁלְמֵי

Pfal. LXII.
Psalmus

א נְדָרֵי יוֹם יוֹם: סָב לְמִנְצָחֵי עַל יְדוֹתוֹן מוֹמֹר לְדוֹר

3 2 לְרוֹד אֶל־אֱלֹהִים דּוֹמִיָּה נַפְשִׁי מִמְּנוּ יִשׁוּעַתִּי : אֶךְ־
 4 הוּא צוּרִי וַיִּשׁוּעַתִּי מִשֹּׁנְבֵי לֹא־אִמוּט רִבְּהָ : עַד־אֲנִי
 תְּהוֹתִתוּעַל־אִישׁ הַרְצַחוּ כָל־כֶּם כִּקִּיר נִטוּי־גֵדֶר
 הַרְחִייהָ : אֶךְ מִשֵּׂאתוֹיִעֲצוּ לַהֲרִיחִירְצוּ כִּזְבֵּי בְּפִי יִבְרַכּוּהָ
 וּבִקְרָבִם יִקְלֹוּסֵלָה : אֶךְ לֵאלֹהִים דּוֹמִי נַפְשִׁי כִּי־מִמְּנוּ
 תִּקּוּתִי : אֶךְ הוּא צוּרִי וַיִּשׁוּעַתִּי מִשֹּׁנְבֵי לֹא־אִמוּט : עַל־
 אֱלֹהִים יִשְׁעִי וּכְבוֹדִי צוּר־עֵינַי מַחֲסֵי בְּאֱלֹהִים : בִּטְחוּבוֹ
 בְּכָל־עֵת עִם שִׁפְכוּל־פָּנָיו לִבְכֻכֶּם אֱלֹהִים מַחֲסֵה לְנוּ
 סֵלָה : אֶךְ הִבֵּל בְּנֵי־אָדָם כִּזְבֵּי־בְנֵי־אִישׁ שְׂבַמְאֻזִּים לַעֲלוֹתֵי
 הֵמָּה מֵהַבְּלִיחַר : אֶל־תִּבְטְחוּ בַעֲשָׂק וּבַגּוֹל אֶל־תִּהְבְּלוּ
 חִילוֹכֵי־נֹכַח אֶל־תִּשְׁתוּלֹב : אַחַתִּי דַבֵּר אֱלֹהִים שְׁתִּים־
 זוֹ שִׁמְעַתִּי כִּי עֲזַרְתִּי לֵאלֹהִים : וְלֶךְ־אֲרִנִּי חֶסֶד כִּי־אַתָּה
 מִזְמוֹר לְרוֹד א

*hominia fi-
delis, ani-
mo tran-
quilli, placi-
di, sereni,
atque in
sinu Dei
veluti con-
fidentis.*

2 1 בְּהִיּוֹתוֹ בְּמִדְבַר יְהוּדָה : אֱלֹהִים אֵלֵי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךָ
 צִמְאָה לֶךְ וַנַּפְשִׁי כִּמְהֵלֶךְ בְּשָׂרֵי בְּאֶרֶץ־צִיָּה וְעֵינַי בְּלִי־
 מַיִם : בֵּן־בִּקְרָשׁ חֲזִיתֶךָ לִרְאוֹת עֶזְךָ וּכְבוֹדֶךָ : כִּי־טוֹב
 חֶסֶדֶךָ מִחַיִּים שִׁפְתֵי יִשְׁבַּחוּנֶךָ : כֵּן אֲבָרְכֶךָ כַּחֲיֵי בְּשִׁמְךָ הָ
 אִשָּׁא כִּפִּי : כִּמוֹ חֵלֶב וּדְשֵׁן תִּשְׁבַּע נַפְשִׁי וּשְׁפַתִּי רִנְנוֹת
 הַלֵּל־פִּי : אִם זָכַרְתִּיךָ עַל־יְצוּעֵי בָאֲשֵׁמְרוֹת אַהֲנֶה־כֶּךָ :
 כִּי־הִיִּת עֲזָרְתָה לִּי וּבְצֵל כִּנְפֶיךָ אֲרַנֵּן : דְּבַקָּה נַפְשִׁי
 אַחֲרֶיךָ בִּי תִמְכָּה יְמִינֶךָ : וְהֵמָּה לְשׂוֹאָה יִבְקְשׁוּ נַפְשִׁי
 יִבְאוּ בַתְּחַתִּיּוֹת הָאָרֶץ : יִגִּירָהוּ עַל־דֵּי־חֶרֶב מִנֶּת
 שְׁעָלִים יִהְיוּ : וְהַמֶּלֶךְ יִשְׂמַח בְּאֱלֹהִים יִתְהַלֵּל כָּל־
 הַנִּשְׁבַּעֲבוּ כִּי־יִסָּכֵר פִּי דוֹבְרֵי־שִׁקֵּר
 סד

*Pfal. LXIII.
In deserto
Fuda jacta-
tus, desi-
derium in-
credibile
fruendi Dei
sui decla-
rat; & con-
sideratione
praterito-
rum benefi-
ciorum spera-
suam testa-
tur, seque
ipsum con-
solatur.*

2 1 לְמִנְצַח מִזְמוֹר לְרוֹד : שָׁמַע אֱלֹהִים קוֹלִי בְּשִׁיחִי מִפְּחָד
 אוֹיֵב תִּצַּר חַיִּי : תִּסְתִּירֵנִי מִסּוּד מְרַעִים מְרַגְּשַׁת פְּעָלֵי
 אוֹן : אֲשֶׁר שִׁנְנוּ כְּחֶרֶב לְשׁוֹנֵם דְּרַכּוֹ חָצֵם דְּבַר מֶר :
 לִירוֹת בְּמַסְתָּרִים תָּם פְּתָאסִירְהוּ וְלֹא יִירָאוּ : יַחְזִק־הָ
 לְמוֹ

*Pfal. LXIV.
Oratio fide-
lium pro
conservatio-
ne ab insidiis
& conspira-
tione ho-*

stium suorum.

למו דבר רעים פרו לממן מוקשים אמרו מי יראה
 7 למו: יחפשו עולת תמנו חפש מחפש וקרוב איש ולב
 8 עמק: וידם אלהים חץ פתאם היו מכותם: ויכשילהו
 9 עלימו לשונם יתנודדו כל ראה בם: ויראו כל אדם
 11 ויגידו פעל אלהים ומעשהו השבילו: ישמח צדיק
 א ביהוה וחסה בו ויתהללו כל ישרי לב: סה למנצח
 2 מזמור לדוד שיר: לך רמה רתלה אלהים בציון ולך
 3 4 ישלם נדר: שמע תפלה עדיך כל בשר באו: דברי
 ה עונת גברו מני פשענו אתה תכפרם: אשרי תבחר
 ותקרב ישכן חצריך נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך:
 6 נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו מבטח כל קצוי ארץ
 7 8 ויסרחקים: מכין הרים בכח נאור בגבורה: משבחה
 9 שאון ימים שאון גלים והמון לאמים: ויראו ישרי קצות
 י מאות תיך מוצאי בקרוערב תרנין: פקדת הארץ
 ותשקקה רבת תעשרנה פלג אלהים מלאמים תבין
 11 דגנס כין תכניה: תלמיה רוח נחת גרודה ברביבים
 12 תמוגנה צמחה תברך: עטרת שנת טובתך ומעגליך
 13 ירעפון דשן: ירעפו נאות מדבר וגיל גבעות תחגרנה:
 14 לבשו כרים הצאן ועמקים יעטפו כר יתרועעו אף ישירו:

*Psal. LXV.
 Hymnus
 Deo dictus
 ob nomen
 et cultum
 suum toto
 orbe propa-
 gatum,
 multipli-
 cemque
 gratiam et
 beneficia
 suam,
 in omnibus
 mundi par-
 tibus, osten-
 sam.*

*Psal. LXVI.
 Universa
 terra
 Deum ado-
 rare et ve-
 nerari ju-
 betur, pro-
 pter ma-
 gnifica ope-
 ra tum
 gratia,
 tum poten-
 tia, in ea
 edita.*

א 10 למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כל הארץ: זמרו
 3 כבוד שמו שמו כבוד תהלתו: אמרו לאלהים מה
 4 נורא מעשיך ברב עוז יכחשו לך איביך: כל הארץ
 ה ישתחוו לך ויזמרו לך יזמרו שמך סלה: לכו וראו
 6 מפעלות אלהים נורא עלילה על בני אדם: הפדים
 7 ליבשה בנהר יעברו כרגל שם נשמחה בו: משל
 8 9 בנבורתו עולם עיניו בגוים תצפניה הסוררים אל ירימו
 8 למו סלה: ברכו עמים אלהינו והשמיעו קול תהלתו:
 9 השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו: כי בחנתנו
 א 10 אל

11 אֱלֹהִים צִרְפָּתָנוּ כְּצִרְף־כֶּסֶף : הִבָּאתָנוּ בְּמִצּוֹרֵה שְׁמֵת
 12 מוֹעֵקָה בְּמַתְנִינוּ : הִרְכַּבְתָּ אֶנּוֹשׁ לְרֵאשֵׁנוּ בְּאֵשׁ
 13 וּבַמַּיִם וְתוֹצִיאָנוּ לְרוּיָהּ : אָבּוֹא בֵּיתְךָ בְּעוֹלוֹת אֲשֶׁלֶם לָךְ
 14 גִּדְרֵי : אֲשֶׁר־פָּצוּ שִׁפְתֵי וּדְבַר־פִּי בְּצַר־לִי : עֲלוֹת
 מַחִים אֲעֲלֶה לָךְ עִם־קִטְרֹת אֵילִים אֲעִשֶׂה בְּקֶרֶעִם־
 16 עֲתוּדִים סֵלָה : לָכֵן שָׁמְעוּ וְאֶסְפְּרָה כָּל־יְרֵאֵי אֱלֹהִים
 17 אֲשֶׁר עָשָׂה לְנַפְשִׁי : אֱלֹוֹי פִּי־קִרְאתִי וְרוּמָם תַּחַת
 18 לְשׁוֹנֵי : אֲוֹן אֶסְדָּאתִי בִלְבָבִי לֹא־יִשְׁמַע אֲדָנִי : אֵיכֵן
 19 שָׁמַע אֱלֹהִים הַקָּשִׁיב בְּקוֹל תַּפְּלָתִי : בְּרוּךְ אֱלֹהִים כִּי
 אֲשֶׁר לֹא־הִסִּיר תַּפְּלָתִי וְחִסְדּוֹ מֵאֵתִי : סו

Psal. LXVII.
 Orat
 Deum, ut
 cateris
 etiam gen-
 tibus salu-
 tem & co-
 gnitionem
 sui imper-
 tiatur, id-
 que illum
 effecturum
 esse predi-
 cit.

2 לְמַנְצַח כְּנִגְיֹת מִזְמוֹר שִׁיר : אֱלֹהִים יַחַנְנוּ א
 3 וַיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סֵלָה : לִדְעַת בְּאֶרֶץ דְּרָכֶךָ
 4 בְּכָל־גּוֹיִם יִשְׁוַעְתְּךָ : יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים
 5 כָּל־סָם : יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֵמִים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל
 6 וְלְאֵמִים בְּאֶרֶץ תִּנְחַם סֵלָה : יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים
 7 יוֹדוּךָ עַמִּים כָּל־סָם : אֶרֶץ נִתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
 8 אֱלֹהֵינוּ : יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּדְאוּ אוֹתוֹ כָּל־אֶפְסֵי אֶרֶץ : סח
 2 לְמַנְצַח לְדוֹד מִזְמוֹר שִׁיר : יְקוּם א

Psal. LXVIII
 Inducan-
 tur fideles
 verbis ma-
 gnificenti-
 simis, pre-
 dicantes
 potentiam
 & benigni-
 tatem Dei
 tum olim
 exhibitam
 in populo
 suo, tum
 imprimis
 in erectio-
 ne Regni
 sui inter

3 אֱלֹהִים יִפְּצוּ אוֹיְבָיו וַיִּנּוֹסוּ מִשְׁנֵאֵי מִפָּנָיו : כַּהֲנַדָּף
 עֵשֶׂן תִּנְדָּף כַּחֲמַס דּוֹגַג מִפָּנָי אֲשֶׁר יִאֲבְרוּ רַשְׁעִים מִפָּנָי
 4 אֱלֹהִים : וְצַדִּיקִים יִשְׁמְחוּ יַעֲלֶזוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים וַיִּשְׂשׂוּ
 5 בְּשִׂמְחָה : שִׁירוּ לְאֱלֹהִים זְמִירוֹ שְׁמוֹ סֵלוֹ לְרִכְבּוֹ
 6 כְּעֲרֹבֹת בֵּיהּ שְׁמוֹ וְעֲלֹזוֹ לִפְנָיו : אָבִי יְתוּמִים וְדָוִן
 7 אֶלְמָנוֹת אֱלֹהִים בְּמַעֲוֹן קִדְשׁוֹ : אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים
 8 בֵּיתָה מוֹצִיא אֲסִירִים בְּפוֹשְׁרוֹת אֶךְ־סוֹדִים שְׁכָנוּ
 9 צַחֲחָה : אֱלֹהִים בְּצִאֲתְךָ לִפְנֵי עַמְּךָ בְּצַעֲדֶךָ בִּישְׁמוֹן
 10 סֵלָה : אֶרֶץ רַעֲשָׂה אֶךְ־שָׁמַיִם נִטְפוּ מִפָּנָי אֱלֹהִים זֶה
 11 סִינַי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : גִּשְׁם נְדִבּוֹת תִּנְיָף
 אֱלֹהִים

*medios ho-
stes, co-
rumque
profligatio-
ne.*

סגול באהנה

דפה אחר סמיך

דגש אהרן סודק

11 אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה: חיתך ישבו בה
 12 תכין בטובתך לעני אלהים: ארני יתן אמר המבשרות
 13 צבא רב: מלכי צבאות ידרון ידרון וינות בית תחלק
 14 שלל: אם תשכבון בין שפתים כנפי יונה נחפה
 טו בכסף וברותיה בירקרק חרוץ: בפרש שדי מלכים
 16 בה תשלג בצלמון: הר אלהים הר בשן הר גבננים
 17 הר בשן: למה תרצרון הרים גבננים הר הר חמד
 18 אלהים לשבתו אף יהוה ישכן לנצח: רכב אלהים
 19 רבתיים אלפי שנאן ארני כם סיני בקדש: עלית
 למרום שבת שבי לקחת מתנות באדם ואף סוררים
 כ לשכן יה אלהים: ברוך ארני יום יום יעמס לנו האל
 21 ישועתנו סלה: האל לנו אל למושעות וליהוה ארני
 22 למות תוצאות: אך אלהים ימחץ ראש איביו קדקד
 23 שער מתהלה באשמיו: אמר ארני מבשן אשיב אשיב
 24 ממצלותים: למען תמחץ רגלך ברם לשון כלבך
 כה מאיבם מנהו: ראו הליכותיה אלהים הליכות אלי
 26 מלכי בקדש: קדמו שרים אחר נגנים בתוך עלמות
 27 תופפות: במקהלורת ברכו אלהים ארני ממקור
 28 ישראל: שם בנימין צעיר רדם שרי יהודה רגמתם שרי
 29 זבלון שרי נפתלי: צנה אלהיך ענה עזרה אלהים זן
 לפעלת לנו: מהיכלך על ירושלם לך יובילו מלכים שי:
 31 גער חית קנה עדרת אבירים בעגלי עמים מתרפס
 32 ברצי כסף בור עמים קרבות יחפצו: יאתו חשמנים
 33 מני מצרים כוש תריץ ידיו לאלהים: ממלכות הארץ
 34 שירו לאלהים זמרו ארני סלה: לרכב בשמי שמי קדם
 לה היתן בקולו קול עז: תנו עז לאלהים על ישראל
 36 גאותו עזו בשחקים: נורא אלהים ממקדשיך אל
 ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים:

Propheta
magnum
illum Dei
SERVUM
iterum in-
troducitur
eiusque do-
lores &
passiones
enarrat;
tandem li-
berationem
atque su-
perat a
Mundi po-
tentia Zio-
nis restitua-
tionem va-
ticinatur.

למנצח על שושנים לרוד: הושיעני א
 אלהים כי באו מים עד נפש: טבעתי בין מצולה ב
 ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבלת שטפתי: ג
 יגעת בקראי נחר גרוני כלו עיני מוחל לאלהי: רבוי ה
 משערות ראשי שנאי חנם עצמו מצמית איבי שקר ^{טול}
 אשר לא גולתי או אשיב: אלהים ארתה ידעת לאולתי ^{באתנח} ד
 ואשמותי ממך לא נכחרו: אל יבשובי קוץ ארני ז
 יהוה צבאות אל יכלמו בי מבקשיך אלהי ישראל: ח
 כי עליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני: מזור הייתי ט
 לאחי ונכרי לבני אמי: כי קנאת ביתך אכלתני י
 וחרפות חורפך נפלו עלי: ואבכה בצום נפשי ותהי י
 לחרפות לי: ואתנה לבושי שקוואתי להם למשל: יב
 ישחובי שבי שער ונגינות שותי שכר: ויאני תפלתי י
 לך יהוה ערת רצון אלהים ברכ חסדך ענני באמת י
 ישעך: הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה משנאי טו
 וממעמקי מים: אל תשטפניו שבלת מים ואל י
 תבלעני מצולה ואל תאמר עלי באר פיה: ענני יהוה י
 כי טוב חסדך כרב רחמך פנה אלי: ואל תסתר י
 פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני: קרבה אל נפשי י
 גאלה למען איבי פרני: אתה ידעת חרפתי ובשתי כ
 וכלמת נגדך כל צוררי: חרפהי שברה לבי ואנושה י
 ואקוה לגוד ואין ולמנחמים ולא מצאתי: ויהנו בכרותי י
 ראש ולצמאי ישקוני חמץ: יהי שלחנם לפניהם לפח י
 ולשלומים למוקש: תחשכנה עיניהם מראות י
 ומתניהם תמיד המער: שפך עליהם זעמך וחרון אפך כו
 ישוגם: תהי טירתם נשמה באהליהם אל יהי ישב י
 כי אתה אשר הכית רדפו ואל מכאוב חלליך יספרו: י
 תנה עון על עונם ואל יבאו בצדקתך: ימחו מספר י

חיים

ל חיים ועם צדיקים אליכתבו: ואני עניו כואב ישועתך
 31 אלהים תשגבני: אהללה שם אלהים בשיר ואגדלנו
 32 בתורה: ותישב ליהודה משור פר מקרן מפרים:
 33 34 ראו ענוים ישמחו דרשי אלהים ויחי לבבכם: כי
 שמע אל אביונים יהוה ואת אסריו לא בזה:
 36 לה יהללוהו שמים וארץ ימים וכל דמש בם: כי
 אלהים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשוהו:
 37 ורע עבדיו ינחלוהו ואהבי שמו ישכנו ביה:

Psa. LXX.
 Oratio Davidis ac fidelium
 quorum-
 eunque,
 opem Dei
 exposcen-
 tium.

א 2 ע למנצח לרוד להזכיר: אלהים
 3 להצילני יהוה לעזרתי חושה: יבשו ויחפרו מבקשי
 4 נפשי יסגו אחורו וכלמו חפצי רעתי: ישובו על-
 ה עקב בשתם האמרים האחי האחי: ישישו
 וישמחו: כך כל מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל
 6 אלהים אהבי ישועתך: ואני עני ואביון אלהים חושה
 לי עזרי ומפלטי אתה יהוה אל תאחר: עא

Psa. LXXI.
 David orat,
 ut Deus sibi
 ope & gra-
 tia sua ad-
 fit in sen-
 ctute: ejus-
 que miseri-
 cordiam er-
 ga sese pra-
 dicat.

א 2 א כך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם: בצדקתך
 3 תצילני ותפלטי הטה אלי אונך והושיעני: היה לי
 לצור מעון לבוא תמיד צוירת להושיעני כי סלעי
 4 ומצודת אתה: אלהי פלטי מיד רשע מכף מעול
 ה וחומץ: כי אתה תקותי אדני יהוה מבטחי מנעורי:
 6 עליך נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה גוזי כך תהלתי
 8 תמיד: כמופרת הייתי לרבים ואתה מחסי עו: ימלא
 9 פי תהלתך כל היום תפארתך: אל תשליכני לעת
 י זקנה ככלורת כחי אל תעזבני: כי אמרו אויבי לי
 11 ושמרי נפשי נועצו יחדו: לאמר אלהים עזבו רדפו
 12 ותפשוהו כי אין מציל: אלהים אל תרחק ממני אלהי
 13 לעזרתי הישרה: יבשו יכלו שטני נפשי יעטו חרפתי
 14 וכלמה מבקשי רעתי: ואני תמיד איהל והוספת עלי-
 כל

כל תהלתך : פיו ספר צדקתך כל היום תשועתך טו
 כי לא ידעתי ספרות : אבוא בגבורות אדני יהוה אזכיר 16
 צדקתך לבדך : אלהים למדתני מנעורי ועד הנה אני 17
 נפלאותיך : וגם ערזקנה ושיבה אלהים אל תעובני 18
 עד אני זרועך לדור לכל יבוא גבורתך : וצדקתך 19
 אלהים עד מרום אשר עשית גדלות אלהים מי כמוך :

הראיתי קר אשר הראיתנו צרות רבות ורעות תשוב תחיינו כ תחיי

העלני קרי ומתהומות הארץ תשוב תעלנו : תרבו גדלתי ותסב 21 קרי

גם אני אורך בכלי נבל אמתך אלהי 22 סמך בלא סמך

אזמרה לך בכנור קדוש ישראל : תרננה שפתיכי 23 סמך

אזמרה לך ונפשי אשר פדית : גם לשוני כל היום 24

תהגה צדקתך כי בשו כי חפרו מבקשי רעתי :

עב לשלמה אלהים משפטך למלך תן א

Pfal. LXXII.

Describit magnitudinem, iustitiam, & felicitatem Regni Messia, veri Salomonis : eiusque adventum & prosperos successus intimis desiderii expectit.

וצדקתך לבן מלך : ידיו עמך בצדק וענייך כמשפט : 2

ישאו הרים שלום לעם ונבעות בצדקה יושפטו עניי עם 3 4

וישוע לבני אביון וידכא עושק : יראוך עם שמש ולפניה 5

ירח דור דורים : ירד כמטר על גז כרביבים ורזוף 6

ארץ : יפרח בימיו צדיק ורב שלום עד כלי ירח : וירד 7 8

מים עדים ומנהר עד אפסי ארץ : לפניו יכרעו ציים 9

ואיביו עפר ירחו : מלכי תרשיש ואיים מנחה ישיבוי 10

מלכי שבא וסבא אשכנז יקריבו : וישתחוו לו כל 11

מלכים כל גוים יעבדוהו : כי יציל אביון משוע ועני 12

ואין עזר לו : יחס על דל ואביון ונפשורת אביונים 13

יושיע : מתוך ומחמס יגאל נפשם ויקר דמם בעיניו : 14

ויחי ויתן לו מזהב שבא ויתפלל בעדו תמיד כל היום טו

יברכנהו : יהי פסרת בריבא ארץ בראש הרים ירעש 16

כלבנון פרו ויציצו מעיר בעשב הארץ : יהי שמו 17

לעולם לפני שמש ינין שמו ויתברכו בו כל גוים ינוקט

יאשרהו

18 יִאֲשְׁרֶהוּ: בָּרוּךְ יְיָ הוֹתֵאֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה
19 נִפְלְאוֹת לְבָרוּךְ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וּמְלֵא כְבוֹדוֹ
כֹּתֵב כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: כָּל־תְּפִלוֹת דָּוִד בְּיָדֵי־שִׁי:

Psa. LXXIII
Confir-
mantur fi-
deles con-
tra scan-
dalum ac
tentationes
à prospero
& florente
impiorum
statu in hac
vita: at-
que beati-
tudo illo-
rum, qui
Deo indivi-
wulso nexu
adherent,
asseritur.

א ספר שלישי עב
מזמור לאסף אך
2 נטוי ק' טוב לישראל אלהים לברי לבב: ואני כמעט נטוי
3 שטכז ק' רגלי כאין שפכה אשרי: פיקנאתי בהוללים שלום
4 רשעים אראה: כי אין חרצבות למותם ובריא אולם:
6 ה בעמל אנוש אינימו ועם אדם לא יגעו: לכן ענקתמו
7 גאווה יעטף שית חמס למו: יצא מחלב עינימו עברו
8 משכיות לבב: ימקו וידברו ברע עשק ממרום
9 ידברו: שתו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ:
11 יטוב ק' לכן ישיב עמו ה' ומי מלא ימצו למו: ואמרו איכה
12 ק' ידע אל ויש דעה בעליון: הנה אלה רשעים ושלו
13 עולם השגודחיל: אך ריק זכיתי לבבי וארחץ בנקיון
14 טו כפי: ואהי נגוע כל היום ותוכחתי לבקרים: אם
16 אמרתי אספרה כמו הנה דור בניך בגדתי: ואחשבה
17 הוא ק' לדעת זאת עמל היא בעיני: עד אבוא אל מקדשי
18 אל אבינה לאחריהם: אך בחלקורת תשירת למו
19 הפלתם למשוואות: איך היו לשמה כרגע ספורתמו
כ מן בלהות: כחלוס מהקיץ אדני בעירי צלמס תבזה:
21 22 כי תחמץ לבבי וכליותי אשתונן: ואני בער ולא אדע
23 בהמות הייתי עמך: ואני תמיד עמך אחזת ביד ימיני:
24 כה בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני: מילי בשמים
26 ועמך לא חפצתי בארץ: בלה שארי ולבבי צור
27 לבבי וחלקי אלהים לעולם: כי הנה רחקה יאברו
28 הצמתה כל זונה ממך: ואני קרבת אלהים לרי טוב
שתי באדני יהיה מחסי לספר כל מלאכותיה:

Psa. LXXIV.
Gemit &

משכיל לאסף למה אלהים
עד
מג ד 4 7 2 4
זנחת

1 ונחת לנצח יעשן אפך בצאן מרעיתך: זכר ערתך
 2 קנית קדם גאלת שבט נחלתך חור ציון זה
 3 שכנת בו: הרמה פעמך למשאורת נצח כל
 4 הרע אויב בקדש: שאנו צורריך בקרב מועדך
 5 שמואותתם אתות: יודע כמביא למעלה בסבך ה
 6 עין קרדמות: ועת פתוחיה יחד בכשיל וכילפות
 7 יהלמון: שלחו באש מקדשך לארץ חללו משכן
 8 שמך: אמרו בלבם נינס יחד שרפו כל מועדי אל
 9 בארץ: אתותינו לאראינו אין עוד נביאול אאתנו
 10 יודע ערמה: ערמתי אלהים יחרף צר ינאץ אויב
 11 שמך לנצח: למה תשיב ידך וימנה מקרב חוקך
 12 בלה: ואלהים מלכי מקדם פעל ישועות בקרב
 13 הארץ: אתה פורת בעוז ים שברת ראשי רתנינים
 14 עלהמים: אתה רצצת ראשי לויתן תתננו מאכל
 15 לעם לציים: אתה בקעת מעין ונחל אתה חובשת
 16 נהרות איתן: להיום אף לך לילה אתה הכינורת
 17 מאור ושמש: אתה הצבת כר גבולות ארץ קיין
 18 וחרף אתה יצרתם: זכר זאת אויב חרף יהוה ועם
 19 נבל נאצו שמך: אל תתן לחית נפש תורף חית
 20 עניך אל תשבח לנצח: הבט לברית כי מלאו כ
 21 מחשבי ארץ נאות חמס: אל ישב דך נכלם
 22 עני ואביון יהללו שמך: קומה אלהים ריבה ריבה
 23 זכר חרפתך מני נבל כל היום: אל
 תשבח קול צורריך שאון קמה עולה תמיד:

deplorat
 Vates hoc
 lugubri
 carmine
 incendium
 Templi.
 vastatio-
 nem Urbis
 Sancta, di-
 vini cultus
 corruptio-
 nem, & de
 non unâ
 calamita-
 te, non uno
 tempore,
 conquiri-
 tur.

עה למנצח אל תשחרת מזמור א
 לאסף שיר: הודינו לך אלהים הודינו וקרוב שמך
 ספרו נפלאותיך: כי אקה מועד אני מישרים אשפט
 נמנים ארץ וכל ישיבה אנכי תכנתי עמודיה
 סלה

Psal. LXXV.
 Celebrant
 fideles æ-
 ternum
 Dei Re-
 gnum, ejuf-
 que ere-
 ctione

18 יִאֲשְׁרֶהוּ: בָּרוּךְ יְיָ הוֹי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה
19 נִפְלְאוֹת לְבָרוּךְ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וּמְלֵא כְבוֹדוֹ
כֹּתֵב כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: כָּלֹת תְּפִלוֹת דָּוִד בְּיַד יְשִׁי:

Psa. LXXIII
Confir-
mantur fi-
deles con-
tra scan-
dalum ac
tentationes
à prospero
& florente
impiorum
statu in hac
vita: at-
que beati-
tudo illo-
rum, qui
Deo indivi-
sibulo nexu
adherent,
asseritur.

א ספר שלישי עג מזמור לאסף אך
נטי' ק' 2 טוב לישראל אלהים לברי לבב: ואני כמעט נטוי
שסב' ק' 3 רגלי כאין שפכה אשרי: פיקנאתי בהוללים שלום
4 רשעים אראה: כי אין חרצבות למותם ובריא אולם:
6 ה בעמל אנוש אינימו ועם אדם לא יגעו: לכן ענקתמו
7 גאווה יעטף שית חמס למו: יצא מחלב עינימו עברו
8 משכיות לבב: ימקו וידברו ברע עשק ממרום
9 ידברו: שתו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ:
11 י לכן ישיב עמו ה' ומי מלא ימצו למו: ואמרו איכה
12 ידע אל ויש דעה בעליון: הנה אלה רשעים ושלוי
13 עולם השגודחיל: אך ריק זכיתי לבבי וארחץ בנקיון
14 כפי: ואהי נגוע כל היום ותוכחתי לבקרים: אם
16 אמרתי אספרה כמו הנה דור בניך בגדתי: ואחשבה
17 לרעת זאת עמל היא בעיני: עד אבוא אל מקדשי
18 אל אבינה לאחריהם: אך בחלקורת תשירת למו
19 הפלתם למשוואות: איך היו לשמה כרגע ספורתמו
כ מן בלהות: כחלוס מהקיץ אדני בעירי צלמס תבזה:
21 כי תחמץ לבבי וכליותי אשתונן: ואני בער ולא אדע
23 בהמות הייתי עמך: ואני תמיד עמך אחזת ביד ימיני:
24 בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני: מילי בשמים
26 ועמך לא חפצתי בארץ: בלה שארי ולבבי צור
27 לבבי וחלקי אלהים לעולם: כי הנה רחקך יאברו
28 הצמתה כל זונה ממך: ואני קרבת אלהים לרי טוב
שתי באדני יהוה מחסי לספר כל מלאכותיך:

Psa. LXXIV.
Gemit &

א משכיל לאסף למה אלהים עד
מג ד 4 זנחת

1 ונחת לנצח יעשן אפך בצאן מרעיתך: זכר ערתך
 2 קנית קדם גאלת שבט נחלתך חור ציון זה
 3 שכנת בו: הרמה פעמך למשאורת נצח כל
 4 הרע אויב בקדש: שאנו צורריך בקרב מועדך
 5 שמואותתם אתות: יודע כמביא למעלה בסבך ה
 6 עין קרדמות: ועת פתוחיה יחד בכשיל וכילפות
 7 יהלמון: שלחו באש מקדשך לארץ חללו משכן
 8 שמך: אמרו בלבם נינס יחד שרפו כל מועדי אל
 9 בארץ: אתותינו לאראינו אין עוד נביאול אאתנו
 10 יודע ערמה: ערמתי אלהים יחרף צר ינאץ אויב
 11 שמך לנצח: למה תשיב ידך וימנה מקרב חוקך
 12 בלה: ואלהים מלכי מקדם פעל ישועות בקרב
 13 הארץ: אתה פורת בעוז ים שברת ראשי רתנינים
 14 עלהמים: אתה רצצת ראשי לויתן תתננו מאכל
 15 לעם לציים: אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת
 16 נהרות איתן: להיום אף לך לילה אתה הכינורת
 17 מאור ושמש: אתה הצבת כר גבולות ארץ קיין
 18 וחרף אתה יצרתם: זכר זאת אויב חרף יהוה ועם
 19 נבל נאצו שמך: אל תתן לחית נפש תורף חית
 20 עניך אל תשבח לנצח: הבט לברית כי מלאו כ
 21 מחשבי ארץ נאות חמס: אל ישב דך נכלם
 22 עני ואביון יהללו שמך: קומה אלהים ריבה ריבה
 23 זכר חרפתך מני נבל כל היום: אל
 תשבח קול צורריך שאון קמה עולה תמיד:

deplorat
 Vates hoc
 lugubri
 carmine
 incendium
 Templi.
 vastatio-
 nem Urbis
 Sancta, di-
 vini cultus
 corruptio-
 nem, & de
 non unâ
 calamita-
 te, non uno
 tempore,
 conquiri-
 tur.

עה
 1 למנצח אל תשחרת מזמור א
 2 לאסף שיר: הודינו לך אלהים הודינו וקרוב שמך
 3 ספרו נפלאותיך: כי אקה מועד אני מישרים אשפט
 4 נמוגים ארץ וכל ישיבה אנכי תכנתי עמודיה
 סלה

Psal. LXXV.
 Celebrant
 fideles æ-
 ternum
 Dei Re-
 gnum, ejuf-
 que ere-
 ctione

*x religioſe de-
pradicant;
deinde ad
superbos
impioſque
in terra ho-
mines ſer-
monem
convertunt.*

ה סלה: אמרתי להוללים אל-תהלו ולרשעים אל-תרימו
6 קרן: אל-תרימו למרום קרנכם תדברו בצואר עתק
7 8 כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים: כי-אלהים
9 שפט זה שפיל וזה הרים: כי כוס ביד יהוה ויין חמר
מלא מסך ויגר מזה אך שמריה ימצו ישתו כל
ירשעי-ארץ: ואני אניד לעלם אומרה לאלהי-יעקב
11 וכל קרני רשעים אנדע תרוממנה קרנות צדיק:

*Pſa. Lxxvi.
Majeſtas
Dei & pra-
ſens auxi-
lium erga
ſuos cele-
bratur, ac
extollitur.*

א עו למנצח בנגינת מזמור לאסף שיר
3 נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו: ויהי בשלם
ה' דבר 4 סבו ומעונתו בציון: שמה שבר רשפי-קשת מגן
ה וחרב ומלחמה סלה: נאור אתה אדיר מהררי-טרף:
מלוע 6 אשתוללו אבירי לב נמו שנתם ולא מצאו כל אנשי-
7 חילידיהם: מגערתך אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס:
8 9 אתה נורא אתה ומי יעמד לפניך מאז אפך: משמים
י השמעת דין ארץ יראה ושקטה: בקום למשפט
11 אלהים להושיע כל ענוי ארץ סלה: כי חמת אדם
12 תודך שארית חמת תחגר: נדרו ושלמו ליהודה
13 אלהיכם כל-סביביו יובילו שי למורא: יבצר רוח
נגידים נורא למלכי-ארץ:
עו

*Pſ. Lxxvii.
Gratiarum
actio obli-
berationem
ex maxi-
mis angu-
ſtiis.*

א 2 למנצח על-ידיתון לאסף מזמור: קולי אל-
3 אלהים ואצעקה קולי אל-אלהים והאזן אלי: ביום
צרתי אדני הרשתי ידי לילה נגדה ולא תפוג מאנה
4 הנחם נפשי: אזכרה אלהים ואהמירה אשיחה
ה ותתעטף רוחי סלה: אחות שמרות עיני נפעמתי ולא
7 6 אדבר: חשבת ימים מקדם שנות עולמים: אזכרה
נגינתי בלילה עם-לבבי אשיחה ויחפש רוחי:
8 9 הלעולמים ינח אדני ולא יסיף לרצות עוד: האפס
לנצח חסרו גמר אמר לדר ודר: השכח חנורת אל
אם

אִם-קִפִּין בְּאֵף רַחֲמוֹ סֵלָה : וְאָמַר חֲלוֹתִי הִיא שְׁנוֹת 11

אִזְכּוֹר קְרִי יְמִין עֲלִיּוֹן : אִזְכּוֹר מַעֲלָלֶיךָ כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם 12

פְּלֹאֲךָ : וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה : 13

אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ דְּרָכְךָ מִי אֵל גָּדוֹל כְּאֱלֹהִים : אֵתָה 14 טו

הַאֲלוֹעֵשָׂה פְּלֵא הוֹרַעַת בְּעַמִּים עֲזָרָה : גֹּאֲלַת בְּזָרוּעַ 16

עַמְּךָ בְּנֵי-יַעֲקֹב וְיֹסֵף סֵלָה : רֵאשִׁית מִיַּם אֱלֹהִים רֵאוּךָ 17

מִיַּם יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת : זִרְמוּ מִיַּם עֲבוֹת קוֹל 18

נִתְּנוּ שַׁחֲקִים אֵף חֲצִצְדִּיךָ יִתְהַלְּכוּ : קוֹל רַעֲמֶךָ בְּגִלְגָּל 19

הָאֵירוּ בְּרִקִּים תָּבַל רִגְזָה וְתַרְעֵשׂ הָאָרֶץ : בַּיַּם דְּרָכְךָ כ

וּשְׁבִילֶיךָ בַּמַּיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְרְעוּ : נַחֲתִית כְּצֹאן 21

עַמְּךָ בְּיַד מִשְׁרָה וְאַחֲרָיִךְ : עַח מִשְׁכִּיל לְאַסָּף א

הָאֲזִינָה עַמִּי תוֹרַתִּי הִטּוּ אֲזַנְכֶם לְאֹמְרֵי פִי : אִפְתָּחָה 2

בְּמִשַׁל פִּי אֲבִיעֶרָה חִידוֹת מִנִּי קֶדֶם : אֲשֶׁר שָׁמְעוּ 3

וְנִדְעוּ וְאֲבִיתֵנוּ סִפְרוּ לָנוּ : לֹא נִכְחַדֵּי מִבְּנֵיהֶם לְדוֹר 4

אַחֲרוֹן מִסִּפְרֵים תְּהִלּוֹת יְהוָה וְעֻזּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר

עָשָׂה : וַיִּקַּם עֲרוֹתַי בִּיעֲקֹבוֹתוֹרָה שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל ה

אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדִיעַם לְבְנֵיהֶם : לִמְעַן יִדְעוּ 6

דוֹר אַחֲרוֹן בְּנֵים יוֹלְדוּ יִקְמוּ וְיִסְפְּרוּ לְבְנֵיהֶם : וַיִּשְׁמְעוּ 7

בְּאֱלֹהִים כְּסֵלֶם וְלֹא יִשְׁכַּחוּ מַעֲלָלֶי אֵל וּמִצִּוּוֹתָיו יִנְצְרוּ :

וְלֹא יִהְיוּ כְּאֲבוֹתֵם דוֹר סוֹרֵר וּמְרָה דוֹר לֹא-הִכִּין לְבוֹ 8

וְלֹא נֶאֱמְנָה אֶת אֵל רוּחוֹ : בְּנֵי אֶפְרַיִם נוֹשְׁקֵי רוּמֵי 9

קִשְׁתָּהּ הִפְכוּ בַיּוֹם קָרֵב : לֹא שָׁמְרוּ בְּרִית אֱלֹהִים י

וּבְתוֹרָתוֹ מֵאֲנוּ לִלְכֹת : וַיִּשְׁכַּחוּ עֲלִילוֹתָיו וְנִפְלְאוֹתָיו 11

אֲשֶׁר הִרְאָם : נִגְדוּ אֲבוֹתָם עָשָׂה פְּלֵא בְּאָרֶץ מִצְרַיִם 12

שָׂדֶה צֹעַן : בְּקַעֲיִם וַיַּעֲבִירֵם וַיַּצֵּב מַיִם כְּמוֹ נָדָר : וַיִּנְחַם 13

בְּעַנְיָם וּמִסּוּכַל הַלֵּילָה כְּאוֹר אֵשׁ : יִבְקַע צָרִים בְּמִדְבַר טו

וַיִּשְׁקַ בְּתַהֲמוֹת רִבְחָה : וַיִּצַּב גּוֹזְלִים מִסַּלְעֵי וַיּוֹרֵד 16

בְּנִהְרוֹת מַיִם : וַיּוֹסִיפוּ עוֹד לַחֲטֹא לוֹ לְמַרְרוֹת עֲלִיּוֹן 17

כִּצְיָה

חירי
Psa. Lxxviii.
Multipli-
cia Dei be-
neficia er-
ga gentem
Hebraam
enarran-
tur, mo-
nenturque
ut Deo Sal-
vatori suo
obediant,
eumque lo-
quentem
audiant,
nec incre-
dulitate,
aliisque
peccatis
suis ipsam
offendant,
& percant
sicut patres
ipsorum.

18 בַּצִּיָּה: וַיִּנְסוּ אֶל בִּלְבָבָם לִשְׁאֹל אֶכֶל לַנְּפֹשׁוֹת:
 19 וַיִּדְבְּרוּ בְּאֱלֹהִים אָמְרוּ הַיּוֹכֵל אֵל לַעֲרֹךְ שְׁלֹחַן
 כ בַּמִּדְבָּר: הֲנָה הִכָּה צוּרֵי וַיִּזְבּוּ מִיַּם וּנְחָלִים יִשְׁטְפוּ
 21 הַגַּם לֶחֶם יוֹכֵל תִּתְּאֵם יִכִּין שְׂאֵר לַעֲמוֹ: לִכְנֹן שָׁמַע
 יְהוָה וַיִּתְּעַבֵּר וְאִשׁ נִשְׁקָה בִיעֶקֶב וְגַם אָף עָלָה
 22 בְּיִשְׂרָאֵל: כִּי לֹא הֶאֱמִינוּ בְּאֱלֹהִים וְלֹא בִטְחוּ בִישׁוּעָתוֹ:
 23 24 וַיִּצְוּ שַׁחֲקִים מִמֶּעַל וּדְלִיתֵי שָׁמַיִם פָּתַח: וַיִּמְטֵר עֲלֵיהֶם
 כה מִן הַשָּׁמַיִם וַדָּגַן שָׁמַיִם נָתַן לָמוֹ: לֶחֶם אֲבִירִים אֶכֶל אִישׁ
 26 צִידָה שְׁלַח לָהֶם לְשֹׁבַע: יִסַּע קָרִים בְּשָׁמַיִם וַיִּנְהַג בַּעֲזוֹ
 27 תִּימָן: וַיִּמְטֵר עֲלֵיהֶם כַּעֲפָר שְׂאֵר וּכְחֹל יַמִּים עוֹף
 28 29 כִּנָּף: וַיִּפֹּל בְּקֶרֶב מִחֲנֵהוּ סָבִיב לְמִשְׁכְּנֹתָיו: וַיֵּאֲכְלוּ
 ל וַיִּשְׁבְּעוּ מְאֹד וְתֹאֲוֹתֵם יָבֹא לָהֶם: לֹא זָרוּ מִתְּאֲוֹתֵם
 31 עוֹד אֶכְלֵם בְּפִיהֶם: וְאָף אֱלֹהִים עָלָה בָהֶם
 32 וַיִּהְרֹג בְּמִשְׁמָנֵיהֶם וּבַחֹרֵי יִשְׂרָאֵל הִכְרִיעַ: בְּכָל־
 33 זֹאת חֲטָאוּ עוֹד וְלֹא הֶאֱמִינוּ בְּנִפְלְאוֹתָיו: וַיַּכֵּל בַּהֶבֶל
 34 יַמֵּיהֶם וּשְׁנוֹתָם בְּכֹהֶלֶח: אִם הִרְגַם וּדְרָשׁוּהוּ
 לַה וְשָׁבוּ וְשִׁחְרוּ אֵל: וַיִּזְכְּרוּ כִי אֱלֹהִים צוּרֵם וְאֵל עֲלִיּוֹן
 36 גֹּאֲלֵם: * וַיִּפְתְּחוּהוּ בְּפִיהֶם וּבִלְשׁוֹנָם יִכְזְבוּ לוֹ: חֲצִי הַסֵּפֶר
 37 38 וּלְבָבָם לֹא נִכְוֵן עִמּוֹ וְלֹא נֶאֱמְנוּ בְּכִרְיָתוֹ: וְהוּא
 רַחוּם יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ
 39 וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ: וַיִּזְכֹּר כִּי בִשְׂרָה־מָה רוּחַ הוֹלֵךְ
 מ וְלֹא יָשׁוּב: כִּמָּה יִמְרוּהוּ בַּמִּדְבָּר יַעֲצִיבוּהוּ בִישִׁימוֹן:
 41 42 וַיִּשׁוּבוּ וַיִּנְסוּ אֵל וּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל הִתְּוֹ: לֹא זָכְרוּ אֶת־
 43 יְדוֹיּוֹם אֲשֶׁר־פָּרַם מִנִּי־צֹר: אֲשֶׁר־שָׁם בְּמִצְרַיִם
 44 אֲתוֹתָיו וּמוֹפְתָיו בִּשְׂרָה־צֶעַן: וַיִּהַפֵּךְ לָרֵם יֵאֲרִיהֶם
 מַה וְנוֹזְלֵיהֶם בַּל־יִשְׁתִּיּוֹן: יִשְׁלַח בָּחַם עֵרֶב וַיֵּאֲכֹלֵם
 46 וַצַּפְרָדַע וְתִשְׁחִיתֵם: וַיִּתֵּן לַחֲסִיל יְכוּלִם וַיִּגִּיעֵם
 47 48 לְאַרְבֶּה: יִהְרֹג בְּבֶרֶךְ נַפְנָם וּשְׁקִמּוֹתֵם בְּחַנְמָל: וַיִּסְגֵּר
 לַבֶּרֶךְ

49 לברך בעירם ומקניהם לרשפים: ישלח במי חרוץ
 אפו עברה וועם וצרה משלחת מלאכירעים: יפלס נ
 נתיב לאפו לאחשך ממות נפשם וחתם לדבר
 הסגיר: ויך כל בכור במצרים ראשת אונים באהל
 51 חם: ויסע בצאן עמו וינהגם כעדר במדבר: וינחם 52
 לבטח ולא פחדו ואת אויביהם כסה הים: ויביאם 54
 אל גבול קדשו הר זה קנתה ימינו: ויגרשנה
 מפניהם גוים ויפילם בחבל נחלה וישכן באהליהם
 שבטי ישראל: וינסו וימרו את אלהים עליון 56
 ועדורתיו לא שמרו: ויסגו ויבגדו כאבותם 57
 נהפכו כקשת רמיה: ויבעיסורו בבמורתם 58
 ובפסיליהם יקניאוהו: שמע אלהים ויתעבר 59
 וימאס מאד בישראל: וישמששכן שלו אהל שכן ס
 באדם: ויתן לשבי עזו ותפארתו ביד צר: ויסגר 61
 לחרב עמו ובנחלתו התעבר: בחוריו אכלה אש 63
 ובתולתיו לא הוללו: כהניו פחרב נפלו ואלמנתיו 64
 לא תבכינה: ויקץ פישן ארני כגבור מתרוגן מין: סה
 ויך צרו אחור חרפת עולם נתן למו: וימאס באהל 66
 יוסף ובשבת אפרים לא בחר: ויבחר את שבט יהודה 68
 את הר ציון אשר אהב: ויבן כמורדמים מקדשו כארץ 69
 יסדה לעולם: ויבחר ברוד עבדו ויקחהו ממכלאת ע
 צאן: מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב עמו ובישראל 71
 נחלתו: וירעם כתם לבבו וכתכונות כפיו ינחם: 72

גיש אחר שודק

עט מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך א
 טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלם לעיים: נתנו 2
 את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסדיך
 לחיתו ארץ: שפכודמם כמים סביבות ירושלם 3
 ואין קובר: היינו חרפה לשכנינו רעג וקלס 4
 לסביבותינו

PSLXXIX.
 Psalmus
 propheti-
 cus, agens
 de excidia
 Hierosoly-
 morum &
 Templi, de-
 que fide.

lium glo-
riatione in
salute &
liberatione
Domini.

ה לסביבותינו: עדמה יהוה תאנף לנצח תבער כמו-
 6 אש קנאתך: שפך חמתך אל הגוים אשר לא-
 7 ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: כי אכל
 8 את יעקב ואת נוחו השמו: אל תזכר לנו עונת
 9 ראשנים מהר יקדמונו רחמך כי דלונו מאד: עזרנו
 אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על-
 י חטאתינו למען שמך: למה יאמרו הגוים איה
 11 אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך:
 תבוא לפניך אנקרת אסיר כגדל זרועך הותר בני
 12 תמותה: והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם
 13 אשר חרפוך אדני: ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודרה
 לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך: פ

בגוים ק

Psal LXXX.
Eleganti
verborum
imagine de-
pingitur
tum prosper
& felix
tum adver-
sus populi
Dei status
& utrobi-
que ipsorum
desiderium
erga Re-
gnum Dei
ejusque gra-
tiam de in-
ceps mani-
festandam
exprimitur.

א למנצח אל ששנים עדות לאסף מזמור: רעה
 2 ישראל האזינה נהג בצאן יוסף ישב הכרבים
 3 הופיעה: לפני אפרים וכנימן ומנשה עוררה את-
 4 גבורתה ולכה לישעתה לנו: אלהים השיבנו והאר
 ה פניך ונושעה: יהוה אלהים צבאות עד מתי עשנת
 6 בתפלת עמך: האכלתם לחם דמעה ותשקמו
 7 ברמעות שלישי: תשימנו מדון לשכנינו ואיבינו ילעגו
 8 לנו: אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה:
 9 גפן מצרים תסיע תגרש גוים ותטעה: פנית לפניך
 11 ותשרש שרשיה ותמלא ארץ: כסוהרים צלה וענפיה
 12 ארוי אל: תשלח קציריה עדיס ואלנהר יונקותיה:
 14 למה פרצת גרריה וארוה כל עברי דרך: יכרסמנה
 טו חזיר מר וזיו שריר ענה: אלהים צבאות שוב נא
 16 הבט משמים וראה ופקד גפן זאת: וכנה אשר-
 17 בטעה ימינה ועל בן אמצתה לך: שרפה באש
 18 פסוחה מנערת פניך יאברו: תהי דך על איש ימינה
 על

13

עין חלויה
כרובי

על־בן־אדם אמצת לך: ולא־נסוג ממך תחינו ובשמך

נקרא: יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך כ

א ונושעה: פא למנצח על־הגתירת לאסף: א

3 רגש
2 אחר
4 שורק

הרנינו לאלהים עזינו הריעו לאלהי יעקב: שאו־זמרה

ותגדתך כנור נעים עם־נבל: תקעו בחד־שופר

בכסה ליום־חגנו: כי חק לישראל הוא משפט לאלהי ה

יעקב: עדות ביהוסף שמו בצאתו על־ארץ מצרים

שפת לא־ידעתי אשמע: הסירותי מסבל שכמו כפיו

מדוד התעברנה: בצרה קראת ואחלצך אענה

בסתר רעם אבחנוך על־מי מריבה סלה: שמע עמי

ואעדה בך ישראל אם תשמע לי: לא־יהיה בך אל

זר ולא־תשתחווה לאל נכר: אנכי יהוה אלהיך

המעלך מארץ מצרים הרחב־פיה ואמלאהו: ולא־

שמע עמי לקוליו ישראל לא־אברח לי: ואשלחהו

בשרירות לבם ילכו במועצותיהם: לו עמי שמע לי

ישראל בדרכי יהלכו: כמעט אויביהם אכניע ועל־טו

צריהם אשיב יד: משנאי יהוה יכחשו לו ויהי עתם

לעולם: ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך:

פב מזמור לאסף אלהים נצב בעדרת אל א

בקרב אלהים ישפט: עד־מתי תשפטו־עול ופני

רשעים תשאו־סלה: שפטו־דל ויתום עני ורש הצדיקו:

פלטו־דל ואכיון מיד רשעים הצילו: לא ידעו ולא־ה

יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל־מוסרי ארץ: אני

אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם: אכן כאדם

תמותון וכאחד השרים תפלו: קומה אלהים שפטה

הארץ כי־אתה תנחל בכל־הגוים: פג שיר א

מזמור לאסף: אלהים אל־דמילך אל תחרשו־אל

תשקט אל: כי־הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו

ראש

Pfal. LXXXI
Memoras
insignia
Dei in po-
pulum Is-
raeliticum
beneficia
eumque
ingrati-
tudinis &
duri cordis
accusat.

Pfal. LXXXII
Inducit
Deum Ju-
dices Prin-
cipesque
populi sui
acriter ca-
stigantem
eosque ab-
rogandos
atque de
medio amo-
vendos
vaticina-
tur.
Pfal. LXXXIII
Populus
orat auxi-

*lium Dei
contra gen-
tes finiri-
mas, qua
facta con-
spiratione
ad bellum
sefe accin-
gebant.*

ה ראש: על עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך: אמרו
 6 לכו ונכחידם מגוי ולא זכר שם ישראל עוד: כינועצו
 7 לב יחדו עליך ברית יכרתו: אהלי ארום וישמעאלים
 8 מואב והגרים: גבל ועמון ועמלק פלשת עם שבי
 9 צור: גם אשור נלוה עמם היו זרוע לכני לוט סלה:
 10 עשה להם כמרין כס'סרא כיבין בנחל קישון: נשמרו
 11 בעין דאר היו דמן לאדמה: שיתמו נדיבמו כערב
 12 וכזאב וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו: אשר אמרו
 13 נרשה לנו את נאורת אלהים: אלהי שיתמו כגלגל
 14 כקש לפני רוח: כאש תבער יער וכלהבה תלהט
 15 הרים: כן תרדפם בסערה ובסופתך תבהלם: מלא
 16 פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה: יבשו ויבהלו עדי
 17 עד ויחפרו ויאבדו: וידעו כי אתה שמך יהוה לברך
 18 אעליין על כל הארץ: פה למנצח על הגתית
 19 לבני קרח מזמור: מה ידודות משכנותיך יהוה
 20 צבאות: נכספה וגם כלתרו נפשי לחצרות יהוה
 21 לבי ובשרי רננו אל אל חי: גם צפורי מצאה בית
 22 ודרורי קן לה אשר שתה אפרחיה את מזבחוריך
 23 יהוה צבאות מלכי ואלהי: אשרי יושבי ביתך עוד
 24 יהללוך סלה: אשרי אדם עזלו בך מסלות בלבבם:
 25 עברי בעמק הבכא מעין שיתוהו גם ברכות יעטה
 26 מורה: ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון:
 27 יהוה אלהים צבאות שמעה תפלת האזינה אלהי
 28 יעקב סלה: מגננו ראה אלהים והבט פני משיחך:
 29 כי טוב יום פחצריך מאלף פחרתי הסתופף בבית
 30 אלהי מדור באהל ירשע: כי שמש ומגן יהוה אלהים
 31 חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב להלכים בתמים:
 32 יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך:

*Psal. Lxxxiv.
Pradicat
quam ju-
cundum sit
in templo
& atrio
Domini
conversari,
suumque
desiderium
sacro sancta
illa limina
adeundi
declarat.*

פחח באחנה

פה למנצח

1 פה למנצח לבני קרח מזמור: רצית יהוה ארצך א
 2 שבת שבות יעקב: נשאת עון עמך כפית כל חטאתם 3 שביח
 3 סלה: אספת כל עברתך השיבורת מחרון אפך: 4
 5 שובנו אלהי ישענו והפרי כעסך עמנו: הלעולם ה
 6 תאנף בנו תמשך אפך לדרודר: הלא אתה תשוב 7
 7 תחיינו ועמך ישמחו בך: הראנו יהוה חסדך וישעך 8
 8 תתן לנו: אשמעה מה ידבר האל יהוה כיו ידבר 9
 9 שלום אל עמו ואל חסדיו ואל ישובו לכסלה: אך י
 10 קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד בארצנו: חסד ואמת 11
 11 נפגשו צדק ושלום נשקו: אמרת מארץ תצמח 12
 12 וצדק משמים נשקף: גם יהוה יתן הטוב וארצנו תתן 13
 13 יבולה: צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו: פו 14
 14 תפלה לדודי המה יהוה אונך ענני כי עני א
 15 ואביון אני: שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך 2
 16 אתה אלהי הבוטח אליך: חנני אדני כי אליך אקרב 3 פח
 17 כל היום: שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי 3 באחנח
 18 אשם: כי אתה אדני טוב וסלחורב חסד לכל ה
 19 קראיך: האזינה יהוה תפלת ויהקשיבה בקול 6
 20 תחנונותי: ביום צרתי אקראך כי תענני: אין כמוך 8
 21 באלהים אדני ואין כמעשיך: כל גוים אשר עשית 9
 22 יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך: כי גדול י
 23 אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לכרך: הורג יהוה 11
 24 דרכך אהלך באמתך יחד לבכי ליראה שמך: אודך 12
 25 אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם: כי 13
 26 חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה: 14
 27 אלהים זרים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא 14
 28 שמך לנגדם: ואתה אדני אל רחום וחנן ארך טו
 29 אפיס ורב חסד ואמת: פנה אלי וחנני תנח עוף 16
 לעבדך

Psal. LXXV.
 Hymnus
 Israelita-
 rum post
 restitution-
 nem &
 converfio-
 nem ex
 disturna
 rejectione ;
 atque pre-
 ces , ut que
 Deus jam
 instituerat
 facere , ea
 perficere
 maturaet.

Psal. LXXXVI.
 Oratio
 Davidica
 & quo-
 rumcun-
 que fide-
 lium, ad
 Deum, ut
 sese ab in-
 iuriis &
 insidiis im-
 proborum,
 quibuscum
 in hoc
 mundo
 semper
 colluctan-
 tur, tueri
 & servare
 velit.

17 לעבדך והושיעה לבן אמתך : עשה עמי אות לטובה
ויראו שנאי ויבשו כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני :

*Pfal. LXXXVII.
Celebrat
Hierosoly.
mam &
Zionem, ad
cujus socie-
tatem
etiam pere-
grina gen-
tes addu-
cenda sint.
Pfal. LXXXVIII.
Usurpat
Propheta
verba pii
hominis,
in summis
angustiis
constituti,
atque ora-
tione, affe-
ctibus &
querelis
plena, ejus
dolores at-
que cala-
mitates
exprimit.*

א פז לבני קרח מזמור שיר יסודתו בהררי-
קדש : אהביהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב :

3 4 נכבדות מדבר בך עיר האלהים סלה : אזכירי רהב
וכבל לידעי הנה פלשת וצור עם כוש זה ילד שם :

ה ולציון : אמר איש ואיש ילד ביה והוא כוננה עליון :

6 7 יהוה יספר בכתוב עמים זה ילד שם סלה : ושרים
א כחללים כל מעיני בך : פח שיר מזמור לבני

קרח למניצח על מחלת לענות משכיל להימן
2 האזרחי : יהוה אלהי ישועתי יוס צעקתי בלילה נגדך :

3 4 תבוא לפניך תפלתי הטה אוזןך לרנתי : כי שבעה
ה ברעות נפשי וחי לשאול הגיעו : נחשבתי עם יורדי

6 בור הייתי כגבר אין איל : במתים הפשי כמו חללים
שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד והמה מידך נגזרו :

7 8 שתני בכור תחתיות במחשכים במצלות : עלי סמכה
9 חמתך וכל משברך ענית סלה : הרחקת מידעי ממני

י שתני תועבות למו כל אולא אצא : עיני דאבה מני עני
11 קראתך יהוה בכל יום שטחתי אליך כפי : הלמתים

12 תעשה פלא אסרפאים יקומו יודוך סלה : היספר
13 בקבר חסדך אמונתך באבדון : היודע בחשך פלאך

14 וצדקתך בארץ נשיה : ואני אליך יהוה שועתי ובכקר
טו תפלתי תקדמך : למה יהוה תזנח נפשי תסתיר

16 פניך ממני : עני ונני וגוע מנער נשארתי אמך
17 18 אפונה : עלי עברו חרוניך בעותיך צמתתוני : סבוני

19 כמים כל היוס הקיפו עלי יחד : הרחקת ממני אהב
א ורע מידעי מחשך : פט משכיל לאיתן

2 האזרחי : חסדי יהוה עולם אשירה לדרודר אודיע
מד א x x x אמנתך

*Pfal. LXXXIX.
Pradicat
hic psal-
mus ma-*

אמונתך כפי: כי אמרת עולם חסד יבנה שמים 3
 תכן אמונתך בהם: כרת ברית לבחירי נשבעתי 4
 לדור עבדי: עד עולם אכין זרעך ובנית לדור ודור ה
 כסאך סלה: ויורו שמים פלאך יהוה אף אמונתך 6
 בקהל קדשים: כי מי בשחק יערך ליהוה ירמה ליהוה 7
 בבני אלים: אל נערץ בסוד קדשים רבה ונורא על 8
 כל סביבו: יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה 9
 ואמונתך סביבותיך: אתה מושל בגאות הים בשוא 10
 גליו אתה תשפחם: אתה דכאת כחלל רהב בזרוע 11
 עזך פורת איביך: לה שמים אף לה ארץ תבל 12
 ומלאה אתה יסרתם: צפון וימין אתה בראתם תבור 13
 וחרמון בשמך ירננו: לה זרוע עם גבורה תעז ידך 14
 תרום ימינך: צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת טו
 יקדמו פניך: אשרי העם ידעי תרועה יהוה באור 16
 פניך יהלכון: בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו: 17
 כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו: כי 18
 ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו: אז דברת בחזון כ
 לחסידך ורנאמר שויתי עזר על גבור הרימותי בחור
 מעם: מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו: אשר 21
 ידי תכון עמו אף זרועי תאמצנו: לא ישיא אויב בו 23
 ובן עולה לא יעננו: וכתותי מפניו צריו ומשנאיו 24
 אגוף: ואמונת וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו: כה
 ושמת בים ידו ובנהרות ימינו: הוא יקראני אבי 26
 אתה אלי וצור ישועתי: אף אני בכור אתנהו עליון 28
 למלכי ארץ: לעולם אשמור לו חסדי ובריתי נאמנת 29
 לו: ושמת לעד זרעו וכסאו כימי שמים: אם יעזבו ל 31
 בניו תורת ובימשפטי לא ילכון: אם חקתי 32
 יחללו ומצותי לא ישמרו: ופקדתי בשבט פשעם 33
 ובנגעים

gnifica Dei
 opera, &
 imprimis
 preclara
 illa promif-
 sa Davidi
 facta com-
 memorat:
 tandem
 publicas
 populi Dei
 salamita-
 tes, verso
 Templo &
 Regno, de-
 plorat.

תרום קרי

חזרו

37

42

47

4

6

טו

34 וּבְנִינֵי עֵינָם: וְחֲסֵדִי לֹא אֶפִיר מֵעַמּוֹ וְלֹא אֶשְׁקַר
 לֵה בְּאֲמוֹנֹתַי: לֹא אֶחְלַל בְּרִיתִי וּמוֹצֵא שְׁפָתַי לֹא
 36 37 אֶשְׁנֶה: אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְּקֹדֶשׁ אֱסִלְדּוֹד אֲכֹזֵב: זָרְעוֹ
 38 לְעוֹלָם יִהְיֶה הוֹכֵסָאוֹ כִּשְׁמֵשׁ נֹגֵד: כִּי רַחֲמֵיכֶן עוֹלָם וְעַד
 39 בְּשֹׁחַק נֶאֱמַן סִלְה: וְאַתָּה זִנְחָת וְתַמְאֵס הִתְעַבְרַת
 מֵעַם מְשִׁיחֶךָ: נִאֲרַתָּה בְּרִית עֲבֹדְךָ חֲלַלְתָּ לְאָרֶץ נִזְרוּ:
 41 42 פָּרַצְתָּ כָּל גְּדֵרֹתַיִם שְׂמַת מִבְּצֻרֵי מַחְתָּה: שִׁסְהוּ כָּל-
 43 עֲבָרֵי דְרָךְ הָיָה חֲרָפָה לְשִׁכְנָיו: הִרְיֹמֹת יַמִּין צִדּוֹ
 44 הִשְׁמַחְתָּ כָּל אוֹיְבָיו: אַף תִּשָּׁב צוֹר חֲרָבוֹ וְלֹא הִקְמַרְוּ
 מִה בְּמַלְחָמָה: הַשְׁבַּת מִטְּהַר וּכְסָאוֹ לְאָרֶץ מִגְּרָתָה: מַתַּח בְּסִף
 46 47 הַקְּצַרְתָּ יַמֵּי עֲלוֹמוֹ הַעֲטִירָתָּ עָלָיו בּוֹשֵׂה סִלְה: עַד-מָה
 48 יְהוֹרָה תִּסְתַּר לְנֹצַח תִּכְעַר כִּמוֹ אֲשֶׁר חֲמַתְךָ: זְכַר-אֲנִי
 49 מִה חָלַר עַל-מָה שׁוֹא בְּרֵאתָ כָּל-בְּנֵי-אָדָם: מִי גִבֹר
 יִחִיה וְלֹא יִרְאֶה מוֹת יִמְלֹט נַפְשׁוֹ מִיַּד שְׂאוֹל סִלְה:
 נֵאִיהִי חֲסִדֶיךָ הַרְאֵשְׁנִים אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ לְדוֹד בְּאֲמוֹנֹתֶיךָ:
 51 זְכַר אֲדֹנָי חֲרַפְתָּ עֲבֹדְךָ שְׂאֵתִי כַחֲקִי כָּל-רַבִּים עַמִּים:
 52 אֲשֶׁר חָרְפוּ אוֹיְבֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר חָרְפוּ עַקְבוֹת מְשִׁיחֶךָ:
 53 בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: סֵפֶר רְבִיעִי

Psalm. XC.
 Psalmus
 Moyses servi
 Dei, divi-
 num auxi-
 lium &
 gratiam in
 hujus vita
 miseriis
 imploran-
 tis; utque
 populo suo,
 multiplici
 certamine
 & afflictio-
 nibus exer-
 cito, pacem

צ ז תפלה למשה איש האלהים אדני מעון
 2 ארתה היית לנו בדר ודר: בטרם יהרים ילדו
 ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל:
 3 4 תשב אנוש עד דכאו את אמר שוכו בני אדם: כי אלף
 שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה
 6 הבלילה: זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: בבקר
 7 יציץ וחלף לערב ומולל ויבש: כי כלינו באפך
 8 וכתמתך גבה לנו: שר עונותינו לנגדה עלמנו למאור
 9 פניך: כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו
 יגה: ימי שנותינו כהם שבעים שנה ואם
 מר ב Xxx a בנורת

בגבורתי שמונים שנה ורחבם עמל ואון כריגו חיש
 ובעפה: מי יודע עז אפה וכיר ארנה עברתך: למנות 11 12
 ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה: שובה יהוה 13 טח טה
 ערמתי והנחם על עברך: שבוענו בבקר חסדך 14 טו טז
 ונדנה ונשמה בכל ימינו: שמחנו כימורת עניתנו טו
 שנות ראינו רעה: יראה אל עברך פעלך והדרך 16 טז טז
 על בניהם: ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה 17 טז טז
 ידנו כוננה עלינו ומעשה ידנו כוננהו:

Et quiesca
 tempora
 largiri di-
 gnetur
 orantis.

צא ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: א
 אמר ליהוה מחסיו מצודתי אלהי אבטח בו: כי 3
 הויה יצילך מפח יקוש מדבר הוות: באברתו יסך 4
 לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אממו: לאה
 תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומס: מדבר באפל 6
 יהלך מקטב ישוד צהרים: יפל מצדך אלף ורבכה 7
 כימנה אליך לא יגש: רק בעיניך רביט ושלמת 8
 רשעים תראה: כי אתה יהוה מהם עליון שמת 9
 מעונך: לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרבי
 באהלך: כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכך: 11
 על כפים שאונך פן תגוף באבן רגלך: על שחל 12 13
 ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין: כי כי חשק ואפלטתו 14
 אשגבהו כי ידע שמי: יקראני וואענהו עמו אנכי טו
 בצרה אחלצהו ואכבדהו: ארך ימים אשביעהו 16

Pfal. XCI.
 Depradi-
 cat piorum
 felicitatem
 sanctamque
 securitatem
 in Deo.

צב ואראהו בישועתי: מזמור שיר ליוס א
 השבת: טוב להודות ליהוה ולומר לשמך עליון: 2
 להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות: עלי עשור 3 4
 ועלי גבל עלי הגיון בכנור: כי שמחתני יהוה בפעלך ה
 במעשי ידך ארגן: מה גדלו מעשיך יהוה 6
 מאד עמקו מחשבתך: איש בער לא ידע וכסיל 7
 לא

Pfal. XCII.
 Eam lau-
 datissima
 religionem
 & cultum
 Dei esse,
 qua in con-
 sideratione
 consiliorum
 atque ope-
 rum Dei
 consistat.

8 לא יבין את זאת: בפרח רשעים כמו עשבו יצאו
 9 כל פעלי און להשמדם עדי עד: ואתה מרום לעלם
 י יהוה: כיהנה איביך יהוה כיהנה איביך יאברו
 11 יתפרדו כל פעלי און: ותדם כראים קרני בלתי בשמן
 12 רענן: ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה
 13 אזני: צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה:
 14 טו שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו: עוד
 16 ינוכח בשיבה דשנים ורעננים יהיו: להגיד כי ישג
 עולחה ק יהוה צודי ולא עלתה בו: צג

Psal. XCIII
 Agit de
 Regni Dei
 manifestati-
 one.

8 יהוה מלך גאורת לבשלבש יהוה עז התאזר
 2 אף תכון תבל כל תמוט: נכון כסאך מאז מעולם
 3 אתה: נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם
 4 ישאו נהרות דכים: מקלותי מיסרבים אדירים
 ה משבריים אדיר בפרוס יהוה: עד תיך נאמנו מאד
 ל ביתך נאונה קדש יהוה לארץ ימים: צד

Psal. XCIV.
 Agit de
 iudicio im-
 proborum,
 qui regno
 isti ad-
 versantur.

2 אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: הנשא
 3 שפט הארץ השב גמול על גאים: עד מתי רשעים
 4 יהוה עד מתי רשעים יעלו: יביעו דברו עתק יתאמרו
 ה כל פעלי און: עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו:
 6 אלמנה וגר יהרנו ויתומים ירצחו: ויאמרו לא יראה
 8 יהוה לא יבין אלהי יעקב: בינו בערים בעם וכסילים
 9 מתי תשכילו: הנטע און הלא ישמע אם יצר עין
 י הלא יביט: היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת:
 11 יהוה ידע מחשבות אדם כי המרה הבל: אשרי הגבר
 13 אשר תיסרנו יהוה ומתורתך תלמדנו: להשקיט לו מימי
 14 דע עד יכרה לרשע שחת: כי לא יטש יהוה עמו
 טו ונחלתו לא יעזב: כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל
 16 ישרי לב: מייקום ליעם מרעים מייצב לי עם פעלי

און א x x 3 מר 2

און : לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומה 7
 נפשי : אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני : 18
 ברב שרעפי בקרבי הנחומיך ישעשעו נפשי : 19
 היחברך כסא הוורת יצר עמל עלי חק : יגודו על- 21
 נפש צדיק ודם נקי ירשעו : ויהי יהוה לי למשגב ואלהי 22
 לצור מחסי : וישב עליהם את אונם וברעתם 23
 יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו : צה

רגש אחר חולם

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו : א
 נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו : כי אל גדול 2
 יהוה ומלך גדול על כל אלהים : אשר בירו 4
 מחקרי ארץ ותועפות הרים לו : אשר לזהים והוא ה
 עשהו ויבשר ירו יצרו : באו נשרתחוה ונכרעה 6
 נברכה לפני יהוה עשנו : כי הוא אלהינו 7
 ונחננו עם מרעיתו וצאן ירו היום אם בקלו תשמעו : 8
 אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מטה במדבר : אשר 9
 נסוני אבותיכם בחנוני נס דאו פעלי : ארבעים שנה 10
 אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו
 דרכי : אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי : 11

Pfal. XCV.
 Invitat Is-
 raëlem, ut
 Regno Dei
 sese subji-
 ciat : atque
 exemplo
 majorum,
 qui in soli-
 tudine in-
 terierunt,
 ipsos ab im-
 pietate &
 infidelitate
 deterret.

צו שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה א
 כל הארץ : שירו ליהוה ברכו שמו בשרו 2
 מיום ליום ישועתו : ספרו בגוים כבודו בכל העמים 3
 נפלאותיו : כי גדול יהוה מהלל מאד נורא הוא 4
 על כל אלהים : כי כל אלהי העמים גלילים ה
 ניהוה שמים עשה : הוד והדר לפניו עז ותפארת 6
 במקו שו : הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה 7
 כבוד ועז : הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאנו 8
 להצרותיו : השתחוו ליהוה בהררת קדש חילו מפניו 9
 כל הארץ : אמרו בגוים יהוה מלך אף תבון תבל 10

Pfal. xcvi.
 Carmen,
 quo adven-
 tus huius
 Regni nar-
 ratur &
 promulga-
 tur.

בל

11 בל תמוט ידן עמים במישרים: ישמחו השמים ותגל
 12 הארץ ירעם הים ומלאו: יעלו שדי וכל אשר בו או
 13 ירננו כל עצי יער: לפני יהוה כי באפי בא לשפט
 הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו:

Pfal. xcvi.
 Eriam hoc
 psalmo in
 eodem ar-
 gumento
 pergit, de-
 que ampli-
 tudine &
 majestate
 huius Re-
 gni vatici-
 natur, de-
 que idolo-
 rum aboli-
 tione.

צו יהוה מלך תגל הארץ ישמחו אלים
 2 רבים: ענו וערפל סביבו צדק ומשפט מכון כסאו:
 3 4 אשל לפניו תלך ותלהט סביב צריו: האירו ברקו
 ה תכל ראתה ותחל הארץ: הרים כדונג נמסו מלפני
 6 יהוה מלפני ארון כל הארץ: הגידו השמים צדקו וראו
 7 כל העמים כבודו: יבשו כל עברי פסל המתהללים
 8 בא לילים השתחוו לו כל אלהים: שמעה ותשמח
 9 ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפט יהוה: כי
 אתרו יהוה עליון על כל הארץ מאד געלית על-
 י כל אלהים: אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסדיו
 11 מיד רשעים יצילם: אור זרע לצדיק ולישרי לב
 12 שמחה: שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו:

Pfal. xcvi.
 Eiusdem
 argumenti
 & myste-
 rii. Est au-
 tem hic co-
 hortatio ad
 omnigenam
 letitiam,
 Deo Re-
 gnum capef-
 sente, & ad
 terram iu-
 dicandam
 prodeunte.

צח מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי
 3 נפלאות עשה הושיעה לו מינו וזרוע קדשו: חודיע
 3 יהוה ישועתו לעני הגוים גלה צדקתו: זכר חסדו
 ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת
 4 אלהינו: הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורננו וזמרו:
 6 ה זמרו ליהוה בכנור וקול זמרה: בחצרות
 7 וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה: ירעם הים ומלאו
 8 תבל וישבי בה: נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו:
 9 לפני יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק

Pfal. xcix.
 De poten-
 tia, iustitia
 & sancti-
 tate Regis

צט יהוה מלך ירגזו
 2 עמים ישב כרובים תנוט הארץ: יהוה בציון גדול ורם
 3 הוא על כל העמים: יורו שמך גדול וגורא: קרוש

מד ר x x x 4 הוא

הוא : ועז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים 4

משפט וצדקה ביעקב אתה עשית : רוממו יהוה ה

אלהינו והשתחוו להרם וגליו קרוש הוא : משה 6

ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו קראים אל יהוה הא נחה

והוא יענם : בעמוד ענן דבר אליהם שמרו עדתיו 7

וחקנמדד למו : יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא 8

היית להם ונקם על עלילותם : רוממו יאורה אלהינו 9

והשתחוו להר קדשו כי קרוש יהוה אלהינו :

ק מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ :

עברו את יהוה בשמחה באו לפניו ברננה : דעו כי 2

יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולא אנחנו עמו וצאן ילו קי 3

מרעיתו : באו שעריו בתודה חצרתיו בפתחה הודו 4

לו ברכו שמו : כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דר ה

ודר אמונתו : קא לדוד מזמור חסד א

ומשפט אשירה לך יהוה אומרה : אשכילה בדרך תמים 2

מתי תבוא אלי אתה לך בתם לכבי בקרב ביתי : לא 3

אשית לנגד עיני דבר בליעל עשה סטים שנאתי לא

ידבק בני ר לב עקש יסור ממני רע לא אדע : מלושני 4 ה

בסתרי רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב אתו יחיד

לא אוכל עיני בנאמני ארץ לשבת עמרי הלך בדרך 6

תמים הוא שרתני : לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה 7

דבר שקרים לא יכון לנגד עיני : לבקרים אצמית כל 8

השעי ארץ להכרית מעיר יהוה כל פעלי און :

קב תפלה לעני כי עטף ולפני יהוה א

ישפך שיחו : יהוה שמעה תפלתו ושועתי אליך תבוא : 2

אל תסתור פניך ממני ביום צר לי הטח אלי אונך 3

ביום אקרא מהר ענני : כי כלו בעשן מיועצמותי 4

כמוקד נחרו : רוכה כעשב ויבש לבי כי שכחתי ה דנט

אחר סודק מאכל

in Regno
hoc admi-
nistrando,
demonstra-
ta.

Pfal. C.
Docet nun-
quam in-
termitten-
das esse
gratiarum
actiones, in-
que eo Dei
cultum
consistere.

Pfal. CI.
Describit
in per sa-
sua, officia
pii et opti-
mi princi-
pis.

Pfal. CII.
Est hac ora-
tio popu-
li Dei, in
magna ca-
lamitate
constituti,
apud
Deum

*Lamentan-
tis & que-
rulantis
in Zionis
recor detur.*

6 מאכל לחמי: מקול אנהתי דבקה עצמי לבשרי :
 7 דמית לקאת מדבר היתי ככוס חרבות: שקדתי 8
 9 ונא היה כצפור בודד על גג: כל היום הרפוני אויבי
 י מהוללי בני שבועו: כי אפר כלחם אכלתי ושקוני
 11 בבכי מסכתי: מפני זעמך וקצפה כי נשאתני
 12 ותשליכני: ימי בצל נטוי ואני כעשב איבש: ואתה 13
 14 יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר: אתה תקום
 15 ותרדם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: כירצו עבדיך
 16 את אבניה ואת עפרה יחננו: ויראו גוים את שם
 17 יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך: כי בנה יהוה
 18 ציון נראה בכבודו: פנה אל תפלת הערער ולא בזה
 19 את תפלתם: תכתב זאת לדר אחרון ועס נברא
 ביה ליה: כי רשקוף ממרום קדשו יהוה משמים
 21 אל ארץ הכיט: לשמע אנקת אסיר לפתח בני
 22 תמותה: לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם:
 23 בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את יהוה:
 24 ענה בדרך כחו קצרי ימי: אמר אלי אל תעלני כחי קרי
 26 בחצי ימי בדור דורים שנותיך: לפני הארץ יסדת כחו באתנח
 27 ומעשרה ידיך שמים: המה יאבדו ואתה תעמד
 28 וכלם כבגד בלו וכלבוש תחליפם ויחלפו: ואתה
 29 הוא ושנותיך לא יתמו: בני עבדיך ישכנו וזרעם

*Psal. CIII.
Celebrat
hoc suavif-
simo hy-
mno mise-
ricordiam
& bonita-
tem Dei,
ejusque pa-
ternam
plac cu-
ram &
animum in*

א לפניך יכון: קג לרוד ברכי נפשי
 2 ארת יהוה וכל קרבי את שם קדשו: ברכי נפשי
 3 ארת יהוה ואל תשכחי כל גמוליו: הסלח
 4 לכל עונתי הרפא לכל תחלואיכי: חגואל
 ה משחת חייכי המעטרני חסד ורחמים: המשביע
 6 בטוב עריך תתחדש כנשר נעוריכי: עשה צדקות
 ז יהוה ומשפטים לכל עשוקים: יודיע דרכיו למשה
 לבני

8 לבני ישראל עלילותיו: רחום וחנן יהוה ארך אפים *suos extol-*
 ורכהסד: לא לנצח יריב ולא לעולם יטור: לא *lit.*
 9 כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו: כי כנבה
 10 שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו: כרחק מורח
 11 ממערב הרחיק ממנו את פשעינו: כרחם אב על
 12 בנים רחם יהוה על יראיו: כיהוא דע יצרנו זכור
 13 כי עפר אנחנו: אנוש כחצר ימיו כציץ השדרה כן טו
 14 יציץ: כי רוח עברה בן ואיננו ולא יפירנו עוד
 15 מקומו: וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו
 16 וצדקתו לבני בנים: לשמרי בריתו ולזכרי פקדיו
 17 לעשותם: יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל
 18 משלה: ברכו יהוה מלאכיו גברי כח עשי דברו כ
 19 לשמע בקול דברו: ברכו יהוה כל צבאו משרתיו
 20 עשי רצונו: ברכו יהוה וכל מעשיו בכל מקמות
 21 ממשלהו ברכי נפשי את יהוה: קד

ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גרלת מאד הוד והדר א *Pfal. CIV.*
 לבשת: עטה אור בשלמה נוטה שמים כיריעה: *Argumen-*
 המקרה במים עליותיו השם עבים רכבו והמהלך *ta Deum*
 על כנפי רוח: עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש *celebrandi*
 להט: יסד ארץ על מכונה בל תמוט עולם ועד: *porro per-*
 תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים: *sequitur*
 געתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון: יעלו הרים ירדו *atque hic*
 בקעות אל מקום זה יסדת להם: גבול שמת בר *elegantif-*
 יעברון בל ישובו לכפות הארץ: המשלה מעינים *sime descri-*
 בנחלים בין הרים יהלכון: ישקו כל חיתו שרי שברו *bit pulchri-*
 פראים צמאם: עליהם עוף השמים ישכון מבין עפאים *tudinem*
 יתנו קול: משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך: *rerum à*
 תשבע הארץ: מצמית חציר לבהמה ועשב לעברת *Deo condi-*
 האדם *tarum, at-*
que uni-
versa na-
tura velu-
ti thea-
trum ape-
rit.

טו האדם להוציא לחם מן הארץ: ויין ישמח לבב־אנוש

16 להצהיל פנים משמן ולחם לבב־אנוש יסעד: ישבעו

17 עצי יהודה ארזו לבנון אשר נטע: אשר שם צפרים יקננו

18 חסידה ברושים ביתה: הרים הגבהים ליעלים סלעים

19 מחסרה לשפנים: עשרה ירח למועדים שמש ידע השון רפה

כ מבואו: תשת־חשך ויהי לילה כד תדמש כל חיתו

21 יער: הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלם:

22 תזרח השמש יאספון ואל־ מעונתם ירבצון: יצא אדם

24 לפעלו ולעבד תו עדי ערב: מה רבו מעשיך יהוה

כה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קניניך: זרה הים

גדול ורחב ידים שם־רמש ואין מספר חיות קטנות

26 עם גדלות: שם אניות יהלכון לוי תן זחי יצרת לשחק

27 כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו: היתן להם

29 ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב: תסתיר פניך יבהלון

לתספר רוחם יגועון ואל־ עפרם ישוכון: תשלח רוחך

31 יבראון ותחדש פני אדמה: יהי כבוד יהודה לעולם

32 ישמח יהודה במעשיו: המביט לארץ ותרעד יגע

33 בהרים ויעשנו: אשירה ליהודה בתי אומרה לאלהי

לה בעודי: יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה: תמו

חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את־

א יהוה הללויה: קה הודו ליהודה קראו

2 בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: שירו לו זמרו לו

3 שיחו בכל נפלאותיו: התהללו בשם קדשו ישמח

4 לבי מבקשי יהוה: הרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: זרע

ה זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטיו פיו: זרע

7 אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: הוא יהודה אלהינו

8 בכר הארץ משפטיו: זכר לעולם בריתו דבר צוה

9 לאלף דור: אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק: ויעמידה

Psal. CV. Judaeos imprimis, recordatione divinarum beneficiorum, ad Dei laudes excitat, & historiam Gentis ab ipsa origine, inde usque ab Abrahamo, repetit.

11 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: לאמר לך
 12 אתן ארץ ארץ כנען חבל נחלתכם: בהיותם מתי
 13 מספר כמעט וגרים בה: ויתהלכו מגוי אל גוי מממלכה
 14 אל עם אחר: לא הניח אדם לעשקם ויכח עליהם
 15 מלכים: אל תגעו במשיח ולנביאי אל תרעו: ויקרא טו
 16 רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: שלח לפניכם
 17 איש לעבד נמכר יוסף: ענו בכבל רגליו פרזל באר
 18 נפשו: עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו: שלח כ
 19 מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו: שמו אדון לביתו
 20 ומשל בכל קנינו: לאסר שריו בנפשו וקניו יחכם
 21 ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: ויפר את
 22 עמו מאד ויעצמהו מצרו: הפך לבם לשנא עמו כה
 23 להתנכל בעבדיו: שלח משה עבדו אהרן אשר בחר
 24 בו: שמרם רברי אתותיו ומפתים בארץ חם: שלח כ
 25 חשך ויחשך ולא מרו את דבריו: הפך את מימיהם
 26 לדם וימרת את דגתם: שרץ ארצם צפרדעים בחדר
 27 מלכיהם: אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: נתן כ
 28 גשמייהם ברד אש להבורת בארצם: ויך גפנם
 29 ותאנתם וישבר עץ גבולם: אמר ויבא ארבה וילק
 30 ואין מספר: ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי לה
 31 אדמתם: ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם
 32 ויוציאם בכסף והבואין בשבטיו כושל: שמח מצרים
 33 בצאתם כי נפל פחדם עליהם: פרש ענן למסך ואש
 34 להאיר לילה: שאל ויבא שלו ולחם שמים ישיביעם: מטליו ק
 35 פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר: כי זכר את
 36 דבר קדשו את אכרהם עבדו: ויוציא עמו בששון
 37 ברנה את בחיריו: ויתן להם ארצות גוים ועמל
 38 לאמים יורשו: בעבור ישמרו חקיו ותורתיו יצרו מה
 הללויה

רגליו קרי

דברו קרי

Pfal. CVI. Adumbrantur hic Israelis, inter gentes sparsi, poenitentia, conversio, & ferventes preces, atque gemitus ad Deum fusi.

א הללויה: קו הללויה הודו ליהוה
 2 כי טוב כי לעולם חסדו: מי ימלל גבורות יהוה ישמיע
 3 כל תהלתו: אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל-
 4 עת: זכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישועתך:
 ה לראותי בטובת בחירך לשמח בשמחת גויך
 6 להתהלל עם נחלתך: חטאנו עם אבותינו העוינו
 7 הרשענו: אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך
 לא זכרו את רב חסדיך וימרו עליהם בים-
 8 סוף: וישעם למען שמו להודיע את גבורתו:
 9 ויגער בים סוף ויחרב ויוליכם בתהמות במדבר:
 י וישעם מיד שונא ויגאלם מיד אויב:
 יי ויכסו מים צריהם אחר מהם לא נותר:
 יי 12 13 ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו: מהרו שכחו
 14 מעשיו לא אחכו לעצתו: ויתאוו תאורה במדבר
 טו וינסו אל בישמון: ויתן להם שאלתם וישלח רזון
 16 בנפשם: ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש
 17 יהוה: תפתח ארץ ותבלע דתן ותכס על ערת
 18 אבירם: ותבער אש בערתם להבה תלהטרשעים:
 כ 19 יעשו עגל בחרב וישתחוו למסכה: וימרו את-
 21 כבודם בתבנית שור אכל עשב: שכחו אל מושיעם
 22 עשה גדלות במצרים: נפלאות בארץ חס נוראות
 23 עליהם סוף: ויאמר להשמידם לולי משה בחירו
 24 עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית: וימאסו
 כה בארץ חמדה לא האמינו לדברו: וירגנו באהליהם
 26 לא שמעו בקול יהוה: וישאירו להם להפיל אותם
 27 במדבר: ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות:
 28 29 ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים: ויכעיסו
 ל במעלליהם ותפרץ בהם מגפה: ויעמד פינחס ויפיל
 ותעצר

ותעצר המגפה: ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד-
 31 עולם: ויקצו על מי מריבה וירע למשה בעבורם: 32
 כי אמרו את רוחו ויבטא בשפתיו: לא השמידו את-
 34 העמים אשר אמר יהוה להם: ויתערבו בגוים וילמדו לה
 מעשיהם: ויעברו את עצביהם ויהיו להם למוקש: 36
 ויזבחו את בנייהם ואת בנותיהם לשרים: וישפכו דם-
 37 נקי דם בנייהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען
 ותחנף הארץ בדמים: ויטמאו במעשיהם ויזנו
 39 במעלליהם: ויחר אפי יהוה בעמו ויתעב את נחלתו: מ
 ויתנם ביד גוים ומשלו בהם שנאיהם: וילחצום 41
 אויביהם וכנעו תחת ידם: פעמים רבות יצילם והמה 43
 ימרו בעצתם וימכו בעונם: וירא בצר להם בשמעו 44
 את דנתם: ויזכר להם בריתו וינחם כרכ חסדו: ויתן מה 46
 אותם לרחמים לפני כל שוביהם: הושיענו יהוה 47
 אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך
 להשתבח בתהלתך: כבוד יהוה אלהי ישראל מן 48
 העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללו יה:

חסדיו קרי

קו הרו ליהוה כי טוב כי לעולם א

ספר חמישי

Pfal. CVII.

Hymnus
 pulcherri-
 mus, quo
 bonitas &
 misericor-
 dia Dei er-
 ga univer-
 sos homi-
 nes, cum
 afflictione
 oppressi ad
 ipsum cla-
 mant, pra-
 dicatur;
 tum pra-
 fertim di-
 vina ipsius
 in populum
 suum bene-

חסדו: יאמרו גאולי יהודה אשר גאלם מיר צר: 2
 ומארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומים: תעו 3
 במדבר בישמון דרך עיר מושב לא מצאו: רעבים ה
 גם צמאים נפשם בהם תתעטף: ויצעקו אל יהוה 6
 בצר להם ממצוקותיהם יצילם: וירד כם ברך ישרה 7
 ללכת אל עיר מושב: יורו ליהוה חסדו ונפל אותיו 8
 לבני אדם: כיה שביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא 9
 טוב: ישבי חשך וצלמות אסיר עני וברזל: כיהמרו 11
 אמרי אלועצה עליון נאצו: ויכנע בעפל לבם כשלו 12
 ואין עזר: ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם 13
 וישיעם

ficia celebrantur, quem promittit sese congregaturum ex omnibus locis dispersionis suae, post multas angustias.

14 וישעם: ויציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק:
 16 טו יורו ליהודה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי שבר
 17 דלתות נחשת ובריהי ברזל גרע: אולים מדרך פשעם
 18 ומעונתיהם יתענו: כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד
 19 שערי מות: ויצקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם
 כ וישעם: ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם:
 21 22 יורו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: ויזבחו זבחי
 23 תורה ויספרו מעשיו ברנה: יורדי הים באניות עשי
 24 מלאכה במים רבים: המה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו
 26 כה במצולה: ויאמר ויעמר רוח סערה ותרוםם גליו: יעלו
 27 שמים ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוגג: יחוגו
 28 וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע: ויצקו אל יהוה
 29 בצר להם וממצוקותיהם ויציאם: יקם סערה לרממה
 ל ויחשו גליהם: וישמחו כי ישתקו וינחם אל מחו
 31 הפצם: יורו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
 32 33 וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו: ישם
 34 נהרות למדבר ומצאי מים לצמאון: ארץ פרי למלחה
 לה מרעת וישבי בה: ישם מדבר לאגם מים וארץ ציר
 36 למצאי מים: וישב שם רעבים ויכוננו עיר מושב:
 37 38 ויזרעו שדות וישעו כרמים ויעשו פרי תבואה: יברכם
 39 וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט: וימעטו וישחו מעצר
 מרעה ויגון: שפך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך:
 41 42 וישגב אביון מעוני וישם בצאן משפחות: יראו ישרים
 43 וישמחו וכל עולה קפצה פיה: מירחם וישמר אלה

רגש אחר חולם

פתח באהבה

Pfal. cviii. Ostendunt fideles promptum alacremque animum suum, ad

א ויתבוננו חסד יהוה: קח
 2 לרוד: נכון לבי אלהים אשירה ואזמרה אף כבודי:
 3 4 עזרה הנבל וכנור אעירה שחר: אורך בעמי יהוה
 ה ואזמרה בלאמים: כי גדול מעל שמים חסדך ועד
 שחקים

שחקים אמתך: רומה על שמים אלהים ועל כל הארץ 6

*Deum se-
lebran-*

7 ועניק כבורך: למען יחלצון ירידך הושיעה ימין ועננו

dum; ejus-

8 אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שבם ועמק סכות

*que trium-
phos & vi-*

9 אמדר: ליגלעדו לימנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה

*etorias nar-
rant; at-*

10 מחקקי: מואבי סירררררר על אדום אשליך נעלי עלי

*que in eo
sefe confi-*

11 פלשת אתרועע: מי יבלני עיר מבצר מי נחני עד אדום:

*dere &
gloriare*

12 הלא אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאתינו:

*demon-
strant.*

13 באלהים 14 הבה לנו עזרת מצר ושואת שועת אדם:

*Pfal. CIX..
Continet
hic psal-*

קט נעשה חיל והוא יבוס צרינו: ל מנצה 8

mus gra-

2 לרוד מזמור אלהי תהלתי אל תחרש: כי פירשעופי

vissimas in

3 מרמה עלי פתחו דברו אתי לשון שקר: ודברי שנאה

*improbos
homines*

4 סבבוני וילחמוני חנם: תחרת אהבתי ישטנוני ואני

*& Regni
Dei adver-*

5 תפלה: וישמו עלי רעה תחת טובה ושנאה תחרת

sarios, sen-

6 אהבתי: הפקר עליו רשע ושטן יעמד עלימינו:

tentias.

7 בהשפטו יצא רשע ותפלתו תהיה לחטאה: יהוימינו 8

9 מעטים פקדתו יקח אחר: יהוד בניו יתומים ואשתו

אלמנה: ונוע ינועו בניו ושאלו ודרשו מחרבותיהם:

11 אל יהי 12 ינקש נושה לכל אשר לו ויבזו זרים יגיעו:

13 לו משך חסד ואל יהי חונן ליתומיו: יהי אחריתו

14 להכרית בדור אחר ימח שם: יזכר עון אבתיו

אל יהוה וחטאת אמו אל תמח: יהיו נגד 15

16 יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם: יען אשרו לא

זכר עשות חסד וירדף איש עני ואביון ונכאה

לבב למותרת: ויאהב קללה ותכואהו ולא

18 חפץ בכרכה יתרחק ממנו: וילבש קללה

19 כמדו ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו: תהי

לו ככגד יעטה ולמזח תמיד יחגרה: זאתי פעלת כ

20 שטני מאת יהוה והדבר יסרע על צפשי: ואתה 21

יהוה

יהוה אדני עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך
22 23 הצילני: כי עני ואביון אנכי ולב חלל בקרבי: כצל
24 בנטותו נהלכתי ונערתו כארבה: ברכי כשלו מצום
כה ובשרי כחש משמן: ואני הייתי חרפה להם יראוני
26 יניעון ראשם: עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך:
27 28 ודעו כי ירך זאת אתה יהוה עשיתה: יקללו המרה
29 ואתה תברך קמו ויבשו ועבדך ישמח: ילבשו שוטני
ל כלמה ויעטו כמעיל בשתם: אודרו יהוה מאד בפי
30 ובתוך רבים אהללנו: כי יעמד לימין אביון להושיע

Pfal. CX.
Rursus in-
troducitur
REGEM
in Zion,
ipsique
Sacerdo-
tem sole-
mnibus
verbis pro-
nunciat.

א משפטי נפשו: קי לרוד מזמור נאם יהוה
2 לאדני שב לימיני עראשית איביך הדם לרגליך: מטה
3 עזך ישלח יהוה מציון ורה בקרב איביך: עמך נדברת
ביום חילך בהררי קדש מרחם משחר לך טל ילדתך:
4 נשבע יהוה ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי
ה מלכי צדק: אדני על ימינה מחץ ביום אפן מלכים:
6 7 ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה: מנחל
בדרך ישתה על כנירים ראש: קיא

Pfal. CXI.
Dei opera
& virtu-
tes cele-
brat.

א הללו יהוה אודה יהוה בכל לבב בסוד ישירים ועזרה:
2 3 גדלים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם: הור זהרר
4 פעלו וצדקתו עמדת לעד: זכר עשה לנפלאותיו חנון
ה ורחום יהוה: טרף נתן ליראיו זכר לעולם בריתו:
6 7 כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים: מעשי
8 ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו: סמוכים לעד
9 לעולם עשויים באמת וישר: פדונו שלח לעמו צוה
י לעולם בריתו קדושו נורא שמו: ראשית חכמה יראת
יהוה שכל טוב לכל עשיהם תהלתו עמדת לעד:

Pfal. cxii.
Beatitudi-
nem ac fe-
licitatem

א קיב הללו יהוה אשר ירא את יהוה
2 במצותיו חפץ מאד: גבור בארץ יהוה זרעו דור ישירים
מה א Y y y ברך

4 3 זרח : הוֹדוּ עֲשׂוּ בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקוֹ עֲמַדַת לְעַד : זֶרַח 3
 6 בַּחֲשֶׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל חֲנוּן וְרַחוּם וְצַדִּיק : טוֹב אִישׁ חוֹנֵן ה
 7 וּמְלוֹה יִכְלַל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט : כִּי לְעוֹלָם לֹא יִמוּט 6
 8 לְזִכַּר עוֹלָם יִהְיֶה צַדִּיק : מִשְׁמוּעָה רַעָה לֹא יִרְא נִכּוֹן 7
 9 לְבוּ בְּטַח בַּיהוָה : סִמּוֹךְ לְבוּ לֹא יִרְא עַד אֲשֶׁר יִרְאֶה 8
 10 בְּצַרְיוֹ : פִּזְרוּ נַתַּן לְאֲבִיוֹנִים צַדִּיקוֹ עֲמַדַת לְעַד קִרְנוֹ 9
 11 תְּרוֹם בְּכִבּוֹד : רָשָׁע יִרְאֶה וְכַעַם שָׁנִי יִחַרְק וְנִמְסֵי

piorum exponit.

תְּאוֹת רָשָׁעִים תֹּאבֵד : קִיג הַלְלוּ יְהוָה 11
 2 הַלְלוּ עֲבָדֵי יְהוָה הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה : יְהִי־שֵׁם יְהוָה 2
 3 מְבָרַךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : מִמְּזִרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבֹאוֹ 3
 4 מֵהַלֵּל שֵׁם יְהוָה : רֵם עַל־כָּל גּוֹיִם יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם 4
 6 כְּבוֹדוֹ : מִי כִיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמְּגִבִּיהַ לַשַּׁבָּת : הַמְּשַׁפִּילֵי ה
 7 לְרֵאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ : מִקִּימֵי מַעַפֵּר דָּל מֵאֲשֵׁפֶרֶת 7
 8 יָרִים אֲבִיוֹן : לְהוֹשִׁיבֵי עִם נְרִיבִים עִם נְרִיבֵי עַמּוֹ : 8
 9 מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת אִם־הַבְּנִים שִׂמְחָה הַלְלוּ־יְהוָה :

Pfal Cxiii. Hortatur ad celebrationem nominis divini, per totum mundum patrefacti.

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית א 1
 2 יַעֲקֹב מֵעַם לְעַו : הֵיטָה יִהְיֶה לְקִדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל 2
 3 מִמְּשֻׁלוֹתָיו : הַיָּם רָאָה וַיִּנָּס הַיַּרְדֵּן יָסַב לְאַחֹר : 3
 4 הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבְנֵי־צֹאן : מֵהַלֵּךְ הַיָּם 4
 6 כִּי תִנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסָּב לְאַחֹר : הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים 6
 7 גְּבַעוֹת כְּבְנֵי־צֹאן : מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי 7
 8 יַעֲקֹב : הַהֶפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מִיִּם חֲלֹמֵי־שׁ לְמַעֲנֵי־רַמִּים : 8

Pfal. Cxiv. Hoc hymno celebrat prodigia, quae Deus edidit, cum Israël ab Aegypto traduceret in regna Chanaanorum; similemque

לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ כִּי־לְשִׁמְךָ א 1
 2 תָּן כְּבוֹד עַל־חֲסִדְךָ עַל־אֲמַתְךָ : לְמַה יֹּאמְרוּ הַגּוֹיִם 2
 3 אֵי־יְהוָה גָּאֵל אֱלֹהֵיהֶם : וְאֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר־חָפִץ 3
 4 עֲשֵׂה : עֲצִיבֵיהֶם כַּסְּפוֹ וְחֵב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם : פַּה־לָהֶם 4
 6 וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵי־לֵהֶם וְלֹא יִרְאוּ : אֲזַנֵּי־לֵהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ 6
 7 אֶף־לֵהֶם וְלֹא יִרְחוּן : יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְשֹׁן רַגְלֵיהֶם וְלֹא 7
 יִהְלְכוּ

rursus Domini adventum, eumque majori cum gloria, variatur. Pfal Cxv. Vanitatem falsarum

8 יהלכו לא יהנו בגרונם : כמוהם יהיו עשיהם כל אשר
 9 בטח בהם : ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא :
 11 בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא : יראי יהוה
 12 בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא : יהוה זכרנו יברך יברך
 13 את בית ישראל יברך את בית אהרן : יברך יראי יהוה
 14 הקטנים עם הגדלים : יסף יהוה עליכם עליכם ועל-
 16 17 השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני אדם : לא
 18 המתים הללו יהי ולא כל ירד דומה : ואנתנו יברך
 יה מעתה ועד עולם הללויה : קיו

א אהבתי כי ישמע יהוה את קולי תחנוני :
 2 3 כיהטה אזנולי ובימי אקרא : אפפוניי חבלי מות
 4 ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא : ובשם יהוה
 ה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי : חנון יהוה
 6 וצדיק ואלהינו מרחם : שמר פתאים יהוה
 7 דלותי ולי יהושיע : שובי נפשי למנוחכי כי יהוה
 8 גמל עליכי : כי חלצת נפשי ממות ארז עיני מן-
 9 דמעה את רגלי מדחי : את חלקי לפני יהוה בארצות
 11 החיים : האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד : אני
 12 אמרתי בחפזי כל האדם כזב : מה אשיב ליהוה
 13 כל תגמולוהי עלי : כוס ישועות אשא ובשם יהוה
 14 אקרא : נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו :
 16 17 יקר בעיני יהוה המותה לחסדיו : אנה יהוה כי
 17 אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי : לך
 18 אזבח זבח תודה ובשם יהוה אקרא : נדרי ליהוה
 19 אשלם נגדה נא לכל עמו : בחצרות בית יהוה
 בתוככי יושלם הללויה : קיו

א הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל האמים :
 כי

religionum
 irridet, &
 Deo confi-
 dere, omni-
 genamque
 benedictio-
 nem ab ipso
 expectare,
 jubet.

Pfal. Cxvi.
 Psalmus,
 quo fideles,
 ex maxi-
 mis &
 multipli-
 cibus pericu-
 lis ac angu-
 stiis libera-
 ti, Deo gra-
 tias agunt.

קמק בלא מס ה

Pfal. Cxvii.
 Gehes ob

מה ב Y y y

2 כי גבר עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם הללויה :
 קיח הודו ליהוה כי טוב כי לעולם א
 3 חסדו : יאמרנא ישראל כי לעולם חסדו : יאמרנא
 4 נא בית אהרן כי לעולם חסדו : יאמרנא יראי
 יהוה כי לעולם חסדו : מן המצר קראתי יה ה
 6 ענני במרחב יה : יהוה לי לא אירא מה יעשה
 7 לי אדם : יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי :
 8 טוב לחסות ביהוה מבטח באדם : טוב
 9 לחסות ביהוה מבטח בגיבים : כל
 11 גוים סכבוני בשם יהוה כי אמילם : סבוני גם
 12 סכבוני בשם יהוה כי אמילם : סבוני כדברים רעכו
 13 כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם : דחה רחיתי
 14 לנפל ויהוה עזרני : עזוזמרת יהוה לי לישועה : קול
 16 רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל : ימין
 17 יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל : לא אמות כי אחיה
 18 ואספר מעשיה : יסר יסרנייה ולמות לא נתנני :
 19 פתחולי שערי צדק אבא גם אודה יה : זה השער
 21 ליהוה צדיקים יבאו בו : אורך כי עניתני ויהוה לי
 22 לישועה : אבן מאסו הכונים היתה לראש פנה : מאת
 24 יהוה היתה זאת היא נפלאות בעינינו : זה היום עשה
 יהוה נגיד הונשמחה בו : אנא יהוה הושיעה נא אנא
 26 יהוה רצה צליחה נא : ברוך הבא בשם יהוה ברכוכם
 27 מבית יהוה : אל יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבתים ער
 28 קרנות המזבח : אלי אתה ואורך אלהי ארוממך :
 29 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו : קיט
 א אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת יהוה : א
 3 אשרי נצרי עדתיו בכל לב ידרשוהו : אף לא פעלו
 4 עלה בדרכיו הלכו : אתה צויתתה פקדך לשמר מאד :
 אחלי

gratiam, veritatem, aliaque beneficia ipsis prestita, Deo laudes dicunt.
 Pfal. cxviii
 Excitatio ad laudes & gratiarum actiones ob multiplicem liberationem, & erectionem Regni Dei.

מלרס

Pfal. cxix.
 Legis atque Verbi Dei efficacia per totum hunc

psalmum celebratur; jubenturque fideles omni tentationum tempore ad illud respicere, & ex eo consolationem suavisissimasque promissiones haurire; & ad victoriam mundi, atque fidei triumphum contendere.

ה אֶחָלִי יִכְנֹו דַרְכֵי לְשֹׁמֵר חֻקֶיךָ: אִזְלֵא אֲכֹוֹשׁ בְּהַבִּיטִי
 7 אֶל־כָּל־מִצְוֹתֶיךָ: אֹדְדָה כִּי־יִשָׁר לִבִּי בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטֶי
 8 צַדִּיקֶךָ: אֵת־חֻקֶיךָ אֲשֶׁמֶר אֶל־הַנְּעֻזֹבֵנִי עַד־מָאֵד:
 9 בְּמָה יִזְכֶּה נַעַר אֶת־אֲרָחוֹ לְשֹׁמֵר כְּדִבְרֶךָ: כָּכֵל
 10 לִבִּי דִרְשָׁתֶיךָ אֶל־תִּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ: בְּלִבִּי צַפְנֹתִי
 11 אִמְרַתְךָ לְמַעַן לֹא אֲחַטָּא־לְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לְמִדְּרֹגֵי
 12 חֻקֶיךָ: בְּשִׁפְתֵי סִפְרֹתֶי כָל־מִשְׁפָּטֶיךָ: בְּדִרְךָ
 13 עֲדוּתֶיךָ שִׁשְׁתִּי כֶּעֶל כָּל־הוֹן: בְּפִקּוּדֶיךָ אֲשִׁיחָה
 14 וְאֲבִיטְהוּ אֲרַחֲתֶיךָ: בַּחֲקֹתֶיךָ אֲשַׁתְּעֶשֶׂע לֹא אֲשַׁכַּח
 15 דְּבָרֶךָ: גָּמַל עַל־עֲבֹדְךָ אַחִיהָ וְאֲשִׁמְרָה דְּבָרֶךָ:
 16 גַּל־עֵינֵי וְאֲבִיטְהוּ נִפְלְאוֹת מִתּוֹרֹתֶיךָ: גֵּר אֲנִכִּי בָאָרֶץ
 17 כֹּחַ אֲלֵתֶסֶתֶר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ: גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל־
 18 מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל־עֵת: גַּעֲרַת זָדִים אֲרוּרִים הַשְּׂגִים
 19 מִמִּצְוֹתֶיךָ: גַּל מַעְלֵי חָרְפָה וּבֹזֹכֵי עֲדוּתֶיךָ נִצַּרְתִּי:
 20 גַּם יִשְׁבוּ שָׂרִים כִּי נִדְּבָרוּ עֲבֹדְךָ יִשְׁחַחֲךָ: גַּם־
 21 כַּח עֲדוּתֶיךָ שֶׁעָשִׂי אֲנִשִׁי עֲצָתִי: דְּבַקָּה לַעֲפָר
 22 נִפְשִׁי חֵינִי כְּדִבְרֶךָ: דִּרְכֵי סִפְרֹתִי וְתַעֲנֵנִי לְמִדְּרֹגֵי חֻקֶיךָ:
 23 דִּרְךָ־פִקּוּדֶיךָ הִבִּינֵנִי וְאֲשִׁיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ: דִּלְפָּה
 24 נִפְשִׁי מִתּוֹגָה קִימֵנִי כְּדִבְרֶךָ: דִּרְךָ־שֶׁקֶר הִסֵּה מִמֶּנִּי
 25 לְוַתּוֹרֹתֶיךָ חֵנִי: דִּרְךָ אֱמוּנָה בַּחֲרַתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שׁוֹתִי:
 26 דְּבַקְתִּי בְּעֲדוּתֶיךָ יְהוָה אֶל־תִּבְיִשְׁנִי: דִּרְךָ־מִצְוֹתֶיךָ
 27 אֲרוּץ כִּי תִרְחִיב לִבִּי: הוֹדַנִי יְהוָה דִּרְךָ חֻקֶיךָ
 28 וְאֲצַרְנָה עֵקֶב: הִבִּינֵנִי וְאֲצַרְנָה תּוֹרֹתֶיךָ וְאֲשִׁמְרָנָה
 29 לֹה בְּכָל־לֵב: הִדְרִיכְנִי וּבְנִתִּיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי־בֹ חִפְצָתִי:
 30 הֵט לִבִּי אֶל־עֲדוּתֶיךָ וְאֶל־אֵל־בְּצַע: הִעֲבֵר עֵינֵי מִרְאוֹת
 31 שׁוֹאֵא בְּדִרְכֶיךָ חֵינִי: הִקֵּם לַעֲבֹדְךָ אִמְרַתְךָ אֲשֶׁר
 32 לִירְאָתְךָ: הִעֲבֵר חֲרַפְתִּי אֲשֶׁר יָגֵרְתִי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ
 33 מִטּוֹבִים: הִנֵּה תַאֲבָתִי לַפִּקּוּדֶיךָ בְּצַדִּיקֶיךָ חֵינִי:
 34 וְיִבְאֵנִי

מה ג 3 י 3

42 ויבאני חסדך יהוה השועתך כאמרתך: ואענה 41
 43 חרפי דבר כי בטחתי בדברך: ואל תצל מפיי דברי
 44 אמת עד מאד כי למשפטך יחלתי: ואשמרה תורתך
 תמיד לעולם ועד: ואתהלכה ברחבה כי פקדיך מה
 46 דרשתי: ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא
 48 אבוש: ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: ואשא 47
 כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיקך:
 49 זכר דבר לעבדך על אשר יחלתי: זאת 48
 51 נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני: זדים הליצני ער
 52 מאד מתורתך לא נשיתי: זכרתי משפטך מעולם
 53 יהוה ואתנחם: ולעפרה אחזתני מרשעים עזבי
 54 תורתך: זמרות היו לי חקיקה בבית מגורי: זכרתי 54
 56 בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך: זאת היתה לי
 57 כי פקדיך נצרת: חלקי יהוה אמרת
 58 לשמר דבריך: חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך
 חשבת דרכי ואשיבה רגלי אל עדתיך: חשתי ולא 59
 61 התמהמהתי לשמר מצותיך: חבלי רשעים עורני
 62 תורתך לא שכחתי: חצות לילה אקום להודות לך
 63 על משפטי צדקך: חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי
 64 פקודיך: חסדך יהוה מלאה הארץ חקיקה למדני:
 טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך: טוב טעם 66
 ודעת למדני כי במצותיך האמנות: טרם אענה אני 67
 68 שגג ועתה אמרתך שמרתי: טוב אתה ומטיב למדני
 69 חקיקה: טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר
 71 פקודיך: טפש כחלב לבס אני תורתך שעשעת
 72 טוב לי כי ענית למען אלמד חקיקה: טוב לי תורתך 71
 73 פיה מאלפי זהב וכסף: ידך עשונני
 74 ויכוננוני רחיבני ואלמרה מצותיך: יראיך יראוני
 וישמחו

טווא באחנח

עת וישמחו כי לדברך יחלתי: ידעתי יהוה כי צדק
 76 משפטך ואמונה עניתני: יהי נא חסדך לנחמני
 77 כאמרתך לעבדך: יבאוני רחמי ואחיה כי תורתך
 78 שעשעי: יבשו זרים כי שקר עותוני אני אשית
 79 בפקדך: ישובו לי ידאי וידעו עדתיך: ^{ידעו קרי} יהי לבי
 81 תמים בחקך למען לא אבוש: ^{כלתה}
 82 לתשועתך נפשי לדברך יחלתי: כלו עיני לאמרתך
 83 לאמר מתי תנחמני: כי דויתי כנאד בקיטור חקך
 84 לא שכחתי: כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי
 פה משפט: כרו לזרים שיחות אשר לא כתורתך:
 86 87 כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני: כמעט כלוני
 88 בארץ ואני לא אעזבתי פקדך: כחסדך חייני
 89 ואשמרה ערות פיך: לעולם יהוה דברך
 צנצב בשמים: לדר ודר אמונתך כוננת ארץ
 91 ותעמוד: למשפטך עמרו היום כי הכל עבדך:
 92 93 לולי תורתך שעשעי אז אברתי מעיני: לעולם לא
 94 אשכח פקדך כי חיייתני: לך אני הושיעני
 95 כי פקודך ררשתי: ליקוורשעים לאבדני עדתיך
 96 אתבונן: לכל תכלה דאית קץ וחבה מצותך
 97 מאד: מה אהבתי תורתך כל
 98 היום היא שיחתי: מאיני חכמי מצותיך כי לעולם
 99 היא לי: ^{מהח כאתנ} מכל מלמד השכלתי כי עדותך שחר
 101 ק לי: ¹⁰¹ מזקנים אתבונן כי פקדך נצרת: מכל
 ארח רעכל ארתי דגלי למען אשמר דברך:
 102 103 ממע בשוק לא סרתי כי אתה תורתני: מה נמלצו
 104 לחכי אמרתך מדבש לפי: מפקודיך אתבונן עלכן
 קה שנאתי כל ארח שקר: נד לרגלי דברך
 106 ואור לנתיבתי: נשבעתי ואקימה לשמר משפטי
 מה ד Y y 4 צדק

צדקה: גענית ער מאד יהוה חני כדברך: נרכות פי 106 107
רצה נא יהוה ומשפטך למדני: נפשי בכפי תמיד 109
ותורתך לא שכחתי: נתנו רשעים פח לי ומפקודיך קי
לא תעיתי: נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לפי המה: 111
נשיתי לבי לעשות חקך לעולם עקב: סעפים 112 113
שנאתי ותורתך אהבתי: סתרי ומנני אתה לדברך 114
יחלתי סודו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי: סמכני קטו 116
כאמרתך ואחיה ואל תבי שני משברי: סעדני ואושעה 117
ואשעה בחקך תמיד: סלית כל שונים מחקך כי 118
שקר תרמיתם: סגים השבת כל השעי ארץ לכן 119
אהבתי ערותך: סמך מפחדך בשרי וממשפטך קכ
יראתי: עשיתי משפט וצדק בל תניחני 121
לעשקי: ערב עבדך לטוב אל יעשקני זרים: עיני כלו 122 123
לישועתך ולאמרת צדקה: עשה עם עבדך כחסדך 124
וחקך למדני: עבדך אני הבינני וארעה ערותך: עת קכה 126
לעשות ליהוה הפרו תורתך: על כן אהבתי מצותיך 127
מוהב ומפן: על כן כל פקודי כל ישרתי כל ארח 128
שקר שנאתי: פלאות עדותיך על כן נצרתם 129
נפשי: פתח דבריך יאיר מבין פתיים: פי פערתי קל 131
ואשאפה כי למצותיך יאבתי: פנה אלי וחנני 132
כמשפט לאהבי שמך: פעמי הכן באמרתך ואל 133
תשלט בי כל און: פרגי מעשק אדם ואשמרה 134
פקודיך: פניך האר בעבדך ולמדני את חקך: קלה
פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך: 136
צדיק אתה יהוה וישר משפטך: צוית צדק 137 138
ערתיך ואמונה מאד: צמתחני קנאתי כי שכחו 139
דברך צדי: צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה: קמ
צעיר אנכי ונבירה פקדיך לא שכחתי: צדקתך 141 142
צדק

143 צדק לעולם ותורתך אמת: צר ומצוק מצאוני
 144 מצותיך שעשעי: צדק עדותיך לעולם הביניני ואחיה:
 קמה קראתי בכל לב עניי יהוה חקיקה אצרה:
 146 147 קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך: קדמתי בנשף
 148 ואשועה לדבריך יחלתי: קדמו עיני אשמרות לשיח יחיי
 149 באמרתך: קולי שמעה בחסדך יהוה כמשפטך
 151 קנ חייני: קרבנך פיזמה מתורתך רחקו: קרוב אתה
 152 יהוה וכל מצותיך אמת: קדם ידעתי מעדתיך כי
 153 לעולם יסרתם: ראה עניי וחלצני כי תורתך
 קנה 154 לא שכחתי: ריבה ריבי ונאלני לאמרתך חייני: רחוק
 156 מרשעים ישועה כי חקיקה לא דרשו: רחמך רבים
 157 יהוה כמשפטך חייני: רבים רדפי וצרי מעדותיך לא
 158 נטיתי: ראיתי בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא
 159 שמרו: ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חייני:
 קם ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך:
 161 שרים רדפוני חנסו מדבריך פחד לבי: יחיי
 162 163 שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב: שקר שנאתי
 164 ואתעבת תורתך אהבתי: שבע ביזם הללתיך על
 קסה משפטי צדקך: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו
 166 מכשול: שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי:
 167 168 שמרה נפשי עדותיך ואהבם מאד: שמרתי פקודיך
 169 ועדתיך כי כל הדרכינגדך: תקרב רגתי
 קע לפניך יהוה כרברך הביניני: תבוא תחנתי לפניך
 171 כאמרתך הצילני: תבענה שפתי ההלה כי תלמדני
 172 חקיקה: תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק:
 173 174 רגתי יורה לעזתי כי פקודיך בחרתי: תאבתי
 קעה לישועתך יהוה ותורתך שעשעי: תחיי נפשי
 176 ותהללך ומשפטך יעזרני: תעתי כשרה אבר בקש
 עכרך

תהלים קכ קכא קכב קכג קכד 120. 121. 122. 123. 124.

עבדך כי מצותיך לא שכחתי:

קכ

שיר המעלות אל יהוה בצאתה לקראתי א

Pfal. CXXX.

Queruntur fideles se non unâ calamitate exerceri.

Pfal. CXXI.

Præfens Dei auxiliium, ac nunquam irritam piorum in ipso spem commendat.

Pfal. CXXII.

Inducit homines pios, qui, ad sacros conventus, Hierosolymam ascendeant, mutuo sibi gratulantes, sanctamque urbem laudibus provehentes, illique bona omnia comprecantes.

Pfal. CXXIII.

Oratio, affectu plena, hominis Dei implorantis & præstolantis.

Pfal. CXXIV.

Gratiarum

ויענני: יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה:

מה יתן לך ומה יסף לך לשון רמיה: חצי גבור 3 4

שנונים עם גחלי רתמים: איה לי כי נהתי משך ה

שכנתי עם אהלי קדר: רבת שכנה לה נפשי 6

עם שונא שלום: אני שלום וכי אדבר המה 7

למלחמה: קכא שיר למעלות אשא א

עני אל ההרים מאין יבוא עזרי: עזרי מעם יהוה 2

עשה שמים וארץ: אל יתן למוט רגלך אל ינום 3

שמך: הנה לא ינום ולא ישן שמר ישראל: 4

יהוה שמרך יהוה צלך על יד ימנה: יומם השמש לא ה 6

ככה וירח בלילה: יהוה שמרך מכל רע ישמר את 7

נפשך: יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם: 8

קכב שיר המעלות לדוד שמחת באמרים לי א

בית יהוה נלך: עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלים: 2

ירושלים הפנויה בעיר שחברה לה יחודו: ששם עלו 3 4

שבטים שבטי יה ערות לישואל להודות לשם יהוה:

כי שמה יישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד: ה

שאלו שלום ירושלים ישליו אהביך: יהי שלום בחילך 6 7

שלוה בארמנותך: למען אחי ורעי אדברה נא 8

שלום בך: למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך: 9

קכג שיר המעלות אליה נשאתי ארתי עני א

הנה כעני עבדים אל יד אדוניהם 2

כעני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יהוה אלהינו

עד שיהננו: חננו יהוה חננו כי רב שבענו בון: רבת 3 4

שבעה ללה נפשנו הלעגה שאננים הבנו לגאונים: לגאונים

קכד שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו א

יאמר

*actio pro
divina ope
in presenti
periculo.*

2 יאמר נא ישראל : לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו
3 אדם : אזי חיים בלעונו בחרות אפס בנו : אזי חיים
ה שטפנונו נחלה עבר על נפשנו : אזי עבר על
6 נפשנו חיים הזיונים : ברוך יהוה שלא נתננו
7 טרף לשניהם : נפשנו בצפור נמלטה מפח
8 יוקשים הפח נשברו ונחנו נמלטנו : עזרנו
בשם יהוה עשה שמים וארץ : קכה

*Pfal. cxxv.
Firmita-
tem atque
decus fide-
lium com-
mendat,
eosque cum
monte Zio-
ne compa-
rat.*

א שיר המעלות הבטחים ביהוה כהר ציון לא
2 ימוט לעולם ישב : ירושלים הרים סביב לה יהוה
3 סביב לעמו מעתה ועד עולם : כילא ינוח שכט
הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים
4 בעולתה יריהם : הטיבה יהוה לטובים ולישרים
ה בלבבותם : והמטים עקלקלותם יוליכם יהוה את

*Pfal. cxxvi.
Letitiam
fidelium
describit,
post asser-
tam & ex
captivitate
restitutam
Zionem.*

א פעלי האון שלום על ישראל : שיר קכו
המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים :
2 אז ימלא שחוק פינו וכל שוננו רנה אז יאמרו בגוים
3 הגדיל יהוה לעשות עם אלה : הגדיל יהוה לעשות
4 עמנו היינו שמחים : שובה יהוה את שבותנו

*Pfal. cxxvii.
Salomon
domus, fa-
milia, Ci-
vilitatis sa-
lutem, ac
imprimis
Domus
Dei adifi-
cationem
ac custo-*

ה כאפיקים בנגב : הזרעים ברמעה ברנה יקצרו : הלוך
א אלמתיו : קכו שיר המעלות לשלמה
אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם יהוה
2 לא ישמר עיר שוא שקר שומר : שוא לכם משכימי קום
א מקום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידו שוא :

*diam, ab-
nitus Dei
providen-
tia pendere
docet.*

ה נרה נחלת יהוה בנים שכר פרי הבטן : כחצים ביד
ה גבור כן בני הנעורים : אשרי הגבר אשר מלא את
אשפתו מהם לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער

*Pfal. cxxviii.
Beatus*

א קכה שיר המעלות אשרי כל ירא יהוה ההלך
בדרכיו

תהלים קכח קכט קל קלא קלב 128. 129. 130. 131. 132.

בדרכיו: יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך: 2

אשתך: כגפן פריה בירכתי ביתך בניה כשתלי זיתים: 3

סביב לשלחך: הנה ברכו בך גברירא יהוה: 4

יברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי ה: 5

חייך: וראה בנים לבניה שלום על ישראל: 6

קכט שיר המעלות רבת צררוני מנעורי יאמר א: 7

נא ישראל: רבת צררוני מנעורי גם לא יכלו לי: על- 2

גבי חרשו חרשים האריכו למענותם: יהוה 4 למעניהם

צדיק קצין עבות רשעים: יבשו ויסגו אחור כל שנאי ה: 5

ציון: יהו כחציר גנות שקרמת שלף יבש: שלא מלא 6

כפו קוצרו וחצנו מעמר: ולא אמרו העברים ברכת- 8

יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה: קל

שיר המעלות ממעמקים קראתך יהוה: ארני א: 2

שמעה בקולי תהינה אזניך קשבות לקול תחנוני:

אם עונותי תשמר יה ארני מי יעמר: כי יעמר 3 4

הסליחה למען תורא: קייתי יהוה קוותר נפשיה

ולדברו חולתי: נפשי לארני משמרים לבקר שמרים 6

לבקר: יחל ישראל אל יהוה כי עס יהוה החסר 7 סגול כאחנח

והרבה עמו פדות: והוא יפדה את ישראל מכל 8

עונותיו: קלא שיר המעלות לדוד יהוה א: 9

לא גבה לבי ולא דמו עיני ולא הלכתי בגדלות

וכנפלאורי ממני: אם לא שויתי ודוממתי נפשי 2

כגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי: יחל ישראל אל יהוה 3

מעתה ועד עולם: קלב שיר המעלות זכור א: 4

יהוה לדוד את כל עונותו: אשר נשבע ליהוה נדר 2

לאביר יעקב: אם אבא באהל ביתי אם אעלה על- 3

ערש יצועי: אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה: 4

ער אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב: ה: 5

הנה

statum illo-
rum, qui
Deum ti-
ment, de-
pradicat.

Pfal. Cxxix.
Infelices co-
natus ho-
stium Dei
depingun-
tur: atque
Israël in
Deo suo
confidere
jubetur.

Pfal. Cxxx.
Precatio
hominis
conscientiâ
peccatorum
gravissimè
cruciati, se-
que divina
gratia si-
ductiâ con-
solantis.

Pfal. Cxxxi.
Protestatur
de humili-
tate &
simplicita-
te cordis
sui.

Pfal. Cxxxi.
Describi-
tur stu-
dium Da-
vidis in re-
stituendo
sacro cul-
tu: promif-
sionesque

6 7 הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשרי-יער : נבואה
 8 למשכנותיו נשתחווה להדם רגליו : קומה יהוה
 9 למנוחתך אתה וארון עזך : כהניך ילבשו צדק
 י וחסידיך ירננו : בעבור דוד עבדך אל תשב פני
 11 משיחך : נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב כמנה
 12 מפרי בטנה אשית לכסא לך : אם ישמרו בניך
 בריתי וערתי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישבו
 13 14 לכסא לך : כי בחר יהוה בציון אוה למושב לו : זאת
 טו מנוחת עדי עד פה אשב כי אותיה : צידה ברך
 16 אברך אבינוה אשביע לחם : וכהניה אלביש ישע
 17 וחסדיה רנן ירננו : שם אצמיח קרן לדוד ערכתי
 18 נר למשיחי : אויבו אלביש בשת ועל יוציין נזרו :

Pf. cxxxiii.
 Commendat coetum fidelium, in mutua pace & charitate conjunctorum, ad audiendum verbum Dei ac Domini sui.
 Pf. cxxxiv
 Hortatur Levitas, qui noctu vigilias agebant in templo, ut laudibus Deum celebrent; eoque propinquum numinis auxilio atque benedictione consolatur.
 Pf. cxxxv.
 Hoc hymno

א קלב קלג קלד קלה
 2 ומה נעים שבת אחים גם יחד : בשמן הטובי על
 הראש ירד על הזקן זקן אהרן שירד על פי מותיו :
 3 כטל חרמון שירד על הררי ציון כי שם יצוה
 יהוה את הברכה חיים עד העולם : קלד
 א שיר המעלות הנהי ברכו את יהוה כל עבדי
 2 יהוה העמדים בבית יהוה בלילות : שאו ידכם
 3 קדש וברכו את יהוה : ברכה יהוה מציון עשה שמים
 אוארץ : קלה הללו יהוה הללו את שם
 2 יהוה הללו עבדי יהוה : שעמדים בבית יהוה כחצרות
 3 בית אלהינו : הללו יהוה כי טוב יהוה זמרו לשמו
 4 כי נעים : כי יעקב בחר לו יהוה ישראל לסגלתו :
 6 ה כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים : כל
 א'נעה אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים וכל
 7 תהמות : מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים
 8 למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו : שהכרה בכורי
 מצרים

מצרים מאדם ערבהמה: שלח אתות ומפתים
 בתוככי מצרים בפרעה ובכל עבריו: שהכה גוים
 רבים והרג מלכים עצומים: לסיחון מלך האמרי
 ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען: ונתן ארצם
 נחלה נחלה לישראל עמו: יהוה שמך לעולם יהוה
 זכרך לדור ודור: כי ירין יהוה עמו ועל עבריו יתנחם:
 עצבי הגוים כסף וזהב מעשרה יד אדם: פה להם טו
 ולא ידברו עינים להם ולא יראו: אזנים להסולא
 יאזינו אף אין יש רוח בפיהם: כמוהם יהו עשיהם
 כל אשר בטח בהם: בית ישראל ברכו את יהוה
 בית אהרן ברכו את יהוה: בית הלוי ברכו את כ
 יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה: ברוך יהוה
 מציון שבן ירושלם הללויה: קלו

pradicat
 potentiam
 Dei, ejus-
 que gra-
 tiam erga
 Israëlem:
 atque ad
 laudes
 ejus cele-
 brandas
 pios cohor-
 tatur.

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: הודו א
 לאלהי האלהים כי לעולם חסדו: הודו לארני א נעה
 האדנים כי לעולם חסדו: לעשה נפלאות
 גדלות לבדו כי לעולם חסדו: לעשה השמים ה
 בתבונה כי לעולם חסדו: לרוקע הארץ
 על המים כי לעולם חסדו: לעשה אורים
 גדלים כי לעולם חסדו: את השמש
 למשלת ביום כי לעולם חסדו: את הירח וכוכבים
 לממשלות בלילה כי לעולם חסדו: למכה מצרים
 בבכוריהם כי לעולם חסדו: ויוצא ישראל מתוכם
 כי לעולם חסדו: ביר חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם
 חסדו: לגור ים סוף לגורים כי לעולם חסדו: וזה עביר
 ישראל בתוכו כי לעולם חסדו: ונער פרעה וחילו טו
 בים סוף כי לעולם חסדו: למוליק עמו במדבר כי
 לעולם חסדו: למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו: 17

קמץ בלא אס ה
 Pf. cxxxvi.
 Ad cele-
 brandum
 Dominum
 hortatur,
 ejusque elo-
 gia & ope-
 ra recenset.

ויהרג

18 19 וַיִּהְיוּ מַלְכִים אֲדִירִים כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: לְסִיחֹן מֶלֶךְ
כ הָאֲמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: וּלְעֹג מֶלֶךְ הַבַּשָּׁן כִּי לְעוֹלָם
21 22 חֲסָדוֹ: וְנָתַן אֶרֶצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: נַחֲלָה
23 לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: שֶׁבַשְׁפִּלְנוּ זָכַר לָנוּ
24 כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: וַיִּפְרַקְנוּ מִצְרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:
26 כֹּה נָתַן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: הוֹרוּ לֵאלֹהֵי
הַשָּׁמַיִם כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: קלו

*Pfal. Cxxxvii.
Israëlitæ, in
Babylonia
ducti, com-
memorant
hoc dulcif-
simo car-
mine lu-
ctum &
mærorem
suum: &
judicia Dei
in filiam
Babelis e-
nunciant.*

א על־נְהַרֹתַי בְּכָל שֵׁם יִשְׁבְּנוּ גַם־בְּכִינוּ בְּזִכְרֵנוּ
2 3 אֶת־צִיּוֹן: עַל־עַרְבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ בְּנִזְרוֹתֵינוּ: כִּי
שֵׁם יִשְׁאֲלוּנוּ שׁוֹכְנֵי דְבַר־שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שִׂמְחָה שִׁירוֹ
4 לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: אֵיךְ נִשְׂרַת אֶת־שִׁיר־יְהוָה עַל אֲדָמַת
ה נִכְרַ: אִם־אֶשְׁכַּח יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: תִּדְבַק
לְשׁוֹנִי לְחִפִּי אִם־לֹא אֶזְכְּרֶנּוּ אִם־לֹא אֶעֱלֶה אֶת־
7 יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שִׁמְחָתִי: זָכַר יְהוָה לְבְנֵי אָדָם
כֹּה־נָחַח אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמֹרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד הַיּוֹם בָּהּ:
8 בְּתִבְכַּל הַשְׂדוּדָה אֲשֶׁר־יִשְׁלַם לָךְ אֶת־גְּמוּלָךְ
9 שֶׁנִּמְלַת לָנוּ: אֲשֶׁר־יִשְׁאֲחוּ וְנִפֵּץ אֶת־עוֹלְלֶיךָ אֶל־
א הַסַּלְעַ: קלח

*Pf. Cxxxviii.
Benignita-
tem Dei er-
ga sese de-
prædicat,
eamque
semper sese
commemo-
raturum
profiteatur.*

2 אֱלֹהִים אֹמְרֶךָ: אֲשֶׁתְּחַוֶּה אֶל־הֵיכַל קִדְשֶׁךָ וְאֹדְרָה
אֶת־שִׁמְךָ עַל חֲסָדֶךָ וְעַל־אַמְתֶּךָ כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל־כָּל־
3 שִׁמְךָ אֲמַרְתֶּךָ: בַּיּוֹם קִרְאתִי וְתַעֲנֵנִי תִרְהַבְנִי בְּנַפְשִׁי
4 עוֹ: יוֹדֶךָ יְהוָה כָּל־מַלְכֵי אֶרֶץ כִּי־שָׁמְעוּ אֲמֹרֵי פִיךָ:
6 ה וַיִּשְׁדוּ בְּרַב־כִּי הוּא כִּי גָדוֹל כְּבוֹד יְהוָה: כִּי־רַם יְהוָה
7 וְשָׁפַל יִרְאֶה וְגִבּוֹה מִמֶּרְחַק יִדַּע: אִם־אֵלֶיךָ בִּקְרָב
צָרָה תִּחְיֶנּוּ עַל אַף אֵיבֵי תִשְׁלַח יָדְךָ וְתוֹשִׁיעֵנִי מִיָּנָה:
8 יְהוָה יִגְמַר בְּעַד־יְהוָה חֲסָדֶךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֶל־

*Pfal. Cxxxix.
Prædicat se-
leganti
psalmo.*

א תִּרְפָּ: קלט
2 חֲקַרְתֵּנִי וְתַדַּע: אַתָּה יָדַעְתָּ שַׁבְּתִי וְקוֹמֵי בְּנֵתָה לְרַעִי
מִרְחוֹק

מרחוק: ארתי ורבעי זרית וכל דרכי הספנתה: כי 3
 אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה: אחר וקדם ה
 צרתני ותשת עלי כפכה: פלאיה דעת ממני נשגבה 6
 לא אוכל לה: אנה אלק מרוחק ואנה מפניך אברח: 7
 אס אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנד: אשא 8
 כנפי שחר אשכנה באחרית ים: גם שם ידך תנחני
 ותאחזני מינד: ואמר אך חשך ישופני ולילה אור 11
 בערני: גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר 12
 כחשיכה כאורה: כי אתה קנית כליתי תסכני בבטן 13
 אמי: אודך על כי נורא אורת נפליתי נפלאים מעשיך 14
 ונפשי ידעת מאד: לא נכחד עצמי ממך אשר טו
 עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ: גלמי ראו 16
 עיניך ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולא אחד ילי
 בהם: ולי מה יקרו רעה אל מה עצמו ראשיהם: 17
 אספרם מחול ירבון הקיצתי ועודי עמך: אסתקטל 18
 אלוהי רשע ואנשי דמים סורו מני: אשר ימרוך
 למזמה נשוא לשוא עריך: הלא משנאיך יהוה 21
 אשנא ובתקוממך אתקוטט: תכלית שנאה שנאתים 22
 לא יזבחים היו לי: הקרני אל ודע לבבי בחנני ודע 23
 שרעפי: וראה אס דרך עצב בי ונחני בדרך עולם: 24

Dei provi-
 dentiam,
 utque ipsi
 cuncta ho-
 minum, &
 dicta, &
 facta, &
 cogitata,
 sint notis-
 sima.

קמ למנצח מזמור לדוד: חלצני יהוה א
 מאדם רע מאיש חמסים תנצרני: אשר השבו דעות 3
 בלב כל יוס יגורו מלחמות: שננו לשונם כמו נחש 4
 חמת עכשוב תחת שפתו סלה: שמרני יהוה ה
 מידיר רשע מאיש חמסים תנצרני אשו השבו לדחור
 פעמי: טמנו גאים פח לי וחכלים פרשו רשת לי 6
 מעגל מקשים שתו לי סלה: אמרתי ליהוה אלי אתה 7
 האזינה יהוה קול תחנוני: יהוה ארני עז ישועתי 8

Pfal.CXL.
 Fideles per-
 petuam sibi
 Dei curam
 & auxi-
 lium, con-
 tra conti-
 nuos im-
 proborum
 insultus &
 insidias,
 adesse ex-
 petunt.

סכותה

9 סְכוּתָה לְרֹאשֵׁי בְיָוִם נִשְׁקָה : אֶל־תִּתֵּן יְהוָה מֵאוֹיֵי רִשְׁעֵי

יִזְמְמוּ אֶל־תִּפְקֵי יְרוּמוֹ סֵלָה : רֹאשׁ מִסְבֵּי עֵמֶל שִׁפְתֵיכֶם

11 יִבְסֹמוּ : יִמְטוּ עֲלֵיהֶם גַּחְלִים בְּאֵשׁ יִפְלֹם בְּמַהֲמֹרוֹת יִמְטוּ קרֵי

12 בַּל־יִקְוֹמוּ : אִישׁ לִשְׁוֹן בַּל־יִבְּזוּן בְּאֶרֶץ אִישׁ־חַמֵּס רַע

13 יִצְוֹדְנוּ לְמַדְחַפְרֹת : יִדְעַת כִּי־עֲשָׂה יְהוָה דִּין עֵינֵי יִדְעֵי קרֵי

14 מִשִּׁפְטֵי אֲבֵינִים : אַךְ צְדִיקִים יִדְּוּ לִשְׁמֶךָ יִשְׁבּוּ

א יִשְׂרָיִם אֶת־פְּנֶיךָ : קמא מְזִמּוֹר לְדָוִד

Pfal. cxli. Continetur & hoc psalmo vota & gemitus piorum, in vario rerum statu.

1 יהוה קראתיך חושה לי האזינה קולי בקראי לך :

2 תכון תפלתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב :

3 שיתח יהוה שמרה לפי נצרה על־דל שפתי :

4 אל־תט לבִי לדבר רע להתעלל על־לוֹתִי :

ברשע את־אִישִׁים פְּעֵל־יָאֹן וּבִל־אֱלֹהִים בְּמַנְעֵמֵיהֶם :

ה יהלמני צדיק חסד ויזכחני שמן ראש אל־יני ראשי

6 כי־עוד ותפלתי ברעותיהם : נשמתו בידי־סֵלַע

7 שִׁפְטֵיהֶם וּשְׁמֵעוּ אִמְרֵי כִי נַעֲמוּ : כְּמוֹ פֶלַח וּבִקְעָה

8 בְּאֶרֶץ נִפְזָרוּ עֲצָמֵינוּ לִפִּי שְׂאוּל : כִּי אֵלֶיךָ יְהוָה

9 אֲדַנִּי עֵינֵי בִכָּה חֲסִיתִי אֶל־תַּעֲרַנְפֵשִׁי : שִׁמְרֵנִי מִיַּד־יָפֶחַ יָקֶשׁוּ לִי וּמִקְשׁוֹרֵת פְּעֵל־יָאֹן : יִפְּלוּ בְּמַכְמְרוֹי

א רִשְׁעִים יַחַד אֲנֹכִי עַד־אֶעֱבֹר : קמב מִשְׁכִּיל

Pfal. clxii. Oratio Davidis, eum in specum sese abdidisset, fugiens Saulem.

2 לָדוֹד בְּהִיּוֹתוֹ בְּמַעְרָה תִּפְלָה : קולי אל־יהוה אֲזַעֲקֶךָ

3 קולי אל־יהוה אֲתַחֲנֵן : אֲשַׁפֵּךְ לִפְנֵי שִׁיחֵי צִרְתִּי

4 לִפְנֵי אֲגִיד : בְּהַתְּעַטֵּף עָלַי רוּחִי וְאַתָּה יִדְעֵת

ה נְתִיבְתִי בְּאֶרֶץ־זוֹ אֶתְלַךְ מִמְּנוּפַח־לִי : הִבִּיט יָמִין וּרְאֵה

וְאִיךָ־לִי מִכִּיֹּר אֲבָר מִנוֹס מִמֶּנִּי אִין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי :

6 זַעֲקֵתִי אֵלֶיךָ יְהוָה אֲמַרְתִּי אַתָּה מַחֲסֵי חֲלָקִי בְּאֶרֶץ

7 הַחַיִּים : הִקְשִׁיבָה אֶל־דִּנְתִּי כִי־דִלּוֹתִי מֵאֵד

8 הִצִּילֵנִי מִדָּדַי כִּי אֲמַצּוּ מִמֶּנִּי : הוֹצִיאָה מִמִּסְגְּרֵי

נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת־שִׁמְךָ כִּי יִכְתְּרוּ צְדִיקִים כִּי

תגמל ז z z א מו

מזמור לדוד א

קמג

תגמל עלי:

*Psal. CXLIII.
Oratio, ex-
primens
affectum
& lucram
animi, ex-
pectatione
gratia Dei
paene fati-
scens,
ejusque
opem con-
tra impro-
borum per-
secutionem
efflagitan-
tis.*

יהוה שמו תפילתי האזינה אל תחנוני באמנתך
 ענני בצדקתך: ואל תבוא במשפט את עבדך כי לא
 יצדק לפניך כל חי: כי דרך אויבי נפשי דבא
 לארץ חיתי הושיבני במחשכים כמתי עולם:
 ותתעטף עלי רוחי בתוכי ישתומם לבי: זכרתי ימים
 מקדם הגיתי בכל פעלך במעשה ידך אשוחח:
 פרשתי ידי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה: מהר
 ענני יהוה כלתה רוחי אל הנסתר פניך ממני
 ונמשלתי עם ירדי בור: השמיעני בבקרי חסדך כי
 בך בטחתי הורי עני דרך זו אליך כי אלקי נשאתי
 נפשי: הצילני מאיבי יהוה אלקי כסיתי: למדני
 לעשות רצונך כי אתה אלוהי רוחך טובה תנחני
 בארץ משור: למען שמך יהוה תחני בצדקתך
 תוציא מצרה נפשי: וכחסדך תצמית אויבי והאברת

קמז בלא אס ה
קמז בלא אס ה

לדוד א

קמד

כל צררי נפשי כי אני עבדך:

*Psal. CXLIV.
Gratias
agit Deo,
cujus auxi-
lio hostes
bello supe-
raverit:
ejusque cu-
ra ac pro-
videntia,
& sese, &
populum
suum, com-
mendat.*

ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי
 למלחמה: חסדי ומצודתי משגבי ומפילטי לי מגני
 ובו חסיתי הרדד עמי תחתי: יהוה מה אדם ותדעהו
 בן אנוש ותחשבהו: אדם להבל דמה ימיו כצל עובר:
 יהוה הט שמיך ותרד נעבהרים ויעשנו: ברוך ברק ה
 ותפיצם שלח חציק ותהמם: שלח ידך ממרום פצני
 והצילני ממיסרבים מיד בני נכר: אשר פיהם דבר שוא
 וימינם ימין שקר: אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל
 עשור אזמרה לך: הנותן תשועה למלכים הפוצה
 את דוד עבדו מחרב רעה: פצני והצילני מיד בני נכר
 אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר: אשר בנינו
 כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותינו כזית מחטבות
 תבנית

13 תבנית היכל : מזוינו מלאים מפיקים מזן אל זן צאונונו
14 מאליפות מרבבות בחוצותינו: אלופינו מסבליים אין
טו פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחבתינו: אשרי העם
שכבה לו אשרי העם שיהוה אלהיו : קמה

*Psalm CXLV.
Gloria &
Regnum
Dei per
universam
terram,
jam sese
diffundens,
celebratur:
ejusque mi-
sericordia
& gratia
multis ex-
ponitur.*

א תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה
2 שמך לעולם ועד: בכל יום אברכך ואהללה
3 שמך לעולם ועד: גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו
4 אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתך יגידו:
6 ה הדר בכבוד הודך ודברי נפלאותך אשרי חה: ועוון
7 וגדולתך יאמרו וגדלותך אספרנה: זכר רב טובך
8 יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יהוה ארך אפים
9 וגדול חסד: טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו:
11 יודוך יהוה כל מעשיך וחסדך יברוכה: כבוד
12 מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם
13 גבורתו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל-
14 עלמים וממשתלחך בכל דור ודר: סומך יהוה לכל-
טו הנפלים וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליה ישברו
16 ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח ארתיך
17 ומשביע לכל חי רצון: צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד
18 בכל מעשיו: קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר
19 יקראהו באמת: רצון קראיו יעשה ואת שועתם ישמע
כ וישועם: שומר יהוה ארתי כל אהביו ואת כל-
21 הרשעים ישמיד: תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל
בשר שם קדשו לעולם ועד: קמו

*Psalm CLXVI.
Pradicat
justitiam
& miseri-
cordiam
Dei, ejus-
que re-
gnum cum*

א הללו יהוה הללי נפשי את יהוה: אהללה יהוה בחיי
3 אזמרה לאלהי בעודי: אל תבטחו בני ריבם בכך אדם
4 שאין לו תשועה: תצא רוחו ישב לארמתו ביום ההוא
ה אברו עשתנותיו: אשרי שאל יעקב בעורו שברו על-
יהוה זzz ב ב

6 יהוה אלהיו: עשה שמים וארץ אתה יסודות כל

*principatus
hominum
componit.*

7 אשר בם השמר אמת לעולם: עשה משפט ו

8 לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים: יהוה

פקח עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים:

9 יהוה שמר את גרים יתום ואלמנה יעורר ודרך

רשעים יעות: ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר

י הללויה: קמו הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי

*Psal. CXLVII.
Ad laudes
Dei fideles
excitantur:*

א נעים נאוה תהלה: בונה ירושלם יהוה נרחי ישראל

2 יבנס: הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם: מונה

3 מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא: גדול אדנינו ורב

ה כח לתבונתו אין מספר: מעורר ענוים יהוה משפיל

6 רשעים עדי ארץ: ענו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו

7 בכנור: המכסה שמים בעבים המכין לארץ מטר

8 המצמיח הרים חציר: נותן לבהמה לחמה לבני ערב

9 אשר יקראו: לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש

י ירצה: רוצה יהוה את יראיו את המיחלים לחסדו:

11 שבה ירושלם את יהוה הללי אלהיך ציון: כי חזק

12 בריחי שערך ברך בניך בקרבך: השם גבולך שלום

14 הלבחטים שביעך: השלח אמרתו ארץ עד מהרה

טו ירוץ דברו: הנתן שלג בצמר כפור כאפר יפזר: משלך

16 קרחו כפתים לפני קרתו מיעמד: ישלח דברו וימסס

18 ישוב רוחו יזלזלמים: מגיד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו

19 לישראל: לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בלידעום כ

ה הללויה: קמה הללויה הללו את יהוה מן

*Psal. CXLVIII.
Omnes
creaturas,*

2 הללויה כל מלאכיו: הללויה שמש וירח הללויה כל

3 כוכבי אור: הללויה שמי השמים והמים אשר מעל

ה השמים: הללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו:

*summas,
imas,
ipsaque res
inanimes,*

ויעמדם

*ad praedi-
candas Dei
laudes, ex-
hortatur.*

מח
באתנח
צבאו
קרי

7 ויעמידם לעד לעולם חק נתינו ולא יעבור: הללו את-
8 יהוה מן הארץ תנינים וכל תהמות: אש וברד שלג
9 וקישור רוח סערה עשה רברו: ההרים וכל גבעות עץ
10 פרי וכל ארזים: החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף:
11 מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ:
12 בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים: הללו את-
13 שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים:
14 וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם

*Pfal. cxlix.
Zion latari
& exulta-
re iubetur
in Deo Re-
ge ac Libe-
ratore suo.*

א קרבו הללויה: קמט הללו יהוה שירו
2 ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים: ישמח
3 ישראל בעשיו בני ציון יגילו במלכם: הללו שמו
4 במחול בתף וכנור וזמרו לו: בירוצה יהוה
הבעמו יפאר ענוים בישועה: עלו חסידים
6 בכבוד ירננו על משכבותם: רוממות אל
7 בגרונם וחרב פיפות בידם: לעשות נקמה בגוים
8 תוכחות בלאמים: לאסר מלכיהם בזקים
9 ונכבדיהם בכבלי ברזל: לעשות בהם משפט כותב
הדר הוא לכל חסידיו הללויה: קנ

*Pfal. CL.
Hoc hymno
Psalmorum
liber clau-
ditur, sin-
gulisque
propemo-
dum verbis
omnes ad
laudes Dei
dicendas
excitantur.*

א הללו יהוה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע
2 עון: הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: הללוהו
3 בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור: הללוהו בתף
ה ומחול הללוהו במנים ועגב: הללוהו בצלצלי שמע
6 הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יהוה
הללויה:

חוק

פסוקי דספר תהלים אלפים וחמש מאות ועשרים ושבעה וסימנו יי אהבתו

מעון ביתך ומקום משכו כבודך וחציו ופתוהו במיהם

ומדריו חשעה עשר וסימנו המסביע בטוב עריך:

משלי

מו א א א א א

L I B E R
 PROVERBIORUM,
 HEBRAICE משלי

CAPUT I. א

משלי *Hortatur Salomo, ut studio sapientia vacemus; & quomodo cavenda sint scelerorum commercia, docet.*

2 שלמה בן דוד מלך ישראל: לדעת א
 חכמה ומוסר להבין אמרי בינה: ^{סוכתי}
 4 לקחת מוסר השכל צדק ומשפט ומשרים: לתת 3
 לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה: ישמע חכם ויוסף ה
 קחונכון תחבלות יקנה: להבין משלום ליצה דברי 6
 חכמים וחדיתם: ראת יהוה ראשית דעת חכמה 7
 ומוסר אילים בזו: שמע בני מוסר אביך 8
 ואל תטש תורת אבך: בני לזירת חזקם לראשך 9
 וענקים לגר גרתיך: בני אם יפתוך חטאים אל תבא: י
 אם יאמרו לכה אתנו נארכה לרם נצפנה לנקי חנם: 11
 גבלעם כשאל חיים ותמימים כיוודי בור: כל הון 12
 יקר נמצא נמלא בתינו שלל: גודלך תפיל בתוכנו 14
 כים אחר יהיה לכלנו: בני אל תלך בדרך אתם טו
 מנע רגלך מנתיבתם: כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו 16
 לשפך דם: כי חנם מזורה רשת בעיני כל בעל 17
 כסף: והם לרמס יארבו יצפנו לנפשם: כן ארחות 18
 כל בצע בצע את נפש בעליו יקח: חכמות בחון כ
 תרנה ברחכות תתן קולה: בראשה מיות תקרא 21
 בפתחי שערים בעיר אמריה תאמר: ערמתי פתים 22
 תאהבו פתיו ולצים לצון חמרו להם וכסילים ישנאו
 דעת: תשבו לתוכחתי הנה אביעה לכם רווח אודיעה 23
 דברי אתכם: יען קראתי ותמאנו נשיתי יד ו אין 24
 מקשיב: ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אביתם: כה

26 27 גס אני באידכם אשחק אלעג בבא פחדכם: כבא

כשאוה פחדכם ואידכם כסופה יאתה בבא עליכם יתירי

28 צרה וצוקה: אזיקראני ולא אענה ישחרנני ולא

29 ימצאנני: תחת כרשנאו דעת ויראת יהוה לא בחרו:

30 לא אכול לעצתי נאצו כל תוכחתי: ויאכלו מפרי

32 דרכם וממעצתיהם יטבעו: כי משוכת פתים תהרגם

33 ושלות כסילים תאבדם: ושמע לי ישכן בטח ושאון

א ב מפחד רעה: בני אסתקח אמרי ומצותי

Cap. II.
Elogium
& usus ve-
ra sapien-
tia.

2 תצפן אתך: להקשיב לחכמה אונך תטה לבך

3 לתבונה: כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך:

ה 4 אסתבק שנה ככסף וכמטמנים תחפשנה: אז תבין

6 יראת יהוה ודעת אלהים תמצא: כי יהוה יתן חכמה

7 מפיו דעת ותבונה: וצפן לישרים תושיה מנן להלכי יצפון קרי

9 8 תם: לנצר ארחות משפט ודרך חסידו ישמר: אז חסידיו יקרי

י תבין צדק ומשפט ומישרים כל מעגל טוב: כי תבוא

11 חכמה בלבך ודעת לנפשך ינעם: מזמה תשמר עליך

12 תבונה תנצרכה: להצילך מדרך רע מאיש מדבר

13 תהפכות: העוזבים ארחות ישר ללכת בדרך חשך:

טו 14 השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות רע: אשר

16 ארחתיהם עקשים ונלוזים במעגלותם: להצילך

17 מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה: העוברת אלוף

18 נעוריה ואת ברית אלהיה שכחה: כי שחה אלמות

19 ביתה ואל רפאים מעגלתיה: כל באיה לא ישובו

כ 20 ולא ישיגו ארחות חיים: למען תלך בדרך טובים

21 וארחות צדיקים תשמר: כי ישרים ישכנו ארץ

22 ותמימים יתרוכה: ורשעים מארץ יכרתו וכוגדים

א ג יסחו ממנה: בני תורת אל תשכח

Cap. III.
Diversa sa-
pientia pra-
cepta.

2 ומצותי יצר לבך: כי ארך ימים ושנות חיים ושלום

יוסיפו זzz 4 מו ד

יוסיפו לך: חסד ואמת אל יעזבך קשרם על גרונך 3
 כתבם על לוח לבך: ומצאתן וישכל טוב בעיני אלהים 4
 ואדם: בטח אל יהוה בכל לבבך ואל בניתך אל-ה 5
 תשען: בכל דרכיך רעהו והוא ישר ארחתיך: אל- 6
 תהי חכם בעיניך רא את יהוה וסור מרע: רפארת 8
 תהי לשרה ושקוי לעצמותיך: כבר ארת יהוה מהונך 9
 ומראשית כל תבואתך: וימלאו אסמך שבעי 10
 ותירושיקבך יפרצו: מוסר יהוה בני אל תמאס ואל- 11
 תקץ בתוכחתו: כי את אשר יאהב יהוה יוכיח וכאב 12
 ארת בן ירצה: אשרי אדם מצא חכמה ואדם 13
 יפיק תבונה: כי טוב סחרה מסחר כסף ומחרוץ 14
 תבואתה: יקרה היא מפניי וכל חפצך לא טו 15
 ישוּבָה: ארך ימים בימיה בשמאולה עשר 16
 וכבוד: דרכיה דרכי נעים וכל נתיבותיה 17
 שלום: עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה 18
 מאשר: יהוה בחכמה יסר ארץ כונן 19
 שמים בתבונה: בדעתו רהוומות נבקעו ושחקים כ 20
 ירעפוטל: בני אל ילזו מעיניך נצר תושיה ומזמה: 21
 ויהיו חיים לנפשך וחסן לגרונך: אז תלך לבטח 22
 דרכך ורגלך לא תגוף: אם תשכב לא תפחד 24
 ושכבת וערבה שנתך: אל תירא מפחד פתאם כה 25
 ומשאת רשעים כי תבא: כי יהוה יהיה בכסלך ושמר 26
 רגלך מלכד: אל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל 27
 ידך לעשות: אל תאמר ורעיה לך ושוב ומחר 28
 אתן ויש אתך: אל תחרש על רעהו והוא יושב 29
 לבטח אתך: אל תרוכ עם אדם חנם אם לא גמלך ל 30
 רעה: אל תקנא באיש חכם ואל תבחר בכל דרכיו: 31
 כי תועבת יהוה גלוז ואת ישרים סודו: מארת יהוה 32
 33

הר מדגש

פנול בלי מקף

מפנינים קרי

יחיד

חריב קרי

בבית

34 בבית רשעונוה צדיקים יברך: אם ללצים הוא יליץ

לה ולעניים יתן חן: כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים ולעניים קח

א ד קלון: שמעו בני מוסר אבוהקשיבו

2 לדעת בינה: כילקח טוב נתתי לכם תורת אל

3 4 תעזבו: כי בן הייתי לאבירך ויחיד לפני אמי: וירני

ה ויאמר לי תמך דברי לבך שמר מצותי וחי: קנה

חכמה קנה בינה אל תשכח ואל תטמא מרי פי:

6 7 אל תעזבה ותשמרך אהבה ותצרך: ראשית חכמה

8 קנה חכמה ובכל קנינה קנה בינה: סלסלה ותרוממך

9 תכבדך כי תחבקנה: תתן לראשך לוית חן עטרת

י תפארת תמגנה: שמע בני וקח אמרי וירבו לך שנות

11 חיים: בדרך חכמה הרתיך הדרכתך במעגלי ישר:

12 13 בלכתך לא יצר צורך ואם תרוץ לא תכשל: החוק

14 במוסר אל תרף נצרה כי היא חיה: בארח רשעים

טו אל תבא ואל תאשר בדרך רעים: פרעהו אל תעבר

16 כו שטה מעליו ועבר: כי לא ישנו אם לא ירעו ונגולה

17 שנתם אם לא יכשלו: כילחמו לחסרשע ויין חממים יכשילו קרי

18 ישתו: וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור ער נכון

19 היום: דרך רשעים כאפלה לא ירעו במה יכשלו:

כ 21 בני לדברי הקשיבה לאמרי הט אזנה: אל

22 יליו מעיניך שמרם בתוך לבבך: כי חיים הם למצאיהם

23 ולכל בשרו מרפא: מכל משמר נצר לבך כי ממנו

24 תוצאות חיים: הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים

כה הרחק ממך: עניך לנכח ביטו ועפעפיך ישירו ונגדה:

26 27 פלס מעגל רגלך וכל דרכיך יכנו: אל תטימין

א ושמאור הסר רגלך מרע: בני לחכמת הקשיבה

2 לתבונתי הט אזנה: לשמר מזמורת ודעת שפתך

3 ינצרו: כי נפת תטפנה שפת זרה וחלק משמן חכה:

ואחריתה

Cap. V.
De vitanda scortatione & adulterio: deque san-

Etis conjugum amoribus.

ואחריתה מרה כלעננה חדה כחרב פיות : רגליה 4 ה
 ירדות מות שאול צעריה יתמכו : ארח היים פן תפלים 6
 נעו מעגלתיה לא תדע : ועתה בנים שמעו 7
 לי ואל תסורו מאמרי פי : הרחק מעליה דרכך ואל 8
 תקרב אל פתח ביתה : פן תתן לאחרים הודך ושנתך 9
 לאכזרי : פן ישבעו זרים כחך ועצבך בבית נכרי : י
 ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך : ואמרת איך 11
 שנאתי מוסר ותוכחת נאין לבי : ולא שמעתי בקול 12
 מורי ולמלמדי לא הטיתי אזני : כמעט הייתי ככל דע 14
 בתוך קהל ועדה : שתהמים מבורך ונוזלים מתוך טו
 בארך : יפצו מעינתך חוצה ברחבות פלגימים : יהיה 16
 לך לכרך ואין לזרים אתך : יהי מקורך ברוך ושמח 18
 מאשת נעוריה : אילת אהבים ויעלת חן דדיה ירוך 19
 בכל עת באהבתה תשנה תמיד : ולמה תשנה בני כ
 בורה ותחכק חק נכריה : כי נכחי עיני הוה דרכי איש 21
 וכל מעגלתיו מפלים : עוונותיו ילכדנו ארץ הרשע 22
 ובחבלי חטאתו יתמך : הווי ימות באין מוסר וברב 23
 אולתו ישנה : בני אם ערכת לרעה תקעת לזר כפיד : ן א
 נוקשת באמרי פיך נלכדת באמרי פיך : עשה זאת 3
 אפוא בני והנצל כי באת בכף דעה לך התרפס
 ורהב רעה : אל תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיך : 4
 הנצל כעבי מיד וכצפור מיד יקוש : לך אל 6
 נמלה עצל ראה דרכיה וחכם : אשר אין לה קצין שטר 7
 ומשל : תכין בקיץ לחמה אגרה בקציר מאכלה : עד 8
 מתי עצל תשכב מתי תקום משנתך : מעט שנות מעט י
 תנומות מעט וחבקי ידים לשכב : ובא כמה לך ראשך 11
 ומחסוך באיש מגן : אדם בלי על איש און הולך עקשות 12

Cap. VI.
 Monet ne
 temere pro
 alio spon-
 deamus.
 Ab igna-
 via abster-
 ret, exem-
 plo formi-
 ca. Rur-
 sus de amo-
 re impuro
 & adulte-
 ro devitan-
 do.

בעיניו קרי פה : קורין בעינו מולל ברגלו מרה באצבעתיו : 13 כרגליו קרי
 תהפכות

14 תהפכותי בלבו הרשרע בכל עת מדנים ישלח: על-^{מדונים קרי}
 16 כן פתאם יבוא אידו פתע ישבר ואין מרפא: ששהנה
 17 שנא יהוה ושבע תועבות נפשו: עינים רמות לשון יחירו
 18 שקר ויריס שפכות דם נקי: לב הרש מחשבות און
 19 רגלים ממהרות לרוץ לרעה: יפיה כזבים ער שקר
 כ ומשלח מדנים בין אחים: נצר בני מצות
 21 אביך ואל תטש תורת אמך: קשרם על לבך תמיד
 22 ענדם על גרגרתך: בהתהלכך תנחה אתך בשכבך
 23 תשמר עליך והקיצות היא תשיחך: כי נר מצוה ותורה
 24 אור ודרך חיים תוכחות מוסר: לשמרך מאשת רע
 כה מחלקת לשון נכריה: אל תחמד יפיה בלבבך ואל-
 26 תקחך בעפעפיה: כי בעד אשה זונה ער ככר לחם ^{קסז בלא אסף}
 27 ואשת איש נפש יקרה תצוד: היחיתה איש שאש בחיקו
 28 ובגדיו לא תשרפנה: אסיהלך איש על הנחלים
 29 ורגליו לא תכוונה: כן הפא אל אשת רעה ולא ינקה
 ל כל הנגע בה: לא יכוזו לגנב כי יגנוב למלא נפשו
 31 כי ירעב: ונמצא ישלם שבעתים את כל דהון ביתו
 32 יתן: נאף אשה חסר לב משחית נפשו הוא יעשנה:
 33 נגע זקלון ימצא וחרפתו לא תמחה: כי קנאה
 34 לה חמת גבר ולא יחמול ביום נקם: לא ישא פני כל
 אן כפר ולא יאכה כי תרבה שחד: בני שמר
 2 אמרי ומצותי תצפן אתך: שמר מצותי וחייה ותורת
 3 כאישון עיניך: קשרם על אצבעתיך כתבם על לוח
 4 ללבך: אמר לחכמה אחתי ארת ומדע לבניה
 ה תקרא: לשמרך מאשה זרה סנכריה אמריה
 6 החליקה: כי בחלון ביתי בעד אשנבי נשקפתי:
 7 וארא בפתאים אבינה בבנים נער חסר לב:
 8 עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצער:
 בנשף

Cap. VII.
 Ad vera
 Sapiencia
 amplexus
 invitat, &
 à falsa per-
 versaque
 cavere ju-
 bet, eam-
 que mere-
 tricio orna-
 tu & cultu
 in scenam
 producit.

9 בְּנִשְׁף־בְּעֵרְב־יּוֹם בְּאִישׁוֹן לַיְלָה וְאִפְלָה :
 11 וְהִנֵּה אִשָּׁה לִקְרֹאתוֹ שִׁית זֹנֶה וְנִצְרַת לֵב : הִמְיָה הִיא י'
 12 וּסְרַרְת בְּבֵיתָהּ לֹא יִשְׁכְּנוּ רַגְלֶיהָ : פְּעַם בַּחוּץ פְּעַם
 13 בְּרַחֲבַת וְאֵצֶל כָּל־פֶּנֶה תֵּאָרֵב : וְהַחֲזִיקָהּ בּוֹ וְנִשְׁקָה
 14 לוֹ הָעֵזָה פְּנֵיהָ וְתֹאמַר לוֹ : זִכְחֵי שְׁלָמִים עָלַי הַיּוֹם
 טו שְׁלַמְתִּי נְדָרַי : עַל־כֵּן יֵצְאֵתִי לִקְרֹאתְךָ לִשְׁחַר פְּנֶיךָ טו
 16 וְאִמְצֹאָךְ : מֵרַב־דִּים רַב־תִּי עֲרִשֵׁי חֲטָבוֹת אֲטוֹן מִצָּרִים :
 17 18 נִפְתִּי מִשְׁכְּבֵי מֵר אֱהִלִים וְקִנְמוֹן : לִכֵּה נִרוֹה דָדִים עַד
 19 הַבֶּקֶר נִתְעַלְסָה בְּאֵהָבִים : כִּי אֵין אִישׁ בְּבֵיתוֹ הַלֵךְ
 בְּדֶרֶךְ מִרְחֹק : צְרוּר הַכֶּסֶף לִקְח בִּירוֹ לַיּוֹם הַכֶּסֶף יָבֵא כ
 21 בֵּיתוֹ : הִטְתּוֹ כְּרִב לִקְחָהּ בַּחֲלֶק שִׁפְתֶיהָ תִדְיַחְנוּ :
 22 הוֹלֵךְ אַחֲרֶיהָ פֶּתָאִם כְּשׁוֹר אֶל־טֶבַח יָבֵא וְכַעֲכֶם
 23 אֶל־מוֹסֵר אוֹיֵל : עַד יִפְלַח חֵץ כִּבְדּוֹ כְּמַחַר צִפּוֹר אֶל־
 24 פַּחּוּלָא יִדַע כִּי־בִנְפֹשׁוֹ הוּא : וְעֵתָה בָנִים שִׁמְעוּ־
 לִי וְהִקְשִׁיבוּ לְאִמְרֵי פִי : אֶל־יֵשֶׁט אֶל־דְּרֹכֶיהָ לִבְךָ אֶל־כֵּה
 26 תִּתַע בְּנִתִּיבֶיהָ : כִּי־רַבִּים חֲלָלִים הִפִּילָה וְעֲצָמִים
 27 כָּל־הָרוּגֶיהָ : דְּרֹכֵי שְׂאוֹל בֵּיתָהּ יוֹרְדוֹת אֶל־חַרְדֵי מוֹת :

ejusque illecebras ac blanditias exponit.

2 אֵלֶּה חֲכָמָה תִּקְרָא וְתִבְנוּנָה תִתֵּן קוֹלָהּ : בְּרֹאשׁ קָא
 3 מֵרָמִים עָלֶי דֶּרֶךְ בֵּית נְתִיבוֹת נִצְבָה : לִיד־שְׁעָרִים לִפְי
 4 קֶרֶת מְבֹא פֶתָחִים תִּרְנָה : אֵלֶיכֶם אִישִׁים אִקְרֹאוּ קוֹלִי
 אֶל־בְּנֵי אָדָם : הִבִּינוּ פֶתָאִים עֲרַמְרָה וְכִסְלִים הִבִּינוּ ה
 6 לֵב : שִׁמְעוּ כִי־נִגְדִים אֲרַבְרֹם וּמִפֶּתַח שִׁפְתֵי מִי־שָׂרִים :
 7 8 כִּי־אִמַּת יִהְיֶה חֲכִי וְתוֹעֵבַת שִׁפְתֵי רִשְׁעִי : בְּצַדֵּק כָּל־
 9 אִמְרֵי פִי אֵין כֶּהֱם נִפְתַּל וְעֵקֶשׁ : כָּל־ם נִכְחֵס לִמְכִין
 10 וְיִשְׂרָאֵל לְמִצְאֵי דַעַת : קַחוּ־מוֹסְרֵי וְאֶל־כֶּסֶף וְדַעַתִּי
 11 מִחֲרוּץ נִבְחָר : כִּי־טוֹבָה חֲכָמָה מִפְּנִינִים וְכָל־חֲפָצִים
 12 לֹא־יִשׁוּוּ־בָהּ : אֲנִי חֲכָמָה שִׁכְנַתִּי עֲרַמְרָה וְדַעַת מוֹמּוֹת
 13 אִמְצֹא : יִרְאֵת יְהוָה שְׂנֵאת רַע נֹאֵה וְנֹאֵן יוֹרְדֵךְ רַעוּפֵי

Cap. VIII.
Hic ipsa Sapientia introduci- tur, seque aeternam Dei prolem fatetur, atque ante ipsa mundi incubula sese extitisse docet; denique ad castos suos amplexus universos invitat.

תהפכות

14 תהפכות שנאתי: ליעצה ותושיה אני כינה לי גבורה:
 16 טו בי מלכים ימלכו ורזנים יחוקקו צדק: בי שרים ישרו
 17 ונדיבים כל שפטי ארץ: אני אהביה אהב ומשחרי ^{אהבי קרי}
 18 19 ימצאנני: עשר זכבוד אתי הון עתק וצדקה: טוב פריי
 כ מחרוץ ומפז ותבואתי מכסף נבחר: בארח צדקה
 21 אהלך בתוך נתיבות משפט: להנחיל אהבי יש
 22 ואצרתיהם אמלא: יהוה קנני ראשית דרכו
 23 קדם מפעליו מאז: מעולם נסכתי מראש מקרמי ארץ:
 24 כה באין תהמות חוללתי באין מעינות נכבדימים: כטרם
 26 הרים הטבעו לפני גבעות חוללתי: עד לא עשה ארץ
 27 וחוצות וראש עפרות תבל: בהכינו שמים שם אני
 28 בחקו חוג על פני תהום: באמצו שחקים ממעל בעוזו
 29 עינות תהום: בשומו לים חקו ומים לא יעברו פיו
 ל בחוקו מוסדי ארץ: ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשועים
 31 יום יום משחקת לפניו בכל עת: משחקת בתבל ארצו
 32 ושעשעי את בני אדם: ועתה בנים שמעו לי
 33 ואשרי דרכי שמרו: שמעו מוסר וחכמו ואל תפרעו:
 34 אשרי אדם שמע לי לשקד על דלתת יום יום לשמר
 יחיר לה מזוזת פתח: כי מצאי מצאי חיים ופקר צון מיהוה:
 36 וחטאי חמסנפשו כל משנאי אהבו מות:

א חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה: **א**
 3 2 טבחה טבחה מסכה ינה אף ערכה שלחנה: שלחה
 4 נערתי תקרא על נפי מדמי קרת: מי פתי יסר הנה
 ה חסר רי באמרה לו: לכו לחמו בלחמי ושתו ביינ
 6 7 מסכתי: עזבו פתאיסוחיו ואשרו בדרך בינה: יסר
 8 לין לקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו: אל תוכח לין
 פן ישנאך הוכח לחכם ואהבך: תן לחכם ויחכם עוד
 יהודע לצדיק ויוסף לקח: תחלת חכמה ראת יהוה
 ודעת

Cap. IX.
 Ad templa
 & adyta
 Sapientia
 invitantur
 omnes:
 Stultitia
 autem ha-
 bitu mere-
 tricis de-
 pingitur.

11 וְרַעַת קְדוֹשִׁים בְּיָנָה: כִּי בִי רַבּוּ יַמֵּךְ וְיֹסִיפוּ לְךָ שָׁנוֹת
 12 חַיִּים: אִם חֲכַמְתָּ חֲכַמְתָּ לְךָ וְלֹצֵת לְבַדְּךָ תִּשָּׂא: אִשֶּׁת
 13 כְּסִילוֹת הוֹמִיָּה פְתִיּוֹת וּבִלְיָדָהּ מָה: וַיִּשְׁכַּח לִפְתָּח
 14 בֵּיתָהּ עַל-כִּסֵּא מַרְמִיקָרָת: לִקְרֹא לְעֵבֶר דְּרֹךְ טו
 15 הַמִּישְׁרִים אֲרָחוֹתָם: מִי פִתְיָסָר הִנְהוּ וְחָסַר-לֵב
 16 וַאֲמָרָה לוֹ: מִי־גִנוּבִים יִמְתְּקוּ וְלֹחֵם סֹתְרִים יִנְעַם:
 17 וְלֹא יִדְעֵךְ דְּרָפָאִים שֶׁסֶכֶם מְקִי שֶׁאֵל קִרְאִיהָ:
 18

משלי שלמה בן חכם ישמח אב ובן א

Cap. X.
Sapientia
atque stul-
titia cha-
racteres.

1 כִּסְלֵי תוֹגַת אָמוֹ: לֹא יוֹעִילוּ אוֹצְרוֹת רָשָׁע וְצַדִּיקָה
 2 תִּצְיֵל מָמוֹת: לֹא יִרְעִיב יְהוָה נַפְשׁ צַדִּיק וְהוֹרֵת
 3 רָשָׁעִים יְהִדְּף: רֹאשׁ עֲשֵׂה כַף דְּמִיָּה וְיִדְּחוּצִים
 4 תַעֲשִׂיר: אֲנִי בְּקִיץ בֵּן מִשְׁכִּיל גִּרְדָּם בְּקִצְרֵי בָּנָה
 5 מִבִּישׁ: בְּרִכּוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק וְפִי רָשָׁעִים יִכְסֶה
 6 חֶמְס: זְכַר צַדִּיק לְבִרְכָה וְשֵׁם רָשָׁעִים יִרְקַב:
 7 חֶכֶם-לֵב יִקַּח מִצְוֹת וְאוֹיֵל שְׁפָתַיִם יִלְבֹּט: הוֹלֵךְ
 8 בְּתוֹם יֵלֶךְ בְּטַח וּמַעֲקֹשׁ דְּרָכָיו יוֹדֵעַ: קִרְץ עֵינָיו י
 9 עֲצִיבָה וְאוֹיֵל שְׁפָתַיִם יִלְבֹּט: מִקּוֹר חַיִּים פִּי
 10 צַדִּיק וְפִי רָשָׁעִים יִכְסֶה חֶמְס: שְׁנֵאָה תַעֲרַר מְדַנִּים
 11 וְעַל כָּל-פְּשָׁעִים תִּכְסֶה אֲהַבָּה: בְּשִׁפְתַי נִבּוֹן תִּמְצֵא
 12 חֲכָמָה וְשִׁבֹּט לְגוֹחֲסֵר לֵב: חֲכָמִים יִצְפְּנוּ דַעַת וְפִי
 13 אוֹיֵל מִחֲתָה קִרְבָּה: הוֹן עֲשִׂיר קָרִיב עוֹל מִחֲתָת טו
 14 דְלִים רִישָׁם: פְּעֻלַּת צַדִּיק לְחַיִּים תִּבְנוֹת רָשָׁע
 15 לְהַטָּאת: אֲרַח לְחַיִּים שׁוֹמֵר מוֹסֵר וְעוֹבֵר תּוֹכַחַת
 16 מִתְּעָה: מִכְּסֵה שְׁנֵאָה שְׁפָתַי שְׁקֵר וּמוֹצֵא דָבָר
 17 הוּא כְּסִיל: בְּרַב דְּבָרִים לֹא יִחְדַּל פֶּשַׁע
 18 וְחוֹשֵׁךְ שְׁפָתָיו מִשְׁכִּיל: כֶּסֶף נִבְחַר לִשְׁוֹן צַדִּיק לֵב
 19 רָשָׁעִים כְּמַעֵט: שְׁפָתַי צַדִּיק יִדְּעוּ רַבִּים וְאוֹיֵלִם
 20 בְּחֶסֶר לֵב יָמוֹתוֹ: בְּרִכְתָּהּ יְהוָה הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא
 21

יוסף

23 יוסף עצב עמה: כשחוק לכסיל עשורת זמה
 24 וחכמה לאיש תבונה: מגורת רשע היא
 כה תבואנו ותאורת צדיקים יתן: כעבור סופה ואין
 26 רשע וצדיק יסוד עולם: כחמץ לשנים וכעשן
 27 לעינים כן העצל לשלחיו: יראת יהוה תוסף
 28 ימים ושנות רשעים תקצרנה: תוחלת צדיקים
 29 שמחה ותקורת רשעים תאבד: מעזלתם דרך
 ליהוה ומחתה לפעלי און: צדיק לעולם בל-
 31 ימוט ורשעים לא ישכנו ארץ: פי צדיק יגוב חכמה
 32 ולשון תהפכות תכרת: שפת צדיק ידעון רצון ופי
א 1 רשעים תהפכות: מאזני מרמה תועבת יהוה
 2 ואבן שלמה רצונו: בא זרון ויבא קלון ואת צנועים
 יסדס 3 חכמה: תמת ישרים תנחם וסלף בגדים ושדם:
 4 לא יועיל הון ביום עברה וצדקה תציל ממות: צדקת
 6 תמים תישר דרכו וברשעתו יפל רשע: צדקת ישרים
 7 תצילם ובהות בגדים ילכו: במות אדם רשע תאבד
 8 תקוה ותוחלת אונים אבדה: צדיק מצרה נחליץ ויבא
 9 רשע תחתיו: בפה חנף ישחת רעהו וכדעת צדיקים
 י יחלצו: בטוב צדיקים תעליץ קריה ובאבד רשעים
 11 רנה: בברכת ישרים תרום קרת ובפי רשעים תהרס:
 12 13 כזו לרעהו חסר לב ואיש תבונות יחריש: הולך רכיל
 14 מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר: באין תחבלות יפל-
 טועם ותשועה ברכ יועץ: רע ירוע כיערב זר ושונא
 16 תוקעים בוטח: אשת חן תתמך כבוד ועריצים יתמכר
 17 18 עשר: גמל נפשו איש חסד ועבר שארו אכזרי: רשע
 19 עשה פעלת שקר וזרע צדקה שכר אמת: כן צדקה
 כ לחיים ומרדף רעה למותו: תועבת יהוה עקשיל לב
 21 ורצונו תמי דרך: יד ליד לא ינקה רע וזרע צדיקים
 נמלט

Cap. XI.
 Utriusque
 commoda
 atque in-
 commoda.

22 גְּמֹלֶט׃ נָזַם זֶה־בַּאֲף חָזִיר אֲשֶׁה יִפְהַו סֵרֶת טַעַם׃
 23 תְּאוֹת צְדִיקִים אֶךְ טוֹב תְּקוּרַת רָשָׁעִים עֲבָרָה׃
 24 מִפֶּזֶר וְנוֹסֵף עוֹד וְחֹשֶׁךְ מִיֶּשֶׁר אֶךְ לְמַחְסוֹר׃ נֶפֶשׁ כֹּה
 26 בְּרִכָּה תִרְשֵׁן וּמְרוּה נִם הוּא יוֹרֵא׃ מִנַּע בַּר
 27 יִקְבְּהוּ לְאוֹם וּבְרִכָּה לְרֹאשׁ מִשְׁבִּיר׃ שָׁחַר טוֹב
 28 יִבְקֶשׁ רְצוֹן וּרְדֵשׁ רַעַה תְּבוֹאֲנוּ׃ בּוֹטֵחַ בַּעֲשָׂרוֹ
 29 הוּא יִפֹּל וְכַעֲלָה צְדִיקִים יִפְרְחוּ׃ עֵכָר בֵּיתוֹ
 וְנָחַל רוּחַ עֵבֶר אוֹיֵל לְחֶכֶם לֵב׃ פְּרִי צְדִיק עֵץ חַיִּים ל
 31 וְרִקַּח נֶפְשׁוֹת חֶכֶם׃ הֵן צְדִיק בְּאֶרֶץ יִשְׁלַם אֶף

כִּי־רָשָׁע וְחוֹטֵא׃ אֱהָב מוֹסֵר אֱהָב דַּעַת וְשׁוֹנֵא וְכִי א

Cap. XII
 Fructus
 utriusque
 atque
 effectus.

2 תּוֹכַחַת בְּעַר׃ טוֹב יִפִּיק רְצוֹן מִירוּה וְאִישׁ מְזֻמּוֹת
 3 יִרְשִׁיעַ׃ לֹא יִכּוֹן אֲדָם בְּרָשָׁע וּשְׂרֵשׁ צְדִיקִים בְּלִימוֹט׃
 4 אֲשֶׁת חֵיל עֲטַרֶת בַּעֲלָהּ וְכִרְקַב בַּעֲצֻמוֹתָיו מִבִּישָׁה
 5 מַחֲשַׁבּוֹת צְדִיקִים מִשֶּׁפֶט תַּחְבְּלוֹת רָשָׁעִים מִרְמָה׃ ה
 6 דְּבַר רָשָׁעִים אֲרַב דָּס וּפִי יִשְׂרִים יִצִּילֵם׃ הַפּוֹךְ רָשָׁעִים
 7 וְאִינֶם וּבֵית צְדִיקִים יַעֲמֶה׃ לִפִּי שָׁכְלוּ יִהְלֵל אִישׁ
 8 וְנַעֲוָה לִבִּיהִּי לְבוֹן׃ טוֹב נִקְלָה וְעֵבֶר לוֹ מִמַּתְכַּבֵּד
 9 וְחָסַר לֶחֶם׃ יוֹדַע צְדִיק נֶפֶשׁ בַּהֲמָתוֹ וּרְחַמֵי רָשָׁעִים
 10 אֲכֹזְרֵי׃ עֵבֶר אֲדַמְתוֹ יִשְׁבַּע לֶחֶם וּמִדַּדֶּף רִיקִים חֶסֶד
 11 לֵב׃ חֲמַד רָשָׁע מִצּוֹד רַעִים וּשְׂרֵשׁ צְדִיקִים יִתֵּן׃ בַּפֶּשַׁע
 12 שִׁפְתַּיִם מוֹקֵשׁ רַע וַיֵּצֵא מִצְרָה צְדִיק׃ מִפְּרִי פִי־אִישׁ
 13 יִשְׁבַּע טוֹב וּגְמוֹל יִדֵי־אֲדָם יִשׁוּב לוֹ׃ דֶּרֶךְ אוֹיֵל יִשָּׁר טו
 14 בַּעֲנִיּוֹ שִׁמְעֵ לַעֲצָה חֶכֶם׃ אוֹיֵל בְּיוֹם יוֹדַע כַּעֲסוֹ וְכֶסֶה
 15 קִלּוֹן עָרוֹם׃ יִפִּיחַ אִמּוֹנָה יִגִּיד צַדִּיק וְעַד שִׁקְרִים מִרְמָה׃
 16 יֵשׁ בּוֹטֵה כְּמִרְקָרוֹת חֲרָב וּלְשׁוֹן חֲכָמִים מִרְפָּא׃
 17 שִׁפְתֵי־אִמֶּרֶת תִּכּוֹן לַעֲד וְעַד־אֲרִגִּיעָה לְשׁוֹן שִׁקְר׃
 18 מִרְמָה בִּלְבַח־שִׁיר רַע וְלוֹעֲצֵי שְׁלוֹם שִׁמְחָה׃ לֹא־כ
 19 יֵאָנֶה לְצְדִיק כָּל־אוֹן וְרָשָׁעִים מִלְאוֹרַע׃ תּוֹעֵבֶת יְהוָה
 20 שִׁפְתֵי

ישיב קרי

23 שפתי שקר ועשי אמונה רצונו : אדם ערום כסר
 24 דעת ולב כסיל יקרא אולת : יד הרוצים תמשול
 כה ורמיה תהיה למס : דאנה בלב איש ישחנה ודבר
 26 טוב ישמחנה : יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים תתעם :
 27 28 לא יחרך רמיה צידו והון אדם יקר חרוץ : בארח
 הה רפה צדקה חיים ודרך נתיבה אלמות :

Cap. XIII.
 Gnome,
 diverseque
 breves sen-
 tentia.

א ונ בן חכם מוסר אבולין לא שמע גערה :
 2 3 מפרי פי איש יאכל טוב ונפש בגדים חמס : נצר פיו
 4 שמר נפשו פשק שפתיו מחתה לו : מתאוה ואין
 ה נפשו עצל ונפש חרצים תרשן : דבר שקר ישנא
 6 צדיק ורשע יבאישו חפיר : צדקה תצר תם דרך
 7 ורשעה תסלף חטאת : ישמת עשר ואין כל מתרושש
 8 והון רב : כפר נפש איש עשרו ורש לא שמע
 9 גערה : אור צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך : רק
 11 בורן יתן מצה ואת נועצים חכמה : הון מהבל ימעט
 12 וקבץ על יד ירבה : תוחלת ממשכה מחלה לב ועין
 13 חיים תאוה באה : בזל דבר יחבל לו וירא מצוה
 14 הוא ישלם : תורת חכם מקור חיים לסור ממקשי
 טו מורת : שכל טוב יתן חזון ודרך בגדים איתן :
 16 17 כל ערום יעשה ברעת וכסיל יפרש אולת : מלאך
 18 רשע יפל ברע וציר אמונים מרפא : רישוקלון
 19 פורע מוסר ושמר תוכחת יכפר : תאוה נהיה תערב
 כ כל נפש ורתועבת כסילים סור מרע : הלוק את
 21 חכמים וחכם ורעה כסילים ירוע : חטאים
 22 תרדף רעה ואת צדיקים ישלם טוב : טוב ינחיל
 23 בני בנים וצפון לצדיק חיל חוטא : רב אכל
 24 ניר ראשים ויש נספו בלא משפט : חושך שכטו
 כה שונא בנו ואהבו שחרו מוסר : צדיק אכל לשבע
 נפשו

מז א א א א

Cap XIV.
Sapientes
stultosque
rursus in-
ter se con-
tendit,
quid alteri
alteris pran-
stent.

נפשו ובטן רשעים תחסר: חכמות נשים פנתה וך א
 ביתה ואולת בידה תהרסנו: הולך בישרו ירא 2
 יהוה ונלח דרכו בזהו: בפי אויל חטר גאוה ושפתי 3
 חכמים תשמורם: באין אלפים אבוס בר ורב 4
 רבואות בכח שור: עד אמונים לא יכזב ויפחה 5
 כזבים עד שקר: בקש לץ חכמה ואין ודעת לגבון 6
 נקל: לך מנגד לאיש בסיל וברל ידעת שפתי 7
 דעת: חכמת עוזם הבן דרכו ואולת כסילים 8
 מרמה: אולים יליץ אשם ובין ישרים רצון: לב 9
 יודע מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר: בית 11
 רשעים ישמד ואהל ישרים יפריח: יש דרך ישר 12
 לפני איש ואחריתה דרכי מות: גם בשחק 13
 כבאב לב ואחריתה שמחה תונה: מדרכיו 14
 ישבע סוג לב ומעליו איש טוב: פתי יאמין לכל 15
 דבר וערום יבין לאשרו: חכם ירא וסר מרע 16
 ובסיל מתעבר וכושח: קצר אפים יעשה אולת 17
 ואיש מזמות ישנא: נחלופתאים אולת וערומים 18
 יכתירו דעת: שחור דעים לפני טובים ורשעים 19
 על שערי צדיק: גם לרעהו ישנא רש ואהבי כ
 עשיר רבים: בן לרעהו חוטא ומחונן עניים אשריו: 21
 הלוא יתעוררשי רע וחסר ואמת חדשי טוב: בכל 22
 עזב יהיה מותר ודבר שפרתים אך למחסור: 23
 עטרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת: 24
 מציל נפשות עד אמת ויפח כזבים מרמה: כה
 בראת יהוה מבטח עו ולבנו יהיה מחסה: 26
 יראת יהוה מקור חיים לסוד ממוקשי מות: ברב עים 27
 הדרת מלך ובאפס לאם מחתת רזון: ארך אפים 29
 רב תבונה וקצר רוח מרים אולת: חיי בשרים לכל

תר' דגושה

עניים קרי

מרפא

31 מרפא ורקב עצמות קנאה: עשק דל חרף עשהו
 32 ומכברו חנן אביון: ברעתו ידחה רשע וחסה במותו
 33 צדיק: בלב נבון תנוח חכמה ובקרוב כסילים תודע:
 34 לה צדקה תרומם גוי וחסד לאמים חטאת: רצון מלך
אמן לעבד משכיל ועברתו תהיה מביש: מענה דרך ישיב
 2 חמה ודבר עצב יעלה אף: לשון חכמים תיטיב דעת
 3 ופי כסילים יביע אולת: בכל מקום עיני יהוה צופות
 4 רעים וטובים: מרפא לשון עין חיים וסלף בה שבר
 ה ברוח: אויל ינאץ מוסר אביו ושמר תוכחת יערים:
 6 7 בית צדיק חסן רב ובתבואתו רשע נעכרת: שפתי
 8 חכמים יזודעת ולב כסילים לא יכן: זבח רשעים
 9 תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו: תועבת יהוה דרך
 י רשע ומרדף צדקה יאהב: מוסר רע לעזב ארח
 11 שונא תוכחת ימות: שאול ואבדון נגד יהוה אף כי
 12 לבות בני אדם: לא יאהב לין הוכח לו אל חכמים
 13 לא ילך: לב שמח יטיב פנים ובעצבת לב רוח
 14 15 נכאה: לב נבון יבקש דעת ופני כסילים ידעה
 טו אולת: כל ימי עני רעים וטוב לב משתה תמיד:
 16 17 טוב מעט ביראת יהוה מאוצר רב וממהומה בו: טוב
 ארחת ידק ואהבה שם משור אבוס ושנאה בו:
 18 19 איש חמה יגרה מדון וארך אפים ישקט ריב: דרך
 כ עצל כמשכת חרק וארח ישרים סללה: בן חכם
 21 ישמח אנוכסיל אדם בזה אמו: אולת שמחה
 22 לחסר לב ואיש תבונה ישר לכת: הפר מחשבות
 23 באין סוד וברב יועצים תקום: שמחה לאיש במענה
 24 פיו ודבר בעתו מה טוב: ארח חיים למעלה למשכיל
 כה למען סוד משאול מטה: בית גאים יסח יהוה ויצב
 26 גבול אלמנה: תועבת יהוה מחשבות רע וטהרים

Cap. XV.
 Multa sa-
 pienter &
 breviter a
 divino
 Scriptore
 dicta.

אמר ינעם: עבר ביתו בוצע בצוע ושונא מתנת 27
 יחיה: לב צדיק יהנה לענות ופירשעים יביע רעות: 28
 לחוק יהורה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע: מאור 29
 עינים ישמח לב שמועה טובה תרשן עצם: און 31
 שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין: פורע 32
 מוסר מואס נפשו ושמע תוכחת קונה לב: יראת 33

Cap. XVI.
 Providen-
 tie divine
 via, supre-
 mumque
 in cuncta
 dominium.

א יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה: לארס מערכי יון
 לבומיהוה מענה לשון: כל דרכי אשן בעינו 2
 ותכן רוחות יהוה: גל אל יהורה מעשך ויכנו 3
 מחשבתך: כל פעל יהורה למענהו וגם רשע ליום 4
 רעה: תועבת יהורה כל גבה לב יד ליד לא ינקה: ה
 בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהורה סור מרע: 6
 ברצות יהורה דרכי אשנים אויביו שלם אתו: טוב 7
 מעט בצדקה מרב רבואות בלא משפט: לב אדם 8
 יחשב דרכו ויהוה יכין צעדו: קסם על שפתי מלך 9
 במשפט לא ימעל פיו: פלס ומאזני משפט ליהוה 11
 מעשהו כל אבני כים: תועבת מלכים עשות רשע 12
 בי בצדקה יכון כסא: רצון מלכים שפתי צדק ודבר 13
 ישרים יאהב: חמת מלך מלאכי מורת ואיש חכם 14
 יכפרנה: באור פני מלך חיים ורצונו כעב מלקוש: טו
 קנה חכמה מה טוב מחרוץ וקנורת בינה נבחר 16
 מכסף: מסלת ישרים סור מרע שומר נפשו נצר 17
 דרכו: לפני שבר נאון ולפני כשלון נבה רוח: טוב 18
 שפל רוח את עניים מחלק שלל את גאים: משכיל כ 19
 על דבר ימצא טוב ובוטח ביהוה אשריו: לחכם לב 21
 יקר נבון ומתק שפתיים סוף לקח: מקור חיים שכל 22
 בעליו ומוסר אולים אולת: לב חכם ישכיל פיהו ועל 23
 שפתי יסוף לקח: צוף דבש אמרי ינעם מתוק לנפש 24

ומרפא

קנוים קרי

כה ומרפא לעצם: יש דרך ישר לפני איש ואחריתה

26 דרכי מות: נפש עמל עמלה לוכי אכף עליו פיהו:

27 28 איש בלי על כרה רעה ועל שפתיו כאש צרבת: איש ^{ספחוקר}

29 תהפכות ישלח מדון ונגזו מפריד אלוף: איש ^{חמס} ^{נו ועירא}

ל יפתרו רעו והוליכו בדרך לא טוב: עצה עיניו

31 לחשב תהפכות קרץ שפתיו כלה רעה: עטרת

32 תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא: טוב ארך אפים

33 מגבור ומשל ברוחו מלכר עיר: בחיק יוטל ארת-

אן הגורל ומיהוה כל משפטו: טוב פת חרבה ושלוח ^א

2 בה מבית מלא זבחי ריב: עבר משכיל משל בכך

3 מביש ובתוך אחים יחלק נחלה: מצרף לכסף

4 וכור לזהב ובחן לבות יהוה: מרע מקשיב על-

ה שפת און שקר מזין על לשון הות: לעג לרש חרף

6 עשהו שמח לא יד לא ינקה: עטרת זקנים בני בנים

7 ותפארת בנים אבותם: לא נאווה לנבל שפת

8 יתר אף כי לנדיב שפת שקר: אבן חן השחד

9 בעיני בעליו אל כל אשר יפנה ישכיל: מכסה פשע

י מבקש אהבה ושנה בדבר מפריד אלוף: תחת ^{מלעל}

11 געה במבין מהכות כסיל מאה: אף מרי בקשרע

12 ומלאך אכזרי שלחבו: פגוש רב שכור באיש

13 ואל כסיל באולתו: משיברעה תחת טובה לא-

14 תמיש רעה מביתו: פוטר מים ראשית מדון לפני ^{חמוש קר}

טו התגלע הריב נטוש: מצדיק רשע ומרשיע צדיק

16 תועבת יהוה גם שניהם: למה זה מחיר ביד-

17 כסיל לקנות חכמה ולכי אין: בכל עת אהב

18 הרעואח לצרה יולד: אדם חסר לב תקע כף

19 ערב ערבה לפני רעהו: אהב פשע אהב מצח

כ מנביה פתחו מבקש שבר: עקש לב לא ימצא

Cap. XVII.
Sapientum
genius, in-
doles, & ve-
ra imago;
quibuscum
ex aduerso
vani per-
uersique
componun-
tur.

טוב ונהפך בלשונו יפול ברעה: ילך כסיל לתורה 21

לו ולא ישמח אבי נבל: לב שמח ייטב גהרה 22

ורוח נכאה תיבש גרם: שחר מחק רשע 23

יקח להטות ארחות משפט: ארת פני 24

מבין חכמה ועיני כסיל בקצה ארץ: בעם כה

לאביו בן כסיל וממר ליוולדתו: גם ענוש 26

לצדיק לא טוב להפות נדיבים על ישר: חושך 27

יקרי יקריו יודע דעת וקר רוח איש תבונה: גם 28

איל מחריש חכם יחשב אטם שפתיו נכון:

לתאווה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע: לא יחפץ וקא

כסיל בתבונה פי אם בהתגלות לבו: בכוא רשע בא 3

גם בזה ועם קלון חרפה: מים עמקים דברי פי איש 4

נחל נבע מקור חכמה: שארת פני רשע לא טובה

להטות צדיק במשפט: שפתי כסיל יבאו בריב ופיו 6

למהלמות יקרא: פי כסיל מחתה לו ושפתיו מוקש 7

נפשו: דברי נרגז במתלהמים זהם ירדו חרדי בטן: 8

גם מתרפה במלאכתו אה הוא לבעל משחית: 9

מגדל עשם יהיה בו ירוץ צדיק ונשגב: הווי 11

עשיר קרית עזו וכחומר נשגבה במשכתו: לפני 12

שבר יגבה לב איש ולפני כבוד עורה: משיב דבר 13

בטרם ישמע אולת היא לו וכלמה: רוח איש יכלכל 14

מחלה ורוח נכאה מי שאנה: לב נכון יקנה דעת טו

ואזן חכמים תבקש דעת: מתן אדם ירחיב לו ולפני 16

גדולים ינחנו: צדיק הראשון בריבו בארעהו וחקרו: 17

מדינים ישבית הגורל ובין עצומים יפריד: אה נפשע 18

מקרת עז ומדונים כבריח ארמון: מפרי פי איש כ

תשבע בטנו תבואת שפתיו ישבע: מות וחיים ביד 21

לשון ואהביה יאכל פריה: מצא אשה מצא טוב ופק 22

רצון

Cap. xviii.
De colenda
amicitia,
justitia
aliisque
virtutibus.

במקרי

ומדינים קרי

Cap. XIX.
Laus simplicitatis,
mansuetudinis, misericordia.

23 רצון מיהוה: תחנונים ידבר רשוע שיר יענה ענות: איש
 24 ארץ רעים להתרועע ויש אהב דבק מאח: טוב רש
 2 הולך בתמו מעקש שפתיו והוא כסיל: גם בלא דעת
 3 נפש לא טוב ואין ברגלים חוטא: אולת אדם
 4 תסלף דרכו ועל יהוה יזעף לבו: הוויסוף רעים
 5 הרבים ודל מרעהו יפרד: עד שקרים לא ינקה ויפח
 6 כזבים לא ימלט: רבים יהלו פני נדיב וכל הרע
 7 לאיש מתן: כל אחי רשוי שגא הוא אף כי מרעהו
 8 רחקו ממנו מדרך אמרים לא דמה: קנה לב אהב לו קרי
 9 נפשו שמר תבונה למצא טוב: עד שקרים לא
 10 ינקה ויפח כזבים יאבד: לא נאווה לכסיל תענוג אף
 11 כי לעברי משל בשרים: שכל אדם האריך אפו
 12 ותפארתו עבר על פשע: נהם בכפיר זעף מלך
 13 וכטרל על עשב רצונו: הנת לאביו בן כסיל ורלף
 14 טרד מדיני אשה: בית והון נחלת אבות ומיהוה אשה
 15 טו משכלת: עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב:
 16 17 שמר מצורה שמר נפשו בזה ררכיו יומת: מלוגה ימוח קרי
 18 יהוה חונן דל וגמלו ישלם לו: יסר בנה כי יש תקוה
 19 ואל המיתו אל תשא נפשך: גרל חמה נשא ענש גרל קרי
 20 כפי אם תציל ועוד תוסף: שמע עצה וקבל מוסר
 21 למען תחכם באחריתך: רבות מחשבות בלב איש
 22 ועצת יהוה היא תקום: תאות אדם חסדו וטוב רש
 23 מאיש כזב: יראת יהוה לחיים ושבע ילין בל יפקד
 24 רע: טמן עצל ירו בצלחת גם אל פיהו לא ישיכנה:
 25 כה לין תכה ופתי יערס והוכיח לנבון בין דעת: משדר
 26 אב יבריה אם בן מביש ומחפיר: חרל בני לשמע
 27 מוסר רשנות מאמרי דעת: עד בלי על ילין משפט
 28 ופי רשעים יבלע און: נבנוו ללצים שכטים
 29

Cap. XX.
Varia sapientia praecepta, ad vitam recte instituentem spectantia.

א ומהלמות לגו כסילים: לין היין המה שכרו וכל שנה כ
 ב ו לא יחכם: נהם בכפיר אמת מלך מתעברו חוטא
 ג נפשו: כבוד לאיש שבת מריב וכל אויל יתגלע:
 ד מחרף עצל לא יחרש ישאל בקציר ואין: מים עמקים
 ה עצה בלב איש ואיש תבונה ידלנה: רב אדם יקרא
 ו איש חסדו ואיש אמונים מי ימצא: מתהלך בתמו
 ז צדיק אשרי בניו אחריו: מלך יושב על כסא דין מזרה
 ח בעניו בלדע: מריאמר זכיתי לבי טהרת מחטאתי:
 ט אבן ואבן איפה ואיפה תועבת יהוה גס שניהם: גס
 י במעליו יתנכר נער אסוף ואם ישר פעלו: און
 יא שמעת ועין ראה יהוה עשה גס שניהם: אל תאהב
 יב שנה פן תורש פקח עיניך שבע לחם: רערע יאמר
 יג הקונה ואזל לו אז יתהלל: יש זהב ורב פנינים וכלי טו
 יד יקר שפתי דעת: לקח בגדו כי ערב זר ובעד נכרים
 טו חבלהו: ערב לאיש לחם שקר ואחר ימלא פיהו חציץ:
 טז מחשבות בעצה תכון וכתחבלות עשה מלחמה:
 יז גולה סוד הולך רכיל ולפתה שפתיו לא תתערב:
 יח מקלל אביו ואמו ידעך נרו באישון חשך: נחלה כ
 יט מבחלת בראשונה ואחריתה לא תברך: אל תאמר
 כ אשלמה דרע קוה ליהוה וישע לה: תועבת יהוה אבן
 כא ואבן ומאזני מרמה לא טוב: מיהורה מצערי גבר
 כב ואדם מה יבין דרכו: מוקש אדם ילע קדש ואחר כה
 כג נדרים לבקר: מזרה רשעים מלך חכם וישב עליהם
 כד אופן: נר יהוה נשמת אדם חפש כל חררי בטן:
 כה חסד ואמת יצרו מלך וסעד בחסד כסאו: תפארת
 כו בחורים כחם והרר זקנים שיבה: חברות פצע תמריק ל
 כז ברע ומכות חררי בטן: פלגי מים לב מלך ביר יהוה
 כח על כל אשר יחפץ יטנו: כל דרך איש ישר בעיניו
 כט ותכן

Cap. XXII.
Multa pulchre & prudenter

à sacro
Scriptore
dicta, ad
mores &
communem
vitæ usum
pertinentia.

3 ותכן לבות יהוה: עשה צדקה ומשפט נבחר ליהוה
 4 מזבח: רוס עינים ורחב לב נר רשעים חטאת:
 5 המחשבות חרוץ אך למותר וכל אין אך למחסור
 6 פעל אצרות בלשון שקר הכל נרף מבקשי מות:
 7 8 שר רשעים יגורם כי מאנו לעשות משפט: הפכפך
 9 דרך אישור ודרך ישראל: טוב לשבת על פנת
 10 11 נג מאשר מדונים ובית חבר: נפש רשע אותה
 12 רע לא יחן בעינו רעהו: בעניש לץ יחכם פתי
 13 ובה שכיל לחכם יקח דעת: משכיל צדיק
 14 לבית רשע מסלף רשעים לרע: אמם אנו
 15 מזעקת דל גם הוא יקרא ולא יענה: מתן
 16 בסתר יכפר אף ושחר בחק חמה עזה:
 17 טו שמחה לצדיק עשות משפט ומחנה לפעלי
 18 19 און: אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח:
 20 איש מחסור אהב שמחה אהב יין ושמן לא יעשיר:
 21 22 כפר לצדיק רשע ותחת ישרים בוגד: טוב
 23 24 שבת בארץ מדבר מאשר מדונים וכעס:
 25 כאוצרו נחמד ושמן בנוה חכם וכמיר אדם
 26 27 יבלענו: רדף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה
 28 וכבוד: עיר נברים עלה חכם וירד עו
 29 מבטחה: שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו: הה רפה
 30 31 זר יהיר לץ שמו עושה בעברת זרון: תאורת עצל
 32 33 תמיתנו כי מאנו דיו לעשות: כל היום התאוה תאוה
 34 35 וצדיק יתן ולא יחשך: זבח רשעים תועבה אף כי
 36 37 בנמה יביאנו: עד כזבים יאבר ואיש שמעלנצח ידבר:
 38 39 העו איש רשע בפניו וישר הוא יכין דרכיו: אין חכמה דרכו קרי
 40 41 ואין תבונה ואין עצה לנגד יהוה: סוס מוכן ליום
 42 43 קרי

Cap. XXII.
De curâ
boni nomi- מכסף

כב

מכסף ומוזהב חן טוב: עשיר ורש נפגשו עשה כלם 2

nis, misericordia, & fiducia in Deo: aliaque monita.

3 יהוה: ערום ראה רעהו יסתרו פתיים עברו ונענשו: 3 ונסתח

4 עקב ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים: צננים 4 ה

5 פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם: חנף 6

6 לנער על פי דרכו גם כיוקין לא יסור ממנה: עשיר 7

7 ברשים ימשול ועבד ליה לאיש מלוה: זורע עולה 8

8 יקצור יאנו ושבט עברתו יכלה: טוב עין הוא יברך 9

9 כי נתן מלחמו לדל: גרש לץ ויצא מדון וישבת דין י

10 יחירי וקלון: אהב טהור לב חן שפתיו רעהו מלך: עיני 11

11 יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בגד: אמר עצל ארי 13

12 בחוץ בתוך רחבות ארצה: שוחה עמקה פי זרות 14

13 זעום יהוה יפול שם: אולת קשורה בלב נער שבט טו

14 מוסר ירחיקנה ממנו: עשק דל להרבות לו נתן 16

15 לעשיר אך למחסור: הט אונף ושמע דברי חכמים 17

16 ולבה תשית לדעתי: כי נעים כי תשמרם בבטנה 18

17 יכנו יחדו על שפתיה: לחיות ביהודה מבטחה 19

18 יהודעתיה היום אף אתה: הלא כתבת לך שלשום כ

פלישים קרי

19 במעצות ודעת: להודיעך קשט אמרי אמרת להשיב 21

20 אמרים אמת לשלחך: אל תגול דל 22

21 כי דל הוא ואל תדכא עני בשער: כי יהוה יריב ריבם 23

22 וקבע את קבעיהם נפש: אל תתרע את בעל אף 24

23 ארחיו קרי ואת איש חמורת לא תבוא: פן תאלף ארחיו כח

24 ולקחת מוקש לנפשך: אל תהי בתקעי כף בערבים 26

25 משאות: אם אין לך לשלם למה יקח משכבך 27

26 מתחתך: אל תסג גבול עולם אשר עשו אבותיך: 28

27 חזית אישי מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב בל 29

28 יתיצב לפני חשכים: כי תשב ללחום את מושל בין כנא

*Cap. xxviii
Contra
luxum & ebrietatem.*

29 תבין את אשר לפניך: ושמת שפין בלעה אם בעל 2

נפש

3 נפש אתה : אל תתאו למטעמותיו ורוח לחם

4 כזבים : אל תיגע להעשיר מבינתך חרל :

ה התעוף עיניך בואיננו כי עשה יעשה לו כנפים ^{התעוף קרי}

6 כנשר ועיף השמים : אל תלחם את לחם יעף קרי

7 רע עין ואל תתאו למטעמותיו : כפי כמו שער

כנפשו כן הוא אכול ושתה יאמר לך ולבו כל עמך :

8 פתך אכלת תקיאנה ושתה דבריך הנעמים :

9 באזני כסיל אל תדבר כי יבון לשכל מליך : אל

11 תסג גבול עולם ובשרי תומים אל תבא : כי גאלם

12 חוק הוא יריב את ריבם אתך : הביאה למוסר לבך

13 ואזניך לאמרי דעת : אל תמנע מנער מוסר כי

14 תכנו בשכט לא ימור : אתה בשכט תכנו ונפשו

טו משאול תציל : בני אם חכם לבך ישמח לבי

16 גם אני : ותעלונה כליותי בדבר שפתיך מישרים :

17 אל יקנא לבך בחטאים כי אם ביראת יהוה כל היום :

18 כי אם יש אחרית ותקותך לא תכרת : שמע אתה

19 כבני וחכם ואשר בדרך לבך : אל תהי בסכאי יין

21 בזללי בשר למו : כי סבא וזולל יורש וקרעים

22 תלביש נומה : שמע לאביך זה ילדך ואל תבון כי

23 זקנה אמה : אמת קננה ואל תמכר חכמה ומוסר

24 ובינה : גול יגול אבי צדיק יולד חכם וישמח בו ^{גול ק' ויולד ק' ישמח קרי}

26 כה ישמח אביך ואמה ותגל יולדתך : תננה בני לבך לי

27 ועיניך דרכי תרצנה : כי שוחה עמוקה זונה ובאר ^{תצונה קרי}

28 צרה נכריה : אף היא כחתף תארב ובוגדים בארם

29 תוסיף : למי אזי למי אבוי למי מדונים למי שוח ^{פרונים קרי}

ל למי פצעים חנם למי חכללות עינים : למאחרים על

31 היין לבאים לחקור ממסך : אל תרא יין כי יתארם

32 ברייתן בבנים עינו יתהלך במישרים : אחריתו כנחש ^{כבוס קרי}

ישך

33 ישך וכצפוני יפרש: עיניך ידאו זרות ולכך ידבר
 34 תהפכות: והיית כשכב בלבים וכשכב בראש חבל:
 הכוני בל-חליתי הלמוני בל-ידעתי מתי אקייץ אוסיף לה
 אבקשנו עוד: אל-תקנא באנשי רעה ואל-תתאו כר
 להיורא אתם: כי-שד יהגה לבם ועמל שפתיהם
 2 תדברנה: בחכמה יבנה בית וכתבונה יתכונן
 3 וברעת חדרים ימלאו כל-הון יקר ונעים: גבר-חכם
 4 בעוז ואיש דעת מאמץ-כת: כי בתחבולות תעשה לך
 6 מלחמה ותשועה בלב יועץ: ראמור לאויל חכמות
 7 בשער לא יפתח פיהו: מחשב להרע לו בעל מזמות
 8 יקראו: זמת אולת חטאת ותועבת לארס לין:
 9 התרפית ביום צרה צר כחכה: הצל לקחים למותי
 11 ומטים להרג אם תחשוך: כי תאמר הן לא-ידענו
 12 זה הלא-תכן לבות הוא יבין ונצר נפשך הוא ידע
 והשיב לארס כפעלו: אכל בני דבש כי טוב ונפרת
 13 מתוק על-חכך: בן דעה חכמה לנפשך אם מצאת
 14 ויש אחרית ותקותך לא תכרת: אל תארב רשע לנזה טו
 צדיק אל תשדד רבצו: כי שבעו יפור צדיק וקם
 16 ורשעים יבשלו ברעה: בנפל אויבך אל תשמח
 17 וכן שלו אל יגל לכך: פן יראה יהוה ורע בעיניו והשיב
 18 מעליו אפו: אל תתחר במרעים אל תקנא ברשעים:
 19 כי לא תהיה אחרית לרענר רשעים ודעה: ירא את-כ
 21 יהוה בני ומלך עם שונים אל תתערב: כי פתאם יקום
 22 אדם ופיר שניהם מי יודע: גם אלרה לחכמים הכר
 23 פנים כממשפט בל-טוב: אמרו לרשע צדיק אתה יקבהו
 24 עמים יזעמוהו לאמים: ולמוכיחים יעם ועליהם תבוא כה
 ברכת טוב: שפתים ישק משיב דברים נכחים: הכן
 26 27 בחוץ מלאכתך ועתרה בשדה לך אחר ובנית ביתך:
 אל

Cap. xxiv.
 Sapientia
 incumben-
 dum: de que
 virtute &
 honestate
 colenda,
 varia pre-
 cepta.

28 29 אֵל־תְּהִי עַד־חֲנֹם בְּרַעַךְ וְהִפְתִּיתָ בְּשִׁפְתֶיךָ : אֶל־תֹּאמֶר
 כַּאֲשֶׁר עָשִׂה לִי כֵן אַעֲשֶׂה לּוֹ אִישׁ לֹאִישׁ כַּפְעֵלוֹ :
 ל עַל־שָׂדֶה אִישׁ־עֲצַל עֲבַדְתִּי וְעַל־כָּרֶם אָדָם חֹסֵר לֵב :
 31 וְהִנֵּה עָלֶיהָ כָּלוּ קַמְשׁוֹנִים כַּסּוֹ פָּנָיו חֲרָלִים וְגֵרִים אֲבָנָיו
 32 נִהְרָסָה : וְאַחֲזֶה אֲנִכִּי אִשִּׁית לְבִירְאִיתִי לְקַחְתִּי מוֹסֵר :
 33 מַעֲטַת שָׁנוֹת מַעֲטַת תְּנוּמוֹת מַעֲטַת חֲבָקִידִים לְשֹׁכֵב :
 34 וּבֵאֵמֶת הֵלֶךְ רִישׁוֹ וּמַחְסְרֵיךָ כַּאֲשֶׁר מִגֵּן :

Cap. xxv.
 Preceptade
 virtute,
 verborum
 figuris &
 parabolis
 adumbra-
 ta.

כה גַּם־אֵלֶּה מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר הֶעֱתִיקוּ אַנְשֵׁי חֻזְקָה
 2 מֶלֶךְ־יְהוּדָה : כְּבֹד אֱלֹהִים הַסֵּתֵר דְּבַר וּכְבֹד מַלְכִים
 3 חֶקֶר דְּבַר : שָׁמַיִם לְרוּם וָאָרֶץ לְעֵמֶק וְלֵב מַלְכִים
 ה 4 אֵין חֶקֶר : הַגּוֹ סִיגִים מִכֶּסֶף וַיִּצְאָ לְצַרְף כָּלִי : הַגּוֹ
 6 רָשַׁע לְפָנֵי־מֶלֶךְ וַיִּכּוֹן בְּצַדִּיק כַּסָּאוֹ : אֶל־תִּתְהַדָּר
 7 לְפָנֵי־מֶלֶךְ וּבִמְקוֹם גֵּרִים אֶל־תִּעַמֵּד : כִּי טוֹב אָמַר
 לֵךְ עָלֶיהָ הִנֵּה מִהַשְׁפִּילֶךָ לְפָנֵי נָרִיב אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ :
 8 אֶל־תִּצְאָ לְרֹב מֵהָר פֶּן מֵרֵת תַּעֲשֶׂה בְּאַחֲרִיתָהּ
 9 בַּהֲכָלִים אֶתְחַרְעֶךָ : רִיבֶךָ רִיב אֶת־רַעַךְ וְסוּר אַחֵר
 י אֶל־תִּגַּל : פֶּן־יִחַסְדֶּךָ שָׁמַע וּדְבַתְךָ לֹא תִשׁוּב :
 11 תְּפוּחֵי זָהָב בְּמִשְׁכִּיֹּת כֶּסֶף דְּבַר דְּבַר עַל־אִפְנָיו :
 12 נֹזֶם זָהָב וְחֹלִי כֶּתֶם מוֹכִיחַ חֵכֶם עַל־אֹזן שֹׁמְעֵת :
 13 כְּצִנֹּת־שֶׁלֶג בְּיוֹם קָצִיר צִיר נֶאֱמָן לְשִׁלְחוֹ וּנְפֹשׁ אֲדָנָיו
 14 יֵשִׁיב : נְשִׂאִים וְרוּחַ וְגִשָׁם אֵין אִישׁ מִתְהַלֵּל בְּמַתַּת
 טו שֶׁקֶר : כַּאֲרֵךְ אַפִּים יִפְתַּח קִצִּין וּלְשׁוֹן רָכָה תִּשְׁבֵּר
 16 גֵרִים : דְּבַשׁ מִצָּאת אֶכְלֵהּ פֶּן־תִּשְׁבַּעְנִי וְהִקְאֵתוּ :
 17 18 הֶקֶר רֹגֶל מִבֵּית רַעַךְ פֶּן־יִשְׁבַּעְךָ וּשְׁנֹאֶךָ : מִפִּיץ
 19 וְחָרְבוּחֵץ שָׁנוֹן אִישׁ־עֵנָה בְּרַעְיוֹ עַד שֶׁקֶר : שׁוֹרְעָה
 כּוֹרֵגֵל מוֹעֵדֶת מִבְּטַח בּוֹגֵד בְּיוֹם צָרָה : מַעֲרָה־כְּגֵרִי
 בְּיוֹם קָרָה חֲמִץ עַל־נֹתֵר וְשֵׁד בְּשָׂרִים עַל לְבָרֶע :
 21 אִם רַעֲב שְׁנֹאֶךָ הֵאֱכִילְהוּ לַחֵם וְאִם צָמָא הִשְׁקָהוּ מַיִם :

כי

22 כי גחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך :
 24 רוח צפון תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתר : טוב
 שבת על פנת גג מאשת מרונים ובית חבר : מים כה
 קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק :
 27 מעין נרפש ומקור משחת צדיק מט לפני רשע : אכל
 28 דבש הרבות לא טוב וחקר כבדס כבוד : עיר פרוצה
 אין חומה איש אשרי אין מעצר לרוחו : כן א
 וכמטר בקציר כן לא נאווה לכסיל כבוד : כצפור
 לגוד כדרור לעוף כן קללת הנם לא תבא : שוט
 לסוס מתג לחמור ושבת לנו כסילים : אל תען כסיל
 כאולתו פן תשוה לו גם אתה : ענה כסיל כאולתו
 פן יהיה חכם בעיניו : מקצה רגלים חמס שתה שלח
 דברים ביד כסיל : דליו שקים מפסח ומשל בפי
 כסילים : כצורר אבן במרגמה כן נותן לכסיל כבוד :
 חוח עלה ביד שבור ומשל בפי כסילים : רב מחולל
 כל ושכר כסיל ושכר עברים : ככלב שב על קאו
 כסיל שונה באולתו : ראית איש חכם בעיניו תקוה
 לכסיל ממנו : אמר עזר שחל בדרך ארי בין
 הרחבות : הדלת תסוב על צירה ועצל על משתו :
 טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל פיו : חכם טו
 עצל בעיניו משבעה משיבי טעם : מחזיק באוני כלב
 עבר מתעבר על ריב לא לו : כמתלהלה הירה זקים
 חצים ומות : כן איש רמה ארת רעהו ואמר הלא
 משחק אני : כאפס עצים תכבה אש ובאין נרגן ישתק כ
 מרון : פחם לגחלים ועצים לא שואיש מרונים לחרחר
 ריב : דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חררי בטן :
 כסף סיגים מצפה על חרש שפתים דלקים ולברע :
 בשפתו ינכר שונא ובקרבוישית מרמה : כן יחנן כת

מרונים קרי

Cap. xxvi.
 Paroemia
 ejusdem ge-
 neris: &
 gnoma ver-
 bis insignes
 ac similitu-
 dinibus
 illustres.

מרונים קרי

בשפתו קרי

קולו

26 קולו אל תאמרו כי שבע תועבות בלבו: תפסרה

27 שנאה במשאון תגלה רעתו בקהל: כרה שחת בה

28 יפל וגלל אבן אליו תשוב: לשון שקר ישנא דכיו ופה

א כו חלק יעשה מרחה: אל תתהלל ביום מחר כי לא

Cap. xxvii.
Pulchra
monita, ad
vitam
moresque
sancte effor-
mandos, &
ad veram
sapientiam
acquiren-
dam perti-
nentia.

2 תדע מה ילד יום: יהללך זר ולא פיך נכריו אל

3 שפתיך: כבר אבן ונטל החול וכעס אביל כבר

4 משניהם: אכזריות חמה ושטף אף ומי יעמד לפני

ה קנאה: טובה תוכחת מגלה מאהבה מסתרת:

7 6 נאמנים פצעי אוהב ונעתרות נשיקות שונא: נפש

שבעה תבוס נפרת ונפש רעבה כל מר מחוק:

9 8 בצפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו: שמן

י וקטרת ישמח לב ומתק רעהו מעצרת נפש: רעה

יחידה ורעה אביך אל תעזב ובית אחיך אל תבוא ביום אירך

11 טוב שכן קרוב מאח רחוק: חכם בני ושמה לבי

12 ואשיבה חרפי דבר: ערום ראה רעה נסתר פתאים

13 עברו נענשו: קח בגדו כי ערב זר ובעד נכריה

14 חבלהו: מברך רעהו בקול גדול בבקר השמים

טו קללה תחשב לו: דלף טורד ביום סגור ואשרת

16 מדונים נשתורח: צפניה צפן רוח ושמן ימינו מרינס קרי

17 יקרא: ברזל בברזל יחר ואיש יחר פני רעהו:

19 18 נצר תאנה יאכל פריה ושמר אדניו יכבד: כמים

כ הפנים לפנים בין לב האדם לאדם: שאול ואברה לא ואכדון קרי

21 תשבענה ועיני האדם לא תשבענה: מצרף לכסף

22 וכור לזהב ואיש לפי מהללו: אם תכתוש את האביל

במכתש בתוך הריפות בעלי לא תסור מעליו אולתו:

24 23 ידע תדע פני צאנך שית לכה לעדרים: כילא לעולם

כה חסן ואסנור לרור רור: גלה חציר ונראה דשא ורור קרי

26 ונאספו עשמות הרים: כבשים ללבושך ומחיר שדרה הש' רגושה

עתורים

עתודים: וריו חלב עזים ללחמך ללחם ביתך וחיים 27

לנערותך: נסו ואין דרך רשע וצדיקים ככפיר כח

Cap. xxix.
De monito-
re ferendo,
justitiâ co-
lenda: de
adulatione,
paupertate,
furto.

יבטח: בפשע ארץ רבים שריה וכאדם מבין ידע בן 2

אריך: נבר רשוע שק דלים ממטר סחף ואין לחם 3:

עזבי תורה יהללו רשע ושמרי תורה יתגרוכם 4:

אנשי רע לא יבינו משפט ומבקשי יהוה יבינו כל 5:

טוב דש הולך בתמו מעקש דרכים והוא עשיר: נוצר 6

תורה בן מבין ורעה זוללים יכלים אביו: מרבה הונו 8

בנשך ובתרבות לחונן דלים יקבצנו: מסיר אנו משמע 9 יחיד

תורה גם תפלתו תועבה: משנה ישרים בדרך רעי 1

בשחותו הוא פול ותמימים ינחלו טוב: חכם בעיניו 11

איש עשיר ורל מבין יחקרנו: בעלץ צדיקים 12

רבה תפארת ובקום רשעים יחפש אדם:

מכסה פשעיו לא יצליח ומורה ועוב ירחם 13:

אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לבו יפול 14

ברעה: ארי נהם ורב שוקק מושל רשע 15

על עם דל: נגיד חסר תכונות ורב 16

ד' וזירא מעשקות שנאי בצע יאריך ימים: אדם 17 יחיד

עשק בדם גפוש ערבור ינוס אל יתמכרו בו: הולך 18

תמים וישע ונעקש דרכים יפול באחת: עבר אדמתו 19

ישבע לחם ומרדף ריקים ישבע ריש: איש אמונות כ

רב ברכות ואין להעשיר לא ינקה: הכר פנים לא 21

טוב ועל פת לחם יפשע נבר: נבהל להון איש רע 22

עין ולא ידע כי חסר יבאנו: מוכיח אדם אחרי חן 23

ימצא ממחליק לשון: גוזל אביו ואמו ואמר אין 24

פשע חבר הוא לאיש משחית: רחב נפש יגרה מדון כה

ובטח על יהוה ירשן: בוטח בלבו הוא כסיל והולך 26

בחכמה הוא ימלט: נותן לרש אין מחסוד ומעלים 27

עיניו

28 עיניו רב מארות: בקום רשעים יסתר אדם ובאברם

Cap. xxix,
De monito-
re ferendo,
justitiā co-
lenda: de
adulatione,
paupertate,
furto.

כט ידבו צדיקים: איש תוכחות מקשה ערף פתע ישבר

2 ואין מרפא: ברבות צדיקים ישמח העם ובמשל רשע

3 יאנח עם: איש אהב חכמה ישמח אביו ורעה זונות

4 יאבדהון: מלך במשפט יעמוד ארץ ואיש תרומות

ה יתחסנה: גבר מחליק על רעהו רשת פורש על

6 7 פעמיו: בפשע איש רע מוקש וצדיק ירוץ ושמח: ידע

8 צדיק דין דלים רשע לא יבין דעת: אנשילצון יפחו

9 קריה וחכמים ישיבו אף: איש חכם נשפט את איש

י אויל ורגזו שחק ואין נחת: אנשי דמים ישנאו רגזם

11 וישרים יבקשו נפש: כל רוחו יוציא כסיל וחכם

12 באחור ישבחנה: משל מקשיב על דבר שקר כל

13 משרתיו רשעים: רשואיש תככים נפגשו מאר

14 עיני שניהם יהורו: מלך שופט באמת דלים כסאו

טו לער יבון: שבט ותוכחת יתן חכמה ונער משלה

16 מביש אמו: ברבות רשעים ידבה פשע וצדיקים

17 במפלתם יראו: יסר בנגד ויעחך ויתן מערנים לנפשה:

18 19 באין חזון יפרע עם ושמר תורה אשרהו: בדברים לא

כ יוסר עבד כייבין ואין מענה: חזית איש אין בדבריו

21 תקוה לכסיל ממנו: מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה

22 23 מנון: איש אף גרה מרון ובעל חמה רב פשע: גאות

24 אדם תשפילנו ושפל רוח יתמך כבוד: חולק עם גנב

כה שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד: חרדת אדם יתן

26 מוקש ובוסח ביהוה ישגב: רבים מכקשים פני מושל

27 ומיהוה משפט איש: תועבת צדיקים איש עול

א ל ותועבת רשע ישר דרך: דבריו אגורבין

י קה חמשה נאם הגבר לאיתא לאיתא לואכל:

כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי: ולא למדת

Cap. xxx.
Continen-
tur hoc ca-
pite senten-
tia quadam
obscuriores

חכמה

מח א B b b b

4 חכמה ורעת קדשים ארע: מי עלה שמים וירר מי

& arcani
sensus, per
anigmata
& gryphos
adombra-
ta.

אסף רוח בחפניו מי צרר מים בשמלה מי הקים

כל אפסי ארץ מה שמו ומה שם בנו כי תרע: כל ה

אמרת אלוה צרופה מגן הוא לחסים בו: אל תוסף

7 על דבריו פן יוכיח בך ונכזבת: שתים

8 שאלתי מאתך אל תמנע ממני בטרים אמות: שוא

ודבר כזב הרחק ממני ראשו עשר אל תתן לי

9 הטריפני לחסחקי: פן אשבע וכחשתי ואמרת מי

פתח באחנה

יהוה ופן אורש וגנבתי ותפשתי שם אלהי:

אל תלשן עבד אל אדוני פן יקללך

חרוני קרי

11 ואשמח: דור אביו יקלל ואת אמו לא יברך: דור

12 טהור בעיניו ומצארו לא רחץ: דור מה רמו עיניו

13 ועפעפיו ינשאיו: דור חרבות שניו ומאכלות

14 מתלעתיו לאכל עניים מארץ ואביונים מארס:

סגול באחנה

ל עלוקה שתי בנות ה' הב שלוש הנה טו

ב זקרא

16 לא תשבענה ארבע לא אמרו הון: שאול ועצר רחם

פתח באחנה

17 ארץ לא שבעה מים ואש לא אמרה הון: עין תלעג

18 לאב ותבז ליקהת אס יקרוה ערבי נחל ויאכלוה בני

19 נשר: שלשה המה נפלאו ממני

וארבעה קרי

20 וארבע לא ידעתים: דרך הנשר בשמים דרך נחש

עלי צור דרך אניה בלבים ודרך גבר בעלמה: כן כ

דרך אשה מנאפרת אכלה ומחתה פיה ואמרה לא

21 תחת שלוש רגזה ארץ ותחת פעלתי און:

סגול באחנה

22 ארבע לא תוכל שאת: תחת עבד כי ימלוך ונבל

23 כי ישבע לחם: תחת שנואה כי תבעל ושפחה כי

24 תירש גברתה: ארבעה הם קמני ארץ

והמה חכמים מחכמים: הנמלים עם לא עזו כינו כה

26 בקיץ לחמם: שפנים עם לא עצום וישימו בסלע

ביתם

27 ביתם: מלך אין לארבה ויצא חצץ כלו: שממית
בידים תתפש והיא בהיכלי מלך:

29 שלשה המה מיטיבי צער וארבעה מטבי

31 ל לכת: לישגבור בבהמה ולא ישוב מפני כל: ורזר

32 מתנים אור תישומלך אלקום עמו: אם נבלת

33 בהתנשא ואם זמורת יד לפה: כי מיין חלב יוציא

חמאה ומיין אף יוציא דם ומיין אפים יוציא ריב:

דברי למואל מלך משא אשר יסרתו

Cap. xxxi.
Ex ore ma-
tris que-
dam mo-
net: tan-
demque
mulieris
optima ef-
figiem o-
mnibus nu-
meris abso-
lutam ex-
hibet.

לא

2 אמו: מה ברי ומה בר בטני ומה בר נדרי: אל

4 תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכין: אל למלכים

א קרי ה למואל אל למלכים שתויין ולרוזנים או שכר: פך

6 ישתה וישכח מחקק וישנה דין כל בני עני: תנו שכר

7 לאוכד ויין למרי נפש: ישתה וישכח רישו ועמלו לא

8 יזכר עור: פתח פיך לאלם אל דין כל בני חלופ:

9 פתח פיך שפט צדק ודין עני ואביון:

11 יאשתחיל מימצא ורחק מפנינים מכרה: בטח

12 בה לב בעלה ושלל לא יחסר: גמלתהו טוב ולא רע

13 כל ימי חייה: דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ

14 כפיה: היתה כאניות סוחר מרחק תביא לחמה:

טו ותקם בעור לילה ותתן טרף לביתה וחק

16 לנערתייה: זממה שרה ותקחהו מפרי כפיה

17 נטע כרם: חגרה בעוז מתניה ותאמץ ^{נשעה קרי}

18 זרועתייה: טעמה כי טוב סחרה לא יכבה

19 כליל נרה: ידיה שלחה בפישור וכפיה ^{כלילה קרי}

כתמכו פלך: כפה פרשה לעני וידיה שלחה

21 לאביון: לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה

22 לבש שנים: מרבדים עשתה לה ששוארנמן לבושה:

23 נורע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ: סדין

עשתה Bbbb 2 מח ב

משלי לא 31. CAP.

עשתה ותמכר וחגור נרתנה לפנעני: עזוהרה כה
 לבושה ותשחק ליום אחרון: פיה פתחה בחכמה 26
 ותורת חסד על לשונה: צופיה הילכות ביתה ולחם 27
 עצלות לא תאכל: קמו בניה ויאשרוה בעלה 28
 ויהללה: רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה: 29
 שקר החן והבל היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל: ל
 תגדלה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה: 30

הליכות קרי

חוק

מבום מסוקים של ספר משלי • חטע מאות וחמשה עשר • ותשר דכורה
 סימן • וסדריו שמונה • אן חלק לבטח דרכן מימ :

LIBER JOBI,
HEBRAICE איוב

CAPUT I. א

Jobi descriptio: ejusque prima tentatio, amissis facultatibus, & liberis.

היה בארץ עוין איוב שמו והיה והאיש איש

הוא תם וישר וירא אלהים וסר מדע :

2 וילדו לו שבעה בנים ושלוש בנות: ויהי מקנהו שבעת

אלפי צאן ושלשת אלפי גמלים וחמש מאות צמר

בקר וחמש מאות אתונות ועבדה רבה מאד ויהי

4 האיש ההוא גדול מכל בני קדם: והלכו בניו ועשו

משתה בית איש ומושלחו וקראו לשלשת אחיהם

ה לאכל ולשתות עמם: ויהי כי הקיפו ימי המשתה

וישלח איוב ויקדשם והשפים בבקר והעלה עלות

מספר כלם כי אמר איוב אולי חטאו בני וברכו אלהים

6 בלבכם ככה יעשה איוב כל הימים: ויהי היום ויבאו

בני האלהים להתיצב על יהוה ויבוא גם השטן

7 בתוכם: ויאמר יהוה אל השטן מאין תבא ויען השטן

8 את יהוה ויאמר משוט בארץ ומהתהלך בה: ויאמר

יהוה אל השטן השמת לבך על עבדי איוב כי אין

כמהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מדע :

9 ויען השטן את יהוה ויאמר החנם ירא איוב אלהים:

הלא את שבת בערו ובעד ביתו ובעד כל אשר לו

11 מסביב מעשה ידיו ברכת ומקנהו פרץ בארץ: ואולם

שלח נא ידך ונע בכל אשר לו אם לא על פניך

12 יברכך: ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר לו בידך

רק אליו אל תשלח ידך ויצא השטן מעם פני יהוה:

13 ויהי היום ובניו ובנותיו אכלים ושתים יין בבית אחיהם

14 הַבְּכוֹר׃ וּמִלֶּאֱךָ בָּא אֱלֹהֵי אִיּוֹב וַיֹּאמֶר הַבְּקָר הִיוּ חֲרָשׁוֹת
 וְהָאֲתָנֹת רֵעוֹת עַל־יְדֵיהֶם׃ וְתַפֵּל שָׁבָא וְתַקְחֶס וְאֶת־טו
 הַנְּעָרִים הִכּוּ לְפִי־חָרֵב וְאִמְלֹטָה רַק־אֲנִי לְבִדִּי לַהֲגִיד
 16 לְךָ׃ עוֹד יִזְהַ מְדַבֵּר וְזֶה בָּא וַיֹּאמֶר אֱשֶׁאֱלֹהִים נִפְלְאָה
 מִן־הַשָּׁמַיִם וְתִבְעַר בַּצָּאֵן וּבַנְּעָרִים וְתֹאכַלְסִם וְאִמְלֹטָה
 17 רַק־אֲנִי לְבִדִּי לַהֲגִיד לְךָ׃ עוֹדִי זֶה מְדַבֵּר וְזֶה בָּא וַיֹּאמֶר
 כְּשָׂרִים שָׁמוּ שְׁלֹשָׁה רֵאשִׁים וַיִּפְשְׁטוּ עַל־הַגְּמָלִים
 וַיִּקְחוּסִם וְאֶת־הַנְּעָרִים הִכּוּ לְפִי־חָרֵב וְאִמְלֹטָה רַק־אֲנִי
 18 לְבִדִּי לַהֲגִיד לְךָ׃ עַד זֶה מְדַבֵּר וְזֶה בָּא וַיֹּאמֶר בְּנִיךָ
 וּבָנוֹתֶיךָ אָכְלִים וְשֹׂתִים יַיִן בְּבֵית אֲחֵיהֶם הַבְּכוֹר׃
 וְהִנֵּה רוּחַ גְּדוּלָה בָּאָהּ מֵעֵבֶר הַמְּדַבֵּר וַיַּעַבְרָרְבָע
 19 פְּנוֹת הַבַּיִת וַיִּפֹּל עַל־הַנְּעָרִים וַיָּמוּתוּ וְאִמְלֹטָה רַק־
 אֲנִי לְבִדִּי לַהֲגִיד לְךָ׃ וַיִּקַּס אִיּוֹב וַיִּקְרַע אֶת־מַעְלוֹ וַיִּגְזַח
 21 אֶת־רֹאשׁוֹ וַיִּפֹּל אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר עֲרִם יִצְתִּי מִבֶּטֶן
 אִמִּי וְעֵרֶם אֲשׁוּב שָׁמָּה יְהוֹרֵז נִתֵּן וַיְהוֹרֵז לִקְחָהּ יְהִי שֵׁם
 22 יְהוָה מְבֹרָךְ׃ בְּכָל־זֹאת לֹא־חָטָא אִיּוֹב וְלֹא־נָתַן

חסרא

Cap. II.
 Eiusdem
 altera tenta-
 tio, in
 proprio cor-
 pore: cui
 accedit
 impia uxo-
 ris sugges-
 tio.

חַפְּלָה לַאֱלֹהִים׃ וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְנֵי־א
 הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב עַל־יְהוָה וַיָּבֹא גַם־הַשָּׁטָן בְּתוֹכָם
 2 לְהִתְיַצֵּב עַל־יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־הַשָּׁטָן אֵימָזָה
 תָּבֹא וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת־יְהוָה וַיֹּאמֶר מִשֵּׁט בְּאָרֶץ
 3 וּמִהִתְהַלֵּךְ בָּהּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־הַשָּׁטָן הֲשִׁמְתָּ לְכַף־
 אֶל־עַבְדִּי אִיּוֹב כִּי־אֵין כְּמֹהוּ בְּאָרֶץ אִישׁ תָּם וַיִּשֶׁר יְרֵא
 אֱלֹהִים וְסָר מֵרַע וְעָרְנוּ מַחֲזִיק בְּתַמְתּוֹ וְתַסִּיתָנִי בּוֹ
 4 לְבַלְעוֹ חֲנָם׃ וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת־יְהוָה וַיֹּאמֶר עוֹד בְּעַד־
 עוֹד וְכָל־אֲשֶׁר לְאִישׁ יִתֵּן בְּעַד־נַפְשׁוֹ׃ אֲגַלֵּם שְׁלַחַנָּא ה
 יָדְךָ וְנָע אֶל־עַצְמוֹ וְאֶל־בְּשָׂרוֹ אִסְלָא אֶל־פְּנֶיךָ בִּרְכֶךָ׃
 6 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־הַשָּׁטָן הֲנִנוּ בִּידְךָ אֶךָ אֶת־נַפְשׁוֹ שָׂמֵר׃
 7 וַיִּצְאֵה הַשָּׁטָן מֵאֶרֶץ פְּנֵי יְהוָה וַיִּךְ אֶת־אִיּוֹב בַּשַּׁחֲזַי רַע

מכף

8 מכף רגלו עד קדקדו: ויקח לו חרש להתגדר בו
 9 והוא ישב בתוך האפר: ותאמר לו אשתו ערך
 10 מחזיק בתמתך בדרך אלהים ואת: ויאמר אליה כדבר
 אחרת הנבלות תדברי גם את הטוב נקבל מאת
 האלהים ואת הרע לא נקבל בכל זאת לא חטא איוב
 בשפתיו:

11 וישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה הזאת הבאה
 עליו ויבאו איש ממקומו אליפו התימני ובלדד השוּחִי
 וזופר הנעמתי ויועדו יחדו לבוא לגור לו ולנחמו:
 12 וישאו את עיניהם מרחוק ולא הכירוהו ישאו קולם
 ויכבו ויקרעו איש מעלו ויזרקו עפר על ראשיהם
 13 השמימה: וישבו אתו לארץ שכעת ימים
 ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר כי ראו כי
 14 גדל הכאב מאד: אחרי כן פתח איוב את פיו
 ויקלל את יומו:

Cap. III.
 Job dete-
 statur diem
 nativitatis
 suae, lau-
 dat mor-
 tem ut bo-
 nam, nec
 vitam
 hanc ho-
 minum per
 seipsam
 magnopere
 expeten-
 dam aut
 amandam
 esse docet.

2 ויען איוב ויאמר: יאבד יום אולד בו והלילה אמר
 3 הררה גבר: היום ההוא יהי חשך אל ידרשהו
 4 האלה ממעל ואל תופע עליו נהרה: ואלהו חשך
 5 וצלמורת תשכן עליו עננה יבעתהו כמרירי יום:
 6 הלילה ההוא יקחהו אפל אל יחד בימי שנה במספר
 7 ירחים אל יבא: הנה הלילה ההוא יהי גלמוד אל תבוא
 8 רננה בו: יקבהו אררי יום העתידים ערר לו ירתן:
 9 יחשכו כוכבי נשפו יקר לאור ואין ואל יראה בעפעפי-
 10 י שחר: כי לא סגר דלתי בטני ויסתר עמל מעיני:
 11 למה לא מרחם אמורת מבטן יצאתי ואגוע: מדוע
 12 קדמוני ברכים ומה שדים כי אינק: כיעתה שכבתי
 13 ואשקוטי שנת איונינוח לי: עם מלכים ויעצי ארץ
 14 הבנים חרבות למו: או עם שרים זהב להם הסמלאים
 בתיהם

16 בתיהם כסף: או כנפל טמון לא אהיה כעללים לא
 17 ראו אור: שם רשעים חדלו רגזו שם ינחו יגיעי כח:
 18 יחד אסירים שאננו לא שמעו קול נגש: קטן וגדול
 19 שם הוא ועבד חפשי מאדניו: למה יתן לעמל אור כ
 20 וחיים למרי נפש: המחכים למורת ואיננו ויחפרהו
 21 ממטמונים: השמחים אלי גיל ישיש כי ימצאו קבר:
 22 לנכר אשר דרכו נסתרה ויסך אלוה בערו: כי לפני
 23 לחמי אנחתי תבא ויתבו כמים שאנתי: כי פחד כה
 24 פחדתי ויאתיני ואשר יגרת יבא לי: לא שלותי
 25 ולא שקטתי ולא נחתי ויבא רגז:

2 א ויען אליפו התימני ואמר: הנסה דברך
 3 אלק תלאה ועצר במליך מי וכל: הנה יסרת רבים
 4 וידים רפות תחזק: כושל יקימון מליך וברבים
 5 כרעות תאמץ: כי עתה יתבוא אליך ותלא רגעי עדיך ה
 6 ותבהל: הלא יראתך כפלתך תקותך ותם דרכך:
 7 זכר נא מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחרו: כאשר
 8 ראיתי חרשי און וזרעי עמל יקצרהו: מנשמת אלוה
 9 יאברו ורוח אפו יכלו: שאנת אריה וקול שחל ושני
 10 כפירים נתעו: ליש אבד מבלי טרף ובני לביא
 11 יתפררו: ואלי דבר יגנבו ותקח אזני שמין מנרו:
 12 בשעפים מחזיונות לילה בנפל תרדמה על אנשים:
 13 פחד קראני ורעה ורב עצמותי הפחיד: ורוח על פני
 14 יחלף תסמר שערתי בשרי: יעמד ולא אכיר מראהו
 15 תמונה לנגד עיני הממה וקול אשמע: האנוש מאלוה
 16 יצדק אם מעשהו יטהר גבר: הן בעבדיו לא יאמין
 17 ובמלאכיו ישים תהלה: אף שכני בתי חמר אשר
 18 בעפר יסודם יכאוס לפני עש: מבקר לערב יברו כ
 19 מבלי משים לנצה יאברו: הלא נסע יתוסכם מורתו
 20 ולא

Cap. IV.
 Amicorum
 disceptatio-
 nibus &
 suspicio-
 nibus exerce-
 tur. Eli-
 phaz pri-
 mum insit.
 Docet
 Deum fidu-
 ciam esse
 eorum, qui
 timent
 ipsum; at-
 que cum eo
 contendere
 per impa-
 tientiam,
 nefas esse.

Cap. V.
Variis ar-
gumentis
suadet pa-
tenciam
& fidem.

א הוֹלָא בַחֲכָמָה: קִרְאֵנָא הִישְׁעוּנְךָ וְאֵל־מִי מִקְרָשִׁים
 2 תִּפְנֶה: כִּי לֵאשׁוּל יִהְיֶה כְּעֹשׂוֹפֶתֶה תִּמִּית קִנְאָה:
 3 4 אֲנִי רֵאִיתִי אֲשֶׁר מִשְׁרִישׁוֹ אֶקֶב וְנֹהוּ פִתְאֵם: יִרְחֲקוּ
 ה בְּנֵי מִישַׁע וְיִדְכְּאוּ בְשַׁעַר וְאֵין מִצִּיל: אֲשֶׁר קִצְרוּ
 רֵעֵב יֹאכֵל וְאֵל־מִצְנִים יִקְחֵהוּ וְשֹׂאֵף צִמִּים חִילֵם:
 6 כִּי לֹא־יֵצֵא מֵעַפְרֵהוּ אֲוֹן וּמִדָּמָה לֹא־יֵצֵחַ עֵמֶל:
 7 8 כִּי אֲדָם לַעֲמֵל יוֹלֵד וּבְנֵי רֵשָׁף יִגְבִּיהוּ עוֹף: אֲוֹלָם
 אֲנִי אֲדַרְשׁ אֵל־אֵל וְאֵל־אֱלֹהִים אֲשִׁים
 9 דְּבַרְתִּי: עֲשֵׂה גְדֻלוֹת וְאֵין חֶקֶר נִפְלְאוֹת עַד־אֵין
 י מִסֵּפֶר: הִנֵּתָן מִטֵּר עַל־פְּנֵי אֶרֶץ וְשִׁלַּח מַיִם עַל־פְּנֵי
 11 חוּצוֹת: לְשׁוֹם שְׁפֵלִים לְמַרוֹם וְקוֹדְרִים שִׁגְבוּ יֵשַׁע:
 12 מִפֶּר מַחֲשָׁבוֹת עֲרוּמִים וְלֹא־תַעֲשֶׂנָה יְדֵיהֶם תּוֹשִׁיָה:
 13 14 לִכְרַח חֲכָמִים בְּעַרְמָם וְעֵצָת נִפְתָּלִים נִמְהָרָה: יוֹמָם
 טו יִפְגְּשׁוּ חֲשָׁד וְכִלְיָה יִמְשְׁשׁוּ בְצַהֲרִים: וְיֵשַׁע מַחֲרֵב
 16 מִפִּיהֶם וּמִדַּחֲקֵי אֲבִיוֹן: וְתִהְיֶה לְבַל תִּקְוֶה וְעַל־תָּה
 17 קִפְצָה פִּירָה: הִנֵּה אֲשֶׁר־אֲנֹשׁ יוֹכִיחֵנִי אֱלֹהֵי וּמוֹסֵר
 18 שְׂדֵי אֵל־תִּמְאָם: כִּי הוּא יִכְאִיב וְיַחֲבֹשׁ יִמְחִץ וְיִדוּ וְיִדוּ קִנְיָ
 19 תִּרְפִּינָה: בְּשֵׁשׁ צָרוֹת יִצִּילְךָ וּבִשְׁבַע לֹא־יִגַּע בְּךָ
 20 כֹּרֶע: בְּרַעַב פֶּדֶךָ מִמּוֹת וּבְמִלְחָמָה מִיַּד חֶרֶב: בְּשׁוֹט
 22 לְשׁוֹן תַּחֲבֹא וְלֹא־תִירָא מִשׁוֹד כִּי יָבוֹא: לְשׁוֹר וּלְכַפֵּן
 23 תִּשְׁחַק וּמַחֲיֵת הָאֶרֶץ אֵל־תִּירָא: כִּי עַם־אֲבֵנֵי הַשָּׂדֶה
 24 בְרִיתְךָ וְחַיֵּת הַשָּׂדֶה הַשְּׁלֵמָה לְךָ: וְיִדְעַת כִּי־שְׁלוֹם
 כה אֶהְלֶכְךָ וּפְקֻדַת נֹךְ וְלֹא־תַחֲטֵא: וְיִדְעַת כִּי־רַב זִרְעֶךָ
 26 וְצִאֲצִיִךָ כְּעֵשֶׂב הָאֶרֶץ: תִּבּוֹא בְכֹלֵךְ אֵלֶיךָ כִּבְר
 27 כְּעֵלוֹת גְּרִישׁ בְּעֵתוֹ: הִנֵּה־זֹאת חֶקְרֵנּוּהָ כִּן־הִיא
 שְׂמֵעָנָה וְאֶתְּהָ רַע לְךָ:

Cap. VI.
Fobus de
impatencia
admonitus.

וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: לוֹ־שִׁקּוֹל יִשְׁקַל כְּעֵשׂוֹהֵי־תִי
 2 וְהִתִּי
 3 בְּמֵאזְנִים יִשְׂאוּ־יָחַד: כִּי־עֲתָה מַחֹר יָמַי־יִכְבֵּד
 על

4 על כן דברי לעו : כי חצי שדי עמדי אשר חמתם
 שתה רוחי בעותי אלוה יערכוני : הנהק פרא ה
 6 עלי דשא אס ינעה שור על בלילו : היאכל
 תפל מבלי מלה אס יש טעם בריר חלמות :
 7 מאנה לנגוע נפשי המה כדוני לחמי : מי יתן תבוא
 9 שאלתי ותקורתי יתן אלוה : ויאל אלוה וידכאני
 11 הגרירו ויבצעני : ותהי עודי נחמתיו ואסלדה בחילה
 12 לא יחמול כילא כחדתי אמרי קדוש : מה כחי
 13 כי איהל ומח קצי כי אארך נפשי : אס כח
 14 אכנים כחי אס בשרי נחוש : האס אין עזרתי
 16 בי ותושיה נדחה ממני : למס מרעהו חסד ויראת
 שדי יעזוב : אחי בגרו כמו נחל כאפיק נחלים טו
 יעברו : הקדרים מני קרח עלימו יתעלם שלג :
 17 בעת יזרבו נצמתו בחמו נדעכו ממקומם : ילפתו
 19 ארחות דרכם יעלו בהתהו ויאכרו : הביטו
 ארחות תמא הליכות שבא קודלמו : בשו ב
 21 כי בטח באו עדיה ויחפרו : כי עתה הייתם לא
 22 תיראו חתת ותיראו : הכי אמרתי הבולי ומכחכם
 שחרו בערי : ומלטוני מיד צרו מיד עריצים תפרוני :
 24 הורוני ואני אחרי שומה שנית הבינו לי : מה נמרצו כח
 אמרי ישר ומה יוכיח הוכח מפם : הלהוכח מלים
 27 תחשבו ולרוח אמרי נואש : אף על יתום תפילו
 ותכרו על דיעכם : ועתה הואיל ופנו בי ועל פניכם
 29 אס אכזב : שבונא אל תהי עולרה ושבי עור צדקי
 31 בה : הישב לשוני עולה אס חכי לא יבין הוורת : ל
 32 הלא צבא לאנוש על ארץ וכימי שכיר ימיו :
 33 כעבד ישאף צל וכשכיר יקורה פעלו :
 34 הנחלתי לי ירחי שונה ולי לורת עמל מנו לי : אס
 שכבתי

admonitus,
 purgat sese
 ab isto cri-
 mine, ne-
 que enim
 se fastidire
 divinam
 discipli-
 nam, aut
 pra mollitie
 animo desi-
 cere, sed
 terrores, &
 angustias,
 & luctam
 fidei pati:
 atque in
 hoc animi
 astu ad
 Deum su-
 spirat, ac
 libertatem
 filiorum
 anhelat.
 Amicis
 deinde ac-
 cusationem
 reponit, eo-
 que deserti
 officii incu-
 sat.
 Cap. VII.
 Ad Deum
 directa
 oratione,
 defendit at-

א על
 קרי
 3

que expli-
cat votum
suum:
iterumque
vanitatem
vite docet,
ut que nihil
in ea sit,
quod dili-
gere nos
eam sua-
deat: &
afflictio-
num mole
oppressus
iterum
gemit,
estuat, &
pro modo
temporum
ac spiritus,
veluti in
tenebris
colluctatur.

רמה ומלעיל

Cap. VIII.
Bildad Fo-
bi in dicen-
do liberta-
tem incre-
pat: atque
iustitiam
Dei in his
ipsis casti-
gationibus
ostendit, &
testimoniis
ac exemplis
probat:
eunctam-
que dispu-
tationem
Jobo ap-
plicat.

שכבהתי ואמרת מתי אקום ומדד ערב ושבעתי
ונוסקה נדרים ערי נשף: לבש בשרי רמה וניש עפר עורי רגע
6 7 וימאס ימיקלו מני ארג ויכלו באפס תקוה: זכר כי
8 רוח חיי לא תשוב עיני לראות טוב: לא תשורני עין
9 ראי עיניך בי ואיני: בלה ענווילך בן יורד שאול לא
ייעלה: לא ישוב עוד לביתו ולא יכירנו עוד מקומו:
11 גם אני לא אחשך פי אדברה בצר רוחי אשיחה במר
12 נפשי: היס אני אסתנין כי תשים עלי משמר: כי
14 אמרתי תנחמני ערשי ישא בשיחי משכבי: וחתתני
טו בחלמות ומחוינות תבעתני: ותבחר מחנק נפשי
16 מות מעצמותי: מאסת לא לעלם אחיה חדל ממני
17 כיהבל ימי: מה אנוש כי תגדלנו וכי תשית אליו
18 19 לכה: ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו: כמה לא
כ תשעה ממני לא תרפני עד בלעירקי: חטאתי מה
אפעל וליך נצר האדם למה שמתני למפגע לך
21 ואהיה עלי למשא: ומרו לא תשא פשעי ותעביר
את עוני כי עתה לעפר אשכב ושחרתני ואיני:

אח

ויען בלדד השוחי ויאמר: ער-אן
3 תמלל-אלה ורוח כביר אמרי פיך: האל יעור
4 משפט ואם שדי יעור צדק: אם כנעך חטאו לו
ה וישלחם ביד פשעם: אם אתה תשחר אל-אלואל
6 שדי תתחנן: אם יזך וישר אתה כי עתה יעור עליך
7 ושלם נורת צדקך: והיה ראשיתך מצער ואחריתך
8 ישגה מאד: כי שאל נגה לדור רישון וכונן לחקר
אבותם: כירתמול אנהנו ולא נדע כי צר ימינו
עלי ארץ: הלא הם יורוך יאמרו לך ומלכם יוציאו
מלים: היגאה גמא בלא בצה ישגא אחו בלימים:
12 13 עדנו באבו לא יקטף ולפני כל חציר יבש: בן
ארחות

14 ארחורת כל שכחי אל ותקות חנף תאבר: אשר

יקוט כסלו ובית עכביש מבטחו: ישען על ביתו ולא טו

16 יעמד יחזיק בו ולא יקום: רטוב הוא לפני שמש

ועל גנתו יונקתו תצא: על גל שרשיו יסבכו בית

18 אבנים יחזה: אם יבלענו ממקומו וכחש בו לא

ראיתך: הן הוא משובש דרכו ומעפר אחר יצמחו:

21 הן אל לא ימאסתם ולא יחזיק ביד מרעים: עדיכ

22 ה' במקום א' ימלה שחוק פיך ושפתך תרועה: שנא' ילבשו

Cap. IX.
Job Bilda-
do respon-
dens, pri-
mum iusti-
tiam Dei in
iudiciis
concedit,
eam ulter-
rius
astruit, ne-
que sese Deo
respon-
sare
velle osten-
dit.

ויען איוב ט א

בשת ואהל רשעים איננו:

2 ויאמר: אמנם ידעתי כי כן ומה יצרק אנוש עם אל:

4 3 אם יחפץ לריב עמו לא יעננו אחת מני אלף: חכם

לבב ואמין פחמיהקשה אליו וישלם: המעתיקה

6 הרים ולא ידעו אשר הפכם באפו: המרגיז ארץ

7 ממקומה ועמודיה יתפלצון: האמר לחרס ולא יזרח

8 ובעד כוכבים יחתם: נמה שמים לברו ודורך על

9 כמתיים: עשה עש כסיל וכימה וחדרי תמן:

11 עשה גדלות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר: י

הן יעבר עלי ולא אראה ויחלף ולא אבין לו:

12 הן יחתף מי ישכנו מי יאמר אליו מה תעשה:

14 13 אף רחמי קרי רחמתו שחחו עזרי רהב:

כי אנכי אעננו אבחרה דברי עמו: אשר אם טו

16 צדקתי לא אענה למשפטי איתחנן: אם קראתי

17 ויענני לא אאמין כראזן קולי: אשר בשערה ישופני

18 וחרבה פצעי חנם: לא יתנני השב רוחי כי

19 ישבעני ממררים: אם לכה אמין הנה ואם

למשפט מיועדני: אם אצדק פי ירשיעני תם אני כ

22 21 ויעקשני: תם אני לא אדע נפשי אמאסה: אחת

23 היא על כן אמרתי תם ורשע הוא מכלה: אם

שוט

26

ל

א

6

24 שוטימית פתאם למסת נקים ילעג: ארץ נתנה
 ביד רשע פני שפטיה יכסה אם לא אפו מיהוה:
 26 כהוים קלו מני רץ ברחו לא דאו טובה: חלפו
 27 עם אניות אבה כנשר יטוש עלי אכל: אם
 28 אמרי אשכחה שיחי אעזבה פניו אבליגה: יגרת
 29 כל עצבתי ודעתי כי לא תנקני: אנכי ארשע
 ל למה זה הכל אינע: אם התרחצתי במי שלג ^{במיקרי}
 31 ורחצותי בבזר כפי: אזבשחרת תטבלני ותעבוני
 32 שלמותי: כי לא איהש כמוני אעננו נבוא יחזו
 33 במשפט: לא ישבינו מוכיח ישתדו על שנינו:
 34 לה יסר מעלי שבטו ואמתו אל תבעתני: אדברה ולא טרנתי
 א 9 איראנו כי לא יאכן אנכי עמדי: נקטה נפשי בהי
 2 אעזבה עלי שיחי אדברה במר נפשי: אמר אל
 3 אלוה אל תרשיעני הוריעני על מה תריבני: הטוב
 4 לך כי תעשק כי תמאס יגיע כפך ועל עצרת
 5 רשעים הופעת: העני בשר לך אם כראות אנוש
 6 ה תראה: הכימי אנוש מיה אם שנותך כימי גבר: כי
 7 תבקש לעוני ולחטאתי תרוש: על דעתך כי לא
 8 ארשע ואין מדה מציל: רך עצבונני עשוני יחר סביב
 9 ותבלעני: זכר נא כי כחמר עשיתני ואל עפר
 10 י תשיבני: הלא כחלב תתיכני וכגבנה תקפיאני: עור
 12 ובשר תלבישני ובעצמות וגידים תשכבני: היסוחסר
 13 עשית עמדי ופקדתך שמרה רוחי: ואלה צפנת
 14 בלבבך דעתי כי זאת עמך: אם חטאתי ושמרתני
 טו ומעוני לא תנקני: אם רשעתי אללי לי וצדקתי
 16 לא אשא ראשי שבע קלון וראה עני: ויגארה כשחל
 17 תצורני ותשב תתפלא בי: תחדש ערך נגדיו תרב
 18 כעשך עמדי חליפות וצבא עמי: ולמה מרחם
 הנאתני

Cap. X.
 Deinde
 cum gra-
 ziosius tri-
 bunal, &
 benignio-
 rem judi-
 cem implo-
 rasset, ad
 Deum con-
 vertit ser-
 monem
 ejus gra-
 ziam & be-
 neficia ex-
 tollit, ac
 depradi-
 cat; atque
 eâ fiducia
 causam
 suam co-
 ram eo
 agere sese
 velle de-
 monstrat.

19 הוצאתני אגוע ועין לא תראני : כאשר לא הייתי
 20 אהיה מבטן לקבר אובל : הלא מעט ימי יחדל כ
 21 ישית ממני ואבליגה מעט : בטרם אלך ולא אשוב
 22 אל ארץ חשך וצלמות : ארץ עפתה כמו אפל
 צלמות ולא סדרים ותפע כמו אפל :

Cap. XI.
 Succedit
 Zophar,
 qui castiga-
 ta Jobi, in
 peroranda
 causa sua,
 fiducia ac
 libertate,
 ipsum offi-
 cii admo-
 net, & ad
 preces ac
 poeniten-
 tiam bor-
 tatur: af-
 flictionem
 enim ex
 peccato so-
 lum oriri:
 & Deum
 colentibus
 secunda ac
 prospera
 evenire
 omnia.

א ויען צפר הנעמתי ויאמר : הרב דברים לא ירא
 3 יענה ואם איש שפתים יצדק : בדרך מתים
 4 יחרישו ותלעגו ואין מכלם : ותאמר נד לקחי ובר
 5 הייתי בעיניך : ואולם מריתן אלוה דבר ויפתח ה
 6 שפתיו עמד : ויגד לך העלמות חכמה כי
 7 כפלים רתושיה ורעי כי ישרה לך אלוה מעונך :
 8 החקר אלוה תמצא אם עד תכלית שדי תמצא :
 9 גבהי שמים מה תפעל עמקה משאול מה תדע :
 10 ארכה מארץ מדה ורחכה מניים : אם יחלף ויסגר
 11 ויקהיל ומי ישיבנו : כי הוא ידע מתי שוא וירא און
 12 ולא יתבונן : ואיש נבוב ילבבוער פרא אדם יולד :
 13 אם אתה הכינות לבך ופרשת אליו כפיד : אם און
 14 בדרך הרחיקהו ואל תשפן באהליך עוליה : כי אזו
 15 תשא פניך ממוס והיית מצק ולא תירא : כי אתה
 16 עמל תשכח כמים עברו תזכר : ומצהרים יקום חלד
 17 רזעפה בבקר תהיה : ובטחת כיש תקוה וחפרת
 18 לבטח תשכב : ורבצת ואין מחריר וחלו פניך רבים :
 19 ועיני רשעים תכלינה ומנוס אבד מנהם ותקותם מפח כ

Cap. XII.
 Job, ipse
 defensionis
 sua, amicos
 objurgat,
 quod tan-
 tam opinio-
 nem sa-
 pientia ha-

2 נפש : ויען איוב ויאמר : אמנס כי אתם יב
 3 עם ועמכם תמות חכמה : גם לי לבבי כמוכם
 4 לא נפל אנכי מכם ואת מי אין כמו אלה : שחק
 5 לרעהו אהיה קרא לאלוה ויענהו שחוק צדיק
 6 תמים : לפיד בון לעשתורת שאנן נכון למועדיה
 רגל

beant. & fiduciam ac spem Sanctorum irrideant: se vero tantundem de Deo intelligere, atque familiare sibi ejus esse mysterium ostendit: idque re ipsa docet, ac magnifica de Deo deprecatur.

Cap. XIII. Itaque rursus ad disceptationem cause descendit: sibi que fas esse ostendit, Deum in fide, in judicio adire, & ad tribunal gratia cum eo veluti contendere, & libertate uti, ac innocen-

6 דגל: ישליו אהלים לשרדים ובטחות למרגיזי אל
 7 לאשר הביא אלוה בידו: ואולם שאל נא בהמות
 8 ותרך ועוף השמים ויגד לך: או שח לארץ ותרך
 9 ויספרו לך דגי הים: מי לא ידע בכל אלה כי יד יהוה
 י עשתה זאת: אשר בידו נפש כל חי ורוח כל
 11 בשר איש: הלא און מלין תבחן וחקך אכל יטעם
 12 13 לו: בישישים חכמה וארך ימים תבונה: עמו חכמה
 14 וגבורה לו עצה ותבונה: הן יהרוס ולא יבנה יסגר
 15 טו על איש ולא יפתח: הן יעצר במים ויבשו וישלחם
 16 ויהפכו ארץ: עמו עז ותושיה לו שגג ומשגרה:
 17 18 מוליך יועצים שולל ושפטים יהולל: מוסר מלכים
 19 פתח ואסר אזור במתניהם: מוליך כהנים שולל
 כזאיתנים יסלף: מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים
 21 22 יקח: שופך בוז על נדיבים ומזיח אפיקים רפה: מגלה
 23 עמקות מני חשך ויצא לאור צלמות: משגיא לגוים
 24 ויאכרם שטח לגוים וינחם: מסיר לבראשי עם הארץ
 כה ויתעם בטהו לא דרך: ימששו חשך ולא אור ויתעם
 25 יג כשכור: הן כל ראתה עיני שמעה אזני ותבן לה:
 2 כדעתכם ידעתי גם אני לא נפל אנכי מכס: אולם
 4 אני אל שדי אדבר והוכח אל אל אחפץ: ואולם
 ה אתם טפלי שקר רפאי אלל כלכם: מיתן החרש
 6 תחרישון ותהי לכם לחכמה: שמעו נא תוכחתי
 7 ורכוה שפתי הקשיבו: הלא תדברו עוליה ולו
 8 9 תדברו רמיה: הפניו תשאון אם לאל תריבון: הטוב
 10 דנס אחרי כי יחקר אתכם אם כהתל באנוש תהתלו בו: הוכח
 11 ת' יוכיח אתכם אם בסתר פנים תשאון: הלא שאתו
 12 תבעת אתכם ופחדו יפל עליכם: זכרניכם משלי
 13 אפר לגבי חמר גביכם: החרישו ממני ואדברה אני
 ויעבד

14 ויעבר עלי מה: על מה אשא בשרי כשני ונפשי
 15 אשים בכפי: הן יקטלני לא אחל אך דרכי אל טו לוק
 16 פניו אוקח: גם הוא לי לישועה כי לא לפניו חנף
 17 יבוא: שמעו שמועמלתי ואחורתי באזניכם: הנה
 18 נא ערכתי משפט ידעתי כי אני אצדק: מה הוא
 19 יריב עמדי כי עתה אחרישואנוע: אך שמים אל כ
 20 תעש עמדי אז מפניך לא אסתר: כפך מעלי הרהק
 21 ואימתך אל תבעתני: וקרא ואנכי אענה או אדבה
 22 והשיבני: כמה לי עונותי וחטאות פשעי וחטאותי
 23 הודיעני: למה פניך תסתיר ותחשבני לאויב לך:
 24 העלה נדף תערוץ ואת קשיב שתרדף: כי תכתב כה
 25 עלי מרדות ותודישני עונות נעורי: ותשם בספר
 26 רגלי ותשמור כל ארחתי על שרשי רגלי תתחקר:
 27 והוא כרקב יבלה כבגד אכלו עש: אדם ילוד אשה יך
 28 קצר ימים ושבע דגו: כציון יצא ויכרח כצל ולא
 29 יעמוד: אף על זה פקחה עיניך ואתי תביא
 30 במשפט עמך: מי יתן טהור מטמא לא אחר: אם
 31 חרוצים ימיו מספר חדשיו אתך חקו עשירי ולא חקו קר
 32 יעבר: שעה מעליו ויחדל עד ירצה כשכיר יומו: כיש
 33 לעץ תקנה אם יפרת ועוד יחליף ויונקתו לא תחדל:
 34 אם יזקין בארץ שרשו ובעפר ימות גזעו: מריח מים
 35 פרה ועשה קציר כמו נטע: וגבר ימות וחלש ויגוע
 36 ארטואיו: אלו מים מניחם ונהר יחרכו ויבש: ואיש
 37 שכב ולא יקום עד בלתי שמים לא יקיצו ולא יערו
 38 ישנתם: מי יתן בשאול רוצפני תסתירני עד
 39 שוב אפך תשיר לי חק ותזכרני: אם ימות גבר
 40 היחיה כל ימי צבאי אחל עד בוא חליפתי:
 41 תקרא ואנכי אענה למעשה ידך תכסף: כי עתה
 42 צעדי

tiam testa-
 ri, atque
 spem suam
 fateri, nec
 erubescere,
 denique
 iudicem
 ipsum exo-
 rare.

Cap. XIV.
 De plagis
 ac cruciati-
 bus suis
 cum, sine
 precedentis
 capitis, di-
 cere coepis-
 set, casque
 non ex oc-
 culto ali-
 quo scelere,
 vel pecca-
 tis vindi-
 candis sibi
 immitti,
 restatus es-
 set: hic in
 eodem ar-
 gumento
 pergit, at-
 que varie
 cum gravi-
 tate affli-
 ctionum
 colluctatur.

animi astus
atque an-
xietates
patitur, nec
liquidò in
istis tene-
bris earum
naturam
sefe capere
fatetur,
speciemque
ira Dei in
iis reformi-
dat: tan-
dem seve-
ritatem Dei
deprecatur,
et ad gra-
tiam ac
misericor-
diam ejus
anhelat.
Cap. XV.
Secunda
actio Eli-
phazi, quâ
Fobum ar-
guit, tan-
quam in-
digna lo-
quutum:
atque tur-
batum i-
psius ani-
mum tran-
quillare
conatur,
utque Deo
minorem
sefe pra-
beat, istos-
que astus
componat,
hortatur
ostensis gra-
vibus Dei
judiciis in
improbos
et hypo-
critas.

17 צערי הספור לא תשמוּר על חטאתי: חתם
18 בצרור פשעי ותטפל על עוני: ואולם הר נופל
19 יכול וצור יעתק ממקומו: אבנים שחקו מים תשטף
כ ספיחה עפר ארץ ותקות אנוש האכרת: תתקפהו
21 לנצח ויהלך משנה פניו ותשלחהו: יכברו בניו ולא
22 ידעו יצערו ולא יבין למו: אך בשרו עליו יכאב ונפשו
א טו עליו תאכל: ויען אליפו התימני
2 ויאמר: החכם יענה דעת רוח וימלא קדים בטנו:
3 4 ה הוכח בדבר לא יסכון ומלים לא יועיל כם: אף
ה אתה תפר יראה ותגרע שיחה לפני אל: כי
6 יאלף עונך פיה ותבחר לשון ערומים: ירשיעך
7 יי' פיה ולא אני ושפתך יענו כך: הראשון אדם
8 תולד ולפני גבעורת חוללת: הבסור אלוה תשמע
9 ותגרע אליך חכמה: מה ידעת ולא נדע תבין ולא
י עמנו הוא: גם שב גם ישיש בנו כפיר מאבך
11 ימים: המעט ממך תנחומות אל ודבר לאט עמך:
12 13 מה יקחך לבך ומה ירזמון עיניך: כי תשיב אל
14 אל הוהך והוצאת מפיה מלין: מה אנוש כי יזכה
טו וכי יצדק ילוד אשה: הן בקרשו לא יאמין ושמים
16 לא יזכו בעיניו: אף כי נתעב ונאלח איש שתה
17 כמים עולה: אחוה שמע לי וזה חזיתי
18 ואספרה: אשר חכמים יגידו ולא כחרו
19 מאבותם: להם לבדם נתנה הארץ ולא עבד
ב זר בתוכם: כל ימי רשעה הוא מתחולל ומספר שנים
24 נצפנו לעריץ: קול פחרים באזנו בשלום שודד
22 כואנו: לא יאמין שוב מני השך וצפו הוא אלי
23 קרב: גדר הוא ללחם איה ידע כי נכון בידו יום
24 השך: יבעתהו צר ומצוקה תתקפהו כמלך עתיד
מט א Cccc לכירור

לכידור: כי נטה אל-אל ידו ואל-שדי יתגבר: ירוץ כה 26
 אליו בצואר בעבי גבי מגניו: כי כסרה פניו בחלבו 27
 ויעש פימה עלי כסל: וישכון ערים נכחדות בתים 28
 לא ישבו למו אשר התעתרו לגלים: לא יעשר ולא 29
 יקום חילו ולא יטה לארץ מנלם: לא יסודי מניחשך ל 30
 יונקתו תיבש שלהבת ויסור ברוח פיו: אל יאמן בשן 31
 נתעה כי שוא תהיה תמורתו: בלא יזמו תמלא 32
 וכפתו לא רעננה: יחמם כגפן בסרו וישלך כזית 33
 נצתו: כי עדת חנף גלמוד ואש אכלה אהלי שחר: 34
 הרה עמל וילד און וכטנם תכין מרמה: לה

ויען איוב ויאמר: שמעתי כאלה רבות ון א 2
 מנחמי עמל כלכם: הקץ לדברי דוח או מה ימריצך 3
 כי תענה: גם אנכי ככם אדברה לו ישנפ שכם תחת 4
 נפשי אחבירה עליכם במלים ואניעה עליכם כמו 5
 ראשי: אאמצכם כמו פיוניד שפתי יחשך: אם ה 6
 אדברה לא יחשך כאבי ואחדלה מה מני יהלך: 7
 אך עתה הל אני השמות כל ערתי: ותקמטני לער 8
 היה ויקס בי כחשי בפני יענה: אפוט טרף וישטמני 9
 חרק עלי בשנוי צריו ילטוש עיניו לי: פערו עלי י 10
 בפיהם בחרפה הכו לחי יחר עלי תמלאון: יסגירני אל 11
 אל עייל ועל ידיו רשעים ירטני: שלו הייתי ויפרפרני 12
 ואחר פיו יפצצני ויקמני לו למטרה: יסבו עלי 13
 ביו פלח כליותי ולא יחמל ישפך לארץ מרדתי: 14
 יפרצני פרץ על פני פרץ ירץ עלי כגבור: שקתפרתי 15
 על גלדי ועללתי בעפר קרני: פני חמרסרה מני 16
 בכיועל עפעפי צלמות: על לא חמס בכפי ותפלתי 17
 זכה: ארץ אל תכסירמי ואל יהי מקום לזעקתי: 18
 גם עתה הנה בשמים ערי ושהדי במרומים: מליצי 19
 כ רעי

Cap. XVI,
 Ostendit
 Fobus,
 quam in-
 dignè ab
 amicis exa-
 gitetur,
 suamque
 parrhesiam
 magnis ar-
 gumentis
 tuetur, se-
 que fidem
 ac spem
 justorum,
 tam divã
 in afflictio-
 ne & luctu,
 nullã parte
 abjicere
 posse te-
 statur.

ז ועירי
 חמרסרה קר

21 רעי אל אלוה דלפה עיני: ויזכח לגבר עם אלוה וכן

22 אדם לרעהו: כי שנות מספרי ימותיו וארח לא

Cap. xvii.

Cum ami-

cis Iudicio

contendere

exoptat.

queritur

ipsos offendi

cruce &

afflictioni-

bus suis,

quasi ea

manifestum

ira divina

signum fo-

rent, &

vindicta so-

lum servi-

rent: fidem

piorum im-

plorat: tan-

dem in hac

vita nihil

jucundi sese

sperare, sed

mortem, ut

calamita-

tum & lu-

cta finem,

expectare,

profitetur.

Cap. xviii.

Succedit

rursus Bil-

dad, atque

consolando

Jobo, ut

ipsius mi-

nueret opi-

nionem, se-

hostis loco

puniri, ma-

gnum &

manifestum

esse discri-

men osten-

א רן אשוב אהלך: רוחי חבלה מי נזעכו קברים לי:

2 אס לא התלים עמרי ובהמרותם תלן עיני: שימה

4 נא ערבני עמך מיהוא לידי יתקע: כילבם צפנת

ה משכר על- כן לא תרומם: לחלק יגיד רעים ועיני

6 בניו תכלנה: והציגני למשל עמים ותפרת לפנים

7 אהירה: ותכה מפעש עיני ויצרי בצל כלם: ישמו

9 ישראלים על זאת ונקי על חנף תעדר: ויאחו צדיק

י דרכו וטהר דים סוף אמין: ואלם כלם תשובו ובאו

11 נא ולא אמצא בכם חכם: ימי עברו זמותי נתקו

12 מורשי לבבי: לילה ליום ישמו אור קרוב מפני

13 חשך: אס אקוה שאול ביתי בחשך רפרתי יצועי:

14 לשחת קראתי אבי אתה אמי ואחתי לרמה:

16 טו ואיה אפו תקותי ותקנותי מי שורנח: בדי שאר

תדרנה אס יחר על עפר נחת:

וען בלדר השחי ויאמר: עראנה

איך

3 תשימון קנציל למלין תבינו ואחר נדבר: מדוע נחשבנו

4 כבהמה נטמינו בעיניכם: טרף נפשו באפו הלמענה

ה תעזב ארץ ויעתק צור ממקומו: גם אור רשעים ידעך

6 ולא יגה שביב אשו: אור חשך באהלו ונרו עליו

7 ידעך: יצרו צערי אונות שליכהו עצתו: כ שלח

9 ברשת ברנליו ועל שבכה יתהלך: יאחו בעיב פו

י יחזק עליו צמים: טמון בארץ חבלו ומלכדתו על

11 נתיב: סביב בעתהו בלהות והפצהו לרגליו: יהי

13 רעב אנו ואיד נכון לצלעו: יאכל בדי עורו יאכל בדי

14 בכור מות: ינתק מאהלו מבטחו ותצעדהו למלך

טו בלהור: תשבון באהלו מבלי לו יורה על נוהו

גפרית: מט ב Cccc 2

16 : **גַּפְרִית** : מִתַּחַת שְׂרָשׁוֹי יִבְשׁוּ וּמִמֶּעַל יִמְלַקְצִירוּ :
 17 : **זָכְרוּ אֲבָר מְנֵי אֶרֶץ וְלֹא שֵׁם לּוֹ עַל-פְּנֵי חוּץ** :
 19 18 : **לֹא נִין לּוֹ** : יִהְיֶהוּ מְאֹר אֶל-חֲשֵׁךְ וּמִתְכַּבֵּל יִנְדְּהוּ :
 19 : **וְלֹא נִכְד בְּעֵמוּ וְאִין שְׂרִיד בְּמִגְדָּוָיו** : עַל-זִמּוֹ נִשְׁמוּ כ
 21 : **אֲחֵרִים וּקְדָמִים אֲחֻזוּ שְׁעָר** : אֶךְ-אֱלֹהִים מִשְׁכְּנֹתָ
 א **וְעַל זֶה מְקוֹם לֹא יֵדַע אֵל** : וְעַתָּה אִיּוֹב רַחֵם
 2 : **וַיֹּאמֶר** : עַד-אֲנִי הִגִּינוּ נַפְשִׁי וַתִּדְכָּאוּנִי בְּמַלְאִים :
 3 : **וְהִי עֵשֶׂר פְּעָמִים תִּכְלִימוּנִי לֹא תִבְשׁוּ תִהְיֶה לִי** :
 4 : **וְאֶף-אֲמַנִם שְׁנֵיתִי אֶתִּילֵן מִשׁוֹנֵתִי** : אִם-אֲמַנִם עָלַי ה
 6 : **תִּגְדִּילוּ וְתוֹכִיחוּ עָלַי חֲרַפְתִּי** : דַּע-אֲפֹ כִי-אֱלֹהִים
 7 : **עֹתְנִי וּמְצֹדוֹ עָלַי הַקִּיף** : הֵן אֲצַעֵק חֲמִסוּלָא אֲעַנְהָ
 8 : **אֲשׁוּעָוָאִין מִשְׁפָּט** : אֶרְחִי גֵר וְלֹא אֲעִבֹר וְעַל-
 9 : **נְתִיבוֹתַי חֲשֵׁךְ יִשִּׁים** : כְּבוֹדִי מֵעַלִי רַפְשִׁיט וַיִּסַּר
 11 : **עֲטַרְתִּי רֵאשִׁי** : יִתְצַנֵּי סָבִיב וְאֶלְדֹּוֹיִסַּע כְּעֵץ תְּקוּתִי :
 12 11 : **וַיַּחַר עָלַי אֲפֹ וַיִּהְיֶה שְׁבַע לּוֹ כְּצִירוֹ** : יַחַד יִבְאוּ נְדוּדָיו
 13 : **וַיִּסְלוּ עָלַי דְּרָכִים וַיַּחֲנוּ סָבִיב לְאֹהֲלִי** : אֲחִי מֵעַלִי
 14 : **הִרְחִיק וַיִּדְעֵי אֶךְ-זָרוּ מִמֶּנִּי** : חֲדָלוּ קְרוֹבִי וּמִיִּדְעֵי
 15 : **שִׁכְחוּנִי** : גְרִי בֵּיתִי וְאִמְהַתִּי לֹדֵךְ תַּחֲשַׁבְנִי נִכְרִי הִיִּיתִי טו
 16 : **כְּעֵינֵיהֶם** : לְעַבְדֵי קְרָאתִי וְלֹא יַעֲנֶה כְּמִרְפֵּי אֶתְחַנֵּן
 18 17 : **לוֹ** : רוּחִי זָרָה לְאִשְׁתִּי וַחֲנוּתִי לְבָנֵי בִטְנִי : גַּם-עוֹלִים
 19 : **מֵאִסֵּי בֵּי אֲקוּמָה וַיִּדְבְּרוּ בִּי** : תַעֲבוּנִי כָל-מִתֵּי סוּדֵי
 21 : **וְזֶה אֲהַבְתִּי נְהַפְכוּ בִּי** : בְּעוֹרִי וּבְכִשְׂרִי דְבַקְרָא עֲצָמֵי כ
 21 : **וְאֶתְמַלְטָה בְּעוֹר שְׁנִי** : חֲנִנִי חֲנִנִי אֲתָם רַעִי כִּי יֵד-
 22 : **לֹהֵגָעָה בִּי** : לְמִרְהַרְדְּפֵנִי כְּמוֹ-אֵל וּמִבְּשָׂרִי לֹא
 23 : **תִּשָּׁבְעוּ** : מִיִּתֵּן אֲפֹ וַיִּכְתְּבוּן מִלִּי מִיִּתֵּן בְּסַפֵּר
 24 : **וַיַּחֲקוּ** : בְּעַטְבְּרוֹז וְעַפְרַת לְעַד בְּצִוֹר יַחֲצִיבוּן : וְאֲנִי כה
 26 : **יִדְעֵתִי גֵּאֲלִי חִי וְאַחֲרוֹן עַל-עַפְרָת יָקוּם** : וְאַחַר עוֹרֵי
 27 : **נִקְפוּ זֹאת וּמִבְּשָׂרִי אֲחֻזָּה אֱלֹהִים** : אֲשֶׁר אֲנִי אֲחֻזָּה לִי
 וְעֵינִי

dit inter
 mala im-
 proborum
 & piorum;
 ac multis
 infelicem
 impiorum
 statum de-
 pingit.
 Cap. xix.
 Res. ta: lob
 Bildadi
 dicta, ex eo
 quod simi-
 lia & gra-
 viora sibi
 eveniant :
 itaque fal-
 so eos urge-
 re, probos
 in hac vita
 meliori
 forte esse,
 quam im-
 probos, at-
 que ista spe
 ipsum de-
 mulcere :
 concludit
 sibi unicam
 consolatio-
 nem in re-
 surrectione
 justorum
 esse, &
 quantā
 potest
 parrhesiā
 ac libertate
 fidem suam
 testatur.

28 וְעֵינַי רָאוּ וְלֹא זָכַרְתִּי כְּלֹו כְּלִיתִי בְּחֻקִּי : כִּי תֹאמְרוּ מֵהַ
 29 נִרְדַּף לֹו וְשָׂרַשְׁתִּי כְּבֵר נִמְצָא בִּי : גִּוְרוּ לָכֶם מִפְּנֵי
 כְּדוּקְרֵי חֶרֶב כִּי חֲמָה עֹנֹת חֶרֶב לִמְעַן תִּרְעֹז שְׂדֵיךָ :

א כ **Cap. XX. :** וַיַּעַן צוֹפָר הַנְּעֻמְתִּי וַיֹּאמֶר :

2 לֶכֶן שָׁעַפִּי יִשְׁבֹּנֵי וּבְעֵבֹר חוֹשֵׁי בִי : מוֹסַר כְּלִמְתִּי

4 אֲשַׁמְעֵ וְרוּחַ מִבֵּינֵתִי יַעֲנֵנִי : הַזֹּאת יִדְעַת מִנִּי-

ה עַד מִנֵּי שָׁיִם אֲדָם עָלֵי אֲרֶץ : כִּי רִנַּנְתָּ רָשָׁעִים

6 מִקְרֹוב וּשְׂמַחַת חֲנָף עֵרִי-רָנַע : אִם-יֵעָלֶה

7 לְשָׁמַיִם שִׂאוּ וּרְאֵשׁוּ לַעֲבֵי יָגִיעַ : כְּגִלְלוּ לַנֶּצַח

8 יֵאבֵד רְאוּי וְאִמְרוּ אִיוּ : כַּחֲלוֹם יְעוֹף וְלֹא יִמְצָאוּ וַיִּדַּר

9 כַּחֲזוֹן לַיְלָה : עֵין שׁוֹפֶתוֹ וְלֹא תוֹסֵף וְלֹא-עוֹד

י תִּשׁוּרְנוּ מִמְּקוֹמוֹ : בְּנֵי יִרְצוּ דְלִים וַיִּדְּוּ תִּשְׁבְּנָה אֹנֹנוּ :

יא עֲצֻמוֹתַי מִלֹּאן עֲלוֹמוֹ וְעִמּוֹ עַל-עַפְרָת תִּשְׁכַּב :

יב אִם-תִּמְתִּיק בְּפִי רַעַי כִּחֲדִידָה תַּחַת לְשׁוֹנִי : יִחַמַל

יג עָלַי וְלֹא יַעֲזֹבֵנִי וַיִּמְנַעֵנִי בְּתוֹךְ חֶכְמוֹ : לֵהמוּ בְּמַעֲוֵי

יד נֶהֱפֵךְ מִרוּרַת פְּתָנִים בְּקִרְבּוֹ : חֵיל בִּלְעוּי קִאֲנֹנוּ

טו מִבְּטָנוּ יִרְשָׁנוּ אֵל : רֵאשֵׁי פְתָנִים יִנְקוּ תִהְרַגְהוּ לְשׁוֹן

טז אֶפְעָה : אֵל יֵרָא כַּפְלָגוֹת נִהְרֵי גַחְלֵי דְבִשׁ וְחִמְאַה :

יז מִשִּׁיב יַגְעוֹר אֵי בִלְעַ כַּחֵיל תְּמוֹרַתוֹ וְלֹא יַעֲלֶם : כִּי

יח כִּי רִצֵּץ עֹזֵב דְלִים בֵּית גֹּזֵל וְלֹא יִבְנֶהוּ : כִּי לֹא יִדַּע

יט שְׁלוֹ כְּבִטָּנוּ כַּחֲמוּדוֹ לֹא יִמְלֹט : אִיךְ שְׂרִיד לֹא אִכְלוּ

כ עַל-כֵּן לֹא יִחַיֵּל טוֹבוֹ : בְּמִלְאוֹת סַפְקוֹ יִצַּר לוֹ כְּלִי-

כא עֲמַל תִּבְאֲנוּ : יְהִי לִּי מִלֹּא כְּטָנוּ יִשְׁלַחֲכֶם חֲרוֹן אַפּוֹ

כב וַיִּמְטַר עֲלֵימוֹ בְּלַחֲמוֹ : יִבְרַח מִנְּשֵׁק כְּרוֹל תַּחֲלִפְהוּ

כג כַּה קִשַׁת נַחוּשָׁה : שֶׁלֶף וַיִּצֵּא מִגֹּוה וּבִרְק מִמֹּרַתוֹ יִהְלֹךְ

כד עָלָיו אֲמִים : כָּל-חֶשֶׁךְ טָמוֹן לְצַפּוֹנָיו תֹּאכְלֶהוּ אֲשֶׁלֶּא

כה גַּפְחַי יִרַע שְׂרִיד בְּאֶהְלוֹ : יִגְלוּ שָׁמַיִם עֹנֵנוּ וְאֲרֶץ מִלֵּיל

כז מִתְּקוּמַתָּה לּוֹ : יִגְלֵי בֵּיתוֹ נִגְרוּרַת בְּיוֹם אַפּוֹ :

כח

מט ג 3 cccc זה

זה

זה

זה

זה

זה

זה

זה

זה

זה

זה

זה

29 זה חלק אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל :

ויען איוב ואמר : שמעו שמוע מלתי ותהי כא

Cap XXI.

Jobus contra felicitatem impiorum in hac vita multis praedicat, atque exemplis et testimoniis confirmat: quamque vana ista sit consolandi ratio, non affligi pios ut impios, atque habere ipsos quod in hac vita expectent, ostendit.

3 זאת תנחומתיכם : שאוני ואנכי אדבר ואחר דברי

4 תלעגו : האנכי לאדם שיחי ואם מדוע לא תקצר

6 רוחי : פנא אלי והשמוו שמויך על פה : ואסזכרתי ה

7 ונבהלתי ואחזי בשרי פלצות : מדוע רשעים יהיו עתקו

8 גם גברו חיל : זרעם נכון לפניהם עמסו צאצאיהם

9 לעיניהם : בתיהם שלום מפחד ולא שבט אלוה

10 עליהם : שורו עבר ולא יגעל תפלט פרתו ולא

11 תשכל : יש לחובב צאן עויליהם וילדיהם ירקרו

13 12 ישאו בתף וכבוד וישמחו לקול עוגב : יכלו בטוב

14 ימיהם וכרנע שאולי יחתו : ויאמרו לאל סור ממנו

15 ורעת דרכיך לא חפצנו : מה שדי כי נעברנו ומה טו

16 נועיל כי נפגענו : הן לא בידם טובים עצרת רשעים

17 רחקה מני : כמה נרד רשעים ידעך ויבא עלינו אידם

18 חבלים יחלק באפו : יהיו כתבן לפני רוח וכמין

19 גנבתו סופרה : אלוה יצפן לבניו אונו שלם אליו

20 יראו עינו כידו ומחמת שדי ישתה : כ

21 כי מה חפצו בביתו אחריו ומספר חדשיו חצצו :

23 22 הלא ילמד דעת והוא רמים שפוט : זה ימות בעצם

24 תמו כלו שלאנו ושלו : עטינו מלאו חלב ומה

25 עצמותיו יסקרה : וזה ימות בנפש מרה ולא אכל

26 בטובה : יחד על עפר ישכבו ורמה תכסה עליהם :

28 27 הן ידעתי מחשבותיכם ומזמורת עלי תחמסו : כי

29 תאמרו איה בית נריב ואיה אהל משכנות רשעים :

ל 30 הלא שאלתם עובדי דרך ואתתם לא תנכרו : כי

31 ליום איד יחשך רע ליום עברות יבלו : מי יגיד על

32 פניו דרכו והוא עשה מי שלם לו : והוא לקברות

יובל

33 יובל ועל גדיש ישקוד: מתקולו דגבי נחל ואחריו

34 כל אדם ישוך ולפניו אין מספר: ואיך תנחמוני הבל

Cap. XXII. ויען אליפז

Eliphaz, tertiâ actione, Jobum re-vocat à nimia ista libertate, à postulando judicio, & testanda innocentia: atque diversa argumenta in eam rem adfert: rur susque multa salubriter monet, & hortatur. atque Dei favorem & opem expectare jubet.

כב ותשובתיכם נשאר מעל:

2 התמני ויאמר: הלא אל יסבך גבר כי יסבך עלימו

3 משכיל: החפץ לשרי כי תצדק ואם בצע כפי תתם

4 דרכיך: המיראתך יכחך יבוא עמך במשפט:

6 ה הלא רעתך רבה ואין קץ לעונותיך: כי תחבל אחיך

7 הנם ובגרי ערומים תפשיט: לא מים עיף תשקה

8 ומרעב תמנע לחם: ואיש זרוע לו רחיצו ונשוא

9 פנים ישב בה: אלמנות שלחת ריקם וזרעות יתמים

י ידכא: על בן סביבותיך פחים ויבהלך פחד פתאום:

11 12 או חשך לא תראה ושפעת מים תכסך: הלא אלוה

13 גבה שמים וראה ראש כוכבים כירמו: ואמרת מה

14 ידע אל הכעד ערפל ישפוט: עבים סתר לו ולא

15 יראה וחוג שמים יתהלך: הארח עולם תשמור

16 אשר דרכו מתי און: אשר קמטו ולא עת נהר יצק

17 יסודם: האמרים לאל סור ממנו ומה יפעל שדי למו:

18 והוא מלא בתיהם טוב ועצרת רשעים רחקה מני:

כ 19 יראו צדיקים וישמחו ונקי ילעג למו: אם לא נבחד

21 קימנו ויתרם אכלה אש: הסבך נא עמו ושלם בהם

22 תבואתך טובה: קחנא מפיו תורה ושים אמריו

23 בלבבך: אם תשוב עד שדי תבנה תרחיק עולה

24 מאהלך: ושית על עפר בצר ובצור נחלים אופיר:

26 כהוהיה שדי בצריך וכסף תועפות לך: כי אז על שדי

27 תתענו ותשא אל אלוה פניך: תעתיר אליו וישמעך

28 ונדריה תשלם: ותגור אמר ויקם לך ועל דרכיך נגה

29 אור: כי השפילו ותאמר גוה ושח עינים ושע:

לימלט ארנקי ונמלט בכר כפך:

Iobus defendit votum & provocacionem suam ad Dei iudicium. docet que id cum nulla parte pietatis pugnet. sibi vero necessarium esse, partim propter tenebras & caliginem, quibus Deus sese velabat, ita ut non explicare constaret, quid de afflictionibus esset sentientium: partim propter luctum & terrores, quos patiebatur, cum tamen sua integritate sibi conscius foret.

Opponit Eliphazo obscuritatem iudiciorum Dei erga improbas.

ויען איוב ויאמר: גם היום מרי שחי ירי כנ
כבדה על אנחתי: מיתן ידעתי ואמצאהו אבוא עד
תכונתו: אערכה לפניו משפט ופי אמלא תוכחות:
אדעה מלים יענני ואבינה מה יאמר לי: הברכ כחה
יריב עמדי לא אף הוא ישם בי: שם ישר נוכח עמו
ואפלטתה לנצח משפטי: הן קדם אהלך ואיננו ואחור
ולא אבין לו: שמאול בעשתו ולא אחז יעטף ימין ולא
אראה: כי ידע דרך עמדי בחנני כזהב אצא: באשרו
אחזה רגלי דרכו שמרתי ולא אט: מצות שפתיו ולא
אמיש מחקי צפנתי אמרי פיו: והוא באחד ומי ישיבנו
ונפשו אותה ויעש: כי ישלים חקי וכהנה רבות עמו:
על כן מפניו אבהל אתבונן ואפחד ממנו: ואל הדרך טו
לבי ושדי הבהילני: כי לא נצמתי מפני חשך ומפני
כסה אפל: מדוע משדי לא נצפנו עתים וידעו לא
חזימו: גבולת ישיגו עדר גזלו וירעו: חמור
יתומים יגהנו יחבלו שור אלמנה: יטו אבינים
מדרך יחד חפאו ענוי ארץ: הן פראים במדבר ה עניק
יצאו בפעלם משחרי לטרף ערכה לו לחם
לנערים: בשדה בלילו יקצירו וכרם רשע
ילקשו: ערום ילינו מבלי לבוש ואין
כסות בקרחה: סורס הרים ירטבו ומבלי
מחסה חבקו צור: יגזלו משד יתום ועל עני יחבלו:
ערום הלכו בלי לבוש ורעבים נשאו עמר: בין שורתם
יצהירו יקבים דרכו ויצמאו: מעיר מתים ינאקו
ונפש חללים תשוע ואלוה לא ישים תפלה: רמה
היו במרדי אור לא דהפירו דרכו ולא ישבו
בנתיבתיו: לאור יקום רוצח יקטל עני ואביון ובלילה
יהי כננב: ועין נאף שמרה נשף לא תשורני טו

9 מלעיל

2 3 וירעו קיי

6 יקצורו ק

עין

16 עין וסתר פנים ישים: חתר בחשך בתים יומם חתמו
 17 למו לא ידעו אור: כי יחדו בקר למו צלמות כי
 18 יכיר בלהות צלמות: קל הוא על פנימים
 תקלל חלקתם בארץ לא יפנה דרך פרמים:
 19 ציה גם הם יגזלו מימי שלג שאול חטאו:

Cap. xxv.
 Etiam Bil-
 dad Jobum
 temeritatis
 arguit,
 quod Dei
 tribunal
 adire postu-
 let: atque
 istud terri-
 bili quā-
 dam maje-
 state cir-
 cumseptum
 esse; & nec
 hominem
 quidem i-
 psium satis
 justum esse
 docet.
 Cap. xxvi.
 Job Bilda-
 di sermones
 castigat, ut
 parum sco-
 po, atque
 egri animi
 solatio ser-
 vientes. I-
 pse autem
 majestatem
 illam Dei
 agnoscit,
 eamque
 pulchrè
 describit at-
 que exor-
 nat.

כ ישכחרו רחם מתקורמה עוד לא יזכר ותשבר
 21 כעין עוליה: רעה עקרה לא תלד ואלמנה לא
 22 ייטיב: ומשך אבירים בכחו יקום ולא יאמין בחיין:
 23 יתן לו לבטח וישען ועיניהו על דרכיהם: רמו מעט
 24 כה ואיננו והמכו ככל יקפצון וכראש שבלת ימלו: ואם
 כה לא אפו מי יכזיבו וישם לאל מלתי: ויען

בלדד השחי ויאמר: המשל ופחד עמו עשה שלום
 2 במרומו: היש מספר לגרודיו ועל מי לא יקום אוריהו:
 3 ומה יצדק אנוש עם אל ומה יזכה ילוד אשה: הן עד
 4 ירח ולא יאהיל וכוכבים לא יזכו בעיניו: אף כי

אכן אנוש רמה וכן אדם תולעה: ויען איוב
 2 ויאמר: מה עזרת ללא כח הושעת זרוע לא עו:

3 מה יעצת ללא חכמה ותושיה לרב הודעת: את מי
 4 ה הגדת מלין ונשמת מי יצאה ממך: הרפאים יחוללו
 5 מתחת מים ושכניהם: ערום שאול נגדו ואין כסות
 6 לאבדון: נטה צפון על תהו תלה ארץ על בלימה:

7 צרר מים בעביו ולא נבקע ענן תחתם: מאה פני
 8 כסה פרשו עליו עננו: חק חג על פנימים עד תכלית
 9 אור עם חשך: עמודי שמים ירופפו ויתמהו מגעתו:
 10 בכחו רגע הים ובתובנתו מחץ רהב: ברוחו שמים
 11 שפרה חללה ידו נחש ברח: הן אלה קצות דרכו
 12 ומה שמין דבר נשמעו ורעם גבורתו מיתכונן:

13 ויסקף איוב שאת משלו ויאמר: חיאל הסיר
 14 משפטי

Cap. xxvii.
 Causam

אכז

3 משפטי וְשָׂדֵי חֹמֶר נִפְשֵׁי: כִּי כָל עוֹד נִשְׁמָתִי בִּי וְרוּחַ *perorare*
 4 אֱלֹהִים כְּאִפִּי: אִם תִּדְבַרְנָה שְׁפָתַי עוֹלָה וּלְשׁוֹנֵי אִם *incipit: at-*
 יִהְיֶה רַמְיָה: חֲלִילָה לִּי אִם אֶצְדִּיק אֶתְכֶם עַד אֲגוּעָה *que cur*
 6 לֹא אֶסִּיר תַּמְתִּי מִמֶּנִּי: בְּצַדִּיקֵי הַחֹקֵתִי וְלֹא אֲרַפֶּה *amicorum*
 7 לֹא יִחַרְף לִבִּי מִיָּמִי: יְהִי כְרִשְׁעִי אִיבִי וּמִתְקוֹמֵמִי *sermonibus*
 8 כְּעוֹל: כִּי מִה־תִּקְוֹת חֲנָף כִּי יִבְצַע כִּי יִשַׁל אֱלֹהִים נִפְשׁוֹ: *atque ra-*
 9 הַצַּעֲקוֹתַי שִׁמְעוּ אֵל כִּי תִבּוֹא עָלָי צָרָה: אִם עַל שְׂדֵי *tionibus*
 11 יִתְעַנְנִי יִקְרָא אֱלֹהִים בְּכָל־עֵת: אֹרְחָה אֶתְכֶם בֵּיד אֵל *accedere*
 12 אֲשֶׁר עִם שְׂדֵי לֹא אֶכְחָד: הֲיִן אַתֶּם כָּלְכֶם חַיִּיתֶם *vereat*
 13 וְלִמָּה זֶה הַבֵּל תִּהְבְּלוּ: זֶה חֵלֶק אֲדַם רִשְׁעִי עִם־אֵל *exponit:*
 14 וְנִחַלְתִּי עֲרִיצִים מִשְׂדֵי יִקְחוּ: אִם יִרְכּוּ בָנָיו לְמוֹ חֶרֶב *hypocriſeos*
 15 וְצִאֲצִאוּ לֹא יִשְׁבְּעוּ לֶחֶם: שְׂרִידֵי בַמּוֹת יִקְבְּרוּ *hoc fore cri-*
 16 וְאֶל־מִנְתֵּי לֹא תִבְכְּרוּ: אִם יִצְבֹּר כְּעַפְרֵי כֶסֶף *men, atque*
 17 וְכַחֲמֹר יִבִּין מִלְבוּשׁ: יִכִּין וְצִדִּיק יִלְבֹּשׁ וְכֶסֶף נָקִי *judicis Dei*
 18 יִחַלֵּק: בָּנָה כְּעֵשׂ בֵּיתוֹ וְכֶסֶדָּה עֲשֵׂה נֹצֵר: עֲשִׂיר *ab eo ſeſe*
 19 יִשְׁכַּב וְלֹא יֶאֱסֹף עֵינָיו פֶּקַח וְאִיגִנּוּ: תִּשְׁיָנְהוּ כַּמַּיִם כ *abſtineret*
 21 בַּלְהוֹרֹת לַיְלָה גִּנְבְּתוֹ סוֹפְרָה: יִשְׁאֲהוּ קָדִים וְיִלְךְ *oſtendit.*
 22 וְיִשְׁעֵרְהוּ מִמְּקוֹמוֹ: וְיִשְׁלַךְ עָלָיו וְלֹא יִחְמֹל מִדּוֹ בְרוּחַ *Cap. xxviii.*
כח יִבְרַח: יִשְׁפֹּק עֲלֵימוֹ כַּפֵּימוֹ וְיִשְׂרַק עָלָיו מִמְּקוֹמוֹ: כִּי *Sapientiam*
 2 יִשׁ לְכֶסֶף מוֹצֵא וּמְקוֹם לְזֶה־בִּיזְקוֹ: בְּרוּר מִעַפְרֵי יִקַּח *Dei homi-*
 3 וְאִבְן יִצּוֹק נְחוֹשֶׁה: קִץ שֵׁם לְחֶשֶׁף וְלִכְלֵל תְּכֵלֶת הוּא *nibus eſſe*
 4 חוֹקֵר אִבְן אֶפֶל וְצִלְמוֹת: פֶּרִץ נַחֲלֵי מַעַם גֵּר *imperveſti-*
 5 הַנְּשִׁבְחִים מִנִּירְגֹל דָּלוּ מֵאֲנוּשׁ נִעוּ: אֶרֶץ מִמְּנַה *gabilem,*
 6 יִצֵּא לֶחֶם וְתַחְתֵּיהָ נִהַפֵּךְ כְּמוֹ אֵשׁ: מְקוֹם סִפְרֵי *atque Deo*
 7 אֲבִנִיָּה וְעִפְרַת זֶה־לוֹ: נָתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט וְלֹא *ſoli ab ater-*
 8 שׁוֹפְתוֹ עֵין אִיהָ: לֹא הִדְרִיכָהוּ בְנֵי־שַׁחַץ לֹא עֲדָה *no eam con-*
 9 עָלָיו שַׁחַל: בַּחֲלֵמִישׁ שִׁלְחֵי־דוֹ הִפֵּךְ מִשְׂרֵשׁ הָרִים: *ſtare &*
 10 בְּצוּרוֹת יְאֵרִים בִּקְעָה וְכָל־יָקָר רִאֲתָה עֵינָיו: מִבְּכֵי *praſentem*
 נִהְרוֹת *eſſe.*

ט

6

נהרות חכשות עלמה יצא אור :

12 והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום
 13 בינה : לא ידע אנוש ערכה ולא תמצא בארץ החיים :
 טו 14 תהום אמר לא ביהאויים אמר אין עמדי : לא יתן
 16 סגור תחתיה ולא ישקל בסף מחירה : לא תסלה
 17 בכתם אופיר בשהם יקר וספיר : לא יערכנה זהב
 18 וחוכית ותמורתה כליפז : ראמור וגביש לא יזכר
 19 ומשך חכמה מפנינים : לא יערכנה פטרת כוש
 ככתם טהור לא תסלה : והחכמה מאין
 21 תבוא ואי זה מקום בינה : ונעלמה מעיני כל חיו מעוף
 22 השמים נסתרה : אבדון ומורת אמרו באזנינו שמענו
 23 שמעה : אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומה :
 24 כיהוא לקצות הארץ ביטתחת כל השמים יראה :
 26 כה לעשות לרוח משקל ומים תבן במדה : בעשתו למטר
 27 חק ודרך לחיז קולות : אזראה ויספרה הכינה
 28 וגם חקרה : ויאמרו לארס הן יראת אדניה היא חכמה
 כט וסוד מרע בינה : ויסף איוב שאת משלו :

Cap. xxix.
 De se &
 causâ suâ
 propius
 dicere inci-
 pit: hoc au-
 tem capite
 narrat pri-
 stinam
 suam felici-
 tatem, te-
 stem inte-
 gritatis
 suâ atque
 divinâ be-
 nevolentia.

2 ויאמר : מיתנני כירחיקדם כימי אלוה ישמרני :
 3 4 בהלוגרו עלי ראשי לאורו אלה השך : כאשר הייתי
 ה בימי חרפי בסוד אלוה עלי אהלי : בעוד שדי עמדי
 6 סביבותי נערי : ברחץ הליכי בחמה וצור יצוק עמדי
 7 פלגי שמן : בצאתי שער עלי קררת ברחוב אבין
 8 מושבי : ראוני נערים ונחבאו וישישם קמו עמדו :
 9 שרים עצרו במלים וכף ישימו לפיהם : קול נגידים
 11 נחבאו ולשונם לחכם דבקה : כי און שמעה
 12 ותאשרני ועין ראיה ותעדני : כראמלט עני
 13 משועורתום ולא עזר לו : ברכת אובד עלי תבא
 14 ולב אלמנה ארנן : צדק לבשתי ולבשני כמעיל
 וצניף

וצניף משפטי: עינים הייתי לעור ורגלים לפסח אני: טו
 אב אנכי לאביונים ורב לא ידעתי אחקרהו: 16
 ואשברה מתלעות על ומשניו אשליך טרף: 17
 ואמר עם קני אגוע וכחול ארבה ימים: 18
 שרשי פתוח אלהים מים וטר ילין בקצדי: 19
 כבודי חדש עמד וקשתי בידי תחליף: לי שמעו ויחלו כ: 21
 וידמו למו עצתי: אחרי דברי לא ישנו ועלימו תטף: 22
 מלתי: ויחלו כמטר לי ופיהם פערו למלקוש: אשחק 23
 אליהם לא יאמינו ואור פני לא יפילון: אבחר דרכם כה
 ואשב ראש ויאשכון במלך בגדוד כאשר אבליים
 ינחם: ועתה שחקו עלי צעירים מפני לימים אשר ל א
 מאסתי אבותם לשירת עם כלבי צאני: גם כה ידוהם 2
 למה לי עלימו אבד כלח: בחסר ובכפן גלמוד 3
 הערקים ציה אמש שואה ומשאה: הקטפים מלוח 4
 עלי שחו שרתמים לחמם: מן גו יגרשו יריעו ה
 עלימו כגנב: בערוץ גחלים לשכן חרי עפר וכפיים: 6
 בין שיחים ינהקו תחת חרול יספחו: בני נבל גם בני 7
 בלי שם נכאו מן הארץ: ועתה ננינתם הייתי ואחי 8
 להם למלה: תעבוני רחקו מני ומפני לא חשכורק: 9
 כי יתרו פתח ויענני ורסן מפני שלחו: על ימין פרחח 11
 יקומו רגלי שלחו ויסלו עלי ארחורת אידם: נתסו 12
 גתיבתי להיתי יעילו לא עזר למו: כפרץ רחב יאתיו 14
 תחת שאה התגלגלו: ההפק עלי בלהות הירדף טו
 כרוח נרבתי וכעב עברה ישעתי: ועתה עלי 16
 תשתפק נפשי יאחזוני ימיעני: לילה עצמי נקר 17
 מערי וערקי לא ישכבון: ברב כח יתחפש לבושי 18
 כפי כתנתי יאזרני: הרני לחמר ואתמשל כעפר 19
 ואפר: אשוע אליך ולא תענני עמדתי ותתבון בי: כ
 תהפק

Cap. xxx.
 Comparat
 statum
 suum pra-
 sentem.
 priori per
 omnia con-
 trarium.

יתרו קרי
 להווי קרי

22

28

7

2

היא
והר

14

21 22 תהפך לאכזר לי בעצם ידך תשטמני : תשאני אל

23 רוח תרכיבני ותמנגני הנשוה : כי ידעתי מות תשיבני חסיה קרי

24 ובית מועד לכל חי : אך לא יבעי שלחיד אם בפידו

כה להן שוע : אם לא בכיתי לקשה יום עגמה נפשי

26 לאביון : כי טוב קייתי ויבא רע ואיחלה לאור ויבא

27 28 אפל מעיר תחוו ולא דמו קדמני מי עני : קדר הלכתי

29 בלא חמה קמתי בקהל אשוע : אח הייתי לתניסורע

ל לבנות יענה : עורי שחר מעלי ועצמי חרה מני חרב :

Cap. xxxi. Amolitur injustam suspicionem de causa afflictionum suarum, perque varia peccatorum genera transit; atque studium suum in colenda humanitate, pietate, officiiisque omnibus in Deum et homines proficitur: tandem magnam fiduciam ad Deum judicem provocat.

לא ויהי לאבל בנרי ועגבי לקול בכים : ברית כרתי לעיני

ומה אתבונן על בתולה : ומה חלק אלוה ממער

3 ונחלת שדי ממרומים : הלא איד לעול ונכר לפעלי

ה 4 און : הלא הוא ראח דרכי וכל צעדי יספור : אם

6 הלכתי עם שוא ותחש על מרמה רגלי : ישקלני

7 במאזני צדק וידע אלוה תמתי : אם תטרה אשרי

מני הדרך ואחר עיני הלק לבי וככפי רבך מאום :

8 9 אזרעה ואחר יאכל וצאצאי ישרשו : אם נפתה לבי

על אשה ועל פתח רעי ארכתי : תטחן לאחר אשתי

ועליה כרעון אחרין : כי הוא זמה והיא עון פלילים :

12 כי אש היא ער אברון תאכל ובכל תבואתי תשרש :

13 14 אם אמאם משפט עבדי ואמתי ברבם עמדי : ומה

טו אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו : הלא בכטן

16 עשני עשה ויכונונו ברחם אחד : אם אמנע מחפץ

17 דלים ועיני אלמנה אכלה : ואכל פתי לבדי ולא

18 אכל יתום ממנה : כי מנעורי גדלני כאב ומבטן

19 אמי אנחנה : אם אראה אויב מבלי לבוש ואין

כ כסות לאביון : אם לא ברכוני חלצו ומגז כבשי חלצו קרי

21 יתחמם : אם הניפותי על יתוסידי כי אראה בשער

22 עזרתי : בתפי משכמה תפול ואזרעי מקנה תשבר :

כי

היא קרי והוא ק

24 כִּי־פָחַד אֵלַי אִיד אֶל וּמִשְׁאֵתוֹ לֹא אֹכַל : אִם־שָׁמַחְתִּי
 25 זָהָב כֶּסֶף וְלֹכְתָם אִמְרַתִּי מִבְּטָחִי : אִם־אֲשַׁמַּח כִּי־כֹה
 26 רַב חֵילִי וְכִי־כָבִיד מִצְאָה יָדַי : אִם־אֲרֹאֶה אֹר כִּי־יֵהָל
 27 וְיִרְחַק רֵגְלָהֶךָ : וְיִפְרַת בְּסִתְרִי לְבִי וְתִשְׁקַיְדֵי לִפְי :
 28 גַּם־הוּא עֵוֹן פְּלִילִי כִּי־כַחֲשֵׁתִי לֹאֶל מַמְעַל : אִם־
 29 אֲשַׁמַּח בְּפִיד מִשְׁנָאִי וְהִתְעַרְרַתִּי כִּי־מִצְאוֹ רַע :
 30 וְלֹא־נָתַתִּי לַחֲטָא חֶכְמִי לְשֹׂאֵל בְּאֵלֶּה נַפְשׁוֹ : אִם־לֹאֶל
 31 אֲמַרוּ מִתִּי אֲהִלִּי מִיִּיתָן מִבְּשָׂרוֹ לֹא וְשָׁבַע : בַּחוּץ
 32 לֹא־יִלְקַח נֶגֶד דְּלִתִּי לְאַרְחָא פִּתְחָה : אִם־כִּסִּיתִי כְּאֲדָם
 33 פִּשְׁעֵי לְטַמּוֹן בַּחֲכִי עֹנִי : כִּי־אֶעְרוֹץ הַמּוֹן רֶבֶה וּבְכוּז
 34 מִשְׁפָּחוֹת יַחְתְּנִי וְאָדָם לֹא־אֶצְאָפֶתַח : מִיִּיתָן־לִי לִילֵה
 35 שָׁמַע לִי רִהֹן תְּוִי שְׂדֵי־עֹנִי וְסִפְר כְּתָב אִישׁ רִיבִי : אִם־
 36 לֹא־עַל־שִׁכְמִי אֲשֹׂאנוּ אֶעֱנֶדנוּ עֲטָרוֹת לִי : מִסִּפְר
 37 צַעֲרֵי־אֲנִידְנוּ כִּמוֹ נְגִיד אֶקְרַבְנוּ : אִם־עָלִי אֲדַמְתִּי
 38 תִזְעַק וְיַחַד תִּלְמִידֵי־יִבְכּוּן : אִם־כָּחָה אֶכְלֵתִי בְּלִי
 39 כֶּסֶף וְנִפְשׁ בְּעֵלְיָהּ הִפְחַתִּי : תִּזְוֹרַת חֲטָאֵי יֵצֵא חוּץ מִ
 וְתַחַת־שַׁעֲרָה בְּאִשָּׁה תִּמוֹדֵי־אֵיבֹב :

וַיִּשְׁבְּתוּ שְׁלֹשַׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מֵעֲנוֹת אֶת־אֵיבֹב כִּי־לֵב

Cap. xxxii.
 Interponit
 sese tandem
 Elihu, qui
 totam con-
 troversiam
 absolvit :
 igitur, pra-
 missa de-
 fensione fa-
 cti sui, se sine
 affectu de
 tota causa
 acturum
 profiteretur.

2 וַיַּחַר אַפִּי אֵלָיו הוּא צָדִיק בְּעֵינָיו :
 3 בֶּן־בְּרַכְאֵל הַבְּנוּי מִמִּשְׁפַּחַת רָם בְּאֵיבֹב חֲרָה אַפּוֹ
 4 עַל־צַדִּיק וְנִפְשׁוֹ מֵאֱלֹהִים : וּבְשִׁלְשַׁת דַּעֲוֵי־חֲרָה אַפּוֹ
 5 עַל־אִשֶּׁר לֹא־מִצְאוֹ מַעֲנָה וַיִּרְשָׁעוּ אֶת־אֵיבֹב : וְאֵלָיו
 6 חָכָה אֶת־אֵיבֹב בְּדַבְרֵים כִּי־זָקְנִים הִמָּה מִמֶּנּוּ לַיָּמִים :
 7 וַיִּרְא אֵלָיו הוּא כִּי־אֵין מַעֲנָה בְּכִי שְׁלֹשַׁת הָאֲנָשִׁים וַיַּחַר הֵ
 8 וַיַּעֲן אֵלָיו הוּא בֶּן־בְּרַכְאֵל אַפּוֹ :
 9 הַבְּנוּי וַיֹּאמֶר צַעֲרֵי־אֲנִי לַיָּמִים וְאַתֶּם יֹשִׁיעִים עַל־בֶּן
 10 זָחֵלְתִי וְאִירְאִימוֹת דַּעֲוֵי־אֶתְכֶם : אִמְרַתִּי יָמִים יִדְבְּרוּ
 11 וְרַב שְׁנִים יִדְעוּ חֲכָמָה : אֲכֵן רוּחַ־הַיָּהוָה בְּאֵנָשׁ וְנִשְׁמַת
 שְׂדֵי

11

19

א

ח

ט

18 17 יחשך נפשו : להסיר אדם מעשה וגוה מגבר יכסה :
 19 מני שחת וחיתו מעבר בשלח : והוכח במכאוב על-
 20 משכבו וריב עצמו אתן : וזהמתו חיתו לחסונפשו כ
 21 מאכל תאווה : יכל פשרו מראיושפי עצמתיו לא
 22 23 ותקרב לשחת נפשו וחיתו לממתים : אם
 24 ישרו : ויחננו ואמר פדעהו מרדת שחר מצאתי
 26 כפר : רטפשו בשרו מנער ישוב לימי עלומיו : יעתר כה
 אל אלוה וירצהו וירא פניו בתרועה וישב לאנוש
 צדקתו : ישרו על אנשים ויאמר חטאתי וישר
 28 29 העויתי ולא שוה לי : פדה נפשי מעבר בשחת וחיתי
 באור תראה : הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש
 עסגבר : להשיב נפשו מני שחת לאור באור ההיים : ל
 31 32 הקשב איוב שמע לי החרש ואנכי אדבר : אם יש
 33 מלין השיבני דבר כי חפצתי צדקך : אם אין אתה

ויען לד
 2 3 אלה הוא ואמר : שמעו חכמים מלי וידעים האינו לי :
 4 5 בראון מלין תבחן וחד יטעם לאכל : משפט נבחרה
 6 7 לנו נדעה כינונו מה טוב : כי אמר איוב צדקתי ואל
 8 9 הסיר משפטי : על משפטי אכזב אנוש חצי בלי
 10 11 פשע : מיגבר כאיוב ישתה לעג כמים : וארח
 12 13 לחברה עם פעלי און וללכת עם אנשי רשע : בר
 14 15 אמר לא יסקן גבר ברצתו עם אלהים : לכן אנשי
 16 17 לבב שמעו לי חללה לאל מרשעו שדי מעול : כי פעל
 18 19 אדם ישלם לו זכארה אישי מצאנו : אף אמנס אל
 20 21 לא ירשעו שדי לא יעות משפט : מיפקד עליו ארצה
 22 23 ומי שם תבל כלה : אם ישים אליו לבו רוחו ונשמתו
 24 25 ינוע כל בשר יחד ואדם על עפר ישוב : מו
 ואם

Cap. xxxiv
 Cum Iobus
 sapius ad
 iudicium
 Dei provo-
 casset, et
 tantum
 non questus
 esset sibi
 ejus copiam
 non dari;
 Elihu hæc
 Iobi verba
 acriter ca-
 stigat ob
 scandalum
 quàmque
 alienus sit
 Deus ab
 omni inju-
 stitia mul-
 tis explicat.

16 17 ואם בינה שמעה זאת האזינה לקול מלי: האף שונא
 18 משפט יחבוש ואם צדיק כביר תרשיע: האמר למלך
 19 בליער רשע אל נדיבים: אשר לא נשאו פני שרים
 כ ולא נכר שועל פני דל כי מעשה ידיו כלם: רגע י
 ימתו וחצורת לילה יגעשו עם ויעברו ויסירו אביר לא
 21 22 ביד: כי עניו על דרכי איש וכל צעדיו יראה: איך
 23 חשך ואין צלמות להסתר שם פעלי און: כי לא על
 24 אישישים עוד להלך אל אל במשפט: ירע בבירים
 כה לא חקר ויעמד אחרים תחתם: לכן יכיר מעבדיהם
 26 והפך לילה וידכאו: תחת רשעים ספקם במקום
 27 ראים: אשר על בן סרו מאחריו וכל דרכיו לא
 28 השכילו: להביא עליו צעקת דר וצעקת עניים
 29 ישמע: והוא ישקט ומי רשע ויסתר פנים ומי ישורנו
 ל ועל גוי ועל אדם יחד: ממלך ארס חנף ממקשי עם:
 31 32 כי אל אל האמר נשאתי לא אהבל: בלעדי אהזה
 33 אתה הרני אם עור פעלתי לא אסיף: המעמך
 ישלמנה כי מאסת כי אתה תבחר ולא אני ומת
 34 ידעת דבר: אנשי לבב יאמרו ליוגבר חכם שמע לי:
 36 לה איוב לא ברעת דבר ודבריו לא בהשכיל: אבי
 37 יבחן איוב עד נצח על תשבת באנשי און: כי יסיף על
 חטאתו פשע בנינו יספוק וירב אמריו לאל:

לה

Cap. xxxv.
 Porro de
 afflictioni-
 bus agit,
 atque scrupulo respon-
 det, casti-
 gationem
 tam acer-
 bam et
 quodidia-
 nam

ויען אליהו ואמר: הזאת
 2 3 חשבת למשפט אמרת צדקי מאל: כי תאמר מה
 4 יסכן לך מה אעיל מחטאתי: אני אישיבך מלין ואת
 ה רעה עמך: הבט שמים וראה ושור שחקים גבהו
 6 מפר: אם חטאת מה תפעל בו ורבו פשעך מה
 7 תעשה לו: אם צדקת מה תתן לו או מה מידך
 8 9 יקה: לאיש כמון רשעך ולבן אדם צדקתך: מרוב
 עשוקים D a d a נ

1 עשוקים יעיקו ישועו מזרוע רבים: ולא אמר איהו
 2 אלוה עשי נתן זמרות בלילה: מלפנו מבהמות
 3 ארץ ומעוף השמים יחכמנו: שם יצעקו ולא יענה
 4 מפני גאון רעים: אך שוא לא ישמע אל ושרי לא
 5 ישורנה: אף כיתאמר לא תשורנו דין לפניו ותחולל
 6 לו: ועתה כיראין פקד אפולא ידע בפש מאר: טו
 7 ואיוב הבל יפצה פיהו כבל דעת מלין יכבר: 16
 8 ויסף אליהו ויאמר: כתר לי זעיר לן
 9 ואחוק כיעוד לאלוה מלים: אשא דעי למרחוק
 10 ולפעלי אתך צדק: כי אמנם לא שקר מלי תמים
 11 דעת עמך: הן אל כביר ולא ימאס כביר כח לב: ה
 12 לא יחיה רשע ומשפט עניים יתן: לא יגרע מצדיק
 13 עינו ואת מלכים לכסאו ישיבם לנצח וינבחו: ואם
 14 אסורים בזקים ילכו ברחבי עני: ויגר להם פעלם
 15 ופשעיהם כיתגברו: ויגל אונם למוסר ויאמר כיי
 16 שובן מאון: אם ישמעו ויעבדו יכלו ימיהם בטוב
 17 ושניהם בנעימים: ואם לא ישמעו בשלח יעברו ויגועו
 18 כבל דעת: וחנפיל לב ישימו אף לא ישועו כי אסרם: 13
 19 תמת בנער נפשם וחתם בקרשים: יחלץ עני בעניו
 20 ויגל בלחץ אונם: ואף הסיתר מפי צר רחב לא
 21 מוצק תחתיה ונחת שלהנה מלא דשן: ודין רשע
 22 מלאת דין ומשפט יתמכו: כי חמה פן יסיתך בשפק
 23 ורב כפר אל יטך: היערה שוער לא בצר וכל
 24 מאמצי כח: אל תשאף הלילה לעלות עמים כ
 25 תחתם: השמר אל תפן אל און כי על זה בחרת
 26 מעני: הן אל ישיב בכחו מי כמהו מורה: מי
 27 פקד עליו דרכו ומי אמר פעלת עולה: זכר כיתשניא
 28 פעלו אשר שרדו אנשים: כל אדם חורבו אנוש כה
 29 יביט

Deo non
 prodesse,
 nec verò
 ipsum ea
 delectari
 posse: deinde
 causam
 dicit, cur
 pii sapè
 longo tem-
 pore in ca-
 lamitati-
 bus relin-
 quantur,
 atque pre-
 ces ipsorum
 veluti
 negligan-
 tur.
 Cap. xxxvi
 Jovo fru-
 ctum pieta-
 tis in hac
 vitâ peni-
 tus abne-
 ganti, mi-
 sericordians
 Dei erga
 pios, etiam
 in hac vi-
 tâ, propo-
 nit: vo-
 tumque
 mortis re-
 darguit ut
 crudele, &
 Dei boni-
 tati inju-
 rium: con-
 trà ejus
 providen-
 tiam &
 curam, quâ
 universum
 mundum
 complecti-
 tur, variis
 in partibus
 ostendis.

26 יִבִּישׁ מִרְחוֹק : הַיָּדְאֵל שְׁנִיָּהּ וְלֹא נָדַע מִסֵּפֶר
 27 שְׁנִי וְלֹא חֶקֶר : כִּי גִרַע נִסְפֵי מִיָּמִים יִזְקוּ מִמֶּרֶ לְאֹרֶן :
 28 29 אֲשֶׁר יִגְלוּ שְׁחָקִים יִרְעֻפוּ עָלָיו אָדָם רַב : אִף אִם יִבִּין
 ל מִפְּרִשֵׁי עֵב תִּשְׂאוֹת סִבְתּוֹ : הַיָּדְפֵרֶשׁ עָלָיו אֹרֶן וְשִׂרְשֵׁי
 31 32 הַיִּסְכָּסָה : כִּי בִּסְדִין עִמָּם יִתֵּן אֲכָל לַמַּכְבִּיר : עַל-
 33 כַּפִּים כִּסְּהוּ אֹרֶן וַיִּצֹו עָלָיָהּ בַּמִּפְגִּיעַ : יִגִּיד עָלָיו רֵעוֹ
 אֶל מִקְנֵה אִף עַל-עוֹלָהּ : אִף לִזְאֵת יַחַד לְבִי וְיִתֵּר
 2 מִמִּקְוֹמוֹ : שָׁמְעוּ שְׁמוֹעַ בְּרָגוֹ קְלוֹ וְהִנֵּה מִפְּיוֹצֵא :
 3 תַּחַת כָּל-הַשָּׁמַיִם יִשְׂרָהוּ וְאֹרֶן עַל-כַּנְפוֹת הָאָרֶץ :
 4 אַחֲרָיו יִשְׁאֵג קוֹל יָרַעַם בְּקוֹל גְּאוֹנוֹ וְלֹא יַעֲקֹבֶם כִּי
 ה יִשְׁמַע קוֹלוֹ : יָרַעַם אֵל בְּקוֹלוֹ נִפְלְאוֹת עֲשֵׂה גְדֻלוֹת
 וְלֹא נָדַע : כִּי לִשְׁלֹג יֹאמֶר הוּא אֶרֶץ וְגִשְׁם מִמֶּרֶ וְגִשְׁם
 7 מִטְּרוֹת עֹזוֹ : בִּיד-כָּל-אָדָם יַחֲתוֹם לִדְעַת כָּל-אֲנָשִׁי
 8 מֵעֲשָׂהוּ : וְתִבּוֹא חִיָּה בְּמוֹ אֲרָב וּכְמַעֲוֹנוֹתֶיהָ תִשְׁכֵּן :
 9 מִן הַחֲרָד תִּבּוֹא סוּפָהּ וּמִמְזוֹרֵים קָרָה : מִנְשֵׁמַת אֵל
 10 יִתֵּן קָרָה וְרַחֵב מִיָּם בְּמוֹצֵק : אִף-בְּרִי יִטְרִיחַ עֵב יִפְיִץ
 12 עֵנָן אֹרֶן : וְהוּא מִסְכּוֹת מִתְהַפֵּךְ בְּתַחְבּוּלָתוֹ לַפְעֵלָם
 13 כָּל אֲשֶׁר יִצֹּם עַל-פְּנֵי תֵבֶל אֶרֶץ : אִם לִשְׁבֹּט אִם-
 14 לְאֶרֶץ אִם לְחֹסֶד יִמְצָאוּהוּ : הַאֲוִינָה זֹאת אֵיזֹב עֹמֵד
 טו וְהַתְּבוּנָה נִפְלְאוֹת אֵל : הַתְּרַע בְּשׁוֹם אֱלֹהֵי עֲלֵיהֶם
 16 וְהוֹפִיעַ אֹרֶן עֵנָנוּ : הַתְּרַע עַל-מִפְּלְשֵׁי עֵב מִפְּלְאוֹת
 17 תָּמִים דַּעִים : אֲשֶׁר-בְּגִדֶיךָ חָמִים בְּהִשְׁקֵט אֶרֶץ
 18 מְדָרוֹם : תִּרְקִיעַ עִמּוֹ לִשְׁחָקִים חֲזָקִים בְּרֵאֵי מוֹצֵק :
 כ 19 הוֹדִיעֵנוּ מֵהַנֶּאֱמָר לוֹ לֹא נִעְרַךְ מִפְּנֵי חֶשֶׁךְ : הַיִּסְפֵּר-
 21 לוֹ כִּי אֲדַבֵּר אִם אֹמֵר אִישׁ כִּי יִבְלַע : וְעַתָּה לֹא דִבְרָאוֹ
 אֹרֶן בְּהִיר הוּא בְּשְׁחָקִים וְרוּחַ עֲבָרָה וְתַטְהֵרֶם :
 22 23 מִצִּפּוֹן זָהָב יֵאָתֶה עַל-אֱלֹהֵי נֹרְיָה הוֹד : שְׂדֵי לֹא
 24 מִצְּאָנָהוּ שְׁנִיָּהּ כְּחֹמֶשׁ שִׁטְרוֹב צְדָקָה לֹא יַעֲנֶה : לִכֵּן
 יִרְאוּהוּ

Cap. xxxvii.
 Providen-
 tia atque
 potentia
 Dei opera
 exponere
 pergit, ve-
 tatque Fo-
 bum cum
 Deo con-
 tendere,
 eum quoti-
 dianis Dei
 operibus
 comprehen-
 dendis im-
 par sit.

כחחבולוחיו ק

קמובלאט
 טו

יראוהו אנשים לא יראה כל חכמי לב:

לח

ויען יהוה את איוב מן הסערה

מן קרי

3 ויאמר: מיהו מחשיך עצה כמלין בלי דעת: אור:

4 נא כגבר חלצך ואשאלך והודיעני: איפה היית

ביסרי ארץ הגד אסידעת בינה: מי שם ממדיה כי ה

6 תדע או מי נטת עליה קו: על מה אדניה הטבעו או

7 מי ירה אבן פנתה: ברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל

8 בני אלהים: ויסק בדלתים כגיהו מרחס יצא:

9 בשומי ענן לבשו וערפל חתלתו: ואשכר עליו חקי

11 ונאשים כריה ודלתים: ואמר עד פה תבוא ולא תסיף

א 12 ופא שירת בגאון גליך: המימך צוית בקר

במקום ה' 13 ידעתה שחר מקומו: לאחוז בכנפות הארץ וינערו

השחר ק' 14 רשעים ממנה: תתהפך כחמר חותם ויתיצבו כמו

ע' חלויה 15 לבוש: וימנע מרשעים אודם וזרוערמה תשבר

טו' חלויה 16 הבאת עד נכבדים ובחקר תהום התהלכת: הנגלו

17 לך שערי מות ושערי צלמות תראה: התבוננת עד

18 רחבי ארץ הגד אסידעת כלה: איזה הדרך ישכך

אור וחשך איזה מקומו: כי תקחנו אר גבולו וכי כ

21 תבין נתיבות ביתו: ידעת כי אז תולד ומספר ימך

22 רבים: הבאת אר אצרות שלג ואוצרות ברד

23 תראה: אשר חשבת לעת צר ליום קרב ומלחמה:

24 איזה הדרך יחלק אור יפץ קדים עלי ארץ: מי פלג

כח 26 לשטף תעלה ודרך לחזיו קלות: להמטיר על ארץ

לא איש מדבר לא אדם בו: להשביע שאה ומשואה

27 ולהצמיח מצא רשא: היש למטר אב או מי הוליד

28 אגלי טל: מבטן מי יצא הקרח וכפר שמים מילדו:

29 באבן מים יתחבאו ופני תהום יתלכרו: התקשר ל

31 מערנות כימה או מושכות בסיל תפתח: התציא

32 מרות

Cap. xxxviii.
Institutio-
ni humana
divina suc-
cedit; jam-
que ipse
Deus ad
vota, ad-
preces, at-
que ad
sermone
Fobis re-
spondet, us-
que fati-
gatum i-
psius spiri-
tum, velu-
ti in sinu
suo, com-
poneret,
suam pro-
videntiam
ac curam
erga suos,
multis ar-
gumentis
ex operi-
bus suis
desumptis,
astruit.

33 מִזְרוֹת בְּעֵתוֹ וַעֲשֵׂה עַל־בְּנֵיהֶם תִּנְחָם׃ הִידַעַת חֲקוֹרֵת
 34 שָׁמַיִם אִם־תִּשְׂמוּ מִשְׁטְרוֹ בְּאָרֶץ׃ הַתְּרִים לַעֲבֹדֶיךָ
 לֵאמֹר וַשְׁפַעַת מִיַּם תִּכְסֶּף׃ הַתְּשַׁלַּח בְּרָקִים וַיִּלְכוּ וַיֹּאמְרוּ
 36 לֵךְ הִנְנֵנו׃ מִי־שֵׁת בְּטַחֲוֹרַת חֲכָמָה אוֹ מִי־נָתַן לַשִּׁכּוּי
 37 בִּינָה׃ מִי־סָפַר שְׁחָקִים בַּחֲכָמָה וּנְבִלֵי שָׁמַיִם מִי
 38 39 יִשְׁכִּיב׃ בְּצַקַּת עֵפֶר לְמוֹצֵק וּרְגָבִים יִדְבְּקוּ׃ הַתְּצוֹר
 מִלְּבִיא טָרֶף וְחַיֵּית כְּפִירִים תִּמְלֵא׃ כִּי־יִשְׁחוּ בַמַּעֲוֹנוֹת

41 יִשְׁבוּ בַסֶּכֶה לְמוֹ־אָרֶב׃ מִי־יִכִּין לַעֲרֹב צִידוֹ כִּי־יִלְדוּ יִלְדוּ קוֹי

Cap. xxxix.
 Magnifica
 providen-
 tia ac po-
 tentia sue
 opera re-
 censere per-
 git, in on-
 gro, mono-
 cerote,
 equo, aliif-
 que: Jobus
 vero
 respondet
 tribuendo
 sibi vilita-
 tem, ac
 Deo glo-
 riam.

לט
 1 אֵל־אֵל יִשְׁעוּ וַיִּתְעוּ לְבִלֵי־אָכֵל׃ הִידַעַת עֵרַת לִדְת
 2 יַעֲלִים־לַעֲחַלֵּל אֵילוֹת תִּשְׁמַר׃ תִּסְפֹּר יְרֻחִים
 3 תִּמְלֵאנָה וַיִּדְעַת עַת לְרִתְנָה׃ תִּכְרַעְנָה יִלְדִיהֶן
 4 תִּפְלַחְנָה חֲבִלֵיהֶם תִּשְׁלַחְנָה׃ יַחֲלֹמוּ בְנֵיהֶם יִרְבוּ
 ה בָּבֶר יִצְאוּ וְלֹא־שָׁבוּ לְמוֹ׃ מִי־שָׁלַח פְּרֵא חֲפְשֵׁי
 6 וּמַסְרוֹת עָרוֹד מִי־פִתַח׃ אֲשֶׁר־שָׁמְתִי עַרְבָה בֵּיתוֹ
 7 וּמִשְׁכְּנוֹתָיו מִלַּחַה׃ יִשְׁחַק לְהַמּוֹן קְרִיַה־תִּשְׁאוֹת נוֹגֵשׁ
 8 לֹא־יִשְׁמַע׃ יִתּוֹר הָרִים מִרְעֵהוּ וְאַחַר כָּל־זִרוֹק יִדְרוֹשׁ׃
 9 הַיֹּאבֵה רִים עֲבָדָה אִם־יִלִּין עַל־אֲבוֹסָה׃ הַתְּקַשְׁרֵדִים
 10 בְּתֹלַם עֲבָתוֹ אִם־יִשְׁדַּר עַמְקִים אַחֲרָיִךְ׃ הַתְּכַטְּחֵבּוּ
 12 כִּי־רַב כְּחוֹ וְתַעֲזֹב אֱלֹוֵי־יִגְיַעָה׃ הַתְּאֲמִין בּוֹ כִּי־יִשׁוּב
 13 זִרְעָה וְגִרְגָה יִאֲסֹף׃ כִּנְף־רַנְנִים נַעֲלֶסְהָ אִם־אֲבֹרָה
 14 חֲסִידָה וְנִצְרָה׃ כִּי־תַעֲזֹב לְאָרֶץ בִּיצִיָה וְעַל־עֵפֶר
 15 וְתִשְׁכַּח כִּי־רַגַל תִּזְוֹרָה וְחַיֵּית הַשֶּׁדֶה תִּדְרוֹשָׁה׃
 16 17 הַקְּשִׁיחַ בְּנֵית־לֵאלֹהֵי לְרִיקִי וַיַּעֲבֵה בְלִי־פַחַד׃ כִּי־הִשְׁהָ
 18 אֱלֹוִה חֲכָמָה וְלֹא־חֶלֶק לָהּ בְּבִינָה׃ בְּעֵרַת בְּמִרוֹם
 19 תִּמְרִיא תִשְׁחַק לְסוֹם וּלְרַכְבּוֹ׃ הַתְּתֵן לְסוֹם גְּבוּרָה
 כ הַתְּלַבֵּשׁ צִנְאוֹרוֹ רַעְמָה׃ הַתְּרַעֲשֵׁנוּ כְּאֲרָבָה הוֹר
 21 נַחְרוֹ אִמָּה׃ יַחֲפְרוּ בְעַמְקֵי וַיִּשֵׁשׁ בְּכַח יִצְאָ לְקִרְאֵת־
 22 נַשְׁק׃ יִשְׁחַק לְפַחַד וְלֹא יַחַת וְלֹא יִשׁוּב מִפְּנֵי־חֶרֶב׃
 עֲלוּ

עליו תרנה אשפה להב חנית וכידון: ברעש זרנו 23 24
ינמא ארץ ולא יאמין כי קול שופר: בדי שפרי כה
יאמר האח ומרתוק יריח מל חמה רעם שרים

בנפיו קרי ותרועה: המבינתך יאברניך יפרש כנפולתימן: 26

אם על פיך יגביה נשר וכי ירים קנו: סלע ישכן 27 28

ויתלנן על שן סלע ומצודה: משם חפר אכל 29

ל מרחוק עיניו יביטו: ואפרחו יעלעודם ובאשר ל קרי

חללים שם הוא: ויען יהוה את איוב מ א Cap. XL. Sermo Domini ad Iobum secundus, quo iudicium & justitiam suam, in regendo ho-

2 ויאמר: הרב עם שדי יסור מוכיח אלוה יעננה:

3 ויען איוב את יהוה ויאמר: ויען 6

חן קלתי מה אשיבך ירי שמתי למופי: אחת 4 ה

דברתי ולא אענה ושתים ולא אוסיף: ויען 6

יהוה את איוב מני סערה ויאמר: אור נגא כגבר 7 מן קרי

חלציה אשאלך והודיעני: האף תפר משפטי 8

תרשיעני למען תצדק: ואם זרוע כאל לך ובקול כמהו 9

תרעם: עדה נאנאון וגבה והוד והדר תלבש: הפיץ י II

עברות אפק וראה כל נאה והשפילהו: ראה כל 12

נאה הכניעהו והדרך רשעים תחתם: טמנים בעפר 13

יחד פניהם חבוש בטמון: וגם אני אודה כי תושיע 14

לך ימינה: הנה נא בהמורת אשר עשיתי עמך חציר טו

כבקר יאכל: הנה נגא כחו במתניו ואונו בשרירי 16

בטנו: יחפץ זנבו כמו ארו גירי פחרו שרנו: עצמו 17 18

אפיקי נחושה גרמיו כמטיל ברזל: הוא ראשית דרכי 19

אל העשוני גש חרבנו: כי בול חרים שאר עז וכל חירת כ

השדה ישחקו שם: תחת צאלים ישכב בסתר קנה 21

ובצה: יסכהו צאלים צללו יסכהו ערבי נחל: הן 22 23

יעשק נהר לא יחפון יבטח כי יניח ירדן אל פיהו:

בעיניו יקחנו במוקשים יקב אף: תמשך לויתן בחכה 4 כה

ובחבל

Cap. XL. Sermo Domini ad Iobum secundus, quo iudicium & justitiam suam, in regendo homine, asserit, atque exemplis illustrissimis, in coercendis ac frenandis immanissimis belluis, explicat & exornat.

26 וּבְחַבְלֵי תִשְׁקִיעַ לְשׁוֹנוֹ׃ הַתְּשִׁים אֲנִי בְּאִפּוֹ וּבְחֹחַ
 27 תִּקַּב לַחְיוֹ׃ הִרְבֵּה אֵלֶיךָ תַּחֲנוּנִים אִם יִדְבַר אֵלֶיךָ
 28 רַכּוֹת׃ הִיכַרְתָּ בְרִירַת עַמְּךָ תִּקְחֵנוּ לְעֵבֶד עוֹלָם׃
 29 ל הַתְּשַׁחֲקֵנוּ בְּצַפּוֹר וּתְקַשְׁרֵנוּ לְנַעֲרוֹתֶיךָ׃ יִכְרוּ עָלֶיךָ
 30 חֲבָרִים יַחְצוּהוּ בֵּין כְּנַעֲנִים׃ הַתְּמַלֵּא בְּשִׁכּוֹרַת עוֹרוֹ
 31 וּבְצִלְצֵל דְּגִים רֵאשׁוֹ׃ שִׁים עָלֶיךָ כַּפֶּךָ זִכֵּר מַלְחַמָּה

מא אֶל תּוֹסֵף׃ הִן תּוֹחַלְתוּ וְנִכְזְבָה הַגֵּם אֶל מְרֵאיוֹ יִטַּל׃
 2 יִסְדּוּנֶכָה׃ לֹא אֶכְזֹר כִּי יַעֲרֹנוּ וּמִי הוּא לִפְנֵי תִיָּעֵב׃ מִי הַקְּדִימֵנִי
 3 וְאֵשְׁלֵם תַּחַת כָּל הַשָּׁמַיִם לִי הוּא׃ לֹא אֲחַרִּישׁ בְּדַעַי
 4 לו קרי ה וּדְבַר גְּבוּרֹת וְחֵץ עָרְכוּ׃ מִי גִלָּה פְּנֵי לְבוֹשׁוֹ בְּכַפֵּל
 5 רִסְנוֹ מִי יָבוֹא׃ דַּלְתֵי פָנָיו מִי פָתַח סִבְיוֹת שְׁנָיו
 6 8 אֵימָה׃ גְּאוּרָה אֶפְיָקִי מִנְּגִים סָגוּר חוֹתֵם צַר׃ אַחַד
 9 בְּאַחֲרֵי גִשּׁוֹ וְרוּחַ לֹא יָבֵא בִּינְהֵם׃ אִישׁ בְּאַחֲרֵיהֶן יִדְבְּקוּ
 10 יִתְלַכְדוּ וְלֹא יִתְפַּרְדּוּ׃ עֲטִישְׁתִּיו תִּהְיֶה אֹרֶךְ וְעֵינָיו
 11 כַּעֲפַי־שַׁחַר׃ מִפְּנֵי לִפְיָדִים יִהְלְכוּ כִּי דוּרֵי אִשׁ
 12 13 יִתְמַלְטוּ׃ מִנְּחִירָיו יֵצֵא עֵשֶׁן כְּדוּד גִּפּוֹחַ וְאֲנִי׃ נִפְשׁוּ
 14 גַּחְלִים תִּלְהַט וְלֹהֵב מִפְּנֵי יֵצֵא׃ בְּצוּאָרוֹ יִלֶּץ עוֹ וּלְפָנָיו
 15 טו תְּרוּץ דֹּאבָה׃ מִפְּלֵי בְּשָׂרוֹ דִּבְקוֹ יֵצֹק עָלָיו בַּל יִמוּט׃
 16 17 לְבוֹ יֵצֹק כְּמוֹ אֶבֶן וְיֵצֹק כַּפְלַח תַּחְתִּירָה׃ מִשְׁתּוֹ
 18 יִגְרוּ אֵילִים מִשִּׁבְרִים יִתְחַטְּאוּ׃ מִשִּׁגְהוֹ חֲרַב בְּלִי
 19 תִּקּוּם חֲנִירַת מִסַּע וְשִׁרְיָה׃ יִחְשַׁב לַתְּבֵן בְּרוּל לַעֵץ
 20 כ רִקְכוּן נַחוּשָׁה׃ לֹא יִבְרִיחֵנוּ בְּדַקְשַׁת לֶקֶשׁ נַהֲפֹכֹה
 21 לו אֲבֵי־קַלֵּעַ׃ כִּקֵּשׁ נַחֲשָׁבוּ תוֹתַח וְיִשְׁחַק לְרַעֲשׁ
 22 כִּידוֹן׃ תַּחְתּוֹ חֲדוּרֵי חֲרָשׁ יִרְפָּד חֲרוּץ עָלָיו שִׁט׃
 23 24 יִדְתִּיחַ כְּסִיר מְצוּלָה יִסִּישִׁים כְּמַרְקָחָה׃ אַחֲרָיו יֵאָרֵר
 25 כֹּה נָתִיב יַחֲשֵׁב תְּהוֹם לְשִׁיבָה׃ אֵין עַל־עַפְרָה מִשְׁלוֹ הָעֵשׂוֹ
 26 לְכִלְיַתָּת׃ אֵת כָּל־גְּבֵהָ יִרְאֶה הוּא מִלֶּךְ עַל כָּל־בְּנֵי־

Cap. XLI.
 Fustam
 providen-
 tiam suam,
 atque ordi-
 nem, in re-
 gendo
 mundo, in
 exemplo
 balana
 ostendere
 pergit, cu-
 jus imma-
 nitatem
 certis limi-
 tibus ac
 veluti re-
 pagulis
 coerces.

Cap. XLII. : וַיַּעַן אִיּוֹב אֶת יְהוָה וַיֹּאמֶר׃
 מִב שַׁחַץ׃
 D d d d 4 7 3 ידעת

2. ידעת
קרי

ידעת כי כל תוכל ולא יבצר ממך מזמנה: מי זריו

*riam Deo
tribuit.
Deus Job
bum iusti-
ficat pra
amicis;
ipsiusque
calamitates
beneficiiis, ac
omni bene-
dictionum
genere pen-
sat; atque
duplum ipsa
reddit.*

מעלים עצה בלי דעת לכן הגדתי ולא אבין נפלאות

ממני ולא אדע: שמע נא ואנכי אדבר אשאלך 4

והודיעני: לשמע און שמעתך וערזה עיני ראתך: עלה 6

כן אמאם ונחמתי על עפר ואפר:

ויהי אחר דבר יהוה את הדברים האלה אל איוב 7

ויאמר יהוה אל אליפו התימני חרה אפי בך ובשני

רעך כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב: ועתה 8

קח לך שבעה פרים ושבעה אילים ולכו אל עבדי

איוב והעליתם עולה בעדכם ואיוב עבדי יתפלל

עליכם כיו אם פניו אשא לבלתי עשות עמכם נבלה

כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב: וילכו אליפו 9

התימני ובלדר השוחי צפר הועמרת ויעשו כאשר

דבר אליהם יהוה וישא יהוה את פני איוב: ויהוה שב 10

את שבית איוב בהתפללו בעד רעהו ויסף יהוה את 11

כל אשר לאיוב למשנה: ויבאו אליו כל אחיו וכל

אחיתיו וכל ידעיו לפניו ויאכלו עמו לחם בביתו

ויגדו לו וינחמו אתו על כל הרעה אשר הביא יהוה

עליו ויתנו לו איש קשיטה אחת ואיש גמל אחד: 12

ויהוה ברך את אחרית איוב מדראשתו ויהיו לו

ארבעה עשר אלף צאן וששת אלפים גמלים ואלף 13

צמר בקר ואלף אתונות: ויהיו לו שבעה בנים 14

ושלוש בנות: ויקרא שם האחת מימה ושם השנית 15

קציעה ושם השלישית קרן הפוך: ולא נמצא נשים 16

יפות כבנות איוב בכל הארץ ויתן להם אביהם נחלה

בתוך אחיהם: ויחי איוב אחר זאת מאה וארבעים 17

שנה וירא את בניו ואת בני בניו ארבעה דורות: ויראה ק

וימת איוב זקן ושבע ימים: חזק

מכוב מסוקי איוב אלף ושבעים וסימנו וגלית להם עתרת שלום ואמת וחציו אשך קומנו ולא עת וסדריו שמונה וסימנו אהב הסערי ציון: שיר

CANTICUM CANTICORUM,
שיר השירים

CAPUT I. א

Carmen propheti- cum ac my- sterii ple- num, quo amores at- que omnis affectus fi- delium erga Sponsam ac Regem suum, in di- verso tem- porum ac rerum sta- tu, adum- bratur; ejusque vi- cissim erga suos cura ac multi- plex provi- dentia ve- luti in sce- na, diversis colloquio- rum vic- bus, ac sum- mo verbo- rum orna- tu, exponi- tur; atque univ- ersa Regni Dei facies ad ultima usque tem- pora evol- vitur. Collo- quium exor- ditur

שיר השירים אשר לשלמה: ישקני מנשקות פיהו
כי טובים דרך מיון: לריח שמנה טובים שמן תורק
שמך על כן עלמות אהבך: משכני אחרך נרוצה
הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה כה נזכרה דרך
מיון משרים אהבך: שחורה אני ונאווה בנות ירושלם
באהלי קדר כיריעות שלמה: אל תראני שאני
שחרחרת ששזפתני השמש בני אמי נחרו בי שמני
נטרה את הכרמים פרמי שלי לא נטרת: הגידה לי
שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרכיץ בצהרים
שלמה אהיה כעטיה על עררי חברך: אם לא תרעי
לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את-
גדיתיך על משכנות הרעים: לססתי ברכבי פרעה
דמיתך רעיתי: נאוולחייך בתורים צוארך בחרוזים:
תורי זהב נעשה לך עם נקדות הכסף: עד שהמלך
במסכו נרדי נתן ריחו: צרור המר דודי לי בין שדי
ילין: אשכל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי: הנדיפה
רעיתי הנדיפה עיני יונים: הנדיפה דודי אף נעים
אף ערשנו רעננה: קרות ברינו ארזים רחיטנו
ברותים: אני חכצלת השרון שושנת העמקים:
בשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות: כתפוח
בעצי היער כן דודי בין הבנים בצלו חמרת וישבתי
ופריו מתוק לחכי: הביאני אל בית היין ודגלו עלי
האהבה: סמכוני באששות רפדוני בתפוחים כיהולת
אהבה

ש' 2 א
רבתי
3
4
ה
6
7
8
9
10
11
12
13
14
16
17
קרי
א
3
קמין
בוק

Sponsa, atque Adventum Sponsi sui expetit, ejusque suavitates & gratias commemorat, Cap. II. Amores

6 : אהבה אני : שמאלו תחת לראשיו מינו תחבקני :

castosque
ejus am-
plexus de-
pradicat.
seque in lo-

7 השבעת אתכם בנורת ירושלם בצבאות או באילות

cum frugis
ac latitia.
veluti in
nuptialem
thalamum

השדה אם תעירו ואם תעוררו ארת האהבה עד

8 שתחפץ : קול דודי הנהזה בא מדלג על ההרים

deductam
gloriatu-
rur/susque
Sponsus

9 מקפץ על הגבעות : דומה דודי לצבי או לעפר האילים

הנהזה עומר אחר כתלנו משניח מן החלונות מציץ

מן החרקים : ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי

11 הסתח
קל

ולכי לך : כיהנה הסתו עבר הגשם חלף הלך לו :

omnia jam
in univer-
so mundo
florere, &
formosissi-
mum gra-
tia annum

12 הנצנים נראו בארץ עת הזמר הגיע וקול התור

13 נשמע בארצנו : התאנה חנטה פניה והגפנים סמדר

14 לך

נתנוריה קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך : יונת בחגוי

sefe aperire
ac latissi-
mam fide-
lium mes-
sem pro-
mittere.
gratula-
bundus
narrat.
Cap.III.

הסלע בסתר המדרגה הראיני ארת מראיך השמיעני

15 ארת קולך כי קולך ערב ומראיך נאורה : אחוז לנו

16 יחי

שעלים שעלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר :

ac securi-
tas Sponse,
veluti jam
datâ pace
sefe paulu-
lum ad
quietem
componen-
tis : unde
exurgens
ac spei fal-
sa, quaqu-
versum

17 דודי לי ואני לו הרעה בשושנים : עד שיפוח היום ונסו

הצללים סבדמה לך דודי לצבי או לעפר האילים

א

על משכבי בלילות בקשתני :

את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו : אקומה נא

Somnus
ac securi-
tas Sponse,
veluti jam
datâ pace
sefe paulu-
lum ad
quietem
componen-
tis : unde
exurgens
ac spei fal-
sa, quaqu-
versum

ואסובכה בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את

3 שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו : מצאוני

השמרים הסככים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם :

sefe paulu-
lum ad
quietem
componen-
tis : unde
exurgens
ac spei fal-
sa, quaqu-
versum

4 כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי

אחותיו ולא ארפנו עד שהביאתו אל בית אמי ואל-

חרר הורתי : השבעת אתכם בנורת ירושלם בצבאות

Sponsum
ritus
quarere

או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו ארת

האהבה עד שתחפץ : מי זאת עלה מן המדבר

6 כתימרות עשן מקטרת מר ולבונה מכל אבקת רובל :

7 הנה מטתו של שר מה ששים גברים סביב לה מגברי

ישראל

incipit; ille autem sub imagine Salomonis, jam jam ad capeffendum regnum. per multa certamina, proditurus fidelibus ostenditur. Cap. IV. Elogia Sponse, precipue ob fidem & constantem amorem Sponso suo testatum & publice exhibitum, cum promissione pacis & Regni.

8 ישראל : בלם אחי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו
9 על ירכו מפחד בלילות : אפריון עשרה לו המלך
י שלמה מעצי הלכונן : עמודיו עשה כסף רפידתו זהב
מרכבו ארנמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם :
יא צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה
אך שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו : הנך
יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבעד לצמתך שעריך
2 בעדר העוים שגלשו מהר גלעד : שניך בעדר
הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה
3 אין בהם : כחוט השני שפתותיך ומדברך נאווה כפלה
4 הרמון רקתך מבעד לצמתך : כמגדל דויד צוארך
בנוי לתלפיות אלף המנן תלוי עליו כל שלטי הנבורים :
ה שני שריך כשני עפרים תאומי צביה הרעים בשושנים :
6 עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל הדר המור
7 ואל גבעת הלבונה : כלך יפה רעיתי ומוס אין כך :
8 אתי מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשורי מראש
אמנה מראש שניר וחרמון ממענות אריות
9 מהררי נמרים : לבבתני אחתי כלה לבבתני
י באחד מעיניך באחד ענק מצורניך : מה צפודיך
אחתי כלה מה צפודיך מין וריח שמניך מכל
11 בשמים : נפת תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב
12 תחת לשונך וריח שלמתך כריח לבנון : גן נעור
13 אחתי כלה גל נעור מעין חתום : שלחך פחדם
14 רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים : נרדו וכרכם
קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מר ואהלות עם כל
15 ראשי בשמים : מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן
לבנון : עורי צפון וכואי תימן הפיתו גני ילדו בשמיו
אך בא דודי לגנו ואכל פרי מגדיו : באתי לגני אחתי
בלה

Cap V. Exultatio

באחתי קרי

כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי

Sponsi, in hortis suis suavissime recubant, et ad epulum fideles invitantis.

שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים :

אני ישנה ולבי ער קול דודי רופק פתחי לי אחתי

Vade Sponsa, transfactum jam omne certamen

רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל קוצותי רסיסי הורבות

לילה : פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה רחצתי

את רגלי איככה אטנפם : דודי שלח ידו מן החור

tamen rata, securius quieti indulget : sed à Sponso excitata rursus ad eum quaerendum accingitur, atque coram eis, quae sese puellas Hierosolymitanas, ferebant, pulcherrimam de confessionem edit.

ומעי המו עליו : קמתי אני לפתח לדודי וידו נטפו מורה

ואצבעתי מור עבר על בפות המנעול : פתחתי אני

לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה ברברו בקשתיהו

ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני : מצאני השמרים

הסככים בעיר הכוני פצעוני נשאו את רדודי מעלי

שמרי החמות : השבעתי אתכם בנות ירושלם אם

תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני :

מה דורך מדור היפה בנשים מה דורך מדור שככה

השבעתנו : דודי צח וארום דגול מרבכה : ראשו

כתם פז קוצותיו תל תלים שחרות כעורב : עיניו

כיונים על אפיקי מים רחצות בחלב ישבות על

מלא את : לחיו כערונת הבשם מגדלות מרקחים

שפתותיו שושנים נטפות מור עבר : דיו גלילי זהב

ממלאים בתרשיש מעיו עשרת שן מעלפת ספרים :

שוקיו עמודי שש מסדים על אדני פז מראהו כלבנון טו

בחור בארזים : חכו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי

וזה רעי בנות ירושלם : אנה הלך דורך היפה

Cap. VI. Sponsus rursus in hortis, unde discessum meditari videbatur, comparet. Sponsamque suam

בנשים אנה פנה דורך ונבקשנו עמך : דודי ירד לגנו

לערונות הבשם לרעות בננים וללקט שושנים : אני

לדודי ודודי לי הרועה בשושנים : יפה את רעיתי

כתרצה נאווה כירושלם אימה כנרגלות : הסכי עיניך ה

מנגדי שהם הרהיבני שערך כערך העוים שגלשו מן

הגלעד

deprædicat, atque numero Re-ginarum & pellicum gregi, sub quarum dominatu agebat, longè præfert.

6 הגלעד: שניך בעדר הרחלים שעלו מן הרחצה
7 שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: כפלה הרמון
8 רקתך מבער לצמתך: ששים המרה מלכות ושמנים
9 פילגשים ועלמות אין מספר: אחת היא יונתי תמתי
אחת היא לאמה ברה היא לילדתה ראוה בנות
יו אשרוה מלכות ופילגשים ויהללוה: מיזאת
הנשקפה כמו שחר יפיה כלבנה ברה בחמה אימה
11 בנרגלות: אלגנת אגוז ירחתי לראות באפי הנחל
12 לראות הפרחה הגפן הנצוהרמנים: לא ידעתי נפשי

Cap. VII.
Nova
Sponsa en-
comia, ex
quibus ejus
integritas,
& constans
divini no-
minis pro-
fessio elu-
cet: illa
autem con-
tumelia-
rum perta-
sa Spon-
sum invi-
tat, ut re-
lictâ Vrbe
secum ex-
eat in
agros, ad
visendas
novellas
vineas.

א שמתני מרכבות עמי נדיב: שובי שובי השולמית
שובי שובי ונחזה בך מה תחזו בשולמית כמחלת
2 המחנים: מרויפועמך בנעלים בת נדיב חמוקי
3 ירכיך כמו חלאים מעשה די אמן: שררך אגן הסהר
אל יחסר המוג בטנג ערמת חטים סונה בשושנים:
ה 4 שני שדיך כשני עפרים תאמי צביה: צוארך כמגדל
השן עניך ברכות בחשבון על שער בת רבים אפק
6 כמגדל הלבנון צופה פני רמשק: ראשך עליך
כברמל ודלת ראשך כארנמן מלך אסור ברהטים:
8 7 מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים: זאת קומתך
9 דמרתה לתמר ושדיך לאשכלות: אמרתי אעלה
בתמר אחזה בסנסנו ויהינא שדיך כאשכלות הגפן
' וריח אפק בתפוחים: וחכך כייז הטוב הולך לדודי
11 למישרים דובב שפתי ישנים: אני לדודי ועלי תשוקתו:
12 13 לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים: נשכימה
לכרמים נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו
14 הרמונים שם אתן את דודי לך: הדוראים נתנודיח
ועל פתחינו כל מגדים חדשים גסי ישנים דודי צפנת

Cap. VIII.
Prosequi-

א ח לך: מיתנה כאח לי ונק שדי אמי אמצאך בחוץ
אשקך

אשקך גם לא יבזולי : אנהגך אביאך אל בית אמי
 תלמדני אשקך מיין הרקח מעסים רמני : שמאלו
 תחת ראשי וימינו תחבקני : השבעתי אתכם בנורת
 ירושלם מה תעירו ומה תעדרו את האהבה
 עד שתחפץ : מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת ה
 על הדורה תחת התפוח עוררתיך שמה חבלתך אמך
 שמה חבלה ילדתך : שימני כחותם על לבך
 כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאל
 קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתי : מיס רבים
 לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה
 אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוזיבזולו :
 אחורת לנו קטנה ושרים אין להמה נעשה לאחותנו
 ביזם שידבר בה : אם חומה היא נבנה עליה טירת
 כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז : אני
 חומה ושרי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת
 שלום : פרס היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם
 לנטרים אישיבא בפריו אלף כסף : פרמי שלי לפני
 האלף לך שלמה ומאתים לנטרים את פריו : היושבת
 בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני : ברחי דורי
 ודמה לך לצבי אז לעפר האילים על הריב בשמים :

*sur sermo-
nem suum
Sponsa, ut-
que Spon-
sus sibi a-
mores suos
praebeat,
enixa petit,
varieque
luctatur :
tandem ad
plenam
Regni Dei
manifesta-
tionem fi-
deles aspi-
rant, atque
ardenti vo-
to hoc car-
men clau-
dit.*

מכוס מסוקי דשיר השירים מאה ושבעה עשר * וסימנו אשר דבר טוב על המלך
 וחציו נרד וברכום :

LIBER RUTH,
HEBRAICE רות
CAPUT I. א

א בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך
 איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב
 הוא

Ruth
 Moabitis

relictā patriā, forcum Nabhomi, in terram Israelis revertentem comitatur.

2 הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו : וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ
 וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נַעֲמִי וְשֵׁם שְׁנֵי בָנָיו מַחֲלֹן וְכִלְיוֹן
 אֶפְרַתִּים מִבֵּית לַחֵם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שְׂרֵי מוֹאָב וַיְהִי
 3 שָׁם : וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נַעֲמִי וְתִשְׁאֵר הָיָא וּשְׁנֵי בָנָיו :
 4 וַיֵּשְׂאוּ לָהֶם נָשִׁים מֵאֲבוֹת שֵׁם הָאֶחָד עֵרְפָּה וְשֵׁם
 הַשֵּׁנִית רוּת וַיֵּשְׁבוּ שָׁם כְּעֶשֶׂר שָׁנִים : וַיָּמָתוּ גַם שְׁנֵיהֶם
 מַחֲלֹן וְכִלְיוֹן וְתִשְׁאֵר הָאִשָּׁה מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמֵאִשָּׁה :
 6 וַתֵּקַם הָיָא וְכִלְרִיָּה וְתִשְׁבַּ מִשְׁדֵּי מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה
 בְּשֵׂרָה מוֹאָב כִּי פָקַד יְהוָה אֶת עַמּוֹ לְתַת לָהֶם לַחֵם :
 7 וַתֵּצֵא מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה שָׁמָּה וּשְׁתֵּי כִלְרִיָּה
 8 עִמָּהּ וַתֵּלְכֶנָּה בְּדֶרֶךְ לָשׁוּב אֶל אֶרֶץ יְהוּדָה : וַתֹּאמֶר
 נַעֲמִי לְשְׁתֵּי כִלְרִיָּה לִכְנֹה שְׁבִנָּה אִשָּׁה לְבֵית אִמִּיהָ
 יחיר ה' יַעֲשֵׂה יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם עִם הַמֵּתִים
 9 וְעַמְדִּי : יִתֵּן יְהוָה לָכֶם וּמִצֵּאן מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִשָּׁה
 י וַתִּשָּׁק לָהֶן וַתִּשְׁאַנֶּה קוֹלָן וַתִּכְכַּנֶּה : וַתֹּאמְרֶנָּה לָהֶן
 11 כִּי אַתֶּן נָשׁוּב לְעַמְּךָ : וַתֹּאמֶר נַעֲמִי שְׁבִנָּה בְּנֹתֵי לֵמָּה
 תֵּלְכֶנָּה עִמִּי הָעוֹד לִי בָנִים כִּמְעִי וְהָיוּ לָכֶם לְאֲנָשִׁים :
 12 שְׁבִנָּה בְּנֹתֵי לִכְן כִּי זָקַנְתִּי מֵהָיִית לְאִישׁ כִּי אָמַרְתִּי יֵשׁ
 לִי תְקוּהָ גַם הָיִיתִי הַלַּיְלָה לְאִישׁוֹ גַּם יְלָדְתִּי בָנִים :
 13 הֲלֵהֶן תִּשְׁבְּרֶנָּה עַד אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ הֲלֵהֶן תַּעֲנֶנָּה לְבִלְתִּי
 הָיִית לְאִישׁ אֶל בְּנֹתֵי כִי מֵרַ לִי מֵאֵד מִכֶּם כִּי יֵצְאוּ
 14 בִּי עַד יְהוָה : וַתִּשְׁנֶה קוֹלָן וַתִּכְכַּנֶּה עוֹד וַתִּשָּׁק עֵרְפָּה
 טו לַחְמוֹתֶיהָ וְרוּת דִּבְקָה בָּהּ : וַתֹּאמֶר הִנֵּה שָׁבָה יְבַמְתֶּךָ
 16 אֶל עַמָּהּ וְאֶל אֱלֹהֶיהָ שׁוֹבִי אַחֲרַי יְבַמְתֶּךָ : וַתֹּאמֶר
 רוּת אֶל תִּפְגַּעֵי כִי לְעוֹבְךָ לָשׁוּב מֵאַחֲרֶיךָ כִּי אֶל
 אֲשֶׁר תֵּלְכִי אֵלַי וּבְאִשֶׁר תֵּלִינִי אֲלִין עִמָּךְ עַמִּי וְאֱלֹהֶיךָ
 17 אֱלֹהֵי : כַּאֲשֶׁר תִּמּוֹתִי אִמּוֹת וְשֵׁם אֲקַבֵּר כֹּה יַעֲשֵׂה
 18 יְהוָה לִי וְכֹה יִסָּף כִּי הַמּוֹת יִפְרִיד בֵּינִי וּבֵינֶךָ : וַתֵּרָא
 כ'

כ'

כִּי־מִתְאַמְצֶת־הִיא לְלַכֵּת אֶתְּךָ וְתַחְדָּל לְדַבֵּר אֵלַיִךְ :
 19 וְתִלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם עַד־בּוֹאֲנָה בַּיַּת לֶחֶם וַיְהִי כִּבְאוֹנָהּ
 בַּיַּת לֶחֶם וְתֵהָם כָּל־הָעִיר עָלֶיהֶן וְתֹאמְרֵנָה הֲזֹאת
 נָעָמִי : וְתֹאמְרֵן אֵלֶיהֶן אֶל־תִּקְרְאוּנָה לִי נָעָמִי קְרֹאֵן לִי ב
 21 מֵרָא כִּי־הִמְר שְׂדֵי לִי מְאֹד : אֲנִי מִלֵּאָה הִלַּכְתִּי וְרִיקָם
 הִשִּׁיבְנִי יְהוָה לְמָה תִּקְרְאוּנָה לִי נָעָמִי וַיְהוּה עֲנָה כִּי וּשְׂדֵי
 22 הָרַעְלִי : וְתִשָּׁב נָעָמִי וְרוּת הַמּוֹאֲבִיָּה כָּל־תְּהַ עִמָּה
 הַשְּׂבֵרָה מִשְׂדֵי מוֹאָב וְהִמְרָה בְּאוֹבֵי־ת לֶחֶם בְּתַחֲלֹת
 קְצִיר שְׁעָרִים : וְלָנָעָמִי מִיַּדַּע לְאִשָּׁה אִישׁ גִּבּוֹר חֵלֶל
 2 מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ וְשָׁמוֹ בָּעָז : וְתֹאמְרֵן רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה
 אֶל־נָעָמִי אֶלְכֵה נָא הַשְּׂדֵה וְאֶלְקַטְהָ בְּשִׁבְלִים אַחֵר
 3 אֲשֶׁר אֲמַצֵּא חֵן בְּעֵינָיו וְתֹאמְרֵן לָהּ לְכִי בָתִּי : וְתִלְךְ
 וְתִבּוֹא וְתִלְקַט בְּשְׂדֵה אַחֵרִי הַקּוֹצְרִים וַיִּקֶּר מִקְרָהּ
 4 חֲלֶקֶת הַשְּׂדֵה לְבָעֵז אֲשֶׁר מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ : וְהִנֵּה
 בָּעֵז בְּאֵת מִבֵּית לֶחֶם וַיֹּאמֶר לְקוֹצְרִים יְהוָה עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ
 לוֹ וַיְבָרַךְ יְהוָה : וַיֹּאמֶר בָּעֵז לְנַעֲרוֹ הַנֶּצֶב עַל־הַקּוֹצְרִים ה
 לְמִי הַנַּעֲרָה הַזֹּאת : וַיַּעַן הַנַּעֲרָה הַנֶּצֶב עַל־הַקּוֹצְרִים
 6 וַיֹּאמֶר נַעֲרָה מוֹאֲבִיָּה הִיא הַשְּׂבֵרָה עִם־נָעָמִי מִשְׂדֵי
 מוֹאָב : וְתֹאמְרֵן אֶלְקַטְהָ נָא וְאֶסְפַּתִּי בְּעַמְרִים אַחֵרִי
 7 הַקּוֹצְרִים וְתִבּוֹא וְתַעֲמֹד מֵאֲזַן הַבֶּקֶר וְעַד־עֵתָה זֶה
 8 שְׁבַתָּה הַבַּיִת מֵעַתָּה : וַיֹּאמֶר בָּעֵז אֶל־רוּת הַלּוֹא שָׁמַעְתְּ
 בָתִּי אֶל־תִּלְכִּי לְלַקֵּט בְּשְׂדֵה אַחֵר וְגַם לֹא־תַעֲבֹרִי מִזֶּה
 9 וְכִה תִרְבִּקִין עִם־נַעֲרָתִי : עֵינֶיךָ בְּשְׂדֵה אֲשֶׁר יִקְצְרוּן
 וְהִלַּכְתְּ אַחֲרֵיהֶן הַלּוֹא צוּיִתִּי אֶת־הַנַּעֲרִים לְכַלְתִּי נִגְעַךְ
 וְצִמְרֹת וְהִלַּכְתְּ אֶל־הַכֵּלִים וְשִׁתִּירִת מֵאֲשֶׁר יִשְׁאֲבוּן
 הַנַּעֲרִים : וְתַפֵּל עַל־פְּנֵיהֶם וְתִשְׁתַּחֲוֶה אֲרָצָה וְתֹאמְרֵן אֵלָיו
 11 מִדּוּעַ מִצִּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לְהַכִּירֵנִי וְאַנְכִי נִכְרִיהָ : וַיַּעַן
 בָּעֵז וַיֹּאמֶר לְהַגִּדְּךָ הַגִּדְּ לִי כֹל אֲשֶׁר עָשִׂיתְּ אֶת־
 חֲמוּתְךָ

Cap. II.
 Dum spicas in agro
 legit, a
 Boazo
 agnoscitur,
 ac humanissimis
 verbis accipitur.

כ א
 סודע קרי

חמותך אחרי מות אישך והזעובי אביך ואמך וארץ
 מולדתך ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשם :
 12 יִשְׁלַם יְהוָה פְּעֻלְךָ וְתִהְיֶה מִשְׁכַּרְתְּךָ שְׁלֵמָה מֵעַם יְהוָה
 13 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּאת לְחַסוֹת תַּחַת כְּנָפָיו : וְתֹאמַר
 אֲמָצָא חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנָי כִּי נִחַמְתָּנִי וְכִי דַבַּרְתָּ עַל לֵב
 14 שְׁפַחְתָּךְ וְאֵנִי לֹא אֵהִיָּה כְּאַחַת שְׁפַחְתְּךָ : וַיֹּאמֶר

לְהַבְעֹז לַעֲרֹת הָאֹכֵל גְּשֵׁי הַלֶּם וְאֹכְלֹת מִן הַלֶּחֶם ב' טעמים
 וְשִׁבְלֹת פֶּתַךְ כְּחֶמֶן וְתִשָּׁב מִצַּד הַקְּצִירִים וַיַּצְבֹּט לָהּ כמלה אחת

טו קְלִי וְתֹאכַל וְתִשְׁבַּע וְתִתֵּן : וְתִקַּס לְקַט וַיִּצֹו בְּעֹז
 אֶרֶץ נְעֻרָיו לֵאמֹר גַּם בֵּין הָעַמִּים תִּלְקַט וְלֹא
 16 תְּכַלִּימוּהָ : וְגַם שֶׁלֹּל לָהּ מִן הַצְּבֹתִים וְעֹזְבֹתֵם
 17 וְלִקְטָהּ וְלֹא תִנְעֹרֶבָהּ : וְתִלְקַט בְּשֵׂדֶה עַד הָעֶרֶב
 18 וְתַחבֹּט אֶת אֲשֶׁר לִקְטָהּ וַיְהִי כַּאֲפֵרָה שְׁעָרִים : וְתִשָּׂא

וְתִבּוֹא הָעִיר וְתִרְאֶה חַמּוֹתֶיהָ אֶת אֲשֶׁר לִקְטָהּ וְתִוָּצֵא
 19 וְתִתֵּן לָהּ אֶת אֲשֶׁר הִוָּתְרָה מִשְׁבַּעָה : וְתֹאמַר לָהּ
 חַמּוֹתַי אֵיפֹה לִקְטַת הַיּוֹם וְאַנְה עֲשִׂיתִי הִיא מְכִירָךְ
 בְּרוּךְ וְתִגַּד לְחַמּוֹתֶיהָ אֶת אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמּוֹ וְתֹאמַר
 כִּשְׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בְּעֹז : וְתֹאמַר נְעָמִי

לְכֻלְתָּהּ בְּרוּךְ הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר לֹא עֲזָב חֲסִדּוֹ אֶת
 הַחַיִּים וְאֶת הַמֵּתִים וְתֹאמַר לָהּ נְעָמִי קְרוּב לְנוֹהֵאִישׁ
 20 מִגְּאֻלָּנוֹ הוּא : וְתֹאמַר רֹתֵם הַמּוֹאֲבִיָּה גַם כִּי אֹמַר
 אֵלַי עַם הַנְּעָרִים אֲשֶׁר לִי תִדְבְּקִין עַד אִם כָּלוּ אֶת כָּל

21 הַקְּצִיר אֲשֶׁר לִי : וְתֹאמַר נְעָמִי אֵל רֹתֵם כִּלְתָהּ טוֹב בְּתִי
 כִּי תִצְאִי עִם נְעֻרוֹתַי וְלֹא יִפְגַּע בְּךָ בְּשֵׂדֶה אַחֵר :
 22 וְתִדְבַק בְּנְעֻרוֹתַי בְּעֹז לְקַט עַד כְּלוֹת קְצִיר הַשְּׁעָרִים
 23 וְקְצִיר רֹחֲטִים וְתִשָּׁב אֶת חַמּוֹתֶיהָ : וְתֹאמַר לָהּ נְעָמִי
 חַמּוֹתַי בְּתִי הֲלֹא אֲבַקֵּשׁ לְךָ מְנוּחָה אֲשֶׁר יִשָּׁב לְךָ :
 2 וְעַתָּה הֲלֹא בְעֹז מִדַּעַתְנוֹ אֲשֶׁר הֵיית אֶת נְעֻרוֹתַי הִנֵּה

Cap. III.
 A focru in-
 structa.
 Boazum
 verecundè
 de jure pro-
 pinquitatis
 submonet.
 deque con-
 nubio in-
 terpellat.

הוא Ecc 22

23

3 הוא זרה את גרן השערים הלילה : ורחצת וסכרת
 4 ושמת שמלתך עליך וירדת הגרן אל תודעי לאיש וירח קרי
 5 עד בלתו לאכול שתות : ויהי בשכבו וידעת את
 6 המקום אשר ישכב שם ובאת וגלית מרגלתיו ושכבת וסככת ק
 7 והוא יגיד לך ארת אשר תעשין : ותאמר אליה כל ה
 8 אשר תאמרי אעשה : ותרד הגרן ותעש ככל אשר
 9 צותה חמותה : ויאכל בעו וישת ויטב לכו ויבא לשכב
 10 בקצה הערמה ותבא בלטותגל מרגלתיו ותשכב :
 11 ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה
 12 שכבת מרגלתיו : ויאמר מי את ותאמר אנכי רות
 13 אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי גאל אתה : ויאמרי
 14 ברוכה את ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון
 15 מן הראשון לבלתי לכת אחרי הבחורים אם
 16 דר ואם עשיר : ועתה בתי אל תיראי כל אשר
 17 תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל
 18 את : ועתה כי אמנס כי אם גאל אנכי וגם ישגאל קרוב
 19 ממני : ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל
 20 ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי יהוה שכבי
 21 עד הבקר : ותשכב מרגלותיו עד הבקר ותקם בטרום
 22 יכיר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי באה האשה
 23 הגרן : ויאמר הכי המטפחת אשר עליך ותאחזי בה
 24 ותאחז בה וימר שש שערים וישרת עליה ויבא העיר
 25 ותבוא אל חמותה ותאמר מי את בתי ותגד לה את
 26 כל אשר עשה לה האיש : ותאמר שש השערים
 27 האלה נתן לי כי אמר אל תבואי ריקס אל חמותך :
 28 ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא
 29 ישקט האיש כי אם כלה הדבר היום : ובעוד
 30 עלה השער וישב שם והנה הגואל עבר אשר דבר בעו
 ויאמר

וסככת קרי

אלי קרי ולא
כחיב

כחיב ולא קרי

ל רבחי
קמץ כ"ק

מרגלותיו קרי

אלי קרי ולא
כחיב

Cap. IV.
Qui Moa-
birdem re

ת

legitimè
n iudicio
actâ, so-
lemnibus
verbis in
uxorem
accipit, at-
que ex ea
Obedum,
Davidis
avum,
gignit.

2 ויאמר סורה שבה פה לפני אלמני ויסר וישב: ויקח
עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה וישבו:
3 ויאמר לגאל חלקת השרה אשר לאחינו לאלימלך
4 מכרה נעמי השבה משרה מואב: ואני אמרתי אגלה
אזנך לאמר קנה נגר הישבים ונגד זקני עמי אם הגאל
5 יגאל ואם לא יגאל הגידה לי וארע כי אין זולתך
הגאל ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל: ויאמר בעז
ביום קנותך השרה מיד נעמי ומאת רות המואביה
6 ויאמר הגאל לא אוכל לגאל לי פן אשחית את
נחלתי גאל לך אתה את גאלתי כי לא אוכל לגאל:
7 וזאת לפנים בישראל על הגאלה ועל התמורה לקים
כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה
8 בישראל: ויאמר הגאל לבעז קנה לך וישלף נעלו:
9 ויאמר בעז לזקנים וכל העם עדים אתם היום כי קניתי
את כל אשר לאלימלך ואת כל אשר לכליון ומחלוץ
י מיד נעמי: וגם את רות המואביה אשת מחלוץ קניתי
לי לאשה לחקים שם המרת על נחלתו ולא יכרת
שם המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום:
11 ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן יהודה
את האשה הבאה אל בירתך כרחלי וכלאה אשר בנו
שתיחם את בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא
12 שם בבית לחם: ויהי ביתך כבית פרוץ אשר ילדה
תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן יהודה לך מן הנערה
13 הזאת: ויקח בעז את רות ותהיל לו לאשה ויבא אליה
14 ויתן יהודה לה הריון ותלד בן: ותאמרנה הנשים אל-
נעמי ברוך יהוה אשר לא השכית לך גאל היום
15 ויקרא שמו בישראל: היה לך למשיב נפש ולכלכל
את

וארעה ק
קמז ב

קניו קרי
וחירו 6

נא ב 2 Eccc את

אֶת־שִׁבְתְּךָ כִּי כָל־תָּךְ אֲשֶׁר־אַהֲבָתְךָ יָלַדְתוּ אֲשֶׁר־הֵיאֵ
 טוֹבָה לָךְ מִשְׁבַּעַת בָּנִים : וְתִקַּח נַעֲמִי אֶת־הַיֶּלֶד 16
 וְתִשְׁתְּהוּ בְּחִיקָהּ וְתִהְיֶה לוֹ לְאִמָּנָת : וְתִקְרָאנָהּ לוֹ 17
 הַשְּׂכֵנֹת שֵׁם לְאֹמֵר יֶלֶד בֶּן לְנַעֲמִי וְתִקְרָאנָה שְׁמוֹ
 עוֹבֵד הוּא אֲבִי־יֵשׁוּ אֲבִי־דָוִד : וְאֵלֶּה תוֹלְדוֹת פְּרִץ פְּרִץ 18
 הוֹלִיד אֶת־חֲצֹרֹן : וְחֲצֹרֹן הוֹלִיד אֶת־רֵם וְרֵם הוֹלִיד 19
 אֶת־עַמִּינָדָב : וְעַמִּינָדָב הוֹלִיד אֶת־נַחֲשׁוֹן וְנַחֲשׁוֹן הוֹלִיד כ
 אֶת־שְׁלֹמֹה : וְשְׁלֹמֹן הוֹלִיד אֶת־בְּעֻזָּה וְבְעֻזָּה הוֹלִיד אֶת־ 21
 עוֹבֵד : וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת־יֵשׁוּ וְיֵשׁוּ הוֹלִיד אֶת־דָּוִד : 22

סכום מסוקי דספר רוח שמונים וחמשה - וסימנו סורה שבה פה פלגי אלמני - וחציו
 ותאמר רוח המואכיה גם כי אסר אלי :

LIBER THRENORUM,
 HEBRAICE אֵיכָה
 CAPUT I. א

אֵיכָה יֹשְׁבֵי בְּדָר הָעִיר רַבְתִּי עִם הַיְתָה א
 כְּאֶלְמָנָה רַבְתִּי בְּגוֹיִם שָׂרְתִי בְּמִדְיָנוֹת
 בָּכוּ תִבְכֶּה בְּלֵילָה וּדְמַעְתָּה עַל־לֶחֶי 2
 אֵין־לָהּ מִנְחָם מִכָּל־אַהֲבִיָּה כָּל־דַּעִיָּה בָּגְרוּ בָּהּ הִיוּ לָהּ
 לְאֵיכִים : גַּלְתִּיהָ יְהוּרָה מֵעֵנִי וּמִרַב עֲבָדָה הִיא יֹשְׁבָה 3
 בְּגוֹיִם לֹא מִצָּאָה מְנוּחַ כָּל־רֹדְפֶיהָ הַשִּׁגוּרָה בֵּין
 הַמְּצָרִים : דְּרָכֵי צִיּוֹן אֲבֵלוֹת מִבְּלִי בָאִי מוֹעֵד כָּל־ 4
 שַׁעֲרֶיהָ שׁוֹמְמִין כִּהְנִיָּה נְאֻנְחִים בְּתוֹלְתֶיהָ נוֹגֹרֹת וְהִיא
 מִרְלָה : הִיוּ צְרִיָּה לְרֹאשׁ אֵיבִיָּה שְׁלוֹ כִּי־יְהוּהּ הוֹנָה עַל־ה
 רַב־פְּשַׁעִיהָ עוֹלְלִיָּה הִלְכוּ שְׁבִי לִפְנֵי צָר : וַיֵּצֵא מִן־בֵּית 6 מִכַּח ק'
 צִיּוֹן כָּל־הַדָּרָה הִיוּ שְׂרִיָּה כְּאֵילִים לֹא־מִצָּאוּ מְרַעַח
 וַיִּלְכוּ בְּלֹא־כַח לִפְנֵי רוּדְף : זָכְרָהּ יְרוּשָׁלַם יְמֵי עֲנִיָּה 7
 וּמְרוּדֶיהָ כָּל־מַחְמָדֶיהָ אֲשֶׁר הִיוּ מִיְמֵי קֹדֶם בְּנִפְלַעְמָה
 כִּד

Deplorat
 vastitatem
 & desola-
 tionem
 Hierosoly-
 ma. oratio-
 ne impi-
 mis pathe-
 tica &
 affectibus
 plena.

ביד צרו ואין עוזר לה ראוה צרים שחקו על משבתה :
 8 חטא חטאה ירושלם על כן לגידה היתה כל מכבדיה
 הזילורה כי ראו ערותה גם היא נאנחה ותשב אחור :
 9 טמאתה בשוליה לא זכרה אחריה ותרד פלאים אין
 ימנחם לה ראה יהוה את עניי כי הגדיל אויב : ידו פרש
 צר על כל מחמדיה כי ראתה גוים באו מקדשה אשר
 11 צויתה לא יבאו בקהל לך : כל עמה נאנחים
 מבקשים לחם נתנו מחמדיהם באכל לה שייב נפש יתיר
 12 ראה יהוה והביטה כי הייתי זוללה : הוא אליכם ^{ל ועירא}
 כל עברי דרך הביטו וראו אם יש מכאוב כמכאבי
 13 אשר עולל לי אשר הונה יהוה ביום חרון אפו : מפרוס
 שלח אש בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני
 14 אחור נתנני שוממה כל היום דוה : נשקר על פשעי
 בידו ישתדגו עלו על צוארי הכשיל כחי נתנני אדני
 15 בידו לא אוכל קום : סלה כל אפירי אדני בקרבי
 קרא עלי מועד לשבר בחורי גרת דרה אדני לבחולת
 16 בת יהודה : על אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה מים
 כי רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי
 17 גבר אויב : פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צוה יהוה
 לעקב סביבו צרו היתה ירושלם לנדרה ביניהם :
 18 צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו נא כל ^{העמים קרי} עמים
 19 וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי : קראתי
 למאהבי המרה רמוני כהני וקני בעיר גועו כי בקשו
 כ אכל למו וישבו את נפשם : ראה יהוה כי צר לי
 מעי חמרמרו נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ
 21 שפלה חרב בבית כמות : שמעו כי נאנחה אני אין
 מנחם לי כל איבי שמעו רעתי ששו כי אתה
 22 עשית הבארת יום קראת ויהיו כמני : תבא כל
 רעתם

רעתם לפניך ועולל למו כאשר עוללת לי על כל פשעי כי רבות אנהתי ולבי דוין:

איכה יעוב באפוי אדני את ציון השליך **א**

Cap. II. Altero al- phabeto planctum suum persequitur, & praesentem casum comparatione pristini stat us exaggerat.

משמים ארץ הפארת ישראל ולא זכר

הדום רגליו ביום אפוי: בלע אדני לא חמל **ב** ולא ק'

את כל נאות יעקב הרס בעברתו מבצרי בת יהודה

הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה: גרע בחרו אף כל **ג**

קרן ישראל השיב אחור ימינו מפני אויבו בער כי עקב

כאשר להבה אכלה סביב: דרך קשתו כאויב נצב **ד**

ימינו כצרו ויהרג כל מחמדי עין באהל בת ציון שפך

באש חמתו: היה אדני כאויב בלע ישראל בלע כל ה

ארמנותיה שחת מבצרו וירב בבת יהודה תאניה

ואניה: ויחמס כגן שכו שחת מערו שכח יהוה **ה**

בציון מועד ושבת וינאץ בזעם אפוי מלך וכהן: זנח **ו**

אדני מובחו נאמר מקדשו הסגיר ביד אויב חומת

ארמנותיה קול נתנו בבית יהוה ביום מועד: חשב **ז**

יהוה להשחית חומת בת ציון נטה קול לא השיב ידו

מבלע ויאבל חל וחומה יחדו אמללו: טבעו בארץ **ח** זעירא

שעריה אבד ושבר בריחיה מלכה ושריה בגוים אין

תורה נס נביאיה לא מצאו חזון מיהוה: ישבו לארץ י

ידמו זקני בת ציון העלו עפר על ראשם חגרו שקים

הורידו לארץ ראשן בתולת ירושלם: כלו בדמעות **ט**

עיני חמר מרו מעי נשפך לארץ כבדי על שבר ברת

עמי בעטף עולל ויונק ברחבות קריה: לאמתם אמרו **י**

איה דגן ויין בהתעטפם כחלל ברחבות עיר בהשתפך

נפשם אל חיק אמתם: מה אעורך מה אדמה לך **יא** מעיד קרי

הברת ירושלם מה אשוה לך ואנחמך בתולת ברת

ציון כי גדול בים שברך מי ירפא לך: נביאיה חזו לך **יב**

שוא

שכונך ק' שומ' ותפל ולא גלו על עונך להשיב שבתך ויחזו
 טו לך משאורת שוא ומרוחים: ספקו עליך כפים כל-
 עברי דרך שרקו ונעוראשם על ברת ירושלם הזאת
 16 העיר שיאמרו כלילת פי משוש לכל הארץ: פצו
 עליך פיהם כל איביך שרקו ויחרקו שן אמרו בלענו
 17 אך זה היום שקוינחו מצאנו ראינו: עשה יהוה אשר
 כולו קמץ זמס בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם הרס ולא חמל
 הא' כסגול
 18 וישמח עליך אויב הרים קרן צריך: צעק לבם אל-
 אדני חומת בת ציון הורדי כנחל רמעה יומם ולילה
 19 אל תתני פוגת לך אל תדם ברת עונך: קומי רני
 בלילה קרי לראש אשמורת שפכי כמים לבך נכח פני
 אדני שאי גליו כפיך על נפש עולליך העטופים
 כ ברעב כראש כל חוצורת: ראה יהוה והביטה למי
 עוללת כה אסתאכלנה נשים פרים עללי טפחים
 21 אם יהרג במקדש אדני כהן ונביא: שכבו לארץ
 חוצורת נער וזקן בתולתי ובחורי נפלו כחרב הרגת
 22 ביום אפק טבחת לא חמלת: תקרא כיום מועד סגורי
 מסכיב ולא היה ביום אף יהוה פליט ושריד אשר-
 טפחתי ורבותי איבי כלם:

Cap. III.
 Urbis Tem-
 plique exci-
 lium
 lugere per-
 git, atque
 opportuna
 solandis ac
 confirman-
 dis fide-
 lium ani-
 mis inter-
 spersit.

2 אן אני הגבר ראה עני בשבט עברתו: אותי נהג
 3 וילך חשך ולא אור: אך כי ישב יהפך ידו
 ה 4 כל היום: בלה כשרי ועורי שבר עצמותי: בנה
 6 עלי ויקף ראש ותלאה: במחשבים הושיבני כמתי
 8 7 עולם: גדר בערי ולא אצא הכבד נחשתי: גם כי
 9 אועקו ואשוע שחם תפלתי: גדר דרכי בגזית נתיבותי
 ית' 11 עוה: דב ארב הוא לי אר'ה במסתרים: דרכי סודר
 12 ויפ'שחני שמני שומם: דרך קשתו ויציבני כמטרא
 14 לחץ: הביא בכלית בני אשפתו: הייתי שחק לכל-

עמי נגינתם כל היום: השביעני במרורים הרוני לענה: טו
 ויגרם בחצין שני הכפישני באפר: ותזנח משלום נפשי 16 17
 נשיתי טובה: ואמר אבד נצחתי ותחלתי מיהוה: זכר 18 19
 נפשי עניי ומרודי לענה וראש: זכור תזכור ותשיח עלי כ
 נפשי: זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל: חסדי יהוה 21 22
 כי לא תמנו כי לא כלו רחמו: חדשים לבקרים רבה 23
 אמונתך: חלקי יהוה אמרה נפשי על כן אוחיל לו: 24
 טוב יהוה לקונו לנפש תדרשנו: טוב ויחיל ודומם כה 26
 לתשועת יהוה: טוב לגבר כישא על בנעוריו: ישב 27 28
 בדר וידם כינטל עליו: יתן בעפר פיהו או ליש תקוה: 29
 יתן למכהו לחי ישבע בחרפה: כי לא יזנח לעולם ל 31
 אדני: כי אסהווגה ורחם כרכ חסדו: כי לא ענה 32 33
 מלבו ויגה בני אש: לדכא תחרת רגליו כל אסירי 34
 ארץ: להטות משפט גבר נגד פני עליון: לעות אדם לה 36
 בריבו אדני לא ראה: מי זה אמרותי אדני לא צוה: 37
 מפני עליון לא תצא הרעות והטוב: מה יתאונן אדם 38 39
 חי גבר על חטאו: נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה מ
 ער יהוה: נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים: נחנו 41 42
 פשענו ומרינו אתה לא סלחת: סכותה באף ותדרדפנו 43
 הרגת לא חמלת: סכתה בענן לך מעבור תפלה: 44
 סחי ומאוס תשימנו בקרב העמים: פצו עלינו פיהם מה 46
 כל איבנו: פחד ופחת היה לנו השאת והשבר: 47
 פלגי מים תדר עיני על שבר בתעמי: עיני נגרה וולא 48 49
 תרמה מאין הפגות: עדי שקיף וירא יהוה משמים: ג
 עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי: צוד צדוני כצפור 51 52
 איבי חנם: צמתו כבור חי וידראבן כי: צפור מים על 53 54
 ראשי אמרתי נגזרתי: קראתי שמך יהוה מבור נה
 תחתיות: קולי שמעתי אל תעלם אזנך לרוחתי 56
 לשועתי

57 58 לְשׁוֹעֲתִי : קִרְבַּת בְּיוֹם אֶקְרָאךָ אִמְרַת אֶל־תִּירָא : רַבַּת
 59 אֲדַנִּי רִבִּי נַפְשִׁי נֹאֲלַת חַי : רֵאִיתָה יְהוָה עֹתֹתַי שִׁפְטָה
 ס מִשִּׁפְטֵי : רֵאִיתָהוּ כָּל־נִקְמַתָם כָּל־מַחְשַׁבְתָם לִי :
 61 62 שָׁמַעַת חֲרַפְתָם יְהוָה כָּל־מַחְשַׁבְתָם עָלַי : שִׁפְטֵי־קַמִּי
 63 וְהַגִּינוּם עָלַי כָּל־הַיּוֹם : שַׁבְתָם וְקִיַּמְתָם הַבִּיטָה אֲנִי
 64 מִגִּינָתָם : תִּשָּׁב לָהֶם גְּמוּל יְהוָה כַּמַּעֲשֵׂה יְדֵיהֶם :
 66 סָה תִתֵּן לָהֶם מִגְּנֹת־לֵב תֹּאֲלַתְךָ לָהֶם : תִּרְדֹּף בְּאֶפֶס
 וְתִשְׁמִידֶם מִתַּחַת שָׁמַיִם יְהוָה :

Cap. IV.
 Calamitates
 populi
 singulatim
 enarrat, at-
 que tristem
 temporum
 istorum
 faciem ve-
 luti ob oculo
 s exponit:
 denique
 Zionem
 consolatur.

א ד איכר יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשתפכנה
 2 אֲכַנִּי־קָדַשׁ בְּרֹאשׁ כָּל־חֻצוֹת : בְּנֵי צִיּוֹן
 הַיְקָרִים הַמְּסֻלָּאִים בְּפִי אִיכָרָה נָחֲשׁוּ לִנְבִל־חֲרָשׁ
 3 מַעֲשֵׂה יְדֵי יוֹצֵר : גַּם־תִּנְיִן חֲלָצוּ שׁוֹר הַנִּיקָו
 4 גִּזְרֵיהֶן בַּת־עַמִּי לֹא־כֹזֵר בִּי עֵינַיִם בְּמִדְבָּר
 5 דָּבַק לְשׁוֹן יוֹנֵק אֶל־חֲכוֹ בְּצַמָּה עוֹלָלִים שְׁאֵלוּ
 6 הַלֶּחֶם פָּרַשׁ אֵין לָהֶם : הַאֲכָלִים לְמַעֲרָנַיִם
 7 נִשְׁמוּ בְּחֻצוֹת הָאֲמֻנִים עָלַי תוֹלַע חִבְקוֹ אֲשַׁפְּתוֹת :
 8 וַיִּגְדַּל עֵוֹן בַּת־עַמִּי מִחֲטָאת סָדָם הַהַפּוּכָה כַּמִּוֲדָע
 9 וְלֹא־חֲלוּ בְּהַיָּדַיִם : זָכוּ גִזְרֵיהֶם מִשְׁלַג צָחוּ מִחֲלֵב אֲדָמוֹ
 10 עַצְמָם מִפְּנִינַיִם סָפִיר גִּזְרָתָם : חֲשַׁד מִשְׁחֹר תֹּאדָם לֹא
 11 נִכְרוּ בְּחֻצוֹת צַפֵּר עוֹרָם עַל־עַצְמָם יִכַּשׁ הִיָּה כַּעֵץ :
 12 טוֹבִים הָיוּ חֲלָלֵי־חֶרֶב מִחֲלָלֵי רַעַב שֶׁהֵם יוֹכְבוּ מִדְּקָרִים
 13 יִמְתַּנּוּבוֹת שָׂדֵי : יְדֵי נָשִׁים רַחֲמָנִיּוֹת בְּשִׁלּוֹן לִדְרֵיהֶן הָיוּ
 14 לְכָרוֹת לָמוֹ בְּשֹׁבֵר בַּת־עַמִּי : כִּלָּה יְהוָה אֶת־חַמְתּוֹ
 15 שִׁפְךָ חֲרוֹן אַפּוֹ וַיִּצַּת אֶשׁ בְּצִיּוֹן וְתֹאכַל יְסֻדְתֶּיהָ : לֹא
 16 קִי הָאֲמִינוּ מִלְכֵי־אֶרֶץ וְכָל־יֹשְׁבֵי תְּבֵל כִּי־בָא צָר וְאוֹיֵב
 17 בְּשַׁעַר יְרוּשָׁלַם : מִחֲטָאת נְבִיאֶיהָ עוֹנוֹת כַּהֲנִיָּה
 18 הַשֹּׁפְכִים בְּקִרְבָּה דָם צְדִיקִים : נַעֲוּ עוֹרִים בְּחֻצוֹת
 19 טוֹ נִגְאָלוּ בְּדָם בְּלֹא יוֹכְלוּ יִגְעוּ בְּלִבְשֵׁיהֶם : סוֹרוּ טַמְאָה
 קראו

קראו למו סורו סורו אל תגעו כי נצו גם נעו אמרו
 בגוים לא יוסיפו לגור: פני יהוה חלקם לא יוסיף 16
 להביטם פני כהנים לא נשאו זקנים לא חננו: עוריה 17 עוריה
 תכלינה עינינו אל עזרתנו הכל בצפיתנו צפינו אל
 גוי לא יושיע: צרו צערינו מלכת ברחבתינו קרב 18
 קצנו מלאו ימינו כי בא קצנו: קלים היו רדפינו 19
 מנשרי שמים על ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו:
 רוח אפינו משיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרו כ
 בצלונחיה בגוים: שיש ושחיתות אדום וישבת 21 יחיה
 בארץ עוין גם עליך תעבר כוס תשכרי ותתערי: תס 22
 עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך פקד עונך בת אדום

גלה על חטאתיך: זכר יהוה ה א
 מה היה לנו הביט וראה את חרפתנו: נחלתנו 2 הביטה
 נהפכה לזרים בתינו לנכרים: יחומים היינו אין אב 3 ואין קרי
 אמתינו כאלמנות: מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר 4
 יבאו: על צוארנו נרדפנו יגענו לא הונח לנו: מצרים ה 6 קמץ
 נתנו יד אשר לשבע לחם: אכתינו חטאו אינם 7 ואינם ק
 אנחנו עונתיהם סבלנו: עבדים משלו בנו פרק אין 8 ואנחנו ק
 מידם: בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב המדבר: 9
 עורנו כתנור נכמרו מפני זלעפות רעב: נשים בציון י 11
 ענו בתלת בערי יהודה: שרים בידם נתלו פני זקנים 12
 לא נהדרו: בחורים טחון נשאו ונערים בעץ כשלו: 13
 זקנים משער שכתו בחורים מנגינתם: שבת משוש 14 טו
 לבנו נהפך לאבל מחולנו: נפלה עטרת ראשנו אויב 16
 נא לנו כי חטאנו: על זה היה דוה לפני על אלה 17
 חשכו עינינו: על הר ציון ששמים שועלים הלכו בו: 18
 אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדור ודור: למה 19 כ
 לנצח תשכחנו תעזבנו לארך ימים: השיבנו יהוה 21
 אליך

Cap. V.
 Oratio le-
 remia, qua
 in tam
 gravi casu
 apud
 Deum
 conqueri-
 tur, gemit,
 instat, ur-
 get, &
 omni modo
 liberatio-
 nem petit
 ac extor-
 quet.

22 אֵלֶיךָ וְנָשׁוּב׃ חֲדָשִׁים יִבְרָא׃ כִּי אִם־מֵאִסְמֵתָנוּ וְנִסְכַּח קִרֵי
קִצְפַת עֲלֵינוּ עַד־מָאֵד׃

השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש וימונו בקרבך : סימן ית'קק :
כנס פסוקי איכה מאה וחמשים וארבעה * וסימנו יסע קר'ים בסמים
וחציו לרכא תחת רגליו :

LIBER ECCLESIASTÆ,
HEBRAICE קהלת
CAPUT I. א

*Omnium
rerum
vanitas
deploratur.*

2 א דְבָרֵי קהלת בן דוד מלך בירושלם : הבל
הבלים אמר קהלת הבל הבלים הבל
3 הבל : מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת
4 השמש : דור הלק ודור בא והארץ לעולם עמדת :
ה זרח השמש ובא השמש ואל מקומו שואף זורח הוא
6 שם : הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סובב
7 הולך הרוח ועל סביבתיו שב הרוח : כל הנחלים
הלכים אל הים והים איננו מלא אל מקום שהנחלים
8 הלכים שם הם שבים ללכת : כל הדברים יגיעים לא
יוכל איש לדבר לאת שבע עין לראות ולא תמלא
9 און משמע : מה שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא
י שיעשה ואין כל חדש תחת השמש : יש דבר שיאמר
ראה זה חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה
11 מלפנינו : אין זכרון לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא
12 יהיה להם זכרון עם שיהיו לאחרנה : אני קהלת הייתי
13 מלך על ישראל בירושלם : ונתתי את לבי לדרוש
ולתור בחכמה על כל אשר נעשה תחת השמים הוא
14 ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו : ראיתי את
כל המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל הבל
ורעות

15 ורעות רוח: מעורת לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל
 16 להמנות: דברתי אני עם לבי לאמר אני הנה הגדלתי
 והוספתי חכמה על כל אשר היה לפני על ירושלם
 17 ולבי ראה הרבה חכמה ודעת: ואתנה לבי לדעת
 חכמה ודעת הללות ושכלות ידעתי שגם זה הוא
 18 רעיון רוח: כי ברב חכמה רב כעס ויוסף דעת יוסף

א מכאוב: אמרתי אני בלבי לכה נא אנסכה בשמחה

Cap. II.
 Cunctorum
 hominis
 studiorum
 in hac vita
 vanitas,
 molestia,
 labor.

2 וראה בטוב והנה גם הוא הכל: לשחוק אמרתי
 3 מהולל ולשמחה מה זה עשה: תרתי בלבי למשוך
 4 ביין את בשרי ולבי נהג בחכמה ולא אחז בסכלות עד
 אשר אראה אי זה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת
 השמים מספרי מי חיהם: הגדלתי מעשי בניתי לי
 4 בתים נטעתי לי כרמים: עשיתי לי גנות ופרדסים
 5 ונטעתי בהם עץ כל פרי: עשיתי לי ברכות מים
 6 להשקות מהם יער צומח עצים קניתי עבדים ושפחות
 7 ובני בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי
 8 מכל שהיו לפני בירושלם: כנסתי לי גם כסף וזהב
 9 וסגלתי מלכים והמדינות עשיתי לי שרים ושורות
 10 ותענות בני האדם שדה ושדות: וגדלתי והוספתי
 11 מכל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי עמדה לי: וכל
 12 אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא מנעתי את לבי
 13 מכל שמחה כי לבי שמח מכל עמלי וזה היה חלקי
 14 מכל עמלי: ופניתי אני בכל מעשי שעשו ידי ובעמל
 15 שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח ואין
 16 יתרון תחת השמש: ופניתי אני לראות חכמה
 17 והוללות וסכלות כיו מה האדם שיבוא אחרי המלך
 18 את אשר כבר עשהו: וראיתי אני שישיתרון לחכמה
 19 מן הסכלות כיתרון האור מן החשך: החכם עיניו

בראשו

בראשו והכסיל בחשך הולך וידעתי גם אני שמקרה
 טו אחר יקרה ארתי כלם: ואמרתי אני בלבי כמקרה
 הכסיל גם אני יקרני ולמה חכמתי אני או ירור
 16 ודברתי בלבי שגם זה הכל: כי אין זכרון לחכם עם
 הכסיל לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשכח
 17 ואף ימות החכם עם הכסיל: ושנאתי את החיים כי
 רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי הכל הכל
 18 ורעות רוח: ושנאתי אני את כל עמלי שאני עמל תחת
 19 השמש שאני חנו לאדם שיהיה אחרי: ומי יודע החכם
 יהיה או סכל וישלט בכל עמלי שעמלתי ושהכמתי
 כ תחת השמש גם זה הכל: וסבותי אני לאיש את לבי
 21 על כל העמל שעמלתי תחת השמש: כי יש אדם
 שעמלו בחכמה וברעיה ובכשרון ולאדם שלא עמל-
 22 בו יתנו חלקו גם זה הכל ורעה רבה: כי מה הוה
 לאדם בכל עמלו וברעיון לבו שהוא עמל תחת
 23 השמש: כי כל ימיו מכאבים וכעס ענינו גם כלילה
 24 לא שכב לבו גם זה הכל הוא: אין טוב באדם
 שיאכל ושתה והראה את נפשו טוב בעמלו גם זה
 כה ראיתי אני כי מיד האלהים היא: כי מי יאכל ומי יחוש
 26 חיוץ ממני: כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ורעת
 ושמחה ולחוטא נתן ענין לאסף ולכנוס לתרו לטוב
 לפני האלהים גם זה הכל ורעות רוח:

1 לפל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים
 2 עת ללדת
 עת לטעת
 3 עת להרוג
 עת לפרוץ
 4 עת לבבור

Cap. III.
 Cuncta
 oriri &
 occidere
 definito
 tempore:
 Deum au-
 tem exer-
 cere labori-
 bus homi-
 nem: atque
 in eius

עת

21 והכל שב אל העפר: מי יודע רוח בני האדם העלה היא
 למעלה ורוח הבהמה הירדת היא למטה לארץ:
 22 וראיתי כי אין טוב מאשר ישמח האדם כמעשיו כי
 המ' כסגול הוא חלקו כי מי יביאנו לראות כמה שיהיה אחריו:
 א ד ושכתי אני ואראה את כל העשקים אשר נעשים
 תחת השמש והנה דמעת העשקים ואין להם מנחם
 2 ומיד עשקיהם כח ואין להם מנחם: ושכח אני את
 המתים שכבר מתו מן החיים אשר המה חיים ערנה:
 3 וטוב משניהם את אשר ערן לא היה אשר לא אראה
 4 את המעשה הרע אשר נעשה תחת השמש: וראיתי
 אני את כל עמל ואת כל כשרון המעשה כי היא
 הקנאות איש מרעהו גם זה הבל ורעות רוח: הכסיל
 6 חבק את ידיו ואכל את בשרו: טוב מלא כף נחרת
 7 ממלא חפנים עמל ורעות רוח: ושכתי אני ואראה
 8 הבל תחת השמש: יש אחד ואין שני גם כן ואח אין
 עינו קרי לו ואין קץ לכל עמלו גם עינו לא תשבע עשר ולמי
 אני עמל ומחסר את נפשי מטובה גם זה הבל וענין
 9 רע הוא: טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר
 י טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו
 11 ואילו האחד שיפל ואין שני להקימו: גם אם ישכבו
 12 שנים וחס להם ולאחד איך יחס: ואם יתקפו האחד
 השנים יעמדו נגדו והחוט המשלש לא במהרה ינתק:
 13 טוב ילד מסכן וחכם ממלך זקן וכסיל אשר לא ירע
 14 להזהר עוד: כי מבית הסורים יצא למלך כי גם
 טו במלכותו נולד רש: ראיתי את כל החיים המהלכים
 תחת השמש עם הילד השני אשר יעמד תחתיו:
 16 אין קץ לכל רועם לכל אשר היה לפניו גם
 האחרונים לא ישמחו בו כי גם זה הבל ורעיון רוח:
 שמר

Cap. IV.
 Convertit
 se ad alia,
 rerum hu-
 manarum
 quasi cen-
 sum agens,
 multaque
 in singulis
 offendit,
 que tran-
 quillitatem
 animi
 turbare
 possint.

שמר רגליך כאשר תלך אל בית האלהים וקרוב
לשמע מתת הכסילים זבח כי אינם יודעים לעשות

רע: אל תבהל על פיך ולבך אל מהר להוציא דבר ה א

לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה על הארץ
על בניו דבריה מעטים: כי בא החלוס ברב ענין
וקול כסיל ברב דברים: כאשר תדר נדר לאלהים אל

תאחר לשלמו כי אין חפץ בכסילים את אשר תדר
שלם: טוב אשר לא תדר משתדור ולא תשלם: אל ה

תתן את פיך לחטיא את בשרך ואל תאמר לפני
המלאך כי שגגה היא למה יקצף האלהים על קורך
וחבל את מעשה ידיך: כי ברב חלמות והבלים

ודברים הרבה כי את האלהים ירא: אם עשק רש
וגזל משפט וצדק תראה במדינה אל תתמה על
החפץ כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם: ויתרון

ארץ בכל היא מלך לשרה נעבד: אהב כסף לא

ישבע כסף ומי אהב בהמון לא תבואה גם זה הבל:
ברבות הטובה רבו אוכליה ומה בשרון לבעליה כי

אם דאית עיניו: מתוקה שנת העבד אם מעט ואם

הרבה יאכל והשבע לעשיר איננו מניח לו לישון: יש
רעה חולרה ראיתי תחרת השמש עשר שמור לבעליו

לרעתו: ואבד העשר ההוא בענין רעהו ולירבן ואין בידו
מאומה: כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשבא

ומאומה לא ישא בעמלו שלך בידו: וגם זה רעה
חולה כל עמת שבא בן ילד ומה יתרון לו שיעמל

לרוח: גם כל ימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו
וקצף: הנה אשר ראיתי אני טוב אשר יפה לאכול

ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שיעמל תחרת
השמש מספר ימי חיו אשר נתן לו האלהים כי הוא

חלקו

Cap. V.
Damnat
vota teme-
re suscepta:
providen-
tiam Dei
submitte
colere pra-
cipit; tan-
dem ei in-
niti, &
grato ju-
cundoque
animo
ipsius be-
nedictioni-
bus frui, ac
gaudere
jubet.

9 תיא ק

ראות קרי

18 חלקו: גם כל האדם אשר נתן לו האלהים עשר
 ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את חלקו
 19 ולשמח בעמלו זה מתת אלהים היא: כִּי לֹא הִרְבֵּה
 יִזְכֹּר אֶת יְמֵי חַיָּו כִּי הָאֱלֹהִים מַעֲנֶה בְשִׂמְחַת לִבּוֹ:

Cap. VI.
 Miserrimam
 avaritiam
 divitis
 conditionem
 depingit.

אן יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על
 2 האדם: איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד
 ואינו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה ולא ישליטנו
 האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו ורחיבל
 3 וחלי רעה הוא: אם יוליד איש מאה ושנים רבות יהיה
 ורבי שיהיו ימי שניו ונפשו לא תשבע מן הטובה
 וגם קבורה לא היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפל:

ה 4 כי בהבל בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכסת: גם
 6 שמש לא ראה ולא ידע נחת לזה מזה: ואלו חיה אלף
 שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל מקום אחד

7 הכל הולך: כל עמל האדם לפיהו וגם הנפש לא
 8 תמלא: כי מה יותר לחכם מן הכסיל מה לעני יודע
 9 להלך נגד החיים: טוב מראה עינים מהלך נפש גם
 יזה הבל ורעות רוח: מה שיהיה כבר נקרא שמו ונודע

11 אשר הוא אדם ולא יוכל לדון עם שהתקיף ממנו: כי
 12 יש דברים הרבה מרבים הבל מה יותר לאדם: כי מי
 יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי הבלו ויעשם
 כצל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת השמש:

Cap. VII.
 Brevitatem
 vitam
 humanae
 ob oculos
 ponit, et
 vera
 sapientiae
 studium
 commendat.

אן טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו: טוב
 ללכת אל בית אכל מלכת אל בית משתה באשר
 3 הוא סוף כל האדם והחיות אל לבו: טוב כעם
 4 משחוק כי ברע פנים יטב לב: לב חכמים בבית אכל
 ה ולב כסילים בבית שמחה: טוב לשמע נערת חכם
 6 מאיש שמע שיר כסילים: כי כקול הסירים תחת הסיר

נב א Fff כן

7 כִּן שִׁחַק הַכֶּסֶל גַּם זֶה הַבַּל : כִּי הַעֲשֵׂק יְהוֹלֵל חָכָם
 8 וַיֹּאבֵד אֶת לֵב מִתְנָה : טוֹב אַחֲרֵי־כֵן דְּבַר מְרֵאשִׁיתוֹ
 9 טוֹב אֲרֶךְ רוּחַ מִגְּבוּהַ רוּחַ : אֶל תִּבְהַל בְּרוּחְךָ לְכַעֵס
 10 כִּי כַעַס בַּחִיק כֶּסֶלִים יָנוּחַ : אֶל תֹּאמֶר מַה הָיָה
 11 שֶׁהַיָּמִים הַרְאִישִׁים הֵיוּ טוֹבִים מֵאֵלֶּה כִּי לֹא מִחֲכָמָה
 12 שֶׁאֵלֶּת עַל־זֶה : טוֹבָה חֲכָמָה עִם נַחֲלָה וְיִתֵּר לְרֵאִי
 13 הַשֶּׁמֶשׁ : כִּי בְצֵל הַחֲכָמָה בְּצֵל הַכֶּסֶף וְיִתְרוֹן דַּעַת
 14 הַחֲכָמָה תַּחִּיהַ בְּעֵלֶיהָ : רֵאָה אֶת מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי
 15 מִי וְכָל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר עָוְתוֹ : בְּיוֹם טוֹבָה הָיָה בְּטוֹב
 16 זְבוּיֹם רַעְיָה רֵאָה גַם אֶת זֶה לַעֲמֹת זֶה עֲשֵׂה הָאֱלֹהִים
 17 עַל דְּבַר־תְּשׁוּבָה שֶׁלֹּא יִמְצָא הָאָדָם אַחֲרָיו מֵאוֹמָה : אֶת הַכֹּל מִן
 18 רֵאִיתִי בְּיַמֵּי הַבְּרִיָּה יֵשׁ צְדִיק אֹבֵד בְּצַדְקוֹ וְיֵשׁ רָשָׁע
 19 מֵאֲרִיךְ בְּרַעְיָתוֹ : אֶל תְּהִי צְדִיק הַרְבֵּה וְאֶל תַּחֲחַכֶּם
 20 יִתֵּר לְמַה תִּשׁוּמֶם : אֶל תִּרְשַׁע הַרְבֵּה וְאֶל תְּהִי סָכָל
 21 לְמַה תָּמוּת בְּלֹא עֵתְךָ : טוֹב אֲשֶׁר תֵּאָחֵז בְּזֶה וְגַם מִזֶּה
 22 אֶל תִּנַּח אֶת יָדְךָ כִּי יִרְאֵה אֱלֹהִים יַעַז אֶת כָּל־סֵם :
 23 הַחֲכָמָה תַּעֲזוֹ לְחֲכָם מַעֲשֵׂה שְׁלִיטִים אֲשֶׁר הֵיוּ בְּעִיר :
 24 כִּי אָדָם אֵין צְדִיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא : כִּי
 25 גַם לְכָל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יִדְבְּרוּ אֶל תִּתֵּן לִבְךָ אֲשֶׁר לֹא
 26 תִּשְׁמַע אֶת עַבְדְּךָ מִקְּלֶלְךָ : כִּי גַם פְּעָמִים רַבּוֹת יִרַע
 27 לִבְךָ אֲשֶׁר גַּם אֶת קִלְלַת אַחֲרִים : כִּלְזֶה נִסִּיתִי
 28 בַּחֲכָמָה אִמְרַתִּי אַחֲכָמָה וְהִיא רַחֲוִקָה מִמֶּנִּי : רַחֲוִקָה מֵהַ
 29 שָׁהִיָּה וְעַמְקִי עַמְקִי מִיִּמְצָאֵנוּ : סְבוּתִי אֲנִי וְלִבִּי לִדְעַת כֵּה
 30 וְלִתּוֹר וּבִקְשׁ חֲכָמָה וְחִשְׁבוֹן וְלִדְעַת רָשָׁע כָּסָל
 31 וְהַסְכָּלוֹת הוֹלְלוֹת : וּמוֹצֵא אֲנִי מִן סְמוֹת אֶת הָאִשָּׁה
 32 אֲשֶׁר הִיא מְצוּרִים וְחֲרָמִים לְבָהּ אֲסוּרִים יְדִיהָ טוֹב לִפְנֵי
 33 הָאֱלֹהִים יִמְלֹט מִמֶּנָּה וְחֹטָא יִלְבַּד בָּהּ : רֵאָה זֶה מִצְאָתִי
 34 אִמְרָה קֹהֶלֶת אַחַת לְאַחַת לְמִצְאָתֵי חִשְׁבוֹן : אֲשֶׁר עוֹד
 35 בַּקֶּשֶׁה

אזהרה קרי

בְּקִשְׁרָה נִפְשִׁי וְלֹא מִצְאָתִי אָדָם אַחֵר מֵאַלְף מִצְאָתִי
וְאִשָּׁה בְּכָל־אֱלֹהֵי לֹא מִצְאָתִי: לְבָר רֵאזֶה מִצְאָתִי
אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם יִשְׂרָאֵל וְהִמְרָה בְּקִשְׁרָה

Cap. VIII.
Insignia
quadam
sapientia
praecepta
tradit.

א חֲשִׁבְנוֹת רַבִּים: מִי כִּהְחִסּוּמִי יִדְרַע פֶּשֶׁר דְּבַר חֲכָמָה
א'מקום 2 אָדָם תֹּאדִיר פָּנָיו וְעוֹפְנָיו יִשְׁנָא: אֲנִי פִי מֶלֶךְ שֹׁמֵר וְעַל
ה 3 דְּבַר־תְּשׁוּבָה שְׁבוּעַת אֱלֹהִים: אַל תִּבְהַל מִפָּנָיו תִּלְךָ אֶל־
4 תַעֲמֹד בְּרִבְרַעְכֵי כָל־אֲשֶׁר יִחְפֹּץ עֲשֶׂה: בְּאֲשֶׁר־
ה דְּבַר־מֶלֶךְ שֶׁלֹּטוֹן וּמִי יֹאמַר לוֹ מִה תַעֲשֶׂה: שׁוֹמֵר
מִצְוָה לֹא יִדְרַע דְּבַר רַע וְעוֹעֵר וּמִשְׁפֹּט יִדְרַע לֵב חָכָם:
6 כִּי לְכָל־חֲפִץ יֵשׁ עֵרַת וּמִשְׁפֹּט כִּי־דַעַת הָאָדָם
7 רַבָּה עָלָיו: כִּי־אֵינְנוּ יִדְרַע מִה שִׁיחִיָּה כִּי־כֹאֲשֶׁר יִהְיֶה מִי
8 יִגִּיד לוֹ: אֵין אָדָם שְׁלֵיט בְרוּחַ לְכֹלֹא אֶת־הָרוּחַ וְאֵין
שֶׁלֹּטוֹן בְּיוֹם הַמּוֹת וְאֵין מִשְׁלַחַת בְּמִלְחָמָה וְלֹא־יִמְלֹט
9 רֵשַׁע אֶת־בְּעָלָיו: אֶת־כָּל־זֶה רֵאִיתִי וְנִתְּוֹן אֶת־לִבִּי לְכָל־
מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַחַת הַשָּׁמַשׁ עַת אֲשֶׁר שֶׁלֹּט הָאָדָם
י בָּאָדָם לָרַע לוֹ: וּבִכֵּן רֵאִיתִי רִשְׁעִים קְבָרִים וּבָאוּ
וּמִמָּקוֹם קְרוֹשׁ יִהְלְכוּ וַיִּשְׁתַּכְּחוּ בַעִיר אֲשֶׁר בֵּין עֵשׂוֹנִים
11 זֶה הֵבֵל: אֲשֶׁר אֵין נַעֲשֶׂה פֶתֶן מַעֲשֶׂה הַרְעָה מֵהַרְרָה
12 עַל־כֵּן מִלֵּא לֵב בְּנֵי־הָאָדָם כִּהֵם לַעֲשׂוֹת רַע: אֲשֶׁר חָטָא
עָשָׂה רַע מֵאֵת וּמֵאֲרִיךְ לוֹ כִּי גַם יִדְרַע אֲנִי אֲשֶׁר יִהְיֶה־
13 טוֹב לִירְאֵי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יִירָאוּ מִלִּפְנָיו: וְטוֹב לֹא־יִהְיֶה
לְרֵשַׁע וְלֹא־יֵאֲרִיךְ יָמִים כִּצֶּל אֲשֶׁר אֵינְנוּ יִירָאוּ מִלִּפְנֵי
14 אֱלֹהִים: יֵשׁ הֵבֵל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ
צְדִיקִים אֲשֶׁר מִגִּיעַ אֱלֹהִים כִּמַעֲשֶׂה הַרְשָׁעִים וַיִּשְׁרֵעִים
שִׁמְגִיעַ אֱלֹהִים כִּמַעֲשֶׂה הַצְדִיקִים אֲמַרְתִּי שְׁנַם זֶה
טו הֵבֵל: וְשִׁבְחָתִי אֲנִי אֶת־הַשְּׂמֵחָה אֲשֶׁר אֵין טוֹב לָאָדָם
תַּחַת הַשָּׁמַשׁ כִּי אִם לֹא־כֹל וְלִשְׁתוֹרַת וְלִשְׂמוֹחַ וְהוּא
יִלְוֵנוּ בְּעַמְלוֹ מִי־חַיּוֹ אֲשֶׁר־נָתַן לוֹ הָאֱלֹהִים תַּחַת

השמש: כאשר נתתי את לבי לדעת חכמה ולראות
את הענין אשר נעשה על הארץ כי גם ביום ובליילה
שנה בעיניו איננו ראה: וראיתי את כל מעשה
האלהים כי לא יוכל האדם למצוא את המעשה אשר
נעשה תחת השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש
ולא ימצא וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא:

כי את כל זה נתתי אל לבי ולבנור את כל זה אשר
הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם אהבה
גם שנאה אין יורע האדם הכל לפניהם: הכל כאשר
לכל מקרה אחר לצדיק ולרשע לטוב ולטהור ולטמא
ולזבח ולאשר איננו זבח כטוב כחטא הנשבע כאשר
שבועה ירא: זה יורע בכל אשר נעשה תחת השמש
כי מקרה אחר לכל וגם לב בני האדם מלארע
והוללות בלככם בחייהם ואחריו אל המתים: כי מי
אשר יבחר אל כל החיים יש בטחון כי לכלב חי הוא יחבר קרי
טוב מן הארץ המת: כי החיים יודעים שימרתוה
והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שכר כי
גשכח זכרם: גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם
כבר אבדה וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר
נעשה תחת השמש: לך אכל בשמחה לחמך ושתה
בלב טוב יינה כי כבר רצה האלהים את מעשיך:
בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר:
ראה חיים עם אשר אשר אהבת כל ימי חיי הבלך
אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא חלקך
בחיים ובעמלק אשר אתה עמל תחרת השמש: כל
אשר תמצא ירך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה
וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אתה הלך שמה:
שבת וראה תחרת השמש כי לא לקלים המרוץ ולא
לגבורים

Cap. IX.
Incertos
esse rerum
humana-
rum casus
nec quic-
quam tu-
tius, quam
lato, ac di-
vina sa-
pientia
praeceptis
firmato
animo,
suaviter
vivere. &
in sinu Dei
recumbere.

לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים לחם וגם לא
 לנבנים עשר וגם לא לידעים חן כי עת ופגע יקרה
 את כלם : כי גם לא ידע האדם את עתו כדגים
 שנאחזים במצודה רעה וכצפרים האחזות בפח כהם
 יוקשים בני האדם לעת רעה כשתפול עליהם פתאם :
 גם זה ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי :
 עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא אליה מלך גדול
 טו וסבב אתה ובנה עליה מצודים גדולים : ומצא בה
 איש מסכן חכם ומלט הוא את העיר בחכמתו ואדם
 לא זכר את האיש המסכן ההוא : ואמרת אני טובה
 חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם
 נשמעים : דברי חכמים בנחת נשמעים מועקת מושל
 16 בבסילים : טובה חכמה מכלי קרב וחוטא אחד יאבד
 א טובה הרבה : זבובי מות יבאיש יביע שמן רוקה יקר
 2 מחכמה מכבוד סכלות מעט : לב חכם לימינו ולב
 3 כסיל לשמאלו : וגם בדרך כשהסכל הלך לבו חסר
 4 ואמר לכל סכל הוא : אם רוח המושל תעלה עליך
 ה מקומך אל תנח כי מרפא יניח חטאים גדולים : יש
 רעה ראיתי תחת השמש כשגנה שיצא מלפני
 6 השליט : נתן הסכל במרומים רבים ועשירים בשפל
 7 ישבו : ראיתי עבדים על סוסים ושרים הלכים כעבדים
 8 על הארץ : חפר גומץ בו יפל ופרץ גדר ישכנו נחש :
 9 מסיע אבנים יעצב בהם בוקע עצים יסכן בסם : אם
 קרה הברזל והוא לא פנים קלקל וחילים יגבר
 11 ויתרון הכשיר חכמה : אם ישך הנחש בלוא לחש
 12 ואין יתרון לבעל הלשון : דברי פי חכם חן ושפתות
 13 כסיל תבל ענו : תחלת דברי פיהו סכלות ואחרית
 14 פיהו הוללות רעה : והסכל ירבה דברים לא ידע האדם
 מה

Cap. X:
 Varia mo-
 nita ad vi-
 tam rectè
 instituen-
 dam per-
 tinentia.

דגש אחר שורק

מה שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו: עמל טו
הכסילים תגיענו אשר לא ידע ללכת אל עיר: אילך 16
ארץ שמלכך נער ושריך בכקר יאכלו: אשריך ארץ 17
שמלכך בן חורים ושריך בערת יאכלו בגבורה ולא
בשתי: בעצלתים ימך המקרה ובשפלות ידים ידלף 18
הבית: לשחוק עשים לחסוויין ישמח חיים והכסף יענה 19
את הכל: גם במדעך מלך אל תקלל ובחדרי משכבך כ
אל תקלל עשיר כי עוף השמים יוליך את הקול

Cap. XI.
De beni-
gnitate ac
beneficen-
tia colenda:
deque vita
presentis
vanitate,
& mortis
perpetua
meditatio-
ne.

יחירה

ובעל הכנפים יגיד דבר: שלח לחמך על פני המים יחירה
כי ברב הימים תמצאנו: תן חלק לשבעה וגם 2
לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ: אם 3
ימלאו העבים גשם על הארץ יריקו ואם יפול עין
בהרום ואם בצפון מקום שיפול העין שם יהוא: שמר 4
רוח לא יזעוראך בעבים לא יקצור: כאשר אינך ה
יודע מה דרך הרוח כעצמים בבטן המלאה ככה לא
תדע את מעשה האלהים אשר יעשה את הכל:
בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ידך כי אינך 6
יודע אי זרה יכשר הזרה או זרה ואם שניהם כאחד
טובים: ומתוק האור וטוב לעינים לראות את 7
השמש: כי אם שנים הרבה יחיה האדם בכלם 8
ישמחו ויזכר את ימי החשך כי הרבה היו כלי שבת
הכל: שמח בחור ביל דורו ויטיב לבך בימי 9

ובמראה קרי

קמץ בלא
אסני

בחורו ידך והלך בדרכי לבך ובמראי עיניך ודע כי קמץ בלא
על כל אלה יביאך האלהים במשפט: והסר בעם י
מלבך והעבר רעה מבשרך כי הילדות והשחרות

Cap. XII.
Nihil uf-
quam fir-
mum ac
stabile esse
praeter

הכל: וזכר את כבוד אוק בימי בחרותך עד אשר לא יב א
יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר איך לי בהם
חפץ: עד אשר לא תחשך השמש והאור והירח א
והכוכבים

*Deum
ejusque
cultum &
timorem.*

3 והפוכים ושבו העינים אחר הגשם: ביום שיזעו שמרי
הבית והתעו אתו אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו
4 וחשכו הראות בארבות: וסגרו דלתים בשוק בשפל
קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות
ההשיר: גם מגבה יראו וחתחתים כדרך וינאץ השקר
ויסתכל החנב ותפר האביונה כי הלה האדם אל בית
6 עלמו וסבבו בשוק הסופדים: עד אשר לא ירחק
חבל הכסף ותרץ גלת הזהב ותשבר כד על המבוע
7 ונרץ הגלגל אל הבור: וישב העפר על הארץ כשהיה
8 ויהרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה: הכל הבלים
9 אמר הקוהלת הכל הבל: ויתר שהיה קהלת חכם
עוד למד דעת את העם ואזן וחקר תקון משלים
יהרבה: בקש קהלת למצא דברי חפץ וכתוב יש
11 דברי אמת: דברי חכמים כדרכנות וכמשמרות
12 נטועים בעל אספורת נתנו מרעה אחר: ויתר
מהמה בני הזהר עשורת ספרים הרבה אין קץ
13 ולהג הרבה יגעת בשר: סוף דבר הכל נשמע את
14 האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם: כי
את כל מעשה האלהים יבא במשפט על כל נעלים
אם טוב ואם רע:

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם:
סימן ית'קק:

מכוס פסוקי דספר קהלת מלתים ועשרים ושנים י וסימון מה שהיה כבר
נקרא שמו ונס קלנו מה שהיה כבר נקרא שמו וסדריו ארבעה וסימון
אבא כסילודס ייה

VOLUMEN ESTHERÆ, HEBRAÏCE אסתר

CAPUT I. א

א ויהי בימי אחשורוש הווא אחשורוש המלך א
 מרהו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה :
 ב בימים ההם בשבת המלך אחשורוש על כסא 2
 מלכותו אשר בשושן הבירה : בשנת שלוש למלכו 3
 עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי
 הפרתמים ושרי המדינות לפניו : בהראתו את עשר 4
 כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים
 שמונים ומאת יום : ובמלואת הימים האלה עשה 5
 המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול
 ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת בית המלך :
 ח חור כרפס ותכלת אחוז בחבלי כוץ וארגמן על 6
 גילי כסף ועמודי שש מטות : זהב וכסף על רצפת
 בהטוש וזר וסחרת : והשקות בכלי זהב וכלים 7
 מפלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך : והשתיה כדת 8
 אין אנס כי כן יסד המלך על כל רב בירתו לעשות
 כרצון איש ואיש : 9
 עשרתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך
 אחשורוש : ביום השביעי בטוב לב המלך ביין אמר 1
 למהומן בותא חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרפס
 שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש :
 להביא את זשתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות 1
 להראות העמים והשרים אתי פיה כי טובת מראה
 היא : ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר 2
 כיד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו :
 ויאמר

*Affuerus
Rex Per-
sarum, die
quodam
solemni,
cum rega-
le epulum
instrueret.*

ובמלואת קרי

ח רבתי

*Adesse, Re-
ginam
Vashti, sua-
que pul-
chritudinis
spectacu-
lum prabe-
re jubet.*

*Atque
abnuentem
matrima-
nio ac*

*regno de-
pollit;*

13 ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים
 14 כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין: והקרב אליו
 כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן
 שבעת שריו פרס ומדי ראי פני המלך הישבים
 15 וראשנה במלכות: כדת מה לעשור במלכה ושתי
 עלי אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד
 16 הסריסים: ויאמר מומכן לפני המלך והשרים
 לא על המלך לבדו עושה ושתי המלכה כיעל כל
 השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך
 17 אחשורוש: כייצא דבר המלכה על כל הנשים
 להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשורוש
 אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באה:
 18 והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו
 את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף:
 19 אם על המלך וטוב יצא דבר מלכות מלפניו וכתב
 בדתו פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבא ושתי לפני
 המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה
 כ הטובה ממנה: ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל
 מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן
 21 למגדול ועד קטן: וייטב הדבר בעיני המלך והשרים
 22 ויעש המלך כדבר ממוכן: וישלח ספרים אל כל
 מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם
 כלשונן להורות כל איש שרר בביתו ומדבר כלשון
 אחר הדברים האלה כשך חמת
 א המלך אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת
 2 אשר נגזר עליה: ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו
 3 למלך נערות בתולת טובות מראה: ויפקד המלך
 פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה
 בתולה

ממולקני

*Fromulga-
t à lege in
exemplum.*

*Cap. II.
Cum in lo-
cum ejus
alia Regi,
quareretur
uxor.*

13

14

16

19

21

22

א

2

3

בְּתוֹלָה טוֹבַת מְרֹאָה אֶל־שׁוֹשַׁן הַבִּירָה אֶל־בֵּית הַנְּשִׁים
אֶל־יָד הַגָּא סָרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנְּשִׁים וְנָתַן תְּמַרְקִיהֶן :
וְהַנְּעָרָה אֲשֶׁר תֵּיטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֶךְ תַּחַת וְשֵׁתִי 4
וַיֵּטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן : אִישׁ הַ

טול בלא מקר

יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה וּשְׁמוֹ מַרְדֳּכָי בֶן יָאִיר בֶּן שֹׁמְעִי
בֶּן־קִישׁ אִישׁ־יְמִינִי : אֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם־הַגְּלָה 6
אֲשֶׁר הִגְלָתָה עִם יְכָנִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה

Adducitur
inter cete-
ras puellas
Esthera,
captiva.

נְבוּכַדְנֶצַר מֶלֶךְ בָּבֶל : וַיְהִי אִמֵּן אֶת־הַדָּרָסָה הַיָּא אֶסְתֵּר 7
בַּת־דָּרוּ כִּי אֵין לָהּ אָבִיא וְהַנְּעָרָה יִפְתָּה־אֹר וְטוֹבַת
מְרֹאָה וּבְמֹת אֲבִיהָ וְאִמָּהּ לִקְחָה מַרְדֳּכָי לֹלְבַת : וַיְהִי 8

בְּהַשְׁמַע דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ וּבְהַקְבֵץ נְעוּרוֹת רַבּוֹת אֶל־
שׁוֹשַׁן הַבִּירָה אֶל־יָד הַגָּי וְתִלְקַח אֶסְתֵּר אֶל־בֵּית הַמֶּלֶךְ
אֶל־יָד הַגָּי שֹׁמֵר הַנְּשִׁים : וְתֵיטֵב הַנְּעָרָה בְּעֵינָיו וְתִשָּׂא 9

חֶסֶד לְפָנָיו וַיְבַהֵל אֶת־תְּמַרְקִיהָ וְאֶת־מְנוּתָהּ לְתַת
לָהּ וְאֶת שִׁבְעַת הַנְּעוּרוֹת הַרְאִיּוֹת לְתַת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁנֶה וְאֶת־נְעוּרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנְּשִׁים : לֹא־הִגִּידָהּ י

אֶסְתֵּר אֶת־עַמָּהּ וְאֶת־מוֹלַדְתָּהּ כִּי מַרְדֳּכָי צִוָּה עָלֶיהָ
אֲשֶׁר לֹא־תִגִּיד : וּבְכָל־יוֹם וַיּוֹסֶם מַרְדֳּכָי מִתְּהַלֵּךְ לְפָנָי 11
חֶצֶר בֵּית הַנְּשִׁים לְדַעַת אֶת־שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וּמַה־יַּעֲשֶׂה

בָּהּ : וּבְהִגִּיעַ תֵּר נְעָרָה וְנְעָרָה לְבוֹאֵי אֶל־הַמֶּלֶךְ 12
אֲחֻשׁוּרוֹשׁ מִקֵּץ הַיּוֹת לָהּ כָּרַת הַנְּשִׁים שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ
כִּי כִן־יִמְלֹאוּ־מִי מְרוּקִיהֶן שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים בְּשֶׁמֶן הַמֶּר

וּשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים בְּבִשְׂמִים וּבַת־מְרוּקֵי הַנְּשִׁים : וּבְזָרָה 13
הַנְּעָרָה בָּאָה אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר תֹּאמַר יִנָּתֵן לָהּ
לְבוֹא עַמָּה מִבֵּית הַנְּשִׁים עַד־בֵּית הַמֶּלֶךְ : בְּעָרְכִי הִיא 14

בָּאָה וּבִבְקָר הִיא שָׁכָה אֶל־בֵּית הַנְּשִׁים שְׁנַיִם אֶל־יָד
שֶׁעֲשָׂנוּ סָרִיסִים הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַפִּילְגָשִׁים לֹא־תָבוֹא עוֹר
הַחֹדֶשׁ אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי אִם־חֶפְצֵן בָּהּ הַמֶּלֶךְ וְנִקְרָאָה בְּשֵׁם :

ה' בח' ק

ובהגיע

טו ובהגיע הַרְאָסְתֶּר בַּרְתְּ אֲבִיחַיִל יָד מְרֹדְכִי אֲשֶׁר
 לָקַח לוֹ לְבַת לְבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לֹא בִקְשָׁה דָבָר כִּי אִם
 אֶת אֲשֶׁר יֹאמֶר הִגִּי סְרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנְּשִׁים וְתִהְיֶה
 אֶסְתֵּר נִשְׂאֵת חֵן בְּעֵינַי כָּל־רְאִיָּה: וְתִלְקַח אֶסְתֵּר אֶל־
 16 הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ אֶל־בֵּית מַלְכוּתוֹ בְּחֹדֶשׁ הָעֵשְׂרִי
 17 הוּא חֹדֶשׁ טַבַּת בְּשֵׁנַת שְׁבַע לְמַלְכוּתוֹ: וַיֵּאֱהָב הַמֶּלֶךְ
 אֶת אֶסְתֵּר מִכָּל הַנְּשִׁים וְתִשְׂאֵחֶן וְחָסַר לִפְנֵי מֶלֶךְ
 הַבְּתוּלוֹת וַיִּשֶׂם כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ וַיְמַלִּיכָהּ תַּחַת
 18 וַיִּשְׁתֵּי: וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֵּה גְדוֹל לְכָל שְׂרָיו וְעַבְדָּיו אֶת
 מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר וְהַנְּחָה לְמַדְיָנוֹת עֲשֵׂה וַיִּתֵּן מִשְׂאֵת כִּד
 19 הַמֶּלֶךְ: וּבַהֲקִבֵץ בְּתוּלוֹת שְׁנֵית וּמְרֹדְכִי יָשָׁב בְּשַׁעַר־
 כ הַמֶּלֶךְ: אִין אֶסְתֵּר מְגֵרֶת מוֹלְדָתָהּ וְאֶת עַמָּהּ כַּאֲשֶׁר
 צִוָּה עֲלֶיהָ מְרֹדְכִי וְאֶת־מֵאֵמֶר מְרֹדְכִי אֶסְתֵּר עֲשֵׂה
 21 כַּאֲשֶׁר הִיתָה בְּאִמְנָה אֵתוֹ: בְּיָמִים
 הָהֵם וּמְרֹדְכִי יָשָׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ קֶצֶף בְּגִתָּן וְתִרְשׁ
 שְׁנֵי סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמְרֵי הַסֶּף וַיִּבְקֶשׁוּ לְשַׁלְּחֵיךְ בַּמֶּלֶךְ
 22 אַחֲשֻׁרוּשׁ: וַיֹּדַע הַדָּבָר לְמְרֹדְכִי וַיְגִיד לְאֶסְתֵּר
 23 הַמַּלְכָּה וְתֹאמֶר אֶסְתֵּר לְמֶלֶךְ בְּשֵׁם מְרֹדְכִי: וַיִּבְקֶשׁ
 הַדָּבָר וַיִּמְצָא וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל־עֵץ וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר דְּבָרֵי
 א גַּם הַיָּמִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: אַחֲרֵי הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה גָּדַל הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ אֶרְזֵהֶם בֵּן הַמְּדָתָא
 הָאֲנִי וַיִּנְשְׂאֵהוּ וַיִּשֶׂם אֶת־כֶּסֶּאָו מֵעַל כָּל הַיָּשָׁרִים אֲשֶׁר
 2 אֵתוֹ: וְכָל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ כָּרְעִים
 וּמִשְׁתַּחֲוִים לְהֶמֶן כִּי־כֵן צִוָּה־לוֹ הַמֶּלֶךְ וּמְרֹדְכִי לֹא
 3 יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה: וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר
 הַמֶּלֶךְ לְמְרֹדְכִי מַדּוּעַ אַתָּה עוֹבֵר אֶת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ:
 4 וַיְהִי בְּאִמְרָם אֵלָיו יוֹם וַיּוֹם וְלֹא שָׁמַע אֵלֵיהֶם וַיְגִידוּ כַּמּוֹס קִרִי
 לְהֶמֶן לְרֹאוֹרֵת הָעַמְדוֹ דְּבָרֵי מְרֹדְכִי כִי־הִגִּיד לְהֶם
 אֲשֶׁר

*Quae regio
 insigni de-
 corata, in
 Regis tha-
 lamum
 succedit.*

*Mardo-
 chaeus com-
 positas Re-
 gi insidias
 per Esthe-
 ram ape-
 rit.*

*Cap. III.
 Is vero
 cum Ha-
 manem, eo
 tempore
 Purpurato-
 rium prin-
 cipem, ad-
 orare, more
 Perfarum,
 fastidiret.*

אשר הוא יהודי: וירא המן כי אין מרדכי כרע
 ומשתחוה לו וימלא המן חמה: ויבו בעיניו לשלח יד
 במרדכי לברו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש
 המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות
 אחשורוש עם מרדכי: בחדש הראשון הוא חדש
 ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור
 הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים
 עשר הוא חדש אדר: ויאמר המן למלך
 אחשורוש ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין העמים
 בכל מדינות מלכותך ודתיים שנות מכל עם ואת
 דתי המלך אינם עשים ולמלך אין שוה להניחם:
 אם על המלך טוב יכתב לאבדס ועשרת אלפים
 ככר כסף אשקור על ידי עשי המלכה להביא
 אל גנזי המלך: ויסר המלך את טבעתו מעל ידו
 ויתנה להמן בן המדתא האגני צרר היהודים: ויאמר
 המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות כו כטוב
 בעיניך: ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון
 בשלושה עשר יום כו ויכתב ככל אשר צוה המן
 אל אחשורפני המלך ואל הפחות אשרו על מדינה
 ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם
 כל שונו בשם המלך אחשורוש נכתב ונחתם
 בטבעת המלך: ונשלוח ספרים ביד הרצים אל כל
 מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את כל
 היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה
 עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם
 לבז: פתשגן הכתב להנחן דת בכל מדינה ומדינה
 גלוי לכל העמים להיות עתידים ליום הזה: הרצים טו
 יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הכירה
 והמלך

Hoc facto
 barbarum
 graviter
 accendit.

Impetrat
 enim ille à
 Rege Edi-
 thum, de
 necandis
 Judais,
 delendâque
 universâ
 gente.

קמ' רב' ועם

והמלך והמן ישבו לשתות והעיר שושן נבוכה:

Cap. IV.
Id ubi
Mardocheo
compertum,
lugubri
cultu ad
Reginam
pergit:

ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע

א 7

מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר

2 ויזעק וזעקה גדולה ומרה: ויבוא עד לפני שער המלך

3 כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק: ובכל-

מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודרתו מגיע

אבל גרול ליהודים וצום ובכי ומספר שק ואפר יצע

4 לרבים: ותבואינה נערות אסתר וסריסה ויגידו לה

ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש

ה את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: ותקרא

אסתר להתך מסריס המלך אשר העמיד לפניה

6 ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה: ויצא

התך אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער

7 המלך: ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת

פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנוי המלך

8 ביהודים לאבדם: ואת פתשגן כתב הדרת אשר

נתן בשושן להשמדם נרזן לו להראות את אסתר

ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנך

9 לו ולבקש מלפניו על עמה: ויבא התך ויגד לאסתר

י את דברי מרדכי: ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל

11 מרדכי: כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יורעים

אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל

החצר הפנימית אשר לא יקרא אחר דרתו להמית

לבר מאשר ישיט לו המלך את שרביט הזהב וחיה

ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום:

12 13 ויגידו למרדכי את דברי אסתר: ויאמר מרדכי קמץ בוק

להשיב אל אסתר אל תרמי בנפשך להמלט בית

14 המלך מכל היהודים: כי אם תחרישי

בעת

בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר
 ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לעת בזאת
 הגעת למלכות: ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי: טו
 לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצמו 16
 עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום
 גם אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר
 לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי: ויעבר מרדכי 17
 ויעש ככל אשר צוהה עליו אסתר: ויהי ביום ה' א
 השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית
 המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא
 מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית: ויהי כראות 2
 המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן
 בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר
 בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: ויאמר לה 3
 המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי
 המלכות וינתן לה: ותאמר אסתר אם על המלך טוב 4
 יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו:
 ויאמר המלך מהרואת המן לעשות את דבר אסתר ה
 ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר:
 ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך וינתן 6
 לה ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: ותען אסתר 7
 ותאמר שאלתי ובקשתי: אם מצאתי חן בעיני המלך 8
 ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את
 בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה
 להם ומחר אעשה כדבר המלך: ויצא המן ביום 9
 הרוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער
 המלך ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן על מרדכי
 חמה: ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את י
 אהביו

Illa anceps
 consilii,
 quia Re-
 gem ad-
 eundi, nisi
 accersita,
 potestas non
 erat, ad
 arduum
 hoc nego-
 tium pre-
 cibus &
 jejunio sese
 comparat.
 Cap. V.
 Deinde
 aulam Re-
 gis ingredi-
 tur, pro
 gente sua
 deprecato-
 ra,
 Regemque
 paulatim
 delinitum
 ad epulas
 vocat, und
 cum Ha-
 mane.

Qui isto honore elatus, nec Mardocheum amplius ferens, ipsa crucem parat.

Cap. VI. Assuerus noctem forte insomnem ducens, cum imperii sui annales evolveret,

2. fidemque Mardochai erga sese, insigni experimento, testatam, recognosceret.

6. ab Hamane, dissimulato nomine, exquiri, quo honore atque cultu fidsimum rerum suarum Ministerum auferet:

11 אהביו ואת זרש אשתו : ויספר להם המן את כבוד

עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדל והמלך ואת אשר

12 נשאו על השרים ועבדי המלך : ויאמר המן אף לא

הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר

עשתה כי אם אותי וגם למחר אני קרוא לה עם

13 המלך : וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה

14 את מרדכי היהודי וישב בשער המלך : ותאמר לו

זרש אשתו וכל אהביו יעשו עין גבה חמשים זמה

ובבקר ואמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא עם

המלך אל המשתה שמח ויטב הדבר לפני המן ויעש

אן העין : כלילה ההוא נדרה שנת המלך ויאמר

להביא את ספר הזכרונות דברי הימים והיו נקראים

2 לפני המלך : וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על

בגתנה ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר

3 בקשו לשלח יד במלך אחשוורוש : ויאמר המלך

מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו נערי

4 המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר : ויאמר המלך

מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה

לאמר למלך לתלות את מרדכי על העין אשר

ה הכין לו : ויאמרו נערי המלך אליו הנח המן עמד

6 בחצר ויאמר המלך יבוא : ויבוא המן ויאמר לו

המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו

ויאמר המן בלבן ל מי חפץ המלך לעשות יקר יותר

7 ממני : ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך חפץ

8 ביקרו : יביאו לבוש מלכות אשר לבשו המלך וסוס

אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו :

9 ונתון הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך

הפרתמים והלבשו את האיש אשר המלך חפץ

ביקרו

7. Ille, sese designari existimans, magna & summa quaque respondes :

בִּיקְרוּ וְהִרְכִּיבֵהוּ עַל הַסּוּס בְּרֵחוֹב הָעִיר וּקְרָאוּ לְפָנָיו

כִּכְהָ יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוּ : וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְהַמְן מֵהֲרִקַח אֶת הַלְבוּשׁ וְאֶת הַסּוּס כִּי אֲשֶׁר
דְּבַרְתָּ וַעֲשֶׂה כֵן לְמַרְדְּכָי הַיְהוּדִי הַיֹּשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ
אֶל־תִּפֹּל דְּבַר מִכָּל אֲשֶׁר דְּבַרְתָּ : וַיִּקַּח הַמְּן אֶת־

Atque ita
imprudens
inimici sibi
hominis ho-
nori suffra-
gatur.

11 הַלְבוּשׁ וְאֶת־הַסּוּס וַיִּלְבַּשׁ אֶת־מַרְדְּכָי וַיִּרְכִּיבֵהוּ

בְּרֵחוֹב הָעִיר וַיִּקְרָא לְפָנָיו כִּכְהָ יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר

12 הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוּ : וַיֵּשֶׁב מַרְדְּכָי אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ

וְהַמְּן נִרְחַף אֶל־בֵּיתוֹ אֲבֵל וְחָפוּי רֹאשׁ : וַיִּסְפֹּר הַמְּן

13 לְזַרְשׁ אִשְׁתּוֹ וּלְכָל אֲהַבָיו אֶת־כָּל־אֲשֶׁר קָרְחוּ וַיֹּאמְרוּ

לוֹ חֲכַמְיוֹ וְזַרְשׁ אִשְׁתּוֹ אִם מוֹרַע הַיְהוּדִים מַרְדְּכָי

אֲשֶׁר הִחְלֹוֹת לְנַפְל לְפָנָיו לֹא תוּכַל לוֹ כִּי נִפְּוֹל תִּפּוֹל

14 לְפָנָיו : עוֹדִים מְדַבְּרִים עִמּוֹ וְסוֹרִים הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ

וַיִּבְהִלוּ לְהִבִּיא אֶת־הַמְּן אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר עֲשִׂתָה

אֶסְתֵּר : וַיִּבֹּא הַמֶּלֶךְ וְהַמְּן לִשְׁתוֹת עִם־אֶסְתֵּר

Cap. VII.
Esthera
Regem con-
vivio
acceptum
pro incolumi-
tate
Gentis sua
rogat.

2 בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מֵהוּ שְׁאַלְתָּ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתַנְתֵּן לָךְ

וּמֵה בִקְשֶׁתְךָ עַד־חֲצֵי הַמַּלְכוּת וְתַעֲשׂ : וְתַעַן אֶסְתֵּר

3 הַמַּלְכָּה וְתֹאמֶר אִם־מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם־

עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב תַּנְתֵּן לִי נַפְשִׁי בְּשִׁאלְתִי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי :

4 כִּי נִמְכַרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וּלְאַבְּדוֹ וְאֵלּוּ

לְעַבְדִּים וּלְשִׁפְחוֹת נִמְכַרְנוּ הַחַרְשֵׁתִי כִּי אֵין הַצַּר שׁוּה

בְּנֹזֶק הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ הַ

Cujus per-
niciem at-
que exi-
tium ab
Hamane,
per sum-
mum scelus
intendi
conquiritur.

וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאִי־זֶה הוּא אֲשֶׁר־

6 מִלְּאוּלָבוּ לַעֲשׂוֹת כֵּן : וְתֹאמֶר אֶסְתֵּר אִישׁ צַר וְאוֹיֵב

הַמְּן הִרַע הַזֶּה וְהַמְּן נִבְעֵרָה מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה :

וְהַמֶּלֶךְ קָם בְּחִמְתּוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן אֶל־גִּנַּת הַבַּיִת וְהַמְּן

7 עָמַד לְבַקֵּשׁ עַל־נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי רָאָה כִּי־

7 Rex paululum secedens.

כִּלְתָה

cum Hamanem Regina lectulo ad-volutum cerneret, succensus ira, & appetitam Reginam claustrum, tolli ipsum ex templo iubet.

Cap. VIII. Assuerus Mardochaeum honoribus auget,

8 בלטה אליו הרעה מאת המלך: והמלך שב מנחת הבית אל בית ימשתה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה
9 עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו: ויאמר חרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך גם הנה העין אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו: ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכי

א ה וחת המלך שככה: ביום ההוא נתן

המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית המן יחיר צר היהודים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה: ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן: ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותכך ותתחנן לו להעביר את דעת המן האנגי ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים: וישט המלך לאסתר את שרבת הזהב והתקם אסתר ותעמד לפני המלך: ותאמר אל המלך טוב ואסמציאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים מחשבת המן בן המרת האנגי אשר כתב לאבד

6 את היהודים אשר בכל מדינות המלך: כי איככה

אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה

7 אוכל וראיתי באבדן מולדתי: ויאמר

המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלו על העץ

8 על אשר שלח ידו ביהודים: ואתם כתבו על

היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת

המלך Gggg א 11

המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתום
בטבעת המלך אין להשיב: ויקראו ספרים
המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדר
סיון בשלושה ועשרים בו וכתב בכל אשר
צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים
והפחות ושרי המדינות אשרי מהדו ועד כוש
שבע ועשרים ומאה מדינה ומדינה ככתבה
ועם ועם כלשנו ואל היהודים ככתבם

*Fudaique
potestatem
dat, ad-
versus ca-
dem & in-
jurias ini-
micorum
vi armata
sefe tuendi.*

וכלשונם: וכתב בשם המלך אחשורש וחתם
בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בפוסים
רכבי הרכש האחשתרנים בני הרמכים: אשר נתן
המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמד
על נפשם להשמד להרוג ולאבד את כל חיל עם
ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללם לבז: ביום
אחר בכל מדינות המלך אחשורוש בשלושה עשר
לחדש שנים עשר הוא חדר: פתשגן הכתב
להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים

וזירי וזהו היהודים עתודים ליום הזה להנקם מאיביהם: עתידים ק

הרצים רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים
ורחופים ברבר המלך והדת נתנה בשושן הכירה:
ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות טו

תכלית וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך בויץ וארגמן

והעיר שושן צהלה ושמחה: ליהודים היתה אורה 16

ושמחה ויששן ויקר: ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר
ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע שמחה ויששן
ליהודים משתהויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים

כי נפל פחד היהודים עליהם: ובשנים עשר חדר 17

הוא חדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר
המלך

*Cap. IX.
Die con-
stituto, in
quem la-*

*niana uni-
versa Gen-
tis decreta
erat, Iudei
ad ultio-
nem sese
comparant,
hostesque
perdunt.*

המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים
לשלוט בהם ונתפוך הוא אשר ישלמו היהודים
2 המה בשנאיהם : נקהלו היהודים בעריהם בכל-
מדינות המלך אחשוורוש לשלח יד במבקשי רעתם
ואיש לא עמד בפניהם כי נפל פחדם על כל העמים :
3 וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי
המלאכה אשר למלך מנשאים את היהודים כי נפל
4 פחד מרדכי עליהם : כי גדול מרדכי בבית המלך
ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי
ההולך וגדול : ויכו היהודים בכל איביהם מכת-
הרכ והרג ואבדו ויעשו בשנאיהם כרצונם :
6 וכשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות

ואת
ואת
ואת
ואת
ואת
ואת
ואת
ואת
ואת
ואת

7 איש :
ח ועירא פרשנדהא
הלפון
8 אספתא :
פורתא
אדליא
9 ארדתא :
ט ועירא פרמשתא
אריסי
ארדי
ו רבתי וייתא :

עשרת ועירא

בני המן בן המרתא צרר היהודים הרגו וכבדו לא
שלחו את ידם : ביום ההוא בא מספר ההרונים
12 בשושן הבירה לפני המלך : ויאמר המלך לאסתר
המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש
מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך

מה עשו ומרד שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עוד
 ותעשׁ: ותאמר אסתר אס על המלך טוב ינתן גם¹³
 מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת
 עשרת בני המן יתלו על העץ: ויאמר המלך להעשות¹⁴
 כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו ויקהלו¹⁵
 היהודיים אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש¹⁶
 אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובכזה לא שלחו
 את ידם: ושאר היהודים אשר במדינות המלך¹⁶
 נקהלו ועמד על נפשם ונוח מאיביהם והרוג
 בשנאייהם חמשה ושבעים אלף ובכזה לא שלחו
 את ידם: ביום שלושה עשר לחדש אדר ונוח¹⁷
 בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה:
 והיהודיים אשר בשושן נקהלו בשלושה עשר בו¹⁸
 ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אתו
 יום משתה ושמחה: על כן היהודים הפרוזים הישבים¹⁹
 בערי הפרוזות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר
 שמחה ומשתה ויום טוב ומשלח מנות איש לרעהו:
 ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל-כ
 כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשוורוש
 הקרובים והרחוקים: לקיים עליהם להיות עשים את²¹
 יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר
 בו בכל שנה ושנה: כימים אשר נחובהם היהודים²²
 מאיביהם ורהודש אשר נהפך להם מיגון לשמחה
 ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה
 ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאבנים: וקבל²³
 היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב
 מרדכי אליהם: כי המן בן המדתא האגגי צרר כל²⁴
 היהודים חשב על היהודים לאבדם והפל פור הוא
 הגורל

*In cuius
 rei memo-
 riam an-
 nuum tem-
 pus publi-
 ca latitia
 Daique
 laudibus
 sacrant.*

כה הגורל להמס ולאבדם: ובבאה לפני המלך אמר
 עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על-
 היהודים על ראשו ותלו אתו ואת בניו על העץ:
 26 על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן
 על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על ככה ומה
 27 הגיע אליהם: קימו וקבל היהודים עליהם ועל זרעם
 ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את-
 שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה:
 28 והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה
 ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה
 לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם:

29 ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל ח' רבת

ומרדכי היהודי את כל תקף לקים את אגרת הפרים
 ל הזאת השנית: וישלח ספרים אל כל היהודים אל-
 שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשוורוש דברי
 31 שלום ואמת: לקים את ימי הפרים האלה בזמניהם
 כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר
 המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי
 32 הצומות וזעקתם: ומאמר אסתר קים דברי הפרים
 וישם המלך:

Cap. X.
 Mardo-
 cheus se-
 cundus à
 Rege nu-
 meratur.

א ו האלה ונכתב בספר:
 אחשוורוש אחשרש מס על הארץ וא"י הים: וכל מעשה תקפו
 קרי ונבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך
 הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים ל מלכי מדי
 3 ופרס: כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשוורוש
 ונחול ליהודים ורצוי לרוב אחיו דרש טוב לעמו ודבר
 שלום לכל זרעו:

סכים פסוקי רמלה אסתר י מאה וששים וסבעה וחציו ותען אסתר ותאמר:
 וסימנו בכריז נא נגד זקני עמו וסדריו המסה וסימנו זה גב המוכח:

נג ג 3 Gggg בשנת

LIBER DANIELIS,
HEBRAICE דניאל

CAPUT I. א

שלוש למלכות יהויקים מלך יהודה א
בא נבוכדנאצר מלך בבל ירושלם

בשנת

Daniel cum reliquâ nobilitate Babylonera abductus, inter pueros regios adlegitur.

ויתן אדני בידו את יהויקים מלך ב

ויצר עליה:

יהודה ומקצת כלי בית האלהים וביאם ארץ שנער בית אלהיו ואת הכלים הכיבא בית אוצר אלהיו:

ויאמר המלך לאשפנז רב סריסו להכיבא מבני ב

ישראל ומזרע המלוכה ומן הפרתמים: ילדים אשר

אין בהם כל מאוס וטובי מראה ומשכלים בכל יחי א

חכמה וידעי דעת ומביני מדע ואשר כח בהם לעמוד

בהיכל המלך וללמד ספר ולשון כשדים: וימן להם ה

המלך דבר יום ביומו מפרתבג המלך ומיין משתיו

ולגדלם שנים שלוש ומקצתם יעמדו לפני המלך: ויהי ב

בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה: וישם ב

להם שר הסריסים שמורת וישם לדניאל בלטשאצר

ולחנניה שדרך ולמישאל מישאך ולעזריה עבד נגו:

וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפתבג המלך: ב

וביין משתיו ויבקש משר הסריסים אשר לא יתגאל:

ויתן האלהים את דניאל לחסד ולרחמים:

לפני שר הסריסים: ויאמר שר הסריסים:

לדניאל ידא אני את אדני המלך אשר

מנה את מאכלכם ואת משתיכם אשר למה יראה

את פניכם זעפים מן הילדים אשר כגילכם וחיבתם

את ראשי למלך: ויאמר דניאל אל המלצר אשר

מנה

Cum autem è mensâ regis delicatiores cibi quotidie praberentur, ille, patria legis memor, gentilium epulis abstinet.

9 Atque à Praefecto impetrat, ut sibi, as-

que sociis adolescentibus, solis leguminibus vesci liceret.

מנרה שר הסריסים על דניאל חנניה מישאל ועזריה :
 12 נסגרה את עבדיך ימים עשרה ויתנו לנו מן הזרעים
 13 ונאכלה ומים ונשתה : ויראו לפניך מראינו ומראה
 הילדים האכלים את פתבג המלך וכאשר תראה הא' בצירי

Unde hi
 quatuor,
 singulari
 Numinis
 providen-
 tia, &
 forma ex-
 ternoque
 decore, &
 disciplina
 ac sapien-
 tia, nobili-
 bus adoles-
 centibus re-
 liquis, qui
 curatius
 habiti
 erant, longe
 præcellue-
 runt.
 Cap. II.
 Videt Ne-
 bucadnezar
 somnium,
 mysterio re-
 rum mira-
 bile.
 2 Ascitif-
 que Chal-
 daicis, visa
 terribilia
 sibi ex-
 plicari ju-
 bet;
 5 Celato
 tamen
 somnio,
 quo va-
 nissima
 artis peri-
 culum ca-
 peret.

14 עשה עם עבדיך : וישמע להם לדבר הזה וינסם ימים
 15 עשרה : ומקצת ימים עשרה נראה מראה טוב
 ובריאי בשר מן כל הילדים האכלים את פתבג
 16 המלך : ויהי המלצר נשא את פתבגם ויין משתיהם
 17 ונתן להם זרענים : והילדים האלה ארבעת נתן
 להם האלהים מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל
 18 הבין בכל חזון וחלמות : ולמקצת הימים אשר אמר
 המלך להביאם ויביאם שר הסריסים לפני נבכדנצר :
 19 וידבר אתם המלך ולא נמצא מכלם כדניאל חנניה
 כ מישאל ועזריה ויעמדו לפני המלך : וכל דבר חכמת
 20 בינה אשר בקש מהם המלך וימצאם עשר ידות על-
 21 כל החרטמים האשפים אשר בכל מלכותו : ויהי
 דניאל עד שנת אחת לכורש המלך :

א ב ובשנת שתים למלכות נבכדנצר חלם נבכדנצר
 2 חלמות ותתפעם רוחו ושנתו נחיתה עליו : ויאמר
 המלך לקרא לחרטמים ולאשפים ולמשפיים
 ולכשדים להגיד למלך חלמתו ויבאו ויעמדו לפני
 3 המלך : ויאמר להם המלך חלום ותפעם
 4 רוחי לדעת את החלום : וידברו הכשדים למלך
 יחיד ארמית מלכא לעלמין חיי אמר חלמא לעבדיך
 ה ופשרא נחוא : ענה מלכא ואמר לכשדיא מלתה
 לכשדאיס מני אזריא הן לא תהודעתני חלמא ופשרה הדמין
 6 תתעבדון ובתיכון נולי תשמון : והן חלמא ופשרה
 הנהחון מתנן ונבזבה ויקר שגיא תקבלון מן קדמי להן
 חלמא

Gggg 4 נג ד

7 חלמא ופשרה החוני: ענו תניגורת ואמרין מלכא
 8 חלמא יאמר לעברוהי ופשרה נהחיה: ענה מלכא
 9 ואמר מן יציב ידע אנא די עדנא אנתון זבנין כל קבל
 10 די חיותון די אזדא מנימלתא: די חן חלמא לא
 11 תהורענני חרה היא דתכון ומלה כדברה ושחיתה
 12 הזמנתון למאמר קדמי עד די עדנא ישתנא להן
 13 חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תהחונני: ענו
 14 כשריא קדם מלכא ואמרין לא איתי אנש על יבשתא
 15 די מלת מלכא ויכל להחוויה כל קבל די כל מלך רב
 16 ושליט מלה כדנה לא שאל לכל חרטם ואשף
 17 וכשדי: ומלתא די מלכא שאל יקירה ואחרן לא
 18 איתי די יחונה קדם מלכא להן אלהין די מדרהון עם
 19 בשרא לא איתוהי: כל קבל דנה מלכא בנסוקצף
 20 שניא ואמר להוברה לכל חכימי בבל: ורתא נפקת
 21 וחכימיא מתקטלין ובעו דניאל וחברוהי להתקטלה:
 22 בארין דניאל התיב עטא וטעם לאריוך
 23 רב טבחיא די מלכא די נפק לקטלה לחכימי בבל:
 24 ענה ואמר לאריוך שליטא די מלכא על מרה דתא טו
 25 מהחצפה מן קדם מלכא ארין מלתא הודע אריוך
 26 לדניאל: ודניאל על ובעא מן מלכא די זמן ינתן
 27 לה ופשרא להחוויה למלכא:
 28 ארין דניאל
 29 לביתה אזל ולחנניה מישאל ועזריה חברוהי מלתא
 30 הודע: ורחמין למבעא מן קדם אלה שמיא על-
 31 רזא דנה די לא יהוברון דניאל וחברוהי עם שאר
 32 חכימי בבל: ארין לדניאל כחזוא די ליליא רזא גלי
 33 ארין דניאל ברך לאלה שמיא: ענה דניאל ואמר כ
 34 להוא שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא
 35 די חכמתא וגבורתא די לה היא: והוא מהשנא
 36 עדניא

חזמנתון קרי
 Abnuentes,
 nec hoc hu-
 mana esse
 opis conten-
 dentes, gra-
 vi edicto
 percellit, ac
 perdere pa-
 rat.

Quod ubi
 Danieli
 compertum
 fese somni-
 um Regis
 editurum
 atque ex-
 plicaturum
 pollicetur.

פתח באחנח
 Invocata
 Dei ope,
 jamque ar-
 cana visio-
 nis conscissa

עֲדַנְיָא וְזַמְנִיָּא מֵהַעֲרָה מַלְכִין וּמַהֲקִים מַלְכִין יֵהֵב
 22 חֲכַמְתָּא לְחַכְמִין וּמַנְדַּעָא לִידְעֵי בִּנְיָה : הוּא גַלְיָא
 וְנִהוּרָא ק' עֲמִיקְתָּא וּמִסְתַּרְתָּא יָדַע מַרְבַּח שׁוֹכָא וְנִהוּרָא עֲמָה
 23 שְׂרָא : לְדִי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי מֵהוּדָא וּמִשְׁבַּח אֲנִיָּה דִי
 חֲכַמְתָּא וְגִבּוֹרְתָא יִהְבֵּת לִי וְכַעַן הוֹדַעְתָּנִי דִי בְּעִנְיָא
 24 מִנְּךָ דִי מַלְתָּ מַלְכָא הוֹדַעְתָּנָא : כֹּל קַבֵּל דְּנַה דְּנִיָּאֵל
 עַל עַל־אֲרִיֹּךְ דִי מְנִי מַלְכָא לְהוֹבֵדָא לְחַכְמֵי כְּבֹל
 אֲזַל וְכֵן אָמַר לֵה לְחַכְמֵי כְּבֹל אֶל־תְּהוֹבֵר הַעֲלֵנִי
 קֳדָם מַלְכָא וּפְשָׂרָא לְמַלְכָא אֲהוּא :

Ad Regem perducitur. כֹּה אָרִין אֲרִיֹּךְ בְּהַתְּבַהֲלָה הַנְּעַל לְדְנִיָּאֵל קֳדָם
 מַלְכָא וְכֵן אָמַר לֵה דִי־הִשְׁכַּחַת גְּבֹר מִן־כְּנֵי
 גְּלוּתָא דִי יְהוּד דִי פְשָׂרָא לְמַלְכָא יְהוּדַע :
 26 עֲנָה מַלְכָא וְאָמַר לְדְנִיָּאֵל דִי שְׂמָה בְּלִטְשָׂא צַר
 יחיד האיתך כהל להודעתני חלמא די חזירת ופשרה :
 27 עֲנָה דְּנִיָּאֵל קֳדָם מַלְכָא וְאָמַר רַחֵם דִי־מַלְכָא שְׂאֵל
 לֹא חַכְמִין אֲשַׁפִּין חֲרַטְמִין גְּזִרִין יְכַלִּין לְהַחְזִירָה
 28 לְמַלְכָא : בְּרַם אִיתִי אֱלֹהֵי בְּשֵׁמִיא גְּלִיָּה רַחוּן וְהוֹדַע
 לְמַלְכָא נְבוּכַדְנֶצַּר מַרְבַּח דִי לְהוּא בְּאַחֲרִית יוֹמֵיָא
 חֲלַמְךָ וְחֲזוּי רֵאשֶׁךָ עַל־מִשְׁכַּבְךָ דְּנַה הוּא :

אנתהו מלכא רעיוניך על־משכבך יחידה 29
 סִלְקוּ מַרְבַּח דִי לְהוּא אַחֲרֵי דְנַה וְגַלְיָא רַחֵם הוֹדַעְךָ מַרְבַּח
 לְדִי לְהוּא : וְאַנְהָ לֹא בְּחַכְמָה דִי אִיתִי בִּי מִן־כֹּל
 חֵיָּא רַחֵם דְּנַה גְּלִי לִי לְהֵן עַל־דְּבַרְתָּ דִי פְשָׂרָא
 לְמַלְכָא יְהוּדַע וְרַעִיוֹנֵי לְבַבְךָ תְּנַדַּע :

Visum ipsi à Deo per scoporem oblatum edit. אַנְתְּהוּ מַלְכָא חֲזַה הוֹרַת וְאֵלוּ צִלְם
 חַד שְׁגִיָּא צִלְמָא דְכֵן רַב וְזוּהֵי תִיר קָאם לְקַבְלָךְ וְרוּחַ
 32 דְּחִיל : הוּא צִלְמָא רֵאשֶׁה דִי־רַהֵב טַב חֲרוּחֵי וְרַעִוְהֵי
 33 דִי כֶסֶף מַעוּהֵי וִירְכַתְהוּ דִי נַחֲשׁ : שְׁקוּהֵי דִי פְרוּז
 רְגִלוּהֵי

יחיד' רגלוהי מנהון די פרזל ומנהון די חספ: חזרה חזרת 34 יחיד'

עד די התגזרת אבן די לא בידין ומחרת לצלמא על-

רגלוהי די פרזלא וחספא והדקת המון: בארין דקולה

כחרה פרזלא חספא נחשא כספא ורהבא והון

כעור מן אדרי קיט ונשא המון רוחא וכל-

אתר לא השתכח להון ואכנא די מחרת לצלמא

הות לטור רב ומלאת כל ארעא: דנה חלמא ופשרה 36 *Atque in-*

נאמר קדם מלכא: אנתה מלך פא מלך מלכא 37 יחיד' *terpreta-*

די אלה שמיא מלכותא חסנא ותקפא ויקרא יחב

לך: ובכל די דארין בני אנשא חזרת ברא ועוף 38 *דניין קרי*

שמיא יחב בידך והשלטך בכלהון אנתה הוא ראשה יחיד'

די רחבא: ובתוך תקום מלכו אחרי ארעא מנה 39 *יחיד' א'*

ומלכו תליתאה אחרי די נחשא די רשלט בכל-

ארעא: ומלכו רביעא תהוא תקיפה כפרזלא כל מ *דפיטא קרי*

קבל די פרזלא מהדק וחשל כלא וכפרזלא די

מרעע כל אלן תדק ותרע: ודי חזיתה רגליא 41 *יחיד' ו'*

ואצבעתא מנהון חספ די פחר ומנהון פרזל מלכו יחיד'

פליגה תהוה ומן נצבתא די פרזלא להוא בה כל-

קבל די חזיתה פרזלא מערב בחספ שינא: ואצבעת 42 *יחיד'*

רגליא מנהון פרזל ומנהון חספ מן קצת מלכותא *טחח באס' ה'*

תהוה תקיפא ומנה תהוא תבירה: די חזית 43 *יחיד' ו' ק'*

פרזלא מערב בחספ שינא מתערבין להון בזרע אנשא

ולא להון דבקין דנה עם דנה הא כדי פרזלא לא

מתערב עם חספא: וכיזמיהון די מלכא אנון יקים 44 *Deque*

אלה שמיא מלכו די לעלמין לא תתחבל ומלכותה

לעם אחרן לא תשתבך תדק ותספ כל אלן מלכותה

והוא תקום לעלמא: כל קבל די חזית די מטורא מה *Regno Dei*

אתגזרת אבן די לא בידין והדקת פרזלא נחשא *manifestan-*

חספא *do illustrem*

in modum

vaticina-

tur.

חספא כספא ודהבא אלה רב הודע למלכא מה די
להוא אחרי דנה ויצבי חלמא ומהימן פשרה :

בארין מלכא נבוכדנצר נפל על אנפיה 46

ולדניאל סגד ומנחה וניחחין אמר לנסכה לה : ענה 47

מלכא לדניאל ואמר מן קשט די אלה כון הוא אלה

אלהין ומרא מלכין ונגלה רוין די יכלת למגלא רזא

דנה : ארין מלכא לדניאל רבי ומתנן רברכן שניאן 48

יהב לה והשלטה על כל מדינת בבל ורב סגנין על

כל חכימי בבל : ודניאל בעא מן מלכא ומני על

עבדתא די מדינת בבל לשרך מישך ועבר נגו

ודניאל בתרע מלכא :

א נבוכדנצר מלכא עבד צלם דידהב רומה אמין שתין

פתיה אמין שת אקיסה בבקעת דורא במדינת בבל :

ונבוכדנצר מלכא שלח למכנשי לאחשדרפניא 2

סגניא ופחותא אדרנוריא גרבריא דתבריא תפתיא

וכל שלטני מדינתא למתא לחנכת צלמא די הקים

נבוכדנצר מלכא : בארין מתכנשין אחשדרפניא 3

סגניא ופחותא אדרנוריא גרבריא דתבריא תפתיא

וכל שלטני מדינתא לחנכת צלמא די הקים

נבוכדנצר מלכא וקאמין לקבל צלמא די הקים

נבוכדנצר : וכרוזא קרא בחיל לכון אמרין עממיא 4

דאמיא ולשניא : בעדנא די תשמעון קל קרנא

משרוקיתא קיתרס סבכא פסנתרין סומפניה וכל זני 5

זמרא תפלון ותסגדון לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר

מלכא : ומן די לא פלו ויסגד בה שעתא יתרמא 6

לגוא אתון נורא יקרתא : כל קבל דנה בה זמנא 7

כדי שמעין כל עממיא קל קרנא משרוקיתא קיתרס

שבכא פסנתרין וכל זני זמרא נפלין כל עממיא אמיא

ולשניא

Cap. III.
Nebucad-
nezar in
honorem
Deorum
suorum
imaginem
auream
consecrat.

46

47

48

49

א

3

וקימין ק

4

ה

ותיר

6

7

ותיר

ולשניא סגדין לצלם דהבא דהקים נבוכדנצר מלכא:

8 כל קבל דנה בהזמנא קרבו גברין כשראין ואכלו

9 קרציהון די יהודיא: ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא

מלכא לעלמין חיי: אנתה מלכא שמת טעם די כל יחידה

אנש די ישמע קל קרנא משרוקיתא קיתרס שבכא יחיד

פסנתרין וסיפניא וכל זני זמרא יפל ויסגר לצלם וסוספניא קרי

11 דהבא: ומן די לא יפלו ויסגר יתרמא לגוא אתון

12 נורא יקרתא: איתי גברין יהודאין די מנית ירתהון

על עבדת מדינת בביל שדרך מישך ועבר נגו גבריא

אלך לא שמו עליך מלכא טעם לאלהיך לא פלחין יחיד

ולצלם דהבא דהקים לא סגדין:

13 באדין נבוכדנצר ברנו וחמא אמר להיתיה

לשדרך מישך ועבר נגו באדין גבריא אלך היתיו

14 קדם מלכא: ענה נבוכדנצר ואמר להון הצרא שדרך

מישך ועבר נגו לאלהי לא איתכון פלחין ולצלם דהבא

די הקימת לא סגדין: כען הן איתכון עתידין די טו

בעדנא די השמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרס יחיד

שבכא פסנתרין וסוספוניא וכלי זני זמרא תפלון

ותסגדין לצלמא די עבדת והן לא תסגרון בה שעתא

תתרמון לגוא אתון נורא יקרתא ומן הוא אלה די

16 ישיבנכון מן די: ענו שדרך מישך ועבר נגו ואמרין

למלכא נבוכדנצר לא חשחין אנחנא על דנה פתגם

17 להתבותך: הן איתי אלהנא די אנחנא פלחין יכל

לשיזכותנא מן אתון נורא יקרתא ומן ירך מלכא

18 ישיב: והן לא ידעלהו לך מלכא די לאלהיך לא

איתנא פלחין ולצלם דהבא דהקים לא נסגוד:

19 באדין נבוכדנצר התמלי חמא וצלם אנפורי

אשתנו על שדרך מישך ועבר נגו ענה ואמר למזא

לאתונא

Tres ex Judaorum nobilissimis, qui profano cultu sese polluere nolebant, apud Regem accusantur.

Contemptarumque Religionum postulantur.

Illi fidem suam in Deum testantur.

אשתני קרי

כ לאתונא חר שבעה על די חזה למויה : ולגברין גברין
חיל די בחילה אמר לכפתה לשרדך מישך ועבד נגו

*Atque in
ardentem
fornacem
conjecti.*

21 למרמא לאתון נורא יקרתא : בארין גבריא אלך

יחרי כפתו בסרבליהון פטישיהון וכרבלתהון ולבושיהון

22 ורמיו לגוא אתון נורא יקרתא : כל קבל דנה מן

די מלת מלכא מחצפה ואתונא אוה יתירה גבריא

אלך די חסכו לשרדך מישך ועבד נגוקטל רמון

23 שביבא די נורא : וגבריא אלך תלתהון שרדך מישך

ועבד נגו נפלו לגוא אתון נורא יקרתא מכפתין :

24 ארין נבוכדנצר מלכא תוה וקס בהתבהלה

ענה ואמר להדכרוהי הלא גברין תלתה רמינא לגוא

נורא מכפתין ענין ואמרין למלכא יציבא מלכא :

כה ענה ואמר הא אנה חזה גברין ארבעה שרין מהלכין

רביעאה כ נגוא נורא וחבל לא איתי בהון ורוה די רביעא דמה

26 לבר אלהין : בארין קרב נבוכדנצר

לתרע אתון נורא יקרתא ענה ואמר שרדך מישך

עלאה קרי ועבד נגו עבדוהי די אלהא עליא פוקו וארתו

בארין נפקין שרדך מישך ועבד נגו מן גוא

*E medijs
flammis
prodeunt
incolomes.*

27 נורא : ומתכנשין אח שרדפניא סגניא ופחותא

והדברי מלכא חזין לגבריא אלך די לא שלט

נורא בגשמרוון ושער ראשרוון לא התחרך

28 וסרבליהון לא שנו וריח נור לא ערת בהון : ענה

נבוכדנצר ואמר בריך אלההון די שרדך מישך

ועבד נגו די שלח מלאכה ושוב לעבדוהי די התרחצו

יערי עלוהי ומלת מלכא שניו ויהבו גשמיהון די לא פלהון

29 ולא יסגרון לכל אלה להן לאלההון : ומני שים טעם

סלו קרי די כל עם אמה ולשן די יאמר שלה על אלההון די

שרדך מישך ועבד נגוא הדמין יתעבד וביתה נולי

ישתוה

*Quo mira-
culo permo-
tus Rex,
Deum Is-
raëlis*

ישתווה כל-קבל די לא איתי אלה אחרן די-יכל
להצלה כרנה: בארין מלכא הצלח לשרך מישך ל

publico
edicto cele-
brat.

ועבר נגו במדינת כבל: נבוכדנצר מלכא 31

לכל-עממא אמיא ולשניא די דארין בכל-ארעא 32

שלמכונישגא: אתיא ותמהיא די עבד עמי אלהא 32

עליא שפר קדמי להחוייה: אחוהי כמה רכבין 33

עלאה קרי

ותמהויה כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם ושלטנה

עס דר ודר: אנה נבוכדנצר שלה 4 א

Cap IV.

הוית בביתי ורענן בהיכלי: חלם חזית וידחלנני 2

Somnium
terribile

והרהרין על-משכבי וחזוי ראשי יכהלנני: ומני שים 3

Regi Ne-
bucad-
nez. avi

טעם להנעלה קדמי ל כל חכימי כבל די פשר חלמא

oblatum.

יהודענני: בארין עללין חרטממא אשפא כשריא 4 כשראי

יחיר ל

וגזריא וחלמא אמר אנה קדמיהון ופשרה לא

קרי

מהורעין לי: ועד אחרין על קדמי דניאל די ה

יחיר

שמה בלטשאצר בשם אלה ורי רוח אלהין קדישין

בה וחלמא קדמוהי אמרת: בלטשאצר רב חרטממא 6

די אנה ידעת די רוח אלהין קדישין כד וכל רו לא

אנס לך חזוי חלמי די חזית ופשרה אמר: וחזוי ראשי 7

על משכבי חזה הוית ואלו אילן בנוא ארעא ורומה

שגיא: רבה אילנא ורתקף ורומה ימטא לשמא 8

וחזורתה לסוף כל ארעא: עפיה שפיר ואנבה שגיא 9

ומזון לכלא בה תחתוהי תטללי חיות ברא וכענפוהי

ידרון צפרי שממא ומנה יתון כל בשרא: חזה הוית 10

יחיר

בחזוי ראשי על משכבי ואלו עיר וקדיש מן שממא

נחת: קרא בחילוכן אמר גרו אילנא וקצצו ענפוהי 11

אתרו עפיה ובררו אנבה תגד חיותא מן תחתוהי

וצפריא מן ענפוהי: ברם עקר שרשוהי בארעא 12

שבקו ובאסור די פרול ונח שבדתאנה די ברא וכטל

שממא

שמיא יצטבע ועם חיותא חלקה בעשב ארעא :

13 לבה מן אנושא ישנון ולכב חיוא יתהב לה ושבעה יתיר י

14 עדנין יחלפון עלוהי : בגזרת עדין פחגמא ומאמר

קדישין שאלתא עד דברת די ינדעון חייא די שליט

עלאה קרי עליא במלכות אנושא ולמן די יצבא יתננה ושפל יתיר י

יתיר ה'טו אנשיסיקים עליה : דנה חלמא חזרת אנרה מלכא

יתיר ה' נבוכדנצר ואנתה בלטשאצר פשרא יאמר כל קבל

די י כל חכימי מלכותי לא יכלין פשרא להודעותני

16 ואנתה כהל די רוח אלהין קדישין בך : אדין יתיר ה'

דניאל די שמה בלטשאצר אשתומם כשעה חדא

ורעינהי יבהלנה ענה מלכא ואמר בלטשאצר חלמא

מ' במקום ופשרא אל יבהלך ענה בלטשאצר ואמר מראי יתיר א'

יתיר ה'17 חלמא לשנאיד ופשרה לעריך : אילנא די חזית די יתיר י

רבה ותקף ורומה ימטא לשמיא וחזותה לכל

18 ארעא : ועפיה שפיר ואנבה שגיא ומזון לכלא בה

תחתוהי תדור חזרת ברא ובענפוהי ישבנן צפרי

יתיר ה'19 שמיא : אנתה הוא מלכא די רבית ותקפת ורביתך יתיר י

כ רבת ומטת לשמיא ושלטנד לסוף ארעא : ודי חזא

מלכא עיר וקדיש נחרת מן שמיא ואמר גדו אילנא

וחבלוהי ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור

די פרזל ונחש בדתאה די ברא ובטל שמיא יצטבע

ועם חזרת ברא חלקה עד די שבעה עדנין יחלפון

21 עלוהי : דנה פשרא מלכא וגזרת עליא היא די עלאה קרי

22 מטת על מראי מלכא : ולך מרדין מן אנשא ועם יתיר א'

חזית ברא להוה מרדך ועשבא כתורדין לך יטעמון

יתיר י ומטל שמיא לך מצבעין ושבעה עדנין יחלפון עליך

עלאה קרי עד די תנדע די שליט עליא במלכות אנשא ולמן

23 די יצבא יתננה : ודי אמרו למשבק עקר שרשוהי די

אילנא

Ejus inter-pretatio Danielis.

אילנא מלכותך לך קימא מן די תנדע די שליטן
שמיא: להן מלכא מלכי ישפר עליך וחטיך בצדקה ²⁴ יחדי
פרק ועויתך במחן ענין הן תהוה ארכא לשלותך:
כלא מטא על נבוכדנצר מלכא:

כה

לקצת ירחין תרי עשר על היכל מלכותא ²⁶

די בכל מהלך הוה: ענה מלכא ואמר הלא דא ²⁷

היא בכל רבתא די אנה בניתה לבית מלכו בתקף

חסני וליקר הדרי: עוד מלתא בפס מלכא קל מן ²⁸

פחח

באחוז

ערת מנך: ומן אנשא לך טרדין ועסחיות בר ²⁹

*Eventus
atque im-
plemen-
tum.*

מרדך עשבא כתורין לך די טעמון ושבעה עדנין

יחלפון עליך ערו די תנדע די שליט עליא במלכות ^{יחדי} עלאה קרי

אנשא ולמן די יצבא יתגנה: בה שעתא מלתאל

ספת על נבוכדנצר ומן אנשא טריד ועשבא כתורין

יאכל ומטל שמיא אנשמה יצטבע עד די שעה כנשרין

רבה וטפרוהי כצפרין: ולקצת יומיא אנה ³¹

נבוכדנצר עניו לשמיא נטלת ומנדעי עלי יתוב

ולעליא כרכת ולחי עלמא שבחת והדרת די ועלאה ק

שלטנה שלטן עלם ומלכותה עם דר ודר: וכל ³²

דארי ארעא כלה חשיבין וכמצביה עבר בחיל שמיא ^{ה' במקום א'} די יורי קרי

ודארי ארעא ולא איתי די ימחא בידה ויאמר לה מה די יורי קרי

עברת: בה זמנא מנדעיי יתוב עלי וליקר מלכותי ³³

הדרי וזיו יתוב עלי ולי הדברי ורברבני יבעון וער

מלכותי התקנת ורבו יתירה הוספרת לי:

כען אנה נבוכדנצר משבח ומרומם ומהדר למלך ³⁴

שמיא די כל מעברוהי קשוט וארחתה דין ודי מהלכין

ביגוה יכל להשפלה:

בלשאצר מלכא עבר לחם רב לרברבנהי אלקה ^א

ולקבל

*Cap.V.
Regis Bel-*

2 ולקבל אלפא חמרא שתח: בלשאצר אמר י
 בטעם חמרא להיתיה למאני דהבא וכספא די
 הנפק נבוכדנצר אבוהי מן היכלא די בירושלם
 וישתון בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה :
 3 באדין היתיו מאני דהבא די הנפקו מן היכלא די בית
 אלהא די בירושלם ואשתיו פהון מלכא ורברבנוהי
 4 שגלתה ולחנתה: אשתיו חמרא ושכחו לאלהי דהבא
 ה וכספא נחשא פרולא אעא ואבנא: בה שערתא
 נפקו אצבען די ידאנש וכתבן לקבל נברשתא על
 גירא די כתל היכלא די מלכא ומלכא חויה פס ירא די
 6 כתבא: אדין מלכא זוהי שנוהי ורעניה יבהלונה
 וקטרי חרצה משתרין וארכבתה דא לרא נקשן :
 7 קרא מלכא בחיל להעלה לאשפיא בשדיא וגוריא כסדאי קרי
 ענה מלכא ואמר: לחכימי בכל די כל אנש די יקרה
 כתבה דנה ופשרה יחונני ארגונא ילבש והמנוכא די
 8 דהבא על צוארה ותלתי במלכותא שלט: אדין
 9 על לין כל חכימי מלכא ולא כהלין כתבא למקרא
 ופשרא להורעה למלכא: אדין מלכא בלשאצר
 שניא מתבהל וזוהי שנין עלוהי ורברבנוהי משתבשין :
 מלכתא לקבל מלי מלכא ורברבנוהי לבית משתא
 10 על לית ענת מלכתא ואמרת מלכא לעלמין חיי אל
 יבהלון רעיונך וזיוך אל ישתנו: איתי גבר במלכותך
 די רוח אלהין קדישין בה וביומי אבוך נהירו ושכלתנו
 וחכמה פחכמת אלהין השתכחת בה ומלכא
 נבוכדנצר אבוך רב חרטמין אשפין בשדאין גזרין
 12 הקימה אבוך מלכא: כל קבל די רוחו יתירא ומנדע
 ושכלתנו מפשר חלמין ואחיות אחידן ומשרא
 קטרין השתכחת בה ברניאל די מלכא שם
 גר א Hhhh שמה

zazaris luxus & impietas.

Ad parietem divinum in ipsum sententia describitur.

כסדאי קרי

והמנוכא קרי

הכ ברנש כתריהוא

שמה בלששאצר בען דניאל יתקרי ופשרה

יהחיה: בארין דניאל העל קדם מלכא 13

ענה מלכא ואמר לדניאל אנתה הוא דניאל די מן בני יחיר ה'

מלעיל גלותא די יהוד די הית מלכא אבי מן יהוד: ושמעת 14

עליך די רוח אלהין בך ונהירו ושכלתנו וחכמה יתרה יחיר ה'

השתכחת בך: וכען העלוקרמי חכימיא אשפיא די טו

כתבה דנה יקרון ופשרה להודערני ולא כהלן פשר

מלתא להחוייה: ואנה שמעת עליך די תוכל פשרין 16 חכול קרי

למפשר וקטרין למשרא כען הן תוכל כתבא למקרא

והמניכא קרי ופשרה להודעותני ארגונא תלכשו והמנוכא די דהבא

על צוארך ותלתא במלכותא תשלט:

בארין ענה דניאל ואמר קדם מלכא מתנתך 17

לך להוין ונבזייתך לאחרן הכ ברם כתבא אקרא

למלכא ופשרא אהודענה: אנתה מלכא אלהא 18 יחירה קרי

עליא מלכותא ורבנותא ויקרא והררא יהב עלאה קרי

לנככרנצר אבוך: ומן רבותא די יהב לה כל 19

עממיא אמיא ולשניא הו זאעין ורחלן מן קדמוהי ויעין קרי

די הוא צבא הוה קטר ודי הוה צבא הוה מחא ודי

הוה צבא הוה מרים ודי הוה צבא הוה משפל:

וכדירס לבבה ורוחה תקפת להזרה הנחת מן כרסא כ

מלכותה ויקרא העדיו מנה: ומן בני אנשא מריר 21

ולבבה עסחיותא שוי ועם ערדיא מדורה עשבא

כתורין יטעמונה ומטרל שמיא גשמה יצטבע עד די

ידע די שליט אלהא עליא במלכות אנשא ולמן די עלאה קרי

יחיר יצבא יקים עליה: ואנתה ברה בלשאצר לא 22 יחיר

השפלת לבבך כל קבל די כל דנה ידעה: ועל 23

מרא שמיא התרוממת ולמאניא די ביתה היתו

קדמיה ואנתה ורב רבניך שגלתך ולחנתך חמרא יחיר ה'

שתין

Daniel eam legit & explicat, divinumque iudicium contra Regem pronunciat,

שתין בחון ולא להי כספא ורהבא נחשא פרזלא
 אעא ואבנא די לא חיון ולא שמעין ולא דעין שבחת
 ולא להי די נשמתך בידה וכל ארחתך לה לא
 24 הדרת : בארין מן קדמוהי שליח פסא די דאוכתבא
 כה דנה רשים : ודנה כתבא די רשים מנא מנא תקל
 26 ופרסין : דנה פשר מלתא מנא מנה אלהא מלכותך
 27 והשלמה : תקל תקלתא במאזניא והשתכחת
 28 חסיר : פרס פריסת מלכותך ויהיבת למדי ופרס :
 29 בארין אמר בלשאצר והלבשו לרניאל ארגונא
 והמניכא קרי והמנוכא די דהבא על צוארה והכרוזו עלוהי די להוא
 ל שליט תלתא במלכותא : בה בליליא קטיל בלשאצר
 מלכא כשדיא :

30 *Quod e-*
ventu con-
firmatur,
eâdem illâ
noctè casò
Rege.
Cap. VI.
Darius Me-
dus regnum
accipit.

Danielem
dignitati-
bis auget.

Æmuli i-
psum ever-
tere stu-
dent.

א ודריוש מדיא קבל מלכותא כבך שנין שתין
 2 ותרתין : שפר קדם דריוש והקים על מלכותא
 לאחשדרפניא מנא ועשרין די להון בכל
 3 מלכותא : ועלא מנהון סרכין תלתייה די דניאל
 חר מנהון די להון אחשדרפניא אלין יהבין להון
 4 טעמא ומלכא לא להוא נזק : ארין דניאל דנה
 הוה מתנצח על סרכינא ואחשדרפניא כל
 קבל די רוח יתירא בה ומלכא עשירת להקמותה
 ה על כל מלכותא : ארין סרכינא ואחשדרפניא
 הוון בעין עלה להשכחה לדניאל מצד מלכותא וכל
 עלה ושחירתה לא יכלין להשכחה כל קבל די
 מהימן הווא וכל שלו ושחירתה לא השתכחת
 6 עלוהי : ארין גכריא אלך אמרין די לא נהשכח
 לדניאל דנה כל עלה להן השכחנא עלוהי ברת
 7 אלהה : ארין סרכינא ואחשדרפניא אלן הרגשו
 ער מלכא וכן אמרין לה דריוש מלכא לעלמין
 נד ב Hhhh 2 חי

ח"י: אֲתִיעֲטוּ כָּל־סַרְכֵי מַלְכוּתָא סַגְנֵיָא 8
 וְאַחַשְׁדַּרְפַּנְיָא הַדְּבָרִיא וּפְחוּתָא לְקִימָה קִים
 מַלְכָא וּלְתַקְפָּה אֲסַר דִּי כָּל־דִּי־יִבְעָא בְּעוּ מִן־
 כָּל־אֵלֵהּ וְאִנְשׁ עַד־זִמְיָן תְּלַתִּין לְהֵן מִנְךָ מַלְכָא
 יִתְרַמָּא לְגַב אַרְיוּתָא: כְּעֵן מַלְכָא תְּקִים אֲסַרָא 9
 וְתִרְשֵׁם כְּתַבָּא דִּילָא לְהַשְׁנִיָּה בְּרַת־מְדִי וּפְרַס־דִּי־לָא
 תַּעֲדָא: כָּל־קַבְּל דְּנַה מַלְכָא דְּרִוּשׁ רִשֵׁם כְּתַבָּא
 וְאַסְרָא: וְדִנְיָאֵל כְּדִי־דַע דִּי־רִשֵׁם כְּתַבָּא עַל לְבִיתָהּ 11
 וְכוּיָן פְּתִיחֵן לָהּ בְּעִלְיָתָהּ נְגַד יְרוּשָׁלַם וְזִמְיָן תְּלַתָּהּ
 בְּיוֹמָא הוּאֵי בְּרַךְ עַל־בְּרֻכּוּהֵי וּמְצִלָא וּמִוֹרָא קִדְם
 אֱלֹהֵהּ כָּל־קַבְּל דִּי־הוּא עֵבֵר מִן־קִדְמַת דְּנַה: אַרְיָן 12
 גְּבַרְיָא אֵלֶךְ הֶרְגִּשׁוּ וְהִשְׁכַּחוּ לְדִנְיָאֵל בְּעַה וּמִתְחַנְּן
 קִדְם אֱלֹהֵהּ: בְּאַרְיָן קִרְבוּ וְאַמְרִין קִדְם־מַלְכָא 13
 עַל־אֲסַר מַלְכָא הֲלָא אֲסַר רִשְׁמַת דִּי כָּל־אִנְשׁ
 דִּי־יִבְעָא מִן־כָּל־אֱלֹהֵי־אִנְשׁ עַד־זִמְיָן תְּלַתִּין לְהֵן
 מִנְךָ מַלְכָא יִתְרַמָּא לְגַב אַרְיוּתָא עֵנָה מַלְכָא
 וְאִמַר יִצְיָבָא מִלְתָּא כְּרַת־מְדִי וּפְרַס־דִּי־לָא
 תַּעֲדָא: בְּאַרְיָן עֵנּוּ וְאַמְרִין קִדְם מַלְכָא דִּי־דִנְיָאֵל דִּי 14
 מִן־בְּנֵי גְלוּתָא דִּי יְהוּד לֹא־שָׁם עֲלִיד מַלְכָא טַעַם וְעַל־יְחִירָא
 אֲסַרָא דִּי רִשְׁמַת וְזִמְיָן תְּלַתָּהּ בְּיוֹמָא כְּעַא בְּעוּתָהּ:
 אַרְיָן מַלְכָא כְּדִי מִלְתָּא שְׁמַע שְׁנֵיָא בְּאִשׁ עֲלוּהֵי וְעַל טו
 דִּנְיָאֵל שָׁם כָּל לְשִׁיכּוּתָהּ וְעַד מַעֲלֵי שְׁמַשָּׁא הוּרָה
 מִשְׁתַּדְּר לְהַצְלוּתָהּ: בְּאַרְיָן גְּבַרְיָא אֵלֶךְ הֶרְגִּשׁוּ עַל־ 16
 מַלְכָא וְאַמְרִין לְמַלְכָּא דַע מַלְכָּא דִּי־דַרְת לְמִדִּי וּפְרַס
 דִּי־כָּל־אֲסַר וְקִים דִּי־מַלְכָּא יְהָקִים לֹא לְהַשְׁנִיָּה:
 בְּאַרְיָן מַלְכָּא אִמַר וְהִיתֵי לְדִנְיָאֵל וְדַמּוּ לְגַבָּא דִּי 17
 אַרְיוּתָא עֵנָה מַלְכָּא וְאִמַר לְדִנְיָאֵל אֱלֹהֶךְ דִּי אֲנַתָּה יִחִירָהּ
 פְּלַח לָהּ בְּתַדְרִיא הוּא יִשְׁכַּבְנָךְ: וְהִיתֵי אֲבָן חֲדָה 18
 וּשְׁמַת

Comminiscuntur editum, ut per dies triginta nemi nisi soli Regi supplicare liceat.

Daniel violata legis coram Rege postulat.

Leonibus obicitur.

ושמת על פס נבא וחתמה מלכא בעזקתה ובעזקת
 19 רכרכוהי די לאתשנא צבו בדניאל: אדין אזל
 מלכא להיכלה ובת טור ורחון לא הנער קדמוהי
 מ'ועידאכ' ושתה נדת עלוהי: פאדין מלכא בשפר פרא יקום
 בנגהא ובהתבהלה לגנא די אריותא אזל:
 21 וכמקרבה לגנא לדניאל בקל עציב זעק ענה מלכא
 ואמר לדניאל דניאל עכר אלהא חיא אלהך די
 חיה' אנתה פלח ליה בתדירא היכל לשויותך מן
 22 אריותא: אדין דניאל עם מלכא מלך מלכא

*Servatur à
 Deo. atque
 incolumis è
 specu edu-
 citur.*

23 לעלמין חיי: אלהי שלח מלאכה וסגר פס אריותא
 ולא חבלוני כל קבל די קדמוהי זכו השתכחת לי
 24 ואף קדמין מלכא חבולה לא עבדת: באדין מלכא
 שניא טאב עלוהי ולדניאל אמר להנסקה מן גנא
 ורסק דניאל מן גנא וכל חבל לא השתכח בה די
 כה הימן באלהה: ואמר מלכא והיתיו גבריא אלה די
 אכלו קרצוהי די דניאל ולגב אריותא רמו אנון בני הון
 ונשיהון ולא מטו לארעית גנא עד די שלטו בהון
 26 אריותא וכל גרמיהון הדקו: באדין דרוש מלכא
 כתב לכל עממא אמיא ולשניא די דארין בכל ארעא
 27 שלמכון ישנא: מן קדמי שים טעם די בכל שלטן
 ויעין קרי מלכותי להון זאעין ורחלין מן קדם אלהה די דניאל
 די הוא אלהא חיא וקים לעלמין ומלכותה די לא
 28 תתחבל ושלטנה עד סופא: משיזבו מצלו עבד אתין
 ותמהין בשמיא ובארעא די שויב לדניאל מן די
 29 אריותא: ודניאל דנה הצלה במלכות דרוש ובמלכות

*Darius
 publicâ le-
 ge veri Dei
 nomen è
 cultum ce-
 lebrat.*

*Cap. VII.
 Sub imagi-
 ne quatuor
 animalium
 describitur*

בשנת חרה לבלא שצר
 מלך בכל דניאל חלס חזה וחזוי ראשה על משכבה
 3 באדין חלמא כתב ראש מלין אמר: ענה דניאל ואמר

חזרה הוית בחזוי עם ליליא וארו ארבע רוחי שמיא

tur quatuor regna, Regnum Dei ac Messia in universa terra antecessura: atque in primis rerum ac temporum status sub quarto regno clarior exponitur.

מגיהן לימא רבא: וארבע חיון רברבן סלקן מן ימא

שנין דא מן דא: קדמיתא כאריה וגפין די נשך לה

חזה הוית עד די מריטוגפיה ונטילת מן ארעא ועל יחרי

רגלין כאנשה קימת ולבב אנשיהיב לה: וארו חיוה ה

אחרי תנינה דמיה לדב ולשטר חר הקימת ותלת

על עין בפמה בין שניה וכן אמרין לה קומי אכלי יחרי

בשר שניא: באתר דנה חזה הוית וארו אחרי

בנמר ולה גפין ארבע די עוף על גביה וארבעה יחרי

ראשין לחיותא ושלטן יהיב לה: באתר דנה חזה

הוית בחזוי ליליא וארו חיוה רביעיא החילה ואמתני רביעא

ותקיפא יתירה ושנין די פרול לה רברבן אכלה קרי

ומדקה ושאר ברגליה רפסה והיא משניה מן כל יחרי

חיותא די קדמיה וקרנין עשר לה: משתכל הוית יחרי

בקרניא ואלוקרן אחרי זעירה סלקת ביניהון ותלת יחרי

מן קרניא קדמיתא אתעקרו מן קדמיה ואלו ענין יחרי

כעני אנשא בקרנא דא ופס ממלל רברבן: חזה

הוית עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתב לבושה

כתלג חור ושער ראשה בעמר נקא פרסיה שביבין די

נור גלגלוהי נור דלק: נהר די נור נגד ונפק מן יחרי

קדמוהי אלף אלפים ישמשונה ורבו רבון קדמוהי יחרי

יקומון דינא יתבוספרין פתיחו: חזה הוית בארין יחרי

מן קל מליא רברבתא די קרנא ממללא חזה הוית יחרי

עד די קטילת חיותא והוכר גשמה ויהיבת לקדרת

אשא: ושאר חיותא העדיו שלטנהון וארכה בחיין יחרי

יהיבת להון עד זמן ועדן: חזה הוית בחזוי ליליא יחרי

וארו עם עני שמיא כבר אנש אתה הוא ועד עתיק

יומיה מטה וקדמוהי הקרבוהי: ולה יהב שלטן ויקר יחרי

ומלכו

קדישי עליונין מלכותה מלכות עלם וכל שלטניה
לה יפלחון וישתמעון: עד כה סופא די מלכתא אנה ²⁸
דניאל שגיא רעיוני יבהלנני וזיוי ישתנון עלי ומלכתא
בלבי נטרת:

בשנת שלוש למלכות בלשצר המלך חזון נראה ^א
אלי ^א אני דניאל אחרי הנראה אלי בתחלה: ואראה ²
בחזון ויהי בראתי ואני בשושן הבירה אשר בעלם
המדינה ואראה בחזון ואני הייתי על אוכל אולי:
ואשא ³ עיני ואראה והנה איל אחד עמד לפני האכל
ולו קרנים והקרנים גבהות והאחת גבהה מן השנית
והגבהה עלה באחרונה: ראיתי את האיל מנחה ⁴
ימה וצפונה ונגבה וכל חיות לא יעמדו לפניו ויצן
מציל מידו ועשרה כרצנו והגדיל: ואני הייתי מבין ^ה
והנה צפיר העזים בא מן המערב על פני כל הארץ
ואין נוגע בארץ והצפיר קרן חזות בין עיניו: ויבא ⁶
עד האיל בעל הקרנים אשר ראיתי עמד לפני האכל
ורץ אליו בחמת כחו: וראיתיו כניע ויצל האיל ⁷
ותמרמר אליו ויך את האיל וישבר את שתי
קרניו ולא היה כח באיל לעמד לפניו וישליכהו
ארצה וירמסוהו ולא היה מציל לאיל מידו:
וצפיר העזים הגדיל עד מאד וכעצמו נשברה ⁸
הקרן הגדלה ותעלינה חזות ארבע תהתיה
לארבע רוחות השמים: ומן האחת מהם ⁹
יצא קרן אחת מצעירה ותגדל יתר אל הנגב
ואל המזרח ואל הצבי: ותגדל עד צבא ^י
השמים ותפל ארצה מן הצבא ומן הפוככים
הרם קרי: ועד שר הצבא הגדיל וממנו הרים ^י
התמיד והשלק מכוון מקדשו: וצבא תנתן על ^י
התמיד

Cap. VIII.
Regni Per-
fici ac Ma-
cedonici fa-
cies, atque
calamitates
sub Antio-
cho Epipha-
ne Populo
Dei obvener-
tur a pro-
pheticâ vi-
sione adum-
brantur.

ומלכו וכל עממיה אמיא ולשנייה לה יפלהון שלטנה
שלטן עלם די לא יעדה ומלכותה די לא תתחבל :

15 אתכרית רוחי אנה דניאל בנו גרנה

16 וחזוי ראשי יבהלני : קרבת על חד מן

קאמיה ויצבא אבעא מנה על כל דנהואמר

17 די ופשר מליא יהודעני : אלין חיותא רבבתא די

אנין ארבע ארבעה מלכין יקומון מן ארעא :

18 ויקבלון מלכותא קדישי עליונין ויחסנון מלכותא

19 עד עלמא ועד עלם עלמיה : ארין צבית ליצבא

על חיותא רביעיתא הות שניה מן כלהון דחילה יחיר

יחיר יתירה שניה די פרזל וטפרה די נחש אכלה יחיר

כ מדקה ושאר אברגליה רפסה : ועל קרניא עשר יחיר

די בראשה ואחרי די סלקת ונפלו מן קרמיה תלת יחיר

וקרנא דבן וענין לה ופס ממלל רברבן וחזוה

21 רב מן חברתה : חוה הויה וקרנא דבן עברא

22 קרב עם קדישין ויכלה להן : עד די אתה עתיק

יומיה ודינא ירב לקדישי עליונין וזמנא מטה

23 ומלכותא החסנון קדישין : כן אמר חיותא רביעיתא

מלכו רביעיא תהוא בארעא די תשנא מן כל רביעאה קדי

מלכותא ורתא כל כל ארעא ותרושנה ותדקנה :

24 וקרניא עשר מנה מלכותה עשרה מלכין יקמון

ואחרון יקום אחריון והוא ישנא מן קרמיה

כה ורתלתה מלכין יהשפרל : ומלין לצד עליא עלאה קדי

ימלל ולקדישי עליונין יבלא ויסבר להשניה זמנין

ודת ויתיהבון בידה עד עהן ועדנין ופלג עהן :

26 ודינא יתב ושלטנה יהעדון להשמרה ולהוכרה

27 עד סופא : ומלכותא ושלטנא ורבותא די

מלכות רחורת כל שמיא יחובת לע

גר ד Hhhh 4 קדישי

והתמיד בפשע ותשלך אמת ארצה ועשרתה
 13 והצליחה: ואשמעה אחר קדוש מדבר ויאמר ^{הס' כח'ק} ויאמר
 אחר קדוש לפלמוני המדבר עד מתי החזון התמיד
 14 והפשע שמם תת וקדש וצבא מרמס: ויאמר אלי
 עד ערב בקר אלפים ושלוש מאות ונצדק קדש:
 15 ויהי בראתי אני דניאל את החזון ואבקשה בנה
 16 והנה עמד לנגדי כמראה גבר: ואשמע קול אדם
 בין אולי ויקרא ויאמר גבריאל הבן להלז את
 17 המראה: ויבא אצל עמדי ובבאו נבעתי ואפלה
 על פני ויאמר אלי הבן בן אדם כי לעת קץ החזון:
 18 ובדברו עמי נרדמתי על פני ארצה וינע בי ועמדני
 19 על עמדי: ויאמר הנני מודיעך את אשר יהיה
 כ באחרית הזעם כי למועד קץ: האיל אשר ראית
 21 בעל הקרנים מלכי מדי ופרס: והצפיר השעיר מלך
 יון והקרן הגדולה אשר בין עיני הוא המלך
 22 הראשון: והנשברת ותעמדנה ארבע תחתיה
 23 ארבע מלכות מגוי יעמדנה ולא בכחו: ובאחרית
 מלכותם כהתם הפשעים יעמד מלך עז פנים
 24 ומבין חידור: ועצם כחו ולא בכחו ונפלאות
 ישחית והצליח ועשה והשחית עצומים ועם
 כה קדשים: ועל שכלו והצליח מרמה בידו
 ובלבבו יגדיל ובשלוה ישחית רבים ועל שרשרים
 26 יעמד ובאפס יד ישבר: ומראה הערב והבקר אשר
 נאמר אמת הוא ואתה סתם החזון כי לימים רבים:
 27 ואני דניאל נהייתי ונחליתי ימים ואקום ואעשה את
 מלאכת המלך ואשתומם על המראה ואין מבין:

Cap. IX.
 Daniel.
 dum preci-
 bus apud

בשנת אחת לדרוש בן
 און רוש מזרע מדי אשר המלך על מלכות
 כשרים

בשנת אחת למלכו אני דניאל בנתי
בספרים מספר השנים אשר היה דבר יהודה אל
רמיה הנביא למלאות לחרכות ירושלם שבעים

Deum in-
stat pro re-
stituendo
Israele.

שנה : ואתנה ארתי לפני אל אדני האלהים לבקש

תפלה ותחנונים בצום ושק ואפר : ואתפללה

ליהוה אלהי ואתורה ואמרה אגא אדני האל הגדול

והנורא שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי

מצותיו : חטאנו ועוינו והרשענו ומרדנו וסור

ממצותיך ומשפטיך : ולא שמענו אל עבדיך

הנביאים אשר דברו בשמך אל מלכינו שרינו

ואבותינו ואל כל עם הארץ : לך אדני הצדקה

ולנו בשרת הפנים כיום הזה לאיש יהודה ולישבי

ירושלם ולכל ישראל הקרבים והרחקים בכל

הארצות אשר הדחתם שם במעלם אשר מעלו

בך : אדני לנו בשרת הפנים למלכינו לשרינו

ולאבותינו אשר חטאנו לך : לאדני אלהינו

הרחמים והסלחות כי מרדנו בו : ולא שמענו

בקול יהוה אלהינו ללכת בתורתו אשר נתן לפנינו

ביד עבדיו הנביאים : וכל ישראל עברו את

תורתך וסור לבלתי שמוע בקלקותיך עלינו האלה

והשבעה אשר כתובה בתורת משה עבר האלהים

כי חטאנו לו : ויקם את דבריו אשר דבר עלינו

ועל שפטינו אשר שפטונו להביא עלינו רעה גדולה

אשר לא נעשתה תחת כל השמים כאשר נעשתה

בירושלם : כאשר כתוב בתורת משה את כל

הרעה הזאת באה עלינו ולא חלינו את פני יהוה

אלהינו לשוב מעונינו ולהשכיל באמתך : וישקד

יהוה על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק יהוה אלהינו

על

על כל מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקלו :
 טו ועתה אדני אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ
 מצרים ביד חזקה ותעש לך שם פיוס הזה חטאנו
 16 רשענו : אדני בכל צדקתך ישב נא אפך וחמתך
 מעירך ירושלים הר קדשך כי בחטאינו ובעונות
 אבותינו ירושלים ועמך להרפה לכל סביבתינו :
 17 ועתה שמע אלהינו אר תפלת עבדך ואל
 תחנוניו והאר פניך על מקדשך השמם למען אדני :
 יח ה' אלהי אונך ושמע בקחה עיניך וראה
 שממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי
 לא על צדקתינו אנהנו מפילים תחנונינו
 19 לפניך כי על רחמך הרבים : אדני שמעה אדני ו
 סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי
 כ כי שמך נקרא על עירך ועל עמך : ועוד אני מדבר
 ומתפלל ומתודה חטאתי וחטאת עמי ישראל ומפיל
 21 תחנותי לפני יהוה אלהי על הר קדש אלהי : ועוד
 אני מדבר בתפלה והאי שגבר יאל אשר ראיתי בחזון
 22 בתחלה מעף ביעף נגע אלי כעת מנחת ערב : ויבן
 וידבר עמי ויאמר דניאל עתה יצאתי להשכילך
 23 בינה : בתחלת תחנוניך יצא דבר ואני באתי להגיד
 24 כי חמדות אתה ובין בדבר והבן במראה : שבעים
 שבעים נחתך על עמך ועל עיר קדשך לכלא הפשע
 ולהחם ק' ולהחם חזון ונביא ולמשחקך שקדשים : ותדעות שכל
 מן מצא דבר להשיב ולבנות ירושלים עד משיח נגיד
 שבעים שבעה ושבעים ששים ושנים תשוב ונבנתה
 26 רחוב וחרוץ ובצוק העתים : ואחרי השבעים ששים
 ושנים יבנת משיח ואין לו והעיר והקדש ישחית עם
 נגיד

*Edocetur de
 Lxx septi-
 manis, de-
 que populi
 liberatione,
 et praecla-
 ris benefi-
 cii; de
 Uncti nece;
 ac porro de
 excidio Ur-
 bis et San-
 ctuarii.*

והחם ק'

נגיד הבא וקצו בשטף ועל קץ מלחמה נחרצת
שממות : והגביר ברית לרבים שבוע אחד וחצי 27
השבוע ישפית זבח ומנחה ועל כנף שקוצים
משמם ועד כלה ונחרצה התק על
שומם :

בשנת שלוש לכורש מלך פרס דבר נגלה לדניאל 9 א
אשר נקרא שמו בלמשאצר ואמרת הדבר וצבא גדול
ובין את הדבר ובניה לו במראה : כימים ההם אני 2
דניאל הייתי מתאכל שלשה שבועים ימים : לחם 3
חמדות לא אכלתי ובשר ויין לא בא אל פי וסוף לא
סכתי עד מלאת שלשת שבועים ימים :

Cap. X.
Daniel ca-
lamitates
Reip. Ju-
daica & fi-
delium lu-
gens, nova
visione il-
lustratur,
cujus appa-
raturum at-
que initia
describit.

וביום עשרים וארבעה לחדש הראשון 4
ואני הייתי על יד הנהר הגדול הוא חדקל : ואשא 5
את עיני וארא והנה איש אחד לבוש שברים ומתניו
חגרים ככתם אופו : ונזיתו כתר שיש ופניו כמראה 6
ברק ועיניו כלפדי אש וזרעתי וזמרנתי כעין נחשת
קלל וקול דבריו כקול המון : וראיתי אני דניאל לבדי 7
את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את
המראה אבל חרדה גדלה נפלה עליהם ויברחו
בהחבא : ואני נשארתי לבדי ואראה את המראה 8
הגדלה הזאת ולא נשאר בי כח והודי נהפך עלי
למשחית ולא עצרתי כח : ואשמע את קול דבריו 9
וכשמע את קול דבריו ואני הייתי נרדם על פני ופני
ארצה : והנה ינגעה בי ותניעני על כרפי וכפות 10
ידי : ויאמר אלי דניאל איש חמדות הבן בדברים 11
אשר אנכי דבר אליך ועמד על עמדך כי עתה
שלחתי אליך וכדברו עמי את הדבר הזה עמדתו
מרעיד : ויאמר אלי אל תירא דניאל כי מן היום 12

הראשון

הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות לפני
 13 אלהיך נשמעו דבריך ואני באתי בדבריך : ושר
 מלכות פרס עמד לנגדי עשרים ואחד יום והנה מיכאל
 2 אחר השמים הראשנים בא לעזרני ואני נותרתי שם
 14 אצל מלכי פרס : ובאתי להכינה את אשר יקרה לעמך ^{הר' בקמץ}
 15 ונאמרתי הימים כיעור חזון לימים : ובדברו עמי
 16 בדברים האלה נתתי פני ארצה ונאלמתי : והנה
 כדמות בני אדם נגע על שפתי ואפתח פי ואדברה
 ואמרה אלהי העמד לנגדי אדני במראה נהפכו צירי
 17 עלי ולא עצרתי כח : והיך ויכל עבר אדני זה לדבר
 עם אדני זה ואני מעתה לא יעמד בי כחונשמה לא
 18 נשארה בי : ויספוני ע בי כמראה אדם ויחזקני :
 19 ויאמר אל תירא איש חמדורת שלום לך חזק וחזק
 ובדברו עמי התחזקתי ואמרה ידבר אדני כי
 כחזקתני : ויאמר הידעת למה באתי אליך ועתה אשוב
 להלחם עם שר פרס ואני יוצא והנה שריון בא :
 21 אבל אניד לך את הרשום בכתב אמת ואין אחר
 מתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם :

Cap. XI.
 Præcedentis
 visionis fi-
 lum perse-
 quitur, at-
 que de Per-
 farum, Gra-
 corum, Ro-
 manorum-
 que rebus
 longo ordi-
 ne agit, at-
 que fide-
 lium inter
 illa statum
 describit.

א ואני בשנת אחת לדריוש המדי עמדי
 2 למחזיק ולמעולו : ועתה אמת אניד לך הנה עור
 שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי יעשיר עשר
 גדול מכל וכחזקתו בעשרו יעיר הכל את מלכות יון :
 3 ועמד מלך גבור ומשל ממשל רב ועשה כרצונו :
 4 וכעמדו תשבר מלכותו ותחץ לארבע רוחות השמים
 5 וקמץ בוקר ולא לאחרייתו ולא כמשל ואשר משל כי תנתש
 המלכותו ולאחריים מלכר אלה : ויחזק מלך הנגב ומך
 6 שריו ויחזק עליו ומשל ממשל רב ממשלתו : ולקץ ^{קמץ בוקר}
 שנים יתחברו וברת מלך הנגב תבא אל מלך הצפון
 לעשות

לעשות משרים ולא תעצר פוח הזרוע ולא יעמד מלא ו
 זרעו ותנתן היא ומביאה והילדה ומחזקה בעתים :
 ועמד מנצר שרשיה כנו ויבא אל החיל ויבא במעון 7
 מלך הצפון ועשה בהם והחזיק : וגם אלהיהם עם 8
 נסביהם עם כלי חמדתם כסף וזהב בשבי יבא
 מצרים והוא שנים יעמד ממלך הצפון : ויבא במלכות 9
 מלך הנגב וישב אל ארמתו : ובנו יתגרו ואספון המון יובנו ק
 חילים רבים ויבא בוא ושטף ועבר וישב ויתגרו עד ייחגה ק
 מעון קרי מעזה : ויתמרמר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם 11
 מלך הצפון והעמיד המון רב ונתן ההמון בידו : ונשא 12
 ההמון ירום לבבו והפיל רבאות ולא יעז : ושב מלך 13 ויום ק
 הצפון והעמיד המון רב מן הראשון ולקץ העתים
 שנים יבוא בוא בחיל גדול וברכוש רב : ובעתים ההם 14
 רבים יעמדו על מלך הנגב ובנו פריצי עמך ינשאו
 להעמיד חזון ונכשלו : ויבא מלך הצפון וישפך סוללה 15
 ולכר עיר מבצרות וזרעות הנגב לא יעמדו ועם
 מבחריו ואין כח לעמד : ויעשה הבא אליו כרצונו 16
 ואין עומד לפניו ויעמד בארץ הצבי וכלה בידו :
 וישם פניו לבוא בתקף כל מלכותו וישרים עמו 17
 ועשה ובה הנשים יתן לו להשחיתה ולא
 תעמד ולא לו תהיה : וישב פניו לאיים 18 ויום
 ולכר רבים והשבית קצין חרפתו לו בלתי קרי
 חרפתו ישיב לו : וישב פניו למעון ארצו 19
 ונכשל ונפל ולא ימצא : ועמד על כנו כ
 מעביר נוגש הדר מלכות ובימים אחרים
 ישבר ולא באפים ולא במלחמה : ועמד על 21
 כנו נבזה ולא נתנו עליו חוד מלכות ויבא בשלוח
 והחזיק מלכות בחלקלקות : וזרעות השטף ישטפו 22
 מלפניו

23 מלפניו וישברו וגם נגיד ברית: ומן התחברות אליו
 24 יעשה מרמה ועלה ועצם כמעט גוי: בשלוה ובמשמני
 מדינה יבוא ועשה אשר לא עשו אבותיו ואבות
 אבותיו בזה ושלל ורכוש להם יבזור ועל מבצרים
 כה יחשב מהשבתיו וערעת: ויער כחו ולבבו על מלך
 הנגב כחיל גדול ומלך הנגב יתגרה למלחמה בחיל
 גדול ועצום ער מאד ולא יעמד כי יחשבו עליו
 26 מהשבות: ואכלי פתבגו ישברוהו וחילו ישטוף ונפלו
 27 חללים רבים: ושניהם המלכים לבגס למרע ועל
 קמץ ב"ק שלחן אחד כזב ידברו ולא תצלח כי עוד קץ למועד:
 28 וישב ארצו ברכוש גדול ולבבו על ברית קדש ועשה
 29 ושב לארצו: למועד ישוב וכא בניגב ולא תהיה
 ל כראשנה וכאחרונה: ובאו בו ציים כתיים ונכאה
 ושב וזעם על ברית קדש ועשה ושב ויבן על עזבי
 31 ברית קדש: וזרעים מפניו יעמדו וחללו המקדש
 המעון והסירו התמיד ונתנו השקוץ משמים:
 32 ומרשיעי ברית יחניף בחלקות ועם ידעי אלהיו
 33 יחזקו ועשו: ומשכילי עם יבינו לרבים ונכשלו
 34 בחרבו ובלהבה בשבי ובכזה ימים: וכה כשלם
 יעזרו עזר מעט ונלוו עליהם רבים בחלקקות:
 לה ומן המשכילים יכשלו לצרוף בהם ולברר וללבן
 36 ערעת קץ כי עוד למועד: ועשה כרצנו המלך
 ויתרומם ויתגדל על כל אלה ועל אלהים ידבר
 נפלאות והצליח ער כלה זעם כי נחרצה נעשתה:
 37 ועל אלהי אבותיו לא יבין ועל חמדת נשים ועל כל
 38 אלה לא יבין כי על כל יתגדל: ולא לה מעזים על
 כנו יכבד ולא לה אשר לא ידעהו אבותיו יכבד בזהב
 39 ובכסף ובאבן יקרה ובחמדות: ועשה למבצרי מעזים
 עם

עם אלוה נכר אשר הכיר ירבה כבוד והמשילם ברבים יכיר קרי
ואדמה יחלק במחיר: ובעת קץ יתנח עמו מלך הנגב מ
וישתער עליו מלך הצפון ברכב ובפרשים ובאניות

41 רבות ובא בארצות ושטף ועבר: ובא בארץ הצבי הב' כפחה

ורבות בשלו ואלה ימלטו מידו ארום ומאב וראשית

42 בני עמון: וישלח ידו בארצות וארץ מצרים לא תהיה הב' כפחה

לפליטה: ומשל במכמני הזהב והכסף ובכל חמרות

43 מצרים ולבים וכשים במצעריו: ושמעות יבהלחו

44 ממזרח ומצפון ויצא בחמא גדלה להשמיר ולהחרים מ' במקום ה'

רבים: וישעאהלי אפרנו בין ימים לחר צבי קדש מה

ובא עד קצו ואין עוזר לו: ובעת ההיא יעמד מיכאל יב א

Cap. XII.
Tandem ad
ultima us-
que mundi
tempora de-
scendit, at-
que visio-
nem obse-
gnat.

הש' כפחה

השר הגדול העמר על בני עמך והיתה עת צרה אשר

לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא

4 ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר: ורבים משני

אדמת עפר יקיצו אלה לחי עולם ואלה לחרפות

4 לדראון עולם: ורמשכילים יזחירו כזהר הרקיע

3 ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד:

4 ואתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר

עדעת קץ ישטטו רבים ותרבה הדעת: וראיתי אני ה

דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפת

היאר ואחד הנה לשפת היאר: ויאמר לאיש לבוש

6 הבדים אשר ממעל למימי היאר עד מתי קץ הפלאות:

7 ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי

היאר וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בתי

העולם כי למועד מועדים וחציו וככלות נפץ ירעס

8 קדש תכלינה כל אלה: ואני שמעתי ולא אבין

9 ואמרה אדני מה אחרית אלה: ויאמר לך דניאל

כי סתמים וחתמים הדברים עדעת קץ: יתבררו

10 ויתלבנו

ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל-
 11 רשעים והמשכילים יבינו: ומעת הוסר התמיד ולתת
 12 שקוץ שמש ימים אלה מאתים ותשעים: אשרי
 המחכה ויגיע לימים אלה שלש מאות שלשים
 13 וחמשה: ואתה לך לקץ ותנוח ותעמוד לגדלך
 לקץ הימין:

חזק

ככוס פמוקי דספר דניאל שלש מאות ומנשים ושבעה * וסיגמ כי חזק *
 נשבה בוי וחזו בה בליליא קטיל בלשאר * וסדריו שבעה
 וקיימנו ועיני רשעים תכליכה ומוכס אבד מנהס
 ותקותם מפס כפט *

נה א ווי ובשנת

LIBER EZRÆ,
HEBRAICE עזרא

CAPUT I. א

ובשנת *Cyrus Fu-*
אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר א *da's redi-*
יהוה מפי ירמיה העיר יהוה את דרוח *tum in pa-*
כרש מלך פרס ויעבר קור בכר מלכוהו וגם *triam ape-*
rit.

במכתב לאמר: כה אמר כרש מלך פרס כל ממלכות
הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי
לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה: מיבכם מכל
עמו יהי אלהו עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה ויבן
את בית יהוה אלהי ישראל הוא האלהים אשר
בירושלם: וכל הנשאר מכל המקמות אשר הוא
גר שם ינשאוהו אנשי מקמו בכסף ובזהב ובכוש
ובבהמה עם הנדבה לבית האלהים אשר בירושלם:
ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימן והכהנים והלוים ה
לכל העיר האלהים את דרוהו לעלות לבנות את בית
יהוה אשר בירושלם: וכל סביבתיהם חזקו בידיהם
בכלי כסף בזהב בכוש ובבהמה ובמגדנות לבר על
כל התנדב:

והמלך כורש הוציא את כלי בית יהוה אשר הוציא *Vasa sacra,*
7 *omnemque*
8 נבוכדנצר מירושלם ויתנם בבית אלהיו: ויוציאם *Sanctuarii*
כורש מלך פרס על יד מתרדת הגזבר ויספרם *suppellecti-*
9 ל ששבצר הנשיא ליהודה: ואלה מספרם אגרטלי *lem resti-*
tuit.

זהב שלשים אגרטלי כסף אלף מחלפים תשעה קמקובק
ועשרים: כפורי זהב שלשים כפורי כסף משנים ארבעי
מאות ועשרה כלים אחרים אלף: כל כלים לזהב
11 ולכסף חמשת אלפים וארבע מאות הכל העלה
ששבצר

ששבצר עם העלות הגולה מבבל לירושלם:

Cap. II.
Numerus
& nomina
Fudeorum
Babloijne in
fines patrios
cum Zoro-
babele re-
verten-
tium.

א ב ואלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה

1 נבוכדנצור מלך בבל לבבל וישובו לירושלם ויהודה

2 איש לעירו: אשר באו עם זרבבל ישוע נחמיה שריה

רעליה מרדכי בלשן מספר בני ירוחם בענה מספר

3 אנשי עם ישראל: בני פרעש אלפים מאה שבעים

ה 4 ושנים: בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: בני

6 זרח שבע מאות חמשה ושבעים: בני פחת מואב

לבני ישוע יואב אלפים שמנה מאות ושנים עשר:

7 8 בני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה: בני זתוא

9 תשע מאות וארבעים וחמשה: בני זכי שבע מאות

11 י וששים: בני בני שש מאות ארבעים ושנים: בני בכי

12 שש מאות עשרים ושלשה: בני עזנר אלף מאתים

13 עשרים ושנים: בני אדניקם שש מאות ששים

טו 14 וששה: בני בגוי אלפים חמשים וששה: בני עדין

16 ארבע מאות חמשים וארבעה: בני אמר ליחזקיה

17 תשעים ושמונה: בני בצוי שלש מאות עשרים

18 19 ושלשה: בני יורה מאה ושנים עשר: בני השם מאתים

21 כ עשרים ושלשה: בני גבר תשעים וחמשה: בני

22 בית לחם מאה עשרים ושלשה: אנשי נטפרא

23 חמשים וששה: אנשי ענתות מאה עשרים ושמונה:

כה 24 בני עזמות ארבעים ושנים: בני קרית ערים כפירה

26 ובארות שבע מאות וארבעים ושלשה: בני הרמה

27 וגבע שש מאות עשרים ואחד: אנשי מכמס מאה

28 עשרים ושנים: אנשי בית אל והעי מאתים עשרים

ל 29 ושלשה: בני נבו חמשים ושנים: בני מגביש מאה

31 חמשים וששה: בני עילם אחר אלף מאתים חמשים

33 33 וארבעה: בני חרם שלש מאות ועשרים: בני לוד

נה ב 2 Iiii חריר

34 חרד ואונן שבע מאות עשרים וחמשה: בני ירחו
 שלש מאות ארבעים וחמשה: בני סנארה שלשת לה
 36 אלפים ושש מאות ושלושים: הכהנים בני ירעיה
 37 לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: בני אמר
 38 אלף חמשים ושנים: בני פשחור אלף מאתיים ארבעים
 39 ושבעה: בני חרם אלף ושבעה עשר: הלויים בני מ
 ישוע וקדמיאל לבני הוריה שבעים וארבעה:
 41 המשרדים בני אסף מאה עשרים ושמונה: בני 42
 השערים בני שלום בני אטר בני טלמן בני עקוב בני
 חטיטא בני שבי הכל מאה שלשים ותשעה: הנתנים 43
 בני ציחא בני חשופא בני טבעורת: בני קרם בני 44
 סיעהא בני פדון: בני לבנה בני חגברה בני עקוב: מה
 46 בני חגב בני שמלי בני חנן: בני גדל בני גחר בני 47
 48 ראייה: בני רצין בני נקודא בני גזם: בני עזא בני 49
 50 פסח בני כסי: בני אסנה בני מעונים בני נפיסים: נ
 בני בקבוק בני חקופא בני חרחור: בני בצלות בני 51
 52 מחידא בני חרשא: בני ברקום בני סיסרא בני תמח: 53
 בני נציח בני חטיפא: בני עברי שלמה בני סטי בני 54
 55 הספרת בני פרודא: בני יעלה בני דרקון בני גדל: בני 56
 57 שפטיה בני חטיל בני פכרת הצבים בני אמי: כל 58
 הנתנים ובני עברי שלמה שלש מאות תשעים ושנים:
 59 ואלה העולים מתל מלח תל חרשא כרוב
 ארן אמר ולא יכלו להגיד בירת אבתם וזרעם אם
 מישראל הם: בני דליה בני טוביה בני נקודא שש 60
 מאות חמשים ושנים: ומבני הכהנים בני חביה בני 61
 הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעד
 אשה ויקרא על שמם: אלה בקשו כתבם המתחשים 62
 ולא נמצאו ויגאלו מן הכהנה: ויאמר התרשתא 63
 להם

שלמי קרי

למסים קרי

להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד פהן
 64 לאורים ולתמים : כל הקהל כאחד ארבע רבוא
 סה אלפים שלש מאות ששים : מלכר עבדיהם
 ואמהתייהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים
 66 ושבעה וולהם משררים ומשררות מאתים : סוסייהם
 שבע מאות שלשים ושישה פרדיהם מאתים ארבעים
 67 וחמשה : גמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה
 חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים :

*Munera ac
 donaria ad
 instauratio-
 nne Templi
 oblata.*

68 ומראשי האבות בבואם לבית יהוה
 אשר בירושלם התנדפו לבית האלהים להעמידו על-
 69 מכוננו : ככחם נתנו לאוצר המלאכה זהב
 דרכמונים שש רבאות ואסף וכסף מנים חמשת
 ע אלפים וכתנת כהנים מאה : וישבו חכמהנים
 והלויים ומן העם והמשררים והשוערים והנתינים

*Cap. III.
 Extruitur
 altare, ado-
 lendis vi-
 ctimis.*

א 1 בעריהם וכל ישראל בעריהם : ויגע החדש השביעי
 ובני ישראל בערים ויאספו העם כאיש אחד אל-
 2 ירושלם : ויקם ישוע בן יוצק ואחיו הכהנים
 וזרבבל בן שאלתיאל ואחיו ויבנו ארת מזבח אלהי
 ישראל להעלות עליו עלות ככתוב בתורת משה איש
 3 האלהים : ויכינו המזבח על מכונתו כי באימה עליהם
 ויעלו קרי מעמי הארצות ויעל עליו עלות ליהוה עלות לבקר
 4 ולערב : ויעשו את חג הסכות ככתוב ועלת יום ביום
 ה במספר כמשפט דברי יום ביומו : ואחר יכן עלת
 תמיד ולחדשים ולכל מועדי יהוה המקדשים ולכל
 6 מתנדב נדבה ליהוה : מיום אחד לחדש השביעי
 החלו להעלות עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד :
 7 ויתנדב כסף לחצבים ולחרשים ומאכל ומשתה ושמן
 לצדנים ולצרים להביא עצי ארזים מן הלבנון אל
 נה 3 3 ים

מכונתיו קרי

ים יפוא כרשיון כורש מלך פרס עליהם:

8 ובשנה השנית לבואם אל-
 בירת האלהים לירושלם בחדש השני החלוצרכבל
 בן שאלתיאל וישוע בן יוצרק ושאר אחיהם הכהנים
 והלויים וכל הבאים מהשבי ירושלם ויעמידו את
 הלויים מבין עשרים שנה ומעלה לנצח על-
 מלאכת בירת יהוה: ויעמד ישוע בניו ואחיו
 9 קדמיאל ובניו בני יהודה באחד לנצח על-עשה
 המלאכה בבית האלהים בני חננד בניהם ואחיהם
 הלויים: ויסרו הכנים את חיכל יהוה ויעמידו
 הכהנים מלבשים בחצרות והלויים בני אסף
 במצלתים להלל את יהוה על ידי דויד מלך-
 ישראל: ויענו בהלל ובהודת ליהוה כי טוב כי
 11 לעולם חסדו על ישראל וכל העם הריעו תרועה
 גדולה בהלל ליהוה על הוסד בית יהוה: ורבים
 12 מהכהנים והלויים וראשי האבות הזקנים אשר ראו
 את הבית הראשון כיסרו זה הבית בעיניהם בכים
 בקול גדול ורבים בתרועה בשמחה להרים קול: ואין
 13 העם מכירים קול תרועת השמחה לקול כבי העם כי
 העם מריעים תרועה גדולה והקול נשמע עד-
 למרחוק:

Fundamen-
ta ipsius
Edis sacra
iaciuntur.

א וישמעו צרי יהודה ובנימן כי בני הגולה בונים היכל ד
 ליהוה אלהי ישראל: ויגשו אל זרכבל ואל ראשי
 האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי ככם נדרוש
 לאלהיכם ולא אנחנו זבחים מימי אסר חרון מלך ולי קרי
 אשור המעלה אתנו פה: ויאמר להם זרכבל וישוע
 3 ושאר ראשי האבות לישראל לא לכם ולנו לבנות
 בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל
 כאשר

Cap. IV.
Samaritani
adificatio-
nem Tem-
pli.

4 באשר צונו המלך כורש מלך פרס: ויהי עשה ארין
מרפיים ידי עם יהודה ומבלהים אותם לבנות:
ה וסכרים עליהם יועזים להפר עצתם כל ימי כורש
מלך פרס ועד מלכות דריוש מלך פרס:

6 ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו
7 שטנה על ישבי יהודה וירושלם: ובימי

8 כתוב ארמית ומתרגם ארמית: רחום בעל-
טעם ושמש ספרא כתבו אנרא חדא על ירושלם
9 לארתחששתא מלכא כנמא: ארין רחום בעל טעם
ושמש ספרא ושאר כנותהון דיניא ואפרסתכיא

10 טרפליא אפרסיא ארכוי בבליא שושנכיא דהוא
י עלמא: ושאר אמיא די הגלי אסנפר רבא ויקרא
והותב המו בקריה די שמרין ושאר עבר נהרה

11 וכענת: דנה פרשגן אגרתא די שלחו עלוהי
על ארתחששתא מלכא עבדיך אנש עבר נהרה

12 וכענת: ידיע להוא למלכא די יהודיא
די סלקו מן לותך עלינא אתו לירושלם קריתא

13 כען ידיע להוא למלכא די הנ קריתא דך תחבנא
ושוריא ישתכללון מנדה בלו והלך לא ינתנון ואפתם

14 מלכיס תהנוק: כען כל קבל די מלח היכלא
מלחנא וערות מלכא לא אריך לנא למחזא על דנה

טו שלחנא והודענא למלכא: די יבקר בספר דכרניא
די אבהתך ותה שבח בספר דכרניא ותנדע די קריתא

דך קריא מרדא ומהנוקת מלכין ומדינן ואשתדור
עבדין כגוה מן יומת עלמא על דנה קריתא דך

נה 4 III החרבת

ומכהלים קרי

כנותו ק

ארכויא ק

דהוא קרי

Ipsiusque
Urbis tur-
bant et im-
pediunt per
Praefectos
regios.

ושוריא שכללו
קרי

יתרי

12

13

14

טו

16 החרבת: מהודעין אנחנה למלכא די הן קריתא דך
 תתבנא ושוריה ישתכללון לקבל דנה חלק בעבר
 17 נהרא לא איתי לך: פתגמא שלח מלכא על-
 רחוס בעל טעם ושמי ספרא ושאר כנותהון דיי תבין
 בשמרין ושאר עבר נהרה שלם וכעת: נשתונא
 18 די שלחחון עלינא מפר שקרי קדמי: ומני שים טעם
 19 ובקרווה שפחו די קריתא: דך מן יומת על מא על-
 מלכין מתנשאה ומרד ואשתדור מתעבד בה: ומלכין כ
 תקיפין הון על ירושלם ושלטיטין בכל עבר נהרה ומדה
 בלו והלך מתיהב להון וכען שימו טעם לבטלא גבריא
 21 אלך וקריתא דך לא תתבנא עד מני טעמא יתשם:
 22 והירין הון שלו למעבר על דנה למה ישגא חבלא
 להנזקת מלכין: ארין מן די פרשגן נשתונא די
 23 ארתחששתא מלכא קרי קדם רחוס ושמי ספרא
 וכנותהון אזלו בבהילו לירושלם על יהודיא וכטלו
 המו באדרע וחיל: בארין בטלת עבדת בית אלהא די
 24 בירושלם והות בטלא עד שנת תרתין למלכות דריוש

א מלך פרס: והתנבי חגי נביאה וזכריה בר עזרא א
 נביאיא על יהודיא די ביהוד וכירושלם בשם אלה
 2 ישראל עליהון: בארין קמוזר בכל בר שאלתיאל וישוע
 בר יוצדק ושריו למבנא בית אלהא די בירושלם
 3 ועמהון נביאי די אלהא מסערין להון: בה זמנא אתה
 עליהון תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותהון
 4 וכן אמרין להם מן שם לכס טעם ביתא דנה לבנא
 ואשרנא דנה לשכללה: ארין כנמא אמרנא להם מן
 אנון שמהת גבריא די דנה בנינא בנין: ועין אלההם
 הות על שבי יהודיא ולא בטלו המו עד טעמא לדריוש
 6 יהווארין יתיבון נשתונא על דנה: פרשגן אנרתא

Cap. V.
 Hortatu
 Prophetarum
 Judicium
 operi ite-
 rum in-
 cumbunt.
 multum-
 que promo-
 vent.
 3 Quam-
 vis reniten-
 tibus Prae-
 fectis.
 Luni ad
 Regem Da-

*rium super
ea re refe-
rendum du-
cunt.*

די שלח תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותה
 7 אפרסכיא די בעבר נהרה על דריוש מלכא : פתגמא
 שלחו עלוהי וכדנה כתיב בגוה לדריוש מלכא שלמא
 8 בלא : ידעי להויה למלכא די אלנא ליהוד
 מדינתא לבית אלהא רבא והוא מתבנא אבן גלל ואע
 מתשם בכתליא ועבדתא רך אספרנא מתעבדא
 9 ומצלח בידהם : אדין שאלנא לשביא אלך פנמא
 אמרנא להם מן שם לכס טעם ביתא דנה למכניה
 10 ואשרנא דנה לשכללה : ואף שמהתהם שאלנא להם
 להודעותך די נכתב שם גבריא די ברא שהם :

11 וכנמא פתגמא התיבונא לממר אנחנא המו
 עבדוהי די אלה שמיא וארעא ובנין ביתא די הוא בנה
 מקדמת דנה שנין שניאן ומלך לישראל רב בנהי
 12 ושכללה : להן מן די הרגו אבהתנא לאלה שמיא יחב
 המו ביד גבוכרנצר מלך בכל כסדיא ובירחה דנה
 כסואה פ
 13 סתרה ועמה הגלי לבבל : ברס בשנת חרה לכורש
 מלכא די בכל כורש מלכא שם טעם בית אלהא דנה
 14 לבנא : ואף מאניא די בית אלהא די דהבה וכספא די
 גבוכרנצר הנפק מן היכלא די בירושלם והיכל המו
 להיכלא די בכל הנפק המו כורש מלכא מן היכלא די
 15 בכל ויהיבול ששבצר שמה די פחה שמה : ואמר להי
 16 ובית אלהא יתבנא על אתרה : אדין ששבצר
 דך ארזא יחב אשיא די בית אלהא די בירושלם ומן
 17 אדין וער כען מתבנא ולא שלים : וכען הן על מלכא
 טוב יתבקר בבית גנזיא די מלכא תמה די בבבל הן
 איתי די מן כורש מלכא שים טעם למבנא בית אלהא
 רך בירושלם ורעות מלכא על דנה ישלח עלינא :

באדין

באדין דריוש מלכא שם טעם ובקרוי בבית ן א
 ספריא די גנזיא מהחתין תמה בכבל : והשתכח 2
 באחמתא בכירתא די במדי מדינתא מגלה חדה וכן
 כתיב בגוה דכרונה : בשנת חרה לכורש 3
 מלכא כורש מלכא שם טעם בית אלהא בירושלם
 ביתא יתבנא אתר די דכחין דכחין ואשוהי מסובלין
 רומה אמין שתין פתיה אמין שתין : נדבכין די אבן 4
 גלל תלתא ונדבך די אע חדת ונפקתא מן בית מלכא
 תתיהב : ואף מאני בית אלהא די דהברה וכספא די ה
 גבוכרנצר הנפק מן היכלא די בירושלם והיכל לכל
 יהתיבון ויהך להיכלא די בירושלם לאתרה ותחרת
 בבית אלהא : כען תתני פחת עבר נהרה שתר 6
 בוזני וכנותהון אפרסכיא די בעבר נהרה רחיקין הון
 מן תמה : שבקו לעבדת בית אלהא דך פחת יהודיא 7
 ולשבי יהודיא בית אלהא דך יבנון על אתרה : ומני 8
 שים טעם למא די תעברון עם שבי יהודיא אלק
 למבנא בית אלהא דך ומנכסי מלכא די מדרת עבר
 נהרה אספרנא נפקתא תהוא מתיבא לגבריא אלק
 די לא לבטלא : ומה חשחן ובני רגורין ודכרין ואמרין 9
 לעלון לאלה שמיא חנטיין מלחוחמר ומשח כמאמר
 כהניא די בירושלם להוא מתיב להם יום ביום די
 לא שלו : די להון מהקרבין ניהוחין לאלה שמיא י
 ומצלין לחיי מלכא ובנוהי : ומני שים טעם די כל 11
 אנש די יהשנא פתגמא דנה יתנסח אע מן ביתה וקיי
 יתמחא עליה וביתה נולו יתעבר על דנה : ואלהא די 12
 שכן שמה תמרה ימגר כל מלך ועם די ישלח ידה
 להשניא לחבלה בית אלהא דך די בירושלם אנא
 דריוש שמת טעם אספרנא יתעבר :

Cap. VI.
 Respondet
 Darius per-
 benigne,
 Judaisque
 sumptus, et
 commea-
 tum perfi-
 cienio operi
 praberit ju-
 bet.

13 אָרֶיִן תַּתְנִי פַחַת עֵבֶר נַהֲרָה שְׁתַּר בּוֹזְזֵי וּכְנוֹתֵהוֹן לְקַבֵּל
 14 דֵּי־שֶׁלַח דְּרִישׁ מַלְכָּא כְּנַמָּא אִסְפְּרִנָּא עֲבָדוּ: וְשִׁבִי
 יְהוּדִיא בְּנִין וּמְצַלְחִין בְּנִבּוֹאֲרֵי חֲנִי נְבִיאָה וּזְכָרִיה בְּר־
 עֲדוּא וּבְנֵו וּשְׁכַלְלוּ מִן־טַעַם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וּמִטַּעַם
 15 מִן כּוֹרֶשׁ וּדְרִישׁ וְאֶרְתַּחֲשֶׁתָּא מֶלֶךְ פָּרַס: וְשִׁיִּצְיָא יַחֲרִיא
 בֵּיתָה דְנָה עַד יוֹסֵת לִתְּלָתָה לִירַח אֲדַר דִּי־הִיא שְׁנַת־שֵׁת
 16 לְמַלְכוּת דְּרִישׁ מַלְכָּא: וְעֲבָדוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כַּהֲנִיא
 וְלוֹיָא וְשָׂאֵר בְּנֵי־גְלוּתָא חֲנֻכַּת בֵּית־אֱלֹהֵי דְנָה בְּחֻדוּה:
 17 וְהִקְרִיבוּ לְחֲנֻכַּת בֵּית־אֱלֹהֵי דְנָה תּוֹרִין מֵאָה דְכַרְיִין
 מֵאֲתֵין אֲמַרְיִן אַרְבַּע מֵאָה וּצְפִירֵי עֲזִיזִין לְחֻטִּיא עַל־כָּל־
 18 יִשְׂרָאֵל תְּרֵי עֶשֶׂר לְמִנֵּן שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל: וְהִקִּימוּ כַּהֲנִיא
 בְּפִלְגְתֵּהוֹן וְלוֹיָא בְּמַחְלַקְתֵּהוֹן עַל־עֲבִידַת אֱלֹהֵי דִי
 19 בִירוּשַׁלַּם כְּכַתָּב סֵפֶר מֹשֶׁה: וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־הַגּוּלָּה
 כַּאֲת־הַפֶּסַח בְּאַרְבַּעַה עֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן: כִּי־הִטְהֵרוּ
 הַכַּהֲנִים וְהַלְוִיִּם כַּאֲחַד כָּל־סֵטְהוּרִים וְשִׁחְטוּ הַפֶּסַח
 20 לְכָל־בְּנֵי הַגּוּלָּה וְלֵאחֵיהֶם הַכַּהֲנִים וְלֵהֶם: וַיֹּאכְלוּ בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל הַשְּׂבִים מִהַגּוּלָּה וְכָל־הַנְּבָדָל מִטַּמְאֲרַת גּוֹיִי
 21 הָאָרֶץ אֱלֹהִים לְדַרְשׁ לִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וַיַּעֲשׂוּ חֲג־
 מִצּוֹת שִׁבְעַת יָמִים בְּשִׂמְחָה כִּי־שִׂמְחָה יְהוָה וְהִסֵּב לִב־
 22 מֶלֶךְ אַשּׁוּר עַל־יְהִים לְחֻזֵּק יְדֵיהֶם בְּמַלְאֲכַת בֵּית־הָאֱלֹהִים
 וְאַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּמַלְכוּת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וְאַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּמַלְכוּת
 אֶרְתַּחֲשֶׁתָּא מֶלֶךְ פָּרַס עֲזָרָא בֶן־שֵׁרִיָּה בֶן־עֲזַרְיָה בֶן־
 2 חֲלֻקִּיָּה: בֶּן־שְׁלוֹם בֶּן־צְרוּק בֶּן־אֲחִישׁוּב: בֶּן־אֲמַרְיָה בֶן־
 3 עֲזַרְיָה בֶן־מְרִיזֹת: בֶּן־זְרַחְיָה בֶּן־עֲזִיבְנִי בֶּן־בְּקִי: בֶּן־אֲבִישׁוּעַ
 4 בֶּן־פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אֶהֱרָן הַכֹּהֵן הָרִאשׁ: הוּא עֲזָרָא
 5 עֵלָה מִבְּבִלְוָהוּא סוֹפֵר מֵהִיר בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר־נָתַן
 6 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן־לוֹ הַמֶּלֶךְ בִּיר־יְהוָה אֱלֹהֵי
 7 עֲלִיו כָּל־בְּקִשְׁתּוֹ: וַיַּעֲלוּ מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַכַּהֲנִים
 וְהַלְוִיִּם

Tandem, absoluto opere, Templum dedicatur,

לחטאה קרי

Ac Pascha celebratur.

Cap. VII. Ezras Babylone Hierosolymam ascendit, captivorum turbam secum du- cens,

Summa cum pote-

*state ab Ar-
taxerxe
missus, as-
que am-
plissimis
mandatis
instructus*

והלויים והמשררים והשערים והנתינים אל ירושלם
בשנת שבע לארתחשסתא המלך: ויבא ירושלם
בחדש החמישי היא שנת השביעית למלך: כי באחר
לחדש הראשון הוא יסר המעלה מבבל ובאחר לחדש כ"ג
החמישי בא אל ירושלם כיד אלהיו הטובה עליו: כי
עזרא הכין לבבו לדרש את תורת יהוה ולעשות
וללמד בישראל חק ומשפט:

וזה פרשגון הנשתון אשר נתן המלך ארתחשסתא
לעזרא הכהן הספר ספר דברי מצות יהוה וחקיו על
ישראל: ארתחשסתא מלך מלכיא לעזרא
כהנא ספר דתא די אלה שמיא גמיר וכענת: מני
שים טעם די כל מתנרב במלכותי מן עמא ישראל
וכהנוהי ולויא למהך לירושלם עמך יהך: כל קבל די
מן קדם מלכא ושבעת יעטהי שליח לבקרה על יהוד
ולירושלם בדת אלהך די בידך: ולהיכלה כסף ודהב
די מלכא ויעטוהי התנדבו לאלה ישראל די בירושלם
משכנה: וכל כסף ודהב די תהשכח בכל מדינת בכל
עם התנדבות עמא וכהניא מתנדבין לבית אלהים די
בירושלם: כל קבל דנה אספרנא תקנא בכספא
דנה תורין דכרין אמרין ומנחתהון ונסכיהון ותקרבי
המו על מרבחא די בית אלהכס די בירושלם: ומה די
עליך ועל אחיך ייטב בשאר כספא ודהבה למעבד יחיי
כרעות אלהכס תעבדון: ומאניא די מתיבהין לך
לפלחן בית אלהך השלם קדם אלה ירושלם: ושאר
חשחות בית אלהך די יפל לך למנתן תנתן מן בית
גנזי מלכא: ומני אנה ארתחשסתא מלכא שים טעם
לכל גזבריא די בעבר נהרה די כל די ישאלנכון עזרא
כהנא ספר דתא די אלה שמיא אספרנא יתעבד: ער

כסף

כסף כפרין מאה ועד חנטין כורין מאה ועד חמר בתין

23 מאה ועד בתין משח מאה ומלח די לא כתב: כל

די מן טעם אלה שמיא יתעבר ארזודא לבית אלה

שמיא די למרה להוא קצף על מלכות מלכא

24 ובנוהי: ולכס מהורעין די כל כהניא ולויא זמריא

תרעיא נתניא ופלחי בית אלה אדנה מנדה בלו והלק

כה לא שליט למרמא עליהם: ואנת עזרא כחכמת אלהך

דיניא קרי די בידך מני שפטין ודינין די להון דאנין לכל עמא די

בעבר נהרה לכל ידעידתי אלהך ודי לא ידעתהורעון:

26 וכל די לא להוא עבר דתאדי אלהך ודתא די מלכא

אספרנא דיגה לחוא מתעבר מנה הן למות הן

לשרשו הך לענשנכסין ולא סורין:

27 פרוך יהוה אלהי אבותינו אשר נתן כזאת בלב המלך

28 לפאר את בית יהוה אשר בירושלם: ועלי הטתה חסד

לפני המלך ויועציו ולכל שרי המלך הגברים ואני

התחזקתי כיר יהוה אלהי עלי ואקבצה מישראל

ראשים לעלות עמי:

Ad ordi-
nandam
religionem
et Rempu-
blicam.

לסדשי קרי

Cap. VIII.
Catalogus
eorum, qui
cum Ezra
Hierosoly-
mam pete-
bant.

א ואלה ראשי אבותיהם והתיחשם העלים עמי במלכות

2 ארתחשסתא המלך מבבל: מבני פינחס גרשם מבני

3 איתמר דניאל מבני דויד חטוש: מבני שכניה מבני

פרעש זכריה ועמו התיחש לזכרים מאה וחמשים:

4 מבני פחת מואב אליהו עיני בן זרחיה ועמו מאתים

ה הזכרים: מבני שכניה בן יחזיאל ועמו שלש מאות

6 הזכרים: ומבני עדין עבר בן יונתן ועמו חמשים

7 הזכרים: ומבני עילם ישעיה בן עתליהו ועמו שבעים

8 הזכרים: ומבני שפטיה זכריה בן מיכאל ועמו שמנים

9 הזכרים: מבני יואב עבדיה בן יחזיאל ועמו מאתים

י ושמנה עשר הזכרים: ומבני שלומית בן

יוספיה

11 יוספיה ועמו מאה וששים הזכרים: ומבני כבי זכריה

12 בן כבי ועמו עשרים ושמונה הזכרים: ומבני עזר יוחנן

13 בן הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים: ומבני ארניקם

אחרנים ואלה שמותם אליפלט יעואל ושמעיה ועמהם יעאל קרי

14 ששים הזכרים: ומבני בגוי עותי וזבור ועמהם שבעים

15 הזכרים: ואקבצם אלה הנהר הבא אל

Ille, ordinato ad flumen Abavam exulum agmine, celebratoque ieiunio, iter cepisset.

אהוא ונחנה שם ימים שלשה ואכינה בעס ובכהנים

16 ומבני לוי לא מצאתי שם: ואשלחה לאליעזר לאריאל

לשמעיה ולאנתן וליריב ולאנתן ולנתן ולזכריה

ולמשלם ראשים וליויריב ולאנתן מבינים: ואוצאה

17 ואצוה קרי

אותם על אדו הראש בכספיה המקום ואשימה

בפיהם דברים לרפר אל אדו אחיו הנתונים בכספיה

הנתונים קרי

18 המקום להביא לנו משרתים לבית אלהינו: וביאו

א' דגושה

לנו כיד אלהינו הטובה עלינו איש שכל מבני מחלי

בן לוי בן ישראל ושרביה ובגוי ואחיו שמנה עשר:

19 ואת חשביה ואתו ישעיה מבני מררי אחיו ובניהם

עשרים: ומן הנתנים שנתן דוד כ

והשרים לעבודת הלוים נתנים מאתים ועשרים כלם

21 נקבו בשמות: ואקרא שם צום על הנהר אהוא

להתענות לפני אלהינו לבקש ממנו דרך ישראל לנו

22 ולטפנו ולכל דכושנו: כי בשתי לשאול מן המלך

חיל ופרשים לעזרנו מאויב בדרך כי אמרנו למלך

לאמר יד אלהינו על כל מבקשיו לטובה ועזו ואפו על

23 כל עזביו: ונצומה ונבקשה מאלהינו על זאת ויעמר

24 לנו: ואברילה משרי הכהנים שנים עשר לשרביה

חשביה ועמהם מאהים עשרה: ואשקולה להם את כה

חירי

הכסף ואת הזהב ואת הכלים תרומת בית אלהינו

ההרימו המלך ויעצו ושריו וכל ישראל הנמצאים:

ואשקלה

26 ואשקלה על ידם כסף כפרים שש מאות וחמשים
 27 וכלי כסף מאה לכפרים זהב מאה כפר : וכפורי זהב
 עשרים לאדרכנים אלף וכלי גחשת מצהב טובה
 28 שנים חמורות כזהב : ואמרה אלהים אתם קדש
 ליהוה והכלים קדש והכסף והזהב נרבה ליהוה אלהי
 29 אבותיכם: שקרו ושמרו עד תשקלו לפני שרי הכהנים
 והלויים ושרי האבות לישראל בירושלם הלשכות בית
 ל יהוה : וקלו הכהנים והלויים משקל הכסף והזהב
 והכלים להביא לירושלם לבית אלהינו :

31 ונסעה מנהר אהוא בשנים עשר לחדש הראשון ס' רגושה
 ללכת ירושלם ויד אלהינו היתה עלינו ויצילנו מכף
 32 אויב ואורב על הדרך : ונבא ירושלם ונשב שם ימים
 33 שלשה : וביום הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים
 בבית אלהינו על יד מרמורת בן אוריה הכהן ועמו
 אלעזר בן פינחס ועמהם יוזכר בן ישוע ונועדיה בן בנוי
 34 הלויים: במספר במשקל לכל וכתב כל המשקל בעת
 לה ההיא :

*Hierosoly-
 mam re-
 dux. Deum
 muneribus
 ac victimis
 colit.*

הבאים מהשבי בני הגולה הקריבו
 עלות לאלהי ישראל פרים שנים עשר על כל ישראל
 אילים תשעים וששה כבשים שבעים ושבעה צפירי
 36 חטאת שנים עשר הכל עולה ליהוה : ויתנו את דתי
 המלך לאחשדרפני המלך ופחחות עבר הנהר ונשאו

א את העם ואת בית האלהים : וככלות אלה
 נגשו אלי השרים לאמר לא נבדלו העם ישראל
 והכהנים והלויים מעמי הארצות כתעבתיהם לכנעני
 החתי הפרזי היבוס העמני המאבי המצרי והאמרי :
 2 כי נשאו מבנותיהם להם ולבניהם והתערבו זרע
 הקדש בעמי הארצות ויד השרים והסגנים היתה במעל
 3 הזה ראשונה : וכשמעי את הדבר הזה קרעתי את
 בגדי

*Cap. IX.
 Ezras intel-
 lecto popu-
 lum exte-
 rorum con-
 nubis sese
 polluisse,*

בגדי ומעילי ואמרטה משער ראשי וקני ואשברה
 משומם: ואל יאספו כל חרד כדברי אלהי ישראל על 4
 מעל הגולה ואני ישב משומם עד למנחת הערב :
 ובמנחת הערב קמתי מתעציתי ובקרעי בגדי ומעילי
 ואכרעה על ברכי ואפרשה כפי אל יהוה אלהי :
 ואמרה אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי 6
 עונתינו רבול מעלה ראשו ואשמתנו גדלה עד לשמים:
 מימי אבותינו אנחנו באשמה גדלה עד היום הוזהר
 ובעונתינו נתנו אנחנו מל כינו כהנינו ביד מלכי
 הארצות בחרב בשבי ובכזה ובכשת פנים כהיום הזה:
 ועתה כמעט רגע היתה תחנה מאת יהוה אלהינו 8
 להשאיר לנו פליטה ולתת לנו יתר במקום קדשו
 להאיר עינינו אלהינו ולתתנו מחיה מעט בעברתנו: כי 9
 עבדים אנחנו ובעברתנו לא עובנו אלהינו ויש עלינו ח' במח
 חסד לפני מלכי פרס לתת לנו מחיה לרומם את בית
 אלהינו ולהעמיד את חרבתי ולתת לנו גדר ביהודה
 ובירושלים: ועתה מה נאמר אלהינו אחרי זאת כי
 עובנו מצותיך: אשר צוית ביד עבדיך הנביאים לאמר 11
 ה' ארץ אשר אתם באים לרשתה ארץ נדה היא
 בנדת עמי הארצות בתועבתיהם אשר מלאוה מפרה
 אל פה בטמאתם: ועתה בנותיכם אל תתנו לבניהם 12
 ובנותיהם אל תשאו לבניכם ולא תדרשו שלמם
 וטובתם עד עולם למען תחזקו ואכלתם ארץ טוב
 הארץ והורשתם לבניכם עד עולם: ואחרי כל הבא 13
 עלינו במעשינו הרעים ובאשמתנו הגדלה כי אתה
 אלהינו השכרת למטה מעוננו ונתתה לנו פליטה
 בזאת: הנשוב להפר מצותיך ולהתחתן בעמי התעבות 14
 האלה הלוא תאנף בנו עד כלה לאין שארית
 ופליטה

*Dilaceratis
 vestibus,
 vultisque
 crinibus,
 luctum
 suum testatur.
 6 Atque
 ardentissime
 Deum
 deprecatur.*

טו ופליטה: יהוה אלהי ישראל צדיק אתה כי
נשארו פליטה כהיום הזה הננו לפניך באשמתנו כי
אין לעמוד לפניך על זאת:

Cap. X.
Precibus ac
gemitu pro-
pitiatu Nu-
mine, expi-
ari culpam,
atque di-
mitti exte-
ras feminas
precipit:

א וכהתפלל עזרא וכהתודתו בכה ומתנפל לפני בית
האלהים נקבצו אליו מישראל קהל רב מאד אנשים
ונשים וילדים כי ככו העם הרבה בכה:

עילס ק' 2

ויען שכניה בן חיאל מבני עולם ויאמר
לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשבנשים נכריות
מעמי הארץ ועתה ישמקוה לישראל על זאת: ועתה
נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים והנולד מהם
בעצת אדני והחרדים במצות אלהינו וכתורה יעשה:

ה ויקם עזרא וישבע את שרי הכהנים הלויים

6 וכל ישראל לעשות כדבר הזה וישבעו: ויקם עזרא

מלפני בית האלהים וילך אל לשכת יהוחנן בן

7 מתאבל על מעל הגולה: ויעבירו קול ביהודה וירושלם

8 לכל בני הגולה להקבץ ירושלם: וכל אשר לא יבוא

לשלשת הימים בעצת השרים והזקנים יחרם כל

9 רכושו והוא יבדל מקהל הגולה: ויקבצו כל

אנשי יהודה ובני מן ירושלם לשלשת הימים הוא אחד ש

התשיעי בעשרים בהדשו וישבו כל העם ברחוב בית

האלהים מרעידים על הדבר ומהגשמים: ויקם עזרא

הכהן ויאמר אלהם אתם מעלתם ושיבו נשים נכריות

11 להוסיף על אשמת ישראל: ועתה תנו תורה ליהוה

אלהי אבותיכם ועשו רצונו והבדלו מעמי הארץ ומן

12 הנשים הנכריות: ויענו כל הקהל ויאמרו קול גדול בן

13 כדבריה עלינו לעשות: אבל העם רבו והעת נשמים יחיד

נו א Kkkk ואין

ואין כח לעמוד בחוץ והמלאכה לא ליום אחד ולא

14 לשנים כיהרבינו לפשע בדבר הזה: יעמדו נא שרינו *Operique
exequendo
Curatores
constituit.*

לכל הקהל וכל אשר בערינו ההשיב נשים נכריות

יבא לעתים מזמנים ועמהם זקני עיר ועיר ושפטיה עד

להשיב חרון אף אלהינו ממנו עד לדבר הזה: אך טו

יונתן בן עשהאל ויחזיה בן תקוה עמרו על זאת ומשלם

16 ושבת הלוי עזרם: ויעשו כן בני הגולה ויבדלו עזרא

הכהן אנשים ראשי האבות לבית אבתם וכלם בשמות

17 וישבו ביום אחד לחדש העשירי לדרוש הדבר: ויכלו

בכל אנשים ההשיבו נשים נכריות עד יום אחד לחדש

18 הראשון: ומצא מבני הכהנים אשר השיבו *Recensentur
qui
isti culpa
affines fierant.*

נשים נכריות מבני ישוע בן יוצדק ואחיו מעשיה

19 ואליעזר ויריבוגדליה: ויתנו ידם להוציא נשיהם

ואשמים איל צאן על אשמתם: ומבני אמר חנני כ

21 וזכריה: ומבני חרם מעשיה ואליה ושמעיה ויחאל

22 ועזיה: ומבני פשחור אליועני מעשיה ישמעאל נתנאל

23 יוזבר ואלעשה: ומן הלויים יוזבר ושמעיו וקליה הוא

24 קלישא פתחיה יהודה ואליעזר: ומן המשררים אלישיב

ומן השערים שלם ושלם ואורי: ומישראל מבני פרעש כה

26 רמיה ויזיה ומלכיה ומימן ואלעזר ומלכיה ובניה: ומבני

27 עילם מתניה זכריה ויחאל ועבדי וירמות ואליה: ומבני

זתוא אליועני אלישיב מתניה וירמות וזכר ועזיזא:

ומבני בכי יהוחנן חנניה זביעתלי: ומבני בני משלם

28 29 *נרמוח קרי* מלוך ועזריה ישוב ושאל ירמות: ומבני פחתמואב עדנאל

31 וכלל בניה מעשיה מתניה בצלאל ובנו ופנשה: ובני

32 חרם אליעזר ישיה מלכיה שמעיה שמעון: בנימן מלוך:

שמריה: מבני חשם מתני מתתה זכר אלי פלטירמי

33 מנשה שמעי: מבני בני מערי עמרם ואואל: בניה בדיה לה

34 כלוה:

36 37 38 כלוהי: וניה מרמות אלישיב: מתניה מתני ויעשו: ובני כלוהו קרי
 39 מ ובנוי שמעי: ושלמיה ונתן ועריה: מכנרבי ששי שרי: ויעשו קרי
 41 42 43 עוראל ושלמיהו שמריה: שלום אמריה יוסף: מבני
 44 נבו יעאל מתתיה זכר זכינא ירו ויואל בניה: כל אלה ירי קרי
 נשאו קרי נשאי נשים נכריות ויש מהם נשים וישמו בנים:

LIBER NEHEMIÆ,
 HEBRAICE נחמיה
 CAPUT I. א

Nehemias, intellectu calamitoso popularium statu, multis precibus apud Deum in- stat, fortem- que populi desiet.

א דברי נחמיה בן חכליהוהי בחדש כסלו
 2 שנת עשרים ואני הית ב' שושן הבירה: ויבא חנני אחד
 מאחי הוא ואנשים מיהודה ואשאלם על היהודים
 3 הפליטה אשר נשאו מן השבי ועל ירושלם: ויאמרו
 לי הנשואים אשר נשאו מן החיובי שם במדינה
 קמין ב'ק ברעה גרלה ובחרפה וחומת ירושלם מפרצת ושעריה
 4 נצתו כאש: ויהי כשמעייאת הדברים האלה ישבתי
 ואבכה ואת אבלי ימים ואהי צם ומתפלל לפני אלהי
 ה השמים: ואמר אנא יהוה אלהי השמים האל הגדול
 והנורא שמר הברית וחסד לארחבו ולשמרי מצותיו:
 6 תחינא אונק קשבת ועיניך פתוחות לשמע אל תפלת
 עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך היום יומסולילה
 על בני ישראל עבדך ומתודה על חטאות בני
 7 ישראל אשר חטאו לך ואני ובית אבי חטאו: חבל
 חבלנו לך ולא שמרנו את המצות ואת החקים ואת
 8 המשפטים אשר צוית את משה עבדך: זכרנא את
 הדבר אשר צוית את משה עבדך לאמר אתם
 9 תמעלו אני אפיץ אתכם בעמים: ושבתם אלי
 נו ב 2 Kkkk ושמרתם

ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אסיה נדחכם
 בקצה השמים משם אקבצם והבואתים אל המקום
 אשר בחרתי לשכן ארתי שמי שם : והם עבדך
 ועמך אשר פדית בכסף הגדול ובכסף החזקה : אנא
 אדני תהינא אונך קשבת אל תפלת עבדך ואל
 תפלת עבדך החפצים לראה את שמך והצלחה נא
 לעבדך היום ותנהול רחמים לפני האיש הזה ואני הייתי

משקה למלך : **א** ויהי בחדש ניסן שנת עשרים
 לארתחשסתא המלך יין לפניו ואשא את היין ואתנה
 למלך ולא הייתי רע לפניו : ויאמר לי המלך מדוע
 פניך רעים ואתה אינך חולח אין זה כי אם רע לב
 ואירא הרבה מאד : ואמר למלך המלך לעולם יחיה
 מדוע לא ירעו פני אשר העיר בירת קברות אבתי
 חרבה ושעריה אכלו באש : ויאמר לי המלך על מה
 זה אתה מבקש ואתפלל אל אלהי השמים : ואמר ה
 למלך אם על המלך טוב ואם ייטב עבדך לפניך
 אשר תשלחני אל יהודה אל עיר קברות אבתי
 ואכננה : ויאמר לי המלך והשגלי יושבת אצלו עד
 מתי יהיה מהלכך ומתי תשוב וייטב לפני המלך
 וישלחני ואתנה לו זמן : ואומר למלך אם על המלך
 טוב אגרות יתנו לי על פחוות עבר הנהר אשר
 יעבירוני עד אשר אבוא אל יהודה : ואגרת אל
 אסף שמר הפרדס אשר למלך אשר יתן לי עצים
 לקרות את שערי הבירה אשר לבירת ולחומת העיר
 ולבירת אשר אבוא אליו ויתן לי המלך ביה אלהי
 הטובה עלי : ואבוא אל פחוות עבר הנהר ואתנה
 להם את אגרות המלך וישלח עמי המלך שרי חיל
 ופרשים : וישמע סנבלט החרני וטוביה העבד
 העמני

Cap. II.
 Impetrat à
 Rege facultatem ad-
 eundi Hierosolymam

Urbisque
 mania in-
 staurandi

פחד כס

א

העמוני וידע להם רעה גדולה אשר בא אדם לבקש טובה
 11 לבני ישראל וואבוא אל ירושלם ואהי שמימים שלשה;
 12 ואקום לילה אני ואנשים מעט עמי ולא הנחתי
 לאדם מה אלה ינתן אל לבי לעשות לירושלם ובהמה
 13 אין עמי כי אם הבהמה אשר אני רכב בה; ואצאה
 בשער הגיא לילה וארל פני עין התנין וארל שער

מ' פחותה
 כסוף תכנה

האשפת ואהי שבר בחומת ירושלם אשר המפרוצים
 14 ושעריה אכלו באש ואעבר אל שער העין ואל ברכת
 15 המלה ואין מקום לבהמה לעבר תחתי; ואהי עלה
 בנחל לילה ואהי שבר בחומה וישוב ואבוא בשער
 16 הגיא ואשוב; והסגנים לא ידעו אנה הלכתי ומה אני
 עשה וליהודים ולכהנים ולחרים ולסגנים סוליתר עשה

Quod sum-
 ma cum cu-
 ra ac dili-
 gentia exe-
 quitur.

פחה
 כס'ף

17 המלאכה עד כן לא הנחתי; ואומר אלהם אתם ראים
 הרעה אשר אנחנו בה אשר ירושלם חרבה ושעריה
 נצתו באש לכו ונבנה את חומת ירושלם ולא נהיה
 18 עוד חרפה; ואניד להם את יד אלהי אשר היא טובה
 עלי ואף דברי המלך אשר אמר לי ואמרונקום ובנינו

Nequid-
 quam fre-
 mentibus
 Fudeorum
 hostibus ac
 oculis.

19 ויחזקו ידיהם לטובה; וישמע סבלט החרני
 וטבירה העבר העמוני וגשם הערבי וילעגו לנו ויבזו
 עלינו ויאמרו מה הדבר הזה אשר אתם עשים הער
 כ המלך אתם מרדים; ואשיב אתם דבר ואומר להם
 אלהי השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדי נקום ובנינו
 ולכם אין חלק וצדקה וזכרון בירושלם;

Cap. III.
 Seriem at-
 que ordi-
 nem operis
 describit, et
 quam quis-
 que sibi
 partem adi-
 ficande

א

20 ויקם אלי שייב הכהן הגדול ואחיו הכהנים ובנו את
 שער הצאן המה קרשוהו ועמידו דלתתיו וער מגדל
 21 המארה קרשוהו עד מגדל חננאל; ועל ידו בנו אנשי
 22 ירהו ועל ידו בנה זכור בן אמרי; ואת שער הדגים
 בנו בני הסנאה המה קרוהו ועמידו דלתתיו מנעוליו

Hierosoly-
ma sumptu-
rit, enar-
rat.

חמר מ

4 ובריהיו: ועל ידם החזיק מרמות בן אוריה בן הקוץ
 ועל ידם החזיק משלם בן ברכיה בן משויבאל ועל
 ידם החזיק צדוק בן בענא: ועל ידם החזיקו המקועים ה
 ואדריהם לא הביאו צורם בעבדת אדניהם: ואת
 6 שער הישנה החזיקו יודע בן פסחומשלם בן בסוריה
 המה קרוהו ויעמידו דלתתיו ומנעליו ובריהיו: ועל י
 דם החזיק מלטיה הגבעני וידון המרנתי אנשי גבעון
 והמצפה לכסא פחת עבר הנחר: על ידו החזיק
 8 עזיאל בן חרהיה צורפים ועל ידו החזיק הנגיה בן
 הרקחיס ויעזבו ירושלם עד החומה הרחבה: ועל י
 דם החזיק רפיה בן חור שר חצי פלך ירושלם: ועל י
 דם החזיק ידיה בן חרומף ונגד ביתו ועל ידו החזיק
 11 חטוש בן חשבניה: מדה שנית החזיק מלכיה בן חרם
 וחשוב בן פחת מאב ואת מגדל התנורים: ועל ידו
 12 החזיק שלום בן הלוחש שר חצי פלך ירושלם הוא
 ובנותיו: את שער הגיא החזיק חנון וישבי זנוח המה
 13 בנהו ויעמידו דלתתיו מנעליו ובריהיו ואסף אמר
 בחומה עד שער השפות: ואת שער האשפות החזיק
 14 מלכיה בן רכב שר פלך בית הכרם הוא יבננו ויעמיד
 דלתתיו מנעליו ובריהיו: ואת שער העין החזיק שלון
 15 בן ברך חזה שר פלך המצפה הוא יבננו ויטללנו
 ויעמידו דלתתיו מנעליו ובריהיו ואת חומת ברכת
 השלח לגן המלך ועד המעלות היורדות מעיר
 16 דויד אחריו החזיק נחמיה בן עזבוק שר חצי פלך בית
 צור עד נגד קברי דויד ועד הכרחה העשויה ועד בית
 הגכרים: אחריו החזיקו הלויים רחום בן בני על ידו
 17 החזיק חשביה שר חצי פלך קעילה לפלכו: אחריו
 18 החזיקו אחיהם בני בן הנגד שר חצי פלך קעילה:
 ויחזק

19 ויחזק על ידו עזר בן ישוע שר המצפה מדה שנית
 כ מנגד עלות הנשק המקצע: אחריו החרה החזיק ברוך
 ובי קרי בן זבדי מדה שנית מן המקצע עד פתח בית אלישיב
 21 הכהן הגדול: אחריו החזיק מרמור בן אוריה בן
 הקוץ מדה שנית מפתח בית אלישיב ועד תכלית בית
 22 אלישיב: ואחריו החזיקו הכהנים אנשי הכפר:
 23 אחריו החזיק בנימן וחשוב נגד ביתם אחריו החזיק
 24 עזריה בן מעשיה בן ענניה אצל ביתו: אחריו
 החזיק בנוי בן חננד מדה שנית מבית עזריה עד
 כה המקצוע ועד הפנה: פלל בן אוזי מנגד המקצוע
 והסגורל היוצא מבית המלך העליון אשר לחצר
 26 המטרה אחריו פדיה בן פרעש: והנתינים היו יושבים
 בעפל עד נגד שער המים למזרח והמגדל היוצא:
 27 אחריו החזיקו התקעים מדה שנית מנגד המגדל
 28 הגדול היוצא ועד חומת העפל: מעלי שער הסוסים
 29 החזיקו הכהנים איש לנגד ביתו: אחריו החזיק צדוק
 בן אמר נגד ביתו ואחריו החזיק שמעיה בן שכניה
 ל שמר שער המזרח: אחרי החזיק חנניה בן שלמיה ^{אחריו קרי}
 וחנן בן צלף הששי מדה שני אחריו החזיק משלם בן
 31 ברכיה נגד נשבתו: אחריו החזיק מלכיה בן הצרפיה ^{אחריו קרי}
 בית הנתינים והרכלים נגד שער המפקד ועד עלית
 32 הפנה: ובין עלית הפנה לשער הצאן החזיקו הצרפים
 33 והרכלים: ויהי כאשר שמע סנבלט כי אנחנו
 בונים את החומה ויחר לו ויכעס הרבה וילעג על
 34 היהודים: ויאמר לפני אחיו וחיל שמרון ויאמר מה
 היהודים האמללים עשים היעזבו להם היזבחו היכלו
 ביום היחיו את האבנים מערמורת העפר והמה
 לה שרופות: וטוביה העמני אצלו ויאמר גם אשר הם
 בונים

בונים אם יעלה שועל ופרץ חומת אבניהם: שמע 36

אלהינו כיהינו בונה והשב חרפתם אל ראשם ותנם

לבוה בארץ שביה: ואל תכס על עונם וחסאתם 37

מלפניה אל תמחה כי הכעיסו לנגד הבונים: ונבנה 38

את החומה ותקשר כל החומה עד חציה ויהי לב

לעם לעשות: ויהי כאשר שמע סנבלט ומוביה ד א

והערבים והעמנים והאשורדים כי עלתה ארוכה

לחמות ירושלם כי החלו הפרצים להסתם ויחר להם

מאד: ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם בירושלם 2

ולעשות לו תועה: ונתפלל אל אלהינו ונעמיד משמר 3

עליהם יומם ולילה מפניהם: ויאמר יהודה כשל כח 4

הסבל והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה:

ויאמרו צרינו לא ידעו ולא ידאו עד אשר נבוא אל ה

תוכם והרגנום והשבתנו את המלאכה: ויהי כאשר 6

באו יהודים הישבים אצלם ויאמרו לנו עשר פעמים

מכל המקומות אשר תשובו עלינו: ואעמיד מתחיות 7

למקום מאחרי לחומה בצד החיים ואעמיד את העם יחיד

למשפחות עם חרבתיהם רמחיהם וקשתיהם:

וארא ואקום ואמר אל החרים ואל הסגיסו ואל יתר 8

העם אל תיראו מפניהם את אדני הגדול והנורא

זכרו והלחמו על אחיכם בניכם ובנותיכם נשיכם

ובתיכם: ויהי כאשר שמעו אויבינו כי נודע 9

לנו ויפר האלהים את עצתם ונשוב כלנו אל החומה יחד

איש אל מלאכתו: ויהי מן היום ההוא חצי נערי עשים

במלאכה וחצים מחזיקים והרמחים המגנים והקשתות

והשרינים והשרים אחרי כל בית יהודה: הבונים 11

בחומה והנשאים בסבל עמשים באחת ידו עשה

במלאכה ואחת מחזקת השלח: והבונים איש חרבנו 12

אסורים

Cap. IV.
Opponunt
se veteres
Judaeorum
hostes, non
sine acerbo
irrisu et
contumeli-
is.

Tandem ar-
mis ac aper-
ta vi pro-
gressum
operis tur-
bare stu-
dent.

Sed Nehemias, dispo-

*sitis ad-
versus in-
cur santes
præsidiis,
cepta per-
ficit.*

13 אַסוּרִים עַל־מִתְנִיּוֹ וּבֹנִים וְהִתְקַע בְּשׁוֹפָר אֶצְלִי וְאָמַר
 אֶל־הַחֲרִים וְאֶל־הַסְּגָנִים וְאֶל־יֵתֵר הָעַם הַמְּלֹאכָה
 הַרְבֵּה וּרְחֹכָה וְאִנְחֵנוּ נִפְרָדִים עַל־הַחֹמָה רְחוּקִים
 14 אִישׁ מֵאָחִיו: בְּמָקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר
 15 שְׁמָה תִּקְבְּצוּ אֵלֵינוּ אֶל־הֵינוּ יֶלֶחֶם לָנוּ: וְאִנְחֵנוּ עֹשִׂים
 בְּמִלְאכָה וְחֻצִים מְחֻזְקִים בְּרִמְחִים מֵעֲלוֹת הַשָּׁחַר עַד
 16 צֵאת הַכּוֹכָבִים: גַּם בָּעֵת הַהִיא אָמַרְתִּי לָעַם אִישׁ
 וְנִעְרָו יִלְוּ בַתּוֹךְ יְרוּשָׁלַם וְהָיוּ לָנוּ הַלֵּילָה מְשֹׁמְרֵי הַיּוֹם
 17 מִלְּאֲכָה: וְאִין אֲנִי וְאָחִי וְנִעְרֵי וְאֲנָשֵׁי הַמְּשֹׁמְרֵי אֲשֶׁר
 אַחֲרָי אִין אִנְחֵנוּ פְּשָׁטִים בְּגַדֵינוּ אִישׁ שֶׁלְחוֹ הַיָּמִים:

Cap. V.
*Cum in-
telligeret
Nehemias
ditiores
quosque po-
pulum de-
pradari,
gravissi-
masque u-
suras exer-
cere.*

א הַיָּה צִעַקְתָּ הָעַם וְנִשְׁתַּחֲוֶה גְדוּלָה אֶל־אֲחֵיהֶם
 2 הַיְהוּדִים: וַיֵּשׂ אֲשֶׁר אָמַרְים בְּנֵינוּ וּבְנֵתֵינוּ אִנְחֵנוּ רַבִּים
 3 וְנִקְחָה דָגָן וְנֹאכְלָה וְנַחֲיָה: וַיֵּשׂ אֲשֶׁר אָמַרְים שְׂדֵתֵינוּ
 4 וּכְרַמֵינוּ וּבְתֵינוּ אִנְחֵנוּ עֲרִבִים וְנִקְחָה דָגָן בְּרַעֲב: וַיֵּשׂ
 אֲשֶׁר אָמַרְים לִוְיֹנֹת כֶּסֶף לַמֶּלֶךְ שְׂדֵתֵינוּ וּכְרַמֵינוּ:
 הוֹעֲרָה כֶּבֶשׂ אֲחֵינוּ בְּשֶׁרְנוּ כִּכְנִיָּהֶם בְּנֵינוּ וְהִנֵּה אִנְחֵנוּ
 כְּבָשִׂים אֶת־בְּנֵינוּ וְאֶת־בְּנֵתֵינוּ לְעֹבְדִים וַיֵּשׂ מִבְּנֵתֵינוּ
 נְכַכְשׁוֹת וְאִין לֹא לֵדָנוּ וּשְׂדֵתֵינוּ וּכְרַמֵינוּ לְאַחֲרִים:

*Acerrime
cum iis ex-
postulat,
quod egenos
fratres op-
primerent:*

6 וַיַּחַר לִי מְאֹד כִּי־אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי אֶת־זַעַקְתָם וְאֶת־הַדְּבָרִים
 7 הָאֵלֶּה: וַיִּמְלֶךְ לִבִּי עָלַי וְאָרִיבָה אֶת־הַחֲרִים וְאֶת־
 8 הַסְּגָנִים וְאָמַרְהָ לָהֶם מִשָּׂא אִישׁ בְּאָחוּי אַתֶּם נְשָׂאִים
 וְאֶתֶן עֲלֵיהֶם קָהֳלָה גְדוּלָה: וְאָמַרְהָ לָהֶם אִנְחֵנוּ קִנְיָנוּ
 אֶת־אֲחֵינוּ הַיְהוּדִים הַנִּמְכָּרִים לַגּוֹיִם כְּדִי בְנוּ וְגַם־אֶתֶם
 תִּמְכְּרוּ אֶת־אֲחֵיכֶם וְנִמְכְּרוּ לָנוּ וַיַּחֲרִישׁוּ וְלֹא־מָצְאוּ
 9 דְבָר: וַיֹּאמֶר לֹא־טוֹב הַדְּבָר אֲשֶׁר אַתֶּם עֹשִׂים הֲלוֹא

*Inque eos
veluti per
fas ac leges
servire non
erubescerent:*

י בִּירְאֵת אֱלֹהֵינוּ תִלְכוּ מִחֲרַפַת הַגּוֹיִם אוֹיְבֵינוּ: וְגַם־
 אֲנִי אָחִי וְנִעְרֵי נְשִׂים כֹּהֵם כֶּסֶף וְדָגָן נִעֹבְדָה נָא אֶת־
 11 הַמִּשָּׂא הַזֶּה: הֲשִׁיבוּ נָא לָהֶם כְּהַיּוֹם שְׂדֵתֵיהֶם
 בְּרִמְיָהֶם

כרמיהם זיתיהם ובתיהם ומאת הכסף והרגן התירוש
 והיצהר אשר אתם נשים בהם: ויאמרו נשיב ומהם
 לא נבקש כן נעשה כאשר אתרו אומר ואקרא את
 הכהנים ואשביעם לעשות בדבר הזה: גם חצני
 נערתיו ואמרה ככה ינער האל הים את כל האיש
 אשר לא יקים את הדבר הזה מביתו ומיגיעו וככה
 יהיה נעור ורק ויאמרו כל הקהל אמן ויהללו את-

יהוה ויעש העם כדבר הזה: גם מיום אשר צוה
 אורני להיות פחם בארץ יהודה משנת עשרים ועד
 שנת שלשים ושתים לארתחשסתא המלך שנים
 שנים עשרה אני ואחי לחם הפחה לא אכלתי: טח כס'ם
 והפחות הראשונים אשר לפני הכבירו על העם טו
 ויקחו מהם בלחם ויין אחר כסף שקלים ארבעים
 גם נעריהם שלטו על העם ואני לא עשיתי כן מפני

*Suoque
 exemplo
 etiam con-
 cessis absti-
 nendum,
 et publica
 egestati
 subvenien-
 dum docet.*

יראת אלהים: וגם במלאכת החומה הזאת החזקתי
 ושרה לא קנינו וכל נערי קבוצים שם על המלאכה:
 והיהודים והסגנים מאה וחמשים איש והבאים אלינו
 מן הגוים אשר סביבתנו על שלחני: ואשר היה
 נעשה ליום אחד שור אחד צאן שש בררות וצפרים
 נעשו לי ובין עשרת ימים בכל יין להרבה ועם זה
 לחם הפחה לא בקשתי כי כבדה העבודה על העם
 הזה: זכרה לי אלהי לטובה כל אשר עשיתי על העם

הזה: ויהי כאשר נשמע לסנבלטן
 וטוביה ולגשם הערבי וליתר איבינו כי בנית את
 החומה ולא נותר בה פרץ גם עד העת
 ההיא דלתות לא העמדתי בשערים: וישלח
 סנבלט וגשם אלי לאמר לכה ונוערה יחדו
 בכפרים בבקעת אונו והמה חשבים לעשות לי רעה:
 ואשלחה

*Cap. VI.
 Impedimen-
 ta Nehemie
 in edifican-
 da Urbe ob-
 lata à Pre-
 fectis Re-
 gnis:*

3 וישלחה עליהם מלאכים לאמר מלאכה גדלה אני
עשה ולא אוכל לרדת למה תשבת המלאכה כאשר
4 ארפה וירדתי אליכם: וישלחו אלי כדבר הזה ארבע
ה פעמים ואשיב אותם כדבר הזה: וישלח אלי סנבלט
כדבר הזה פעם חמישית את נערו ואגרו פתוחה
6 בידו: כתוב בה פגוים נשמע ונשמו אמר אתה
והיהודים השבים למרוד על כן אתה בונה החומה
7 ואתה הוה להם למלך כדברים האלה: וגם נביאים
העמדה לקרא עליך בירושלם לאמר מלך ביהודה
ועתה שמע למלך כדברים האלה ועתה לכה ונועצת
8 יחדו: ואשלחה אליו לאמר לא נהיה כדברים האלה
9 אשר אתה אומר כי מלכך אתה כוראם: ^{הא' נוח} כי כלם
מיראים אותנו לאמר ירפו יריהם מן המלאכה ולא
10 תעשה ועתה חזק את ידי: ואני כאתי בית שמעיה בן
דליה בן מהשיטבאל והוא עצור ואמר נועד אל בית
האלהים אל מוך ההיכל ונסגרה דלתות ההיכל כי
11 באים להרגך ולילה באים להרגך: ואמרה האיש
12 ^{קמן בוק} כמוני יברחומי כמוני אשר יבא אל ההיכל וחי לא
אבוא: ואכירה והנה לא אלהים שלחו כי הנבואה
13 דבר עלי ושבתי וסנבלט שכרו: למען שכור הוא
למען אירא ואעשה כן וחטאתי והיה להם לשם
14 רע למען יחרפוני: זכרה אלהי לטוביה
ולסנבלט במעשיו אלה וגם לנועדיה הנביאה
15 וליתר הנביאים אשר היו מיראים אותי: ותשלם
החומה בעשרים וחמשה לאלול לחמשים ושנים יום:
16 והי כאשר שמעו כל אויבינו ויראו כל הגוים
אשר סבבתנו ויפלו מאד בעיניהם וידעו כי מאת
17 אלהינו נעשתה המלאכה הזאת: גם בימים ההם
מרבים

*A pseudo-
prophetis
mercede
conductis:*

*A quibus-
dam fudac:*

מרכים חרי יהודה אגרתיהם הולכות על טוביה
 ואשר לטוביה באות אליהם: כירבים ביהודה בעלי
 שבועה לו כי חתן הוא לשכניה בן ארתויה חנן בנו
 לקח את בת משלם בן ברכיה: גם טובתיו היו
 אמרים לפני ורבו היו מוציאים לו אגרות שלח
 טוביה ליראני:

rum primo-ribus.

סגול בלא מקף

ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמוד הדלתות ויפקדון
 השוערים והמשררים והלויים: ואצוה את חנני אחי
 ואת חנניה שר הבירה על ירושלם כי הוא כאיש אמת
 וירא את האלהים מרבים: ויאמר להם לאיפתחו
 שערי ירושלם ערחהם השמש וערהם עמדים יגיפנו
 הדלתות ואחזו והעמיד משמרות ישיבי ירושלם איש
 במשמרו ואיש נגד ביתו: והעיר רחבת ידים וגדלה
 והעם מעט בתוכה ואין בתי סבונים: ויתן אלהי אלה
 לבי ואקבצה את החרים ואת הסגנים ואת העם
 לתיחש ואמצא ספר היחש העולים בראשונה
 ואמצא כתובו: ואלה בני המדינה העלים
 משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל וישבו
 לירושלם וליהודה איש לעירו: הנאים עם זרובבל
 ישוע נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי כלשן מספרת
 בני נחום בענה מספר אנשי עם ישראל: בני פרעש
 אלפים מאה ושבעים ושנים: בני שפטיה שלש מאות
 שבעים ושנים: בני ארח שש מאות חמשים ושנים:
 בני פחת מואב לבני ישוע ויואב אלפים ושמונה מאות
 שמנה עשר: בני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה:
 בני זהוא שמנה מאות ארבעים וחמשה: בני זכי שבע
 מאות וששים: בני בני שש מאות ארבעים ושמונה:
 בני בני שש מאות עשרים ושמונה: בני עזנר אלפים

Cap. VII. Cincta jam Urbe moenibus, custodes ac praefecti imponuntur.

Judaorum ex Babylone redum cum census influitur.

שלש

18. שלש מאות עשרים ושנים: בני אדניקם שש מאות
 כ 19. ששים ושבעה: בני בני אלפים ששים ושבעה: בני
 21. עדין שש מאות חמשים וחמשה: בני אמר לחזקיה
 22. תשעים ושמונה: בני חשם שלש מאות עשרים ושמונה:
 23 24. בני בצוי שלש מאות עשרים וארבעה: בני חרף מאה
 כה 26. שנים עשר: בני גבעון תשעים וחמשה: אנשי בית
 27. לחם ונטפה מאה שמונים ושמונה: אנשי ענתות מאה
 28. עשרים ושמונה: אנשי בית עזמות ארבעים ושנים:
 29. אנשי קרית יערים כפירה ובארות שבע מאות ארבעים
 ל 30. ושלשה: אנשי הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד:
 31 32. אנשי מכמס מאה ועשרים ושנים: אנשי בית אל והעי
 33. מאה עשרים ושלשה: אנשי גבו אחר חמשים ושנים:
 לה 34. בני עלם אחר אלף מאתיים חמשים וארבעה: בני חרם
 36. שלש מאות ועשרים: בני רחו שלש מאות ארבעים
 37. וחמשה: בני לוד חרדו ואנו שבע מאות ועשרים
 38. ואחד: בני סנאה שלשת אלפים תשע מאות
 39. ושלשים: הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע
 מ מאות שבעים ושלשה: בני אמר אלף חמשים
 41 42. ושנים: בני פשחור אלף מאתיים ארבעים ושבעה: בני
 43. חרם אלף שבעה עשר: הלויים בני ישוע לקדמי אל
 44. לבני להודוה שבעים וארבעה: המשררים בני אסף להודיה קרי
 מה מאה ארבעים ושמונה: השערים בני שלם בני אמר
 בני טלמן בני עקוב בני חטיטא בני שבי מאה שלשים
 46. ושמונה: הנתינים בני צחא בני חשפא בני טבעות:
 47 48. בני קירס בני סיעא בני פרוז: בני לבנה בני חגבא
 נ 49. בני שלמי: בני חנן בני גדל בני גחר: בני דאיה בני
 51 52. רצין בני נקורא: בני גוזם בני עזא בני פסח: בני
 53. בסי בני מעונים בני נפושסים: בני בקבוק בני נפיססים קרי
 חקופא

חֲקוּפָא בְנֵי חֲרָחוּר: בְּנֵי בְצִלְיָה בְנֵי מַחֲזִירָא בְנֵי 54
 חֲרָשָׁא: בְּנֵי בִרְקוּם בְּנֵי סִירָא בְנֵי תַמַּח: בְּנֵי נַצִּיחַ 56
 בְּנֵי חֲטִיפָא: בְּנֵי עֲבָדֵי שְׁלֹמֹה בְנֵי סוּמֵי בְנֵי סַפְרָת 57
 בְּנֵי פְרִידָא: בְּנֵי יַעֲלָא בְנֵי דְרִקוֹן בְּנֵי גִדְלָא: בְּנֵי 58
 שַׁפְטִיָּה בְנֵי חֲטִיל בְּנֵי פְכֶרֶת הַצְּבִיִּים בְּנֵי אַמּוֹן:
 כָּל הַנְּתִינִים וּבְנֵי עֲבָדֵי שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת תְּשַׁעִּים וְשָׁנַיִם:

וְאֵלֶּה הָעוֹלָיִם מִתֵּל מִלְּחָה תֵּל חֲרָשָׁא כְּרֹב אֲדוּן וְאָמַר 61
 וְלֹא יָכֹלוּ לְהַגִּיד בֵּית אֲבֹתָם וְזָרְעָם אִם מִיִּשְׂרָאֵל הֵם:
 בְּנֵי דְלִיָּה בְנֵי טוֹבִיָּה בְנֵי נְקוּדָא שֵׁשׁ מֵאוֹת אַרְבַּעִים 62
 וְשָׁנַיִם: וּמִן הַכֹּהֲנִים בְּנֵי חֲכִיָּה בְנֵי הַקּוֹץ בְּנֵי בְרוּזִי אֲשֶׁר 63
 לָקַח מִבְּנוֹת בְּרוּזִי הַגִּלְעָדִי אִשָּׁה וַיִּקְרָא עַל שְׁמָם:
 אֵלֶּה בִקְשׁוּ כְתָבְכֶם הַמִּתְיָחִשִׁים וְלֹא נִמְצְאוּ וַיִּגְאֻלוּ מִן 64
 הַכֹּהֲנָה: וַיֹּאמֶר הַתְּרַשְׁתָּא לְהֵם אֲשֶׁר לֹא יֵאָכְלוּ סֵה
 מִקֶּרֶשׁ הַקֶּדְשִׁים עַד עַמּוּד הַכֹּהֵן לְאוּרִים וְתַמִּים: כָּל 66
 הַקֹּהֵל כְּאַחַד אַרְבַּע רַבּוֹא אֲלֵפִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים:
 מִלְּבַד עֲבָדֵיהֶם וְאִמְהָתֵיהֶם אֵלֶּה שְׁבַעַת אֲלֵפִים שְׁלֹשׁ 67
 מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעָה וְלֵהֶם מְשָׁרְרִים וּמְשָׁרְרוֹת
 מֵאֲתִים וְאַרְבַּעִים וְחֲמִשָּׁה: סוּסֵיהֶם שְׁבַע מֵאוֹת 68
 שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה פְרָדִים מֵאֲתִים וְאַרְבַּעִים וְחֲמִשָּׁה:
 גְּמָלִים אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשָּׁה הַמְרִים שֵׁשֶׁת 69
 אֲלֵפִים שְׁבַע מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים: וּמִקְצַת רֵאשֵׁי הָאֲבוֹת עַ

*Sumptus es
 dona à po-
 pulo publicè
 collata.*

נִרְזָנוּ לְמִלְאכָה הַתְּרַשְׁתָּא נִתְּן לְאוּצֵר זֶהָב דְּרַכְמָנִים
 אַלְף מִזְרְקוֹת חֲמִשִּׁים כְּתָנוֹת כֹּהֲנִים שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשׁ
 מֵאוֹת: וּמֵרֵאשֵׁי הָאֲבוֹת נִתְּנוּ לְאוּצֵר 71
 הַמִּלְאכָה זֶהָב דְּרַכְמָנִים שְׁתֵּי רַבּוֹת וְכֶסֶף מְנִים אֲלֵפִים
 וּמֵאֲתִים: וְאֲשֶׁר נִתְּנוּ שְׂאֵרֵית הָעַם זֶהָב דְּרַכְמָנִים 72
 שְׁתֵּי רַבּוֹא וְכֶסֶף מְנִים אֲלֵפִים וְכְתָנוֹת כֹּהֲנִים שְׁשִׁים
 וְשִׁבְעָה

Cap. VIII.
In solenni
populi con-
ventu, Ez-
ras Legis
divina Co-
dicem de-
promit ac
praegit :

73 וישבעה: וישבו הכהנים והלויים והשוערים והמשררים
ומן העם והנתינים וכל ישראל בעריהם ויגע החודש
ח השביעי ובני ישראל בעריהם: ויאספון כל העם כאיש
אחר אל הרחוב אשר לפני שער המים ויאמרו
לעזרא הספר להביא את ספר תורת משה אשר
צוה יהוה את ישראל: ויביא עזרא הכהן את
התורה לפני הקהל מאישוער אשה וכל מבין לשמע
3 ביום אחד לחדש השביעי: ויקראו לפני הרחוב
אשר לפני שער המים מן האור עד מחצית היום נגד
האנשים והנשים והמבינים ואזני כל העם אל ספר
4 התורה: ויעמד עזרא הספר על מגדל עץ אשר עשו
לדבר ויעמד אצלם מתתיהו שמע ועניה ואוריה
וחלקיה ומעשיה על ימינו ומשמאלו פדריה ומישאל
ה ומלכיה וחשם וחשבדנה זכריה משלם: ויפתח עזרא
הספר לעיני כל העם כי מעל כל העם היה וכפתחו
6 עמדו כל העם: ויברך עזרא את יהוה האלהים
הגדול ויענו כל העם אמן אמן במעל דיהם ויקרו
7 וישתחוו ליהוה אפים ארצה: וישוע ובני ושרכיהו
ימין עקוב שבתיה הודיה מעשיה קליטא עזריה יוזבד
חנן פלאיה והלויים מבינים את העם לתורה והעם על
8 עמדם: ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושם
9 שכל ויבינו במקרא: ויאמר נחמיה הוא
ההרשטא ועזרא הכהן הספר והלויים המבינים
את העם לכל העם היום קדש הוא ליהוה אלהיכם
אל תתאבלו ואל תבכו כי בוכים כל העם כשמעם
יא את דברי התורה: ויאמר להם לכו אכלו משמנים
ושתו ממתקים ושלחו מנורת לאין נכון לו כי קדוש
א נעה היום לארנינו ואל תעצבו כי חרות יהוה היא מעוזכם:
והלויים

11 וְהַלּוֹיִם מַחֲשִׁים לְכָל־הָעָם לֵאמֹר הֲסוּ כִּי־הַיּוֹם קָדֵשׁ
 12 וְאַל־תַּעֲצֹבוּ: וַיִּלְכוּ כָל־הָעָם לֹאֲכַל וְלִשְׁתּוֹת וּלְשֵׁלַח
 מִנּוֹת וּלְעִשׂוֹת שְׂמֵחָה גְדוֹלָה כִּי הִבִּינוּ בְּדַבְרֵי אֲשֶׁר
 13 הוֹרִיעוּ לָהֶם: וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי נֶאֱסָפוּ רֵאשֵׁי הָאֲבוֹת
 לְכָל־הָעָם הַכֹּהֲנִים וְהַלּוִיִּם אֶל־עֲזָרָא הַסֹּפֵר וְלֵהֲשָׁכִיל
 14 אֶל־דְּבַר־הַתּוֹרָה: וַיִּמְצְאוּ כְּתוּבַת־תּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה אֲשֶׁר יִשְׁכַּבְּנִי יִשְׂרָאֵל בְּסִפְרוֹת בַּחַג
 15 בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: וְאֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּכָל־טו
 עָרֵיהֶם וּבִירוּשָׁלַם לֵאמֹר צֵאוּ הָהָר וְהִבִּיאוּ עִלְיָיִת
 וְעִלְיֵעַן שְׁמוֹנְעֵלִי הַרְסוּעֵלִי תַמְרִים וְעִלְיֵעַן עֵבֶת
 16 לַעֲשֵׂת סִכַּת כְּכַתּוּב: וַיֵּצְאוּ הָעָם וַיָּבִיאוּ וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם
 סִכּוֹת אִישׁ עַל־גִּגּוֹ וּבַחֲצֵרֵיהֶם וּבַחֲצֵרוֹת בֵּית
 הָאֱלֹהִים וּבִרְחוֹב שַׁעַר הַמִּים וּבִרְחוֹב שַׁעַר אֶפְרַיִם:
 17 וַיַּעֲשׂוּ כָל־הַקְּהָל הַשְּׂבִיִּים מִן־הַשְּׂבִי סִכּוֹת וַיִּשְׁבוּ
 בְּסִכּוֹת כִּי לֹא־עָשׂוּ מִימֵי יְשׁוּעַבֶן־נֹנָן בֶּן־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד
 18 הַיּוֹם הַזֶּה וְהוּא וְתֵהִי שְׂמֵחָה גְדוֹלָה מְאֹד: וַיִּקְרָא בְּסֹפֵר
 תּוֹרַת הָאֱלֹהִים יוֹסֵף בְּיוֹם מִן־הַיּוֹם הַרְאִשׁוֹן עַד הַיּוֹם
 הָאֲחֵרוֹן וַיַּעֲשׂוּ חֹג שִׁבְעַת יָמִים וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֵרַת
 כַּמִּשְׁפָּט:

*Cultum-
que Dei ac
ceremonias
instaurat,
celebrato
tabernacu-
lorum
sacro.*

א וּבַיּוֹם עֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה לְחֹדֶשׁ הַזֶּה נֶאֱסָפוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 2 בְּצוֹם וּבִשְׁקִים וְאֵדְמָה עֲלֵיהֶם: וַיְבָרְלוּ זֶרַע יִשְׂרָאֵל מִכָּל
 בְּנֵי נֶבֶר וַיַּעֲמְדוּ וַיִּתְּנוּ עַל־חַטָּאתֵיהֶם וְעוֹנוֹת אֲבֹתֵיהֶם:
 3 וַיִּקְוִמוּ עַל־עַמְדָם וַיִּקְרְאוּ בְּסֹפֵר תּוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
 רַב־עֵיִת הַיּוֹם וּרְבִיעֵית מִתּוֹדִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לַיהוָה
 4 אֱלֹהֵיהֶם: וַיִּקֶּם עַל־מַעֲלַת הַלּוִיִּם יְשׁוּעַ
 וּבְנֵי קַדְמִיאֵל שְׁבַנְיָה בְּנֵי שְׂרַבְיָה בְּנֵי כַנְנִי וַיִּזְעְקוּ בְּקוֹל
 גָּהֹל אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: וַיֹּאמְרוּ הַלּוִיִּם יְשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל ה
 בְּנֵי חֲשַׁבְנְיָה שְׂרַבְיָה הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פָתַח הַקּוֹמוּ בְּרַכּוּ
 אֶת

*Cap. IX.
Indicto pu-
blice justi-
tiao, atque
expiato po-
pulo.*

*Conceptis
solemnibus
precibus, u-
niversa
Gens in
publicum
foedus cum
Deo coir.*

את יהוה אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם
כבדו ומרומו על כל ברכה ותהלה : אתה הוּא
אחך קרוב יהוה לברך את עשית את השמים שמי השמים וכל
צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם
ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחוים :
אתה הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברהם והוצאתו
מאור כשדים ושמת שמו אברהם : ומצאת את
לכבו נאמן לפניך וכרות עמו הברית לתת את ארץ
הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבוס והגרגשי לתת
לזרעו ותקם את דברך כי צדיק אתה : ותרא את
עני אבתינו במצרים ואת זעקתם שמעת עליהם סוף :
ותתן אתת ומפתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם
ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך שם כהיום
הזה : והיספקת לפניהם ועברו בתוך הים כיבשה
ואת רדפיהם השלכת במצולת כמו אבן במים
עזים : וכעמוד ענן הנחיתם יומם וכעמוד אש לילה
להאיר להם את הדרך אשר ילכרה : ועל הר סיני
ידת ודבר עמהם משמים ותתן להם משפטים
ישרים ותורות אמת חקים ומצות טובים :
ואת שבת קדשך הודעת להם ומצוות וחקים
וטורה צוית להם ביד משה עבדך : ולתת להם
משמים נתתה להם לרעבם ומים מסלעה הוצאת
להם לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת את הארץ
אשר נשאת את ידך לתת להם : והם ואבתינו הזידו
ויקשו ארץ ערפס ולא שמעו אל מצותך : וימאנו
לשמע ולא זכרו נפלאותך אשר עשית עמהם ויקשו
את ערפסו ותנו ראש לשוב לעבדתם במרים ואתה
תירוי אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורכוחסד ולא
עזבתם

עזבתם : אף כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו זרה 18
 אלהיך אשר העלך ממצרים ועשו נאצות גדולות :
 ואתה כרחמיך הרבים לא עזבתם במדבר ארץ עמוד 19
 הענן לא יסר מעליהם ביוםם להנחתם בהדרך ואת
 עמוד האש בלילה להאיר להם ואת הדרך אשר ילכו
 בה : ורוחך הטובה נתת להשבילם ומנך לא מנעת כ
 מפייהם ומים נתת להם לצמאם : וארבעים שנה 21
 כלכלתם במדבר לא חסרו שלמתייהם לא בלו
 ורגליהם לא בצקו : ותתן להם ממלכות ועממים 22
 ותחלקם לפאה וירשו את ארץ סיחון ואת ארץ מלך
 חשבון ואת ארץ עוג מלך הבשן : ובניהם הרבית 23
 ככבדי השמים ותביאם אל הארץ אשר אמרת
 לאבותיהם לבוא לרשת : ויבאו הבנים וירשו את 24
 הארץ ותכנע לפניהם ארץ שבי הארץ הכנענים
 ותתנם בידם ואת מלכיהם ואת עממי הארץ לעשות
 בהם כרצונם : וילכדו ערים בצורת ואדמה שמנה 25
 כה וירשו בתים מלאים כל טוב ברורת הצובים כרמים
 וזיתים ועץ מאכל לרבו ואכלו וישבעו ושמנו ויתעדנו
 בטובך הגדול : וימרו וימרדו כד וישלכו את תורתך 26
 אחרי גוס ואת נביאיך הרגו אשר העידו בם להשיבם ^{קמז כ"ט}
 אליך ועשו נאצות גדולות : ותתנם ביד צריהם ויצרו 27
 להם ובעת צרתם יצעקו אליך ואתה משמים תשמע ^{קמז כ"ט}
 וכרחמיך הרבים תתן להם מושיעים וישיעום מיד
 צריהם : וכנח להם שובו לעשות רע לפניך ותעזבם 28
 ביד איביהם וירדו בהם ושובו ויצעקו ואתה משמים
 תשמעות צילם כרחמיך רבורת עתים : ותעד בהם 29
 להשיבם אל תורתך והמה הזירו ולא שמעו למצותיך
 ובמשפטך חטאו כם אשר יעשה אדם ותייה בהם
 ויתע

לויתנו כחף סודרת וערפם הקשו ולא שמעו: ותמשך
 עליהם שנים רבות ומערבם ברוחך ביד נביאיך ולא
 31 האזינו ותתנם ביד עמי הארצת: וכרחמיך הרבים
 לא עשיתם כלה ולא עזבתם כי אלה חננו ורחום
 32 אתה: ועתה אלהינו האל הגדול הגבור והנורא
 שומר הברית והחסד אל ימעט לפניך את כל
 התלאה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו ולכהנינו
 ולנביאינו ולאבותינו ולכל עמך מימי מלכי אשור עד
 33 היום הזה: ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמרת
 34 עשית ואנחנו הרשענו: ואת מלכינו שרינו כהנינו
 ונביאינו לא עשו תורתך ולא הקשיבו אל מצותיך
 לה ולעדותיך אשר הערת בהם: והם במלכותם
 ובטובך הרב אשר נתת להם ובארץ הרחבה
 והשמנה אשר נתתה לפניהם לא עברו ולא שבו
 36 ממעלליהם הרעים: הנה אנחנו היום עבדים והארץ
 אשר נתת לאבותינו לאכל את פריה ואת טובה הנה
 37 אנחנו עבדים עליה: ותבואתה מרבה למלכים אשר
 נתתה עלינו בחטאותינו ועל גויתנו משלים ובבהמתנו
 א 9 כרצונם ובצרה גדלה אנחנו: ובכל זאת אנחנו כרתים
 2 אמנה וכתבים ועל החתום שרינו לוינו כהנינו: ועל
 3 החתומים נחמיה התרשאתא בן חבליה וצדקיה: שריה
 ה 4 עזריה ירמיה: פשחור אמריה מלכיה: חטוש שבניה
 6 7 מלוך: הרם מרמות עבדיה: דניאל גנתון ברוך:
 8 9 משלם אביה מימן: מעזיה בלגי שמעיה אלה הכהנים:
 י והלויים ושוע בן אזניה בני מבני הנרד קדמאל:
 11 12 ואחיהם שבניה הודיה קליטא פלאיה חנן: מואר חוב
 13 14 השביה: זכור שרביה שבניה: הודיה בני בנינו: ראשי
 16 העם פרעש פחת מואב עלם ותוא בני בני עוגה בני:
 ל III 2 ב נו ארניה

Cap. X.
 Recensetur qui fe-
 deris tabu-
 las obfigna-
 verunt.

17 18 19 אֲדֹנָיָה בְּנֵי עֲדִין : אִטָּר חֲזַקְיָה עֲזֹר : הוֹרִיָּה חֲשֵׁם בְּצִי :
 20 21 22 חֲרִיף עֲנַתוֹת נֹכְחִי : מִגִּפְיָעֵשׁ מִשְׁלֵם חֲזִיר : מִשִּׁיבְאֵל כֹּל
 23 24 צְרוּק יְרוּעִי : פִּלְטִיָּה חֲנַן עֲנִיָּה : הוֹשֵׁעַ חֲנַנְיָה חֲשׁוּב :
 25 26 27 הַלּוּחַשׁ פִּלְחָא שׁוּבֵק : רְחוּם חֲשַׁבְנָה מַעֲשִׂיָּה : וְאַחִיָּה כֹהֵן
 28 29 חֲנַן עֲנָן : מְלוֹךְ חֲרָם בְּעֵנָה : וְשֹׁאֵר רְחֵם הַכֹּהֲנִים
 הַלְוִיִּם הַשְּׁוֹעֲרִים הַמְשֻׁרְרִים הַנְּתִינִים וְכֹל הַנְּבָלִים
 מֵעַמֵּי הָאָרְצוֹת אֶל תּוֹרַת הָאֱלֹהִים נִשְׁיָהִם בְּנֵיהֶם
 וּבְנֵיהֶם כָּל יוֹדֵעַ מִכֵּין : מִחֻזְקִים עַל אֲחֵיהֶם אֲדִירֵיהֶם לְ
 וּבָאִים בְּאֵלֶיהָ וּבִשְׁבוּעָה לִלְכֹת בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
 נָתַןָה בְּיַד מֹשֶׁה עֶבֶד הָאֱלֹהִים וּלְשֹׁמְרוֹ וּלְעֹשׂוֹת אֶת־
 כָּל מִצְוֹת יְהוָה אֲדֹנָינוּ וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקָּיו : וְאֲשֶׁר לֹא־נָתַן
 בְּנֵיתָנוּ לְעַמֵּי הָאָרֶץ וְאֶת־בְּנֵיהֶם לֹא־נִקַּח לְבָנֵינוּ :
 וְעַמֵּי הָאָרֶץ הַמְּבִיאִים אֶת־הַמִּקְחֹת וְכֹל־שֶׁבֶר בְּיוֹם
 הַשַּׁבָּת לְמַכּוֹר לֹא־נִקַּח מֵהֶם בַּשַּׁבָּת וּבְיוֹם קָרְשׁ וּנְטַשׁ
 אֶת־הַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית וּמִשָּׂא כָל־יָד : וְהַעֲמַדְנוּ עֲלֵינוּ
 מִצְוֹת לִתֵּת עֲלֵינוּ שְׁלִישִׁית הַשֶּׁקֶל בַּשָּׁנָה לְעֶבֶד־בֵּית
 אֱלֹהֵינוּ : לְלֶחֶם הַמַּעֲרֹכֶת וּמִנְחַת־הַתָּמִיד וְלַעֲוֹלוֹת
 הַתָּמִיד הַשַּׁבְּתוֹת הַחֲדָשִׁים לְמוֹעֲדִים וּלְקַדְשִׁים
 וְלַחֲטָאוֹת לְכַפֵּר עַל־יִשְׂרָאֵל וְכֹל מִלֵּאכֶת בֵּית־
 אֱלֹהֵינוּ : וְהַגִּדְלוֹת הַפְּלִנּוּ עַל־קִרְבָּן הָעֲצִים הַכֹּהֲנִים לַהֲ
 הַלְוִיִּם וְהָעָם לְהֵבִיא לְבֵית אֱלֹהֵינוּ לְבֵית אֲבֹתֵינוּ לְעֵתִים
 מְזֻמָּנִים שָׁנָה בַּשָּׁנָה לְבַעַר עַל־מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 כַּכְּתוּב בַּתּוֹרָה : וְלֵהֲבִיא אֶת־בְּכוֹרֵי אֲדָמָתָנוּ וּבְכוֹרֵי
 כָּל־פְּרִי כָל־עֵץ שָׁנָה בַּשָּׁנָה לְבֵית יְהוָה : וְאֶת־בְּכֹרוֹת
 בְּנֵינוּ וּבְקָדְמוֹתָנוּ כַּכְּתוּב בַּתּוֹרָה וְאֶת־בְּכוֹרֵי בְקָרֵינוּ
 וְצֹאֲנֵינוּ וְלֵהֲבִיא לְבֵית אֱלֹהֵינוּ לְכֹהֲנֵי הַמִּשְׁרָתִים בְּבֵית
 אֱלֹהֵינוּ : וְאֶת־רֵאשִׁית עֲרִיסָתָנוּ וְתֵרוֹמָתָנוּ וּפְרִי־כָל־
 עֵץ תֵּירוֹשׁ וְיֵצֵהְרֵנְבִיא לְכֹהֲנֵים אֶל־לְשֹׁכֹת בֵּית־
 אֱלֹהֵינוּ

Foederis la-
ges enar-
rantur.

אלהינו ומעשר אדמתנו ללוים והם הלוים המעשרים
 39 בכל ערי עברתנו : והיה הכהן בן אהרן עם הלוים
 בעשר הלוים והלוים יעלו את מעשר המעשר לבית
 מ אלהינו אל השכות לבית האוצר : כי אל השכות
 יביאו בני ישראל ובני הלוים את תרומת הדגן התירוש
 והיצהר ושם כלי המקדש והכהנים המשרתים
 והשוערים והמשרדים ולא נעזב את בית אלהינו :
 א וישבו שרי העם בירושלם ושאר העם הפילו גרלות
 להביא אחר מן העשרה לשבת בירושלם עיר הקדש
 2 ותשע חידות בערים : ויברכו העם לכל האנשים
 3 המתנדבים לשבת בירושלם : ואלה ראשי
 חמדינה אשר ישבו בירושלם ובערי יהודה ישבו איש
 באחזתו בעריהם ישראל הכהנים והלוים והנתינים
 4 ובני עברי שלמה : ובירושלם ישבו מבני יהודה ומבני
 בנימן מבני יהודה עתיה בן עזיה בן זכריה בן אמריה
 ה בן שפטיה בן מהללאל מבני פרוץ : ומעשיה בן ברוך
 בן פלח חנה בן חזיה בן עדיה בן יוריב בן זכריה בן
 6 השלני : כל בני פרוץ הישבים בירושלם ארבע
 7 מאות ששים ושמנה אנשי חיל : ואלה בני
 בנימן סלא בן משלם בן יועד בן פדיה בן קוליה בן
 8 מעשיה בן איתאל בן שעה : ואחריו נבי סלי תשע
 9 מאות עשרים ושמנה : ויואל בן זכרי פקיד עליהם
 ויהודה בן הסנאיה על העיר משנה :
 11 הכהנים ידעיה בן יוריב כין : שריה בן חלקיה
 בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב נגד בית
 12 האלהים : ואחיהם עשי המלאכה לבית שמנה מאות
 עשרים ושנים ועדיה בן דרחם בן פלליה בן אמצי בן
 13 זכריה בן פשחור בן מלכיה : ואחור ראשים לאבות
 נג 3 ל 111 מאתם

Cap. XI.
 Quoniam
 Fudeorum
 familia Ur-
 bem San-
 ctam. post-
 quam rur-
 sus extru-
 cta erat. pri-
 mo habita-
 re coeperint:
 quique in
 reliquis Ci-
 vitatibus
 sedes posue-
 rint.

מאתים ארבעים ושנים ועמשים בן עזראל בן אחוז בן
 משלמות בן אמר: ואחיהם גברי תל מאה עשרים 14
 ושמנה ופקיד עליהם זכריאל בן הגדולים: ומן טו
 הלויים שמעיה בן חשוב בן עזריקס בן חשביה בן בונאי
 ושבתאי ויחבר על המלאכה החיצנה לבית האלהים 16
 מראשי הלויים: ומתניה בן מיכא בן זבדי בן אסף ראש 17
 התחלה יהודה לתפלה ובקבוקיה משנה מאחיו
 ועבדא בן שמוע בן גלל בן דריתון: כל הלויים בעור 18
 הקדש מאתים שמנים וארבעה: והשוערים עקוב 19
 טלמון ואחיהם השמרים בשערים מאה שבעים ושנים:
 ושאר ישראל הכהנים הלויים בכל ערי יהודה איש כ
 בנחלתו: והנתינים ישיבים בעפל וציחא וגשפא על- 21
 הנתינים: ופקיד הלויים בירושלם עזי בן בני בן חשביה 22
 בן מתניה בן מיכא מבני אסף המשררים לנגד מלאכת
 בית האלהים: כרימנות המלך עליהם ואמנה על- 23
 המשררים דבר יום ביומו ופתחיה בן משוזבאל מבני 24
 זרח בן יהודה ליד המלך לכל דבר לעם: ואל-כה
 החצרים בשדתם מבני יהודה ישבו בקרית הארבע
 ובנתיה ובדיבן ובנתיה וביקבצאל וחצריה: ובישוע 26
 ובמלדה ובבית פלט: ובחצר שועל ובבאר שבע 27
 ובנתיה ובצקלג ובמכנה ובכנתיה ובעין רמון ובצרעה 28
 ובירמות: זנח עדלם וחצריהם לכיש ושדתיה עזקה ל
 ובנתיה ויחנו מבאר שבע עד גיא הנם: ובני בנימן 31
 מגבע מכמש ועיא ובית אל ובנתיה: ענתות נב ענניה: 32
 חצור רמה גתים: חרד צבעים נבלט: לר ואונו גי 33
 החרשים: ומן הלויים מחלקות יהודה לבנימן: 36
 ואלה הכהנים והלויים אשר עלו עם זרובבל בן יבא
 שאלתיאל וישוע שריה ירמיה עזרא: אמריה מלוך 2
 חטוש

הנש אחר
טורק

יוחון קרי

Cap. XII:
Sacerdo-
tum ac Le-
vitarum
familie.

4 ה חטושי שכניה רחם מרמת : עדוא גנתוי אביה : מימן
 6 7 מעדיה בלגה : שמעיה וייריב ידעיה : סלו עמוק חלקיה
 ידעיה אלה ראשי הכהנים ואחיהם בימי ישוע :
 8 והלויים ישוע בני קרמיאל שרביה יהודה מתניה על
 ועניק 9 הידות הוא ואחיו : ובקבקה וענו אחיהם לנגדם
 י למשמרות : וישוע הוליד את יויקים ויוקים הוליד את
 11 אלישיב ואלישיב הוליד את יודע : ויודע הוליד את
 12 יונתן ויונתן הוליד את ידוע : ובימי יויקים היו כהנים
 13 ראשי האבות לשריה מריה לירמיה חנניה : לעזרא
 14 משלם לאמר יהוחנן : למלכי יונתן לשכניה יוסף : למליכו קרי
 16 18 טו לחרם עדנא למריות חלקי : לעדיא זכריה לגנתון לעזרא קרי
 17 18 משלם : לאביה זכרי למנימן למועדיה פלטי : לבלגה
 19 שמוע לשמעיה יהונתן : וליויריב מתני לידעיה עזי :
 21 כ לסלי קלי לעמוק עבר : לחלקיה חשביה לידעיה
 22 נתנאל : הלויים בימי אלישיב יודע ויוחנן וידוע כתובים
 ראשי אבות והכהנים על מלכות דרוש הפרסי :
 23 בני לוי ראשי האבות כתובים על ספר דברי הימים
 24 ועדימי יוחנן בן אלישיב : וראשי הלויים חשביה שרביה
 וישוע בן קרמיאל ואחיהם לנגדם להלל להודות
 במצות דניד איש האלהים משמר לעמת משמר :
 כה מתניה ובקבקה עבדיה משלם טלמון עקוב שמרים
 26 שוערים משמר באספי השערים : אלה בימי יויקים בן
 ישוע בן יוצר קובימי נחמיה הפחה ועזרא הפכה הסופר :
 27 ובחנכת חומת ירושלם בקשו את הלויים מכל
 מקומתם להביאם לירושלם לעשת חנפה ושמחה
 28 ובתורות ובשיר מצלותים נבלים ובכנרות : ויאספו בני
 המשרדים ומן הכפר סביבות ירושלם ומן חצר
 29 נטפת : ומפית הגלגל ומשרות גבע ועזמות כי חצרים
 בנו

Hierosoly-
 morum de-
 dicatio per-
 agit ur.

בְּנוּ לָהֶם הַמִּשְׁרָרִים סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם: וַיִּטְהָרוּ הַכֹּהֲנִים ל
וְהַלְוִיִּם וַיִּטְהָרוּ אֶת הָעַם וְאֶת הַשְּׁעָרִים וְאֶת הַחוֹמָה:
וַאֲעֲלֶה אֶת שְׂרֵי יְהוּדָה מֵעַל לְחוֹמָה וְאֶעֱמִידָה שְׁתֵּי 31
תוֹרֹת גְּדוֹלֹת וְתִהְלַכְתָּ לְיָמִין מֵעַל לְחוֹמָה לְשַׁעַר
הָאֲשֵׁפֶת: וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵיהֶם הוֹשֵׁעִיה וְחֲצִי שְׂרֵי יְהוּדָה: 32
וְעֹזַרְיָה עֹזֵרָא וּמְשֻׁלֵם: יְהוּדָה וּבְנֵימִן וְשִׁמְעִיה וִירְמִיָה: 33 34
וּמִכַּנֵּי הַכֹּהֲנִים בַּחֲצֵצְרוֹת זְכַרְיָה בֶן-יִנְתָן בֶּן-לֵה
שִׁמְעִיה בֶּן-מַתַּנְיָה בֶן-מִיכָיָה בֶן-זְכוֹר בֶּן-אֶסָף: וְאֶחָיו 36
שִׁמְעִיה וְעֹזַרְיָא לְמַלְלֵי גְלִילֵימְעִי נְתַנְאֵל וִיהוּדָה חֲנַנִּי
בְּכָל-שִׁיר דְּוִיד אִישׁ אֱלֹהִים וְעֹזֵרָא הַסּוֹפֵר לַפְּנִיָהם:
וְעַל שַׁעַר הָעֵיז וְנִגְדָם עָלוּ עַל מַעְלוֹת עֵיר דְּוִיד בְּמַעְלָה 37
לְחוֹמָה מֵעַל לְבֵית דְּוִיד וְעַד שַׁעַר הַמַּיִם מִזְרָח: וְהַתּוֹרָה 38
הַשְּׁנִיָּת הַהוֹלֶכֶת לְמוֹאֵל וְאֶנִּי אַחֲרֶיהָ וְחֲצִי הָעַם מֵעַל יַחַד א'
לְהַחֹמָה מֵעַל לְמַגְדַּל הַתְּנוּרִים וְעַד הַחֹמָה הַרְחֵבָה:
וּמֵעַל לְשַׁעַר אֶפְרַיִם וְעַל שַׁעַר הַיְשָׁנָה וְעַל שַׁעַר הַרְגָּיִם 39
וּמַגְדַּל חֲנַנְיָאֵל וּמַגְדַּל הַמַּאָה וְעַד שַׁעַר הַצֶּאֱזָן וְעַמְדוֹ
בְּשַׁעַר הַמַּטְרָה: וְתַעֲמִדְנָה שְׁתֵּי הַתּוֹרֹת בְּבֵית פ
הָאֱלֹהִים וְאֶנִּי וְחֲצִי הַסֹּגְנִים עִמִּי: וְהַכֹּהֲנִים אֱלִיקִים 41
מַעֲשִׂיָה מְנַיִן מִיכָיָה אֱלִיעֵזֶר וְזַכְרְיָה חֲנַנְיָה בַּחֲצֵצְרוֹת:
וּמַעֲשִׂיָה וְשִׁמְעִיה וְאַלְעָזָר וְעֹזִי וִיהוּחַנָּן וּמַלְכִּיָה וְעִלָם 42
וְעֹזֵר וַיִּשְׁמְעוּ הַמִּשְׁרָרִים וַיִּזְרְחִיה הַפְּקִיד: וַיִּזְבְּחוּ 43
בַּיּוֹם הַהוּא זִבְחִים גְּדוֹלִים וַיִּשְׂמְחוּ כִּי אֱלֹהִים שִׂמְחָם
שִׂמְחָה גְּדוֹלָה הוֹגֵם הַנְּשִׂים וְהַיְלָדִים שִׂמְחוּ וְתִשְׁמַע
שִׂמְחַת יְרוּשָׁלַם עַד מְרְחוֹק: וַיִּפְקְרוּ בַּיּוֹם הַהוּא אַנְשֵׁים 44
עַל הַנְּשִׁכוֹת לְאוֹצְרוֹת לְתְרוֹמוֹת לְרֵאשִׁית וּלְמַעֲשָׂוֹת
לְכַנוּס בָּהֶם לְשְׂרֵי הָעָרִים מִנְּאוֹרַת הַתּוֹרָה לְכֹהֲנִים
וְלַלְוִיִּם כִּי שִׂמְחַת יְהוּדָה עַל-הַכֹּהֲנִים וְעַל-הַלְוִיִּם
הָעַמְדִים: וַיִּשְׁמְרוּ מִשְׁמַרְתָּ אֱלֹהֵיהֶם וּמִשְׁמַרְתָּ הַטְּהָרָה מֵה
וְהַמִּשְׁרָרִים

46 והמשררים והשערים כמצות דויד שלמה בנו: כי בימי
 ראשי קיר דויד ואסף מקדס ראשה משררים ושיר תהלה והודות
 47 לאלהים: וכל ישראל בימי זרכבל ובימי נחמיה נתנים
 מניית המשררים והשערים דבר יום ביומו ומקדשים
 א 19 ללוים והלוים מקדשים לבני אהרן: ביום ההוא
 נקרא בספר משה באזני העם ונמצא כתוב בו אשר
 2 לא יבוא עמוני ומואבי בקהל האלהים ער עולם: כי
 לא קדמו את בני ישראל בלחם ובמים וישכר עליו
 את בלעם לקללו ויהפך אלהינו את הקללה לברכה:
 3 ויהי כשמעם את התורה ויבדילו כל ערב מישראל:
 4 ולפני מזה אלישיב הכהן נתון כל שכת בית אלהינו
 ה קרוב לטוביה: ויעש לו לשכה גדולה ושם היו לפנים
 נתנים ארת המנחה הלבונה והכלים ומעשר הדגן
 התירוש והיצהר מצות הלוים והמשררים והשוערים
 6 ותרומת הכהנים: ובכל זה לא הייתי בירושלם כי
 בשנת שלשים ושתים לארחתח שסתא מלך בכל באתי
 7 אל המלך ולקץ ימים נשאלתי מן המלך: ואבוא
 לירושלם ואבנה ברעה אשר עשה אלישיב לטוביה
 8 לעשות לו נשכה בחצרי בית האלהים: וירע לי מאד
 ואשליכה את כל כלי בית טוביה החוץ מן הלשכה:
 9 ואמרה ויטהרו הלשכות ואשיבה שם כלי בית
 י האלהים את המנחה והלבונה: וארעה כי מניית
 הלוים לא נתנה ויברחו איש לשרהו הלוים והמשררים
 11 עשי המלאכה: ואריבה את הסגנים ואמרה מדוע
 12 נעזב בית האלהים ואקבצם ואעמדם על עמדם: וכל
 יהודה הביאו מעשר הדגן והתירוש והיצהר לאוצרות:
 13 ואוצרה על אוצרות שלמה הכהן צדוק הסופר ופריה
 מן הלוים ועל ידם חגן בין זכור בין מתניה כי נאמנים
 נחשבו

Cap. XIII.
 Lustratur
 iterum po-
 pulus, at-
 que à pro-
 fanis gen-
 tibus sepa-
 vatur.

Levitis de-
 cima resti-
 tuuntur.

14 נחשבו ועליהם להלק לאחיהם: זכרה לי אלהי

על זאת ואל תמח חסרי אשר עשיתי בבית אלהי

15 ובמשמריו: בימים ההמה ראיתי כיהודה דרכים גתות *Sabbathi religio publica lege sancitur.*

16 ואעיר ביום מכרם ציד: והצרים ישבו בה מביאי סדאג יחידא

17 וכל מכר ומוכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם:

18 ואריכה את חרי יהודה ואמרה להם מה הדבר הרע

19 הזה אשר אתם עשים ומחללים את יום השבת: הלא

20 כה עשו אבותיכם ויבא אלהינו עלינו את כל הרעה

21 הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על ישראל

22 לחלל את השבת: ויהי כאשר צללו שערי ירושלם

23 לפני השבת ואמרה ויסגרו הדלתות ואמרה אשר לא

24 יפתחום עד אחר השבת ומנערי העמדות על השערים

25 לא יבוא משא ביום השבת: וילינו הרכלים ומכרי כל כ

26 ממכר מחוץ לירושלם פעם ושתים: ואעידה בהם *קמץ בלא ח' דמ'*

27 ואמרה אליהם מדוע אתם לנים נגד החומה אסת' שנו *הל' בנרי*

28 יד אשלח בכס מן העת ההיא לא באו בשבת:

29 ואמרה ללויים אשר יהיו מטהרים ובאים שמרים

30 השערים לקדש את יום השבת גם זאת זכרה לי אלהי

31 וחוסה עלי כרב חסדך: גם בימים ההם ראיתי את *Exteriorum matrimonia prohibentur.*

32 היהודים השיבו נשים אשדודיות עמוניות מואביות: יחיד יחיד

33 ובניהם חצי מדבר אשדודית ואינם מכירים לדבר

34 יהודית וכל שון עסועם: ואריב עמם ואקללם ואכה כה

35 מהם אנשים ואמרטם ואשביעם באלהים אסת' תנו

36 בנתיכם לבניהם ואסת' שאו מבנתיהם לבניכם ולכם:

37 הלא על אלה חטא שלמה מלך ישראל ובגוים

38 הרבים לא היה מלך כמהו ואהוב לאלתו היה

ויתנהו

ויתנהו אלהים מלך על כל ישראל גם אותו החטיאנו
 27 הנשים הנכריות: ולכם הנשטע לעשת את כל
 הרעה הגדולה הזאת למעל באלהינו להשיב נשים
 28 נכריות: ומבני יודע בן אלישיב הכהן הגדול חרן
 29 לסנבלט החרני ואבריהו מעלי: זכרה להם אלהי
 ל על גאליהם הכהנה וכרית הכהנה והלויים: וטהרתם
 מכל נכר ואעמידה משמרות לכהנים וללויים איש
 31 במלאכתו: ולקרובן העצים בעתים מזמנות
 ולבכורים זכרה לאלהי לטובה:

חוק

כנס פסוקי דעזרא וקמיה טט מאות ופזונים ושמזנס • וסימנו זכור יי חרפת
 ענדך • ומנונין עלית הסנה • ומדריו עשרה • וסימנו עלהר גבה עלי לך
 מנשרת כיון:

PRIMUS LIBER
CHRONICORUM,
דברי הימים
HEBRAICE

CAPUT. I. א

אדם *Tabula genealogica ab Adamo usque ad Abrahamum deducta: cuius posterii, praesertim Edomaei, eorumque Duces ac Reges recensentur.*
 שֵׁשׁ אָנוּשׁ: קִינָן מֵהַלְלָאֵל יִרְד׃ חֲנוּךְ א׃ רִבְחִי א׃
 מֵתוֹשֵׁלַח לְמֶךְ: נַח שֵׁשׁ חֶסֶן וַיִּפֹּת: בְּנֵי ה׃
 יֶפֶת נֶמֶר וּמְנוּג וּמְדִיּוּן וְתוֹבֵל וּמִשְׁדָּ וְתִרְס׃ וּבְנֵי ה׃
 גַּמָּר אֲשֶׁכְנֹזֵר וְתוֹגְרֵמָה: וּבְנֵי יוֹן אֱלִישָׁה ה׃
 וְתַרְשִׁישָׁה כְּתִים וְרוּדִים: בְּנֵי חֶם כּוּשׁ וּמְצָרִים פּוּט ה׃
 וּכְנַעַן: וּבְנֵי כּוּשׁ סֶבְא וְחוּלֵה וְסֶבְתָא וְרַעְמָא וְסֶבְתָּא ה׃
 וּבְנֵי רַעְמָה שֶׁבְאֹרְדֵן: וְכוּשִׁילָד אֶת־נִמְרוֹד הוּא הַחֵל ה׃
 לַהּוֹת גִּבּוֹר בְּאַרְצָן: וּמְצָרִים יִלָד אֶת־לֹדִים וְאֶת־יִחִרִי ה׃
 עֲנָמִים וְאֶת־לֶהְכִים וְאֶת־נַפְתָּחִים: וְאֶת־פְּתָרְסִים ה׃
 וְאֶת־כְּסֵלְחִים אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת־
 כְּפַתְרִים:
 וּכְנַעַן יִלָד אֶת־צִידוֹן בְּכָרוֹ וְאֶת־חֵת: וְאֶת־הֵיבוֹסִי ה׃
 וְאֶת־הָאֱמֹרִי וְאֶת־הַגְּרָגְשִׁי: וְאֶת־הַחֹי וְאֶת־הָעֵרְקִי ה׃
 וְאֶת־הַסִּינִי: וְאֶת־הָאֲרֹרִי וְאֶת־הַצְּמָרִי וְאֶת־
 הַחֲמָתִי:
 וְאֶרְפַּכְשָׁד וְלֹד וְאַרְסֵ וְעֹיִץ וְחֹל וְגַתֵר וּמִשְׁדָּ: טוֹל בְּסִיף ה׃
 וְאֶרְפַּכְשָׁד יִלָד אֶת־שֶׁלַח וְשֶׁלֵחַ ה׃
 יִלָד אֶת־עֵבֶר: וְלַעֲבֵר יִלָד שְׁנַיִם בְּנָיִם שֵׁם הָאֶחָד פִּלֵג ה׃
 כִּי בִימֵיו נִפְלְגָה הָאָרֶץ וְשֵׁם אֶחָיו יִקְטָן: וַיִּקְטַן יִלָד אֶת־
 אֶלְמוֹד וְאֶת־שֶׁלֶף וְאֶת־חֲצֵרְמוֹרֵת וְאֶת־יִרְחָ:
 וְאֶת־הַדּוֹרְסִים וְאֶת־אוּלֵ וְאֶת־דְּקֵלָה: וְאֶת־עֵיבֵל וְאֶת־
 אֶבְיֵמָאֵל וְאֶת־שֶׁבְאֵ: וְאֶת־אוֹפִיר וְאֶת־חֹיִלָה וְאֶת־
 יוֹכָב כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי יִקְטָן: שֵׁם אֶרְפַּכְשָׁד ה׃
 שֶׁלַח: עֵבֶר פִּלְגֵרְעוֹ: שָׂרוּג נַחוּר תֵּרַח: אֲבָרָם כֹּה־
 הוּא

28 הויה אברהם: בני אברהם יצחק
 29 וישמעאל: אלה תולדתם בכור ישמעאל
 ל נביות וקרר ואדבאל ומכשם: משמע ודומה משא
 31 חדר ותימא: ישור נפיש וקדמה אלה הם בני
 32 ישמעאל: ובני קטורה פילגש אברהם
 ילדה את זמרן ויקשן ומרן ומרין וישבק ושוח ובני
 33 יקשן שבא ורדן: ובני מרין עיפה ועפרוחנוך ואבדע
 34 ואלדעה כל אלה בני קטורה: וילד אברהם
 לה את יצחק בני יצחק עשו וישראל: בני עשו
 35 אליפז רעואל ועושו ועלסוקרח: בני אליפז
 תימן ואומר צפיונעתם קנזותמנע ועמלק:
 37 בני רעואל נחת זרח שמה ומוזה: ובני שעיר 38
 לוטן ושוכל וצבעון וענה ודישן ואצר ודישן:
 39 ובני לוטן חורי והומם ואחות לוטן תמנע:
 מ בני שובל עלין ומנחת ועבל שפי ואונם ובני
 41 צבעון איה וענה: בני ענה דישון ובני דישון
 42 חמרן ואשבן ויתרן וכרן: בני אצר בלהן
 43 וזעון יעקן בני דישן עוין וארן: ואלה המלכים
 אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך לבני ישראל
 44 בלעבן בעור ושם עירו דנהבה: וימת בלעון מלך
 מה תחתיו יובב בן זרח מבצרה: וימת יובב מלך תחתיו
 46 חושם מארץ התימני: וימת חושם מלך תחתיו הדר
 עוית קרי בן בדר המכה את מדין בשרה מואב ושם עירו עיות:
 47 וימת הדר מלך תחתיו שמלה ממשרקה: וימת
 49 שמלה מלך תחתיו שאול מרחבות הנהר: וימת
 נ שאול מלך תחתיו בעל חנן בן עכבור: וימת בעל
 חנן מלך תחתיו הדר ושם עירו פעי ושם אשתו
 51 מהיטכאל בת מטרה בת מי זהב: וימת הדר ויהיו
 אלופי

אלופי אדום אלוף תמנע אלוף עליה אלוף יתרת : עלה קרי

אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן : אלוף קנן 53

אלוף תימן אלוף מכצר : אלוף מגד יאל אלוף עירם 54

אלה אלופי אדום : אלה בני ישראל א

Cap. II.
Tabella genealogica
tribus Juda, usque
ad Davidis
tempora.

ראובן שמעון לוי ויהודה יששכר וזבולון : דן יוסף 2

בני יתת : בני יהודה 3

ער ואונן ושלה שלושה נולד לו מפת שוע הכנענית 28

ויהי ערי בכור יהודה רבעיני יהוה וימיתהו : ותמר 4

כלתו ילדה לו ארתי פריץ וארתי זרח כל בני יהודה 5

חמשה : בני פריץ חצרון וחמול : בני זרח 6

זרח זמרי ואיתן והימן וכלכל ודרע כלם חמשה : ובני 7

כרמי עכר עוכר ישראל אשר מעל בחרם : ובני איתן 8

עזריה ובני חצרון אשר נולד לו את ירחמאל ואת רם 9

ואת כלובי : ורם הוליד את עמינדב ועמינדב הוליד 10

את נחשון נשיא בני יהודה : ונחשון הוליד את שלמא 11

ושלמא הוליד את בעז : ובעז הוליד את עזובה 12

ועזובה הוליד את ישי : ואישי הוליד את בכרו את 13

אל אב ואבינרב השני ושמעא השלישי : נתנאל 14

הרביעי ורדי החמישי : אצם הששי דוד השביעי : 15

ואחזיתיהם צרויה ואביגיל ובני צרויה אבישי ויואב 16

ועשה אל שלשה : ואביגיל ילדה את עמשא ואמיה 17

עמשא יתר הישמעאלי : וכלב בן חצרון הוליד 18

את עזובה אשה ואת יריעות ואלה בניה ישר ושובב 19

ואררון : ותמת עזובה ויקח לו כלב את אפרת ותלד 20

לו את חור : וחור הוליד את אורי ואורי הוליד את 21

בצלאל : ואחר בא חצרון אל בת מכור אביגילעד והוא 22

לקחה והוא בן ששים שנה ותלד לו את שגוב : ושגוב 23

הוליד את יאיר והי לו עשרים ושלוש ערים בארץ 24

הגלעד

אזכרה

23 הגלעד: ויקח גשור וארס את הות יאיר מאתם את
 קנת ואת בנותיה ששים עיר כל אלה בני מכיר אביר
 24 גלעד: ואחר מות הצרון בכלב אפרתה ואשת הצרון
 כה אביה ותלד לו ארס אשחור אבי תקוע: ויהיו בני
 ירחמאל בכור הצרון הבכור: רם ובונה וארן ואצם
 26 אחיה: ותהי אשה אחרת לירחמאל ושמה עטרה היא
 27 אם אונם: ויהיו בני רם בכור ירחמאל מעץ וימין ועקר:
 28 29 ויהיו בני אונם שמי וידע ובני שמי נרב ואבי שור: ושם
 אשת אבי שור אביחיל ותלד לו את אחבן ואת מולד:
 30 ובני נרב סלד ואפים וימת סלד לא בנים: ובני אפים
 31 ישעי ובני ישעי ששן ובני ששן אחלי: ובני ידע אחי שמי
 32 יתר ויונתן וימת יתר לא בנים: ובני יונתן פלת וזוא אלה
 34 היו בני ירחמאל: ולא היה לששן בנים כי אם בנות
 לה ולששן עבד מצרי ושמו ירחע: ויתן ששן ארס בתו
 36 לירחע עבדו לאשה ותלד לו את עתי: ועתי הליד את
 37 נרתן ונתן הוליד את זכר: וזכר הוליד את אפלל
 38 ואפלל הוליד את עובד: ועובד הליד את יהוא ויהוא
 39 הליד את עזריה: ועזריה הליד את חלץ וחלץ הליד ^{קמץ כ"ט}
 40 את אלעשה: ואלעשה הליד את ססמי וססמי הליד
 41 את שלום: ושלום הוליד את יקמיה ויקמיה הליד את
 42 אלי שמע: ובני כלב אחי ירחמאל מישע בכרו הוא אביר
 43 זיף ובני מרשה אבי חברון: ובני חברון קרח ותפח ורקם
 44 ושמע: ושמע הליד את רחס אבי ירקעם ורקם הוליד
 46 46 מה את שמי: ובן שמי מעון ומעון אבי בית צור: ועיפה
 פילגש כלב ילדה את חרן ואת מוצא ואת גזון וחרן
 47 הליד את גזון: ובני יהדי רגס ויותם וגישן ופלט ועיפה
 48 49 ושעף: פילגש כלב מעכה ילד שבר ואת תרחנה: ותלד
 שעף אבי מרמנה את שוא אבי מכבנא ואבי גבעא וכת
 כלב

כלב עכסה: אלה היו בני כלב בן חור בכור אפרתה נ
 51 שובל אבי קרית יערים: שלמא אבי בית לחם חרף
 52 אבי בית גדר: ויהיו בנים לשובל אבי קרית יערים
 53 הראה חצי המנחות: ומשפחות קרית יערים היתרי
 והפותי והשמתי והמשרעי מאלה יצאו הצרעתי
 54 והאשתאלי: בני שלמא אבי בית לחם ונטופתי עטרות
 בית יואב וחצי המנחותי הצרעי: ומשפחות סופרים נה
 ישבו יעבץ תרעתיים שמעתיים שוכתיים המה הקינים יסבי קרי
 הבאים מחמת אבי בית דרכב:

א ואלה היו בני רויד אשר נולד לו בחברון הבכור יאמן נ
 לאחינעם הזרעאליתי שני דניאל לאביגיל הכרמלית:
 2 השלישי לאבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור
 3 הרביעי אדניה בן חגית: החמישי שפטיה לאביטל
 4 הששי תרעם לעגלה אשתו: ששה נולד לו בחברון
 וימלך שם שבע שנים וששה חרשים ושלושים ושלוש
 שנה מלך בירושלם: ואלה נולדו לו ה

Cap. III.
 Posterorum
 Davidis.
 Regumque
 Juda cata-
 logus.

בירושלם שמעא ושובב ונתן ושלמה ארבעה לבת
 7 שועבת עמיאל: ויבחר ואלו שמעווא ליפלט: ונגה 6
 9 ונפג ויפיע: ואלו שמעווא לידעווא ליפלט תשעה: כל 8
 בני רויד מלבד בני פילגשים ותמר אחותם:
 ובן שלמה רחבעם אביה בנו אסא בנו י
 12 יהושפט בנו: יורם בנו אחזיהו בנו יואשבנו: אמציהו 11
 13 בנו עזריה בנו יותם בנו: אחז בנו חזקיהו בנו מנשה
 14 בנו: אמון בנו יאשיהו בנו: ובני יאשיהו הבכור יוחנן טו
 16 השני יהויקים השלישי צדקיהו הרביעי שלום: ובני 16
 17 יהויקים יכניה בנו צדקיהו בנו: ובני יכניה אסר
 18 שאלתיאל בנו: ומלכירם ופריה ושנאצר יקמיה
 19 הושמעו ונרביה: ובני פרדיה זרבבל ושמעי זכר זרבבל
 משלם

גטס אחר סורק

כ משלם וחנניה ושלמית אחותם: וחשבה ואהל

21 וברכיה וחסדיה ושב חסד חמש: ובן חנניה פלטיה

וישעיה בני רפירה בני ארנן בני עבריה בני שכניה:

22 ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש ונאל ובריה

23 ונעריה ושפט ששה: ובן נעריה אלועני וחזקיה

24 ועזריקם שלשה ובני אלועני הנדוה וואל שיב ופליה

הודוה קרי

Cap. IV.
Juda ac Si-
meonis Pa-
triarcha-
rum posteri-
tas ac sobo-
les.

א ד ועקוב ויחנן ודליה וענני שבעה: בני יהודה

2 פרץ חצרון וכרמי וחור ושובל: וראיה בן שובל הליד

3 ארת יחת ויחת הליד ארת אחומי וארת לחד אלה

4 ומשפחות הצרעתי: ואלה אבי עיטם יזרעאל

5 וישמא וידבש ושם אחתם הצל לפוני ופנואל אבי נדר

6 ועזר אבי חושה אלה בני חור בכור אפרתה אבי בית

7 ה לחם: ולאשחור אבי תקועהיו שתי נשים חלאה

8 ונערה: ותלד לו נערה את אחזם וארת חפר ואת

9 תימני ואת האחשתרי אלה בני נערה: ובני חלאה

10 צרת יצחר ואתנן: וקנין הוליד ארת ענוכ ואת

11 הצבכה ומשפחת אחרחל בן הרם: ויהי עבין נכבד

12 מאחיו ואמו קראה שמו עבין לאמר כי לרתי בעצב:

13 ויקרא עבין לאלהי ישראל לאמר אם בך תברכני

14 והרבית ארת גבולי והיתרה יך עמיו עשירת מרעה

15 לבלתי עצבי ויבא אלהים את אשר שאל: וכלוב

16 אחי שוחה הוליד את מחיר הוא אבי אשתון: ואשתון

17 הוליד את בית רפא ואת פסח ואת תחנה אבי עירד

18 נחש אלה אנשי רכה: ובני קנו עתניאל ושריה ובני

19 עתניאל חתרת: ומעונתי הוליד את עפרה ושריה

20 טו הוליד את יואב אבי גיא חרשים כי חרשים היו: ובני

21 כלב בן יפנה עירו אלה ונעם ובני אלה וקנו: ובני

22 יהלאל זיף ויפה תיריא ואשראל: ובן עזרה יתר

נחח כס ה

נח א M m m m ומרד

ומרד ועפר וילון ותהר את מרים ואת שמי ואת
 ישבא אבי אשתמע: ואשתו היהדיה ילדה את ירד 18
 אבי גדר ואת חבר אבי שוכו ואת יקותיאל אבי זנוח
 ואלה בני בתיה בת פרעה אשר לקח מרד: ובני אשת
 הודיה אחורת נחם אבי קעילר הנרמיו ואשתמע
 המעבתי: ובני שימון אמנון ורנה בן חנון ותולון ובני כ 19
 ישעי זוחת ובן זוחת: בני שלה בן יהודה ער אבי לכה 21
 ולעדרה אבי מרשה ומשפחת בית עכרת הבין לבית
 אשבע: ויקים ואנשי כזבא ויואש ושרף אשר בעלו 22
 למואב וישיב לחם והדברים עתיקים: המה היוצרים 23
 וישיב נטעים וגדרה עם המלך במלאכתו ישבו
 שם:

חילון קרי

בני שמעון נמואל וימין יריב ורח שאול: שלם בנו 24 כה
 מכשם בנו משמע בנו: ובני משמע חמואל בנו זכור 26
 בנו שמעי בנו: ולשמעי בנים ששה עשר ובנות שש
 ולאחיו אין בנים רבים וכל משפחתם לא הרבו עד בני
 יהודה: וישבו בבאר שבע ומולדה וחצר שועל: 28
 ובבלהרה ובעצם ובתולר: ובכתואל ובחרמה 29 ל
 ובצקלג: ובבית מרכבות ובחצר סוסים ובבית בראי 31
 ובשערים אלה עריהם עד מלך דויד: וחצריהם עיטם 32
 ועין רמון ותכנ ועשן ערים חמש: וכל חצריהם אשר 33
 סביבות הערים האלה עד בעל זאת מושבתם
 והתיחשם להם: ומשובב וימלך ויושה בן אמציה: 34
 ויואל ויהוא בן יושביה בן שריה בן עשיאל: ואליועני לה 36
 ויעקבה וישוחיה ועשיה ועריאל וישימאל ובניה: ויוזא 37
 בן שפע בן אלון בן ידיה בן שמרי בן שמעיה: אלה 38
 הבאים בשמות נשיאים במשפחותם ובית אבותיהם
 כדצולרוב: וילכו למבוא גדר עד למזרה הגיא לבקש 39
 מרעה

מ מרעה לצאנם: וימצאו מרעה שמן וטוב והארץ רחבת ידים ושקטת ושלוה כי מן חם הישבים שם לפנים :

41 ויבאו אלה הכתובים בשמות בימי יחזקיהו מלך

יהודה ויבאו את אלהיהם ואת המענינים אשר נמצאו המענינים קרי

שמה בני חרימם עד היום הזה וישבו תחתיהם כי מרעה לצאנם שם: ומהם מבני שמעון הלכו לחר שער

אנשים חמש מאות ופלטיה ונעריה ורפיה ועזיאל בני

43 ישעי בראשם: ויבאו את שארית הפלטה לעמלק וישבו

א ה שם עד היום הזה: ובני ראובן

Cap. V.
Rubenitarum, Gaditarum, ac tribus Manasse catalogus:

בכורי ישראל כיהוא הבכור ובחללו יצועי אביו

נתנה בכרתו לבני יוסף בן ישראל ולת

2 להתיחש לבכרה: כי יהודה נבר באחיו

ולנגיד ממנו והבכרה ליוסף:

3 בני ראובן בכור ישראל חנוך

4 ופלוה חצרון וכרמי: בני יואל שמעיה בנו

ה גוג בנו שמעי בנו: מיכה בנו ראיה בנו בעל

6 בנו: בארה בנו אשר הגלה תלגת פלנאסר

7 מלך אשר הוא נשיא לראובני: ואחיו למשפחתו

8 בהתיחש לתלדותם הראש יעאל וזכריהו: ובלע

בן עוז בן שמע בן יואל הוא יושב בערער וער

9 נבו ובעל מעון: ולמזרח ישב עד לבוא מדברה

י למן הנהר פרת כי מקניהם רבו בארץ גלעד: ובימי

שאול עשו מלחמה עם ההגראים ויפלו בידם וישבו

באהליהם על כל פני מזרח לגלעד:

11 ובני גר לנגדם ישבו בארץ הבשן עד סלכה:

12 יואל הראש ושפם המשנה ויעני ושפט בבשן: ואחיהם

לבית אבותיהם מיכאל ומשלם ושבע ויורי ועכב וזיע

14 ועבר שבעה: אלה בני אביהם

נח ב M m m m 2 חורי

חוּי בֶן יְרוּחַ בֶּן גִּלְעָד בֶּן מִיכָאֵל בֶּן יִשִׁישִׁי בֶן יַחֲדָו
 בֶּן פִּזּוֹ: אַחִי בֶּן עֲכָדִיאֵל בֶּן גִּנִּי רֹאשׁ לְבֵית אֲבוֹתָם: טו
 וַיִּשְׁבוּ בְּגִלְעָד בְּכֶשֶׁן וּבְבִנְוֹתֶיהָ וּבְכָל מְגֵרֵי שְׂרוּן עַל-
 תּוֹצְאוֹתָם: כָּל־סֵם הַתִּיחֹשׁוּ בִּימֵי יוֹתָם מֶלֶךְ יְהוּדָה וּבִימֵי
 יִרְבֵּעַס מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: יח
 וְחֲצִי שְׁבַט מְנַשֶּׁה מִן בְּנֵי חִיל אֲנָשִׁים נְשָׂאִי מִגֵּן וַחֲרָב
 וְדַרְכֵי קֶשֶׁת וּלְמוֹדֵי מַלְחָמָה אַרְבָּעִים וְאַרְבַּעַת אֶלֶף
 וְשֶׁבַע מֵאוֹת וּשְׁשִׁים יְצֵאֵי צְבָא: יט
 הַהֲגָרִיאִים וַיִּטּוּר וּנְפִישׁ וְנוֹרֵב: וַיַּעֲזְרוּ עֲלֵיהֶם וַיִּנְתְּנוּ כ-
 בִּידָם הַהֲגָרִיאִים וְכָל שְׁעֵמָהֶם כִּי לֹא־הָיָה זַעֲקוֹ
 בְּמַלְחָמָה וַנַּעֲתוֹר לָהֶם כִּי כִּטְחוּ בוֹ: וַיִּשְׁבוּ מִקְּנִיָּהֶם
 גַּמְלִיָּהֶם חֲמֻשִׁים אֶלֶף וְצֹאֵן מֵאֹתִים וְחֲמֻשִׁים אֶלֶף
 וְחֲמוּרִים אֶלְפִים וּנְפֵשׁ אֲדָם מֵאָה אֶלֶף: כ
 רַבִּים נָפְלוּ כִּי מֵהָאֱלֹהִים הַמַּלְחָמָה וַיִּשְׁבוּ תַּחְתֵּיהֶם
 עַד הַגִּלְעָד: כג
 וּבְנֵי חֲצִי שְׁבַט מְנַשֶּׁה יִשְׁבוּ
 בְּאֶרֶץ מִכְשָׁן עַד בְּעַל חֶרְמוֹן וְשֹׁנִיר וְהַר חֶרְמוֹן הַמֵּרָה
 רְבוּ: וְאֵלֶּה רֹאשֵׁי בֵית אֲבוֹתָם וַעֲפָרוּ וַיִּשְׁעוּ וְאֵלִיאֵל
 וְעֹזִיאֵל וִירְמִיָּהוּ וְהוֹדוּיָהוּ וַיַּחֲדִיאֵל אֲנָשִׁים גְּבוּרֵי חֵיל
 אֲנָשֵׁי שְׁמוֹת רֹאשִׁים לְבֵית אֲבוֹתָם: וַיַּמְעִלוּ כה
 בְּאֱלֹהֵי אֲבֹתֵיהֶם וַיִּזְנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהֵי עַמֵּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר-
 הִשְׁמִיד אֱלֹהִים מִפְּנֵיהֶם: וַיַּעַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶת רוּחַ
 פּוֹל מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְאֶת רוּחַ תַּלְגַּת פְּלַנְסֵר מֶלֶךְ אַשּׁוּר
 וַיַּגְלֵם לְרֹאוּבֵנִי וּלְגָדִי וּלְחֲצִי שְׁבַט מְנַשֶּׁה וַיְבִיאֵם לַחֲלָה
 וְחִבּוֹר וְהָרָא וְנָהָר גּוֹזֵן עַד הַיּוֹם הַזֶּה: כז
 גִּרְשׁוֹן קָהָת וּמֵרָרִי: כח
 וּבְנֵי קָהָת עֲמָרָם יִצְהָר
 וְחִבְרוֹן וְעִזִּיאֵל: כט
 וּבְנֵי עֲמָרָם אֶהֱרָן וּמֹשֶׁה
 וּמֵרִים וּבְנֵי אֶהֱרָן נָדָב וָאִבִּיהוּא אֲלַעָזָר וְאִיתָמָר:
 אֲלַעָזָר הוֹלִיד אֶת פִּינָחָס פִּינָחָס הוֹלִיד אֶת אֲבִישׁוּעַ:
 וְאֲבִישׁוּעַ

Eorum res gesta:

Ac capti- vitas.

Familia Levitarum ac Sacerdotum recensentur.

31 32 ואבי שוע הוליד ארת בקי ובקי הוליד את עוי : ועוי
 33 הוליד את זרחיה וזרחיה הוליד את מריות : מריות
 הוליד את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב :
 34 ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את אחימעץ :
 לה ואחימעץ הוליד את עזריה ועזריה הוליד את יוחנן :
 36 ויוחנן הוליד את עזריה הוא אשר כהן בבית אשר
 37 בנה שלמה בירושלם : ויולד עזריה את אמריה
 38 ואמריה הוליד את אחיטוב : ואחיטוב הוליד את
 39 צדוק וצדוק הוליד את שלום : ושלום הוליד את
 מ חלקיה וחלקיה הוליד את עזריה : ועזריה הוליד את
 41 שריה ושריה הוליד את יהוצדק : ויהוצדק הלך
 בהגלות יהוה את יהודה וירושלם ביד נבכרנאצר :

Cap. VI.
 Pergit in
 eodem ca-
 talogo sacer
 Scriptor.

א 2 בני לוי גרשם קהת ומררי : ואלה שמות
 3 בני גרשום לבני ושמעי : ובני קהת עמרם ויצהר
 4 וזכרון ועזיאל : בני מררי מחלי ומשי ואלה משפחות
 ה הלוי לאבתיהם : לגרשום לבני בנו יחת בנו זמרה
 6 7 בנו : ויאח בנו ערו בנו זרח בנו יאתרי בנו : בני קהת
 8 עמינדב בנו קרח בנו אסיר בנו : אלקנה בנו ואביסף
 9 בנו ואסיר בנו : יחת בנו אוריאל בנו עזיה בנו ושאול
 11 בני : ובני אלקנה עמשי ואחימות : אלקנה בנו בני קרי
 12 אלקנה צופי בנו ונחרת בנו : אליאכ בנו ירחם בנו
 13 14 אלקנה בנו : ובני שמואל הבכור ושני ואבירה : בני
 טו מררי מחלי לבני בנו שמעי בנו עזה בנו : שמעא בנו
 חגיה בנו עשיה בנו :
 16 ואלה אשר העמיד דויד על ידי שיר בית יהוה ממנוח
 17 הארון : ויהיו משרתים לפני משכן אהל מועד בשיר
 עד בנות שלמה את בית יהוה בירושלם ויעמדו
 18 כמשפטם על עבודתם : ואלה העמדים ובניהם מבני

נח ג M m m m 3 הקהתי

הקהתי הימין המשוור בן יואל בן שמואל: בן אלקנה 19

בן ירחם בן אליאל בן תוח: בן ציף בן אלקנה בן כ 20

מחת בן עמשי: בן אלקנה בן יואל בן עזריה בן 21

צפניה: בן תחת בן אסר בן אביסף בן קרח: בן 22 23

יצהר בן קהת בן לוי בן ישראל: 24

אסף העמד על ימינו אסף בן ברכיהו בן שמעי: 25

בן מיכאל בן בעשיה בן מלכיה: בן אתני בן זרח כה 26

בן עדיה: בן איתן בן זמה בן שמעי: בן יחת בן 27 28

גרשם בן לוי: ובני מררי אחיהם על 29

השמאול איתן בן קישי בן עבדי בן מלוד: בן חשביה ל 30

בן אמציה בן חלקיה: בן אמציה בן בני בן שמר: בן 31 32

מחלי בן מושי בן מררי בן לוי: ואחיהם הלויים 33

נתונים לכל עבודת משכן בית האלהים: ואהרן 34

ובניו מקטירים על מזבח העולה ועל מזבח הקטרת

לכל מלאכת קדש הקדשים ולכפר על ישראל

ככל אשר צוה משה עבד האלהים:

ואלה בני אהרן אלעזר בנו פינחס בנו לה

אבישוע בנו: בקי בנו עזי בנו זרחיה בנו: מריות בנו 35 36 37

אמריה בנו אחיטוב בנו: צדוק בנו אחימעץ בנו: 38

ואלה מושבותם לטירותם בגבולם 39

לבני אהרן למשפחת הקהתי כלהם היה הגזרל:

Urbes ac
agri ipsi
attributi.

ויתנו להם ארץ חברון בארץ יהודה ואת מגרשיה 40

סביבתייה: ואת שדה העיר ואת הצריה נתנו 41

לכלב בן יפנה: ולבני אהרן 42

נתנו ארץ ערי המקלט ארץ חברון ואת לבנה

ואת מגרשיה ואת יתר ואת אשתמע ואת

מגרשיה: ואת חילן ואת מגרשיה את 43

דביר ואת מגרשיה: ואת עשן ואת מגרשיה 44

ואת

וְאֶת־בֵּית שֶׁמֶשׁ וְאֶת־מִגְרָשִׁיהָ׃

מֵה וּמִמֶּטֶה בְּנֵי־מִן אֶרֶץ־גִּבְעָה וְאֶת־

מִגְרָשִׁיהָ וְאֶת־עֹלָמֶת וְאֶת־מִגְרָשִׁיהָ וְאֶת־עֲנַתּוֹת

וְאֶת־מִגְרָשִׁיהָ כָּל־עָרֵיהֶם שֶׁל־שֵׁשׁ־עֶשְׂרֵה עִיר

46 בְּמִשְׁפְּחוֹתֵיהֶם׃ וּלְבְנֵי־קֵהַת הַנּוֹתָרִים

מִמִּשְׁפַּחַת הַמֶּטֶה מִמְּחֻצֵי מֵטֵה חֲצֵי מִנְשֵׁה בְּגוֹרֵל

47 עָרִים עֶשֶׂר׃ וּלְבְנֵי־גִרְשׁוֹם לְמִשְׁפְּחוֹתָם

מִמֶּטֶה יִשְׁשָׁכָר וּמִמֶּטֶה אֲשֶׁר וּמִמֶּטֶה נַפְתָּלִי וּמִמֶּטֶת

48 מִנְשֵׁה בְּכֶשֶׁן עָרִים שֶׁל־שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה׃ לְבְנֵי־מִרְיָ

לְמִשְׁפְּחוֹתָם מִמֶּטֶה רְאוּבֵן וּמִמֶּטֶה גָּד וּמִמֶּטֶה זְבֻלֹן

49 בְּגוֹרֵל עָרִים שֶׁתִּים עֶשְׂרֵה׃ וַיְהִי־בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְלוּיִם

ג אֶת־הָעָרִים וְאֶת־מִגְרָשֵׁיהֶם׃ וַיְהִי־בְגוֹרֵל מִמֶּטֶה בְנֵי־

יְהוּדָה וּמִמֶּטֶה בְנֵי־שֹׁמֶרֹן וּמִמֶּטֶה בְנֵי־בְנֵי־מִן אֶרֶץ

הָעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־יִקְרְאוּ אֹתָהֶם בְּשֵׁמוֹת׃

51 וּמִמִּשְׁפְּחוֹת בְּנֵי־קֵהַת וַיְהִי עָרֵי גְבוּלָם מִמֶּטֶה

52 אֶפְרָיִם׃ וַיְהִי־לָהֶם אֶת־עָרֵי הַמִּקְלָט אֶת־שֶׁכֶם וְאֶת־

53 מִגְרָשִׁיהָ בְּהַר אֶפְרָיִם וְאֶת־גֹּזֵר וְאֶת־מִגְרָשִׁיהָ׃ וְאֶת־

יִקְמֶעַם וְאֶת־מִגְרָשִׁיהָ וְאֶת־בֵּית חוֹרוֹן וְאֶת־

54 מִגְרָשִׁיהָ׃ וְאֶת־אֵילֹן וְאֶת־מִגְרָשִׁיהָ וְאֶת־גֵּת דָּמֹן

נֵה וְאֶת־מִגְרָשִׁיהָ׃ וּמִמְּחֻצֵי מֵטֵה מִנְשֵׁה אֶת־עֵנָה

וְאֶת־מִגְרָשִׁיהָ וְאֶת־בִּלְעָם וְאֶת־מִגְרָשִׁיהָ לְמִשְׁפַּחַת

56 לְבְנֵי־קֵהַת הַנּוֹתָרִים׃ לְבְנֵי־גִרְשׁוֹם

מִמִּשְׁפַּחַת חֲצֵי מִמֶּטֶה מִנְשֵׁה אֶת־גּוֹלָן בְּכֶשֶׁן וְאֶת־

מִגְרָשִׁיהָ וְאֶת־עֶשְׂתָּרוֹת וְאֶת־מִגְרָשִׁיהָ׃

57 וּמִמֶּטֶה יִשְׁשָׁכָר אֶת־קָדֵשׁ וְאֶת־מִגְרָשִׁיהָ

58 אֶת־דְּבָרַת וְאֶת־מִגְרָשִׁיהָ׃ וְאֶת־דָּאמוֹת וְאֶת־מִגְרָשִׁיהָ

59 וְאֶת־עַנְמוֹת וְאֶת־מִגְרָשִׁיהָ׃ וּמִמֶּטֶה אֲשֶׁר אֶת־

מִשָּׁל וְאֶת־מִגְרָשִׁיהָ וְאֶת־עַבְדוֹן וְאֶת־מִגְרָשִׁיהָ׃

נח 4 M m m m ואת

וְאֶת־חֹקֶק וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־רֶחֶב וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ : ס
 וּמִמַּטֵּה נִפְתְּלֵי אֶת־קֹדֶשׁ בְּגָלִיל וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ 61
 וְאֶת־חֲמוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־קִרְיָתִים וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ :
 וְלִבְנֵי מֵרָרִי הַנּוֹתָרִים מִמַּטֵּה זְבֻלֹן אֶת־רִמּוֹנוֹ 62
 וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ אֶת־תְּבוֹר וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ : וּמַעֲבָר לִירְדֵן 63
 יָרְחוֹ לְמִזְרַח הַיַּרְדֵּן מִמַּטֵּה רְאוּבֵן אֶת־בְּצֵר בְּמִדְבַר
 וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־יְהֻצָּה וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ : וְאֶת־קִדְמוֹת 64
 וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־מִיפְעֵת וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ :

וּמִמַּטֵּה גַד אֶת־דְּאֻמוֹת בְּגִלְעָד וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ סח
 וְאֶת־מַחְנֵים וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת־חֲשֹׁבוֹן וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ 66

Cap. VII.
 Poster
 Issa(Shar.

וְאֶת־יַעֲזֹר וְאֶת־מִגְרָשֶׁיהָ : וְלִבְנֵי יִשְׁשַׁכָּר תּוֹלַע ז א
 וּפּוּאָה יִשִּׁיב וּשְׁמֵרוֹן אַרְבַּעָה : וּבְנֵי תּוֹלַע עֲזִי וּרְפִיָּה 2 יִשׁוּבֵק'
 וִירֵאֵל וִיחֲמִי וִיכֶשֶׁם וּשְׁמוּאֵל רֵאשִׁים לְבֵית אֲבוֹתָם
 לְתוֹלַע גְּבוּרֵי חֵיל לְתַלְדוֹתָם מִסְּפָרָם בְּיַמֵּי דָוִד
 עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וּשְׁשׁ מֵאוֹת : וּבְנֵי עֲזִי 3

יִזְרְחִיהָ וּבְנֵי יִזְרְחִיהָ מִיכָאֵל וְעַבְדֵיהָ וִיזֵאל יִשִּׁיהָ חֲמִשָּׁה
 דָּאשִׁים כָּלָם : וְעֲלִיהֶם לְתַלְדוֹתָם לְבֵית אֲבוֹתָם גְּרוּרֵי 4
 צָבָא מִלְחָמָה שְׁלֹשִׁים וּשְׁשָׁה אֶלֶף כִּי הִרְבּוּ נָשִׁים
 וּבָנִים : וְאֲחֵיהֶם לְכָל מִשְׁפַּחֹת יִשְׁשַׁכָּר גְּבוּרֵי חֵילִים ה

Benjamin.

שְׁמוֹנִים וּשְׁבַע־אֶלֶף הִתִּיחֶשֶׁם לְכָל : בְּנֵימֵן 6
 בִּלְע וּבְכָר וִירֵעָאֵל שְׁלֹשָׁה : וּבְנֵי בִלְע אֲצַבּוֹן וְעֲזִי 7
 וְעִזֵּאל וִירֵמֹת וְעִירֵי חֲמִשָּׁה רֵאשִׁי בֵּית אֲבוֹת גְּבוּרֵי
 חֵילִים וְהִתִּיחֶשֶׁם עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים
 וְאַרְבַּעָה : וּבְנֵי בְּכָר זְמִירָה וְיִעֲשׂוּאֵל יַעֲזֹר 8

וְאֵלִיעֵזֶר וְעַמְרֵי וִירֵמֹת וְאֲבִיָּה וְעִנְתוֹת וְעֵלְמַת כָּל־
 אֵלֶּה בְּנֵי בְּכָר : וְהִתִּיחֶשֶׁם לְתַלְדוֹתָם רֵאשִׁי בֵּית 9
 אֲבוֹתָם גְּבוּרֵי חֵיל עֶשְׂרִים אֶלֶף וּמֵאוֹתִים : וּבְנֵי י

יִרְעָאֵל בִּלְהָן וּבְנֵי בִלְהָן יַעֲשׂוּ וּבְנֵימֵן וְאֶהוּד וּכְנַעֲנָה יַעֲשׂוּ קרי

וזיתן

ויהי תן ותרשישו אחישחר: כל אלה בני יריעאל לראשי האבות גבורי חילים שבעה עשר אלף ומאתים יצאי צבא למלחמה: ושפם וחפם בני עיר חשם בני אחר:

Naphtali.

בני נפתלי יחציאל וגוני ויצר ושלוס בני בלהה:

Manasse.

בני מנשה אשריאל אשר ילדה פילגשו הארמיה ילדה

את מכיר אבי גלעד: ומכיר לקח אשה לחפיים ולשפים

ושם אחתו מעכה ושם השני צלפחד ותהינה לצלפחד

בנות: ותלד מעכה אשת מכיר בן ותקרא שמו פרש

ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם: ובני אולם ברוך אלה

סגול באחנה

בני גלעד בן מכיר בן מנשה: ואחתו המלכת ילדה

את אישהוד ואת אביעזר ואת מחלה: ויהיו בני

Ephraim.

כ שמירע אחין ושכס ולקחי ואניעם: ובני אפרים

שותלח וכרד בנו ותחת בנו ואלערה בנו ותחת

בנו: וזכר בנו ושותלח בנו ועזר ואלעד והרגום

אנשי גת הנולדים בארץ כי ירדו לקחת את

מקניהם: ויתאבל אפרים אביהם ימים רבים ויבאו

אחיו לנחמו: ויבא אל אשתו ותהר ותלד בן ויקרא

את שמו בריעה כי ברעה היתה בביתו: ובתו

שארה ותבן את בית חורון המחפון ואת העליון

כה ואת און שארה: ורפח בנו ורשף ותלח בנו ותחן

בנו: לעדן בנו עמיהוד בנו אלישמע בנו: נון בנו

יהושע בנו: ואחזתם ומשבותם בית אל ובנתיה

ולמזרח נערן ולמערכ גזר ובנתיה ושכס ובנתיה עד

עזה ובנתיה: ועלידי בני מנשה בית שאן ובנתיה

תענך ובנתיה מגדו ובנתיה דור ובנותיה כאלה ישבו

Aser.

ל בני יוסף בן ישראל: בני אשר ימנה

וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם: ובני בריעה חבר

כרוית קרי

ומלכיאל הוא אבי ברזות: וחבר הוליד את יפרל

ואת

וְאֵת שׁוֹמֵר וְאֵת חֹתֶם וְאֵת שׁוּעָא אַחֹתָם: וּבְנֵי יִפְלֹט 33

פֶּסֶךְ וּבְמַהֲל וְעִשׂוֹת אֱלֹהֵי בְנֵי יִפְלֹט: וּבְנֵי שְׁמֵר אֶתִי 34

וְרוּהֲגָה יְחֻבָּה וְאַרְס: וּבֶן הַלֵּם אַחִיו צוֹפַח וַיִּמְנַע לֵהּ וַיַּחֲכֶה 35

וְשֵׁלֶשׁ וְעֵמֶל: בְּנֵי צוֹפַח סוּחַ וְהַרְנַפֵּר וְשׁוּעַל וּבְרִי 36

וַיִּמְרָה: בְּצֹר וְהוֹד וְשֵׁמָא וְשֵׁלֶשָׁה וַיִּתְּרֵן וּבְאַרְא 37

וּבְנֵי יֵתֵר יִפְנָה וּפְסַפָּה וְאַרְא: וּבְנֵי עֵלָא אֶרַח 38

וְחַנְיָאֵל וְרִצְיָא: כָּל אֱלֹהֵי בְנֵי אִשֶּׁר רֵאשִׁי בֵּית מ 39

הָאֲבוֹת בְּרוּרִים גְּבוּרֵי חֵילִים רֵאשִׁי הַנְּשִׂאִים

וְהַתִּיחֶשֶׁם בְּצַבָּא בְּמַלְחָמָה מִסְפָּרָם אַנְשִׁים עֶשְׂרִים

וְשֵׁשָׁה אֲלָף:

וּבְנֵימֵן הוֹלִיד אֶת־בְּלַע בְּכָרוֹ אֲשֶׁבֶל הַשְּׁנִי וְאַחֲרָהּ ה 40

הַשְּׁלִישִׁי: נוּחָה הַרְבִּיעִי וְרַפָּא הַחֲמִישִׁי: וַיְהִיו בָּנִים 2 3

לְבֹלַע אֲדָר וְגֵרָא וְאַבְיָהוּד: וְאַבְיָשׁוּעַ וְנַעֲמָן 4

וְאַחֻזָּח: וְגֵרָא וְשַׁפּוּפָן וְחוּרָם: וְאֱלֹהֵי בְנֵי אַחֻזָּח ה 6

אֱלֹהֵי הֵם רֵאשִׁי אֲבוֹת לְיוֹשְׁבֵי גִבְעוֹ וַיְגַלּוּם אֶל־

מִנְחָת: וְנַעֲמָן וְאַחִיָּה וְגֵרָא הוּא הַגֵּלָם וְהוֹלִיד אֶת־ 7

עֹזָא וְאֵת אַחִיָּחַד: וְשַׁחֲרִים הוֹלִיד בְּשָׂרָה מִזֶּבֶן מֶלֶךְ 8

שָׁלַח אֹתָם חוֹשִׁים וְאֵת־בְּעֵרָא נְשִׁיו: וַיֹּלֶד מִן־חֹדֶשׁ 9

אֲשֶׁתוֹ אֶת־יֹבֵב וְאֵת־צַבְיָא וְאֵת־מִישָׂא וְאֵת־מֶלֶכֶם:

וְאֵת־יַעֲוִץ וְאֵת־שִׁבְיָה וְאֵת־מֶרְמָה אֱלֹהֵי בְנֵי רֵאשִׁי 10

אֲבוֹת: וּמַחֲשִׁים הוֹלִיד אֶת־אֲבִיטוּב וְאֵת־אֶלְפַעֵל 11

וּבְנֵי אֶלְפַעֵל עֵבֶר וּמִשְׁעָם וְשִׁמְרָה הוּא בָּנָה אֶת־אוֹנוֹ 12

וְאֵת־לָד וּבְנֵיתִיה: וּבְרַעְרָה וְשִׁמְעָה הֵמָּה רֵאשִׁי 13

הָאֲבוֹת לְיוֹשְׁבֵי אֵילוֹן הַמָּה הַכְּרִיחוּ אֶת־יֹשְׁבֵי גֵרָת:

וְאַחִיו שְׁשִׁק וַיִּרְמֹת: וְחֲבֵרִיה וְעֵרֵד וְעֵרֵד: וּמִיכָאֵל 14

וַיִּשְׁפָּרָה וַיִּוְחָא בְנֵי בְרִיעָה: חֲבֵרִיה וּמִשְׁלֵם וְחֻזְקִי 17

וְחֻכְרִ: וַיִּשְׁמְרִי וַיִּזְלִיָּא וַיֹּבֵב בְּנֵי אֶלְפַעֵל: וַיְהִים 18

וַיִּזְכְּרִי וַיִּזְכְּרִי: וְאֶלְעִינִי וְצִלְתִּי וְאֶלְיָאֵל וְעֵדִיה וּבְרַאִיָּה כ 21

וְשִׁמְרָת

Cap. VIII.
Rurſus
Benjamin
rum fami-
lia, ac pri-
mi Judaeo-
rum Regis
Saulis ge-
nus recen-
setur.

23
כר
27

א

ב

22 ושמרת בני שמעי: וישפן ועבר ואלאל: ועבדון
 23 כה 24 וזכרי וחנן: וחנניה ועילם וענתתיה: ויפדיה ופניאל ומנאל קדי
 26 27 בני ששק: ושמשרי ושחריר ועתליה: ויערשיה
 28 ואליה וזכרי בני ירחם: אלה ראשי אבות לתלדותם
 29 ראשים אלה ישבו בירושלם: ובגבעון
 ל ישבו אבי גבעון ושם אשתו מעכה: ובנו הבכור
 31 עבדון וצור וקיש ובעל ונרב: ונרור ואחיו וזכר:
 32 ומקלות הוליד את שמאה ואף המה נגד אחיהם ישבו
 33 בירושלם עם אחיהם: ונר הוליד את קיש
 וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת
 34 מלכי שוע ואת אבינרב ואת אשבעל: ובן יהונתן
 לה מריב בעל ומריב בעל הוליד את מיכה: ובני מיכה
 36 פיתון ומלך ותארע ואחיו: ואחיו הוליד את יהוערה
 ויהוערה הוליד את עלמת ואת עומורת ואת זמרי
 37 וזמרי הוליד את מוצא: ומוצא הוליד את בנעה
 38 רפה בנו אלעשה בנו אצל בנו: ולאצל ששה בנים
 ואלה שמותם עזריקם וכרו וישמעאל ושעריה
 39 ועבדיה וחנן כל אלה בני אצל: ובני עשק אחיו
 מ אולם בכורו יעוש השני ואליפלט השלישי: ויהיו
 בני אולם אנשים גבורי חיל דרכי קשת ומרבים בנים
 ובני בנים מאה וחמשים כל אלה מבני בנימן:

Cap. IX.
 Judaeorum
 ex Babylone
 reducum
 familiae.

א ט
 וכל ישראל התיחשו והנם כתובים על ספר
 2 מלכי ישראל ויהודה הגלו לבל במעלם: והיו שבים
 הראשנים אשר באחזתם בעריהם ישראל הפהנים
 3 הלויס והנתינים: ובירושלם ישבו מן בני יהודה ומן
 4 בני בנימן ומן בני אפרים ומנשה: עותי בן עמיהוד
 בני סוק בן עמרי בן אמרי בן בנימן בני פרץ בן יהודה:
 5 ה ומן השילני עשיה הבכור ובניו: ומן בני זרח יעואל
 ואחיהם

7 ואחיהם שש מאות ותשעים: ומן בני בנימין סלוא
 8 בן משלם בן הורויה בן הסנאה: ויבניה בן ירחם
 9 ואלה בן עזי בן מכר ומשלם בן שפטיה בן דעואל
 10 בן יבניה: ואחיהם לתלדותם תשע מאות וחמשים
 11 ומן הכהנים ידעיה ויהויריב ויכין: ועזריה בן י
 חלקיה בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב
 12 נגד בית האלהים: ועדיה בן ירחם בן פשחור
 13 בן מלכיה ומעשי בן עדיאל בן יחזרה בן משלם בן
 משלמית בן אמר: ואחיהם ראשים לבית אבותם
 14 אלף ושבע מאות וששים נבורי חיל מלאכת עבודת
 בית האלהים: ומן הלויים שמעיה בן חשוב
 15 בן עזריקם בן חשביה מן בני מררי: ובקבקר חרש טו
 16 וגלל ומתניה בן מיכא בן זכרי בן אסף: ועבריה בן
 שמעיה בן גלל בן ידותן וברכיה בן אסא בן אלקנה
 17 היושב בחצרי נטופתי: והשערים שלום ועקוב וטלמן
 18 ואחימן ואחיהם שלום הראש: וערהנרה בשער
 19 המלך מזרחה המה השערים למחנות בני לוי: ושלום
 20 בן קורא בן אביסף בן קרח ואחיו לבית אביו
 הקרחים על מלאכת העבודה שמרי הספים לאהל
 21 ואבתיהם על מחנה יהוה שמרי המבוא: ופינחס
 22 בן אלעזר נגיד היה עליהם לפני יהוה עמו: זכריה
 23 בן משלמיה שער פתח לאהל מועד: כלם הברורים
 לשערים בספים מאתים ושנים עשר המה בחצריהם
 24 התיחשם המה יסד דויד ושמואל הראה באמונתם:
 והם ובניהם על השערים לבית יהוה לבית האהל
 למשמרות: לארבע רוחות יהוה השערים מזרח ימה
 צפונה ונגבה: ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת כה
 הימים

Levitarum
& Sacerdo-
tum mu-
nia.

37

42

26 הימים מעת אל-עת עם-אלה: כי באמונה המה
 ארבעת גברי השערים הסהלוים והיו על-הלשכות
 27 ועל-האוצרות בית האלהים: וסביבות בית האלהים
 ילינו כי עליהם משמרת והם על-המפתח ולבקר
 28 לבקר: ומהם על-כלי העבודה כי במספר ביאום
 29 ובמספר וציאום: ומהם ממנים על הכלים ועל כל-
 ל והבשמים: ומן בני הפהנים רקחי המרקחת לבשמים:
 31 ומתתיה מן הלויים הוא הבכור לשלם הקרחי באמונה
 32 על מעשה החבתים: ומן בני הקהתי מן אחיהם על-
 33 לחם המערכת להכין שבת שבת: ואלה הב' במתח
 המשררים ראשי אבות ללויים כל שכת פטירים כי פטורים קרי
 34 יומם ולילה עליהם במלאכה: אלה ראשי האבות
 ללויים לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם:
 לה ובגבעון ישבו אבי גבעון יעואל ושם אשתו מעכה: יעואל קרי
 36 ובנו הבכור עבדון וצור וקישוב בעל ונר ונרב: ונרור
 38 ואחיו וזכריה ומקלות: ומקלות הוליד את שמאם
 ואף הם נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם:
 39 ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול
 הוליד את יהונתן ואת מלכישוע ואת אבינר ובאת
 מ אשבעל: ובן יהונתן מריב בעל ומרי בעל הוליד את
 41 מיכה: ובני מיכה פיתן ומלך ותהרע: ואחו הוליד
 42 את יערה ויערה הוליד את עלמת ואת עומרת ואת
 43 זמרי וזמרי הוליד את מוצא: ומוצא הוליד את בנעא
 44 ורפיה בנו אלעשה בנו אצל בנו: ולאצל ששה בנים
 ואלה שמותם עזריקם בכרו ושמעאל ושעריה
 ועבריה וחנן אלה בני אצל:

א ופלשתים נלחמו בישראל ויגסו את ישראל מפני
 פלשתים

*Ad Regis
 Saulis ge-
 nus ac sobo-
 lem redi-
 tur.*

*Cap. X.
 Saul contra*

1 פלשתים ויפלו חללים בחר גלבע: וירבקו פלשתים
 אחרי שאול ואחרי בניו ויכו פלשתים את זונתן ואת
 3 אבינרב ואת מלכי שוע בני שאול: ותכבד המלחמה
 על שאול וימצאהו המורים בקשת ויחל מן היורים:
 4 ויאמר שאול אל נשא כליו שלף חרבך ודקרני בה
 פן באו הערלים האלה והתעללו בי ולא אבה נשא
 כליו כי ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה:
 וירא נשא כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על החרב
 וימת: וימת שאול ושלשת בניו וכל ביתו יחדו
 מתו: ויראו כל איש ישראל אשר בעמק כי נסו וכי
 מתו שאול ובניו ויעזבו עריהם וינסו ויבאו פלשתים
 וישבו בהם: ויהי ממחרת ויבאו פלשתים
 8 לפשת את החללים וימצאו את שאול ואת בניו
 9 נפלים בחר גלבע: ויפשיטהו וישאו את ראשו ואת
 כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר את עצביהם
 ואת העם: וישמו את כליו בית אלהיהם ואת
 11 גלגלתו תקעו בית דגון: וישמעו כל יבש
 12 גלעד את כל אשר עשו פלשתים לשאול: ויקומו
 כל איש חיל וישאו את גופת שאול ואת גופת בניו
 ויביאום בישרה ויקברו את עצמותיהם תחת האלה
 13 ביבש ויצומו שבעת ימים: וימת שאול במעלו אשר
 מעל ביהוה על דבר יהוה אשר לא שמר וגם לשאול
 באוב לדרוש: ולא דרש ביהוה וימתהו ויסב את
 14 המלוכה לדויד בן ישי: ויקבצו כל ישראל ויא
 אל דויד חכרונה לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו וגם
 2 תמול גם שלשום גם בהיות שאול מלך אתה המוציא
 והמביא את ישראל ויאמר יהוה אלהיך לך אתה
 תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי
 וישראל

Philistaeos pugnans cum fundi suos undique videret.

Propria manu cadit.

Mortui corpori illuditur.

A Fabesitis hostium ludibrio eripitur, & terra mandatur.

Cap. XI. David Hebrone, in solum populi conventu regnum accipit.

3 ישראל: ויבאו כל זקני ישראל אל המלך הכרוניא ויכרת להם דויד ברית בחברון לפני יהורוימשו את דויד למלך על ישראל כדבר יהור ביד שמואל:

Febulum occupat.

4 וילך דויד וכל ישראל ירושלם היא יבוס ושם היבוס ה י שבי הארץ: ויאמרו י שבי יבוס לדויד לא תבוא הנה 6 וילכד דויד את מצדת ציון היא עיר דויד: ויאמר דויד כל מכה יבוס בראשונה יהיה לראש ולשר 7 ויעל בראשונה ויאכ בן צרויה ויהי לראש: וישב דויד 8 במצד על כן קראו לו עיר דויד: ויבן העיר מסביב מן 9 המלוא ועד הסביב ויאכ יהיה את שאר העיר: וילך י דויד הלך וגדול ויהיה צבאות עמו: ואלה

Catalogus precipuorum Ducum David, eorumque res fortiter gesta.

ראשי הגבורים אשר לדויד המתחזקים עמו במלכותו עם כל ישראל להמליכו כדבר יהור על ישראל:

11 ואלה מספר הגבורים אשר לדויד י שבעים בן חכמוני ראשי השלושים הוא עורר את חניתו על שלש מאות קרי חלל בפעם אחת: ואחריו אלעזר בן דודו האחוחי 12 הוא בשלושה הגברים: הוא היה עם דויד בפס דמים והפלשתים נאספו שם למלחמה ותהי חלקת השרה 14 מלאה שעורים והעם נסו מפני פלשתים: ויתיצבו בתוך החלקה ויצילוה ויכו את פלשתים וישע יהור 15 וישועה גדולה: וירדו שלושה מן השלושים ראש על הצר אל דויד אל מערת עדלם ומחנה פלשתים הנה 16 בעמק רפאים: ודויד אז במצודה ונציב פלשתים אז 17 בבית לחם: ויתאו דויד ויאמר מי ישקני מים מבור 18 בית לחם אשר בשער: ויבקעו השלושה במחנה פלשתים וישאבו מים מבור בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דויד ולא אבה דויד לשתותם וינסך אתם

אתם

אתם ליהוה: ויאמר חלילה לי מאלהי מעשות 19
 זאת הדם האנשים האלה אשתה בנפשותם כי
 בנפשותם הביאום ולא אבה לשתותם אלה עשו
 שלשת הגבורים: ואבשי אחי יואב הוא היה ראש
 השלושה והוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל
 ולא שם בשלשה: מן השלושה בשנים נכבד ויתי 21 ולו ק
 להם לשרועד השלשה לא בא: בניה בן יהודע 22
 בן איש חיל רב פעלים מן קבצאל הוא הפכה את
 שני אריאל מואב והוא ירד והפכה את הארי בתוך
 הבור ביום השלג: והוא הפכה את האיש המצרי 23
 איש מדהו חמש באמה וכיד המצרי חנית כמנור
 ארגים וירד אליו בשבטו ונגל את החנית מיד המצרי
 ויהרנהו בחניתו: אלה עשה בניהו בן יהודע 24
 ולו שם בשלושה הגברים: מן השלושים הנזכה
 נכבד הוא ואל השלשה לא בא וישמהו דוד
 על משמעתו: וגבורי החילים עשה אל אחי 26
 יואב אלחנן בן דודו מבית לחם: שמות ההרורי 27
 חלץ הפלוני: עירא בן עקש התקועי אביענר 28
 הענתותי: סככי החשתי עלי האחוחי: מהרי 29 ל
 הנטופתי חלד בן בענר הנטופתי: איתי בן דריכי 31
 מגבעת בני בנימן בניה הפרעתני: חורי מנחלי 32
 געש אביאל הערבותי: עזמות הכחרומי אליחבא 33
 השעלבני: בני השם הגזוני ונתן בן שגא ההררי 34
 אחיאם בן שכר ההררי אליפרל בן אור: חפרלה 36
 המכרתי אחיה הפלני: חצרו הפרמלי נערי בן 37
 אזובי: ואל אחי נרתן מבחר בן הגדי: צלק 38 39
 העמוני נחרי הפרתי נשא כלי יואב בן צרויה:
 עירא היתרי גרב היתרי: אוריה החתי זכר בן מ 41
 אחלי

42 אחלי : עריגת בן שינא הראובני ראש לראובני

43 ועליו שלשים : חנן בן מעכה וישפט המתני :

44 עזיא העשתרתי שמע ועזאל בני חותם ויעאל קרי

מה הערערי : יועאל בן שמרי ווחא אחיו התיצי :

46 אליאל המחויס ויריבי וישויה בני אלנעם

47 ויתמה המואבי : אליאל ועובר ועשיאל

המצביה :

א 17 ואלה הבאים אל דויד לצקלג עור עצוה מפני שאול

ב 2 בן קישוהמה בנבורים עזרי המלחמה : נשקי קשת

מימינים ומשמאלים באבנים ובחצים בקשת מאחי

3 שאול מבנימן : הראש אחיעזר וראש בני השמעה

הגבעתי ויואל ופלט בני עזמות וברכה ויהוא הענתתי :

4 וישמעיה הגבעוני גבור בשלשים ועל השלשים

ה וירמיה ויחזאל ויוחנן ויוזבר הגדרתי : אלעזר וירימות

6 ובעליה ושמריה ושפטיהו החרופי : אלקנה

7 וישיהו ועזראל ויעזרו וישבעם הקרחים : ויעאלה

8 וזכריה בני ירחס מן הגרור : ומן הגר נבדלו אל דויד

למצד מדברה גברי החיל אנשי צבא למלחמה ערכו

צנהור מחופני אריה פניהם וכצבאים על ההרים

9 למחר : עזר הראש עבדיה השני אליאב השלישי :

10 משמנה הרביעי ירמיה החמישי : עתי השישי אליאל

11 12 השבעי : יוחנן השמיני אלזבר התשיעי : ירמיהו

14 העשירי מבני עשתי עשר : אלה מבני גר

15 ראשי הצבא אחד למאה הקטן והגרול לאלקה אלה

הם אשר עברו את הירדן בחדש הראשון והוא

ממלא על כל גחיתיו ויבריהו ארזי פל העמקים נוחיל קרי

16 למזרח ולמערב : ויבאו מן בני בנימן ויהודה עד

17 למצד לדויד : ויצא דויד לפניהם ויען ויאמר להם

Cap. XII. Principum virorum, aliorumque virorum fortium catalogus, qui Davidem exulem sequebantur.

התרימי קרי

התרימי קרי

התרימי קרי

נוחיל קרי

אם לשלום באתם אלי לעזרני יהיה לי עליכם לבב
 ליחר ואם לרמותני לצרי בלא חמס בכפי ירא אלהי
 18 אבותינו יזכח : ורוח לבשר ארתי עמשי ראש
 השלטים קר השלושים לך דויד ועמך בן ישי שלום לך
 בשלום לעזרה כי עזרה אלהיך ויקבלם דויד ותגם
 19 בראשי החרה : וממנשה נפלו על דויד כבאו
 עם פלשתים על שאול למלחמה ולא עזרום כי בעצה
 שלחהו סרגי פלשתים לאמר בראשינו יפול אל ארנו
 20 שאול : בלכתו אל ציקלג נפלו עליו ממנשה עדנח כ
 דויד ודויד יעאל ומיכאל ויוזבר ואליהוא ועלתי ראשי
 האלפים אשר למנשרה : והמה עזרו עם דויד על
 21 הגדוד כי גבורי חיל כלם ויהיו שרים בצבא : כי לעת
 22 יום ביום באו על דויד לעזרו עד למחנה גדול כמחנה
 אלהים : ואלה מספרי ראשי החלוץ לצבא
 23 באו על דויד חכרונה להסב מלכורה שאול אליו כפי
 הוה : בני הורה נשאי צנה ורמח ששת אלפים
 24 ושמונה מאות חלוצי צבא : מן בני שמעון גבורי כח
 חיל לצבא שבעת אלפים ומואה :
 26 מן בני הלוי ארבעת אלפים ושש מאות : וחסיהן
 27 ויהוירע הנגיד לאהרן ועמו שלשת אלפים ושבע
 מאות : וצרוק נער גבור חיל וכית אביו שרים
 28 עשרים ושנים : ומן בני בנימין אתו שאול
 29 שלשת אלפים ועד הנה מרבירתם שמרים משמרת
 בית שאול : ומן בני אפרים עשרים אלף ל
 ושמונה מאות גבורי חיל אנשי שמות לבית אבותם :
 31 ומתצממה מנשה שמונה עשר אלף אשר
 נקבו בשמות לבוא להמליך את דויד : וצבאו
 32 ומכני ששכר יורעי בינה לעתים לדעת מה
 יעשה

Ille Hebrone ab univo verso potro Ifraele saluatur. & consecratur Rex.

יעשה

12

יעשה ישראל ראשיהם מאתים וכל אחיהם על-
33 פיהם: מזבלון יוצאי צבא ערכי מלחמה
בכל כלי מלחמה חמשים אלף ולעוד בלא לב
34 ולב: ומנפתלי שרים אלף ועמהם בצנה
לה וחנית שלשים ושבעה אלף: ומך הדני

ערכי מלחמה עשרים ושמונה אלף ושש מאות:
36 ומאשר יוצאי צבא לערך מלחמה ארבעים
37 אלף: ומעבר לירדן מן הר אובני והגרי

וחצי שבט מנשה בכל כלי צבא מלחמה מאה
38 ועשרים אלף: כל אלה אנשי מלחמה עוררי מערכה
בלבב שלם באו חבריה להמליך את דויד על כל

39 ישראל וגם כל שרית ישראל לב אחר להמליך את
דויד: והיו שם עם דויד ימים שלושה אכלים
מ ושותים כיהכינו להם אחיהם: וגם הקרובים אליהם

עד יששכרו וזבלון ונפתלי מביאים לחם בחמורים
ובגמלים ובפרדים ובבקר מאכל קמה רבלים
וצמקים ויין ושמן ובקר וצאן לרב כי שמחה בישראל:

Cap. XIII.
Ex consilio
Primorum
arcam Dei
ex oppido
Kirjat-
Fearim
Zionem
deducere
statuit.

א ויעץ דויד עם שרי האלפים והמאות
לכל נגיד: ויאמר דויד לכל יקהל ישראל אם עליכם
טוב ומן יהודה אלהינו נפרצה נשלחה על אחינו

הנשארים בכל ארצות ישראל ועמהם הכהנים
3 והלוים בערי מגרשיהם ויקבצו אלינו: ונסבה ארת-
ארון אלהינו אלינו כדלא דרשנהו בימי שאול:

4 ויאמרו כל יקהל לעשות בן כי ישר הדבר בעיני
ה כל העם: ויקהל דויד את כל ישראל מן שיחור
מצרים ועד לבוא חמת לחביא את ארון האלהים

6 מקרית יערים: ועל דוד וכל ישראל בעלתה אל-
קרית יערים אשר ליהודה להעלות משם את ארון
אלהים

האלהים יהוה יושב הכרבים אשר נקרא שם :
 וירכיבונא את ארון האלהים על עגלה חדשה מבית
 אבינרב ועזא ואחיו נהגים בעגלה : ודוד וכל ישראל
 משחקים לפני האלהים בכל עו ובשירים ובכנרות
 ובנבלים ובתפים ובמצלותים ובחצצרות : ויבאו עד
 גרן כיהן וישלח עזא את ידו לאחו את הארון כי
 שמתו הבקר : ויחר אף יהוה בעזא ויכתו על אשר
 שלח ידו על הארון וימת שם לפני אלהים : ויחר לדוד
 כי פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא
 עד היום הזה : וירא דוד את האלהים ביום ההוא
 לאמר היך אביא אלי את ארון האלהים : ולא הסיר
 דוד את הארון אליו אל עיר דוד ויטהו אל בית
 עבר אדם הגת : וישב ארון האלהים עם בית
 עבר אדם בביתו שלשה חדשים ויברך יהוה את בית
 עבר אדם ואת כל אשר לו :

*Sed divini
tius per-
emto in iti-
nere Uza.*

*Religione
tactus,
apud Obed-
Edomum
eam deponi
jubet.*

וישלח חירם מלך צור מלאכים אל דוד ויעצי וקרא
 ארזים וחרשי קיר וחרשי עצים לבנות לו בית : וידע דוד
 דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל כי נשאת
 למעלה מלכותו בעבור עמו ישראל :

*Cap. XIV.
Tyriorum
Rex mune-
ribus Da-
videm
colit.*

ויקח דוד עוד נשים בירושלם וילד דוד עוד בנים
 ובנות : ואלה שמות הילודים אשר היו לו בירושלם
 שמוע ושובב נתן ושלמה : ויבחר ואלישוע ואלפלט :
 ונגה ונפג ויפיע : ואלישמע ובעלדע ואלפלט :
 וישמעו פלשתים כי נמשח דוד למלך על כל
 ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע
 דוד ויצא לפניהם : ופלשתים באו ויפשו בעמק
 רפאים : וישאל דוד באלהים לאמר האעלה על
 פלשתים ונתתם בידי ויאמר לו יהוה עלה ונתתם
 בידך :

*Numerosa
sobole bea-
tur.*

*Philisthaos
iterato pra-
lio fundit.*

בידך

11 בִּירָה: וַיַּעֲלוּ בְּכַעַל פְּרָצִים וַיִּבֶם שֵׁם דָּוִד וַיֹּאמֶר

דָּוִד פָּרַץ הָאֱלֹהִים אֶת אוֹיְבֵי בְּיָדִי כַּפְרֵץ מִיַּם עַל כֵּן

12 קָרָאוּ שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא בְּעַל פְּרָצִים: וַיַּעֲזֹבוּ שֵׁם אֶת־

אֱלֹהֵיהֶם וַיֹּאמֶר דָּוִד וַיִּשְׂרְפוּ בְּאֵשׁ:

13 14 וַיִּסְפוּ עוֹד פְּלִשְׁתִּים וַיִּפְשְׁטוּ בְּעַמֶּק: וַיִּשְׁאַל עוֹד דָּוִד

בְּאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לוֹ הָאֱלֹהִים לֹא תַעֲלֶה אַחֲרֵיהֶם הַסֵּב

טו מֵעֲלֵיהֶם וּבֹאֲתָ לָהֶם מִמּוֹל הַבְּכָאִים: וַיְהִי

כַּשְׁמַעְךָ אֶת־קוֹל הַצִּעֲדָה בְּרֹאשֵׁי הַבְּכָאִים אֲזַנְתָּ

בְּמַלְחָמָה כִּי־צֵא הָאֱלֹהִים לִפְנֵיךָ לַהֲבוֹרָת אֶת־מַחֲנֵה

16 פְּלִשְׁתִּים: וַיַּעַשׂ דָּוִד כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ הָאֱלֹהִים וַיִּבֹּ אֶת־

17 מַחֲנֵה פְּלִשְׁתִּים מִגִּבְעוֹן וְעַד גִּזְרָה: וַיֵּצֵא שֵׁם דָּוִד

בְּכָל־הָאֲרָצוֹת וַיְהוּהוּ נָתַן אֶת־פָּחָדוֹ עַל־כָּל־הַגּוֹיִם:

אֲטו וַיַּעַשׂ לוֹ בָתִּים בְּעִיר דָּוִד וַיִּבֶן מְקוֹם לְאָרוֹן הָאֱלֹהִים

2 וַיֵּט לוֹ אֹהֶל: אֲזַאמַר דָּוִד לֹא לִשְׂאֵת אֶת־

אָרוֹן הָאֱלֹהִים כִּי אִם־הַלְוִיִּם כִּי־בָם בַּחֲרֵיהוּהוּ לִשְׂאֵת

אֶת־אָרוֹן הָאֱלֹהִים וּלְשֵׂרְתוֹ עַד־עוֹלָם:

3 וַיִּקְהַל דָּוִד אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְרוּשָׁלַם

לְהַעֲלוֹת אֶת־אָרוֹן יְהוָה אֶל־מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר־הִכִּין לוֹ:

4 וַיֹּאסֶף דָּוִד אֶת־בְּנֵי אֹהֶרֶן וְאֵת־הַלְוִיִּם:

ה לְבְנֵי קֵהֶת אֹרִיאֵל הַשֵּׁר וְאֶחָיו מֵאָה וְעֹשְׂרִים:

6 לְבְנֵי מֵרָרִי עֹשִׂיָה הַשֵּׁר וְאֶחָיו מֵאֲתָיִם

7 לְבְנֵי גֵרְשֵׁם יוֹאֵל הַשֵּׁר וְאֶחָיו מֵאָה וְעֹשְׂרִים:

8 לְבְנֵי אֵלִיעֶזֶר שֹׁמְעִיָה הַשֵּׁר וְאֶחָיו וְשִׁלְשִׁים:

9 לְבְנֵי חִבְרוֹן אֵלִיאֵל הַשֵּׁר וְאֶחָיו מֵאֲתָיִם:

י לְבְנֵי עִזַּיֵּאל עַמִּינָדָב הַשֵּׁר וְאֶחָיו שְׁמוֹנִים:

מֵאָה וּשְׁנַיִם עֹשָׂר:

11 וַיִּקְרָא דָּוִד לְצֹדוֹק וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֲנִים וּלְלוֹיִם לְאֹרִיאֵל

12 עֹשִׂיָה וְיוֹאֵל שֹׁמְעִיָה וְאֵלִיאֵל וְעַמִּינָדָב: וַיֹּאמֶר לָהֶם

וְגַם אַתֶּם

Cap. XV.
Arcam per
Levitas, ex
religionis
prescripto,
ex domo
Obed-edomi in urbem regiam deducit.

11 אתם ראשי האבות ללויים התקדשו אתם ואחיכם
 והעליתם את ארון יהוה אלהי ישראל אל הכינותי לו :
 13 כילמבראשונה לא אתם פרץ יהוה אלהינו בנו כילא
 14 דרשנהו כמשפט : ויתקדשו הכהנים והלויים להעלות
 את ארון יהוה אלהי ישראל : וישאו בני הלויים את
 ארון האלהים כאשר צוה משה כדבר יהוה בכתפם
 16 במטות עליהם : ויאמר הויד לשרי הלויים
 להעמיד את אחיהם המשררים בכלי שיר נבלים
 וכנרות ומצלתיים משמיעים להרים בקול לשמחה :
 ויעמידו הלויים את הימן בן יואל ומן
 אחיו אסף בן ברכיהו ומן בני מררי אחיהם איתן בן
 18 קושיהו : ועמהם אחיהם המשנים זכריהו בן ועזיאל
 ושמירמות ויחאל ויעני ואליאב ובניהו ומעשיהו
 ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ועזיאל
 השוערים : והמשררים הימן אסף ואיתן כמצלתיים
 19 נחשת להשמיע : וזכריהו ועזיאל ושמירמות ויחאל כ
 ועני ואליאב ומעשיהו ובניהו בנבלים על עלמורת :
 ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ועזיאל ועזייהו
 21 בכנרות על השמינית לנצח : וכנניהו שר הלויים
 22 במשא יסר במשא כי מבין הוא : וברכיהו ואלקנהו
 23 שוערים לארון : ושכניהו וישפט ונתנאל ועמשי
 24 וזכריהו ובניהו ואליעזר הכהנים מחצרים בחצרות יחיד
 לפני ארון האלהים ועבד אדם ויחיה שוערים לארון :
 ויהויד וקני ישראל ושרי האלפים כה
 ההלכים להעלות את ארון ברית יהוה מן בית עבד
 אדם בשמחה : ויהי בעוד האלהים את
 26 הלויים נשאי ארון ברית יהוה ויזבחו שבעה פרים
 ושבעה אילים : ודויד מכדבל במעיל בוז וכל הלויים
 הנשאים

Prosequen-
tibus festo
comii at te
Israëlita-
rum Prin-
cipibus.

הַנְּשֵׂאִים אֶת הָאָרוֹן וְהַמְּשֻׁרְרִים וְכַנְנִיַּה הַשֵּׁר הַמְּשֻׁרָה
28 הַמְּשֻׁרְרִים וְעַל דָּוִד אֶפְרָתִי : וְכָל־יִשְׂרָאֵל מְעַלְמִים
אֶת־אָרוֹן בְּרִית־יְהוָה בַּתְּרוּעָה וּבִקְוֹל שׁוֹפָר
וּבַחֲצֹצְרוֹת וּבַמְּצַלְתִּים מִשְׁמַעִים בְּנִבְלִים וּכְנָרוֹת :
29 וַיְהִי אָרוֹן בְּרִית־יְהוָה בָּא עַד עִיר דָּוִד וּמִכָּל כַּת־שָׂאוֹל
נִשְׁקָפָה : בְּעַד־הַחֲלוֹן וַתֵּרָא אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּוִד מֵרֶקֶד

א 17 וּמִשְׁחָקוֹתֵינוּ לֹא בִלְבָבָה : וַיָּבִיאוּ אֶת־

אָרוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּצְיָנוּ אֹתוֹ בַּתּוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר נִטְהַלֵּל
2 דָּוִד וַיִּקְרִיבוּ עֹלוֹת וּשְׁלָמִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים : וַיְכַל
דָּוִד מֵהַעֲלוֹת הָעֹלָה וְהַשְׁלָמִים וַיְבָרֵךְ אֶת־הָעָם בְּשֵׁם
3 יְהוָה : וַיַּחֲלַק לְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה
לְאִישׁ שִׁבְרֵי־לֶחֶם וְאֶשְׁפְּרוֹאֲשִׁישָׁה :

4 וַיִּתֵּן לִפְנֵי אָרוֹן יְהוָה מִן־הַלְוִיִּם
מְשֻׁרְתִּים וְלַהֲזָבִיר וְלַהֲזָדוֹת וְלַהֲלֵל לַיהוָה אֱלֹהֵי
הַיִּשְׂרָאֵל : אֶסָּף הָרֹאשׁ וּמִשְׁנֵהוּ זָכְרִיהוּ יַעֲיָאל
וּשְׁמִירָמוֹת וַיְחִיָּאל וּמַתִּיָּה וְאֵלִיָּאב וּבְנֵיהוּ וְעֵבֶד
אָדָם וַיַּעֲיָאל בְּכָל־יְנַבְלִים וּבְכְנָרוֹת וְאֶסָּף בַּמְּצַלְתִּים
6 מִשְׁמַעִים : וּבְנֵיהוּ וַיְחִיָּאל הַכֹּהֲנִים בַּחֲצֹצְרוֹת תָּמִיד

7 לִפְנֵי אָרוֹן בְּרִית־הָאֱלֹהִים : בַּיּוֹם הַהוּא אָז
נָתַן דָּוִד בְּרֹאשׁ לַיהוָה לִיהוָה בֵּיד־אֶסָּף
וַיֵּאָחֳזוּ :

8 הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְּשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילָתוֹ :
9 שִׁירוּ לֹא זְמִירוֹ לֹא שִׁיחוּ כְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו : הַתְּהַלְלוּ
11 בְּשֵׁם קְדֹשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מִבְּקֵשׁ יְהוָה : דַּרְשׁוּ יְהוָה
12 וְעֹזוּ בְּקִשׁוֹ פְּנֵי תָמִיד : זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
13 מִפְּתוֹ וּמִשְׁפָּטֵי־פִירוֹ : זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ בְּנֵי
14 יַעֲקֹב בַּחֲרִיּוֹ : הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ
טוּמִשְׁפָּטָיו : זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צוּרָה

נ ט ד 4 Nnnn לאלף

Cap. XVI.
Introducta
arca in Sa-
crarium.
victimas
magno nu-
mero cedit.

Sacroque
cantu
Deum à
Levitis ce-
lebrari ju-
bet, prescri-
pto hymno.

16 לאלף דור: אשר כרת את אברהם ושבעתו
 17 ליצחק: ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית
 18 לאמר לך אתן ארץ כנען חבל
 19 נחלתכם: בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים
 20 בה: ויתחלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל כ
 21 עם אחר: לא הניח לאיש לעשקם ויזכח
 22 עליהם מלכים: אל תגעו במשיח ובנביאי
 23 אל תרעו: שירו ליהודה כל הארץ בשרו
 24 מיום אל יום ישועתו: ספרו בגוים את
 25 כבודו בכל העמים נפלאותיו: כי גדול יהודה כה
 26 ומחלל מאד ונורא הוא על כל אלהים: כי כל אלהי
 27 העמים אלילים ויהודה שמים עשה: הוד והדר לפניו
 28 עז וחדוה במקמו: הבו ליהודה משפחות עמים הבו
 29 ליהודה כבוד ועז: הבו ליהודה כבוד שמו שאו מנחה
 30 ובאו לפניו השתחונו ליהודה בהדרת קדש: חילו ל
 31 מלפניו כל הארץ אף תכון תבל כל תמוט: ישמחו
 32 השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך: ירעם
 33 הים ומלואו יעלץ השדה וכל אשר בו: אז ירננו עצי
 34 היער מלפני יהוה כי בא לשפוט את הארץ: הודו
 35 ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: ואמרו הושיענו אלהי לה
 36 ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך
 37 להשתבח בתהלתך: ברוך יהוה אלהי ישראל מן
 העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל
 ליהוה: ויעזב שם לפני ארון
 38 ברית יהוה לאסף ולאחיו לשרת לפני הארון תמיד
 לזכר יום ביומו: ועבד אדם ואחיהם ששים ושמונה
 39 ועבד אדם בן ידיתון וחסה לשערים: ואת צדוק
 הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה בבמה אשר
 בנבעון

ממ בוק

ממ בוק

Sacerdoti-
bus ac Le-
vitis sua
munia dif-
tribuit.

ס בנבעון: להעלות עלות ליהוה על מזבח העלה תמיד
לבקר ולערב ולכל הכתוב בתורת יהוה אשר צוה
41 על ישראל: ועמהם הימן וידותון ושאר הברורים
אשר נקבו בשמות להודות ליהוה כי לעולם חסדו:
42 ועמהם הימן וידותון חצצרות ומצלתיים למשמיעים
43 וכלי שיר האלהים ובני ידותון לשער: וילכו כל-
העם איש לביתו ויסב דויד לברך את ביתו:

Cap. XVII.
Cum Tem-
plum edi-
ficare ani-
mo agita-
ret,
Per Na-
thanem
monetur,
filio ipsius
id seruari:
multaque
alia augu-
stissimo hoc
oraculo
edocetur.

א 7 ויהי כאשר ישב דויד בביתו ויאמר דויד אל-
נתן הנביא הנה אנכי וישב בבית הארזים וארון ברית
יהוה תחת יריעות: ויאמר נתן אל דויד כל אשר
3 בלבבך עשה כי האלהים עמך: ויהי
4 בלילה ההוא ויהי דבר אלהים אל נתן לאמר: לך
ואמרת אל דויד עבדי כה אמר יהוה לא אתה תבנה
ה ליהבית לשבת: כי לא ישבתי בבית מן היום אשר
העלית את ישראל עד היום הזה ואהיה מאהל אל
6 אהל וממשכן: בכל אשר התהלכתי בכל-
ישראל הדבר דברתי ארץ אחד שפטי ישראל אשר
צויתי לרעות את עמי לאמר למה לא בניתם לי בית
7 ארזים: ועתה כה תאמר לעבדי לדויד כה אמר יהוה
צבאות אני לקחתך מן הנזה מן אחרי הצאן להיות
8 נגיד על עמי ישראל: ואחיה עמך בכל אשר הלכת
ואכרית את כל אויביך מפניה ועשיתי לך שם כשם
9 הגדולים אשר בארץ: ושמת מקום לעמי ישראל
ונטעתיהו ושכן תחתיו ולא ירנן עוד ולא יוסיפו בני-
י עולה לבלתו כאשר בראשונה: ולמימים אשר צויתי
שפטים על עמי ישראל והכנעתי ארץ כל אויביך
10 ואגד לך ובית יבנה לך יהוה: והיה כדמלאו ימך
ללכת עם אבתיך והקימותי את זרעך אחריך אשר
יהיה

12 יהיה מבניך והכנינתי את מלכותו: הוא יבנה לי בית
 13 וכננתי את כסאו עד עולם: אני אהיה לו לאב והוא
 יהיה לי לבן וחסדי לא אסיר מעמו כגשר הסירות
 14 מאשר היה לפניך: והעמדתיהו בביתי ובמלכותי עד
 העולם וכסאו יהיה נכון עד עולם: ככל
 15 הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל-
 דוד:

16 ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אני יהוה
 17 אלהים ומי ביתי כי הביאתני עד הלם: והקטן זאת
 בעיניך אלהים ותדבר על ברת עבדך למרחוק
 18 וראיתי בתור האדם המעלה יהוה אלהים: מה יוסיף
 עוד דוד אליך לכבוד ארת עבדך ואתה את עבדך
 ידעת: יחזרה בעבור עבדך וכלכך עשית את כל
 הנדולה הזאת להודיע את כל הנדלות: יהוה אין כ
 כמות ואין אלהים זולתך ככל אשר שמענו באזנינו:
 21 ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אשר הלך האלהים
 לפדות לו עם לשום לך שם גדלות ונוראות לגרש
 22 מפני עמך אשר פרית ממצרים גוים: ותתן את עמך
 ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם
 לאלהים: ועתה יהוה הדבר אשר דברת על עבדך
 24 ועל ביתו יאמן עד עולם ועשה כאשר דברת: ויאמן
 ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 אלהים לישראל ובית דוד עבדך נכון לפניך: כי אתה כה
 אלהי גלית את און עבדך לבנות לו בית על כן מצא
 עבדך להתפלל לפניך: ועתה יהוה אתה יהוה
 27 האלהים ותדבר על עבדך הטובה הזאת: ועתה
 הואלת לברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי

Unde inti-
mo corde
& spiritu
commotus,
Deo laudes
ac gratias
dicit.

פחח כס"ה

ויהי אחר כך
 כן

אתה יהוה ברכת ומברך לעולם:

Cap. XVIII
 Prospera

*Davidis
bella cum
finitimis*

1 כן ויך דוד את פלשתים ויכניעם ויקח את גת וכנתיה
 2 מיד פלשתים: ויך את מואב והיו מואב עבדים לדוד
 3 נשאי מנחה: ויך דוד את הדרעור מלך צובה חמתה
 4 בלכתו להציב דו בנהר פרת: וילכד דוד ממנו אלף
 5 רכב ושבעת אלפים פרשים ועשרים אלף איש רגלי
 6 ויעקר דוד את כל הרכב ויתר ממנו מאה רכב:
 7 ויבא ארם דרמשק לעזור להדרעור מלך צובה ויך
 8 דוד בארם עשרים ושנים אלף איש: וישם דוד
 9 בארם דרמשק ויהי ארם לדוד עבדים נשאי מנחה
 10 ויושעיהוה לדוד בכל אשר הלך: ויקח דוד את
 11 שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדרעור ויביאם
 12 ירושלם: ומטבחת ומכון ערי הדרעור לקח דוד
 13 נחשת רבה מאד בה: עשה שלמה אתים הנחשת
 14 ואת העמודים ואת כלי הנחשת: וישמעו
 15 מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדרעור מלך
 16 צובה: וישלח את הדורס בנו אל המלך דוד לשאול
 17 לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדרעור ויכהו כי
 18 איש מלחמות תעו הירי הדרעור וכל כלי זהב וכסף
 19 ונחשת וגם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף
 20 והזהב אשר נשא מכל הגוים מאדום וממואב ומבני
 21 עמון ומפלשתים ומעמלק: ואבשי בן צרויה הכה את
 22 אדום בגיא המלח שמונה עשר אלף: וישם באדום
 23 נציבים ויהיו כל אדום עבדים לדוד ויושעיהוה את דוד
 24 בכל אשר הלך: וימלך דוד על כל ישראל ויהי עשה
 25 טו משפט וצדקה לכל עמו: ויואב בן צרויה על הצבא
 26 ויהושפט בן אחילוד מזביר: וצדוק בן אחיטוב
 27 ואבימלך בן אביתר כהנים ושושא ספר: וכניהו בן
 28 יהודע על הכרתי והפלתי וכני דוד הראשנים ליד
 המלך

*Pracipud
cum Edo-
mais.*

ויהי אחר־כֵן וימת נחש־מֶלֶךְ יִטְא

המֶלֶךְ : Cap. XIX.

בני־עֲמוֹן ויִמְלֹךְ בְּנוֹ תַחְתָּיו : ויאמר דוֹד אֵעִשֶׂה חֶסֶד 1

Mittit ad Ammonitarum Regem legatos, honoris ac officii causa.

עִם חֲנֹן בֶּן־נַחֲשׁ כִּי־עֲשֶׂה אֲבִיו עִמִּי חֶסֶד וישלח דוֹד

מִלְאָכִים לְנַחְמוֹ עַל־אֲבִיו ויבאו עֲבָדֵי דוֹד אֶל־אֶרֶץ

בְּנֵי־עֲמוֹן אֶל־חֲנֹן לְנַחְמוֹ : ויאמרו שְׂרֵי בְנֵי־עֲמוֹן 3

לְחֲנוֹן הַמְּכַבֵּר דוֹד אֶת־אֲבִיךָ בְּעֵינֶיךָ כִּי־שָׁלַח לְךָ

מִנַּחְמִים הֲלֹא בְּעֹבוֹר לַחֲקֹר וּלְהַפְּדוֹ וּלְרַגְלֵי הָאָרֶץ בָּאוּ

עֲבָדָיו אֵלֶיךָ : ויקח חֲנֹן אֶת־עֲבָדֵי דוֹד ויַגְלִחֵם ויִכְרַת 4

Fili contumeliose habentur.

אֶת־מְרוֹיהֶם בַּחֲצֵי עַד הַמַּפְּשֵׁעָה וישלחם : וילכו ה

וַיִּגְדוּ לְדוֹד עַל־הָאֲנָשִׁים וישלח לְקַרְאֲתָם כִּי־הֵיוּ

הָאֲנָשִׁים נִכְלָמִים מְאֹד ויאמר הַמֶּלֶךְ שָׁבוּ בִירְחוֹ עַד

אֲשֶׁר יִצְמַח זַקְנְכֶם וּשְׁבַתְתֶּם : ויראו בְּנֵי־עֲמוֹן 6

כִּי־הִתְבַּאֲשׁוּ עִם דוֹד וישלח חֲנֹן וּבְנֵי־עֲמוֹן אֵלָּף כְּפָרִי

כֶּסֶף לְשֹׂכֵר לֶהֱם מִן־אֶרֶס נְהָרִים וּמִן־אֶרֶס מַעְכָּה

וּמִצֹּכָה רִכְבּוֹ וּפְרָשִׁים : וישכרו לֶהֱם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים 7

אֵלָּף רִכְבּוֹ וְאֶת־מֶלֶךְ מַעְכָּה וְאֶת־עַמּוֹ ויבאו ויַחֲנוּ לִפְנֵי

מִירְבָּאוֹ וּבְנֵי־עֲמוֹן נִאֲסְפוּ מֵעַרְיָהֶם ויבאו לְמַלְחָמָה :

וַיִּשְׁמַע דוֹד וישלח אֶת־יוֹאֵב וְאֶת־כָּל־צְבָא 8

David legatorum injurias ulciscitur.

הַגְּבוּרִים : ויצאו בְּנֵי־עֲמוֹן ויערכו מַלְחָמָה פֶּתַח־הָעִיר 9

והַמְּלָכִים אֲשֶׁר־בָּאוּ לְבָרֶם בְּשָׂרָה : וירא יוֹאֵב כִּי־י

הִיתָה פְּנֵי־הַמַּלְחָמָה אֵלָיו פְּנִים וַאֲחֹרוֹ ויִבְחַר מִכָּל־

בְּחֹר בְּיִשְׂרָאֵל ויערף לְקַרְאֵת אֶרֶס : ואת־יֵתֶר הָעַם 11

נָתַן בְּיַד אֲבִי־אֲחִיו ויערכו לְקַרְאֵת בְּנֵי־עֲמוֹן : ויאמר 12

אִם־תַּחְזֹק מִמֶּנִּי אֶרֶס וְהִיִּית לִי לְתַשׁוּעָה וְאִם־בְּנֵי־עֲמוֹן

יַחְזְקוּ מִמֶּנִּי וְהוֹשַׁעְתִּיהָ : חֲזַק וְנִתְחַזְּקָה בְּעַד־עַמְּנוּ וּבְעַד 13

Ac duce Joabo feliciter pugnat.

עַרֵי אֱלֹהֵינוּ ויהוה הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה : ויגֹשׁ יוֹאֵב 14

וְהָעַם אֲשֶׁר־עִמּוֹ לִפְנֵי אֶרֶס לְמַלְחָמָה וַיִּנּוּסוּ מִפְּנֵיו : 14

וּבְנֵי־עֲמוֹן רָאוּ כִּי־נָס אֶרֶס וַיִּנּוּסוּ נְסֵיהֶם מִפְּנֵי אֲבִישׁ 15

אֲחִיו

אחיו ויבאו העירה ויבאו יואב ירושלים:

16 וירא ארם כי נגפו לפני ישראל

וישלח מלאכים ויצאו את ארם אשר מעבר הנהר ושופק שר צבא הדרעור לפניהם: ויגר לרוד

ויאסף את כל ישראל ויעברו הירדן ויבאו אליהם ויערך אליהם ויערך דויד לקראת ארם מלחמה

Eosdemque etiam altero pralio vincit.

18 וילחמו עמו: וינס ארם מלפני ישראל ויהרג דויד מארם שבעת אלפי סרכב וארבעים אלף איש רגלי

19 ואת שופך שר הצבא המית: ויראו עברי הדרעור כי נגפו לפני ישראל וישלמו עם דויד ויעבדו ולא אבה

Cap. XX. Rabba expugnatur.

א כ ארם להושיע את בני עמון עוד: ויהי לעת תשובת השנה לעת י צאת המלכים וינהג יואב את

חיל הצבא וישחת את ארץ בני עמון ויבא ויצר את רבה ורוד ישב בירושלם ויך יואב את רבה ויהרסה:

22 ויקח דויד את עטרת מלכם מעל ראשו וימצאה משקל ככר זהב ובה אבן יקרת ותהי על ראש דויד

Et in vi-ctos gravi-ter ani-madvertitur.

3 ושלל העיר הוציא הרבה מאד: ואת העם אשר בה הוציא וישר במגרה ובחריצי הברזל ובמגרות וכן יעשה דויד לכל ערי בני עמון וישב דויד וכל העם

4 ירושלים: ויהי אחר כך ותעמד מלחמה בגור עם פלשתים אז הכה סבכי החשתי

Secunda cum Philisthis pralio, casis gigantibus.

ה את ספי מילידי הרפא ויכנעו: ותהי עיר קרי עור מלחמה את פלשתים ויך אלחנן בן עור את

לחמי אחי גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארנים: ותהי עור מלחמה בגת ויהי איש

6 מדה ואצבעתיו שש ושש עשרים וארבע וגם הויא נולד להרפא: ויחרף את ישראל ויכהו הונתן בן

רגש אחר סוק

8 שמעא אחי דויד: אל נולדו להרפא בגת ויפלו ביד דויד

דָּוִד וּבִידְעָבְדֵי: וַיַּעֲמֵד שֹׁטֵן עַל-כָּא

Cap. XXI
David, su-
na gloriã
motus, po-
puli censum
instituit.

1 וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּסֶת אֶת דָּוִד לְמַנּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר 2

דָּוִד אֶל-יֹאבֵב וְאֶל-שָׂרֵי הָעָם לֵכּוּ סַפְּרוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל

מִכָּאֵר שְׁבַע וְעַד דָּן וְהֵבִיאוּ אֵלַי וְאָדַעַה אֶת-מִסְפָּרָם:

3 וַיֹּאמֶר יֹאבֵב יוֹסֵף יְהוָה עִמּוֹ כֹּהֵם מֵאָה פַּעַמִּים

הֲלֹא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ כָּלֵם לְאֲדֹנָי לְעַבְדֵי לְמַה יִּבְקֹשׁ

זֹאת אֲדֹנָי לְמַה יִּהְיֶה לְאִשְׁמָה לְיִשְׂרָאֵל: וְדָבַר הַמֶּלֶךְ 4

חָזַק עַל-יֹאבֵב וַיֵּצֵא יֹאבֵב וַיַּתְּהַלֵּךְ בְּכָל-יִשְׂרָאֵל וַיָּבֵא

יְרוּשָׁלַם: וַיִּתֵּן יֹאבֵב אֶת-מִסְפָּרָה

מִמִּקְרֵהֶם אֶל-דָּוִד וַהֲיִי כָל-יִשְׂרָאֵל אֶלֶף אֲלָפִים

וּמֵאָה אֶלֶף אִישׁ שֵׁלֶף חָרֵב וַיְהוּדָה אַרְבַּע מֵאוֹת

וּשְׁבַעִים אֶלֶף אִישׁ שֵׁלֶף חָרֵב: וְלוֹי וּבְנֵימִן לֹא פָקְדוּ

6 בְּתוֹכָם כִּי-נִתְעַב דְּבַר הַמֶּלֶךְ אֶת-יֹאבֵב: וַיִּרַע בְּעֵינָי

הָאֱלֹהִים עַל-הַדְּבַר הַזֶּה וַיִּקַּח אֶת-יִשְׂרָאֵל:

8 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-הָאֱלֹהִים חַטָּאתִי מֵאֵד

אֲשֶׁר עָשִׂיתִי אֶת-הַדְּבַר הַזֶּה וְעַתָּה הֶעֱבַר נָא אֶת-

9 עוֹן עַבְדְּךָ כִּי-נִסְכַּלְתִּי מֵאֵד: וַיְדַבֵּר יְהוָה

אֶל-גֵּד חֹזֵה דָוִד לֵאמֹר: לֵךְ וּדְבַרְתָּ אֶל דָּוִד לֵאמֹר י

כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלוֹשׁ אַנְי נְטִירָה עֲלֶיךָ בַּחֲרֹךְ אַחֲרַי

11 מִהֲנֶה וְאֶעֱשֶׂה לְךָ: וַיָּבֵא גֵד אֶל דָּוִד וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה-

12 אָמַר יְהוָה קְבַל לְךָ: אִם-שְׁלוֹשׁ שָׁנִים רָעַב וְאִם-שְׁלֹשָׁה

חֳדָשִׁים נִסְפָּה מִפְּנֵי צָרְךָ וְחָרֵב אוֹיְבֶיךָ לְמִשְׁנֵה וְאִם-

13 שְׁלֹשֶׁת יָמִים חָרֵב יְהוּדָה וְדָבַר בְּאַרְצָהּ וּמִלֵּאךָ יְהוּדָה

מִשְׁחִית בְּכָל-גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה רְאֵה מֵה אֲשִׁיב אֶת-

14 שְׁלַחֵי דְבַח: וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-גֵּד צֵר-

לִי מֵאָה אַפְלָה נָא כִּי-יְהוּדָה כִּי-דְבָרִים רַחֲמִין

מֵאָה וּבִידְאָדָם אֶל-אֶפְרַי: וַיִּתֵּן יְהוָה דְּבַר 24

בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּפֹּל מִיִּשְׂרָאֵל שְׁבַעִים אֶלֶף אִישׁ:

וַיִּשְׁלַח

Unde, irato
Numine,
missus ad
eum Va-
tes, qui,
varius pœ-
nis exposi-
tis, Regi
potestatem
faceret,
quam vel-
let eligendi.

Ille tridua-
nam pestem
eligit.

טו וישלח האלהים מלאך לירושלם להשחית
 וכהשחית ראה יהוה וינחם על הרעה
 ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ירך
 ומלאך יהוה עמד עסגון ארנן היבוס :

*Ea autem
 faciente,
 immensa
 populi fra-
 ge attoni-
 tus, apud
 Deum mul-
 tis cum
 lacrymis
 intercedit;*

16 וישא דויד את עינו וירא את מלאך יהוה
 עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידו נטויה
 על ירושלם ויפל דויד והזקנים מכסים בשקים על-

*Ipsamque
 precibus &
 sacrificiis
 placat.*

17 פניהם: ויאמר דויד אל האלהים הלא אני אמרתי
 למנורת בעס ואני הווא אשר חטאתי והרע הרעותי
 ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי תהינא ירך בי ובבית

18 אבי ובעמך לא למנפה: ומלאך יהוה
 אמר אל נר לאמר לדויד כי יעלה דויד להקים
 19 מזבח ליהוה בגון ארנן היבוס: ועל דויד בדבר נר

כאשר דבר בשם יהוה: וישב ארנן וירא את המלאך
 20 וארבעת בניו עמו מתחבאים וארנן דשחטים: ויבא
 דויד עד ארנן ויבט ארנן וירא את דויד ויצא מק הגון

21 וישתחו לדוד אפים ארצה: ויאמר דויד אל ארנן תנה
 22 לי מקום הגון ואבנה בו מזבח ליהוה בכסף מלא
 23 תנהו לי ותעצר המנפה מעל העם: ויאמר ארנן אל-

דויד קח לך ועש אדני המלך הטוב בעיניו ראה נתתי
 24 הפקד לעלות והמורנים לעצים והחטים למנחה

25 הקבל נתתי: ויאמר המלך דויד לארנן לא כי קנה
 אקנה בכסף מלא כי לא אשא אשר לך ליהוה
 26 כה והעלות עולה תנם: ויתן דויד לארנן במקום שקלי

27 זהב משקל שש מאות: ויבן שם דויד מזבח ליהוה
 28 ועל עלות ושלמים ויקרא אל יהוה ויענהו באש
 29 טה השמים על מזבח העלה:

30 ויאמר יהוה למלאך וישב חרבן אל גרנה:
 כעת

בעת ההיא בראות דויד כי ענהו יהוה בגן ארנן 18
היבוס ויזבח שם: ומשכן יהוה אשר עשה משה 29
במדבר ומזבח העלה בערת ההיא בכמה בגבעון:
ולא יכל דויד ללכת לפניו לדרש אלהים כי נבעת ל
מפני חרב מלאך יהוה:

כב ויאמר דויד זה הוא בית יהוה האלהים וזה מזבח כב
לעלה לישראל: ויאמר דויד לכנוס את 2
הגרים אשר בארץ ישראל ויעמר הצבים לחצוב אבני
גזית לבנות בית האלהים: וברזל לרכב למסמרים 3
לרלתות השערים ולמחברות הכין דויד ונתשרת לרכב
אין משקל: ועצי ארזים לאין מספר כי הביאו הצירנים 4
והצרים עצי ארזים לרכב לדויד: ויאמר ה
דויד שלמה בני נער ורף והבית לבנות ליהוה להגדיל
למעלה לשם ולתפארת לכל הארצות אכיננה נאלו
ויכן דויד לרכב לפני מותו: ויקרא שלמה בנו ויצוהו 6
לבנות בית ליהוה אלהי ישראל:

Cap. XXII.
Materiam
ac sumptus
adificando
Templo
comparat.

ויאמר דויד לשלמה בנו אני היה עם לבבי 7 בני קח
לבנות בית לשם יהוה אלהי: ויהי עלי דבר יהוה 8
לאמר דם לרכב שפכת ומלחמורת גרלות עשית לא
תבנה בית לשמי כי דמי סרבים שפכת ארצה לפני:
הנה בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה והניחותו לו 9
מכל אויביו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלומו ושקט
אתן על ישראל כי מיו הוא יבנה בית לשמי והוא יהיה
לי לבן ואני לו לאב והכינותי את פסא מלכותו עליה
ישראל עד עולם: עתה בני יהי יהוה עמך והצלחת 11
ובנית בית יהוה אלהיך כאשר דבר עליך: אך יתך 12
לך יהוה שכל ובינה ויצווק על ישראל ולשמור ארצו
תורת יהוה אלהיך: אז תצליח אסתשמור לעשות 13

Filium Sa-
lomonem
instruit de
divino ora-
culo, de adi-
ficandâ Ae-
de Domini.

את

ע

את החקים ואת המשפטים אשר צוה יהוה את משה

על ישראל חזק ואמץ אל תירא ואל תחתה ^{קמץ ב' פ} ותנה

בעניי הכינותי לבית יהוה וזהב בכרים מאה אלף

וכסף אלף אלפים כפרים ולנחשת ולבדיל און

משקל כ' לרב הירק ועצים ואבנים הכינותי ועליהם

טו תוסף וועמך לרב עשי מלאכה חצבים וחרשי און

ויעץ וכל חכם בכל מלאכה לזהב לכסף ולנחשת

ולברזל אין מספר קום ועשה ויהי יהוה עמך ויצו

דויה לכל שרי ישראל לעזרה לשלמה בנו ואל איהות

אלהיכם עמכם והנית לבם מסכיב כו יסתן כויה את

שבי הארץ ונכבשה הארץ לפני יהוה ולפני עמו

עתה תנו לבבכם ונפשכם לדרוש ליהוה אלהיכם

וקומו ובנו את מקדש יהוה האלהים להביא ארץ

ארון בהית יהוה וכלי קודש האלהים לבית הנבנה

אכנ לשם יהוה ודוד זקן ושבעימים

וימלך את שלמה בנו על ישראל ויאסף את כל

שרי ישראל והכהנים והלוים ויספרו להלויים

מבן שלשים שנה ומעלה ויהי מספרם לגלגלתם

לנכרים שלשים ושמונה אלף וישמרו לעצמם

מלאכת בית יהוה עשרים וארבעה אלף ושטרים

הושפטים ששת אלפים וארבעת אלפים שערים

וארבעת אלפים מתללים ליהוה בכלים אשר עשיתי

להלל ויחלקם דוד מחלקות לבני לוי

לגרשון קהת ומחר: בני לערן לגרשון לערן

ושמע: בני לערן הראשי חיהאל ותם

ויואל שלשה: בני שמעי שלמות וחזיאל והרן

שלשה אלה ראשי האבות ללערן

ובני שמעי דת ונא ועוש ובריעה אלה בני

שמעי

Ac populi primoribus eadem commendat.

Cap. XXIII Levitarum recensio ac distributio per familias, ad ministerium Sanctuarii.

שלמה קרי

ס א 0000 שמעי

שמעי ארבעה : ויהי יחרת הראש וזוה השני ועוש
ובריעה לא הרבו בניו והיו לבית אב לפקדה אחת :

בני קהת עמרם יצהר חברון ועזאל
ארבעה : בני עמרם אהרן ומשה ויברל

אהרן להקרושו קדש קדשים הוא ובניו עד עולם
להקטיר לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד עולם :

ומשה איש האלהים פניו יקראו על שבט הלוי :
בני משה גרשום ואליעזר : בני טו

גרשום שבואל הראש : ויהיו בני אליעזר רחביה
הראש ולא היה לאליעזר בנים אחרים ובני רחביה

רבו למעלה : בני יצהר שלמית
הראש : בני חברון יהוה הראש

אמריה השני יחזאל השלישי ויקמעם הרביעי :
בני עזאל מיכה הראש וישיה השני :

בני עזאל מיכה הראש וישיה השני :
בני מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר

וקיש : וימת אלעזר ולא היו לו בנים כי אם בנות
וישאום בני קיש אחיהם : בני מושי מחלי ועדרו וירמות

שלושה : אלה בני לוי לבית אבותיהם ראשי האבות
לפקודיהם במספר שמות לגלגלתם עשרה המלאכה

לעבדת בית יהוה מבן עשרים שנה ומעלה : כי אמר כה
דויד הניח יהוה אלהי ישראל לעמו וישכן בירושלם

עד לעולם : וגם ללויים אין לשאת את המשכן ואת
כל פליו לעבדתו : כי בדברי דויד האחרונים חמה

מספר בני לוי מבן עשרים שנה ולמעלה : כי מעמדם
ליד בני אהרן לעבודת בית יהוה על החצרות ועל

הלשכות ועל מטהרת לכל קדש ומעשה עבדת בית
האלהים : וללחם המערכת ולסלת למנחה ולרקיקי

המצות ולמחבת ולמרבכת ולכל משורה ומדה :
ולעמר

ל ולעמד בבקר בבקר להדות ולהלל ליהוה וכן לערב :
31 ולכל העלות עלות ליהוה לשבתות לחדשים
ולמועדים במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה :
32 ושמרו את משמרת אהל מועד ואת משמרת הקדש
ומשמרת בני אהרן אחיהם לעבדת בית יהוה :

Cap. XXIV
Sacerdotum
Classes
ac Ordines
recensentur.

וכר ולבני אהרן מחלקותם בני

2 אהרן נרב ואביהוא אלעזר ואיתמר : וימת
נרב ואביהוא לפני אביהם ובנים לאהרן
3 להם ויכהנו אלעזר ואיתמר : ויחלקם דוד
וצדוק מן בני אלעזר ואחיהמלך מן בני איתמר
4 לפקדתם בעבודתם : וימצאו בני אלעזר
רבים לראשי הגברים מן בני איתמר ויחלקום
לבני אלעזר ראשים לבית אבות ששה עשר
ה ולבני איתמר לבית אבותם שמונה : ויחלקום
בגורלות אלה עם אלה כיהיו שרי קדש ושרי
האלהים מבני אלעזר ובבני איתמר :
6 ויכתבם שמעיה בן נתנאל הסופר מן הלוי לפני
המלך והשרים וצדוק הכהן ואחיהמלך בן אביתר
וראשי האבות לכהנים וללויים בית אב אחר אחר
7 לאלעזר ואחיו אחו לאיתמר : ויצא הגורל
8 הראשון ליהויריב לידעיה השני : לחרם השלישי
9 לשערים הרבעי : למלכיה החמישי למימן הששי :
11 י להקוץ השבעי לאביר השמיני : לישוע התשעי
12 לשכניה העשירי : לאלישיב עשתי עשר ליקים שנים
13 עשר : לחפה שלשה עשר לישבאב ארבעה עשר :
14 טו לבלגה חמשה עשר לאמר ששה עשר : לחזיר שבעה
16 עשר להפצץ שמונה עשר : לפתחיה תשעה עשר
17 ליחזקאל העשירי : ליכין אחר ועשרים לגמול שנים
ס ב 2 Oooo ועשרים

ועשרים: לדליהו שלשה ועשרים למעוזהו ארבעה 18

ועשרים: אלה פקדתם לעבדתם לבוא 19

לבית יהוה כמשפטם ביד אהרן אביהם כאשר צוהו

יהוה אלהי ישראל: ולבני לוי הנותרים לבני עמרם כ

שוכאל לבני שוכאל יחדיהו: לרחביהו לבני רחביהו 21

הראשישיה: ליצהרי שלמות לבני שלמות יחת: ובני 22 23

יריהו אמריהו שני יחזיאל השלישי קמעם הרביעי:

בני עזיאל מיכה לבני מיכה שמור: אחי מיכה ישרה 24 כה

לבני ישיה זכריהו: בני מררי מחלי ומושי בני יעזיהו בנו: 26

בני מררי לעוזהו בנו ושהם זכור ועברי: למחלי 27 28

אלעזר ולא היה לו בנים: לקיש בני קיש ורחמאל: 29

ובני מושי מחלי ועדר וירימות אלה בני הלויים לבית ל

אבתיהם: ופילו גסהם גורלות לעמת אחיהם: 31

בני אהרן לפני דוד המלך וצדוק ואחיסלך וראשי

האבות לכהנים וללויים אבות הראש לעמדת אחיו

ויבדל דוד ושרי הצבא לעבדה כה הקטן:

Cap. XXV.
Cantores
Templi si-
militer in
suos Ordī-
nes dige-
runtur.

לבני אסף והימן וידותון הנביאים בכנורות כנבלים יחיד

ובמצלתיים ויהי מספרם אנשי מלאכה לעבדתם:

לבני אסף זכור ויוסף ונתניה ואשר אלה בני אסף על 2

יד אסף הנבא על ידי המלך: לידותון בני ידותון 3

גדליהו וצרי וישעיהו חשביהו ומתתיהו ששה על ידי

אביהם ידותון בכנור הנבא על הדורות והלל ליהוה: 4

להימן בני הימן בקיהו מתניהו עזיאל שבואל וירימות 4

חנניה חנני אליאתה גדלת ורממתי עזר ישבקשרה

מלותיהותיר מחזיאות: כל אלה בנים להימן חזרה ה

המלך בדברי האלהים להרים קרן ויתן האלהים

להימן בנים ארבעה עשר ובנות שלוש: כל אלה על 5

ירי אביהם בשיר בית יהוה במצלתים נבלים וכנורות

לעבדת

לעבדת בית האלהים על ידי המלך אסף ויהוואחזבאל והימון:
 ויהי מספרם עם אחיהם מלמדי שיר ליהוה כל המבין
 8 מאתים שמונים ושמונה: ויפילו גורלות משמרת
 לעמת פקטן בגדול מבין עם תלמיד:
 9 ויצא הגורל הראשון לאסף לזוסף גדליהו
 י השני הוא ואחיו ובניו שנים עשר: השלשי
 יא זכור בניו ואחיו שנים עשר: הרביעי
 יב ליצרי בניו ואחיו שנים עשר:
 יג החמישי נתניהו בניו ואחיו שנים עשר:
 יד הששי בקיהו בניו ואחיו שנים עשר:
 טו השבעי ישראלה בניו ואחיו שנים עשר:
 טז השמיני ישעיהו בניו ואחיו שנים עשר:
 יז התשיעי מתניהו בניו ואחיו שנים עשר:
 יח העשירי שמעי בניו ואחיו שנים
 עשר: יט עשתי עשר עזראל בניו ואחיו
 עשר: כ השנים עשר לחשבירה
 בניו ואחיו שנים עשר: כא לשלשת
 עשר שובאל בניו ואחיו שנים עשר:
 כב לארבעה עשר מתתיהו בניו ואחיו
 שנים עשר: כג לחמשה עשר לירמור
 בניו ואחיו שנים עשר: כד לששה
 עשר לחנניהו בניו ואחיו שנים עשר:
 כה לשבעה עשר לישבקשה בניו ואחיו שנים עשר:
 כו לשמונה עשר לחנני בניו ואחיו שנים עשר:
 כז לתשעה עשר למלות בניו ואחיו שנים עשר:
 כח לעשרים לאליה בניו ואחיו שנים עשר:
 כט לאחד ועשרים להותיר בניו ואחיו שנים עשר:
 ל לשנים ועשרים לגדלתי בניו ואחיו שנים עשר:
 לל לשלשת

לשלשה ועשרים למחזיאות בניו ואחיו שנים ל

לארבעה ועשרים לרוממתי עזר בניו ואחיו ^{קמין בוק עשר :} 3

למחלקות לשערים לקרחים ^{שנים עשר :} **כ** ^{Cap. XXVI.}

משלמיהו בן קרא מן בני אסף : ולמשלמיהו בנים ^{Fanitores Templi,}

זכריהו הבכור ידיעאל השני זכריהו השלישי יתניאל ^{aliaque sacra Aedificaciones ac munia recensentur.}

הרביעי : עלם החמישי יהוחנן הששי אליהועני ³

השביעי : ולעבר אדם בנים שמעיה הבכור יהוזבד ⁴

השני יואח השלישי ושכר הרביעי ונתנאל החמישי :

עמיאל הששי יששכר השביעי פעלתי השמיני כי ה

ברכו אלהים : ולשמעיה בנו נולד בנים הממשלים ⁶

לבית אביהם כי גבורי חיל המה : בני שמעיה ערנני ⁷

ורפאל ועזבד אלזבד אחיו בני חיל אליהו וסמכיהו :

כל אלה מבני עבד אדם המה ובניהם ואחיהם ⁸

איש חיל בכח לעבדה ששים ושנים לעבד אדם :

ולמשלמיהו בנים ואחים בני חיל שמונה עשר : ולהסה ^{קמין בלא אסף} 9

מן בני מררי בנים שמרי הראש כי לאזריה בכור ¹⁰

וישימהו אביו לראש : חלקיהו השני טבליהו ¹¹

השלישי זכריהו הרביעי כל בנים ואחים להסה שלשה ¹²

עשר : לאלה מחלקות השערים לראשי הגברים ¹³

משמורת לעמת אחיהם לשרת בבית יהוה : ופילו ¹⁴

גורלות כקטן כגדול לבית אבותם לשער ושער :

ויפל הגורל מזרחה לשלמיהו וזכריהו בנו וועין בשכל ¹⁵

הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה : לעבד אדם נגבה ¹⁶

ולבניו בית האספים : לשפים ולהסה למערב עם שער ¹⁷

שלכת במסלה העולה משמר לעמת משמר : למזרח ¹⁸

הלויים ששה לצפונה ליום ארבעה לנגבה ליום ארבעה ¹⁹

ולאספים שנים שנים : לפרבר למערב ארבעה ²⁰

למסלה שנים לפרבר : אלה מחלקות השערים ²¹

לבני

כ לבני הקרח וילבני מררי : והלויים אחיה על אוצרות
 21 בית האלהים ולאצרות הקדשים : בני לעדן בני
 הגרשני ללעדן ראשי האבות ללעדן הגרשני יחיאלי :
 22 בני יחיאל יתם ויואל אחיו על אוצרות בית יהוה :
 23 24 לעמרמי ליצהרי לחברוני לעזיאלי : ושבאל בן
 כה גרשום בן משה נגיד על האצרות : ואחיו לאליעזר
 רחביהו בן וישעיהו בן וירם בן וזפרי בן ושלמותר ^{וסלומית קרו}
 26 בן : הוא ושלמותר ואחיו על כל אוצרות
 הקדשים אשר הקדיש דויד המלך וראשי
 האבות לשרי האלפים והמאות ושרי הצבא :
 27 מן המלחמות ומן השלל הקדישו לחזק
 28 לבית יהוה : וכל הקדיש שמואל הראה ושאוול
 בן קיש ואבנר בן נר ויואב בן צרויה כל המקדיש על
 29 יד שלמית ואחיו : ליצהרי בניהו ובניו למלאכה
 ל החיצונה על ישראל לשטרים ולשפטים : לחברוני
 חשביהו ואחיו בני חיל אלף ושבע מאות על פקדתי
 ישראל פעבר לירדן מערבה לכל מלאכת יהוה
 31 ולעבדתי המלך : לחברוני יריה הראש לחברוני
 לתלדתי לאבות בשנת הארבעים למלכות דויד
 32 נדרשו וימצא בהם גבורי חיל ביעזר גלעד : ואחיו כז
 בני חיל אלפים ושבע מאות ראשי האבות ופקידים
 דויד המלך על הראובני והגדי וחצי שבט המנשי
אכן לכל דבר האלהים ודבר המלך : ובני ישראל
 למספרם ראשי האבות ושרי האלפים והמאות
 וישטריהם המשרתים את המלך לכל דבר
 המחלקות הכאה והיצאת חדש בחדש לכל חדשי
 כז השנה המחלקת האחת עשרים וארבעה אלף :
 על המחלקת הראשונה לחדש הראשון
 2

Cap. xxvii.
 Ordinarius
 miles cum
 Ducibus &
 Tribunis :
 ceterique
 domus Rej
 gia praefecti
 ac ministri.

יִשְׁבַּעַם בֶּן־זְבַדְיָאֵל וְעַל מַחְלַקְתּוֹ עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה

אֶלְפִי: מִן־בְּנֵי פְרִיץ הָרֹאשׁ לְכָל־שָׂרֵי הַצְבָּאוֹת לַחֹדֶשׁ

הָרִאשׁוֹן: וְעַל מַחְלַקְתּוֹ הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי דָוִד

הָאֲחוּחִי וּמַחְלַקְתּוֹ וּמַקְלוֹת הַנְּגִיד וְעַל מַחְלַקְתּוֹ עֶשְׂרִים

וָאַרְבָּעָה אֶלְפִי: שֵׁר הַצְבָּא הַשְּׁלִישִׁי לַחֹדֶשׁ הַ

הַשְּׁלִישִׁי בְנֵיהוּ בֶן־יְהוֹדָע הַכֹּהֵן רֹאשׁ וְעַל מַחְלַקְתּוֹ

עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה אֶלְפִי: הוּא בְנֵיהוּ גִבּוֹר הַשְּׁלִישִׁים

וְעַל הַשְּׁלִישִׁים וּמַחְלַקְתּוֹ עִמּוֹזָבָד בְּנוֹ: הַרְבִּיעִי

לַחֹדֶשׁ הַרְבִּיעִי עֲשֵׂה אֶל אֲחִיו וְזָבֻדִּיהָ בְּנוֹ אַחֲרָיו

וְעַל מַחְלַקְתּוֹ עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה אֶלְפִי: הַחֲמִישִׁי

לַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי הַשֵּׁר שְׁמֵהוּרַת הַיֹּזְרַח וְעַל מַחְלַקְתּוֹ

עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה אֶלְפִי: הַשֵּׁשִׁי לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁשִׁי

עִירָא בֶן־עֵקֶשׁ הַתְּקוּעִי וְעַל מַחְלַקְתּוֹ עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה

אֶלְפִי: הַשְּׁבִיעִי לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי חֶלְצִי

הַפְּלוֹנִי מִן־בְּנֵי אֶפְרַיִם וְעַל מַחְלַקְתּוֹ עֶשְׂרִים

וָאַרְבָּעָה אֶלְפִי: הַשְּׁמִינִי לַחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי סַכְכִּי

הַחֲשֵׁתִי לִזְרַחִי וְעַל מַחְלַקְתּוֹ עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה אֶלְפִי:

הַתְּשׁוּעִי לַחֹדֶשׁ הַתְּשׁוּעִי אֲבִיעֶזֶר הַעֲנַתוֹתִי

לְבִנְיָמִן וְעַל מַחְלַקְתּוֹ עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה אֶלְפִי: לְבִנְיָמִן

הָעֵשִׂירִי לַחֹדֶשׁ הָעֵשִׂירִי מַהֲרִי הַנְּטוּפְתִי

לִזְרַחִי וְעַל מַחְלַקְתּוֹ עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה אֶלְפִי:

עֲשֵׂתִי עֵשֶׂר לַעֲשֵׂתִי עֵשֶׂר הַחֹדֶשׁ בְּנִירָה

הַפְּרַעַתוֹנִי מִן־בְּנֵי אֶפְרַיִם וְעַל מַחְלַקְתּוֹ עֶשְׂרִים

וָאַרְבָּעָה אֶלְפִי: הַשְּׁנַיִם עֵשֶׂר לַשְּׁנַיִם טו

עֵשֶׂר הַחֹדֶשׁ חֶלְצִי הַנְּטוּפְתִי לַעֲתַנְיָאֵל וְעַל מַחְלַקְתּוֹ

עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה אֶלְפִי: וְעַל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְרֵאשֵׁי נְגִיד אֲלִיעֶזֶר בֶּן־זְכַרְיָה

לְשִׁמְעוֹנִי שְׁפַטְיָהוּ בֶן־מַעֲכָה: לְלוֹי חֲשַׁבְיָה בֶן־

קְמוּאֵל

עשרים וארבעה אלף

הש' בפחח

לכן ימיני

קרי

18 קמואל לאהרן צדוק : ליהודה אליהו מאתי דוד
 19 ליששכר עמרי בן מיכאל : לזבולן ישמעיהו בן
 כ עכריהו לנפתלי רימות בן עזריאל : לכני אפרים
 הושע בן עזיהו לחצי שבט מנשה יואל בן פדיהו :
 21 לחצי המנשה גלעד יהודו בן זכריהו לכנימן עשיאל
 22 בן אבנר : לדן עזראל בן ירחם אלה שרי שבטי
 23 ישראל : ולא נשא דוד מספרם למבן עשרים
 שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את
 24 ישראל ככוכבי השמים : יואב בן צרויה
 החל למנות ולא כלה ויהי בזאת קצף על ישראל ולא
 עלה המספר במספר דברי הימים למלך דוד :
 כה ועל אצרות המלך עומות בן עדיאל ועל
 האצרות בשדה בערים ובכפרים ובמגדלות יהונתן
 26 בן עזיהו : ועל עשי מלאכת השדה לעבדת
 27 האדמה עזרי בן כלוב : ועל הכרמים שמעי
 הרמתי ועל שבכרמים לאצרות היין זכריהו השפמי :
 28 ועל הזיתים והשקמים אשר בשפלה בעל חנן
 29 הגרדי ועל אצרות השמן יועש : ועל הבקר
 הרעים בשרון שטרי השרוני ועל הבקר בעמקים
 ל שפט בן עדלי : ועל הגמלים אוביל הישמעלי
 31 ועל האתנות יחיהו המרנתי : ועל הצאן יזן
 ההגרי כל אלה שרי הרכוש אשר למלך דוד :
 32 ויהונתן דוד דוד יועץ איש מבין וסופר הוא
 33 ויחיאל בן חכמוני עם בני המלך : ואחיתפל יועץ
 34 למלך וחוישי הארכי רע המלך : ואחרי אחיתפל
 יהודע בן בניהוואביתרו ושר צבא למלך יואב :

כח ויקהל דוד את כל שרי ישראל שרי השבטים
 ושרי המחלקות המשרתים את המלך ושרי האלפים
 ושרי

Cap. xxviii.
 David, in
 solemn or-
 dinum con-
 ventu,

1 וְשָׂרֵי הַמָּאוֹת וְשָׂרֵי כָל־רִכּוּשׁ־וּמִקְנֵה לְמֶלֶךְ וּלְבָנָיו
 2 עַם־הַפְּרִיסִים וְהַגְּבוּרִים וְכָל־גְּבוּרֵי־חַיִל אֶל־יְרוּשָׁלַם :
 3 וַיִּקַּם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עַל־רַגְלָיו וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּנִי אֲחִי וְעַמִּי
 4 אֲנִי עִם־לִבִּי לְבָנוֹת בַּיִת מְנוּחָה לְאַרְוֶן בְּרִית־יְהוָה
 5 וְלִהְדָם רַגְלֵי אֱלֹהֵינוּ וְהַכִּינוֹתִי לְבָנוֹת : וְהָאֱלֹהִים
 6 אָמַר לִי לֹא־תִבְנֶה בַיִת לְשָׁמַיִ כִּי אִישׁ מִלְּחָמוֹת אַתָּה
 7 וְדָמִים שָׁפַכְתָּ : וַיִּבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי מִכָּל
 8 בְּיַת אָבִי לְהוֹיֹת לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם כִּי בִיהוּדָה
 9 בָּחַר לְנַגִּיד וּבְכֵית יְהוּדָה בַּיִת אָבִי וּבְכֵנִי אָבִי כִי רָצָה
 10 לְהַמְלִיךָ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל : וּמִכָּל־בְּנֵי־רִבִּים בָּנִים הֵ
 11 נָתַן לִי יְהוָה וַיִּבְחַר בְּשִׁלְמֹה בְנִי לְשֹׁבֵת עַל־כֶּסֶף
 12 מַלְכוּת יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר לִי שִׁלְמֹה בְנִי הוּא־
 13 יִבְנֶה בַיִת יוֹחֲצוֹתַי כִּי־בָחַרְתִּי בּוֹ לִי לְכֹן וְאֲנִי אֶהְיֶה
 14 לוֹ לְאָב : וְהַכִּינוֹתִי אֶת־מַלְכוּתוֹ עַד־לְעוֹלָם אִם־יִחֻק
 15 לַעֲשׂוֹת מִצְוֹתַי וּמִשְׁפָּטַי כִּי־וְהָיָה : וְעַתָּה לְעֵינַי כָּל־
 16 יִשְׂרָאֵל קְהַל־יְהוָה וּבְאֹזְנֵי אֱלֹהֵינוּ שָׁמְרוּ וּדְרָשׁוּ כָל־
 17 מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְמַעַן תִּירָשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה
 18 וְהַנְּחַלְתֶּם לְבָנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם עַד־עוֹלָם : וְאַתָּה שִׁלְמֹה
 19 בְנִי דַע אֶת־אֱלֹהֵי אָבִיךָ וְעִבְדֵהוּ בְּלֵב שָׁלֵם וּבְנַפֶּשׁ
 20 חַפְצָה כִּי כָל־לְבָבוֹת דּוֹרְשׁ יְהוָה וְכָל־יֶצֶר מַחְשְׁבוֹת
 21 מִבֵּין אִם־תִּדְרָשׁוּ יִמְצָא לָךְ וְאִם־תִּעֲזֹבֵנִי יִזְנִיחֶךָ לְעַד :
 22 רְאֵה יְעַתָּה כִּי־יְהוָה בָּחַר בְּךָ לְבָנוֹת־בַּיִת לְמִקְדָּשִׁי
 23 חֻק וְעִשָׂה : וַיִּתֵּן דָּוִד לְשִׁלְמֹה בְנּוֹ
 24 אֶת־תְּכֵנִית הָאוֹלָם וְאֶת־כֶּתִיב וּגְזָזִיב וְעִלְתִּיב וְחֻדְרִיב
 25 הַפְּנִימִים וּבֵית הַכְּפָרֶת : וְתִבְנִית כָּל־אֲשֶׁר הִיָּה בְרוּחַ
 26 עִמּוֹ לְחֻצְרוֹת בַּיִת יְהוָה וְלִכְלֵל הַלְּשָׁכוֹת סָבִיב לְאַצְרוֹת
 27 בַּיִת הָאֱלֹהִים וּלְאַצְרוֹת הַקֹּדְשִׁים : וּלְמַחְלָקוֹת
 28 הַכְּהֹנִים וְהַלְוִיִּם וְלִכְלֵל מְלֹאכֶת עִבְדֵי־בַיִת יְהוָה
 29 וְלִכְלֵל

Salomonem regni successorem declarat.

Cunctosque ad cultum Dei, & Templi adificationem adhortatur.

Operis formam Salomoni tradit.

14 ולכל כלי עבודת בית יהוה: לזהב במשקל לזהב
 לכל כלי עבודה ועבודה לכל כלי הכסף במשקל
 15 לכל כלי עבודה ועבודה: ומשקל למנורת הזהב
 ונרותיהם זהב במשקל מנורה ומנורה ונרותיה
 ולמנורות הכסף במשקל למנורה ונרותיה בעבודת
 16 מנורה ומנורה: וארת הזהב משקל לשלחנות
 המערכת לשלחן ושלחן וכסף לשלחנות הכסף:
 17 והמזלגות והמזרקות והקשורת זהב טהור ולכפורי
 הזהב במשקל לכפור וכפור ולכפורי הכסף במשקל
 18 לכפור וכפור: ולמזבח הקטרת זהב מזקק במשקל
 ולתבנית המרכבה הפרובים זהב לפרשים וסככים
 19 על ארון ברית יהוה: הכל בכתב מיד יהוה עלי
 כהשכיל כל מלאכות התבנית: ויאמר דויד
 לשלמה בנו חזק ואמץ ועשה אל תירא ואל תחת כי
 יהוה אלהים אלהי עמך לא ירפך ולא יעזבך עד
 21 לכלות כל מלאכת עבודת בית יהוה: והנה
 מחלקות הפהנים והלוים לכל עבודת בית האלהים
 ועמך בכל מלאכה לכל נדיב בחכמה לכל עבודה
 והשרים וכל העם לכל דבריה: ויאמר דויד

כט

Cap. xxix.
 Iterum &
 verbis &
 exemplo
 universos
 cohortatur,
 ut in fabri-
 cam Tem-
 pli dona ac
 munera
 conferant.

המלך לכל הקהל שלמה בני אחר בחרבו אלהים
 נער ורך והמלאכה גדולה כי לא לאדם הפירה כי
 2 ליהוה אלהים: ובכל כחי הכינותי לבית אלהי הזהב
 לזהב והכסף לכסף והנחשרת לנחשת הברזל לברזל
 והעצים לעצים אבני שהם ומלואים אבני פז ורקמה
 3 וכל אבן יקרה ואבני שיש לרב: ועור ברצותי בבית
 אלהי יש לי סגלה זהב וכסף נתתי לבית אלהי
 4 למעלה מכל הכינותי לבית הקדש: שלשת אלפים
 כברי זהב מזהב אופיר ושבעת אלפים כפר כסף
 מזקק

מזקק לטוּח קִירוֹת הַבָּתִּים : לְזָהָב לְזָהָב וּלְכֶסֶף הַ

לְכֶסֶף וּלְכָל מְלֹאכָה בְּיַד חַרְשֵׁי־וּמִי מִתְנַדָּב לְמַלְאוֹת יְהוָה

6 יְדוּ הַיּוֹם לַיהוָה : וַיִּתְנַדְּבוּ שְׂרֵי־הָאֲבוֹת וּשְׂרֵי־שִׁבְטֵי־
יִשְׂרָאֵל וּשְׂרֵי־הָאֱלֹפִים וְהַמְּאוֹת וְלִשְׂרֵי־מְלֹאכֶת־הַמֶּלֶךְ : *Quod liberaliter ab omnibus praestatur.*

7 וַיִּתְּנוּ לְעִבּוֹדֵת בֵּית־הָאֱלֹהִים זָהָב כְּפָרִים חֲמִשָּׁתַּיִם־

אֱלֹפִים וְאַדְרָכָנִים רַבּוֹ וְכֶסֶף כְּפָרִים עֶשְׂרֵת־אֱלֹפִים

וְנָחֲשֵׁת רַבּוֹ וְשִׁמּוֹנֵת־אֱלֹפִים כְּפָרִים וּבְרֹזֶל מְאֹד־אֶלֶף

8 כְּפָרִים : וְהִנְמִצָּא אֹתוֹ אֲבָנִים נִתְּנוּ לְאֹצֵר בֵּית־יְהוָה

9 עַל־יַד־יְחִיאֵל הַגֵּר־שֵׁנִי : וַיִּשְׂמְחוּ־הָעַם עַל־הַתְּנָדָבִים

כִּי בָלַב שְׁלֹם הַתְּנָדָבוֹ לַיהוָה וְגַם דָּוִד הַמֶּלֶךְ שָׂמַח

שְׂמֵחָה גְדוֹלָה : וַיְבַרֵךְ דָּוִד אֶת־יְהוָה לְעֵינָיו *Unde David Deum publice celebrat :*

כָּל־הַקֹּהֵל וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

11 אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם : לָךְ יְהוָה הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה

וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצְעַח וְהַהוֹר כִּי־כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ

12 יְהוָה הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנְשֵׂא לְכָל לְרֹאשׁ : וְהַעֲשֵׂר

וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִידֶךָ כָּח וּגְבוּרָה

13 וּבִידֶךָ לַגִּדּוֹל וּלְחֹזֶק לְכָל : וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ

14 לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתֶּךָ : וְכִי מִי אֲנִי וּמִי עַמִּי כִּי־

נַעֲצֹר כָּח לְהַתְּנַדָּב כִּזְאת כִּי־מִמֶּךָ הַכָּל וּמִיָּדֶךָ נִתְּנוּ

15 לָךְ : כִּי־גֵרִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ וְתוֹשָׁבִים כְּכָל־

16 אֲבוֹתֵינוּ בְּצֹל יְמֵינוּ עַל־הָאָרֶץ וְאִין מִקְּוָה : יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ כָּל־הַחֲמוּן הַזֶּה אֲשֶׁר הִכִּינוּנוּ לְכַנּוֹת לָךְ בֵּית־

17 לְשֵׁם קֹדֶשֶׁךָ מִיָּדֶךָ הֵיאֵל וְלָךְ הַכָּל : וַיִּדְעַתִּי אֱלֹהֵי כִי־

אֶתָּה בָּחוּן לִבְבִי וּמִי־שָׂרִים תִּרְצֶה אֲנִי בִישׂר לִבִּי

הַתְּנַדְּבֵתִי כָל־אֱלֹהֵי וְעַתָּה עִמָּךְ הִנְמִצָּאוּ פֹה רְאִיתִי

18 בְּשִׂמְחָה לְהַתְּנַדָּב לָךְ : יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם יִצְחָק

וּיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שִׁמְרָה זֹאת לְעוֹלָם לִיצֹר מַחֲשָׁבוֹת

19 לִבְבִי עִמָּךְ וְהִכּוֹן לִבְבִי אֵלֶיךָ : וְלִשְׁלָמָה בְּנֵי תָן לִבְבִי

שְׁלֹם

7

שָׁלֵם לְשֹׁמֵר מִצְוֹתֶיךָ עֲדוֹתֶיךָ וְחֻקֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת הַכֹּל
כְּלִבְנוֹת הַבֵּירָה אֲשֶׁר הִכִּינוֹתִי וַיֹּאמֶר

דָּוִד לְכֹל הַקְּהֵל בְּרַכּוֹנָא אֲרַת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיְבָרְכוּ
כֹּל הַקְּהֵל לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיהֶם וַיִּקְרוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה
וְלַמֶּלֶךְ וַיִּזְכְּחוּ לַיהוָה וַיִּזְכְּרוּ וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת לַיהוָה

*Et appa-
rato ingenti
sacrificio
Salomonem
in Regem
consecrat.*

לְמַחֲרַת הַיּוֹם הַהוּא פְּרִים אֶלֶף אֵילִים אֶלֶף כֶּבֶשִׂים
22 אֶלֶף וְנֹסְפֵיהֶם וְזִבְחִים לְרֹב לְכָל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאכְלוּ

וַיִּשְׂתּוּ לִפְנֵי יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה וַיִּמְלִיכוּ
שְׁנִירָת לְשִׁלְמָה בֶּן־דָּוִד וַיִּמְשְׁחוּ לַיהוָה לְנֶגֶד וּלְצִדּוֹק
23 לְכַהֵן וַיֵּשֶׁב שְׁלֹמֹה עַל־כִּסֵּא־יְהוָה לְמֶלֶךְ תַּחַת־

מתח כאתנח

24 דָּוִד אָבִיו וַיִּצְלַח וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל וְכָל־
הַיְשָׁרִים וְהַגְּבֻרִים וְגַם כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִד נָתְנוּ יָד
כַּח תַּחַת־שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ וַיִּגְדַּל יְהוָה אֶת־שְׁלֹמֹה
לְמַעַלְהָ לְעֵינֵי כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן עָלָיו הוֹד מַלְכוּת אֲשֶׁר
לֹא־הָיָה עַל־כָּל־מֶלֶךְ לִפְנֵי עַל־יִשְׂרָאֵל

קמין בוק

וְדָוִד בֶּן־יֵשׁוּ מֶלֶךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְהַיָּמִים 26 27
אֲשֶׁר מָלַךְ עַל־יִשְׂרָאֵל אַרְבַּע־עֶשֶׂר שָׁנָה בַּחֲבֵרוֹן מֶלֶךְ

*Moritur
David.*

28 שֶׁבַע שָׁנִים וּבִירוֹשָׁלַם מֶלֶךְ שְׁלֹשִׁים וְשִׁלּוֹשׁ וַיָּמָת
בְּשִׁיבָה טוֹבָה שֶׁבַע־עֶשְׂרִים עָשָׂר וְכַבּוֹד וַיִּמְלֶךְ שְׁלֹמֹה
29 בְּנֵו תַחַתָּיו וּדְבַר־דָּוִד הַמֶּלֶךְ הָרֵאשִׁים וְהָאַחֲרָנִים
הֵנָּס כְּתוּבִים עַל־דְּבַר־שְׁמוּאֵל הָרֵאשִׁי וְעַל־דְּבַר־נִתָּן
לְהַנְבִיא וְעַל־דְּבַר־גַּד הַחֹזֶה עִם כָּל־מַלְכוּתוֹ וְגִבּוֹרָתוֹ
וְהַעֲתִים אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלָיו וְעַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל־
מַמְלְכוֹת הָאָרְצוֹת

ויתחוק

SECUNDUS LIBER
CHRONICORUM,
HEBRAICE דברי הימים ב

CAPUT. I. N

1 ויתחזק שלמה בן דוד על-
2 מלכותו ויהוה אלהיו עמו ויגדלו למעלה: ויאמר
שלמה לכל ישראל לשרי האלפים והמאות
ולשפטים ולכל נשיא לכל ישראל ראשי האבות:
3 וילכו שלמה וכל הקהל עמו לבמה אשר בגבעון כי-
שם היה אהל מועד האלהים אשר עשה משה עבד-
4 יהוה במדבר: אבל ארון האלהים העלה דוד מקרית
יערים בהכין לו דוד כי נטח לו אהל בירושלם:
5 ומוזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן אורי בן חור
שם לפני משכן יהוה וידרשהו שלמה והקהל: ויעל
6 שלמה שם על מוזבח הנחשת לפני יהוה אשר לאהל
מועד ויעל עליו עלות אלף:
7 ברצון האלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתך לך:
8 ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עם דוד אבי חסד
גדול והמלכתני תחתיו: עתה יהוה אלהים יאמן
9 דברך עם דוד אבי כי אתה המלכתני על עם רב
בעפר הארץ: עתה חכמה ומדע נתן לי ואצאה לפני
העם הזה ואבואה כי מי ישפט את עמך הזה הגדול:
10 ויאמר אלהים לשלמה יען אשר היתה זאת
עם לבבך ולא שאלת עשר נכסים וכבוד ואת נפש
שנאיה וגם ימים רבים לא שאלת ותשאל לך חכמה
ומדע אשר תשפוט את עמי אשר המלכתך עליו:
11 החכמה והמדע נתון לך ועשר נכסים וכבוד נתן לך
אשר לא היה כן למלכים אשר לפניך ואחרך לא
יהיה

Salomo
Deum Gi-
beone sum-
tuoso sacri-
ficio colit.

Divina vi-
sione illu-
stratur.

Atque in-
signi sa-
pientia di-
vinitus or-
natur.

13 יהיה כן : ויבא שלמה לבמה אשר בגבעון ירושלם מפני אהל מועד וימלך על ישראל :

14 ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהיה לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים ויניחם

Florentes ipso regnante, Iraelitarum res.

טו בערי הרכב ועם המלך בירושלם : ויתן המלך את הכסף ואת הזהב בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב : ומוצא הסוטים

מ במקום ה'

17 אשר לשלמה ממצרים ומקוא סחרי המלך מקוא יקחו במחיר : ועלו ויצאו ממצרים מרכבה בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי

18 החתים ומלכי ארם בידם ויצאו : ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו : ויספר שלמה

Cap. II. Salomo Templum admirandi operis excitaturus, cum Hiram Tyri Rege certis conditionibus paciscitur, de materia ex Libano monte subvehenda.

שבעים אלף איש סבל ושמונים אלף איש חצב בהר ומנצחים עליהם שלשת אלפים ושש מאות :

2 וישלח שלמה אל חורם מלך צר לאמר באשר עשית עם דוד אבי ותשלח לו ארזים לבנות

3 לו בית לשבת בו : הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי להקדיש לו להקטיר לפניו קטורת סמים ומערכת תמיד ועלות לבקר ולערב לשבתות

4 ולחרשים ולמועדי יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל : והבית אשר אני בונה גדול כי גדול אלהינו

ה מכל האלהים : ומי יעצר כח לבנות לו בית כי השמים ושמי השמים לא יכלכלהוומי אני אשר אבנה לו בית

6 כי אם להקטיר לפניו : ועתה שלח לי איש חכם לעשות בית בזהב ובכסף ובנחשת ובבדול ובארגון

7 וכרמיל ותכלת וידע לפתח פתוחים עם החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכין דוד אבי :

8 ושלח לי עצי ארזים ברושים ואלגומים מהלבנון כי

יש אחר טורק

אני ידעתי אשר עבדך יודעים לכרות עצי לבנון והנה
עבדי עם עבדך: ולהכין לי עצים לרב פי הבית
אשר אני בונה גדול והפלא: והנה לחטבים לכרתי
העצים נתתי חטים מפות לעבדך כרים עשרים אלף
ושערים כרים עשרים אלף ויין בתים עשרים אלף ושמן
בתים עשרים אלף: ויאמר חורם מלך צד
בכתבו ושלח אל שלמה באהבת יהוה את עמו נתת
עליהם מלך: ויאמר חורם ברוך יהוה אלהי ישראל
אשר עשה את השמים ואת הארץ אשר נתן ליהוה
המלך בן חכם יורע שכל ובינה אשר יבנה בית ליהוה
ובית למלכותו: ועתה שלחתי איש חכם יורע בעתה
לחורם אביו: בן אשה מן בנות דן ואביו איש צד ויורע
לעשות בנה ובכסף בנחשת בברזל באבני סוכעצים
בארזן בתכלת ובבזן ובפרמיל ורפתח כל פתוח
ולחשב כל מחשבת אשר נתן לו עם סכמך וחכמי
ארני דוד אביו: ועתה החטים והשערים השמן והיין
אשר אמר ארני שלח לעבדיו ואתנו נכרת עצים מן
הלבנון בכל צרכך ונביאם לך רפסבורה על ים יפו
ואתה תעלה אתם ירושלים: ויספר שלמה כלד
האנשים הגידים אשר בארץ ישראל אחרי הספר
אשר ספרם דוד אביו וימצאו מאה וחמשים אלף
ושלשת אלפים ושיש מאות: ויעש מהם שבעים אלף
סבל ושמנים אלף חצב פהר ושלשת אלפים ושש
מאות מנצחים להעביר את העם: ויחל שלמה
לבנות את בית יהוה בירושלים בהר המורה אשר
נראה לדוד אביו אשר הכין במקום דוד בנגן ארנן
היבוס: ויחל לבנות בחדש השני בשני בשנת ארבע
למלכותו: ואלה הוסר שלמה לבנות את בית
האלהים

Ille huma-
niter &
prolixè ope-
ram suam
offert.

Cap. III.
Templi fi-
tius, magni-
tudo, par-
tes & orna-
tus descri-
buntur.

האלהים הארך אמות במדה הראשונה אמות ששים
 4 ורחב אמות עשרים : והאולם אשר על פני הארך
 על פני רחב הבית אמות עשרים והגבה מאה ועשרים
 הויצפהו מפנימה זהב טהור : ואת הבית הגדול חפה
 עצי ברושים ויחפרו זהב טוב ויעל עליו תמרים
 6 ושרשרת : ויצף את הבית אבן יקרה לתפארת
 7 והזהב זהב פרוים : ויחף את הבית הקרות הספים
 וקירותיו ודלתותיו זהב ופתח כרובים על הקירות :
 8 ויעש את בית קדש הקדשים ארכו על פני
 רחב הבית אמות עשרים ורחבו אמות עשרים
 9 ויחפרו זהב טוב לככרים שש מאות : ומשקל
 למסמרות לשקלים חמשים זהב והעליות חפה זהב :
 ויעש בבית קדש הקדשים כרובים שנים
 10 מעשה צעזעים ויצפו אתם זהב : וכנפי הכרובים
 ארכם אמות עשרים כנף האחד לאמות חמש מנעת
 לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש מגיע לכנף
 12 הכרוב האחר : וכנף הכרוב האחד אמות חמש מגיע
 לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש דבקה לכנף
 13 הכרוב האחר : כנפי הכרובים האלה פרשים אמות
 עשרים והם עמדים על רגליהם ופניהם לבית :
 14 ויעש את הפרכת תכלת וארגמן וכרמיל
 15 ובוץ ויעל עליו כרובים : ויעש לפני הבית
 עמודים שנים אמות שלשים וחמש ארך והצפת
 16 אשר על ראשו אמות חמש : ויעש
 שרשרות כדביר ויתן על ראש העמדים ויעש רמונים
 17 מאה ויתן בשרשרות : ויקם את העמודים על פני
 יחיר ההיכל אחר מימין ואחר מהשמאל ויקרא שם הימני
 א ד יכין ושם השמאלי בעז : ויעש מזבח נחשת עשרים

Cap. IV.
Altaris
labrorum

אמה PPPP א סא

אמה ארכו ועשרים אמה רחבו ועשר אמות קומתו :
 ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו 2
 אל שפתו עגול 1 סביב וחמש באמה קומתו וקו
 שלשים באמה יסב אתו סביב : ודמות בקרים תהיה 3
 לו סביב 1 סביב סובבים אתו עשר באמה מקיפים את
 הים סביב שנים טורים הבקר יצוקים במצקתו : עומד 4
 על שנים עשר בקר שלשה פנים 1 צפונה ושלשה
 פנים ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה
 והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה : ועביו ה
 טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושנה מחויק
 בהנים שלשת אלפים יביל : ויעש כזורים 6
 עשרה ויתן חמשה מימין וחמשה מהשמאול לרחצה
 בהם ארבע מעשה העולה ירחו בהם והים לרחצה
 לכהנים בו : ויעש את מנרות הזהב עשר 7
 כמשפטם ויתן בהיכל חמש מימין וחמש משמאול :
 ויעש שלחנות עשרה וינח בהיכל חמשה 8
 מימין וחמשה משמאול ויעש מזרקי זהב מאה :
 ויעש חצר הכהנים והעזרה הגדולה 9
 ודלתות לעזרה ודלתותיהם צפה נחשת : ואת הים י
 נתן מכתף הימנית קדמה ממול נגבה :
 ויעש חדרים את הסירות ואת היעים 11
 ואת המזרקות ויכל חירם לעשות את המלאכה תורם קרי
 אשר עשה למלה שלמה בבית האלהים : עמורים 12
 שנים והגלות והכתרות על ראש העמדים שתיים
 והשבכות שתיים לכסות את שתי גלות הכתרות
 אשר על ראש העמודים : ואת הרמונים ארבע 13
 מאות לשת השבכות שנים טורים רמונים לשבכת
 האחרת לכסות את שתי גלות הכתרות אשר על
 פני

aneorum ,
 columnarum , reli-
 quaque
 Sanctuarii
 supellectilis
 fabrica.

14 פְּנֵי הַעֲמֻדִים: וְאֶת הַמְּכֹנֹת עָשָׂה וְאֶת הַפִּירֹת
 15 עָשָׂה עַל הַמְּכֹנֹת: אֶת הַיָּם אֶחָד וְאֶת הַבְּקָר
 16 שְׁנַיִם עֶשֶׂר תַּחְתָּיו: וְאֶת הַסִּירֹת וְאֶת הַיַּעֲיִם
 וְאֶת הַמִּזְבְּחֹת וְאֶת כָּל כְּלֵיהֶם עָשָׂה חֹרֵם אֲבִיו
 17 לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה נְחֹשֶׁת מְרוּק: בְּכַכְר
 הַיַּרְדֵּן יָצַק הַמֶּלֶךְ בְּעֵבֵי הָאֲדָמָה בֵּין סְכוּרָה וּבֵין
 18 צִרְדָּתָה: וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה כָּל הַכֵּלִים
 הָאֵלֶּה לְרֹב מְאֹד כִּי לֹא נִחְקַר מִשְׁקַל הַנְּחֹשֶׁת:
 19 וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל הַכֵּלִים אֲשֶׁר בֵּית הָאֱלֹהִים
 וְאֶת מִזְבַּח הַזֹּהֵב וְאֶת הַשְּׁלֹחַנֹת וְעֲלֵיהֶם לֶחֶם
 כ הַפָּנִים: וְאֶת הַמְּנֹרֹת וְנִרְתֵיהֶם לְבַעֲרֵם כַּמִּשְׁפָּט
 21 לְפָנֵי הַדְּבִיר זֶהֱבִי סָגוּר: וְהַפְּרָח וְהַנְּרוֹת וְהַמְּלַקְחִים
 22 זֶהֱבִי הוּא מְכֹלוֹת זֶהֱבִי: וְהַמְּזֻמְרוֹת וְהַמְּזֻרְקוֹת וְהַכַּפּוֹת
 וְהַמְּחַתּוֹת זֶהֱבִי סָגוּר וּפְתַח הַבַּיִת דְּלִתּוֹתָיו הַפָּנִימִיּוֹת
 לְקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים וְדִלְתֵי הַבַּיִת לְהִכָּל זֶהֱבִי:

וְתִשְׁלַם כָּל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר-

ה א

Cap. V.
 Salomo, fe-
 sto Sacer-
 dotum ac
 Principum
 comitatu.

עָשָׂה שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת קֹדְשֵׁי
 1 דָּוִד אֲבִיו וְאֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הַזָּהָב וְאֶת כָּל הַכֵּלִים
 2 נָתַן בְּאֶצְרוֹת בַּיִת הָאֱלֹהִים: אִזְיָקְהִיל שְׁלֹמֹה
 אֶת זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת כָּל רֹאשֵׁי הַמִּטּוֹת נְשֵׂאֵי
 הָאֲבֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל יְרוּשָׁלַם לְהַעֲלוֹת אֶת-אֲרוֹן
 3 בְּרִית יְהוָה מֵעִיר דָּוִד הִיא צִיּוֹן: וַיִּקְהֲלוּ אֶל הַמֶּלֶךְ
 4 כָּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל בַּחֹדֶשׁ הַשִּׁבְעִי: וַיָּבֹאוּ כָּל
 הַזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הַלֹּוִים אֶת הָאֲרוֹן: וַיַּעֲלוּ אֶת-
 הָאֲרוֹן וְאֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כָּל-כְּלֵי הַקֳּדָשׁ אֲשֶׁר
 6 בְּאֹהֶל הָעֵלֹוֹ אִתָּם הַכֹּהֲנִים הַלֹוִים: וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל-
 עַדֵּת יִשְׂרָאֵל הִנְעִידִים עָלָיו לְפָנֵי הָאֲרוֹן מִזְבְּחִים צֹאן
 7 וּבְקָר אֲשֶׁר לֹא-יִסְפְּרוּ וְלֹא-יִמְנוּ מְרֹב: וַיָּבִיאוּ הַכֹּהֲנִים

Arcam fo-
 deris in
 Templi ad-
 ytu m indu-
 cit.

סא ב 2 PPPP את

את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל
קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרוכים ויהיו הכרוכים
פרשים כנפים על מקום הארון וכסו הכרוכים על
הארון ועל כדיו מלמעלה ויארכו הכדים ויראו
ראשי הכדים מן הארון על פני הדביר ולא יראו
החוצה ויהי שם עד היום הזה אין בארון רק שני
הלחות אשר נתן משה בחרב אשר פרת יהוה עם

בני ישראל בצאתם מצרים: *Dumque*

הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים הנמצאים
התקדשו אין לשמור למחלקות: *sacro con-*
centu Do-
minum
celebrat.

לכלם לאסף להימן לידתן ולבניהם ולאחיהם
מלבשים בויז במצלתים ובנבלים וכנורות עמדים
מזרח למזבח ועמהם כהנים למאה ועשרים
מחצרים בחצרות: *Ille propi-*
tius in Æ-
dem istam
veluti de-
scendit, se-

ויהי כאשר למחצרים *que presen-*
ti numine
coram uni-
versis ex-
hibet.

ולמשררים להשמיע קול אחר להלל ולהדות ליהוה
וכהרים קול בחצרות ובמצלתים ובכלי השיר
ובהלל ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו והבית מלא ענן
בית יהוה: ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני
הענן כי מלא כבוד יהוה את בית האלהים:

אז אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפל: *Cap. VI.*

ואני בניתי בית זבל לך ומכון לשבתך עלמים: *Salomo so-*
lemnibus
precibus
Ædem con-
secrat.

המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל
ישראל עומד: ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר
דבר בפיו את דויד אבי ובידיו מלא לאמר: מן היום ה
אשר הוצאתי את עמי מארץ מצרים לא בחרתי בעיר
מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ולא
בחרתי באיש להיות נגיד על עמי ישראל: ואבחר
בירושלם להיות שמי שם ואבחר ברויך להיות על

עמי

7 עמי ישראל : ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם
 8 יהוה אלהי ישראל : ויאמר יהוה אל דוד אבי יען
 אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבות כי
 9 היה עם לבבך : רק אתה לא תבנה הבית כי בנך
 10 הוצא מחלצ'ך הוא יבנה הבית לשמי : ויקם יהוה את
 דברו אשר דבר ואקום תחת דוד אבי ואשב על-
 כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם
 11 יהוה אלהי ישראל : ואשים שם את הארון אשר שם
 12 ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל : ויעמד לפני
 13 מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו : כי
 עשה שלמה כדור נחשת ויתנהו בתוך העזרה חמש
 אמות ארכו וחמש אמות רחבו ואמות שלוש קומתו
 ויעמד עליו ויברך על ברכיו נגד כל קהל ישראל
 14 ויפרש כפיו השמימה : ויאמר יהוה אלהי ישראל אין
 כמוך אלהים בשמים ובארץ שמר הברית והחסד
 15 לעבדך ההלכים לפניך בכל לבם : אשר שמרת
 לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפק
 16 ובידך מלא את ביום הזה : ועתה יהוה אלהי ישראל
 שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא
 יכרת לך איש מלפני יושב על כסא ישראל רק אם
 ישמרו בניה את דרכם ללכת בתורת כי כאשר הלכת
 17 לפני : ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן דברך אשר
 18 דברת לעבדך לדוד : כי האמנם ישב אלהים את
 האדם על הארץ הנרה שמים ושמי השמים לא
 19 יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בנית : ופנית אל
 תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל
 הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך :
 כ להיות עיניך פתוחות אל הבית הזה יומם ולילה אל-

הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אָמַרְתָּ לְשׁוֹם שִׁמְךָ שֵׁם לְשִׁמוֹעַ אֶל־
הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל עִבְדְּךָ אֶל־הַמְּקוֹם הַזֶּה :
וּשְׁמַעַת אֶל־תְּחִנּוֹת עִבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתְפַּלְלוּ 21
אֶל־הַמְּקוֹם הַזֶּה וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִמְּקוֹם שְׁבִתְךָ מִן־
הַשָּׁמַיִם וְסַלַחְתָּ אִם־יִחַטְּא אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּנְשֵׂא־ 22
בּוֹ אֱלֹהִים לְהֵאֱלֹתוֹ וּבֵא אֱלֹהִים לְפָנַי מִזְבֵּחַךָ בְּבֵית הַזֶּה :
וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן־הַשָּׁמַיִם וְעָשִׂיתָ וּשְׁפַטְתָּ אֶת־עַבְדְּךָ 23
לְהָשִׁיב לְרֵשַׁע לְתַת־דְּרָכֹו בְּרֵאשׁוֹ וְלִהְיוֹת צְדִיק צְדִיק לְתַת־
לוֹ כְּצִדְקָתוֹ : וְאִם־יִגְּנֹף עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל 24
לְפָנַי אֹיֵב כִּי יִחַטְּאוּ לָךְ וְשָׁבוּ וְהוֹדוּ אֶת־שִׁמְךָ
וְהִתְפַּלְלוּ וְהִתְחַנְּנוּ לְפָנֶיךָ בְּבֵית הַזֶּה : וְאַתָּה תִּשְׁמַע כֹּה
מִן־הַשָּׁמַיִם וְסַלַחְתָּ לְחַטְּאת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁיִבֹתָם
אֶל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לְהִסּוּל אֲבֹתֵיהֶם :
בְּהִעָצֵר הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר כִּי יִחַטְּאוּ־ 26
לָךְ וְהִתְפַּלְלוּ אֶל־הַמְּקוֹם הַזֶּה וְהוֹדוּ אֶת־שִׁמְךָ
מִחַטְּאתָם יֹשׁבוֹן כִּי תַעֲנֶם : וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם 27
וְסַלַחְתָּ לְחַטְּאת עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כִּי תוֹרֵם אֶל־
הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יִלְכוּ בָּהּ וְנָתַתָּה מָטָר עַל־אֶרֶץ־
אֲשֶׁר־נָתַתָּה לְעַמְּךָ לְנַחֲלָה : דַּעַב כִּי־ 28
יְהִי בָאָרֶץ דָּבָר כִּי־יִהְיֶה שֹׁדָפוֹן וְיִרְקוֹן אֲרֵבָה וְחִסִּיל
כִּי־יִהְיֶה כִּי יִצְרֹלוּ אֵיבֵיו בָּאָרֶץ שְׁעָרָיו כָּל־נֹנֵעַ וְכָל־
מַחֲלָה : כָּל־תְּפִלָּה כָּל־תְּחִנָּה אֲשֶׁר־יִהְיֶה לְכָל־הָאָדָם 29
וּלְכָל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּ אִישׁ נֹנֵעַ וּמְכַאֲבוֹ וּפְרָשׁ
כְּפִיו אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה : וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן־הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן־
שְׁבִתְךָ וְסַלַחְתָּ וְנָתַתָּה לְאִישׁ כְּכָל־דְּרָכֵיו אֲשֶׁר תִּדְעַ
אֶת־לִבּוֹ כִּי־אַתָּה לְבַדְּךָ יָדַעְתָּ אֶת־לִבְּבְנֵי הָאָדָם :
לְמַעַן יִירָאוּךָ לְלַכֵּת בְּדַרְכֶיךָ כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־הֵם 31
חַיִּים עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לְאֲבֹתֵינוּ :

31 וגם אל הנכרי אשר לא מעמד ישראל הוא
 ובא מארץ רחוקה למען שמך הגדול ודרך החוקה
 32 ודרועה הנטויה ובאו והתפללו אל הבית הזה : ואתה
 תשמע מן השמים ממכון שבתך ועשית ככל אשר
 יקרא אליך הנכרי למען ידעו כל עמי הארץ את
 שמך וליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמך
 34 נקרא על הבית הזה אשר בנית : כי
 יצא עמך למלחמה על איביו בדרך אשר תשלחם
 והתפללו אליך דרך העיר הזאת אשר בחרת בה
 לה והבית אשר בנית לשמך : ושמעת מן השמים את
 36 תפלתם ואת תחנונתם ועשית משפטם : כי יחטאו לך
 כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בסונאתם לפני
 אויב ושבוש שוביהם אל ארץ רחוקה או קרובה :
 37 והשיבו אל לבכם בארץ אשר נשבו שם ושבו
 והתחנונו אליך בארץ שבים לאמר חטאנו העונו
 38 ורשענו : ושבו אליך בכל לבם ובכל נפשם בארץ
 שבים אשר שבו אתם והתפללו דרך ארצם אשר
 נתתה לאבתם והעיר אשר בחרת ולבית אשר בנית
 39 לשמך : ושמעת מן השמים ממכון שבתך ארץ
 תפלתם ואת תחנוניהם ועשית משפטם וסלחת
 מ לעמך אשר חטאו לך : עתה אלהי יהודא עיניך
 41 פתחות ואזניך קשבות לתפלת המקום הזה : ועתה
 מלכ קומה יהוה אלהים לנוחך אתה וארון עזך כהניך יהוה
 42 אלהים ילבשו תשועה וחסדיך ישמחו בטוב : יהוה
 אלהים אל תשב פני משיחך זכרה לחסדי דוד
 עבדך :

43 וזכרות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים
 ותאכל העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את הבית :
 סא ד 4 PPPP ולא

Cap. VII.
 Ad Regis
 supplica-
 tionem

2 ולא יכלו הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא כבוד
 יהוה את בית יהוה: וכל בני ישראל ראים בחדת
 האש וכבוד יהוה על הבית וכרעו אפים ארצה על
 הרצפה וישתחוו והודות ליהוה כי טוב כי לעולם
 4 חסדו: והמלך וכל העם זבחים זבח לפני יהוה:
 ויזבח המלך שלמה את זבח הבקר עשרים ושנים ה
 אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית
 האלהים המלך וכל העם: והכהנים על משמרותם
 עמדים והלויים בכלי שיר יהוה אשר עשה דויד המלך
 להדור ליהוה כי לעולם חסדו כהלל דויד בידם
 והכהנים מחצצרים נגדם וכל ישראל עמדים:
 7 ויקרש שלמה את תוך החצר אשר לפני
 בית יהוה כי עשה שם העלות ואת חלבי השלמים
 כי מזבח הנחשת אשר עשה שלמה לאיכול להכיל
 את העלה ואת המנחה ואת החלבים: ויעש שלמה
 8 את החג בעת ההיא שבעת ימים וכל ישראל עמו
 קהל גדול מאד מלבוא חמת עד נחל מצרים: ויעשו
 9 ביום השמיני עצרת כי חנכת המזבח עשו שבעת
 ימים והחג שבעת ימים: וביום עשרים
 10 ושלשה לחדש השביעי שלח את העם לאהליהם
 שמחים ומטובי לב על הטובה אשר עשה יהוה לדויד
 11 ולשלמה ולישראל עמו: ויכל שלמה את בית יהוה
 ואת בית המלך ואת כל הבא על לב שלמה לעשות
 12 בבית יהוה ובביתו הצליח: וירא יהוה
 אל שלמה בלילה ויאמר לו שמעתי את תפלתך
 13 ובחרתי במקום הזה לי לבית זבח: הן אעצר השמים
 ולא יהיה פטר והן אצוה על חגב לאכול הארץ ואם
 14 אשלח דבר בעמי: ויכנעו עמי אשר נקרא שמי
 עליהם

descendit ignis sacer.

*Solemne sacrum in-
struitur. &
festi dies ce-
lebrantur.*

*Salomo ite-
rum divinā
visione bea-
tur.*

עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישבו מדרכיהם הרעים
 ואני אשמע מן השמים ואסלח לחטאתם וארפא את
 10 טו ארצם : עתה עיני יהיו פתחות ואזני קשבות לתפלת
 16 המקום הזה : ועתה בחרתי והקדשתי את הבית הזה
 להיות שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים :
 17 ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דוד אביך ולעשות
 18 ככל אשר צויתך והקיומשפטי תשמור : והקימתי
 את כסא מלכותך כאשר ברתי לדוד אביך לאמר
 19 לא יכרת לך איש מושל בישראל : ואסתשובון אתם
 ועזבתם חקותי ומצותי אשר נתתי לפניכם והלכתם
 כועברתם אלהים אחרים והשתחיתם להם : ונתשתים
 מעל ארמתי אשר נתתי להם ואת הבית הזה אשר
 הקדשתי לשמי אשליך מעל פני ואתננו למשל
 21 ולשנינה בכל העמים : והבית הזה אשר היה עליון
 לכל עבר עליו ישם ואמר בפה יהוה בכה
 22 לארץ הזאת ולבית הזה : ואמרו על אשר עזבו את
 יהוה אלהי אבותיהם אשר הוציאם מארץ מצרים
 ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו להם ויעבדום על כן
 הביא עליהם את כל הרעה הזאת :

Cap. VIII.
 Salomo op-
 pida ac
 munimen-
 ta quadam
 condit.

ח ז ויהי מקץ עשרים שנה אשר בנה
 2 שלמה את בית יהוה ואת ביתו : והערים אשר נתן
 חורם לשלמה בנה שלמה אותם וישב שם את בני
 3 ישראל : וילך שלמה חמת צובה ויחזק עליה : ויבן
 4 את תדמר במדבר ואת כל ערי המסכנות אשר בנה
 ה בחמת : ויבן את בית חורון העליון ואת בית חורון
 6 התחתון ערי מצור חומות דלתים ובריח : ואת
 בעלת ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת
 כל ערי הרכבו את ערי הפרשים ואת כל חשק שלמה
 אשר

אֲשֶׁר הִשָּׁק לַבְּנוֹת בְּיְרוּשָׁלַם וּבְלִבְנוֹן וּבְכָל אֶרֶץ

מִמִּשְׁלַתּוֹ : כָּל הָעַם הַנּוֹתֵר מִן הַחֵתִי וְהָאֲמֹרִי וְהַפְּרִזִי *Emor eos, aliosque ex- terni gene- ris populo intermix- tos, aelectu habito, ser- vire subct.*

וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר לֹא מִיִּשְׂרָאֵל הֵמָּה : מִן בְּנֵיהֶם אֲשֶׁר

נִוְתְּרוּ אַחֲרֵיהֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא כְּלוּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיַּעֲלֶם שְׁלֹמֹה לְמַס עַד הַיּוֹם הַזֶּה : וּמִן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר

לֹא נָתַן שְׁלֹמֹה לְעֲבָדִים לְמַלְאכְתּוֹ כִּי הֵמָּה אֲנָשֵׁי

מִלְחָמָה וְשָׂרֵי שְׁלִישֵׁי וְשָׂרֵי רִכְבּוֹ וּפְרָשָׁיו : וְאֵלֶּה שְׂרָיִי

הַנְּצִיבִים אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה חֲמִשִּׁים וּמֵאָתַיִם הָרִדִים *יחיד*

בְּעַם : וְאֵת בַּת פְּרָעָה הָעֵלְיָה שְׁלֹמֹה מְעִיר דָּוִד לְבֵית

אֲשֶׁר בָּנָה לָהּ כִּי אָמַר לֹא תֵשֵׁב אִשָּׁה לִי בְּבֵית דָּוִד

מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כִּי קָדַשׁ הֵמָּה אֲשֶׁר בָּאָה אֵלֵיהֶם אֶרְוֹן

יְהוָה : אִן הָעֵלְיָה שְׁלֹמֹה עֲלוֹת לַיהוָה *Cultum Dei ac Religionem curat.*

עַל מִזְבַּח יְהוָה אֲשֶׁר בָּנָה לְפָנָי הָאוֹלָם : וּבְדָבַר יוֹסֵם

בְּיוֹם לְהָעֲלוֹת כַּמִּצְוֹת מֹשֶׁה לְשִׁבְתוֹת וּלְחֻדְשֵׁים

וּלְמוֹעֲדוֹת שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה כַּחַג הַמִּצּוֹת וּכַחַג

הַשִּׁבְעוֹת וּכַחַג הַסֻּכּוֹת : וַיַּעֲמֵד כַּמִּשְׁפָּט דָּוִד אָבִיו

אֶת מַחְלְקוֹת הַכֹּהֲנִים עַל עֲבֹדָתָם וְהַלְוִיִּם עַל-

מִשְׁמֹרוֹתָם לְהַלֵּל וּלְשַׁרֵּת נֶגֶד הַכֹּהֲנִים לְדַבֵּר

יוֹם בְּיוֹמוֹ וְהַשְּׁעָרִים בְּמַחְלְקוֹתָם לְשַׁעַר וְשַׁעַר

כִּי כֵן מִצְוֵת דָּוִד אִישׁ הָאֱלֹהִים : וְלֹא סָרוּ מִצְוֹת *יחיד*

הַמֶּלֶךְ עַל הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְכָל דָּבָר וּלְאֲצֻרוֹת :

וַהֲבִינֵן כָּל מַלְאכְתּוֹ שְׁלֹמֹה עַד הַיּוֹם מוֹסֵד בֵּית

יְהוָה וְעַד כָּלְתּוֹ שְׁלֹם בֵּית יְהוָה : *17 Classem, cum Hiram, instruit, atque ad mercandum Ophirum versus navigare jubet. Cap. IX. Regina Se-*

אוֹ הַלֵּךְ שְׁלֹמֹה לְעִצְיוֹן גִּבְרָה וְאֵל

אֵילוֹת עַל שֵׁפֶת הַיָּם בְּאֶרֶץ אֲדוּם : וַיִּשְׁלַח לוֹ חֹנָם

בֶּן עֲבָדָיו אֹנִיּוֹת וְעֲבָדִים יוֹדְעֵי יָם וַיָּבֹאוּ עִם עֲבָדֵי יְחִיד

שְׁלֹמֹה אוֹפִירָה וַיִּקְחוּ מִשָּׁם אַרְבַּע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים

א וּמִלְכַת ט שְׁבָא

*ba, Salomo-
nis visendi
causa, Fe-
rusalemum
contendit.*

שָׁבָא שָׁמְעָה אֶת־שִׁמְעַתְּ שְׁלֹמֹה וַתָּבוֹא לְנִסּוֹת אֶת־
 שְׁלֹמֹה בַּחֲדוֹת בִּירוּשָׁלַם בְּחֵיל כְּבֹד מְאֹד וְגַמְלִים
 נִשְׂאִים בְּשָׁמַיִם וְזָהָב לְרֹב וְאִבְנֵי יָקָרָה וַתָּבוֹא אֶל־
 שְׁלֹמֹה וַתְּדַבֵּר עִמּוֹ אֵת כָּל־אֲשֶׁר הָיָה עִם לִבָּהּ :
 2 וַיַּגִּד־לָהּ שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־דְּבָרֶיהָ וּלְאֵנְעֹלָם דְּבַר
 3 מִשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר לֹא הִגִּיד לָהּ : וַתֵּרָא מַלְכַת שְׁבָא אֶת־
 4 חֲכַמַת שְׁלֹמֹה וְהַבִּירַת אֲשֶׁר בָּנָה : וּמֵאֵכֶל שְׁלַחְנֹהּ
 וּמוֹשָׁב עַבְדָּיו וּמַעְמַד מִשְׁרָתָיו וּמַלְכוּשֵׁיהֶם וּמִשְׁקֵי
 וּמַלְכוּשֵׁיהֶם וְעֲלִיתוֹ אֲשֶׁר יַעֲלֶה בֵּית יְהוָה וּלְאֵ־הָיָה
 הַעוֹד בְּהַ רוּחַ : וַתֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ אֵמַת הַדְּבַר אֲשֶׁר
 6 שָׁמַעְתִּי בְּאֶרֶץ עַל־דְּבָרֶיךָ וְעַל־חֲכַמְתֶּךָ : וּלְאֵ־
 הָאֲמֵנִתִי לְדַבְרֵיהֶם עַד אֲשֶׁר־בָּאתִי וַתֵּרְאֵנִה עֵינַי וְהִנֵּה
 לֹא הִגִּיד לִי חֵצֵי מַרְבִּית חֲכַמְתֶּךָ יִסְפַּת עַל־הַשְּׁמוּעָה
 7 אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי : אֲשֶׁר־יִאֲשֶׁךְ וְאֲשֶׁר־יַעֲבִיר אֵלֶיךָ
 8 הָעַמִּידִים לְפָנֶיךָ תָּמִיד וְשָׁמַעִים אֶת־חֲכַמְתֶּךָ : יְהִי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּרוּךְ אֲשֶׁר־יַחֲפִיץ בְּךָ לְתַתֶּךָ עַל־כִּסְאוֹ
 לְמַלְךְ לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּאַהֲבַת אֱלֹהֶיךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל
 לְהַעֲמִידוֹ לְעוֹלָם וַיִּתֶּנֶךָ עֲלֵיהֶם לְמַלְךְ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט
 9 וַיִּצְדָּקָה : וַתַּחַן לְמַלְךְ מֵאֵה וְעֵשְׂרִים כְּכֹר זָהָב וּבִשְׁמַיִם
 לְרֹב מְאֹד וְאִבְנֵי יָקָרָה וּלְאֵ־הָיָה כְּבִשְׁם הַהוּא אֲשֶׁר נָתַנָּה
 י מַלְכַת שְׁבָא לְמַלְךְ שְׁלֹמֹה : וְגַם עַבְדֵי חוֹרָם וְעַבְדֵי
 שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ זָהָב מֵאוֹפִיר הֵבִיאוּ עִצֵי אֶלְגֹּמִים דָּגֵשׁ אַחֵר סוּרֶק
 11 וְאִבְנֵי יָקָרָה : וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ אֶת־עִצֵי הָאֶלְגֹּמִים מִסְּלוֹת דָּגֵשׁ אַחֵר סוּרֶק
 לְבֵית יְהוָה וּלְבֵית הַמֶּלֶךְ וּכְנָרוֹת וּנְבָלִים לְשָׂרִים וּלְאֵ־
 12 נְרָאוֹ כֵהֶם לְפָנָיִם בְּאֶרֶץ יְהוּדָה : וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה נָתַן
 לְמַלְכַת שְׁבָא אֶת־כָּל־חֲפָצָה אֲשֶׁר שְׁאַלְתָּ מִלְּבָד
 אֲשֶׁר־הֵבִיָּאה אֶל־הַמֶּלֶךְ וַתִּהְפֹּךְ וַתִּלְךָ לְאַרְצָהּ הִיא
 13 וְעַבְדֵיהָ : וַיְהִי מִשְׁקַל הַזָּהָב אֲשֶׁר־בָּא
 לְשֹלֹמֹה

*Opes Salo-
monis: au-*

*gustus Regia appa-
patus: re-
rumque
omnium
copia ac
ubertas.*

לשלמה בשנה אחרת שש מאות וששים ושש ככרי
 14 זהב: לבר מאנשי התרים והסחרים מביאים וכל מלכי
 ערב ופחות הארץ מביאים זהב וכסף לשלמה: ויעש מן
 המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות זהב
 16 שחוט יעלה על הצנה האחת: ושלש מאות מגנים זהב
 שחוט שלש מאות זהב יעלה על הפגן האחת ויתנם
 המלך בבית יער הלבנון: ויעש המלך כסא שן גדול
 17 ויצפהו זהב טהור: ושש מעלות לכסא וכבש בזהב
 18 לכסא מאחזים וידות מזה ומוזה על מקום השבת ושנים
 אריות עמדים אצל הידות: ושנים עשר אריות עמדים
 19 שם על שש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל
 ממלכה: וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי כ
 בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב בימי שלמה
 למאומה: כי אניות למלך הלכות תרשיש עם עבדי
 21 חורם אחת לשלוש שנים תבואנה ואניות תרשיש
 22 נשאות זהב וכסף שנהבים וקופים ותוכיים: ויגדל
 המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר וחכמה: וכל
 23 מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע ארת
 חכמתו אשר נתן האלהים בלבו: והם מביאים איש
 24 מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות נשק ובשמים
 סוסים ופרדים דבר שנה בשנה: ויהי כה
 לשלמה ארבעת אלפים אריות סוסים ומרכבות
 ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם
 המלך בירושלם: ויהי מושל בכל המלכים מן הנהר
 26 ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים: ויתן המלך את
 הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים
 27 אשר בשפלה לרב: ומוציאים סוסים ממצרים
 לשלמה ומכל הארצות: ושאר דברי שלמה הראשנים
 29 והאחרונים

דגש אחר טורק

והאחרונים הלא הם כתובים על דברי נתן הנביא
ערו קיי ועל נבואת אחיה השילוני ובחזות יעדי החזרה על
ל ירבעם בן נבט : וימלך שלמה בירושלם על כל
31 ישראל ארבעים שנה : וישכב שלמה עם אבתיו
ויקברהו בעיר דויד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו :

Cap. X.
Rehabeam
parenti in
regno suc-
cedit.

וילך רחבעם שכמה כי שכס באוכל
2 ישראל להמליך אתו : ויהי כשמע ירבעם בן נבט
והוא במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב
3 ירבעם ממצרים : וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם
4 וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר : אביך
הקשה את עלנו ועתה הקל מעבודת אביך הקשה
הומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך : ויאמר אלהם
6 עוד שלשת ימים ושובו אלי וילך העם : ויעץ המלך
רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים לפני שלמה
אביו בהיתו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב לעם
7 הזה דבר : וידברו אליו לאמר אם תהיה לטוב להעם
הזה ורציתם ודברת אלהם דברים טובים והיו לך
8 עבדים כל הימים : ויעזב את עצרת הזקנים אשר
יעצחו ויעץ את הילדים אשר גדלו אתו העמרים
9 לפניו : ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשיב דבר
את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל
10 אשר נתן אביך עלינו : וידברו אתו הילדים אשר
גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם אשר דברו אליך
לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה
11 תאמר אלהם קטני עברה ממתני אבי : ועתה אבי
העמים עליכם על כבוד ואני אסיף על עלכם אבי יסר
12 אתכם בשוטים ואני בעקרבים : ויבא ירבעם וכל
העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך
לאמר

Superba
ipfius im-
peria.

13 לאמר שובו אלי ביום השלשי: ויענם המלך קשה
 ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים:
 14 וידבר אלהם כעצת הילדים לאמר אבי הכבד
 את עלכם ואני אסף עליו אבי יסר אתכם
 בשוטים ואני בעקרבים: ולא שמע המלך
 אל העם כי היתה נסבה מעם האלהים
 למען הקים יהוה את דברו אשר דבר כיד אחיהו
 השלוני אל רבעם בן נבט: וכל ישראל ראו כי
 16 לא שמע המלך להם וישיבו העם את המלך
 לאמר מה לנו חלק ברוד ולא נחלה בכך ישי איש
 לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דויד וילך כל
 ישראל לאהלו: ובני ישראל הישבים בערי יהודה
 17 וימלך עליהם רחבעם:

*Plerarum-
que tri-
buum de-
fectio.*

18 וישלח המלך רחבעם את הודם אשר על הפס
 וירגמו בו בני ישראל אבן וימת והמלך רחבעם
 התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם:

ויפשו ישראל בבית דויד עד היום הזה: 19

ויבא רחבעם ירושלם וקהל את בית יהודה ובנימין ויא
 מאה ושמונים אלף בחור עשה מלחמה
 להלחם עם ישראל להשיב את הממלכה
 לרחבעם:

*Cap. XI.
Bellum con-
tra eus mo-
litur.*

2 ויהי דבר יהוה אל שמעיהו איש האלהים לאמר:
 3 אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל
 4 ישראל ביהודה ובנימין לאמר: כה אמר יהוה לא
 תעלו ולא תלחמו עם אחיכם שובו איש לביתו כי
 מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דברי יהוה וישבו
 מלכת אל רבעם:

*A Vate mo-
nitus, ab
incepto de-
fistit.*

וישב רחבעם
 בירושלם ויבן ערים למצור ביהודה:
 6 ויבן את בית
 לחם

*Confirman-
do regno
munitiones*

*variis locis
excitat.*

7 לחם ואת עיטם ואת תקוע : ואת בית צור
8 ואת שוכו ואת ערלם : ואת גת ואת
9 מרשה ואת זוף : ואת אדורים ואת לכיש ואת
י עזקה : ואת צרעה ואת אילון ואת חברון אשר
11 ביהודה ובבנימן ערי מצודות : ויחזק את המצודות
12 ויתן בהם נגידים ואצרות מאכל ושמן ויין : ובכל עיר
ועיר צנות ורמחים ויחזקם להרבה מאד ויהי לו יהודה
13 ובנימן :

*Levitas
profugos
recipit ac
fovet.*

14 ישראל התיצבו עליו מכל גבולם : כי עזבו הלויים
את מגרשיהם ואחוזתם וילכו ליהודה ולירושלם כי
טו הזניחם ירבעם ובניו מכהן ליהוה : ויעמד לו כהנים
16 לבמות ולשערים ולעגלים אשר עשה : ואחריהם
מכל שבטי ישראל הנתנים את לבכם לבקש את
יהוה אלהי ישראל באו ירושלם לזבח ליהוה אלהי
17 אבותיהם : ויחזקו את מלכות יהודה ויאמזו את
רחבעם בן שלמה לשנים שלוש כי הלכו בדרך
18 דויד ושלמה לשנים שלוש :

*Regia uxo-
res ac sobo-
les.*

18 דויד ושלמה לשנים שלוש : ויקח לו
בחקי רחבעם אשה את מחלת בן דרימות בן דויד אביהיל
9 בת אלאב בן ישי : ותלד לו בנים את יעוש ואת
כ שמריה ואת זהם : ואחריה לקח את מעכה בת
אבשלום ותלד לו את אביה ואת עמי ואת זוזא ואת
21 שלמית : ויאהב רחבעם את מעכה בת אבשלום
מכל נשיו ופילגשו כי נשים שמונה עשרה נשא
ופילגשים ששים וילד עשרים ושמונה בנים וששים
22 בנות : ויעמד לראש רחבעם את אביה בן מעכה
23 לנגיד באחיו כי להמליכו : ויבן ויפרץ מכל בניו
לכל ארצות יהודה ובנימן לכל ערי המצודות ויתן

*Cap. XII.
Rehabeam.*

אויב להם המזון לרב וישאל המון נשים : ויהי כהכין
מלכות

מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את תורת יהוה וכל
 1 ישראל עמו: ויהי בשנה החמישית למלך
 2 רחבעם עלה שישק מלך מצרים על ירושלם כי מעלו
 3 ביהוה: באלף ומאתים רכב ובששים אלף פרשים
 4 ואין מספר לעם אשר באו עמו ממצרים לובים סבאים
 5 וכושים: וילכד את ערי המצרות אשר ליהודה ויבא
 6 עיר ירושלם: ושמעיה הנביא בא אלה
 7 רחבעם ושרי יהודה אשר נאספו אל ירושלם מפני
 8 שישק ויאמר להם כה אמר יהוה אתם עזבתם אתי
 9 ואף אני עזבתי אתכם ביד שישק: וכנעו שרי
 10 ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה: ובראות יהוה כי
 11 נכנעו היה דבר יהוה אל שמעיה ויאמר נכנעו לא
 12 אשחיתם ונתתי להם כמעט לפליטה ולא תתך חמתי
 13 בירושלם ביד שישק: כי יהיו לו לעבדים וידעו
 14 עבודתי ועבודת ממלכות הארצות: ויעל
 15 שישק מלך מצרים על ירושלם ויקח את אצרות
 16 בית יהוה ואת אצרות בית המלך את הכל לקח
 17 ויקח את מגני הזהב אשר עשה שלמה: ויעשה המלך
 18 רחבעם תחתיים מגני נחשת והפקיד על יד שרי
 19 הרצים השמרים פתח בית המלך: ויהי מריבוא
 20 המלך בית יהוה באו הרצים ונשאום והשבום אל תא
 21 הרצים: ובהכנעו שב מפנו אף יהוה ולא להשחית
 22 לבלה וגם ביהודה היה דברים טובים:
 23 ויתחזק המלך רחבעם בירושלם וימלך כיבן
 24 ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה
 25 שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום
 26 את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמונעמה
 27 העמנית: ויעשה הרע כי לא הכין לבו לרוש את
 28 יהוה

cum Dei cultum negligeret, per Sifacum, Aegypti Regem gravissimè affligitur.

Poenitentiam agens, divina ope erigitur ac liberatur.

טו יהוה: ודברי רחבעם הראשנים

והאחרונים הלאהם כתובים בדברי שמעיה הנביא ועדו החזה להתיחש ומלחמות רחבעם וירבעם כל-

16 הימים: וישב רחבעם עם אבתיו ויקבר בעיר דויד

א יג וימלך אביה בנו תחתיו: בשנת שמונה

2 עשרה למלך ירבעם וימלך אביה על יהודה: שלוש

שנים מלך בירושלם ושם אמו מיכהו בת אוריאל

מן גבעה ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם:

3 ויאסר אביה את המלחמה בחיל גבורי מלחמה

ארבע מאות אלף איש בחור וירבעם ערך עמו

מלחמה בשמונה מאות אלף איש בחור גבור היל:

4 ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בהר

ה אפרים ויאמר שמעוני ירבעם וכל ישראל: הלא

לכם לדעת כי יהוהו אלהי ישראל נתן ממלכה

לדויד על ישראל לעולם לו ולבניו ברית מלח:

6 ויקם ירבעם בן נבט עבד שלמה בן דויד וימרד על-

7 ארניו: ויקבצו עליו אנשים

רקים בני בלעל ויתאמצו על רחבעם בן-

שלמה ורחבעם היה נער ורך לכב ולא התחזק

8 לפניהם: ועתה אתם אמרים להתחזק לפני

ממלכת יהוה ביד בני דויד ואתם המון רב

ועמכם עגליוזב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים:

9 הלא הדחתם את כהני יהוה את בני אהרן והלויים

ותעשו לכם כהנים כעמי הארצות כל הבא למלא

10 ידו בפר בן בקר ואילם שבעה והיה כהן ללא אלהים:

11 ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנוהו וכהנים משרתים

ליהוה בני אהרן והלויים במלאכת: ומקטרים ליהוה

עלות בבקר בבקר ובערב בערב וקטרת סמים

ומערכת סב א 999

Mors ipsius.
Cap. XIII.
Succedit
Abia, qui
arma con-
tra fero-
boanum
capit.

ומערכת לחם על השלחן הטהור ומנורת הזהב

ונורתיה לבער בערב בערב כי שמרים אנחנו את

משמרת יהוה אלהינו ואתם עובתם אתו : והנה ^{Atque coelesti ope confusus.} 12

עמנו בראש האלהים וכהנינו וחצצרות התרועה להריע עליכם בני ישראל אל תלחמו עם יהוה אלהי

אבותיכם כילאת עליחו : וירבעם הסב את המארכ 13 לבוא מאחריהם ויהיו לפני יהודה והמארכ מאחריהם :

ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור 14 ויצעקו ליהוה והכהנים מחצצרים בחצצרות : ויריעו טו

איש יהודה ויהי בהריע איש יהודה והאלהים נגף את ירבעם וכל ישראל לפני אביה ויהודה : וינוסו בני 16

ישראל מפני יהודה ויתנסו אלהים בידם : ויכו בהם 17 אביהו ועמו מכה רבה ופלו חללים מישאל חמש

מאות אלף איש בחור : ויכנעו בני ישראל בעת 18 ההיא ויאמזו בני יהודה כי נשענו על יהוה אלהי

אבותיהם : וירדף אביה אחרי ירבעם וילכד ממנו 19 ערים את בית אל ואת בנורתיה ואת ישנה ואת

בנותריה ואת עפרון ובנתיה : ולא עצר כח ירבעם עוד כ ^{עפ"י קרי} בימי אביהו ויגפהו יהוה וימת :

ויתחזק אביהו וישאלו נשים ארבע עשרה 21

ויולד עשרים ושנים בניו וישש עשרה בנות : ויתר 22 דברי אביה ודרכיו ודבריו כרתובים במדרש הנביא

ערו : וישכב אביה עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד 23 ^{Mortuo Abia, succedit Asafilius.} וימלך אסא בנו תחתיו בימיו שקטרה הארץ עשר

ועש אסא הטוב והישר בעיני יר ^{שנים} א ^{Cap. XIV.}

יהוה אלהיו : ויסר את מזבחור הנכר והבמות 2 ^{Rex laudat a pietatis.}

וישבר את המצבות ויגדע את האשרים : ויאמר 3 ליהודה לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם ולעשות התורה

התורה

4 התורה והמצוה : ויסר מכל ערי יהודה את הבמות
הוארת החמנים ותשקט הממלכה לפניו : ויבן ערי
מצודה ביהודה כי שקטה הארץ ואין עמו מלחמה
6 בשנים האלה כיהגיה יהוה לו : ויאמר ליהודה
נבנה את הערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים
ובריחים עודנו הארץ לפנינו כי דרשנו את יהוה אלהינו
דרשנו וינח לנו מסביב ויבנו ויצליחו :

Summa in
pace felici-
ter impe-
rat.

7 ויהי לאסא חיל נשא צנה ורמח מיהודה

שלש מאות אלף ומכנימן נשא מגן ודרכי קשת

8 מאתים ושמונים אלף כל אלה גבורי חיל : ויצא

אליהם זרח הכושי בחיל אלף אלפים ומרכבות

9 שלש מאות ויבא עד מרשה : ויצא אסא לפניו

יוערכו מלחמה בניא צפתה למרשה : ויקרא אסא

אל יהוה אלהיו ויאמר יהוה אין עמך לעזר בין רב לאין

כח עודנו יהוה אלהינו כי עלך נשענו ובשמך באנו

על ההמון הזה יהודה אלהינו אתה אל יעצר עמך

11 אנוש : ויגף יהוה את הכושים לפני אסא ולפני

12 יהודה וינסו הכושים : וירדפם אסא והעם אשר

עמו עד לגרר ויפל מכושים לאין להם מחיה כי

נשברו לפני יהודה ולפני מחנהו וישאו שלל הרבה

13 מאד : ויכו את כל הערים סביבות גרר כיהיה פחד

יהוה עליהם ויבזו את כל הערים כיהיה רבה היתה

14 בהם : וגם אהלי מקנה הכושי שבו צאן לרב וגמלים

א טו וישבו ירושלים : ועזריהו בן עורד היתה עליו רוח

2 אלהים : ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל

יהודה ובנימן יהוה עמכם בהיותכם עמו ואם תדרשהו

3 ימצא לכם ואם תעזבהו יעזב אתכם : ימים

דבקים לישראל ללא אלהי אמת וללא בהן מורה

סב ב 2 Q 999 וללא

*Aethiopum
Regi, im-
mensas co-
pias tra-
henti.*

*Invocato
Dei numi-
ne, ob-
viam du-
cit.*

*Hostemque
fundit, ac
late cadit.*

*Cap. XV.
A Propheta
monitus,
inceptam
Regni ac
divini cul-
tus refor-
mationem
persequitur.*

4 וְלֹא תֹרֶה: וַיֵּשֶׁב בְּצַר לֹו עַל־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּבְקֶשׁהוּ וַיִּמְצָא לָהֶם: וּבְעֵתֵיהֶם אֵין שְׁלוֹם לְיוֹצֵא הַ
 5 וּלְבָא כִי מֵהוֹמוֹת רַבּוֹת עַל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרְצוֹת: וּכְתָתוּ
 6 גוֹי־בְגוֹי וְעִיר בְּעִיר כִּי אֱלֹהִים הִמָּמַס בְּכָל־צָרָה: וְאַתֶּם
 7 חֲזָקוּ וְאַל־יִרְפוּ יָדֵיכֶם כִּי־יֵשׁ שָׂכָר לַפְּעֻלַּתְכֶם:
 8 וְכִשְׁמַע אֲסָא הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהַנְּבוּאָה עִרְדַּ
 9 הַנְּבִיא הַתְּחִזְקוּ וַיַּעֲבֹר הַשְּׁקוּצִים מִכָּל־אֶרֶץ יְהוּדָה
 וּבְנֵי־מִן וּמִן הָעָרִים אֲשֶׁר לְכַד מֵהָר אֶפְרַיִם וַיַּחֲדֹשׁ אֶת־
 10 מִזְבַּח יְהוָה אֲשֶׁר לִפְנֵי אֹלֵם יְהוָה: וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל־
 יְהוּדָה וּבְנֵי־מִן וְהַגָּרִים עִמָּהֶם מֵאֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וּמִשְׁמַעוֹן
 כִּי־נָפְלוּ עֲלֵיוּ מִיִּשְׂרָאֵל לְרַב בְּרָאֲתָם כִּי־יְהוָה אֱלֹהֵיו
 עִמּוֹ:

11 וַיִּקְבְּצוּ יְרוּשָׁלַם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְשָׁנַת חֲמֵשׁ עֶשְׂרִים
 לְמַלְכוּת אֲסָא: וַיִּזְכְּחוּ לַיהוָה בַּיּוֹם הַהוּא מִן־הַשְּׁלִל
 12 הַבִּיא וּבִקְרַשְׁבַע מֵאוֹת וּצְאֵן שִׁבְעַת אֲלָפִים: וַיָּבֵאוּ
 בְּכִרִית לְדָרוֹשׁ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם בְּכָל־לִבָּם
 13 וּבְכָל־נַפְשָׁם: וְכָל־אֲשֶׁר לֹא־יָרַשׁ לַיהוָה אֱלֹהֵי־
 יִשְׂרָאֵל יוֹמְרוּ לְמִן קִטָּן וְעַד־גָּדוֹל לְמֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה:
 14 וַיִּשְׁבְּעוּ לַיהוָה בְּקוֹל גָּדוֹל וּבְתַרְוֵעָה וּבְחִצְצוֹרוֹת
 וּבְשׁוֹפְרוֹת: וַיִּשְׁמְחוּ כָל־יְהוּדָה עַל־הַשְּׁבוּעָה כִּי־טו
 בְּכָל־לִבָּם נִשְׁבְּעוּ וּבְכָל־דַּצּוֹנָם בִּקְשׁוּהוּ וַיִּמְצָא לָהֶם
 16 וַיִּנְחַל יְהוָה לָהֶם מִסִּבִּיב: וְגַם־מַעֲכָה אִם אֲסָא הַמֶּלֶךְ
 הִסִּירָהּ מִגְּבִירָה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה לְאִשְׁרָה מִפְּלֻצַת וַיִּכְרַת
 אֲסָא אֶת־מִפְּלֻצַתָהּ וַיִּרֶק וַיִּשְׂרַף בְּנַחַל קִדְרוֹן:
 17 וְהַבְּמוֹת לֹא־סָרוּ מִיִּשְׂרָאֵל רַק לִבְּאֲסָא הָיָה שְׁלוֹם
 18 כָּל־יְמָיו: וַיָּבֵא אֶת־קִדְשֵׁי אֲבִיו וּקְדֻשׁוֹ בֵּית־הָאֱלֹהִים
 19 בְּסֶף זָהָב וּכְלִים: וּמִלְחָמָה לֹא־הָיְתָה עַד־שָׁנַת־
 שְׁלִשִׁים וְחֲמֵשׁ לְמַלְכוּת אֲסָא:

Populus
 Deo publice
 de novo fe-
 deratur,
 adhibita
 horribili
 execratio-
 ne.

בשנת

Cap. XVI.
Benhadadum Syria
Regem,
magna
mercede,
contra
Baesam
Israëlis Re-
gem ad
bellum in-
stigat.

בשנת שלשים ושיש למלכות אסא עלה
בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי
2 תת ויצא ובא לאסא מלך יהודה: ויצא אסא כסף
וזהב מאצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל בני-
3 הדרד מלך ארם היושב בדרמשק לאמר: ברית ביני
ובינך ובין אבי ובין אביך הנרה שלחתי לך כסף וזהב
לך הפר בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי:
4 וישמע בן הדרד אל המלך אסא וישלח את שרי
החילים אשר לו אל ערי ישראל ויבן את עיון ואת דן
ה ואת אבל מיסואת כל מסכנות ערי נפתלי: ויהי
כשמע בעשא ויחדל מננות את הרמה וישבת את
6 מלאכתו: ואסא המלך לקח את כל-
יהודה וישאו את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה
בעשא ויבן בהם את גבעו את המצפה:

Qua de
causa no-
mine Dei
inreptus,

7 ובעת ההיא בא חנני הראה אל אסא מלך
יהודה ויאמר אליו בהשענך על מלך ארם ולא
נשענת על יהוה אלהיך על כן נמלט חיל מלך ארם
8 מידך: הלא הכושים והלובים היו לחיל לרב
לרכב ולפרשים להרבה מאד ובהשענך על יהוה
9 נרתנס בידך: כיהוה עיני משטמות בכל הארץ
להתחזק עם לבכם שלם אליו נסבלת על זאת כי
מעתה ישעמך מלחמות: ויכעס אסא אל הראה
ויתנהו בית המהפכת כי בזעף עמו על זאת וירצין
11 אסא מן העם בעת ההיא: והנה דברי אסא
הראשונים והאחרונים הנם כתובים על ספר המלכים

Vatem in
carcerem
detrudit.

Ex morbo
decumbens,
medentium
ope nimium
confisus,
moritur.

12 ליהודה וישראל:
שלושים ותשע למלכותו ברנליו עד למעלה חליו וגם
13 בחליו לא דרש את יהוה כי ברפאים: וישכב אסא
עם

סב 3 999 עס

עם אבתיו וימת בשנת ארבעים ואחרת למלכו :
ויקברו בקברתו אשר כרה לו בער דויד וישכיבוהו 14
כמשכב אשר מלא בשמים וזנים מרקחים במרקחת
מעשה וישרפו לו שרפה גדולה עד למאד :

וימלך יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על ישראל : 15 *Cap. XVII.*

ויתן חיל בכל ערי יהודה הבצרות ויתן נציבים בארץ 2
יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו : ויהי יהוה 3

*In patris
solium suc-
cedit Josa-
phat.*

עם יהושפט כי הלך בדרכי דויד אביו הראשונים
ולא דרש לבעלים : כי לאלהי אביו דרש ובמצותיו 4
הלך ולא כמעשה ישראל : ויכן יהוה את הממלכה 5

*Paterna
pietatis
amulus.*

בדו ויתנו כל יהודה מנחה ליהושפט ויהי לו עשר
וכבוד לרב : ויגבה לבו בדרכי יהוה ועוד הסיר את 6
הבמות ואת האשרים מיהודה :

ובשנת שלוש למלכו שלח לשריו לבן חיל ולעבדיה 7
ולזכריה ולנתנאל ולמיכיהו ללמד בערי יהודה :
ועמהם הלויים שמעיהו ונתניהו וזבדיהו ועשהאל 8

*Religionem
summo stu-
dio procu-
rat.*

ושמרימות ויהונתן ואדניהו ומוביהו ומוב אדניהו
הלויים ועמהם אלישמע ויהורם הכהנים : וילמדו 9
ביהודה ועמהם ספר תורת יהוה ויסכו בכל ערי
יהודה וילמדו בעם : ויהי פחד יהוה על כל ממלכות י
הארצות אשר סביבות יהודה ולא נלחמו עם

דסמירמוח קרי

יהושפט : ומן פלשתים מביאים ליהושפט מנחה 11
וכסף משא גם הערביאים מביאים לו צאן אילים שבעת
אלפים ושבע מאות ותישים שבעת אלפים ושבע

*Muneribus
à vicinis
colitur.*

מאות : ויהי יהושפט הלך וגדל עד למעלה 12
ויכן ביהודה בירניות וערי מסכנות : ומלאכה רבה 13
היה לו בערי יהודה ואנשי מלחמה גבורי חיל

*Copia ac
Duces
ipsius.*

בירושלם : ואלה פקדתם לבית 14
אבותיהם

CC E 999

אבותיהם ליהודה שרי אלפים ערנה השר ועמו גבורי
 טו חיל שלש מאות אלף: ועל ידו יהונן
 16 השר ועמו מאתים ושמונים אלף: ועל ידו עמסיה בן
 זכרי המתנדב ליהוה ועמו מאתים אלף גבור חיל:
 17 ומן בנימן גבור חיל אלידע ועמו נשקי קשת ומגן
 18 מאתים אלף: ועל ידו יהונדב ועמו מאה ושמונים
 19 אלף חלוצי צבא: אלה המשרתים

את המלך מלכד אשר נתן המלך בערי המבצר
 אורח בכל יהודה:

Cap. xviii.
 Socium sese
 adjungit
 Achabo, in
 bello contra
 Syros;

ויהי ליהושפט עשר
 1 וכבוד לרב ויתחתן לאחאב: וירד לקץ שנים אל
 אחאב לשמרון ויזבח לו אחאב צאן ובקר לרב
 ולעם אשר עמו ויסיתהו לעלות אל רמת גלעד:
 3 ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה
 התלך עמי רמת גלעד ויאמר לו כמוני כמוך וכעמך
 4 עמי ועמך במלחמה: ויאמר יהושפט אל מלך

Aute ta-
 men nu-
 men con-
 suli petit.
 5 Propheta
 Achabi
 faustare-
 vunciant.

ה ישראל דדשנא כיום את דבר יהוה: ויקבץ
 מלך ישראל את הנביאים ארבע מאות איש ויאמר
 אלהם הגלף אל רמת גלעד למלחמה אם
 אחדל ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד המלך:
 6 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה
 7 מאתו: ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד
 איש אחד לדרוש את יהוה מאתו ואני שנאתיהו כי
 איננו מתנבא עלי לטובה כי כל ימיו לרעה הוא
 מיכיהו בן ימל: ויאמר יהושפט אל יאמר המלך
 8 בן: ויקרא מלך ישראל אל סרים אחד ויאמר
 9 מהר מיכהו בן ימל: ומלך ישראל ויהושפט
 מלך יהודה יושבים איש על כסאו מלבישים
 בגדים ויושבים בגון פתח שער שמרון וכל הנביאים
 מתנבאים

מתנבאים לפניהם: ויעש לו צדקיהו בן-כנעננה
 קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תננח את-
 ארם עד-כלותם: וכל הנביאים נבאים בן
 11 לאמר על הרמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך:
 12 והמלאך אשר הלך לקרא למיכהו דבר אליו לאמר
 הנה דברי הנביאים פה אחר טוב אל המלך ויהי נבא
 13 דברך באחר מהסוד דברת טוב: ויאמר מיכהו חי-
 14 יהוה כי את אשר יאמר אלהי אתו אדבר: ויבא אל
 המלך ויאמר המלך אליו מיכה הנלך אל רמת גלעד
 למלחמה אם אחר-דל ויאמר עלו והצליחו וינרננו
 בידכם: ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני טו
 משביעך אשר לא תדבר אלי רק אמת בשם יהוה:
 16 ויאמר ראיתי את כל ישראל נפוצים על ההרים כצאן
 אשר אין להן רעהו ויאמר יהוה לא ארנים לאלה ושובו
 17 איש לביתו בשלום: ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
 הלא אמרת לי אליך לא יתנבא עלי טוב כי אם לרע:
 18 ויאמר לכן שמעו דבר יהוה
 ראיתי את יהוה יושב על כסאו וכל צבא השמים
 עמדים על ימינו ושמאלו: ויאמר יהוה מי יפתה את
 19 אחאב מלך ישראל ועליו פל ברמת גלעד ויאמר זה
 אמר ככה וזה אמר ככה: ויצא הרוח ויעמד לפני כ
 יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו כמה: ויאמר
 21 אצא ויהייתי לרוח שקר בפני כל נביאיו ויאמר תפתה
 22 וגם תוכל צאו עשה כן: ועתה הנה נתן יהוה רוח
 23 שקר בפני נביאיך אלהי יהוה דבר עליך רעה: ויגש
 צדקיהו בן-כנעננה ויקרא את מיכהו על הלחי ויאמר אי
 24 זה הדרך עבר הוה יהוה מאת לרבך אתך: ויאמר
 מיכהו הנבא כאה בינס יהוא אשר תבוא חדר בחדר
 להחבא

Solus Mi-
 chas im-
 prosperans
 fore pu-
 gnam edi-
 cit.

קמז בוק

CC 2 + PPP 9

כה להחביא: ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיהו והשיבהו אל אמון שר העיר ואל יואש בן המלך:

26 ואמרתם כה אמר המלך שימו זה בית הכלא והאכילו לחם לחץ ומים לחץ עד שובי בשלום:

27 ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהיה בי ויאמר שמעו עמים כלם: ויעל מלך

28 ישראל ויהושפט מלך יהודה אל דמת גלעד: ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובוא במלחמה

ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבאו למלחמה: ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר

לו לאמר לא תלחמו את הקטן ואת הגדול כי אם את מלך ישראל לבדו: ויהי כראות שרי

31 הרכב את יהושפט והמה אמרו מלך ישראל הוא ויסבו עליו להלחם ויזעק יהושפט ויהוה עזרו

32 ויסיתם אלהים ממנו: ויהי כראות שרי הרכב כי לא היה מלך ישראל וישבו מאחוריו: ואיש משך

33 בקשת לתמו ויד את מלך ישראל בין הדבקים ובין השרין ויאמר לרכב הפך ידך והוצאתני מן

34 המחנה כי החליתי: ותעל המלחמה ביום ההוא ומלך ישראל היה מעמיד במרכבה נכח ארם עד

אורח הערב וימת לעת בוא השמש: וישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום לירושלם:

2 ויצא אל פניו יהוא בן חנני החזה ויאמר אל המלך יהושפט הלרשע לעזר ולשנאי יהוה תאהב ובזאת

3 עליך קצף מלפני יהוה: אבל דברים טובים נמצאו עמך כי בערת האשרות מן הארץ והכינרת

4 לבבך לדרש האלהים: וישב יהושפט בירושלם וישב ויצא בעם מבאר שבע עד הר אפרים וישיבם

Achabus, spreto vaticinio, ac Vate in vincula coniecto,

Prælium nihilominus ingreditur, sed mutato habitu.

Infeliciter pugnant, ex vulnere occumbit.

Cap XIX. Fosaphat, propter iniam cum Achabo societatem, à Propheta graviter incusatur.

וַיִּשְׁכַּח אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם: וַיַּעֲמֵד שֹׁפְטִים הַ

Reipublica

בְּאֶרֶץ בְּכָל־עֵרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת לְעִיר וָעִיר: וַיֹּאמֶר 6

אֱלֹהֵי הַשֹּׁפְטִים רְאוּ מַה־אַתֶּם עֹשִׂים כִּי לֹא לְאָדָם

תִּשְׁפֹּטוּ כִּי לַיהוָה וְעַמְכֶם בְּדָבָר מִשְׁפָּט: וְעַתָּה יְהִי 7

פְּחַד־יְהוָה עֲלֵיכֶם שִׁמְרוּ וַעֲשׂוּ כִּי־אֵין עִם־יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ עוֹלָה וּמִשָּׁא פָּנִים וּמִקַּח־שֹׁחַד: וְגַם 8

*Atque Ec-
clesia sta-
tum ordi-
nat ac com-
ponit.*

בִּירוּשָׁלַם הַעֲמִיד יְהוֹשֵׁפֶט מִן־הַלְוִיִּם וְהַכֹּהֲנִים וּמְרָאֲשֵׁי

הָאֲבוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּט יְהוָה וּלְרִיב וַיִּשְׁבוּ

יְרוּשָׁלַם: וַיֵּצֵאוּ עֲלֵיהֶם לֵאמֹר כֹּה תַעֲשׂוּן בִּירְאֵת 9

יְהוָה בְּאֵמוּנָה וּבִלְבָב־שָׁלֵם: וְכָל־רִיב אֲשֶׁר־יָבוֹא 10

עֲלֵיכֶם מֵאֲחֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵיהֶם בֵּין־דָּם לְדָם

בֵּין־תּוֹרָה לְמִצְוָה לְחֻקִּים וּלְמִשְׁפָּטִים וְהוֹדֵרְתֶם אֹתָם

וְלֹא יֵאָשְׁמוּ לַיהוָה וְהָיָה קִצְף עֲלֵיכֶם וְעַל־אֲחֵיכֶם כֹּה

תַעֲשׂוּן וְלֹא תֵאָשְׁמוּ: וְהִנֵּה אָמַרְיָהוּ כֹהֵן־הָרֹאֵשׁ עֲלֵיכֶם 11

לְכֹל דְבַר יְהוָה וְזָכְרֵהוּ בְּךָ יִשְׁמַעְאֵל הַנְּגִיד לְבֵית־

יְהוּדָה לְכֹל דְבַר־הַמֶּלֶךְ וְשֹׁטְרֵים הַלְוִיִּם לְפָנֶיכֶם חֲזִקוּ

וַעֲשׂוּ וַיְהִי יְהוָה עִם־הַטּוֹב:

וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן בָּאוּ בְנֵי־מוֹאָב וּבְנֵי עַמּוֹן 12

Cap. XX.

*Caelestem
opem con-
tra Moabi-
tas aliof-
que hostes
jejunio et
precibus
exambit.*

וַעֲמָהֶם מֵהָעַמּוֹנִים עַל־יְהוֹשֵׁפֶט לְמַלְחָמָה: וַיָּבֹאוּ 2

וַיִּגִּדּוּ לַיהוֹשֵׁפֶט לֵאמֹר בֹּא עֲלֵיךָ הַמּוֹן רֵב מֵעֵבֶר לַיָּם

מֵאֲרָם וְהִנֵּם בְּחֻצְצוֹן תָּמַר הֵיאֵ עֵין גִּרִי: וַיֵּרָא 3 חֲסֵר 1

וַיִּתֵּן יְהוֹשֵׁפֶט אֶת־פָּנָיו לְדָרוֹשׁ לַיהוָה וַיִּקְרָא צוֹם

עַל־כָּל־יְהוּדָה: וַיִּקְבְּצוּ יְהוּדָה לְבַקֵּשׁ מִיְהוָה גַּם 4

מִכָּל־עֵרֵי יְהוּדָה בָּאוּ לְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה: וַיַּעֲמֵד הַ

יְהוֹשֵׁפֶט בְּקֶהֱל יְהוּדָה וּירוּשָׁלַם בְּבֵית יְהוָה לְפָנָיו

הַחֲצֵר הַחֲדָשָׁה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא 6

אַתָּה־הָיוּ אֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל־

מַמְלָכוֹת הַגּוֹיִם וּבְכִידֶךָ כַּח וּגְבוּרָה וַאֲיֵן עִמָּךְ לְהַתִּיצֵב:

הֲלֹא

7 הלא יאתה אלהינו הורשת את שבי הארץ הזאת
 מלפני עמך ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבה
 8 לעולם: וישבו בה ויבנו לה בה מקדש לשמך
 9 לאמר: אם תבוא עלינו רעה הרב שפוט ורבר
 ורעב נעמרה לפני הבית הזה ולפניך כי שמך בבית
 י הזה ונזעק אליך מצרתנו ותשמע ותושיע: ועתה
 הנה בני עמון ומואב והרשע אשר לא נתתה
 לישראל לבוא בהם כבואם מארץ מצרים כי סרו
 11 מעליהם ולא השמידום: והנה הם גמלים עלינו
 12 לבוא לגרשנו מירשתך אשר הורשתנו: אלהינו
 הלא תשפט בם כי אין בנו כח לפני ההמון הרב הזה
 הבא עלינו ונחנו לא נדעמה נעשה כי עליך עינינו:
 13 וכל יהודה עמרים לפני יהודה גם טפם נשירים
 ובניהם:

14 ויחזיאל בן זכריהו בן בניה בן עיאל בן מתניה הלוי
 15 מן בני אסף היתה עליו רוח יהוה בפתוך הקהל: ויאמר
 הקשיבו כל יהודה וישבי ירושלם והמלך יהושפט
 כה אמר יהוה לכם אתם אל תיראו ואל תחתו מפני
 ההמון הרב הזה כי לא לכם המלחמה כי לאלהים:
 16 מחר רדו עליהם הנם עלים במעלה הציץ ומצאתם
 17 אתם בסוף הנחל פני מדבר ירואל: לא לכם להלחם
 בזאת התיצבו עמרו וראו את שוערת יהוה עמכם
 יהודה וירושלם אל תיראו ואל תחתו מחר צאו
 18 לפניהם ויהוה עמכם: ויקד יהושפט אפים ארצה וכל
 יהודה וישבי ירושלם נפלול לפני יהוה להשתחות ליהוה:
 19 ויקמו הלויים מן בני הקהתים ומן בני הקרחים להלל
 כ ליהוה אלהי ישראל בקול גדול למעלה: וישכימו בבקר
 ויצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר
 שמעוני

*Divino re-
sponso con-
firmatur.*

שמעוני יהודה וישבי ירושלם האמינו ביהוה אלהיכם
 ותאמינו האמינו בנביאיו והצליחו: ויעץ אל העם
 ויעמד משררים ליהוה ומהללים להדרת קדש בצאת
 לפני החלוץ ואמרים הורו ליהוה כי לעולם חסדו:
 ובעת החלו ברנה ותהלה נתן יהוה מארכים על בני
 עמון מואב והר שער הבאים ליהודה וינגפו:
 ויעמדו בני עמון ומואב על ישבי הר שער להחרים
 ולהשמיר וככלותם בישבי שער עזרו איש ברעהו
 למשחית: ויהודה בא על המצפה למדבר ויפנו
 אל ההמון והנם פגרים נפלים ארצה ואין פליטה:
 ויבא יהושפט ועמולבו את שללם וימצאו בהם כה
 לרב ורכוש ופגרים וכלי חמדות וינצלו להם לאין
 משא ויהיו ימים שלושה בזוים את השלל כירב
 הוא: וביום הרביעי נקהלו לעמק ברכה כי שם ברכו
 את יהוה על כן קראו את שם המקום ההוא
 עמק ברכה עד היום: וישבו כל איש יהודה
 וירושלם ויהושפט בראשם לשוב אל ירושלם
 בשמחה כי שמחם יהוה מאויביהם: ויבאו
 ירושלם בנבלים ובכנרות ובחצצרות אל בית
 יהוה: ויהי פחד אלהים על כל ממלכות הארצות
 בשמעם כי נלחם יהוה עם אויבי ישראל: ותשקט ל
 מלכות יהושפט וינח לו אלהיו מסביב:
 וימלך יהושפט על יהודה בן שלשים וחמש
 שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם
 אמו עזובה בת שלח: וילך בדרך אביו אסא
 ולא סר ממנה לעשות הישר בעיני יהוה: אך הבמות
 לא סרו ועוד העם לא הכינו לבבם לאלהי אבותיהם:
 ויתר דברי יהושפט הראשנים והאחרנים הנם כתובים

Insigni ac
 miraculosa
 victoria
 potitur.

דברי

בְּרֵכֵי יְהוָה בְּחַנְנֵי אֲשֶׁר הָעֵלָה עָלֶיךָ סֵפֶר מַלְכֵי
לְהַיְשָׁרָאֵל : וְאַחֲרֵי כֵן אֶתְחַבֵּר יְהוֹשֻׁפָט מֶלֶךְ יִהוּדָה עִם

*Infausto ite-
rum federi
cum Israë-
litarum
Rege im-
plicitus .
classem
amittit .
Cap. XXI.
Moritur, re-
lictō Regni
hæredē
Foramo :
2 Ille, acce-
pto imperio,
fraterno
sanguine
Principa-
tum im-
buit .*

36 אַחֲזִיָּה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא הֵרִשִׁיעַ לַעֲשׂוֹת : וַיַּחְבְּרוּ
עִמּוֹ לַעֲשׂוֹת אַנְיּוֹת לְלַכֵּת תְּרִשִׁישׁ וַיַּעֲשׂוּ אַנְיּוֹת בְּעִצְיוֹן

37 גִּבּוֹר : וַיִּתְּנָבֵא אֱלִיעֶזֶר בֶּן דּוֹדוֹהוּ מִמְרַשָּׁה עַל יְהוֹשֻׁפָט
לֵאמֹר כֹּה תִּחְבַּרְךָ עִם אַחֲזִיָּהוּ פְּרִץ יְהוָה אֶת־מַעֲשֶׂיךָ

כ

וַיִּשְׁכְּרוּ אַנְיּוֹת וְלֹא עָצְרוּ לְלַכֵּת אֶל־תְּרִשִׁישׁ : וַיִּשְׁכַּב
יְהוֹשֻׁפָט עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר עִם אֲבֹתָיו בְּעִיר דּוֹד וַיִּמְלֹךְ

2 יְהוֹרָם בְּנֵוֹ תַחְתָּיו : וְלֹא־אֲחִים בְּנֵי יְהוֹשֻׁפָט עֲזָרִיָּה
וַיְחִיאֵל וַיְכַרְיָהוּ וְעֲזָרִיָּהוּ וּמִיכָאֵל וַשְׁפָטִיָּהוּ כָּל־אֱלֹהֵי

3 בְּנֵי יְהוֹשֻׁפָט מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל : וַיִּתֵּן לָהֶם אֲבִיהֶם מִתְּנוֹת
רְבוֹת לְכֶסֶף וְלַזָּהָב וּלְמַגְדָּנוֹת עִם־עָרֵי מְצֻרוֹת בְּיְהוּדָה

וְאֶת־הַמַּמְלָכָה נָתַן לַיהוֹרָם כִּי הוּא הַבְּכוֹר :
4 וַיִּקַּם יְהוֹרָם עַל־מַמְלַכַת אָבִיו וַיִּתְחַזַּק

דְּוִיָּה רָג אֶת־כָּל־אֲחָיו בַּחֶרֶב וְגַם מִשְׂרֵי יִשְׂרָאֵל : בֶּן־
שְׁלִשִׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה יְהוֹרָם בַּמַּלְכוּת וַשְׁמוֹנֶה שָׁנִים מֶלֶךְ

*A paterna
pietate ac
religione
multum
degenerat .*

6 בִּירוּשָׁלַם : וַיֵּלֶךְ בְּרֹדְדֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ
בֵּית אַחְאָב כִּי בֵּת אַחְאָב הִיתָה לוֹ לַאֲשֶׁה וַיַּעַשׂ הָרַע

7 בְּעֵינֵי יְהוָה : וְלֹא־אָבָה יְהוָה לַהֲשִׁיחַ אֶת־בֵּית דָּוִד
לְמַעַן הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת לְדָוִד וְכַאֲשֶׁר אָמַר לְתַת לוֹ

*Domesticis
externisque
bellis exer-
cetur .*

8 נִיר וְלִבְנָיו כָּל־הַיָּמִים : בַּיָּמִיו פָּשַׁע אָדוּם מִתַּחַת יָד
9 יְהוּדָה וַיִּמְלִיכוּ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ : וַיַּעֲבֹר יְהוֹרָם עִם־שָׂרָיו

וְכָל־הַרְכָּב עִמּוֹ וַיְהִי קָם לַיְלָה וַיִּךְ אֶת־אָדוּם הַסּוֹבֵב
י אֵלָיו וְאֶת־שָׂרֵי הַרְכָּב : וַיִּפְשַׁע אָדוּם מִתַּחַת יַד־יְהוּדָה

עַד הַיּוֹם הַזֶּה אֲזַת־פָּשַׁע לִבְנֵה בְעֵרַת הַיָּהּ מִתַּחַת יָדוֹ
11 כִּי עֲזָב אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו : גַּם־הוּא עָשָׂה בְּמֹת

בְּהַרֵי יְהוּדָה וַיִּזַן אֶת־יְשִׁבֵי יְרוּשָׁלַם וַיִּדַּח אֶת־יְהוּדָה :
וַיָּבֵא אֵלָיו מִכְּתָב מֵאֵלֵיהֶוּ הַנְּבִיא לֵאמֹר
כֹּה

כה

כה אמר יהוה אלהי דויד אביך תחת אשר לא הלכת
 בדרכי יהושפט אביך ובדרכי אסא מלך יהודה :
 ותלך בדרך מלכי ישראל ותזנה את יהודה ואת ישבי
 13 ירושלם כהזנות בית אחאב וגם את אחד בית אביך
 הטובים ממה הרגת : הנה יהוה נגף מגפה גדולה
 14 בעמך ובבניך ובנשיך ובכל רבושך : ואתה בחללים טו
 רבים במחלה מעד עד יצאו מעד מן החלי ימים על-
 ימים : ויער יהוה על יהורם את רוח הפלשתים
 16 והערכים אשר על יד כושים : ויעלו ביהודה ויבקעוה
 17 וישבו את כל הרכוש הנמצא לבית המלך וגם בניו
 ונשיו ולא נשאר לו בן כי אם יהואחז קטן בניו :
 18 ואחרי כל זאת נגפו יהוה במעו לחלי לאין מרפא :
 19 ויהי לימים מימים וכעת צאת הקץ לימים שנים יצאו
 מעו עם חליו וימת בתחלאים רעים ולא עשו לו עמו
 שרפה כשרפת אבתיו : בן שלשים ושתים הירח כ
 במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם וילד בלא חמדה
 ויקברוהו בעיר דויד ולא בקברות המלכים : וימליכו
 20 וישבי ירושלם את אחזיהו בנו הקטן תחתיו כי כל
 הראשנים הרג הגדוד הבא בערכים למחנה וימלך
 אחזיהו בן יהורם מלך יהודה :

Tandem ex
 fado mor-
 bo moritur.

Cap. XXII.
 Paterno
 sceptro po-
 titur Achaz-
 aia.

כב

בן ארבעים ושתים שנה אחזיהו
 2 במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו
 בת עמרי : גם הוא הלך בדרכי בית אחאב כי
 3 אמו היתה יועצתו להרשיע : ויעש הרע בעני יהוה
 4 כבית אחאב כי המה הירלו יועצים אחרי מורת אביו
 למשחית לו : גם בעצתם הלך וילך ארת יהורם בן-ה
 אחאב מלך ישראל למלחמה על חזאל מלך ארם
 ברמות גלעד ויבו הרמים את יורם : וישב
 5 להתרפא

Rex pari-
 ter impius.

Arma fa-
 ciat cum
 Foramo
 Israëlis Re-
 ge contra
 Syros.

*Quam in-
viseret fo-
ramum,
qui, ex
vulnere, in
prelio ac-
cepto, de-
cumbat,*

*Una cum
Foramo à
Jehu in-
terficitur.*

*Quà occa-
sione Atha-
lia, extin-
ctâ stirpe
regiâ, re-
gnum in-
vadit.*

*Cap. xxiii.
Ceterum
septimo an-
no Forada
Pontifex
Joam, A-
chazis fi-
lium, à ce-
de serva-
tun,*

להתרפא ביזרעאל כי המכים אשר הכהו ברמה
 בהלחמו את חזקהאל מלך ארם ועזריהו בן יהורם
 מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל
 7 כי חלה הוא ומאלהים היתה תבוסת אחזיהו לבוא
 אל יורם ובבואו יצא עם יהורם אל יהוא בן נמשי אשר
 8 משחו יהוה להכרית את בית אחאב ויהי בהשפט
 יהוא עם בית אחאב וימצא את שרי יהודה ובני אחי
 9 אחזיהו משרתים לאחזיהו ויהרגם ויבקש את
 אחזיהו וילכדו והוא מתחבא בשמרון ויבאהו אל
 יהוא וימיתו ויקברו כי אמרו בן יהושפט הוא
 אשר הרש את יהודה בכל לבבו ואין לבית אחזיהו
 י לעצר כח לממלכה ועתליהו אם
 אחזיהו ראתה כי ימת בנה ותקם ורתנבך
 את כל זרע הממלכה לבית יהודה:

11 ותקח יהושבעת בת המלך את יואש
 בן אחזיהו ותגנב אתו מתוך בני המלך המומתים
 ותתן אתו וארז מניקתו בחדר המטות ותסתירהו
 יהושבעת בת המלך יהורם אשת יהוידע הכהן כי היא
 היתה אחות אחזיהו מפני עתליהו ולא המיתתהו
 12 ויהי אתם בבית האלהים מתחבא שש שנים ועתליהו
 מלכת על הארץ:

אכנ
 התחזק יהוידע ויקח את שרי המאות לעזריה בן
 יהוס ולישמעאל בן יהוחנן ולעזריהו בן עובד וארז
 מעשיהו בן עדיהו ואת אלישפט בן זכריעמו בבכרית
 2 ויסבו ביהודה ויקבצו את הלויים מפל ערי יהודה
 3 וראשי האבות לישראל ויבאו אל ירושלים ויכרת
 כל הקהל ברית בבית האלהים עם המלך ויאמר
 להם הנר בן המלך ימלך כאשר דבר יהודה על בני
 דויד

דויד: זה הדבר אשר תעשו השלשית מכם באי 4
 השבת לכהנים וללויים לשערי הספים: והשלשית ה 5
 בבית המלך והשלשית בשער היסוד וכל העם 6
 בחצרות בית יהוה: ואל יבוא בית יהוה כי אם 6
 הכהנים והמשרתים ללויים המה יבאו כי קדש המה 7
 וכל העם ישמרו משמרת יהוה: והקיפו הלויים את 7
 המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל הבית יומת והיו 8
 את המלך בבאו ובצאתו: ויעשו הלויים וכל יהודה 8
 ככל אשר צוה יהוה וידע הכהן ויקחו איש את אנשיו 9
 באי השבת עם יוצאי השבת כי לא פטר יהוה הכהן 9
 את המחלקות: ויתן יהוה הכהן 9
 לשרי המאורת את החניתים ואת המגנות ואת 10
 השלטים אשר למלך דויד אשר בית האלהים: ויעמד 10
 את כל העם ואיש שלחו בידו מכתף הבית הימנית 11
 עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך 11
 סביב: ויצאו את כן המלך ויתנו עליו ארג הנזר 11
 ואת העדות ומליכו ארתו ומשחהו יהוה ובנו 12
 ויאמרו יחי המלך: ותשמע עתליהו 12
 את קול העם הרצים והמהללים את המלך ותבוא 13
 אל העם בית יהוה: ותרא והנה המלך עומד על 13
 עמודו במבוא והשרים והחצרות על המלך וכל 14
 עם הארץ שמח ותוקע בחצרות והמשוררים בכלי 14
 השיר ומודיעים להלל ותקרע עתליהו את בגדיה 14
 ותאמר קשר קשר: ויצא יהוה 14
 הכהן את שרי המאות ופקודי החיל ויאמר אלהם 15
 הוציאוה אל מבית השררות והבא אחריה יומת 15
 בחרב כי אמר הכהן לא תמיתוה בית יהוה: וישמו טו
 ל הידים ותבוא אל מבוא שער הסוסים בית המלך 15
 ומיתוה

In conspe-
ctum populi
producit.
ac imposito
diademate,
Regem ap-
pellat.

Athaliam
interve-
nientem
abripi ne-
carique ju-
bes.

16 וימיתוה שם: ויכרת יהוידע ברירת

בינו ובין כל העם ובין המלך להיות לעם ליהוה:

*Profanas
aras ever-
tit, ac cul-
tum Dei
restituit.*

17 ויבאו כל העם בית הבעל ויתצוהו ואת מזבחתיו

ואת צלמיו שברו ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני

18 המזבחות: וישם יהוידע פקדת בית יהוה ביד הכהנים

הלויים אשר חלק דויד על בית יהוה להעלות עלות

יהוה ככתוב בתורת משה בשמחה ובשיר על ידי

19 דויד: ויעמד השוערים על שערי בית יהוה ולא יבוא

כטמא לכל דבר: ויקח את שרי המאות ואת האדירים

ואת המושלים בעם ואת כל עם הארץ ויורד את

המלך מבית יהוה ויבאו בתוך שער העליון בית

21 המלך וישבו את המלך על כסא הממלכה וישמחו

כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עת ליהו המיתו

בן שבע שנים יאש במלכו

*Cap. xxiv.
Foe pri-
mordia
egregia ac
sancta.*

כד

וארבעים שנה מלך בירושלם וישם אמו צבירה מבאר

2 שבע: ויעש יאש הישר בעיני יהוה כל ימי יהוידע

3 הכהן: וישאלו יהוידע נשים שתיים

4 ויולד בנים ובנות: והי אחרי כן היה עס לב יואש

*Templum
instaurat,
& ornat.*

הלחדש את בית יהוה: ויקבץ את הכהנים והלויים

ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל ישראל

כסף לחזק את בית אלהיכם מדי שנה בשנה ואתם

תמהרו לדבר ולא מהרו הלויים:

6 ויקרא המלך ליהוידע הראשון ואמר

לו מדוע לא אדרשת על הלויים להביא מיהודה

ומירושלם את משאת משה עבד יהוה והקדל

7 לישראל לאהל העדות: כיעתליהו המרשעת

בניה פרצו את בית האלהים וגם כל קדשי בית יהוה

8 עשו לבעלים: ויאמר המלך ויעשו ארון אחד ויתגדו

בשער R rrr א 10

בשער בית יהוה חוצה : ויתנו קול ביהודה
 ובירושלם להביא ליהוה משאת משה עבד האלהים
 על ישראל במדבר : וישמחו כל השרים וכל העם
 ויביאו וישליכו לארון עד לכלה : ויהי בעת יביא
 את הארון אל פקדת המלך ביד הלויים וכראותם
 בירב הכסף ובא סופר המלך ופקיד כהן הראש
 ויערו את הארון וישארו וישיבהו אל מקמו כה עשו
 ליום ביום ויאספו כסף לרב : ויתנהו המלך ויהודיע
 אל עושה מלאכת עבודת בית יהוה ויהיו שברים
 הצבים וחרשים לחדש בית יהוה וגם לחרשי ברזל
 ונחשת לחזק את בית יהוה : ויעשו עשי המלאכה
 ותעל ארוכה למלאכה בידם ויעמרו את בית
 האלהים על מתכנתו ויאמזחו : וככלותם
 הביאו לפני המלך ויהודיע את שאר הכסף
 ויעשהו כלים לבית יהוה כלי שרת והעלות
 וכפורת וכלי זהב וכסף ויהיו מעלים עלות בבית
 יהוה תמיד כל ימי יהודיע :

ויזקן יהודיע וישבע ימים וימת בן טו
 מאה ושלשים שנה במורתו : ויקברו בעיר
 דויד עם המלכים כיעשה טובת בישראל
 ועם האלהים וביתו : ואחרי מות יהודיע
 באו שרי יהודה וישתחוו למלך אז שמע המלך
 אליהם : ויעזבו את בית יהוה אלהי אבותיהם ויעבדו
 את האשרים ואת העצבים ויהי קצף על יהודה
 וירושלם באשמתם זאת : וישלח בהם נביאים להשיבם
 אל יהוה ויעידו בסולא האזינו : ורוח אלהים לכשה ב
 את זכריה בן יהודיע הכהן ויעמד מעל לעם ויאמר
 להם כה אמר האלהים למה אתם עברים את מצות
 יהוה

Mortuo Fo-
 jada, a
 pulcherri-
 mis initis
 degenerat,
 ac cultum
 Dei sacri-
 legio pol-
 luit.
 Fojada
 Pontificis
 filium, di-
 vino numi-
 ne actum,
 Regemque

*ob scelera
graviter
increpan-
tem, necari
jubet.*

יהוה ולא תצליחו כי עזבתם את יהוה ויעזב אתכם :
21 ויקשרו עליו ויהרגוהו אבן כמצות המלך בחצר בית
22 יהוה : ולא זכר יואש המלך החסד אשר עשה
יהודע אביו עמו ויהרג ארז בנו וכמותו אמר יהוה
יהוה וידרש :

*Deus ipse
hostes Sy-
ros immit-
tit.*

23 ויהי לתקופת השנה עלה עליו חיל ארס ויבאו אל-
יהודה וירושלם וישחיתו את כל שרי העם מעסו וכל-
24 שללם שלחו למלך דרמשק : כי במצער אנשים
באו חיל ארס ויהוה נתן בידם חיל לרוב מאד כי עזבו
את יהוה אלהי אבותיהם ואת יואש עשו שפטים :

*Tandem do-
mestico-
rum scelere
cavit.*

כה ובלכתם ממנו כי עזבו אתו במחליים רבים התקשרו
עליו עבדיו בדמי בני יהודע והבהן ויהרגוהו על מנתו
וימרו ויקברוהו בעיר דויד ולא קברוהו בקברות
26 המלכים : ואלה המתקשרים עליו זכר בן שמעת

יב קרי

27 העמונית ויהוזבד בן שמרית המואבית : ובניו ורב
המשא עליו ויסוד בית האלהים הנם פתובים על-
מדרש ספר המלכים וימלך אמציהו בנו תחתיו :

*Cap XXV.
Amazias in
principa-
tum succed-
dit, pius in
Deum
iuxta, ac
paventem.*

בן עשרים וחמש שנה מלך אמציהו
ועשרים ותשע שנה מלך ביהושלם ושם אמו יהועדן
2 מירושלים : ויעשה ישר בעיני יהוה רק לא בלבב
3 שלם : ויהי כאשר חזקה הממלכה עליו ויהרג את
4 עבדיו המכים את המלך אביו : ואת בניהם לא המית
כי ככתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר
לא ימותו אבות על בנים ובנים לא ימותו על אבות
ה כי איש בחטאו ימותו : ויקבץ אמציהו
את יהודה ויעמידם לבית אבות לשרי האלפים ולשרי
המאות לכל יהודה ובנימן ויפקדם למבן עשרים שנה
ומעלה ומצאם שלש מאות אלף בחור ויצא צבא

כה

6 אחזרמח וצנה : וישפר מִיִּשְׂרָאֵל מֵאֵה אֶלְפֵי גִבּוֹר חֵיל
 7 בְּמֵאָה כֶּכֶר כֶּסֶף : וְאִישׁ הָאֱלֹהִים בָּא אֵלָיו לֵאמֹר
 8 הַמֶּלֶךְ אֵלֶיכֶם עִמָּךְ צָבֵא יִשְׂרָאֵל כִּי אִין יְהוּה עִם
 9 יִשְׂרָאֵל כָּל בְּנֵי אִפְרַיִם : כִּי אִם בָּא אִתָּה עֲשֵׂה חֻק
 10 לְמַלְחָמָה יִכְשִׁילְךָ הָאֱלֹהִים לְפָנַי אֲזַיֵּב כִּי יִשְׁכַּח
 11 בָּאֱלֹהִים לְעֶזְרוֹ וְלִהְכִשִּׁיל : וַיֹּאמֶר אֲמַצְיָהוּ לְאִישׁ
 12 הָאֱלֹהִים וּמָה לְעֲשׂוֹת לְמֵאוֹת הַכֶּכֶר אֲשֶׁר נָתַתִּי יְחִידִי
 13 לְגִרּוֹד יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים יִשְׁלַח יְהוּה לְתַת לְךָ
 14 הַרְבֵּה מְזָה : וַיְבַדִּילֵם אֲמַצְיָהוּ לְהַגְרוֹד אֲשֶׁר בָּא אֵלָיו
 15 מֵאִפְרַיִם לְלַכֵּת לְמִקּוֹמָם וַיַּחַר אֶפְסָם מְאֹד בַּיהוּדָה
 16 וַיָּשׁוּבוּ לְמִקּוֹמָם בְּחֵרֵי אֶפְסָם : וַאֲמַצְיָהוּ

*Insignem
 contra E-
 domaos vi-
 floriam
 consecutus*

17 הַתְּחֻזָּק וַיִּנְהַג אֶת עַמּוֹ וַיִּלְךְ גֵּיָא הַמֶּלֶךְ וַיָּךְ אֶת בְּנֵי
 18 שְׁעִיר עֶשְׂרֵת אֲלָפִים : וְעֶשְׂרֵת אֲלָפִים חַיִּים שָׁבוּ בְנֵי
 19 יְהוּדָה וַיְבִיאוּם לְרֹאשׁ הַסַּלַע וַיִּשְׁלִיכוּם מֵרֹאשׁ הַסַּלַע
 20 וְכָל־סֶנְבִקְעוֹ : וּבְנֵי הַגְרוֹד אֲשֶׁר הֵשִׁיב אֲמַצְיָהוּ מִלְכַּת
 21 עַמּוֹ לְמַלְחָמָה וַיִּפְשְׁטוּ בְּעַרְיֵי הַיְהוּדָה מִשְׁמֵרוֹן וְעַד בֵּית
 22 חֹרּוֹן וַיָּכּוּ מֵהֶם שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַיָּבּוּ בְּזֵה רַבָּה :

*Ad sedam
 idolola-
 triam de-
 labitur,
 victaque
 gentis Deos
 colit.*

23 וַיְהִי אַחֲרָי בּוֹא אֲמַצְיָהוּ מִהַכּוֹרֶת אֶת אֲדוֹמִים
 24 וַיָּבֵא אֶת אֱלֹהֵי בְנֵי שְׁעִיר וַיַּעֲמִדֵם לִו לְאֱלֹהִים
 25 וּלְפָנֵיהֶם יִשְׁתַּחֲוֶה וְלֵהֶם יִקְטֹר : וַיַּחַר אֶפְסָם יְהוּה טו
 26 בְּאֲמַצְיָהוּ וַיִּשְׁלַח אֵלָיו נְבִיא וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְמָה דַרְשַׁת
 27 אֶת אֱלֹהֵי הָעַם אֲשֶׁר לֹא הִצִּילוּ אֶת עַמְּם מִיַּד : וַיְהִי ו
 28 בְּדַבְּרוֹ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הֲלִיֹעֵץ לְמֶלֶךְ נִתְּנוֹךְ חֹדֶר לְךָ
 29 לְמָה יִכּוּךָ וַיַּחַדֵּל הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר יָדַעְתִּי כִּי־עֵץ אֱלֹהִים
 30 לְהִשְׁחִיתְךָ כִּי עֲשִׂית זֹאת וְלֹא שָׁמַעַת לְעֲצָתִי :

*Foam Sa-
 maria Re-
 gem teme-
 re bello la-
 cessit :*

31 וַיֹּעֵץ אֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּשְׁלַח אֶל־יוֹאָשׁ
 32 בֶּן־יְהוֹאָחָז בֶּן־יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לְךָ נִתְּרָאָה
 33 פָּנִים : וַיִּשְׁלַח יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־אֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ
 34 יְהוּדָה

יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר
בלבנון לאמר תנה את בתיך לבני לאשה ותעבר חית
השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח: אמרת הנה
הכית את אדום ונשאך לכך להכביר עתה שבה
בביתך למרה תתנרה ברעה ונפלת אתה ויהודה
כ עמך: ולא שמע אמציהו כי מהאלהים היא למען
21 תתם ביד כירדשו את אלהי אדום: ועל יואש מלך
ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית
22 שמש אשר ליהודה: וינגף יהודה לפני ישראל וינסו
23 איש לאהלו: ואת אמציהו מלך יהודה בן יואש בן
יהואחז תפש יואש מלך ישראל בבית שמש ויביאהו
ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד
24 שער הפונה ארבע מאות אמה: וכל הזה בוהבסף
ואת כל הכלים הנמצאים בבית האלהים עם עבד
אדום ואת אצרות בית המלך ואת בני התערכות
כה וישב שמרון: ויחי אמציהו בן יואש
מלך יהודה אחרי מות יואש בן יהואחז מלך ישראל
26 חמש עשרה שנה: ויתר דברי אמציהו הראשנים
והאחרונים הלא הנם כתובים על ספר מלכי יהודה
27 וישראל: ומעת אשר סר אמציהו מאחרי יהוה
ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לבישה וישלחו אחריו
28 לבישה וימתהו שם: וישארו על הפוסים ויקברו
א כו אתו עם אבתיו בעיר יהודה: ויקחו כל עם יהודה
את עזיהו והוא בן שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת
21 אביו אמציהו: הוא כנה את אילות וישיבה ליהודה
אחרי שכב המלך עם אבתיו:
3 בן שש עשרה שנה עזיהו כמלכו וחמשים
ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכיליה מן
Rrrr 3 1 10 ירושלם

vincitur.

capitur:

Ingentem vim auri argenticque, atque obsides dave cogitur:

Suorum scelere cecidit.

Cap. xxvi. Uzzia, regno adeptus.

ירושלם: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה 4

אמציהו אביו: ויהי לדרוש אלהים בימי זכריהו ה

המבין בראת האלהים ובימי דרשו את יהוה

הצליחו האלהים: ויצא וילחם בפלשתים ויפריץ 6

את חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד

ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים: ויעזרהו 7

האלהים על פלשתים ועל הערביים היושבים בגור יחיד 8

בעל והמעונים: ויתנו העמונים מנחה לעזיהו ויר 8

שמו עד לבוא מצרים כי החזיק עד למעלה: ויבן 9

עזיהו מגדלים בירושלם על שער הפנה ועל שער

הגיא ועל המקצוע ויחזקם: ויבן מגדלים במדברי 10

ויחצב ברות רבים כי מקנה רב היה לו ובשפלה

ובמישור אכרים וכרמים כהרים ובכרמל כי אהב

אדמה הרה: ויהי לעזיהו חיל עשה 11

מלחמה וצאי צבא לגדוד במספר פקדתם ביריעואל יעאל קרן

הסופר ומעשיהו השופר על יד חנניהו משרי המלך:

כל מספר ראשי האבות לגבורי חיל אלפים ושש 12

מאות: ועל ידם חיל צבא שלש מאות אלף ושבעת 13

אלפים וחמש מאות עושי מלחמה בכח חיל לעזר

למלך על האויב: ויכן להם עזיהו לכל הצבא מגנים 14

ורמחים וכובעים ושרינות וקשתות ולאבני קלעים:

ויעש בירושלם חשכנות מחשבת חושב להיות על 15

המגדלים ועל הפנות לירוא בחצים ובאבנים גדלות

ויצא שמו עד למרחוק כי הפליא להעזר עד כי חזק:

ובחזקתו גבה לבו עד להשחית וימעל ביהוה אלהיו 16

ויבא אל היכל יהוה להקטיר על מזבח הקטרת:

ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים ליהוה שמונים 17

ויעמדו על עזיהו המלך ויאמרו לו לא לך 18

עזיהו

Sanctè.

Ac feliciter
imperium
admini-
strat.

ppm כד

הס' כדגש

Cum, con-
tra leges,
Sacerdo-
tum munia
caperet.

Ob pollutas

religiones
templo ex-
pellitur.

עזיהו להקטיר ליהוה כי לכהנים בני אחרון המקדשים
להקטיר צא מן המקדש כי מעלת ולא לך לכבוד
19 מיהוה אלהים : ויזעף עזיהו ובידו מקטרת להקטיר
ובזעפו עם הכהנים והצרעת זרחה במצחו לפני
כ הכהנים בבית יהוה מעל למזבח הקטרת : ויפן אליו
עזריהו כהן הראש וכל הכהנים והנה הוא מצרע
במצחו ויבהילוהו משמונס הוא נדחף לצאת כי נגעו

Ac lepra
percutitur.
החמשת קרי

20 יהוה : ויהי עזיהו המלך מצרע עד יום מותו וישב
בית החפשות מצרע כי נגזר מבית יהוה ויותם בנו
22 על בית המלך שופט ארצ עם הארץ : ויתר דברי
עזיהו הראשנים והאחרנים כתב ישעיהו בן אמון
23 הנביא : וישכב עזיהו עם אבתיו ויקברו אתו עם
אבתיו בשרה הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצרע

Moritur.

Cap. xxvii.
Sequitur
in regno
Jotham.
paterna
pietatis ha-
res.

אכן הוא וימלך יותם בנו תחתיו :
עשרים וחמש שנה יותם במלכו ויש עשרה שנה
2 מלך בירושלם ושם אמו יושפה בת צדוק : ויעש
ה' אשר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו רק לא
3 בא אל היכל יהוה ועוד העם משחיתים : הוא בנה
את שער בית יהוה העליון ובחומת העפל בנה לרוב :
4 וערים בנה בחר יהודה ובחרשים בנה בירניות
ה ומגדלים : והוא נלחם עם מלך בני עמון ויחזק עליהם
ויתנו לו בני עמון בשנה ההיא מאה ככר כסף
ועשרת אלפים כרים חטים ושעורים עשרת אלפים
זאת השיבו לו בני עמון ובשנה השנית והשלשית :
6 ויתחזק יותם כי הכין דרכיו לפני יהוה אלהיו :
7 ויתר דברי יותם וכל מלחמתיו ודרכיו הנם כתובים

Floventes
ipsius res.

8 על ספר מלכי ישראל ויהודה :
עשרים וחמש שנה היה במלכו ויש עשרה שנה מלך
בירושלם R III 4 5 20

בירושלם: וישכב יותם עם אבתיו ויקברו אתו בעיר

Decedit, relicto filio Achaz.

כח בן עשרים

שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם

Cap xxviii Qui patri dissimilimus, à vero numinis cultu defiscit.

ולא עשה הישר בעיני יהוה כדויד אביו: וילך בדרכי

מלכי ישראל וגם מסכות עשה לבעלים: והוא הקטיר

בניא בן הנם ויבער את בניו באש כתעכות הגוים

אשר הריש יהוה מפני בני ישראל: ויזבח ויקטר

A Regibus Syria & Samaria ingenti clade afficitur.

בכמות ועל הגבעות ותהרת כל עזרענן: ותנהוה

גדולה ויביאו דרמשק וגם ביד מלך ישראל נתן ויך

בו מכה גדולה: ויהרג פקח בן רמליהו ביהודה

מאה ועשרים אלף ביום אחד הכל בני חיל בעזבם

את יהוה אלהי אבותם: ויהרג

זכרי גבור אפרים את מעשיהו בן המלך וארת

עזריקם נגיד הבית וארת אלקנה משנה המלך:

וישבו בני ישראל מאחיהם מאתים אלף נשים בנים

ובנות וגם שלל רב כוון מהם ויביאו את השלל

לשמרון: ושם היה נביא ליהוה עזר שמו ויצא לפני

Israëlitæ in captiuos Judæos rorum pietatis exemplum edunt.

הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחמת יהוה

אלהי אבותיכם על יהודה נתנם בידכם ותהרגו בהם

בזעף עד לשמים הגיע: ועתה בני יהודה וירושלם

אתם אמרים לכבש לעבדים ולשפחות לכם

הלא רק אתם עמכם אשמורת ליהוה

אלהיכם: ועתה שמעוני והשיבו השביה

אשר שבתם מאחיהם כי חרון אף יהוה עליכם:

ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עזריהו בן יהוחנן

ברכיהו בן משלמות ויחזקיהו בן שלם ועמשה בן

חדלי

13 חרלי על הכאים מן הצבא: ויאמרו להם לא תביאו את השביה הנה כי לאשמת יהוה עלינו אתם אמרים להסוף על חטאתנו ועל אשמתנו כי רבה אשמה לנו וחרון אף על ישראל: ויעזב החלוי את קמין בלא אסוף

14 ויהי כאשר נקבו בשמות ויחזיקו בשביה וכל מערמיהם הלבישו מן השלל וילבשום וינעלום ויאכלום וישקום ויסכום וינהלום בחמרים לכל כושל ויביאום ירחו עיר התמרים אצל אחיהם וישבו שמרון:

16 בעת ההיא שלח המלך אחז על מלכי אשור לעזר לו: ועזר אדומים באו ויכו ביהודה וישבר שבי:

17 ופלישתים פשטו בערי השפלה והנגב ליהודה וילכדו את בית שמש ואת אילון ואת הנדרות ואת שוכו וכנותיה ואת תמנה ואת כנותריה ואת גמזו ואת כנותיה וישבו שם: כי הכניע יהוה את יהודה בעבור אחז מלך ישראל כי הפריע כבירה ובעול מעל ביהוה: ויבא עליו תלגת פלנאסר מלך אשור ויצר לו ולא חזקו:

21 כי חלק אחז את בית יהוה ואת בית המלך והשרים ויתן למלך אשור ולא לעזרה לו: ובעת הצר לו ויוסף למעול ביהוה הוא המלך אחז: ויזבח לאלהי דרמשק המכים בו ויאמר כי אלהי מלכי ארם הם מעזרים אתם להם אזבח ויעזרוני והם היו לו להכשילו ולכל ישראל: ויאסף אחז את כלי בית האלהים ויקצץ את כלי בית האלהים ויסגר את דלתות בית יהוה כה ויעש לו מזבחות בכל פנה בירושלם: ובכל עיר ועיר ליהודה עשרה במורת לקטר לאלהים אחרים ויכעס

Deinde Edomai & Philistai Achazi regnum depopulantur.

Ille infractus ac contumax infandum in modum sacratissimam Templi religionem contaminat, atque in gentiles ritus transit.

ויכעס את יהוה אלהי אבותיו: ויתר דבריו וכל דרכיו 16
הראשנים והאחרונים הנם כתובים על ספר מלכי
יהודה וישראל: וישכב אחו עם אבותיו ויקברוהו בעיר 27
בירושלם כילא הביאוהו לקברי מלכי ישראל וימלך

יחזקיהו בנו תחתיו: יחזקיהו מלך בן כט

Cap. xxix.
Regnum
deinde ob-
tinet Hif-
kias, Rex
pietate ce-
lebris.

עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם
ושם אמו אביה בת זכריהו: ויעש הישר בעיני יהוה 2
בכל אשר עשה דויד אביו: הוא בשנה הראשונה 3
למלכו בחדש הראשון פתח את דלתות בית יהוה

Convocate
Sacerdo-
tum & Le-
uitarum
cetu.

ויחוקם: ויבא את הכהנים ואת הלויים ויאספם 4
לרחוב המזרח: ויאמר להם שמעוני הרוים ה 5
עתה התקדשו וקדשו את בית יהוה אלהי

אבותיכם והוציאו את הנדה מן הקדש: כי מעלו 6
אבותינו ועשו הרע בעיני יהוה אלהינו ויעזבוהו ויסבו
פניהם ממשכן יהוה ויתנו ערף: גם סגרו דלתות 7
האולם ויכבו את הנרות וקטרת לא הקטירו ועלה
לא העלו בקדש לאלהי ישראל: ויהי קצף יהוה על- 8

לועיה קרי

יהודה וירושלם ויתנם לזועה לשמה ולשרקה כאשר 9
אתם ראים בעיניכם: והנה נפלו אבותינו בחרב 9
ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי על זאת: עתה עם לכבי 10
לכרות ברית ליהוה אלהי ישראל וישב ממנו חרון

מלרע

אפו: בני עתה אל תשלו כי בכם בחר יהוה 11
לעמד לפניו לשרתו ולהיות לו משרתים ומקטרים:
ויקמו הלויים מחרת בן עמשי ויואל בן עזריהו מן בני 12
הקהתי ומן בני סרדי קיש בן עבדי ועזריהו בן
יהללאל ומן הגרשני יואח בן זמה וערן בן יואח:

זיעאל קרי

ומן בני אליצפן שמרי ויעאל ומן בני אסף זכריהו 13
ומן בני היטן יחזאל ושמעי 14

יחזאל קרי ומתניהו:

ומן

טו ומן בני ידותון שמעיה ועזיאל: ויאספו את אחיהם

ויתקדשו ויבאו כמצות המלך בדברי יהוה לטהר בית

*Templum
paternis su-
perstitioni-
bus purgat.*

16 יהוה: ויבאו הכהנים לפנימה בית יהוה לטהר

ויציאו את כל הטמאה אשר מצאו בהיכל יהוה

לחצר בית יהוה ויקבלו הלויים להוציא לנחל קדרון

17 חוצה: ויחלו באחד לחדש הראשון לקדש וביום

שמונה לחדש באו לאולם יהוה ויקדשו את בית

יהוה לימים שמונה וביום ששה עשר לחדש הראשון

18 כלו: ויבאו פנימה אל חזקיהו המלך

ויאמרו טהרנו את כל בית יהוה ואת מזבח העולה

ואת כל כליו ואת שלחן המערכת ואת כל כליו:

19 ואת כל הכלים אשר הזניח המלך אחז במלכותו

במעלו הכנו והקדשנו והנם לפני מזבח יהוה:

*Multi quo-
sacrificiis
divinum
numen pro-
pitiat.*

כ וישכם חזקיהו המלך ויאסף את שרי

21 העיר ויעל בית יהוה: ויביאו פרים שבעה ואילים

שבעה וכבשים שבעה וצפירי עזים שבעה לחטאת

על הממלכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר לבני

22 אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה: וישחטו

הבקר ויקבלו הכהנים את הדם ויזרקו המזבחה

וישחטו האילים ויזרקו הדם המזבחה וישחטו הכבשים

23 ויזרקו הדם המזבחה: ויגישו את שעירי החטאת

24 לפני המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם: וישחטום

הכהנים ויחטאו את דמם המזבחה לכפר על כל

ישראל כי לכל ישראל אמר המלך העולה החטאת:

כה ויעמר את הלויים בית יהוה במצלותים בנבלים

ובכנרות במצות דוד וגר חזרה המלך ונתן הנביא

26 כי ביד יהוה המצוה ביד נביאיו: ויעמדו

27 הלויים בכלי דוד והכהנים בהצצרות: ויאמר חזקיהו

להעלות

להעלות העלה להמזבח ובעת החל העולה החל

שיר יהוה והחצצרות ועל ידי כלי דוד מלך ישראל :

28 וכל הקהל משתחיים והשיר משורר והחצצרות

29 מחצצרים הכר עד לכלות העלה : וככלות

להעלות כרעו המלך וכל הנמצאים אתו וישתחוו :

ויאמר יחזקיהו המלך והשרים ללוים להלל ליהוה ל

בדברי דוד ואסף החזה ויהללו עד לשמחה ויקרו

31 וישתחוו : ויען יחזקיהו ויאמר

עתה מלאתם ידכם ליהוה גשו והביאו זבחים

ותודות לבית יהוה ויביאו הקהל זבחים ותודות וכל

32 גריב לב עלות : ויהי מספר העלה אשר הביאו

הקהל בקר שבעים אילים מאה כבשים מאתים

33 לעלה ליהוה כל אלה : והקדשים בקר שש

34 מאות וצאן שלשת אלפים : רק הכהנים היו למעט

ולא יכלו להפשיט את כל העלות ויחזקום אחיהם

הלוים עד בלות המלאכה ועד יתקדשו הכהנים כי

הלוים ישרי לבב להתקדש מהכהנים : וגם עולה לה

לרב בחלבי השלמים ובנסכים לעלה ותכון עבודת

בית יהוה : וישמח יחזקיהו וכל העם על ההכין

36 א האלהים לעם פי בפתאום הירה הדבר : וישלח

יחזקיהו על כל ישראל ויהודה וגם אגרות כתב

על אפרים ומנשה לבוא לבית יהוה בירושלם

2 לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל : ויען המלך

ושריו וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש

3 השני : כי לא יכלו לעשתו בעת ההיא כי

הכהנים לא התקדשו למדי והעם לא

4 נאספו לירושלם : וישר הדבר בעיני המלך

ובעיני כל הקהל : ויעמדו דבר להעביר ה

קול

Cap. xxx.
Sancto ritu
Pascha ce-
lebraturus.
universum
Israëlem
per literas
Hierosoly-
mam con-
vocat :

קול בכל ישראל מבאר שבע ועד הן
 לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל
 בירושלם כי לא לרב עשו ככתוב : וילכו
 הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל ישראל ויהודה
 וכמצות המלך לאמר בני ישראל שובו אל יהוה
 אלהי אברהם יצחק וישראל וישב אל הפליטה
 הנשארת לכם מכף מלכי אשור : ואל תהיו
 כאבותיכם וכאחיהם אשר מעלו ביהוה אלהי
 אבותיהם ויתנם לשמה כאשר אתם ראים : עתה
 אל תקשו ערפכם כאבותיכם תנויד ליהוה ובאו
 למקדשו אשר הקדיש לעולם ועברו את יהוה
 אלהיכם וישב מכם חרון אפו : כי בשובכם על יהוה
 אחיהם ובניכם לרחמים לפני שוביהם ולשוב לארץ
 הזאת כי חנון ורחום יהוה אלהיכם ולא יסיר פנים
 מכם אם תשובו אליו :

*Pars irrita
 ac ludibrio
 Regis nunci-
 os exci-
 piunt: pars
 religioso ob-
 sequio, ad
 solenne sa-
 crum sese
 comparant.*

ויהיו הרצים
 עברים מעירו לעיר בארץ אפרים ומנשה ועד זבלון
 ויהיו משחיקים עליהם ומלעגים בם : אך אנשים
 מאשר ומנשה ומזבלון נכנעו ויבאו לירושלם : גם
 ביהודה היתה יד האלהים לתת להם לב אחד לעשות
 מצות המלך והשרים בדבר יהוה : ויאספו ירושלם
 עסרב לעשות את חג המצות בחדש השני קהל
 לרב מאד : ויקמו ויסרו את המזבחות אשר בירושלם
 ואת כל המקטרות הסירו וישליכו לגחל קדרון :
 וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש השני והכהנים
 והלויים נכלמו ויתקדשו וביאו עלות בית יהוה :
 ויעמדו על עמדם כמשפטם כתורת משה
 איש האלהים הכהנים זרקו את הדם מיד הלויים :
 כירבת בקהל אשר לא התקדשו והלויים על שחימת
 הפסחים

18 רַבְּסָחִים לְכָל לֹא טְהוֹר לְהַקְדִּישׁ לַיהוָה : פִּי
מִרְבֵּית הָעַם רַבַּת טְאֵפְרִים וּמִנְשֵׁה יִשְׁשַׁכְר וּזְבֻלוֹן לֹא
הִטְהֵרוּ כִּי־אָכְלוּ אֶת־הַפֶּסַח בְּלֹא כִכָּתוּב כִּי הַתְּפִלָּל
יִחֻקֶּיהוּ עֲלֵיהֶם לֵאמֹר יְהוָה הַטּוֹב יִכְפֹּר בְּעַד : כָּל־
19 לְבָבוֹ הִכִּין לְדַרוֹשׁ אֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו וְלֹא
כִּטְהַרְתָּ הַקֹּדֶשׁ : וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶל־יִחְזַקְיָהוּ וַיִּרְפָּא כ
אֶת־הָעָם :

21 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאִים בִּירוּשָׁלַם אֶת־חַג הַמִּצּוֹת
שִׁבְעַת יָמִים בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וּמְהַלְלִים לַיהוָה יוֹם
22 בְּיוֹם הַלְוִיִּם וְהַכֹּהֲנִים בְּכָל־עֹז לַיהוָה : וַיְדַבֵּר יִחְזַקְיָהוּ
עַל־לֵב כָּל־הַלְוִיִּם הַמְשִׁפִּילִים שִׁבְל־טוֹב לַיהוָה
וַיֹּאכְלוּ אֶת־הַמִּוֶּעַד שִׁבְעַת הַיָּמִים מִזִּבְחִים וּזְבֻחֵי
שְׁלָמִים וּמִתּוֹרִים לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם : וַיִּוַעֲצוּ כָּל־
23 הַקָּהָל לַעֲשׂוֹת שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרַיִם וַיַּעֲשׂוּ שִׁבְעַת יָמִים
שִׂמְחָה : כִּי־יִחְזַקְיָהוּ מִלֵּךְ־יְהוּדָה הָרַם לַקָּהָל אֶלֶף
24 פָּרִים וְשִׁבְעַת אֲלָפִים צֹאן וְהַשְּׂרִים הָרַם לַקָּהָל
פָּרִים אֶלֶף וְצֹאן עֶשְׂרֵת אֲלָפִים וַיִּתְקַדְּשׁוּ כַּהֲנָנִים לְרַב :
וַיִּשְׁמְחוּ כָּל־קָהָל יְהוּדָה וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְכָל־הַקָּהָל כֹּה
הַבָּאִים מִיִּשְׂרָאֵל וְהַגֵּרִים הַבָּאִים מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
וְהַיּוֹשְׁבִים בְּיְהוּדָה : וַתְּהִי שִׂמְחָה גְדוֹלָה בִּירוּשָׁלַם כִּי
26 טִימֵי שְׁלֹמֹה בֶן־דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֹא־כִזְּאת בִּירוּשָׁלַם :

Ac latan-
tes exul-
tantesque
festum ce-
lebrant.

27 וַיִּקְמוּ הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וַיְבָרְכוּ אֶת־הָעָם
וַיִּשְׁמַע בְּקוֹלָם וַתִּבְּאוּ תְּפִלָּתָם לְמַעַן קַדְּשׁוּ לַשָּׁמַיִם :
וּבְכִלּוֹת כָּל־זֹאת יָצְאוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאִים לְעִיר
יְהוּדָה וַיִּשְׁבְּרוּ הַמִּצְבּוֹת וַיַּגְדְּעוּ הָאֲשֵׁרִים וַיִּנְתְּצוּ אֶת־
הַבַּמּוֹת וְאֶת־הַמִּזְבְּחוֹת מִכָּל־יְהוּדָה וּבְנִימָן וּבְאֵפְרַיִם
וּמִנְשֵׁה עַד לְכַלֵּה וַיִּשׁוּבוּ כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ לְאַחֲזוֹתוֹ
לְעִירָהֶם : וַיַּעֲמֵד יִחְזַקְיָהוּ אֶת־מַחְלַקוֹת הַכֹּהֲנִים
וְהַלְוִיִּם

Cap. xxxi.
Deorum
Ara ac
imagines
passim ever-
tuntur.
Hiskias re-
ligionem

לא

Summa
cum cura
ordinat.
Levitas fo-
vet.

Revocata
primitia-
rum ac
decimarum
lege.

הם' כרנש

והלויים על מחלקותם איש כפי עבדתו לכהנים
 וללויים לעלה ולשלמים לשרת ולהדור ולהלל
 3 בשערי מחנות יהוה: ומנת המלך מן רכושו לעלות
 לעלות הבקר והערב והעלור לשבתות ולחדשים
 4 ולמועדים ככתוב בתורת יהוה: ויאמר לעם ליושבי
 ירושלם לתת מנת הכהנים והלויים למען יחזקו
 ה בתורת יהוה: וכפרץ הדבר הרבו בני ישראל
 ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה
 6 ומעשר הכל לרב הביאו: ובני ישראל ויהודה
 היו שבים בערי יהודה גם הם מעשר בקר וצאן ומעשר
 קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם הביאו ויתנו
 7 ערמות ערמות: בחדש השלשי
 8 החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי כלו: ויבאו
 יחזקיהו והשרים וראו את הערמות ויברכו את יהוה
 9 ואת עמו ישראל: וידרש יחזקיהו
 י על הכהנים והלויים על הערמות: ויאמר
 אליו עזריהו הכהן הראש לבית צדוק ויאמר מהחל
 התרומה לביא בית יהוה אכול ושבע והותר עד
 לרוב כי יהוה ברך את עמו והנותר את ההמון הזה:
 11 ויאמר יחזקיהו להכין לשכורת בבית
 12 יהוה ויכינו: ויביאו את התרומה והמעשר והקדשים
 יחזקיהו באמונה ועליהם נגיד כונניהו הלוי ושמעי אחיהו
 13 משנה: ויחיל ועזויהו ונחת ועשהאל וירימות
 ויזכר ואליאל ויסמכיהו ומחרת ובניהו פקידים מיר
 יחזקיהו כונניהו ושמעי אחיו במפקד יחזקיהו המלך ועזריהו
 14 נגיד בית האלהים: וקורא בן ימנה הלוי השוער
 למורה על גרבורת האלהים לתת תרומת יהוה
 15 וקדשי הקדשים: ועל ידו עדן ומנימן וישוע ושמעיהו
 אמריו

אמריהו ושכניהו בערי הכהנים באמונה לתת
 לאחיהם במחלקות כגדול כקטן: מלכר התיחשם¹⁶
 לזכרים מבן שלוש שנים ולמעלה לכל הבא לבית
 יהוה לדבר יום ביומו לעבודתם במשמרותם
 במחלקותיהם: ואת התיחש הכהנים לבית¹⁷
 אבותיהם והלויים מבן עשרים שנה ולמעלה
 במשמרותיהם במחלקותיהם: ולהתיחש בכל¹⁸
 טפם נשיהם ובניהם ובנותיהם לכר קרול כי
 באמונתם יתקדשו קדש: ולבני אהרן הכהנים בשדי¹⁹
 מגרש עריהם בכל עיר ועיר אנשים אשר נקבו בשמות
 לתת מנות לכל זכר בכהנים ולכל התיחש בלויים:
 ויעש כזאת חזקיהו בכל יהודה ויעש הטוב כ
 והישר והאמת לפני יהוה אלהיו: ובכל²¹
 מעשה אשר החל בעבודת בית האלהים
 ובתורה ובמצוה לדרש לאלהיו בכל לבבו
 עשה והצליח:

אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך אשור לב
 ויבא ביהודה ויחן על הערים הפצרות ויאמר לבקעם
 אליו: וירא חזקיהו כי בא סנחריב ופניו למלחמה²
 על ירושלם: ויעץ עם שריו וגבריו לסתום את³
 מימי העינות אשר מחוץ לעיר ויעזרהו: ויקבצו עם⁴
 רב ויסתמו את כל המעינות ואת הנחל השוטף
 בתוך הארץ לאמר למה יבוא מלכי אשור ומצאו
 מיס רבים: ויחזקו ויבן את כל החומה הפרוצה ויעל ה
 על המגדלות ולחוצה החומה אחרת ויחזק את
 המלוא עיר הויד ויעש שלח לרב ומגנים: ויתן שרי⁶
 מלחמות על העם ויקבצם אליו אל רחוב שער
 העיר וידבר על לבבם לאמר: חזקו ואלו אלה⁷

Cap. xxxii.
 Assyriorum
 Rex fu-
 daam de-
 populatur,
 ac per le-
 gatos Hie-
 rosolymans
 tentat.

תראו

תִּירָאוּ וְאֶל־תַּחַתּוֹ מִפְּנֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר וּמִלִּפְנֵי כָל־הַהַמּוֹן
 8 אֲשֶׁר־עִמּוֹ כִּי־עִמְנוּ רַב מֵעִמּוֹ : עִמּוֹ זָרוּעַ בִּשְׂרָוֹ וְעִמְנוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעִזְרָנוּ וּלְהִלָּחֵם מִלְחַמְתֵּינוּ וַיִּסְמְכוּ
 הָעָם עַל־דְּבַר־יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה :
 9 אַחֲרֵי־זֶה שָׁלַח סַנְחֲרִיב מֶלֶךְ־אַשּׁוּר עֲבָדָיו
 יְרוּשָׁלַיִם וְהוּא־עַל־לְכִישׁוֹכָר מִמִּשְׁלַתּוֹ עִמּוֹ עַל־
 יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְעַל־כָּל־יְהוּדָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם
 יֵאמֹר : כֹּה־אָמַר סַנְחֲרִיב מֶלֶךְ־אַשּׁוּר עַל־מַרְ
 11 אַתֶּם בְּטַחִים וְשִׁבִים בְּמִצּוֹר בִּירוּשָׁלַם : הֲלֹא יְחִזְקִיָּהוּ
 מִסִּית אֶתְכֶם לַתַּת אֶתְכֶם לְמוֹת בָּרָעַב וּבִצְמָא לֵאמֹר
 12 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִצְּלֵנוּ מִכַּף מֶלֶךְ־אַשּׁוּר : הֲלֹא־הוּא־
 יְחִזְקִיָּהוּ הִסִּיר אֶת־כַּמּוֹתָיו וְאֶת־מִזְבְּחָתּוֹ וַיֵּאמֶר
 לְיְהוּדָה וּלְיְרוּשָׁלַם לֵאמֹר לִפְנֵי מִזְבֵּחַ אֶחָד תִּשְׁתַּחֲוּוּ
 13 וְעַלְיוֹ תִקְטְרוּ : הֲלֹא תִרְעוּמָה עֲשִׂיתִי אֲנִי וְאֲבוֹתַי
 לְכָל עַמֵּי הָאָרְצוֹת הַיְכוֹל יִכְלוּ אֱלֹהֵי גוֹיֵי הָאָרְצוֹת
 14 לְהִצִּיל אֶת־אֲרָצָם מִיָּדִי : מִי בְּכָל־אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר הִחֲרִימוּ אֲבוֹתַי אֲשֶׁר יָכוֹל לְהִצִּיל אֶת־עַמּוֹ
 15 מִיָּדִי כִּי יִכְלֵ אֱלֹהֵיכֶם לְהִצִּיל אֶתְכֶם מִיָּדִי : וְעַתָּה
 אֶל־יִשְׂא אֶתְכֶם חִזְקִיָּהוּ וְאֶל־יִסִּית אֶתְכֶם כִּזְאֵת וְאֶל־
 תִּאֲמִינוּ לוֹ כִּי־לֹא יִכְלֵ כָּל־אֱלוֹהֵי כָל־גּוֹי וּמַמְלָכָה
 לְהִצִּיל עַמּוֹ מִיָּדִי וּמִיָּד אֲבוֹתַי אִף כִּי אֱלֹהֵיכֶם לֹא־יִצְּלוּ
 16 אֶתְכֶם מִיָּדִי : וְעוֹד דִּבְרוּ עֲבָדָיו עַל־יְהוָה הָאֱלֹהִים
 17 וְעַל יְחִזְקִיָּהוּ עֲבָדָיו : וּסְפָרִים כָּתַב לְחֶרֶף לְיְהוּדָה
 אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל וַלֵּאמֹר עַלְיוֹ לֵאמֹר כֹּה־אָלֵהֵי גוֹיֵי הָאָרְצוֹת
 אֲשֶׁר לֹא־הִצִּילוּ עַמָּם מִיָּדִי בֶן־לֹא־יִצְּלֵ אֱלֹהֵי יְחִזְקִיָּהוּ
 18 עַמּוֹ מִיָּדִי : וַיִּקְרְאוּ בְּקוֹל־גְּדוֹל יְהוּדִית עַל־עַם יְרוּשָׁלַם
 אֲשֶׁר עַל־הַחוֹמָה לִירָאָם וּלְבַהֵלָם לְמַעַן יִלְכְּדוּ אֶת־
 19 הָעִיר : וַיִּדְבְּרוּ אֶל־אֱלֹהֵי יְרוּשָׁלַם כַּעַל אֱלֹהֵי עַמֵּי

ויתפלל ל

הארץ מעשה ידי האדם:

Hiskia pietate ac precibus hostes peluntur, ingenti strage divinitus immissa.

יחזקיהו המלך וישעיהו בן אמוץ הנביא על זאת

וישלה יהוה מלאך ויכחד ²¹

כל גבור חיל ונגיד ושר במחנה מלך אשור וישב

בבשר פנים לארצו ויבא בית אלהיו ומיצאו מעיו ומיצאו ^{קרי}

שם הפילהו בחרב: וישעיהו את יחזקיהו ואת ²²

ישבי ירושלם מיד סנחריב מלך אשור ומיד כל וינהלם

מסביב: ורבים מביאים מנחה ליהודה לירושלם ²³

ומגדנות ליחזקיהו מלך יהודה וישא לעיני כל הגוים

מאחריבן: בימים ההם חלה יחזקיהו ²⁴

עד למות ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו:

ולא כגמול עליו השיב יחזקיהו כי גבה לבו ויהי עליו כה

קצף ועל יהודה וירושלם: ויבנע יחזקיהו בנבה לבו ²⁵

הוא וישבי ירושלם ולא בא עליהם קצף יהודה בימי

יחזקיהו: ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד הרבה מאד ²⁷

ואוצרות עשה לו לכסף ולזהב ולאבן יקרה ולבשמים

ולמגנים ולכל כלי חמדה: ומספנות לתבואת דגן ²⁸

ותירוש ויצהר וארות לכל בהמה ובהמה ועדרים

לאורות: וערים עשה לו ומקנה צאן ובקר לרב כי ²⁹

נתן לו אלהים רכוש רב מאד: והוא יחזקיהו סתם ל

את מוצא מימי גיחון העליון וישרם למטה מערבה ^{חשדגושה}

לעיר דויד ויצלה יחזקיהו בכל מעשהו: וכן במליצי ³¹

שרי בכל המשלחים עליו לדרש המופת אשר היה

בארץ עזבו האלהים לנסותו לדעת כל בלבבו:

ויתר דברי יחזקיהו וחסדיו הנם כתובים בחזון ³²

ישעיהו בן אמוץ הנביא על ספר מלכי יהודה

וישראל: וישב יחזקיהו עם אבתיו ויקברהו במעלה ³³

קברי בני דויד וכבוד עשו לו כמותו כל יהודה וישבי

ירושלם

Periculoso morbo laborans, divinà ope revalescit: Quo beneficio auctus, Deum per animi superbiam offendit. Iterumque poenitentia ductus, ad tempus caelestes iras avertit.

א

ירושלם וימלך מנשה בנו תחתיו:

אלג

Cap. xxxiii
Hiskia mor-
tuo, succe-
dit Menaf-
se, Rex im-
pius, ido-
lorum cul-
tor,

Scelerosif-
que sacris
mancipa-
tus,

Babylonio
carcere
paulatim
victus, at-
que resi-
piscens, in
regnum re-
ducitur:

בן ששים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים
 2 וחמש שנה מלך בירושלם: ויעש הרע בעיני יהוה
 כתועבות הגוים אשר הורישיהוה מפני בני ישראל:
 3 וישב ויבן את הבמות אשר נתן יחזקיהו אביו ויקם
 מזבחות לפעלים ויעש אשרות וישתחו לכל צבא
 4 השמים ויעבד אתם: ובנה מזבחות בבית יהוה אשר
 ה אמר יהוה בירושלם יהיה שמי לעולם: ויבן
 מזבחות לכל צבא השמים בשתי הצרות בית
 6 יהוה: והוא העביר את בניו באש בני בן הנס ועונן
 ונחש וכסף ועשה אוב וידעני הרבה לעשות הרע
 7 בעיני יהוה להכעיסו: וישם את פסל הסמל אשר
 עשה בבית האלהים אשר אמר אלהים אל דוד ואל
 שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל
 שבטי ישראל אשים את שמי לעולם:
 8 ולא אוסיף להסיר את רגלי ישראל מעל האדמה
 אשר העמדתי לאבותיכם רק אם ישמרו לעשות את
 כל אשר צויתים לכל התורה והחקים והמשפטים
 9 ביר משה: ויתע מנשה את יהודה וישבי ירושלם
 לעשות רע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני
 10 ישראל: וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו
 11 ולא הקשיבו: ויבא יהוה עליהם את שרי הצבא
 אשר למלך אשור וילכדו את מנשה בחוחים
 12 ויאסרוהו בנחשתים ויוליכוהו בבלה: וכחצר לו
 חלה את פני יהוה אלהיו ויכנע מאד מפני אלהי
 13 אבותיו: ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנונו
 וישיבהו ירושלם למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא
 14 האלהים: ואחר כך בנה חומה חיצונה לעיר דוד

מערכה לגיוחון בנחל ולבוא בשער הדגים וסבב לעפל ויגביהה מאד וישם שריחיל בכל הערים

15 הבצרות ביהודה: ויסר את אלהי הנכר ואת הסמל ^{atque Deum patrium veneratur, cultumque restituit.} מבית יהודה וכל המזבחות אשר בנה בהר בית יהודה ובירושלם וישלך חוצה לעיר: ויבן את מזבח יהוה

16 ויזבח עליו זבחי שלמים ותורה ויאמר ליהודה לעבוד את יהוה אלהי ישראל: אבל עוד העם זבחים

17 בכמות רק ליהודה אלהים: ויתר דברי מנשה ותפלתו אל אלהיו ודברי החזים המדברים אליו בשם יהוה אלהי ישראל הנם על דברי מלכי ישראל:

18 ותפלתו והעתר לו וכל חטאתו ומעלו והמקמות אשר בנה בהם במורת והעמיד האשרים והפסלים

19 לפני הכנעו הנם כתובים על דברי חזיו: וישכב כ ^{Morienti succedit Amon, filius:} מנשה עם אבתיו ויקברהו בביתו וימלך אמן בנו תחתיו:

20 בן עשרים ושתים שנה

21 אמן במלכו ושתים שנים מלך בירושלם: ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו ולכל הפסלים אשר עשה מנשה אביו זבח אמן

22 ויעבדם: ולא נכנע מלפני יהוה כהכנע מנשה אביו

23 כי הוא אמן הרבה אשמה: ויקשרו עליו עבדיו

24 ומיתו בביתו: ויכו עם הארץ את כל הקשרים כה ^{Huic autem Fofia.} על המלך אמן וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו

25 תחתיו: ^{Cap. xxxiv. Qui ab} בן שמונה שנים יאשיהו ^{ipsis imperii primordis, Davidis proavi pietatem emulatus.}

26 במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם: ויעש הישר בעיני יהוה וילך בדרכי דוד אביו ולא סר ימין

27 ושמאול:

28 ובשמונה שנים למלכו והוא עורנו נער החל לדרוש

29 לאלהי דוד אביו ובשתים עשרה שנה החל לטהר

את

את יהודה וירושלם מן הבמות והאשרים והפסילים
4 והמסכות: וינתצו לפניו את מזבחות הבעלים
והחמנים אשר למעלה מעליהם גרע והאשרים
והפסילים והמסכות שבר והרק ויזרק על פני
ה הקברים הזבחים להם: ועצמות כהנים שרף על-
מזבחותים ויטהר את יהודה ואת ירושלם: יחירי

*Magna
cum cura
religionem
ab idolo-
rum sordi-
bus expur-
gat:*

6 ובערי מנשה ואפרים ושמעון ועד נפתלי בחר בתייהם
7 סביב: וינתץ את המזבחות ואת האשרים והפסילים
כתת להרק וכל החמנים גרע בכל ארץ ישראל

*Ædemque
Domini
instaurat,
ac multipli-
ci opere
exornat.*

8 וישב לירושלם: ובשנת שמונה עשרה
למלכו לטהר את הארץ והבית שלה את שפן בן-
אצליהו ואת מעשיהו שר העיר ואת יואח בן יואחז
9 המזכיר לחזק את בית יהוה אלהיו: ויבאו אל-

חלקיהו הכהן הגדול ויתנו את הכסף המובא
בית אלהים אשר אספו הלויים שמרי הסף מיד
מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל יהודה
י ובנימן וישבי ירושלם: ויתנו על יד עשה המלאכה

ויסובו קרי

המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו עושי המלאכה אשר
11 עשים בבית יהוה לבדוק ולחזק הבית: ויתנו
לחרשים ולכנים לקנות אבני מחצב ועצים
למחברות ולקרות את הבתים אשר השחיתו מלכי
12 יהודה: והאנשים עשים באמונה במלאכה

ועליהם מפקדים יחרת ועבריהו הלויים מן בני
מררי וזכריהו ומשלם מן בני הקהתים לנצח והלויים
13 כל מבין בכלי שיר: ועל הסבלים ומנצחים לכל
עשה מלאכה לעבודה ועבודה ומהלויים סופרים

*Voluntatem
Legis, in
Tempore-
partium.*

14 ושמרים ושוערים: ובהוציאם את הכסף המובא
בית יהוה מצא חלקיהו הכהן את ספר תורת
יהוה

סד ג 3 קט

יהוה ביד משה : ויען חלקיהו ויאמר אל-טו
 שפן הסופר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן
 חלקיהו את הספר אל-שפן : ויבא שפן את-16
 הספר אל המלך וישב עוד את המלך דבר לאמר
 כל אשר נתן ביד עבדיך הם עשים : ויחיכו את-17
 הכסף הנמצא בבית יהוה ויתנוהו על יד המפקדים
 ועל יד עושי המלאכה : ויגר שפן הסופר למלך 18
 לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא בו שפן
 לפני המלך : ויהי כשמע המלך את דברי התורה 19
 ויקרע את בגדיו : ויצו המלך את חלקיהו ואת-כ
 אחיקם בן שפן ואת עבדו בן מיכה ואת שפן הסופר
 ואת עשיה עבד המלך לאמר : לכו דרשו את יהוה 21
 בערי ובעד הנשאר בישראל וביהודה על דברי הספר
 אשר נמצא כי גדולה חמת יהוה אשר נתכה בנו על
 אשר לא שמרו אבותינו את דבר יהוה לעשות
 ככל הכתוב על הספר הזה : וילך חלקיהו 22
 ואשר המלך אל חלדה הנביאה אשר שלם בן-
 תוקהת בן חסרה שומר הכנדים והיא יושבת בירושלם יחידו
 במשנה וידברו אליה כזאת : ותאמר להם כה אמר 23
 יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי :
 כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום 24
 הזה ועל יושביו את כל האלות הכתובות על הספר
 אשר קראו לפני מלך יהודה : תחת אשר עזבוני כה
 ויקטירו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי יחידו
 ידיהם ותתן חמתי במקום הזה ולא תכבה : ואל מלך 26
 יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרו אליו
 כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת :
 יען רך לבבך ותבנעו לפני אלהים כשמעך את דבריו 27

*Sibi praelegi
 jubet : gra-
 viterque
 animo per-
 cussus ob-
 tristes gra-
 vesque sen-
 tentias.*

*Huldam
 Propheti-
 sam consu-
 jubet.*

על

על המקום הזה ועל ישיביו ותכנע לפני ותקרע את בגדיך ותכך לפני וגם אני שמעתי נאם יהוה: הנני אספק אל אבתיך ונאספת אל קברותיך בשלוס ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה ועל ישיביו וישיבו את המלך דבר:

*Solenne fe-
dus cum
Deo reno-
vat, uni-
versumque
Israëlem in
eadem ver-
ba obstrin-
git.*

29 וישלח המלך ויאסף את כל זקני יהודה ל וירושלם: ועל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וישיבי ירושלם והכהנים והלויים וכל העם מגדול ועד קטן ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא 31 בית יהוה: ויעמד המלך על עמדו ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמור את מצותיו ועדותיו וחקיו בכל לבבו ובכל נפשו לעשות את דברי הברית הכתובים על הספר הזה: ויעמד את כל הנמצא בירושלם ובנימין ועשו ישיבי ירושלם כברית 33 אלהים אלהי אבותיהם: ויסר יאשיהו את כל התעבות מכל הארצות אשר לבני ישראל ויעבד את כל הנמצא בישראל לעבד את יהוה אלהיהם כל ימיו לא סרו מאחרי יהוה אלהי אבותיהם:

*Cap. xxxv.
Hierosoly-
mis Pascha
sanctissime
celebrat.*

לה 2 הפסח בארבעה עשר לחודש הראשון: ויעמד הכהנים על משמרותם ויחזקם לעבודת בית יהוה: ויאמר המכניסם ללויים המבוגרים לכל ישראל הקדושים ליהוה תנו את ארון הקדש בבירת אשר בנה שלמה בן דוד מלך ישראל אין לכם משא בכתף עתה עבדו את יהוה 4 אלהיכם ואת עמו ישראל: והכינו לבית אבתיכם כמחלקותיכם בכתב דויד מלך ישראל ובמכתב שלמה בנו: ועמדו בקדש לפלגורת בית האבות 6 לאחיכם בני העם וחלקת בית אב ללויים: וישחטו הפסח

הפסח והתקדשו והכינו לאחיהם לעשות כדבר יהוה

בִּיד־מִשָּׁה: וַיִּרְסוּ יְאֹשִׁיָּהוּ לְבְנֵי הָעָם צֶאֱן 7

כבשים ובני עזים הכל לפסחים לכל הנמצא למספר

שלשים אלף ובקר שלשת אלפים אלה מרכוש

המלך: ושריו לנדבה לעם לכהנים 8

וללויים הרימו חלקיה וזכריהו ויהואל נגיד בית

האלהים לכהנים נתנו לפסחים אלפים ושש מאות

ובקר שלש מאות: וכונניהו ושמעיהו ונתנאל אחיו 9 יחיד ו'

וחשביהו ויעיאל ויוזבד שרי הלויים הרימו ללויים

לפסחים חמשת אלפים ובקר חמש מאות:

ותכונן העבודה ויעמדו הכהנים עלי

עמדם והלויים על מחלקותם כמצות המלך: וישחטו 11

הפסח ויזרקו הכהנים מידם והלויים מפשיטתם: ויסרו 12

העלרה לתתם למפלגות לבית אבות לבני העם

להקריב ליהוה ככרתוב בספר משה וכן לבקר:

ויבשלו הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו בפירות 13

ובדודים ובצלחות ויריצו לכל בני העם: ואחר הכינו 14

להם ולכהנים כי הכהנים בני אהרן בהעלות העולה

והחלבים עד לילה והלויים הכינו להם ולכהנים בני

אהרן: והמשררים בני אסף על מעמדם כמצות דוד 15

ואסף והימן וידתון חוזה המלך והשערים לשער ושער

אין להם לסור מעל עבדתם כי אחיהם הלויים הכינו

להם: ותכונן כל עבודת יהוה ביום ההוא לעשות 16

הפסח והעלות עלות על מזבח יהוה כמצות המלך

יאשיהו: ויעשו בני ישראל הנמצאים את הפסח בעת 17

ההיא ואת חג המצות שבעת ימים: ולא נעשה פסח 18

כמהו בישראל מימי שמואל הנביא וכל מלכי

ישראל לא עשו כפסח אשר עשה יאשיהו והכהנים

והלויים

והלויים וכל יהודה וישראל הנמצא ויושב ירושלים:

בשמונה עשרה שנה למלכות יאשיהו 19

*In bello ,
contra Æ-
gypti Re-
gem temere
suscepto ,*

כ נעשה הפסח הזה: אחרי כל זאת אשר הכין יאשיהו את הבית עלה נכו מלך מצרים להלחם בכרפמיש

21 על פרת ויצא לקראתו יאשיהו: וישלח אליו

מלאכיים לאמרימה לי ולך מלך יהודה לא עליך אתה היום כי אל בית מלחמת ואלהים אמר לבהלני חדל

22 לך מאלהים אשר עמי ואל ישחיתך: ולא הסב

יאשיהו פניו ממנו כי להלחם בו התחפש ולא שמע

אל דברי נכו מפי אלהים ויבא להלחם כבקעת מגדו:

23 וירו הירים למלך יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו

*Ex vulnere
occumbit.*

24 העבירוני כי החליתי מאד: ויעבירוהו עבדיו מן

המרכבה וירפיהו על רכב המשנה אשר לו

ויוליכוהו ירושלים וימת ויקבר בקברות אבתיו וכל

יהודה וירושלם מתאבלים על יאשיהו:

כה ויקונן ירמיהו על יאשיהו ויאמרו כל השרים

והשרות בקינותיהם על יאשיהו עד היום ויתנום לחק

26 על ישראל והנם כתובים על הקינות: ויתר דברי

27 יאשיהו וחסדיו ככתוב בתורת יהוה: ודבריו

הראשנים והאחרנים הנם כתובים על ספר מלכי

ישראל ויהודה:

*Cap. xxxvi
Regnum
adipiscitur
Jehoachaz.*

אל ויקחו עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימליכוהו

2 תחת אביו בירושלם: בן שלוש ועשרים שנה וואחז

3 במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם: ויסירהו מלך-

מצרים בירושלם וענש את הארץ מאה כפר כסף

*Deinde Je-
hojakim.*

4 וכבר זהב: וימלך מלך מצרים את אליקים אחיו על

יהודה וירושלם ויסב את שמו יהויקים ואת יהואחז אחיו

ה לקח נכו וביאהו מצרימה:

בן עשרים
וחמש

וּחֲמֵשׁ שָׁנָה יְהוֹיָקִים בְּמַלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ
 בִּירוּשָׁלַם וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו : עַל־יְדֵי
 נְבוּכַדְנֶאֱצַר מֶלֶךְ בָּבֶל וַיֹּאסְרוּהוּ בְּנַחֲשָׁתַיִם לְהַלִּיכוֹ
 בְּבָלָה : וּמְכָלֵי בַיִת יְהוָה הֵבִיא נְבוּכַדְנֶאֱצַר לְבָבֶל
 וַיִּתְּנֵם בְּהִיכְלוֹ בְּבָבֶל : וַיִּתֵּר דְּבַר־יְהוֹיָקִים וְתוֹעֲבוֹתָיו
 אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנְמִצָּא עָלָיו הַנֶּסֶם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר מַלְכֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיהוּדָה וַיִּמְלֹךְ יְהוֹיָכִן בְּנֹו תַחְתָּיו :

Post hunc
Fojachin.

בֶּן־שְׁמוֹנֶה־עָשָׂר יְהוֹיָכִן בְּמַלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה
 חֳדָשִׁים וַעֲשָׂרַת יָמִים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
 יְהוָה : וְלִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה שַׁלַּח הַמֶּלֶךְ נְבוּכַדְנֶאֱצַר
 וַיָּבֵאוּהוּ בְּבָלָה עִם־כָּל־חֲמֹדֵי־בַיִת יְהוָה וַיִּמְלֹךְ אֶת־
 צִדְקִיָּהוּ אָחִיו עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם :

Tandem
Zedekia :
omnes in-
felici exitu.

בֶּן־עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה צִדְקִיָּהוּ בְּמַלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה
 מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם : וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו לֹא נִכְנַע
 מִלִּפְנֵי יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא מִפִּי־יְהוָה וְגַם בְּמַלְכֵי נְבוּכַדְנֶאֱצַר
 מִרְדָּ אֲשֶׁר הִשְׁבִּיעוּ בְּאֱלֹהִים וַיִּקַּשׂ אֶת־עֲרֻפּוֹ וַיֹּאמֶן קִמַּץ בִּזְקָם
 אֶת־לִבָּבוֹ מִשׁוּב אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : גַּם כָּל־שָׂרֵי
 הַכְּהֹנִים וְהָעַם הִרְבּוּ לַמַּעוֹל מֵעַל כָּל־תַּעֲבוֹת הַגּוֹיִם יְחִידִים
 וַיִּטְמְאוּ אֶת־בַּיִת יְהוָה אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ בִּירוּשָׁלַם : וַיִּשְׁלַח
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיהֶם עֲלֵיהֶם בִּיר־מַלְאָכָיו הַשֹּׁפְטִים
 וַשְׁלֹחַ כִּי־חָמַל עַל־עַמּוֹ וְעַל־מַעֲוֹנָו : וַיְהִיו מַלְעָבִים
 בְּמַלְאָכֵי הָאֱלֹהִים וּבְזוּיִם דְּבָרָיו וּמִתַּעֲתָעִים בְּנְבִיאָיו

Corruptif-
simo tan-
dem rerum
statu, cum
nihil prisci
sanctique
moris se-
pereserit.
Deus genti
ac Temple
per Chal-

עַד עֲלוֹת חֲמַת־יְהוָה בְּעַמּוֹ עַד־לְאִין מִרְפָּא : וַיַּעַל
 עֲלֵיהֶם אֶת־מֶלֶךְ כַּשְׂדִּיִּים וַיְהַרְגֵם בַּחֲרֹב בְּבַיִת יְחִידִים
 מִקֶּדְשׁ־שׂוֹלָא חָמַל עַל־בַּחֲרֹב וּבַתּוֹלָרָה זָקֵן וַיִּשֶׁשׂ הַכֹּל
 נִתְּן בִּידוֹ : וְכָל־כָּלֵי־בַיִת הָאֱלֹהִים הִגְדִּילִים
 וְהַקְטַנִּים וְאַצְרוֹת בַּיִת יְהוָה וְאַצְרוֹת הַמֶּלֶךְ וְשָׂרָיו
 הַכֹּל הֵבִיא בָבֶל : וַיִּשְׂרְפוּ אֶת־בַּיִת־הָאֱלֹהִים וַיִּנְתְּצוּ אֶת־
 חוֹמַת

*daos exci-
dium at-
tulit.*

חומת ירושלם וכל ארמנותיה שרפו באש וכל כלי
כמחמדיה להשחית: ויגל השארית מן החרב אל ככל
ויהיו לו ולבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס:
21 למלאות דבר יהוה בפירמיהו עד רצתה הארץ את

*Illa per an-
nos LXX
captiva, sub
initia Cyri
Regis de-
mum in fi-
nes patrios
reducitur.*

שבתותיה כל ימי השמה שבתה למלאות שבעים
22 ובשנת אחת לכורש מלך פרס
שנה:

לכלות דבר יהוה בפירמיהו העיר יהוה את רוח
כורש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם
23 במכתב לאמר: כה אמר כורש מלך פרס כל

ממלכות הארץ נתן ליהוה אלהי השמים והוא פקד
עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה מי בכם
מכל עמו יהוה אלהיו עמו ויעל:

חזק ונתחזק המחוקק לא יוזק

מכוס הפסוקים של כל דברי הימים אלף ושש מאות וחמשים וששה * ויראו את
הארץ וישמחו לראות סיון * ומציו ועל אצרות המלך עזמות בן עדיאל *
ומדריו חמשה ועשרים * עד אשר עד כה ברכני ה' סיון:

